

Prevažodni zadaci Almanaha su da što potpunije informiše o zbivanjima u pozorišnom životu Vojvodine u toku jedne sezone; da populariše scensku umetnost i pozorišne stvaraoce; da kao opširan i sistematizovan materijal i građa posluži teatrologu i istoričaru pozorišnog razvoja u Vojvodini.

Radmila Pejčić (Marija), Tomislav Pejčić (Malvolio) i Nevena Novović (Olivija) u predstavi „Bogojavljenka noć“ („Twelfth Night or What You Will“) Viljema Šekspira (Shakespeare) u izvođenju Narodnog pozorišta „Sterija“ u Vršcu.

IZDAJU POZORIŠNI MUZEJ VOJVODINE I ZAJEDNICA PROFESIONALNIH POZORIŠNIH ORGANIZACIJA
VOJVODINE

Novi Sad, februar 1989.

**UREDNIŠTVO: dr Katalin KAIČ, Milutin
KARISIK, mr Sredoje LALIĆ, Mirjana
MARKOVINOVIĆ i mr Miroslav RADO-
NIĆ; Glavni i odgovorni urednik: Milutin
KARISIK; Tehnički urednik: Zoltan VECEI**

YU ISSN 0572-4872

almanah
pozorišta vojvodine
87/88.

22

novi sad

s a d r Ź a j

Aktuelna tema — O multimedijalnom teatru	7
Pozorišta / ansambli / repertoari	33
Neke karakteristike repertoara	35
Drama Srpskog narodnog pozorišta	35
Novosadsko pozorište — Újvidéki Színház	37
Narodno pozorište u Somboru	40
Narodno pozorište — Népszínház u Subotici	41
Narodno pozorište „Sterija“ u Vršcu	43
Narodno pozorište „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu	46
Pozorišta za decu	47
Amaterska pozorišta slovačke narodnosti	49
Amaterska pozorišta rumunske narodnosti	51
Amaterski rusinski teatar „Đada“	51
Opera i balet	52
Novi Sad: Srpsko narodno pozorište (Gordana Torbica)	54
Novosadsko pozorište — Újvidéki Színház (Žužana Franjo)	60
Pozorište mladih (Jelena Radović)	62
Akademska pozorište „Promena“	64
Salašarsko pozorište — Tanyaszínház	65
Multimedijalni teatar „Scena 13“ Radio-Novog Sada	65
Dramski program Radio-Novog Sada	65
Sombor: Narodno pozorište (Marija Božičković)	79
Subotica: Narodno pozorište — Népszínház (Biserka Kovačić)	81
Dečje pozorište — Gyermekszínház „Kurir Jovica“ (Slavica Stantić)	84
Vršac: Narodno pozorište „Sterija“ (Merima Ogrizović)	86
Zrenjanin: Narodno pozorište „Toša Jovanović“ (Stanko Sajtinac)	88
Spisak izvedenih autora u pozorištima za odrasle	92
Tabelarni pregled delatnosti pozorišta za odrasle	93
Ostale institucije i organizacije	95
Sterijino pozorje	97
Radio drama	100
Smotre / festivali / manifestacije / priredbe	103
Odlikovanja / nagrade / javna priznanja	111
In memoriam	117
Bibliografija pozorišta Vojvodine	127
Fotodokumentacija	197

aktuelna tema

o multimedijalnom teatru

S obzirom da medijsko stvaralaštvo sve više postaje ravnopravni deo mnogih scensko-prezentnih celina, a ne samo njihov puki ilustrativni vid, da uz to nailazi na sve veći broj zagovornika kako među realizatorima projekata, tako i među publikom, kritičarima i teoretičarima, Pozovrišni muzej Vojvodine i Redakcija govorno-umetničkog programa Radio-Novog Sada organizovali su 18. aprila 1988. godine, u Narodnom pozorištu u Somboru, za vreme održavanja 38. susreta profesionalnih pozorišta Vojvodine, razgovor *O multimedijalnom teatru*, sa željom da pitanja i problemi koji su u najneposrednijoj vezi sa nastankom, razvojem i daljim perspektivama multimedijalnog teatra budu što celovitije sagledani i analizirani u krugu zainteresovanih stvaralaca.

Budući da je neposredni povod razgovoru bilo izvođenje drame *Krakpatrik* Juraja Madačkog, u režiji Ljuboslava Majere, na programu Multimedijalnog teatar „Scena 13“ Radio-Novog Sada, učesnicima razgovora bilo je omogućeno da prisustvuju video-projekciji predstave. Osim toga, svim zainteresovanim stavljen je na raspolaganje pregled kritika i napisa iz dnevne štampe i periodike, objavljenih kod nas i u inostranstvu, koje se odnose na pomenutu predstavu, a koje su mogle da posluže kao osnova za razgovor.

Razgovoru *O multimedijalnom teatru* prisustvovali su: Vladimir Amidžić, dramski umetnik iz Sombora,

Miroslav RADONJIC

Dragi drugovi, poštovane kolege,

Zaista mi je drago što sam određen da otvorim i, sa vašim dopuštanjem, vodim današnji razgovor o multimedijalnom teatru. Pozdravljam vas, pre svega, u ime Pozorišnog muzeja Vojvodine, kao inicijatora

Ivan Fece, ton-majstor Radio-Novog Sada, Pavle Jančević Sole, glavni i odgovorni urednik Redakcije govorno-umetničkog programa i Multimedijalnog teatra „Scena 13“ Radio-Novog Sada, Dimitrije Jovanović, reditelj Jugoslovenskog dramskog pozorišta iz Beograda, dr sci. Katalin Kaič, teatrolog iz Novog Sada, Milutin Karišik, direktor Pozorišnog muzeja Vojvodine iz Novog Sada, Miron Kanjuh, književnik i reditelj Radio-Novog Sada, Radoslav Lazić, profesor Akademije umetnosti iz Novog Sada, Juraj Madićki, književnik i dramaturg Radio-Novog Sada, dr sci. Dušan Plavša, profesor Akademije umetnosti iz Novog Sada, Milica Radaković, dramska umetnica iz Novog Sada, mr sci. Miroslav Radonjić, viši kustos Pozorišnog muzeja Vojvodine iz Novog Sada, Dragan Srećkov, direktor Drame Srpskog narodnog pozorišta iz Novog Sada, Bora Stojanović, dramski umetnik iz Sombora, David Tasić, dramski umetnik i v. d. upravnika Narodnog pozorišta iz Sombora, Daniel Tavčioski, reditelj iz Novog Sada, i Miljana Zrnić, teatrolog iz Sombora.

Izlaganja učesnika magnetofonski su zapisana, a potom svima dostavljena na autorizaciju. Uvereni da će izazvati pažnju ne samo neposrednih stvaralaca, nego i da mogu biti doprinos proučavanju multimedijalnog teatra, ovde ih objavljujemo onim redom kojim su se učesnici uključivali u razgovor.

i najneposrednijeg organizatora našeg okupljanja, Redakcije govorno-umetničkog programa Radio-Novog Sada, kao maštovitog tragača za novim formama i oblicima umnožavanja zvuka, i Narodnog pozorišta u Somboru, kao domaćina ovogodišnjeg Susreta voj-

vođanskih pozorišta. Stoga mi dozvolite da u ovih nekoliko uvodnih natuknica izrazim uverenje da je i za Muzej, i za Radio i sa Susret, dobar znak činjenica da su nas pravovremeno okupili oko jedne, rekao bih, novije teatarske pojavnosti. Jer, s obzirom da medijsko stvaralaštvo sve više postaje ravnopravni deo mnogih scensko-prezentnih celina, a ne samo njihov puki ilustrativni vid, da uz to nailazi na sve veći broj zagovornika, kako među realizatorima projekata tako i među publikom, kritičarima i teoretičarima, čini mi se uputnim da pitanja i probleme koji su u najneposrednijoj vezi sa nastankom i daljnjim perspektivama multimedijalnog teatra treba što celovitije sagledati i analizovati upravo u krugu zainteresovanih stvaralaca.

Upotrebivši uz multimedijско izražavanje kvalifikativ „novija scenska pojavnost“ imao sam na umu njegovu potpunu pojmovnu nedefinisanost u vokabularima našeg savremenog jezika. Naime, treba samo prelistati Vujaklijin *Rečnik stranih reči i izraza*, ili *Rečnik srpskohrvatskog književnog jezika*, ili Lalićev *Leksikon sinonima i srodnih reči srpskohrvatskoga jezika* pa namah ustanoviti da multimedij a time i odgovarajuće izvedenice, nisu ni zabeležene a kamoli protumačene, što upućuje na njihov skori morfološki nastanak iako pojavnost pa time i pojmovnost — nasuprot ovim rečničkim nedostacima — traje već hiljadama godina.

Jer, nije li teatar senki, najpre kao drugi plan, a češće kao predkaz događaja i njihova paralelnost, postojao još u drevnoj Kini? Nije li Pitija bila prvi medijski glumac u velikom delijskom pozorišnom proročištu? Koji je od dvojice Tespisovih dijaloga bio medijum, a koji izvršilac Zevsove volje? Kojim imenom zvati bacače ugljevlja i olova? Nije li Hamlet medijum duha svoga oca, a Makbet veštica? U kakvu vrstu teatra upisati Tolstojeve *Plodove prosvetljenosti*? Krejgova i Apijina scenografija — uz svetlo, ton i boju — bila je višestruko opredmećenje rediteljskih zamisli.

A onda, skoro nenadno, nekako odjednom Piskatarov (politički) teatar sa svetlosnom transparentnošću, sa tonskom prenaplašenošću, sa razdvojenim kalotama globusa, sa Proektions-Kulissen, sa zbivanjima na više prostora istovremeno, praćenih filmom, crtežom i fotografijom, sa blic-stroboskopijom, sa čudesnim ostvarenjima u *Početku revolucije*, u *Oluji nad božjim gradom*, u Blohovom *Poslednjem caru*, *Nostalgiji* Franca Junga ili *Raspućinu*, čijim je probama prisustvovao i Lunačarski, u to vreme narodni komesar za umetnost SSSR. Ili sa realizacijom *Dobrog vojnika Svejka* i nezaboravnim Maksom Palenbergom, čije rešenje maske i danas preuzimaju tumači ovog Hašekovog domišljana, sa scenografom

kakav je bio Traugot Miler, čije je vizuelno rešenje za *Konjunkturu* Lea Lanija, čini se, kasnije opavločeno u skici za spomenik III internacionali.

U našem teatru mi već krajem sedamdesetih godina prošlog veka nailazimo na pojam „živa slika“ ili „slike iz narodnog života“. Nekada je to samo literarni podnaslov (Veselinović, Glišić). Češće scensko viđenje dramskog teksta (*Posmrtna slava knezu Mihailu Đorđa Maletića ili Hej, Sloveni Riste Odavića*, na primer). Nešto kasnije, Todor Manojlović, taj najznamenitiji centrifugalni igrač ekspresije u nas, pišući 1936. godine, *Opčinjenog kralja*, dramu o ljubavi Lole Montez i Ludvika Bavarskog, ispisuje u njenom podnaslovu odrednicu „istorijski film u 7 slika“. Teško bih se usudio da to označim godinom početka uvođenja medija u scensko stvaralaštvo kod nas, kao što ni navedeni podatak ne mogu da prećutim.

Istorija je zatim naglo ubrzala hod i nužno uticala i na pojavne oblike multimedijalnosti. Oružana borba, opštenarodna revolucija, Kazalište narodnog oslobođenja, kulturno-umetničke ekipe odreda, brigada, bataljona i armija. Drama, recital, hor i horske recitacije, balet, muzika, pesma. Potom scenski ritual i mim. Film, televizija, video, slajd, spot, crtež, strip. Scenski pokret.

Đan Karlo Menoti piše operu *Medijum*, Kurosava snima *Rašomon* i *Krvavi presto*, Zefireli *Edipa*, Polanski *Makbeta*. U Pragu se začudnošću nameće *Laterna magica*. Kod nas Ljubiša Ristić izmeštanjem radnje u više prostora, uz korišćenje televizije i videa počinje višemedijski, ako tako mogu da kažem, da deluje na publiku. Unkovski i Belegišanin uvode film u predstavu, Nada Kokotović postavlja koreodrame. Ljuboslav Majera ostvaruje prvi projekat u Multimedijalnom teatru „Scena 13“. Milan Pletl, sa amaterima, postavlja *Treću generaciju*.

Savremena pozorišna estetika o svemu tome, uglavnom, još ne izriče sudove. Kritičari, opet, ne čekajući, ispisuju sintagme kao što su: *opredmećeni zvuk*, *vizuelna muzika*, a nedavnu postavku *Figarove ženidbe* u Beogradu kvalifikuje kao *ekranizovano viđenje Mocartove dramaturgije*.

Upravo stoga je danas na svima nama da pokušamo da vidimo gde smo i dokle smo došli u osvajanju i uvođenju multimedijanskog u teatar. Budući da je ovaj skup zamišljen kao radni sastanak valja ga smatrati slobodnim, dakle ničim ograničenim razgovorom na temu o *multimedijalnom teatru*.

No, da bismo ipak imali neku orijentaciju pošli smo od Majerinog viđenja *Krakpatrika* Juraja Madackog i, istovremeno, zamolili Redakciju govorno-umetničkog programa Radio-Novog Sada da sačini pregled

napisa iz dnevne štampe i periodike, objavljenih kod nas i u inostranstvu, koji se odnose na pomenutu predstavu. Mislim da su svi dobili taj materijal i da je, kao mali podsetnik, mogao da posluži. Najzad, valja napomenuti da u ovim razgovorima ne polazimo od bilo kakvih unapred datih pretpostavki

Pavle JANKOVIĆ SOLE

Pre svega, voleo bih da konstatujem ono što je za ovaj kulturni prostor novo i važno. Pozorišnim muzejom Vojvodine počinjemo da dobijamo muzej koji nije muzej-skladište ili muzej mrtvih stvari već muzej u kome su se stekla dokumenta, iskustva i znanja, ali i ljudi koji nastoje da sve to dobije širu upotrebnu vrednost i bude u dosluhu sa savremenim teatarskim tokovima vremena u kome živimo. To su danas ideali muzealaca najrazvijenijih zemalja sveta. Ne uzimam prvi reč da bih govorio o svom viđenju multimedijalnosti i funkcije multimedijalnog teatra, jer bi to bilo neprimereno činjenici da smo suorganizatori današnjeg savetovanja, a ni skupu sa ovako uglednim poznavaočima teatra i njegovih tokova u nas i u svetu. Govorim zbog osećanja dužnog poštova-

Dušan RNJAK

Pogledao sam kod Vujaklije šta znači *multimedijalno* i nisam našao tu odrednicu. Ne piše šta znači *multimedijalno*, ali piše u Rečniku šta znači *medij* i isto tako šta znači *multi*: znači uvek mnoštvo, a *medij* je posrednik. Prema tome, reč je o jednoj dosta nedefinisanoj kategoriji. Konsultovao sam i neke druge rečnike. Nemaju to ni Nemci, ni Englezi. Prema tome reč je stvarno o pojmu koji treba odrediti. Pozorište samo po sebi uvek je bilo multimedijalno. Breht je lepo rekao da je pozorište kolektiv umetnosti. Multimedijalno možete da zamenite sintagmom „totalni teatar“. Danas kad posmatrate sve medije u jednoj pozorišnoj predstavi: video, televiziju, i radio, pa i plakat, može da bude jedan od medija, pa pisana reč kao kod Brehta. Sve to kazuje da je zaista pozorište jedna multimedijalna umetnost. Pitanje je sad gde je tu mesto reditelja, pitanje je gde je mesto glumca,

i određenja, iako na neka od njih nailazimo u materijalu. Zelja nam je da saslušamo vaša razmišljanja, da o njima raspravljamo i kasnije ih publikujemo u *Almanahu pozorišta Vojvodine*.

Zbog toga će i izostati uvodna saopštenja, donekle uobičajena na susretima ove vrste.

nja prema ljudima iz Pozorišnog muzeja Vojvodine koji su inicirali današnje savetovanje i predložili temu.

Raduje me činjenica da će se raspravljati o multimedijalnosti u teatru, a ne o Multimedijalnom teatru „Scena 13“ Radio-Novog Sada, čija su prva iskustva i javne ocene tek samo predložak predviđene teme. Naše iskustvo, uistinu, nije dovoljno da bismo sa primerenim autoritetom mogli da govorimo o ovako značajnoj pojavi teatarskog života zemlje — iako činimo pionirske korake. Rekao bih da je sama činjenica da Pozorišni muzej Vojvodine priziva mudrost vremena koje nam je prethodilo i svojim bičem podvlači da sve ne počinje danas i od nas u našim prostorima jeste — kulturni događaj.

pitanje je u kojoj meri medij treba da učestvuje u određenoj predstavi. To je naravno sve stvar određene mere i određenog momenta potrebe za interpretacijom.

Mi smo na poslednjem BITEF-u imali prilike da vidimo jedan američki video-teatar. Bio je jako zanimljiv, sa puno šarenih slika. Međutim, čini mi se da se u tom video-teatru odjednapi glumac malo izgubio, da ga više nije bilo u onoj meri u kojoj smo imali prilike ranije da ga vidimo, tako da se sve više video-sistem eksponirao na uštrb glumčeve umetnosti. S druge strane, imate u nekim predstavama, recimo kod Roberta Vilsona u Minhenu, upotrebu laserskih scenografskih rešenja, upotrebu laser-zraka i holograma, što je opet jedan novi vizuelni momenat kao jedna vrsta svetlosne grafike. Vilson isto tako ponekad upotrebljava sistem projekcija.

Dušan PLAVŠA

Mi smo, čini mi se, sasvim dobro počeli ovu diskusiju, naime, od lingvističkog problema, tj. da li je termin „multimedijalan“, koji upotrebljavamo, naučno ispravan. Mislim da je on upravo za nas, u XX veku, precizno određen, ali mu možemo u istorijskom kontekstu pronaći i neke prethodne, potpuno istoznačne termine. Na primer „Gesamtkunstwerk“ Wagnerove romantične muzičke drame ima potpuno isto značenje, a sredstva, koja su u tom okviru podrazumevana, bila su na nivou one tehnologije, koju je to vreme moglo da pruži.

Današnja tehnologija je, pre svega, razvila samostalne medije iz raznih potreba, komercijalnih, političkih i drugih, a kada ih je dovoljno razvila, umetnost je ubrala te plodove, transformišući ih za svoje potrebe, komponujući ih i strukturirajući onako kako je to njoj bilo potrebno za ovaj ili onaj okvir umetnosti. Međutim, ima jedna opasnost na koju bi trebalo od samog početka ukazati. Meni se čini da nas diskusija o tehnologiji multimedijalnosti kao takvoj ne može odvesti, čak ni približiti, problemu njene estetike. Zbog čega? Zbog toga što se estetika isključivo gradi na osnovu stvorenih umetničkih dela. Mi možemo danas, a i u svakoj sličnoj prilici, govoriti skoro isključivo o tehnologiji korišćenja raznih sredstava, audiovizuelnih i drugih, koja mogu biti s njima integrisana u većem ili manjem stepenu u formi jednog umetničkog ostvarenja. Ovog puta govorimo o teatru, drugi put možemo govoriti o jednom simfonijskom delu sa vizuelnim komponentama, treći put, na primer, o oživljenoj slici i tome slično. Prema tome, zavisno od toga o čemu govorimo, umetnik kao kreator, koji će osetiti puls materije, estetsku oblikovanost određenog materijala, njegovu obradivost, biće taj koji će položiti temelje estetici, a onda su, valjda, estetičari ti koji treba da stvaraju estetiku na osnovu nagoveštaja koje daju umetnici, pa se zatim iz toga gradi jedan kompletan estetički koncept.

Ja ovo govorim zbog toga što često reagujem na jedan vrlo srodan a krivo upotrebljen termin, a to je termin „avangarda“. Apsolutno svaka dobra umetnost mora sadržati u visokom stepenu avangardnost, ali u estetskom smislu ne verifikuje vrednost jednog umetničkog dela to da je ono avangardno. Prema tome u estetskom smislu ne verifikuje vrednost jednog teatarskog ili drugog ostvarenja avangardnost, ako joj naknadnom analizom ne utvrdimo estetske vrednosti; dakle, drugim rečima, ako se ne obavi estetska analiza umetničkog dela bez obzira na upotrebljena sredstva. Sasvim sigurno tehnika je još od početka stoleća uveliko pružala, u svakom pogledu, pomoć umetnosti i umetnicima. I, kao što znamo, ne postoji

materija, koja ne može biti umetnički obrađena. Mi znamo danas da se i dubre iz kontejnera može oblikovati u enformelu. Čak i to može da bude „estetski“ materijal. Jer, kao što reče Romen Rolan, ne možemo nikada stvaralačkom duhu odrediti: to može, a to ne može. Samo on je nadležan da potvrdi da li je u umetnosti nešto moguće ili nije moguće.

U vezi s tim, mislim, da je vrlo vredno, s obzirom da su ovde stvaraoci, dakle ljudi koji će tehniku direktno koristiti, razmišljati o toj materiji.

Ja ne znam da li bih sada, u nastavku svog izlaganja, govorio o jednom svom doživljaju multimedijalnog teatra, o jednom teatru koji je spoj filma i pozorišta, a to je „Laterna magica“ u Pragu. Moram reći da sam o tome napisao svojevremeno i jedan dopis sarajevskom „Odjeku“. Bio sam njome zaista izuzetno impresioniran, bez obzira na neke dileme u koje su me odmah stavile iscenacije toga filmskog pozorišta. Da na vedem jedan detalj: u sasvim realističkim inscenacijama određenih scena iz Ofenbahovih *Hofmanovih priča* ili *Varijacija* — jedne druge predstave — materijalno je bila prisutna senka glumca na pozornici, koje se nije bilo moguće osloboditi. Ona je pokrivala i deo slike na ekranu. Onda razlike u veličini između glumca na sceni i projekcije na ekranu. Znači, radi se o jednom metaforičnom pozorištu, koje se apsolutno mora osloboditi realističnosti i koje će slušaoca i gledaoca dovesti u položaj da prihvati dinamiziranje teatra kao formu njegove modernizacije. Naime, cela „Laterna magica“ je nastala iz potrebe da se u stvari dinamizuju reklamno-komercijalni spotovi. Ona je rođena u čehoslovačkom štandu na Svetskoj izložbi u Montrealu. A umetnici su imali i oko da vide i uho da čuju da je to bio vredan pokušaj, te da onda naprave dva ostvarenja, koja sam video kao predstave *Varijacija i Hofmanovih priča*. Moram da kažem da su *Hofmanove priče* na mene ostavile posebno dubok utisak. To je jedan interesantan, duhovit pokušaj, a bio je na granici tehničkih mogućnosti onoga vremena. Danas bi bilo izvanredno rešeno ozvučenje sa holofonijom ili kvadrofonijom, a tada se moralo ići na „šetajući zvuk“ od zvučnika do zvučnika po celoj sali što, dakako, nije u svemu odgovaralo scenskim potrebama.

Prema tome, tehnologija multimedijalnosti je ogromna i mislim da je vreme da i u Jugoslaviji nastane neka vrsta udžbenika iz te oblasti, da se u njemu sabere sva moguća sredstva, koja mogu biti upotrebljena u jednom takvom pozorištu, a akcentiranje pojedinih sredstava, pojedinih medija, je zavisno, kao što je prof. Rnjak rekao, od toga kakva je koncepcija samoga umetničkog dela, tj. da li će u njemu biti naglašena scenska ili muzička komponenta, ili nešto drugo.

S nostalgijom se sećam somborskih pozorišnih susreta krajem šezdesetih i početkom sedamdesetih godina. Tada je atmosfera u Somboru bila odista autentična: glumačka, rediteljska, jednom rečju autentična pozorišna atmosfera. Korifej te atmosfere bio je Ziga Jasenović, vrsni upravnik ovog pozorišta. Čini se, u jednom trenutku, Sombor se pretvorio u centar vojvodanskog teatra.

Danas preuzimamo odgovornost da promišljamo temu multimedijalnog pozorišta kao novu mogućnost egzistencije teatra glumačke umetnosti, rediteljskog stvaranja i ukupnog dramskog izražavanja. To je pionirski čin. Pred nama i zajedno sa nama, na kraju postindustrijskog vremena, na kraju krize civilizacije opterećene potrošnjom, košmarom, rekao bih katastrofičnom situacijom, otvara se uzbudljiva rasprava o budućnosti pozorišne umetnosti i mogućnosti zasnivanja multimedijske estetike dramskog stvaranja. Zamisljena tema se vezuje za multimedijalni teatar, a ja bih rekao da treba pre govoriti o multimedijalnoj umetnosti. Pre multimedijske umetnosti mi ne možemo izvesti interdisciplinarnu estetiku kakva će sigurno nastati na umetničkim delima u našem vremenu. Estetika se ne može uporedno promišljati kada je reč o živoj umetnosti pozorišta. Estetika dolazi uvek posle dela. Pozorište je živ proces, jedina živa umetnost, koja je utoliko komplikovanija jer se ostvaruje kroz živog čoveka, kroz glumca.

Pozorište postoji samo jednom. Čini se, multimedijaska umetnost o kojoj pokušavamo da govorimo otvara niz problema koji su vezani pre svega za pojavu nove elektronske tehnologije. U samoj suštini, u prirodi pozorišnog čina i uopšte dramske umetnosti, jeste sintetičnost, multimedijalnost. Pozorište je složeno stvaranje. Doveo bih u relaciju dva pojma: sinkretizam i multimedijalnost. Između ta dva pojma pulsira vreme od nekoliko milenija. Pećinski glumac ili neolitski glumac ostvarivao je sikretičku predstavu. On je pevao, igrao i glumio. Taj pra-glumac je igrao uz vatru posle lova, i priređivao pozorišni ritual. Ovaj sinkretički ritual bio je ostvarivan različitim medijima. Medij melodije, medij maske, medij kostima, medij vatre, medij svetlosti su, kako da kažem, praoblici savremene medijalnosti. Znači, u toj praglumi su koreni našeg multimedijalnog teatra.

Mogu da kažem da sam bio fasciniran medijem zvuka kako se ostvaruje ova naša komunikacija, zahvaljujući realizaciji Ivana Fecea. Realizacije zvuka, ovde na našim razgovorima u Somboru je primer multimedijske estetike i tehničkog savršenstva. Ivan Face je kamerni abmijent ove sale za glumačke probe ozvučio bez odjeka, znači sa najvećom pažnjom i koncent-

racijom uz pomoć kristalnih zvučnika, specijalnom tehnikom, gotovo da je stvorio radijski studio i pokazao nam kako je u stvari medij zvuka moćno izražajno oružje multimedijske estetike. Hoću da kažem da je problem multimedijalnog teatra vezan za strukturu izražajnih sredstava. Nismo ni svesni koliko je film uticao na pozorište. Mislim da su odnosi među umetnostima danas veoma živi i da umetnosti međusobno sve više utiču jedna na drugu tehničkim medijima, kao što su medij zvuka, medij slike, medij radija, medij videa i upravo novi mediji imaju najveću eksplozivnu funkciju u našem vremenu. Mekluan govori o mediju kao o poruci. Mediji propuštaju kroz svoje filtere i poeziju, i balet, i glumčevo telo, i literaturu, i filozofiju, i estetiku. Znači, mediji su prostori za novu umetnost. Mislim da su mediji pronalasci našeg vremena. Mi još uvek i ne slutimo kolike su mogućnosti tehnike u našoj elektronskoj civilizaciji štampanih čipova i kompjuterskih programera neslućenih mogućnosti. Mi danas imamo video-telefon, a sutra ćemo sigurno imati plastične elektronske slike. Znači, već sutra imaćemo uporednu, paralelnu stvarnost, ili onoliko stvarnosti koliko će nam biti potrebno. Imaćemo plastičnog hologramskog glumca i nećemo morati više da se mučimo sa onim „živim čovekom“, sa problematičnim glumcem koga je Edvard Gordon Kreg nazvao „kugom“. Znači, režija će biti u situaciji da izmišlja super-glumca. Pa ipak, što se mene tiče, radije bih ostao i radio u pozorištu klasičnog glumca i siromašnog pozorišta, u praznom prostoru, u kojem je nezamenjiva uloga živog glumca kao živog čoveka, sa živom sudbinom, u kome živi ljudski glas, ljudsko telo, jer je ono za moju estetiku pozorišta nezamenjivo. Rečju, izvesna konzervativnost za koju se opredeljujem u ovom času kada razmišljamo o multimedijalnoj umetnosti ne odriče mogućnost upotrebe medija, tj. da putem tehnike ostvarim fascinantno svetlo ili fascinantno zvuk. Ali nikada se ne bih mogao odreći živog glumca kao neposrednog stvaraoca, kao i neposrednog gledaoca kao njegovog dvojnika. U toj živoj i životrodnoj dramskoj umetnosti kakva je pozorišna umetnost glumac je biće teatra. Dovodeći u vezu sinkretizam i multimedijalnost čini mi se da je politehnička multimedijalnost nešto što je imanentno samom dramskom stvaranju. Još bih ukazao na jednu aktuelnu pojavu. U svetu danas u postmodernom umetnosti postoji težnja povratka nekim estetičkim teorijama, kao što je, recimo, povratak Apijinoj teoriji svetla i scenskog prostora. Jedan od najboljih savremenih teataru u svetu je, nesumnjivo, nemačko pozorište. Ono gradi svoju estetiku, pre svega, na prostornom oblikovanju dram-

skih predstava, prizora, pa i upotrebe filmskih pronalazaka. Rekao bih, zahvaljujući upravo plastičnom dekoru, znači stvarnom dekoru, mogućna je hipermoderna gluma, koja dobija u hipermodernoj svetlosti neobične i neslućene kreativne mogućnosti.

Šta još treba reći za početak razmišljanja o multimedijalnoj umetnosti? Svedoci smo i učesnici nove političke umetnosti, upravo zahvaljujući intermedijalnosti, odnosno multimedijalnosti. Poznato je da je Akademija umetnosti u Novom Sadu prva u nas uvela katedru za interdisciplinarnu režiju i zasnovala je kao intermedijalni režijski predmet. Mislim da multimedijalnost krije i svoje zamke. Ona bi možda mogla biti „hibridno pozorište“, „pozorište surogat“, kako da kažem „sintetičko pozorište“, „veštačko pozorište“ u kome ne bi bili ravnopravni osnovni konstituenti kao i estetska recepcija njegovih primaoca. Pa ipak, da bi funkcionisao taj hipermoderan teatar kao totalni teatar, čini se, da su potrebna elektronska oruđa novih medija i da multimedijalnost može kreativnom upotrebom da nam ponudi naslućene umetničke mogućnosti. Miroslav Radonjić je pomenuo čitavu partituru izražajnih sredstava: preko slike, slajda, raznih stroboskopa, različitih medijskih oblika, preko novih medija, radija, televizije, videa ... Dušan Rnjak je pominjao i ulogu lasera. Ne znam da li je pomenio i hologram. Danas imamo mogućnosti da pomoću ovih tehničkih i elektronskih naprava stvaramo čudesne slike i čudesne zvukove. Pa, ipak, vraćam se rado mojoj tezi, da je pozorišna umetnost, pre svega, izraz čoveka, čovekom, za čoveka. Ono što je glavna dramska preokupacija bila i jeste — suština dramske umetnosti, sigurno je vezana za umetnost reditelja i glumca, za žive ljude. Živog čoveka možemo potražiti i u njegovom dvojniku, u lutki, u animiranom filmu, u crtanom filmu. Mislim da mogućnosti novih medija ne treba odbaciti. Pozorište i film su neslućeno uticali jedno na drugo. Ja ću uzeti primer kreativnog odnosa filma na pozorište, recimo, kao problem kadriranja. Danas reditelji, kao nekad prvi naš intermedijalni reditelj Bojan Stupica — razlažući svoju režijsku knjigu, imao je običaj da sa glumcima Jugoslovenskog dramskog pozorišta, sigurno našeg najboljeg pozorišta 60-ih i 70-ih godina — režira, recimo, *Dunda Maroja*, klasičnu renesansnu komediju, po kadrovima. Znači, Bojan Stupica je kadrirao dramaturgiju. Mi rado danas glumca izazivamo u krupni plan. Danas je režija najpoticajnija kada ostvari puni kontakt između glumca i gledaoca, kada glumac dobija krupni plan. Mi smo svedoci pojave pozorišne taktilnosti. Danas imamo potrebu da dodiremo glumca. Neke trupe na BITEF-u su nam upravo pružale tu i takvu mogućnost istraživanja čula, širenja tog čulnog opsega estetske recepcije. Hoću da kažem da

nije sve u tehnici i da multimedijalnost, i da intermedijalnost možemo da potražimo i u samoj umetničkoj strukturi neposredno u čistom pozorištu. Verovatno će nam buduća multimedijalna estetika dati odgonetku same strukture režije. Režija sa najvećom odgovornošću, podvlačim, jeste nosilac ideje intermedijalnosti, multimedijalnosti, interdisciplinarnosti, kako vam drago. Režija je upravo jedini scenski, umetnički čin zainteresovan za celinu. Režija je po svojoj suštini, po svom kreativnom činu jedina konstitucija svih delova u celini. Glumac ima svoj zadatak da ostvari svoju psihofizičku ekspresivnost, svoju emocionalnost. Dramaturgija je ipak pitanje teksta. Scenski prostor ima svoje zakone. Znači složena priroda rediteljskog čina je, po mom mišljenju, multimedijaska struktura par excellence. Istraživanjem strukturne pozorišne estetike i generičke estetike teatra, koja predstavlja uviđanje stvaralačkih procesa doći ćemo do odgovora koliko nam je u režiji bitna slika ili zvuk. Sada se ponovo tekst vraća na film kao izražajna vrednost. Danas imamo ponovo potrebu da usporimo neke stvari. Mislim da nas u umetnosti — bez obzira na tu vrtoglavu brzinu kojoj je okrenuta, bez obzira na ritam, mnoštvo tih dinamičkih izazova — čini se, da nas svi ti izražajni izazovi zatrpavaju i odvođe od estetske suštine. Čitava naša konzumentska civilizacija i ova potrošačka euforija, da ukoliko čovek ne troši ne egzistira, fatum je savremene socijalne uslovljenosti. Rekao bih da čovek više ne može da uspostavi kontakt s drugima, pa ni sa sopstvenim bićem. Consumo, ergo sum. Konzumiram, dakle postojim.

Mislim da je evidentna zloupotreba multimedijalnih sredstava jedna od velikih opasnosti i pitanje formalne estetike. Kad razmišljam o ovoj temi, čini mi se da je ovo najizazovniji problem koji će se promišljati kada je reč o budućnosti dramske umetnosti. Ta tema će sigurno biti na razne načine otvorena problematika s kojom ćemo se susretati u različitim estetskim raspravama o medijima radija ili televizije ili ma kog drugog medija. Osnovni je problem, po mom mišljenju, problem odnosa organskog dramskog stvaranja prema problemu mehaničkog stvaranja. Mislim da je umetnost danas veoma manipulirana, mislim da su mediji veoma mehanizovani i manipulirani od politike, od ekonomike, od tih različitih upotreba, sve do masovne kulture i pop-kulture. Znači, mediji su bolesni od različitih oblika vanestetskih tiranija i opsesija centara moći. Razičite sile utiču na medije i ti manipulirani mediji, kako da kažem, sve se više upotrebljavaju i zloupotrebljavaju. Mislim da ni umetnici nisu ništa manje skloni tim zloupotrebama a da će vreme pokazati meru upotrebe medija i njihove uloge u umetničkoj organskoj strukturi. Nesagledive

mogućnosti izražavanja ovih sredstava u generičkoj dramskoj estetici, znači u organskom stvaranju, kakvo je na primer glumačko stvaranje, i verodostojne odgovore o medijima verovatno će moći da nam pruži estetika, tek posle završenog stvaralačkog procesa. Čestitam Ljuboslavu Majeri koji je ostvario u vojvođanskom prostoru zanimljiv multimedijiski projekat. Moram da kažem da su i naši studenti Akademije

Pavle JANKOVIĆ SOLE

Zahvaljujući dosadašnjem toku razmišljanja, dužan sam da vam kažem: zašto Multimedijalni teatar „Scena 13“ i zašto baš u Radio-Novom Sadu.

Razume se da svako od nas mora, može i drži da je jedino moguće da razmišlja u svoje ime i kao stvaralac i kao misleće biće.

Da ne bi bilo zabune: verujem da teatar ostaje — glumac. Tačnije, njegov nezamenljiv transfer — kreativan i stvaralački — kako idcje, tako i suštine, a da je sve drugo surogat.

Zašto onda multimedijalni teatar?

Mi živimo u svetu nasilja masovnih medija. Živimo u svetu u kome nam se masovnim medijima zamenjuju izvorne životne radosti. Ko je, ako ne književnik, reditelj, glumac ili stvaralac bilo koje oblasti kulture taj koji bi među prvima trebao i morao to da prepozna, ili bar proveriti kroz sopstvenu praksu.

Verujem da je radio ostao poslednji masovni medij kod koga je za praćnje umetničkog ostvarenja nužno i angažovanje slušalaca, odnosno značajan intelektualni napor. Ako ni zbog čeg drugog a ono s toga što se audio-dimenzijom slušaocu mora odnosno treba da dočara i slika.

Televizija nam daje sliku i ton, rešenja — a mi uglavnom pasivno primamo ono što dobijamo. Ili, bar manje aktivno nego kod radija.

Masovni mediji su u biti nezajažljivi bunari — potrošači stvoreni i vezani i za onu ekonomsku dimenziju koja traži da se umetničko stvaralaštvo uklopi u nešto što se zove cena.

Umetnost po svojoj prirodi ne trpi stege, ograničenja... Kada joj se odredi kavez onda ona daje produkte, zapravo proizvode, kakvi se mogu dati samo iz takvog kaveza. Da ne pominjem ekonomske prilike u zemlji koje to još više izostravaju.

Radio Novi Sad, odnosno njegovi dramski programi na pet jezika imaju preko dve hiljade spoljnih saradnika. Akademiji umetnosti u Novom Sadu Radio je ponudio svoj stvaralački potencijal, prostorije, ras-

umetnosti ostvarili svoje brojne studijske radove, kao niz intermedijjskih projekata pozorišta, filma, radija, televizije i videa. Svakako da veliko priznanje pripada i Radio-dramskom programu Radio-Novog Sada, koji je zapravo inicijator multimedijalnog teatra, prve estetske radionice ovakvog stvaralaštva u nas. Treba poželeti da se razvija ovakva istraživačka delatnost dramskih multimedija.

položivi novac i probnu salu uveren da ona daje generacije koje, između ostalog, treba da omoguće budućnost drame, budućnost stvaralaštva uopšte... Verujući da su to ljudi koji moraju da istražuju da bi mogli jednog dana da stvaraju ili ako hoćete, da se igraju i uče kako bi mogli i da stvaraju. Na žalost, to nije slučaj i sa drugim medijima. Živimo u vremenu dominacije televizije kao atraktivnog medija. Društvo na ovakvom civilizacijskom nivou — uskakanjem iz polufeudalne svesti u potrošačku — normalno, po prirodi stvari, mora i sociološki i psihološki da postane lakom žrtvom. Masovni medij se, delim mišljenje profesora Plavše, i zloupotrebjavaju. Oni postaju surovo političko oružje — neka vrsta masovne zamene teatra. Stvaraju čudovišnu arenu u kojoj su javne ličnosti gladijatori a masi se lažno usaduje osećanje da je zaštićeni krvožedni lav čas ovog ili onog događaja, odnosno ovog ili onog gladijatora ili, u najmanju ruku, pozvani presuđitelj.

Sve je ovo neka vrsta zamene pozorišta, koje nije bez krivice, jer, ono što se događa u životu ili na talasima radija, na ekranu ili po novinama i časopisima mnogo je atraktivnije od onoga što gledamo u pozorištu. Primera radi, jedna sednica koja traje do tri ujutru sa lomovima među ljudima i idejama je, u stvari, životni teatar. Odnosno, masovna zamena teatra. Ali to je i masovna zabluda. Zato su stvaraci ti koji moraju, trebaju i jedino mogu, kao i kritičari i estete, da u tim masovnim medijima prepoznaju istinu od prevare i surogata. Da bi to mogli oni moraju poznavati pisma, jezik, govor i moć sredstava masovnih komunikacija kojima se oni ili neko drugi služi. Oni moraju poznavati medije. Moraju poznavati televiziju, radio, film, štampu, a uz sve to biti ljudi iz života, onog izvornog. Onog života koji se ne zadovoljava surogatima.

Pošto dramski program Radio-Novog Sada okuplja preko dve hiljade spoljnih saradnika, logično je bilo tom masovnom stvaralačkom mislećem potencijalu — postaviti izazov koji se zove *multimedijalni teatar*.

Umetnik svojom vokacijom, obrazovanjem i, rekao bih, avanturističkim duhom ne može da se zadovolji datošću. On je sumnjičav, on je, ako hoćete, i rušilac, po svojoj prirodi ne prihvata postojeće... i to je ono u šta sam verovao. Zapravo, verovao sam da toliki potencijal može da učini nešto više i to, razume se, na mnogo širem planu nego što je teatar.

A zašto baš teatar? Jer, moglo se i nešto drugo smisliti.

Teatar zato što je on bio, jeste i ostaće, mogućnost susreta svih čula sa pravim izvornim vrednostima stvaralačkog duha. Zato sam duboko verovao da je teatar, kako ste rekli i kako verovatno svi osećamo, nezamenljiv. Ne može moj razgovor sa susedom o životnim problemima da zameni ni jedan masovni medij, ni obmane, ni obećanja, a vi znate i šta je zakon mase.

Uz sve ovo kod nas se stvaralo jedno osećanje koje poznaje religija, a posebno katolicizam — osećanje samokritike, samopokore. Rekao bih da je u nas, otuda, autocenzura jača od cenzure. Otuda i ne postoji potreba da ona javno postoji jer je do te mere razvijena ona prva da tu potrebu isključuje — a to je još jedna od prevara. Imajući u vidu sve ovo nužno je bilo stvaraocima ostaviti izazov — ne intermedijalni nego još grublji izazov — multimedijalni. A šta to zapravo znači?

Pošto je stvaralac selektivan sigurno je da će reditelj, taj mislilac koji će isplesti onu tananu nit svilenu od nečega što prvo ružno izgleda kao larva a kasnije kao čaura, biti taj koji će sada stvaralački operativno morati da se suoči sa svim tim medijima. Preduslov je, rekli smo, poznavanje medija. Ono vodi proceni njihove ubojitosti. Procena ubojitosti vodi, opet, razumevanju intervencija putem medija kada je reč o društvenom planu. I sada, eto, dolazimo do onoga što je cilj multimedijalnog teatra, jedan od njegovih ciljeva.

Da se multimedijalnost ne bi shvatila samo kao jedan nadrikulturni izraz — čovek jeste multipercpciono biće. Najzad, ne samo zbog čula koja ima. Čovek nije samo biće koje vidi, dodiruje, ima osećaj ukusa i mirisa već i misli, sanja i sumnja. Kako živimo u svetu kada pomalo počinjemo i da se pitamo da li čovek počinje da uživa u svom fizičkom i duhovnom proiz-

vodu ili u čoveku koji je preko puta njega — moramo da pokrenemo jedno šire pitanje nego što je multimedijalni teatar. Pre neki dan smo imali prilike da na televiziji, ne bezrazložno, prisustvujemo jednom razgovoru koji hoće, koji je hteo da razmišlja na temu „Da li je čovek zastareo?“.

Činjenica je da mi nivo standarda širokog spektra prirodnih ljudskih potreba i aktivnosti zamenjujemo statikom sedenja kraj ekrana. Ta pojava nije nova. Nova je samo kada je reč o televiziji.

Mi smo u štampi imali poodavno i vreme kada je jedan list stajao samo jedan peni pa se čitanje tog lista zvalo „sreća za jedan peni“. To je bilo vreme kada je novina, plaćena i isplaćena reklamom i propagandom, nudila silne nagrade. Kako mi za Evropom kasnimo eto baš koliko i u ovom — mi sada u stvari doživljavamo talas te iluzije o mogućoj sreći bez ličnog aktivnog učešća. A to znači bez fizičkog ali i duhovnog naprezanja. Danas u igri na sreću možete da dobijete čak i radno mesto!

I da završim pominjanjem još jednog, za nas vrlo značajnog razloga u odgovoru na pitanje zašto multimedijalni teatar.

Duboko verujem da će slučeljavanje medija — zato multimedijalnost — imati za posledicu i promenu jezika medija, pisma medija, ponaosob. Mislim da mi, takođe, živimo u vremenu kada mediji nemaju u nas svoja čista pisma, jezike... Ima mešanja. Tako možete na televiziji gledati drame u kojima se govori i ono što se već vidi. Na filmu u nas da doživite da je ton — njegov kvalitet, potpuno zanemaren. Zbog manjkavosti i ove dimenzije — mi bivamo smešni na svetskoj filmskoj sceni. Rekao bih da su to, biću grub, skorojevički maniri jednog društva kome je važno da se nešto događa a ne i kako se događa. Svedoci smo i činjenice da se stvaralačka ideja napreže iznad civilizacijskih mogućnosti onih koji vode kulturu pa često i onih koji vode institucije kulture. Dakle, pored onog prvog aspekta koji je za mene bitan, ovaj drugi razlog imaće za posledicu obogaćivanje jezika svih medija pojedinačno a traga se i za multimedijalnim pismom. U svakom slučaju: obogaćići i jezik medija u kojem radim, jezik radija i pismo radio-drame.

Daniel TAVČIOSKI

Drago mi je da mogu da govorim, sad, posle Pavla Jankovića i posle nekih njegovih dilema i pitanja o kojima je govorio, koja sam ja sebi postavljao. Pokušao bih da na neka pitanja dam drugačije odgovore.

Prvo, o jednom pitanju koje je bilo začeto još kod profesora Lazića. To je Mekluanovo pitanje o mediju kao poruci. Prvo bih želeo da razgraničimo da postoji nešto što je multimedijalno i nešto što je multime-

dijsko. Multimedijsko je ono što ima u sebi medij, odnosno mnoštvo medija, a multimedijalno je ono opet što ima mnoštvo sredstava. Tako da multimedijalno vadi korene od sinkretizma, a multimedijnsko od pojave medija. Ako ćemo, mislim opet od Meklana, ono što je medijsko počinje od Gutenberga, od Gutembergove štamparije, u XV veku. U XIX veku se nastavlja pojavom fotografije, pojavom filma, onda imamo pojavu radija početkom veka, zvučnog filma, pojavu videa, pojavu televizije, pojavu stripa. Ti mediji prema Meklanovoj definiciji sadrže poruku — sadrže jedan način življenja koji je najbolje moguće opisati i prezentovati ga umetnički putem stripa, putem televizije, ili putem filma? Jednostavno, život je postao takav da je medij na neki način bio ne samo ekonomska potreba nego i format koji na najbolji način izražava ono što se u životu događa. Ja bih, ako mi dozvolite, sad pokrenuo i jedno drugo pitanje: o estetici multimedijalnog. Ta estetika evidentno postoji. Ja ću pokušati da to ovako objasnim: prvo ću govoriti o tome šta se kod nas zbiva. Da kaskamo za Evropom to svi znamo. Međutim kako se to u multimedijalnom odražava? Svi rok-koncerti koji se organizuju na Zapadu, a organizuju se za osamdeset hiljada, sto hiljada, u Njujorku čak za milion ljudi, po dubini doživljaja su nešto što odgovara dubini antičkih igara. Ljudi se jednostavno sastaju tu i tamo ta 24 sata, recimo, zaborave na sve banalne stvari... Stvarnost je danas postala i raznorodnija i presurova, tako da je potreba za takvim događajima još veća.

Evidentno je da takve stvari postoje, a da to nije nova pojava svedoči i jedna izjava muzičara Stinga. Sting je medijska ličnost, bivši pevač grupe *Polis*, koji je počeo da peva 1967. godine, pošto je čuo Džimija Hendriksa. Sting kaže da je dubina doživljaja tog koncerta bila ritualna, religiozna. Čim postoji dubina doživljaja, čim postoji nešto naše lično što se veže za nešto što je prezentovano, bilo putem muzike, bilo putem televizije, bilo putem filma, onda automatski možemo da govorimo o delovanju jednog medija na nas, a kad postoji delovanje onda postoji i estetika.

A kako ta estetika postoji? Krenuo bih od pretpostavke da je svaki medij poruka. Recimo ja preko radija mogu da čujem da me moj rođak iz jednog mesta udaljenog više od sto kilometara pozdravlja tom i tom pesmom. U toj poruci (a u pesmi koju mi on šalje postoji njegova emocija upućena meni) postoji moj doživljaj te pesme. Time smo, automatski, preko medija (radija) uspostavili kontakt.

Konstatacija o nečistoti medija je veoma tačna. Jer mediji prvo nastaju iz ekonomskih razloga pa tek

onda dolazi vreme kad se konstituišu i sublimišu neki faktori koji utiču na to da medij može da postane delotvoran i da može da postane umetnost. Moj profesor Boro Drašković pričao je da je u Londonu gledao predstavu u kojoj glava Lorensa Olivijea igra — a to je hologram od deset metara. Kaže: ja sam gledao puno predstava u životu ali doživljaj koji izazove glava Lorensa Olivijea od deset metara se, ipak, ne može uporediti ni sa čim. Glava Lorensa Olivijea izaziva jedno osećanje koje je neponovljivo. A da ljudi bacaju pare na to govori i čovek koji je pripremao taj spektakl u Londonu. On kaže: ako bacamo pare na glumačke zvezde hajde da krenemo da ih bacamo i na tehnologiju. Pa se onda napravi grandiozna scenografija i napravi se ugođaj, koji 16-togodišnjacima, 17-togodišnjacima, a i malo starijim, pruža nadoknadu za nešto što oni jednostavno počinju prirodno stvariti da gube. Njihova mitologija i religija je u okviru porodice. Međutim, sa 16—17 godina ljudi počinju da se na neki način osamostaljuju i da traže potporu u drugim stvarima. Naše društvo im je nije pružilo, dok na Zapadu, ipak, postoje forme kroz koje mogu da upražnjavaju nekakvo zajedništvo. Ja imam mladeg brata, pa mogu o njegovim doživljajima da govorim. On traži stvari u kojima će sebe nekako naći, preko kojih će se povezati sa drugim ljudima. Traži na neki način konvencije i mogućna ponašanja. Ja verujem da mladi čovek prvi put umire sa 18—19 godina, umire u nekim od mnogobrojnih kafića u koje, čujte paradoks, on dolazi sa drugovima, sa devojkom. Ali ozvučenje je jako, oni sede sad jedan nasuprot drugom i nečuju se. Treba da probude nešto što je između njih. Međutim, kao slučajno ili namerno, odabran je taj kafić u kojem ništa rečima ne može da se saopšti jer je muzika jaka, u kojem ništa pogledom ne može da se saopšti jer je prostorija zamračena. Tako dozalimo do činjenice da je otuđenje mnogo veće nego što u stvari možemo i da zamislimo kada o njemu pričamo. To je prva smrt. Druga smrt je kad se dese neki događaji u životu koji su ustaljeni. Zasniva se porodica, krene se u život, a da se te stvari ne umeju raditi, i dođe se do jedne situacije koju predpostavljam, a nisam je doživeo, ali je deo nje Srđan Karanović opisao u filmu *Jagode u grlu* — u kojem je prikazao generaciju potpuno izgubljenih 40-togodišnjaka. Zamislite, posle nema potrebe da umiru po treći put jer je ta generacija potpuno, potpuno otišla dodavola. E sad, da se vratim potrebi za multimedijalnim. Mislim da su naše emocije, naša stanja zatvorena u medijima... mi smo kreirani... formirani tim medijima, i jednostavno možemo da korespondiramo jedni s drugima, a i na nivou mase, preko medija. Ne mogu živeti samo sa

televizorom, ne volim da gledam televiziju, ne mogu živeti ni sa radijom, mogu živeti samo zajedno sa drugim ljudima. U takvoj situaciji pozorište itekako ima razloga da postoji. Međutim, šta se događa?

Zestina te situacije tamo je jednostavno neprimerena žestini i ritmu koji ja imam u sebi. Moj ritam je ritam auto-puta, ritam sefamora, ritam svega što mi se u životu događa. Desilo vam se, sigurno, da dođete na neko mesto na kome znate da će se odigrati neki događaj koji je divan. Međutim, vi ne možete da ga osetite jer jednostavno nije u vašem ritmu. Kažemo svi — nismo sad za to raspoloženi. I uvek se nalazimo u tom raskoraku između raspoloženja i onog što nam se prezentuje. Pozorište je počelo da gubi publiku, pa se publika polarizovala na posvećene i na one koji kažu — ako mi to ništa ne predstavlja u životu neću ni da idem tamo. Posvećeni idu i zagovaraju neke stvari koje i jesu vredne, ali koje su ipak namenjene manjini da ne kažem eliti. U najboljem slučaju eliti, mada ima i drugih, gorih slučajeva. S druge strane, svi ostali ljudi, uključujući i današnju omladinu, ignorišu pozorište.

U Skoplju, odakle jesam, i čiju situaciju poznajem, to je strašan problem. Niko ne ide u pozorište, u ono makedonsko pozorište koje mi znamo sa jugoslovenskih festivala. Međutim, uvek se nađe reditelj koji će pomeriti stvari. Tu je, recimo, Unkovski, on počinje da razmišlja o medijima i upotrebi medija na ovaj način. Ja sam bio njegov asistent kada su se radili *Rodoljupci* u Novom Sadu. I on kaže „ja razmišljam o predstavi koja će početi sa filmskim novostima“. On misli na filmske novosti kao na početku filma u bioskopu. Crno-belo o političkim događajima. Kad vidimo u Skoplju filmske novosti mi odmah otvorimo vrata, izađemo... pa kad prođu mi se vratim, publika bi se vezala za predstavu kao sa nečim novim prema tome, sadržana u tim filmskim novostima svedoči, možda, o našoj emociji odbojnosti i neslaganja s nečim što je oko nas, a što te filmske novosti odslikavaju. Tako, ako bi predstava počela sa tim, publika bi se vezala za predstavu kao sa nečim svojim. Međutim, nemamo do kraja svest razvijenu za to. Jer, nerazvijeni smo kao i zemlja. Razgovarali smo slučajno, baš pre ovoga skupa, o zgradi Makedonskog narodnog teatra, koja je nova po zamisli, po ideji. Međutim, po realizaciji mora... osuđena je na to da bude stara. Građena je od armiranog betona, a to je takva tehnologija da zgradi nije potrebna fasada. Zato što takozvano „mleko od betona“ izbije na površinu i armirani beton izgleda glaziran. Međutim, pošto naši građevinari to ne umeju da naprave, onda se vide daske od šalovanja. Onda se to

prefarba polikolorom i to onda više izgleda kao poljski WC nego kao pozorište, i to najmodernije.

Letos sam bio u Parizu i video Bobur, koji je napravljen od savremenih materijala. Doživljaj je potpuno drugačiji. Nije folirantski, nije fušerajski. Jednostavno, primeren je onome što čovek vidi. Nove stvari, novi materijali. Nove teme i sadržaji, novi mediji, na kraju. Mislim, formula je vrlo, vrlo jednostavna. E sad, postoji jedna situacija da moramo istraživati šta je u suštini medija da bismo mogli u pozorištu tu stvar nekako transponovati. Transponovati, prezentovati, i okupiti ljude. Postoji jedna predstava, čoveka koga ja veoma cenim, zove se Tadeuš Kantor — režira vrlo retko, sad verovatno više neće uopšte režirati, zove se *Vijelopolje*, *Vijelopolje*, koja je pravljena na analizi fotografije kao medija.

Zamislite, pregledali smo svi fotografije u albumu, i svi znamo kako je to emocionalno s nama povezano, i koju to dubinu ima. Taj medij fotografije je verovatno bogat emocijama i to savremenim emocijama. Ne može jedna drama pisana ne znam kada, imati tu vrstu savremenosti. Stvari su to koje su stare forme, makar bile pisane i početkom veka u našim okolnostima, a oslanjaju se na neku tradiciju koja veze nema s onim što ja želim, osećam i nameravam u životu. Ti tekstovi se igraju po našim pozorištima i igraju se u maniru koji je verovatno gori i manje znači nego što je značio kad je pisan tekst pre sedamdeset ili osamdeset godina. A postali smo i konzervativni. Ne znam iz kojih razloga, verovatno iz ekonomskih, političkih, ideoloških, sve su se stvari zaoštrile nekako pred kraj veka. Ta dominacija ekonomije i ta dominacija ideologije!

Postoji knjiga *Zastarelost čoveka* Gintera Andersa, u kojoj on briljantno i veoma precizno analizira sve činioce zastarelosti. Međutim, krivica nije u čoveku, krivica je u industrijskoj revoluciji u kojoj mi jednostavno ne možemo niti da promišljamo, niti da menjamo stvari. Ginter Anders u toj knjizi jednostavno poziva sve čitaoce da počnu da analiziraju i da menjaju stvarnost u skladu sa sobom a ne u skladu sa nekim ekonomskim potraživanjima. Jer, kaže, svet će ionako napredovati bez nas. I ono što je napredovalo učinjeno je bez nas. Učinjeno je zbog pohlepe i potrebe za parama i za obrtom kapitala.

Potreba za multimedijalnim jednostavno su potreba vremena. Te nove forme se traže od početka veka. Bilo ih je u ekspansionističkoj drami; kod Čehova se jedan komad nesrećno završava upravo zato što su tražene nove forme, mislim na *Galeba*. Kod nadrealista postoje multimedijalni pokušaji. Postoje kod Piskatora, i to tako eksplicitno da ih ne treba objašnjavati. Na Zapadu, gde su neke stvari čistije, multi-

medijalnost izražaja je jako prisutna. Moji vršnjaci slušaju jednu ženu koja se zove Lori Anderson i pravi performanse po Americi. Poruke o kojima ona raspravlja jesu poruke koje se zbivaju oko nas. A mi

Dragan SREČKOV

Kao mlad glumac Srpskog narodnog pozorišta, početkom sedamdesetih godina, ne baš zadovoljan svojim učešćem u predstavama, pokušao sam da se na sceni Studentskog kulturnog centra u Novom Sadu oprobam kao reditelj — jer mi je u predstavama nedostajala upravo multimedijalnost. Ja tada, naravno, nisam znao da se to tako zove. I ukazala se prilika da sa mladim ljudima koji su danas već poznati reditelji, kao što su Milan Pletel, Dušan Sabo ili glumac Vlada Kačanski, stvorimo nešto što neće podsećati na predstave Srpskog narodnog pozorišta, odnosno onoga što nam se u teatru toga vremena nudilo. To su, ne treba zaboraviti, i prve godine BITEF-a. Na osnovu nekih mojih, i ne samo mojih tekstova, uz maksimalno korišćenje scenskih pokreta, muzike i inserata iz dokumentarnih filmova o ratu u Vijetnamu i demonstracijama protiv njega i uz dim mirišljavih trava koje sam doneo sa puta po Indiji pokušali smo da sačini-

Miljana ZRNIC

Mnoge asocijacije, mnogi multimedijški sadržaji i oblici u teatru potakli su me da se nekim digresijama uključim u razgovor. Prije svega mislim na dubinu doživljaja pri korišćenju novih formi. Stoga mi, pošto smo na festivalu, dozvolite da vas podsjetim na sinoćnu predstavu *Vegetalnih Pretapanja*, u režiji Ljubiše Ristića, utoliko prije što je drug Radonjić već u uvodnom izlaganju pomenuo Ristića kao jednog, ali ne i jedinog, začetnika multi-teatarskih inovacija kod nas. Za Ristićevo rješenje raznorodnog prostora i vremena čini mi se da su najbitniji bili kadriranje i svjetlost, kao i njihovo vezivanje za određeni estetski smisao, a time i za vrijeme u kome smo. Kad sam pročitala tekst pretpostavila sam da će biti rješavan na sceni kroz politizaciju i polemiku. Međutim, Ristić se opredijelio za poetizaciju. Kadriranjem prostora i glumaca, uz diskretno korišćenje svjetla on je iznašao rješenje koje diktira određeni odnos i prema stvarnosti i prema umjetnosti, rješenje na koje je danas prinuđen reditelj. Sve je više povlačenja; sve je manje politizacije i političkog pozorišta, jednostavno zato što ne vodimo ravnopravan dijalog, što se obraća-

smo prinuđeni da razgovaramo o antikvitetima i o muzeologiji zato što ne možemo sa ovim sredstvima izražavanja koje imamo razgovarati o nečem što nas se tiče.

mo predstavu koja je, pre svega, bila usmerena na čula. Nazvali smo je hepingom, a njena osnovna poruka trebalo je da bude: rađanje i neizvesnost opstanka nove ideje koja je izvojtšila pobjedu nad starom. Multimedijški odnos prema teatru pokušao sam da zadržim i kasnije, dolaskom za upravnika Pozorišta mladih, ali i da ga repertoarski konkretizujem. To nam je pošlo za rukom u predstavi *Srećni princ* Oskara Vajlda, koju je režirao Milan Belegišanin, a za koju smo, u saradnji sa Televizijom Novi Sad, snimili igrani film, čija se radnja nadovezuje i prizilazi iz zbivanja na sceni. Budući da sam sada u Srpskom narodnom pozorištu, na putu smo da sa Redakcijom govorno-umetničkog programa Radio-Novog Sada realizujemo jednu takvu predstavu. Interes za multimedijalnost u teatru kod mene očigledno traje i oformljuje se u konkretnim projektima.

mo zvaničnoj ideologiji koja se, čini mi se, pretvara u bezobličnu masu. Eto, dakle, razloga da u teatar uključimo i taj zbir multimedijalnog ali i odnos prema poruci onoga kome se obraćamo.

S druge strane, imamo Anitu Berber koja pleše, koja asocira to vrijeme slikara Diksa, koja se obraća toj fašoidnoj ideji u nastanku, znači toj nekoj zvaničnoj ideologiji. Dakako, pitanje je koliko nas, u stvari, predstava oslobađa aluzija i koliko je uspjela da aluzijom stvori određeni odnos prema estetskom i egzistencijalnom. Znači, kako koristiti ples i pokret, kao elemente medijskog i koliko su oni u stanju da oslobode aluzije. U tome je, po meni, poanta predstave. Jer medij sam po sebi ne nosi poruku. On je često masa nemuštog govora. Uostalom, televizija je najbolja baš kada je dokumentarna. Ne kažem da druge forme nisu dobre, ali je ona najjača u dokumentarnosti i jednom zrelom sudu. Ja sam u stanju da do ranih jutarnjih sati gledam snimak sa okruglog stola kritike, zbog toga što nosi jaku informaciju. Nemušti govor ja ne definišem. On i nije poruka.

Prema tome, najistinitije je pozorište koje nas se tiče, pa time i ono koje je u stanju da svrsishodno koristi multimedijalnost. Svrsishodno, u ovom slučaju, znači da je bio uspostavljen dijalog sa mnom, sa onim

Dušan RNJAK

Problem je u tome koliko je jedan medij u stanju da nešto poruči autentično, odnosno koliko je medij smetnja, a koliko je, u stvari, najbolji način saopštavanja. Pa ja bih recimo, Smoktunovskog najradije gledao na sceni direktno, ili bi Čišlaka isto tako najviše voleo da vidim u pozorištu Grotovskog, a manje bih voleo da ga gledam preko TV ekrana. Hoću da kažem da je taj autentičan događaj, kao neposredan doživljaj ipak jedan od najdubljih i najinteresantnijih. Hteo sam da se opet vratim na ono što je trebalo da bude početak našeg razgovora, to jest povod našeg razgovora, a to je na predstavu Ljuboslava Majera po tekstu Juraja Madackog *Krakpatrik*. Ja sam je video, na žalost, samo kao video-snimak i ne mogu da je analiziram kao autentičan doživljaj, nego samo kao video-projekciju.

Nisam bio upoznat ni sa tekstom, nisam znao o čemu je reč, zatvorio sam oči i slušao. I činilo mi se da slušam radio-dramu. Nisam ni znao da je reč o radio-drami. Tako mi se činilo jer je zvuk bio lepo urađen pa sam imao utisak da je reč o nekoj vrsti radio-drame koja se prenosi na scenu. To je tako zaista i bilo. Međutim, Majera je uveo, čini mi se, istovremeno snimanje predstave. Ono što se igra na sceni to se odmah i projektuje, tako da možete da vidite autentičnu igru koja je projicirana na platno, koje je takođe na sceni, što je opet deo kompletne predstave a uz to istovremeno i jedan vrlo autentičan i vrlo snažan zvučni efekat. Laterna magica je, u stvari, projekcija posrednog doživljaja, snimljenog filma projiciranog na scenu dok se glumac uživljavao u takav prostor. Ovdje imamo jedan suprotan efekat. Majera radi tako što direktno snima ono što se dešava na sceni i na taj način multiplicira stvarni doživljaj. Onaj ko hoće da gleda video snimak može da baci po-

Dimitrije JOVANOVIĆ

Izlaganje kolege Tavčioskog podstiče me na razmišljanje u kojoj meri jedan umetnički čin, kao što je pozorište, može da deluje na gledaoca. Složićemo se, verujem, da to zavisi i od stepena gledaočeve pripravnosti, njegovog poimanja multimedijskog. Živimo u

što je moja intima kao gledaoca, kao čoveka. Teatar mora da se bavi dubinom doživljaja, da se bavi glumcem, da se bavi gledaoцем. Samo na taj način on ima smisla.

gled na platno, a ko hoće da vidi šta se dešava na sceni može opet da posmatra direktnu neposrednu radnju. To je jedna zanimljiva sinteza, nešto novo, jedan novi scenski doživljaj, udvostručen medijumom, čime se postiže jedna nova estetička dimenzija sa pojačanim zvukom, veoma izraženim. Možda bi bilo dobro da kažem nešto iz svog ličnog iskustva o jednom vrlo zanimljivom projektu sudenata Amsterdamske glumačke akademije. Oni su radili jedan pravi multimedijalni projekat. Mi smo prisustvovali predstavi u jednoj sali i glumci su igrali pred nama. Međutim, u sali je bilo još nekoliko monitora velikog formata koji su se uključivali i prikazivali događaje iz različitih delova Amsterdama gde su takođe igrali glumci, tako da smo mogli istovremeno da iz različitih delova grada vidimo preko medija televizije više prostora i događaja. Zvučni efekat je takođe bio vrlo jak, jer su snimali u jednom zatvoru u Amsterdamu, i to moment kad zatvorenici odlaze na ručak i moment kad ručaju. Čuje se jedan vrlo interesantan zvuk. Ovdje se prepliću tri medija: imate igru glumaca, televizijski medij, sa prenosom sa različitih mesta i imate isto tako jedan vrlo jak zvučni efekat, što daje, opet, scensku multimedijalnu kompoziciju. Sve zajedno uklapa se u jedan estetski doživljaj, koji je, opet, na osoben način autentičan. I treće, o velikom projektu, režiji grada u kojoj se dosta čulo. Bilo je pokušaja da se to ostvari pomoću ogromnih zvučnika koji bi se okačili o cepelin, koji bi lebdeo iznad grada — recimo Novog Sada, preko kojih bi se emitovao koncert sa direktnog izvođenja iz koncertne dvorane, a istovremeno bi se u raznim delovima grada događali neki umetnički programi. Tako da se čitav prostor, čitav grad, na neki način obuhvati jednom umetničkom atmosferom ujedinjenih medija u jednu veliku predstavu.

doba tehničke revolucije, četvrte, možda pete, mada ja nazirem i šestu, kada Evropa i svet koračaju ka XXI veku, a mi smo, čini mi se, još uvek u XIX veku bez obzira na put spoznaje različitih medija koji smo prošli.

Ispričaću vam dva doživljaja koja su veoma ilustrativna i međusobno povezana. Sreo sam jednog mlađeg kolegu, izuzetno talentovanog reditelja, i kada sam ga pitao: šta radiš, radiš li nešto interesantno, odgovorio mi je: radim na televiziji. Dobro, na televiziji, a da li radiš nešto u pozorištu? — Ne mogu, dodao je. Sporo je i guši me. Rezultat mog drugog razgovora sa grupom mladih reditelja bio je istovetan: pozorište je postalo prešporo, na neki način zastarelo, prašnjavo... Stoga mi se čini da je lični ritam ovih mladih ljudi, mnogo intenzivniji, mnogo brži od onoga koji postižemo u pozorišnim predstavama.

Svaki pronalazak, kao i svako oruđe, može da se upotrebi i zloupotrebi. Ja ne bih bio zagovornik ideje da je tehnički napredak poguban po glumca, po suštinu onoga što se saopštava. On može da bude samo zloupotrebljen.

Radoslav LAZIC

Postavlja se pitanje mišljenja putem medija. Zapravo, radi se o tome da se novi mediji, pronalasci nove tehnološke revolucije, neslučenih izražajnih mogućnosti stave u kontekst mišljenja. Svako izražajno oruđe biće funkcionalno i plodotvorno upotrebljeno na onaj način na koji bude mišljeno. Naravno, pošto je reč o umetnosti, sferi osećanja, čini mi se, pitanje je kako ove medije da pretvaramo u umetničke poruke. Kod Mekluana postoji podela na hladna i topla opština. Mikrofoni, kamere, različiti elektronski posrednici, iako žare određenu energiju i nastaju na temperaturi, njihov učinak je često hladan.

Moram da kažem da ovo katastrofično vreme i ova nova „pop-estetika“ s kojom ne bih mogao da se složim, da ovaj ritam, ova buka, kako da kažem, ova „estetika buke“ stvara lažnu svest, neku lažnu ideologiju. To je zaludivanje čitave jedne generacije bukom i besom, ukidanjem, zapravo, harmonske percepcije, ukidanjem ljudskog suptiliteta, ukidanjem kontrasta, gradijensa... Znači, sve što je pretvoreno u fizički atak i mehanički zvuk postaje udar na čula; ukidanje harmonskih sfera. Zapravo, pogledajte disco-klubove u kojima se danas mladi okupljaju. To su danas nove katakombe. To je novi samrtni prostor. To je uvod u civilizaciju smrti. Oni se lišavaju kontrastirane i gradirane slike i zvuka. Oni se čak i ne dodiruju. Znači čak više nema ni fizičkog kontakta. Svako igra za sebe. Sam sa sobom. Ulazim ponekad u te klubove jer istražujem, po prirodi moga posla. Upoznajem ova obitavajuća mesta. Porazen sam koliko je alkohola,

Jedan od, verovatno, najvećih multimedijjskih događaja bio je istovremeni prenos koncerta održanog u Engleskoj i Americi, čija je humanitarna svrha bila da se sakupe sredstva za milione gladnih u Etiopiji. Tada smo imali priliku da vidimo kako zvuk, slika, muzika i mnogo, mnogo sveta različite dobi upotrebljava sve tehničke mogućnosti da bi postigli humanitarni cilj. Prema tome, mislim da je pitanje multimedijalnog koliko pitanje stvaralaštva i problema stvaraoaca, toliko i pitanje konzumenata, to jest ljudi koji prihvataju jedno umetničko delo, ali i da pozorište, ukoliko želi da drži korak, kad kažem drži korak, mislim u onom plemenitom smislu te reči, mora da istražuje i da se lako ne odriče mogućnosti koju mu pruža, koje mu čak nameće, život.

Sve ovo govorim stoga što smatram da pozorište ne sme da ostane zatrpano ispod ruševina devetnaestog veka. Ono mora u korak pratiti vreme u kome nastaje, uz korišćenje svih disciplina umetnosti.

dima i, kako da kažem, atmosfere surogata, veštačke atmosfere u takvim prostorima, nazovimo ih „pozorištima zvuka“, jer oni se zasnivaju na mediju bučnog zvuka i agresivne dinamike, na treptanju svetlosti, na stroboskopu, na nekoj pseudo atmosferi. U stvari, to je prostor alijenacije putem ritma, putem mehaničkog zvuka i veštačke slike. Govorim o mogućnostima mehaničkog izražavanja. Pogledajte, danas je gotovo nemoguća ljudska komunikacija. Susreti su postali mehanički. Zapravo, emocionalni svet čoveka — od njegovog intimnog sveta, preko ishrane, preko njegovog počinka, spavanja, kako da kažem, savremeni čovek je u programu punom mehaničkih kompresija, koje ga navijaju kao opruga. Život sve manje liči na život prirodnog bića. Zapravo, čovek je sve više funkcija a manje je suština ljudske prirode. Čovek je ljudsko kosmičko biće. Hoću da kažem da se naš odnos sa prirodom, sa ljubavlju, svodi na znake i medijske posrednike. Mi više ne udišemo miris poljskog cveća. Mi kupujemo parfeme, pa onda mirišemo te parimirane surogate. Znači mi ulazimo u medije, koji se na neki način i postvaruju i dolazimo u jednu katastrofičnu situaciju da se putem medija ostvaruje naš svakidašnji život. To je umesto: „Kupi mi, babo, pečenja jarečeg“ — „Kupi mi, babo, „haj-faj““. Mi sad živimo novu civilizaciju potrošnje. Vidimo pojavu koja je vezana za ekonomičizam za klasno-socijalnu moć kupovanja medija novih manipulatora. To je katastrofizam naše percepcije prirodnog opštenja.

Naša pozorišna tehnika, za razliku od eksplozije medija, ostala je gotovo na nivou početka pojave električne rasvete. A medij svetlosti je danas veoma napredovao. Vi danas imate po Beogradu studije za presnimavanje filmova, videa. Beogradski bioskopi, kojih ima stotinak, su u katastrofalnoj situaciji. To su bioskopi građeni još pre rata, posle rata ni jedan bioskop nije izgrađen u Beogradu, osim Doma sindikata i Kongresnog centra „Sava“, ali to su, prevashodno, političke ustanove, koje pripadaju političkim centrima.

No, vratimo se našoj osnovnoj temi. Uprkos sve- mu, uprkos ogromnoj političkoj manipulaciji, mislim da je osnovni problem upotrebe novih medija u dramskim umetnostima problem mišljenja i osećanja, problem tehničke, umetničke i estetske funkcije novih medija. Čini se, da je pozorište, kao živa umetnost, u tome nezamenjiva i da će sva ova multimedijiska sredstva i sva nova multimedijiska tehnika biti u onoj meri potrebna glumcu samo onoliko koliko mu širi izražajni dijapazon, a nikad neće postati svrha sama sebi dovoljna i samosvrha dramske umetnosti. Čovek će ostati čovek sa svim svojim pojavama, sa svojim krvavim porođajem, ulazeći u ovaj svet bez sopstvene volje, sa svojim traumama, sa svojim dramatičnim socijalnim životom, sa svojom seksualnom i eroskom uslovljenošću kroz koju prolazi svojim psihofizičkim habitusom, kroz ovu surovu civilizaciju, u kojoj je njegova sudbina označena zračenjem novih medija. Hoću da kažem da je multimedijisko u samom čoveku već imanentno njegovoj društvenoj egzistenciji i da je multimedijalnost posledica tehničke revolucije, posledica i političkih manipulacija, i da su mediji, u stvari, negde već u našim čulima, da je ova multimedijalnost odista imanentna našim čulima i našoj ljudskoj i društvenoj egzistenciji. Mislim da je estetski um nešto što bi moglo da nas svakako zaokuplja uz estetsko osećanje. U estetskoj aksiologiji je osnovni problem da fascinantna aparatura tih čudesnih mašina, koje nam stvaraju estetske poruke

Dušan PLAVŠA

Ovaj inspirisani govor kolege Lazića tako reći je uzeo glavninu onoga što sam hteo da kažem. Prema tome, slažem se skoro od početka do kraja sa onim što je on rekao. Ali izložiću i jedno fusnotno neslaganje ne samo u vezi sa onim što je on rekao, nego i sa onim što je rekao kolega Jovanović. Naime, mislim da ne možemo izbeći činjenicu da se ljudski mentalitet menja sa razvojem i pojedinca i društva a pod uticajem tehnologije i drugih faktora. Na primer,

neslučenih izražajnih mogućnosti, ne mogu da nas dodirnu kao jecaj glumca na sceni, kao njegov dramski postupak, kao krik čoveka na sceni.

Sve ono što nije izašlo neposredno iz čoveka, ma kako savršenu strukturu postizalo, ostavlja nas hladnim. Multimedijalnost nas, ipak, na neki način distancira i stavlja, rekao bih, u jednu situaciju otuđenja, V-efekta, i mi ostajemo uz sve savršenstvo medija, uz svu izražajnu lepotu i savršenstvo forme, na distanci estetskog doživljaja. Formalna izražajna sredstva, za razliku od života čoveka, ne mogu nas doticati. U živom pozorištu, u kome sam glumac i u kome sam gledalac, u kome sam reditelj, to je za mene nezamenjiva tajnovitost živog događaja sa neposrednom životnom stvarnošću. Svi medijski posrednici, sva ta hladna opština multimedija, neće nikad biti u situaciji da ostvare generički umetnički cilj umesto živog glumca. Zato je generička estetika u pozorištu nauka bez koje se zapravo i ne može teatar u svojoj suštini razumeti. U tome vidim i suštinu pozorišta kao živog medija, za razliku od svih novih medija, multimedijiskih opština, od tih čudesnih mašina, lasera, kompjutera, do televizijskog prenosa sa meseca. Sve su to slike, sve su to slike snova, ali je ono što je realnost i umetnost koja izlazi iz same realnosti — živi glumac na sceni. Za mene najfascinantniji oblik izražavanja jeste čovek na sceni, radiju, televiziji... Glumac, dvojnik čoveka na sceni je nosilac određene poruke. Kroz svoju telesnost glumac nam ustupa svoju emocionalnost da izrazimo čitavu laboratoriju, da izrazimo jednu čitavu harmoniju struktura, da izrazimo određene strukture tekstova, mišljenja, filozofije, gledanja i osećanja. Znači, mediji nikad neće imati osećanje koje imamo u živom teatru, jer je nemoguće da stvorimo mašinama živa osećanja. Ni jedan medij neće zameniti suštinu glume.

Teatar ostaje jedina umetnost. Mediji neće izmeniti bitno našu strukturu, kao i našu sudbinu. Ali, ne odrecimo se stvaralačke upotrebe medija u multimedijalnom teatru.

određeno ubrzanje ritmičkog pulsa života današnjeg čoveka u poređenju sa pulsom života ranijeg čoveka je jedna zakonitost, koja se ne može izbeći.

U vezi sa tim ispričaću jednu anegdotu o Prokofjevu. Prokofjev je, naime, dok je bio u Parizu, nekoliko puta pozivan da održi koncert u Francuskoj i Americi. Na poziv da održi koncert u Parizu odgovorio je relativno pozitivno: „Pa dobro, spremiću taj koncert, trebaće mi za to otprilike dva meseca. Ali da dam

koncert u Americi ne mogu". Zbog čega? — pitali su ga, a on je odgovorio: „Pa zato što mi treba za pripremu najmanje pola godine. Ovde u Parizu se automobili kreću od 40 do 80 kilometara a u Americi od 80 do 100, čak i 120—160 kilometara na čas. Da postignem odgovarajuće „američke“ brzine u svom sviranju, potrebno mi je da mnogo više radim i mnogo više vremena utrošim". Drugim rečima osećanje tempa jednog Amerikanca (to se sada potvrdilo kod mladih pijanista, koji su nam došli iz Amerike) apsolutno je drugačije od senzibiliteta jednog Evropljanina, tj. od njegove refleksivnosti i osećanja kontrasta u oblasti tempa. Međutim, ima nešto za čim žali kolega Lazić, a žalim i ja (a to je, valjda, i u vezi sa moje 64 godine, koje, nažalost, imam na leđima). Nova „moderna“ duhovnost sa takvim ubrzanjima tempa pretvara se u otupelost za nijanse u percepciji forme. A mi znamo: ako nešto nije u čulima, nije ni u mislima, nije ni u svesti, nije ni u mašti. Javlja se neka vrsta *desenzibilizacije* mladoga čoveka, i to baš pod dejstvom mas-medija. Nemojmo zaboraviti da većina medija, o kojima govorimo, ima svoj dodatak „mas" i to zato što su oni svoje konotacije sticali van umetnosti. A te konotacije su se uvukle na zadnja vrata i u umetnost, te su upozorenja na koja stvaraoacima ovog časa ukazuju kolege Jovanović i Lazić veoma važna, a to se odnosi i na diskusiju kolege Tavčioskog. Naime, umetnost je, čini mi se, najvažniju ulogu odigrala kad je predstavljala komunikaciju među ljudima. To znači, kad je izražavala čoveka-stvaraoca. Kroz to je ona izražavala i glumca, koji je realizovao neko pozorišno delo. Međutim, ona može biti i *sredstvo fascinacije, izivljavanja*. Kao sredstvo izivljavanja vezana je za podsvest određenim dejstvima, psihološkim, često dobro proučenim. Ona time dovodi čoveka u određeno, često psihodelično stanje, otvara mu poklopac nad podsvešću i oslobađa nagonsku, atavističku praličnost, što u nekim životnim situacijama ne mora biti predmet za osudu. Molim vas, mi danas govorimo o fascinaciji, o zaboravu mladih u disko-klubovima, ali zar se i mi nismo nalazili u sličnoj situaciji kad recimo nekom dođe nekakvo društvo, dobro se napije i počne da peva i da se izivljavamo na razne načine. To je velika ljudska potreba, što je, recimo, na Zapadu dalo karnevalske svečanosti i tome slično. Ali, ponavljam, kad to počinje biti fascinacija u svakodnevnici, kad to 365 dana u godini deluje, kada se tako mlad, specijalno mlad čovek, desenzibilira dejstvom svih tih snažno dejstvenih faktora, u rukama umetnosti se nalazi snažno političko oružje, umetnici počinju biti inženjeri duša, nekad dobri, a nekad loši. Mi znamo šta su sve napravili razni inženjeri duša i kakav je efekt njihovog umetničkog stvaranja. Ne možemo osporiti psihološko, etičko i svako drugo

dejstvo umetnosti, različito u pojedinim slučajevima i u pojedinim odnosima. E, ako tako gledamo, onda moramo znati da se u rukama umetnika nalazi jedno važno oružje — i oružje i oruđe — koje može da dejstvuje i politizirajuće na pozitivan ili na negativan način... Zato ja nisam fasciniran, zaista nisam fasciniran (to je, mislim, izraz možda čitavog mog dosadašnjeg vaspitanja i obrazovanja) masmedijskim scenama u kojima se milioni ljudi drže u određenoj psihози. Znam u šta se to sve može pretvoriti kad se hoće. Ja lično više volim onu finu kamernu atmosferu, o kojoj sa puno nostalgije govorio kolega Lazić, onu kamernu poetiku *Subertijade*, čija duhovnost, na žalost, danas počinje da nestaje, da se nepovratno gubi. Dobro! Ne moramo ni za tim da žalimo! Ja sam veoma uživao u izvođenjima modernih mladih pijanista, kao što su Zguros ili naš Anđelić, umetnika koji su došli iz nekog drugog sveta, sa drugim senzibilitetom za brzine. Nastojao sam da se uklopim u te brzine, da uđem u njihov svet, da ga primim, da se podmladim. I čini mi se da mi je dosta toga uspelo. Ali ne znači da treba pozitivan predznak dati činjenici da je desenzibilizacija mladih ljudi porodirala i u sferu umetnosti, da mnogi u muzici ne mogu više ništa drugo da percipiraju osim ritma i dinamike. To je strašno i to je porazna posledica *masmedijske manipulacije*. Ja sam duboko doživeo izlaganje Pavla Jankovića. On je veoma dobro rekao nešto što mi je davno bilo u glavi, prosto je za to našao pravu formulu. Naime, rekao je: sredstvima multimedija hoćemo da damo druge konotacije kroz pravu umetnost, jer su ona već stekla konotacije kojih se ne možemo lako osloboditi.

Kada sam svojevremeno na zagrebačkim bijenalima slušao razne avangardne muzičke tvorevine, posebno iz oblasti elektronske i konkretne muzike, jedno pitanje mi se nametnulo. Kad se u jednoj kompoziciji konkretne muzike čuje zvuk razbijene čaše ili škripe vrata kako da se oslobodimo asocijacija na te predmete i da shvatimo da su elementi forme. Jer u muzici nije pojedini zvuk ili ton nego struktura važna. Čak i jedan jedini ton može biti strukturiran nekom dinamičkom ili kolorističkom promenom, što znači da on deluje tek kao struktura. Prema tome ako i u multimedijalnoj tvorevini nešto nije strukturirano, ako je ostalo ogoljeno, neosmišljeno, nije postalo umetnička forma. Zato sam u početku i pledirao da estetika dolazi posle stvaranja, te da nikoga ne treba prihvatiti kao umetnika samo zato što je multimedijalan. Dakle, ne prihvatam kao umetnika nekog samo zato što se služi „savremenim" sredstvima, već ako stvori umetničko delo, koje je uzbudljivo, koje me humanizuje, uzdiže, oplemenjuje. Ali, dobro, molim vas — ne mora uvek ni da oplemenjuje — ne gledam

jednostrano, jer nisam uvek za optimistički odnos u umetnosti. Međutim, važno je da je delo dokument vremena, da nas obaveštava o vremenu, da nas na bilo koji način vezuje za vreme, naše ili egipatskih piramida, grčke klasike, srednjega veka.

Završicu opet jednom pričom. Vraćao sam se jednom trolejbusom sa nekog koncerta, a iz Jugoslovenskog dramskog pozorišta je u vozilo ušla grupa gledalaca — gledali su Vojnovičevu *Dubrovačku trilogiju*. Razgovaraju o tome dva mlada čoveka nad mojom glavom. „Ma“, kaže jedan „šta nas gnjave sa tim starudijama, šta nam to sve treba. Nama treba današnji čovek, trebaju današnji problemi“. Vidite, antiistoričnost je počela biti obeležje novih generacija. A to je opasna stvar, koja zaista treba da zabrine svakoga ko razmišlja o odnosu između umetnosti, čoveka i društva. U vezi s tim, ponavljam, nema razloga da se bilo šta odbaci, sve može biti oformljeno kada to uradi umetnik, i kad nam taj umetnik potvrdi da je to što je stvorio zaista i umetnost... Sve ostalo je prazna igra. Moram priznati često sam bio zbunjen. Ne mogu

Pavle JANKOVIĆ SOLE

Pokušao bih sada da zamenim svoju poziciju stvaraoca i uđem u gledalište. Mislim da je i svest o gledalištu podjednako bitna kao i svest o stvaralaštvu. Inače, nema transmisijske.

Kada sam bio dete činilo mi se čudnim da čovek od pedeset godina još uvek živi. Danas ja imam pedeset godina i osećam se veoma mladim.

Moja je sreća i kao čoveka i kao književnika da imam porodicu sa petoro dece od kojih najstarije ima dvadeset i pet godina a najmlade šesnaest meseci. Ta okolnost mi omogućuje da u svojoj porodici analiziram reagovanja tog starosnog dijapazona na jedan isti događaj.

Ali, evo najpre jednog primera o svesti urođenika. Grupa istraživača htela je da nekom veoma primitivnom plemenu pokaže kako izvor malarije može da postane i bačena prazna konzerva u kojoj posle kiše ostane malo vode, u koju sleću raznorazni insekti i potom ujedom prenose malariju. Snimili su film tog sadržaja — bez teksta. Gledali su ga zatim ispitanici, urođenici. Kada su ih, zatim, pitali šta su videli, rekli su: videli smo kokošku. Niko pre njih na filmu kokošku nije video. Pregledali su zatim kvadrat po kvadrat filma i u samo tri kvadrata bila je stvarno snimljena jedna kokoška pri izlazu iz kadra. Šta to govori?

da objasnim šta se događa, ali slušam tako neko dramsko delo, ili muzičko, ili gledam likovno delo i pitam se da li bih ga potpisao. Odgovaram — ne bih! I srećan sam tada što nisam stvaralac. A kad bih bio stvaralac ne bih uporno dozvolio da me povuče sve ono u što se drugi uvlače.

Na kraju ću vam reći i to da je nedavno, — a to se tačno odnosi na sve ovo o čemu smo mi ovde govorili — jedan naš veoma poznat „avangardni“ kompozitor, ali koji nikad nije pravio dela bez vrednosti, rekao: „Znaš, avangardna estetika je doživela krah. Totalni debakl“. To, međutim, ipak nije sasvim tačno. Da nije bilo avangardne tehnologije mi bismo danas tapkali u mestu, sa trozvcima i septakordima vrteli bismo se u krugu. Znači moraju se stvarati novi mediji. Moraju, se oblikovati nova sredstva, mora se graditi nova harmonija. I zato se i zalažem za tu novu harmoniju. Dakle, za harmoniju sa disonancama i svim ostalim stvarima koje dokumentarno prikazuju duh i karakter našeg doba. Ali i za umetnost koja je *kommunikacija*, a ne samo *puka fascinacija*.

Govori da poruke dela nisu samo stvar volje i potencijala stvaraoca već i interesovanja i mogućnosti percepcije auditorijuma.

Vratimo se sada na moju porodicu: najmlađi sin od šesnaest meseci sa oduševljenjem gleda televizijske reklame i to one brzih promena kadrova, kćerka od tri i sin od četiri i po godine suludo gledaju filmove iz serije *Rat zvezda*. Zahvaljujući video-rikorderu u stanju su da nesmanjenom pažnjom jedan takav film do besvesti ponavljaju. Ovo otuda, jer u njemu postoji nekakva priča i ideja, ali još uvek i žestoka smena događaja i kadrova — dinamika. Kćerka od dvadeset i jedne godine sasvim dobro razume političke poruke pesama Balaševića a i da ne govorimo o onima Bore Đorđevića. Najstarija, od dvadeset pet godina, sa rodošću sluša i ide u Operu ali voli i evergrin... Zato ja ne bih bio voljan da se složim sa konstatacijom da postoji, kako rekoste, desenzibilizacija; rekao bih da postoji nedovoljan sluh ili, ako hoćete, okovanost onovremenom spoznajom ljudi koji vode ovaj današnji svet — teatar, kulturnu politiku... Bilo bi dobro da postoji izraženija svest o tome da moramo biti pre svega presuditelji sebi samima, presuditelji onovremenom u sebi i tako korigovati sopstvena viđenja i biti u do-sluhu sa onovremenim i slutiti ono što sledi. Jer pisati i režirati, glumiti ili baviti se bilo kojom drugom oblašću umetnosti ipak, i pre svega, znači okretati se budu-

čnosti, a tim korekcijama u nama stvorile se preduslovi za brže menjanje i uvažavanje novog, jer će nas inače — vreme zameniti.

Da se u ukupnoj teatarskoj kulturi vodi više računa o ovoj nužnosti o kojoj sam govorio — ne bismo imali malom Crvenkapice i prasiće u pozorištima mladih. Jer, samo to i tome slično za male gledaoce ubrzo postaje ubitačno dosadno. Ne pada mi na pamet ni pomisao da su Crvenkapice i prasići nešto preživelo niti da će to biti. Ali sam siguran da nije dovoljno.

Kao pisac godinama sam razmišljao o kabareu kao žanru za decu. Naravno ne o kabareu ze koji se isključivo vezuje pomisao da je teatar — lokal, žanr koji je začeo neki svoj život u kafani. Međutim, kabare mi se činio vrlo bliskim deci, jer komunicira sa sopstvenim vremenom, pun je igre i promena svetla i vesele magije. Napisao sam u nas prvu kabaretsku predstavu za decu i to za onaj najmlađi uzrast. Znači, za one klince iz obdaništa i malo starije prvoškolce. Ovde je donedavni upravnik Pozorišta mladih iz Novog Sada, teatra na čijoj je sceni bila praižvedba. Pokazalo se da je kabaretska predstava sa brzim promenama — akcijom i interakcijom — u kojoj se igra pojmovima i događajima čiji su deca savremenici doživela potpunu komunikaciju čak i sa najmlađim gledaocima ali i tatama i mamama, dedama i bakama koji su ih u pozorište doveli. A u tom teatru je tada postojao strah da to neće biti predstava koju će deca razumeti.

Taj strah je govorio o svesti u tom teatru — svesti odraslih.

Ova predstava je, zatim, otišla u Šibenik, a zatim je pozvana i u Ham na Svetski kontakt kulture u SR Nemačkoj. Za male nemačke gledaoce prevedene su samo one prve rečenice da bi klinici identifikovali junake predstave. Ti mladi gledaoci, znači, nisu znali jezik, nisu znali o čemu se govori — ali su prepoznavali radnju i burno reagovali kao i mališani ovde — na čijem je jeziku predstava igrana. Ista kabaretska predstava je postavljena i u Beogradu u „Dušku Radoviću“ gde je imala trideset i šest izvođenja za devet dana...

To govori da je kod ovog uzrasta nužno ukidanje rampe između scene i gledališta i potreba dinamičnijeg kontakta sa gledalištem — da je to nužno jer je promenjen i ritam života. Tačnije, nužnost kod nekih uzrasta gledalaca. Kasnije se stiže do one zrelosti biološke i spoznaje pa i smirenosti u kojoj se stiže ono uverenje da je teatar bezmalo samo čovek — čovek, bar onaj vrhunski teatar, ona umetnost koja je u suštini nezamenjiva. Dakle, postoje faze jedne nove osećajnosti koja diktira jedan novi tehnološki pristup pozorištu i korišćenje novih tehnoloških prona-

lazaka. Podrazumeva se da to u njega ugrađuje, hteli mi to ili ne, i pisma masovnih medija.

Svedoci smo da je deo estrade svojevrsna opozicija oficijelne politike... Ukazujući na tačke njene impotentnosti da bude izraz volje većine. Masovni mediji su istovremeno nosioci poruka, da tako kažem, oficijelne politike ali i njene opozicije kroz neke nastupe estradnih umetnika. To ne smatram lošim već indikativnim. Najzad, i to je izvestan vid masovnog teatra. Zašto su elementi ovakve opozicije u estradi a ne u životu? Sigurno zato što u životu taj prostor ne postoji ili je veoma skućen. Međutim, čovekova svest i potreba da ima svoj stav, da nije broj već da ima identitet, da je neponovljiva pojava — sada nalazi masovnu odušku u estradi. Ja bih bio veoma zadovoljan i srećan da se to ostvaruje i putem pozorišta u kojima se, verujem, ne bi paralelno negovao i loš ukus i kič.

Imamo pozorišta za sasvim malu decu, ali i pozorišta u koja decu dovodimo šizovskim sredstvima, na počesto ne savremene i ne baš dobre predstave. To je već izvestan minus za teatar. Da bi pozorišta bila mesta u koja deca uvek sa radošću idu — ona moraju biti atraktivnija. I zato je dosluh sa masovnim medijima nužan da bi se procenio ritam života mladih i sfere njihovog interesovanja kao i pismo efikasne perfekcije umetničkih vrednosti. Bez tog prvog i pravog kontakta sa teatrom neće biti ni masovnije teatarske gledalačke kulture pa, razume se, ni teatra kao kulturne potrebe.

Postoji i prekid lanca, strahovita praznina kada je reč o teatru i uzrastima. Mi nemamo pozorišta za tinejdžere. A hoćemo da nam ona „pozorišta za velike“ — ne budu sa praznim sedištim. Zaboravljamo da su tinejdžere preuzeli diskaći i da ne nabrajam ko još sve ne.

No, nije sve crno. Postoji paralelno i kontra-proces. Kada se mlad čovek zasiti, govorim na osnovu iskustva u svojoj porodici, on stiže odbojnost prema mas-medijima, jer ih doživljava kao nasilje nad svojom ličnošću. Vraća se zato knjizi, muzici, radio-drami, teatru... Najzad, ta pojava koju sam zapazio u svojoj porodici je i svetska pojava. Svedoci smo i drastičnijih otpora: danas imamo ljude koji sa ženom i decom uzmu kozu i odu negde u brda i tamo žive. Da bismo mogli odgovorno da razmišljamo o putevima formiranja mislećeg bića koje može posle da menja ovaj svet po svojoj meri — odnosno meri onog tamo raširenih nogu i ruku, kojeg smo poslali u kosmos kao simbol Zemlje-planete —, moramo imati dosluha sa vremenom i prostorom pa i stvaralački ovladati moćima mas-medija. Valja sa osećanjem mere unositi one elemente mas-medija u pozorišnu pred-

stavu zavisno od toga da li se radi o sasvim malim klincima, tinejdžerima...

Ne smemo smesti s uma da su i mladi u nas veoma politizirani.

Najzad ovi naši prostori su gotovo potpuno zatvoreni za jedan tip teatra — za takozvana „džepna pozorišta“; to su oni teatri od kojih se danas pet formira a sutra šest ugasi; dva otkrivaju a tri i ne zapaze.

Šta ovaj tip teatra znači za razvoj teatarske kulture i otvaranje prostora za buduće i sadašnje dramske pisce i sve one teatarske stvaraoce bez svoje scene — suvišno je objašnjavati. Koji je to sada prostor u kojem mladi glumac, mladi pisac, mladi reditelj može da ima igralište da bi stvaralački izrastao do pune vrednosti?

Pogledajmo samo Novi Sad: imamo mnogo pisaca, izuzetno dobrih glumaca, reditelja... ali ne i dovoljno prostora ili mogućnosti da oni ostvare prirodan put razvoja. Evo, preko puta mene je čovek iz Aka-

demije umetnosti u Novom Sadu. Bilo bi normalno da student treće godine igra redovno u teatru, na televiziji ili u radio-drami, da u četvrtoj bude poznat, a tražen kada diplomu stavi u džep. A on tek počinje da se batrga kada završi Akademiju. Zar i to nije izraz našeg kulturnog slepila. Koje je onda pravo vreme tog reditelja, glumca pisca?... To važi za medije ali i odnos Akademije prema nekim klasama svojih studenata.

Sve ovo o čemu sam govorio ne može se događati stihijno već se promišljajući zajednički i zajedničkom brigom može doći do rezultata. Razume se, ako smem tako da kažem — bez želje da ikog povredim.

I da završim ovu svoju priču. Da li je multimedijalnost samo proteza teatra ili bitan element na njegovom razvojnom putu o komē sada govorimo — to će pokazati vreme. Multimedijalni teatar „Scena 13“ Radio-Novog Sada nastoji da na tom planu istražuje, pa, razume se, time sve ovo i proveri.

Dimetrije JOVANOVIĆ

Mislim da smo u potpunosti saglasni kada kažemo da je pravi umetnički doživljaj, pravu komunikaciju moguće ostvariti samo ako obezbedimo ravnopravnu egzistenciju različitim estetičkim kategorijama, čak ako hoćete, sklonostima, pa time i različitim pristupima određenim pojavama. Pripadam rediteljima koji su manje-više radili kamerne predstave, bazirane, pre svega, na umetnosti glumca. Međutim, ja se iskreno zalažem za kvalitativno novi iskorak, za pozorište, koje u ovom trenutku, nema prava da se odriče bilo kojeg sredstva koje pomaže da se zajedno sa glumcem, na najadekvatniji i najcelishodniji način realizuju ideje humanosti, istinitosti, pa, ako hoćete, i avandgardnosti, jer bez svega toga umetnosti nema.

Ljuboslav MAJERA

Hvala bogu i svim subjektivnim snagama što imam mogućnost da imam neko svoje malo igralište, što imam prostor, čak i nešto para, da pokušam da odmerim svoju moć artikulacije u bilo kom smislu, da pokušam da nađem viđenje humanosti, estetičnosti u tom najširem smislu, znači i dobrote i lepote, i neke harmonije, da ne zaboravim da živim u 1988. Ja u stvari ne smem da zaboravim da pokušam da nađem sebe. Možda to izgleda na prvi pogled dosta jeretički mišljeno — da pokušam da „lečim“ sam sebe. Ne da govorim nekome o lepoti i dobroti nego

Znači ne treba se bojati da će doći do osiromašenja emocija ukoliko u pozorišnim predstavama koristimo elemente medija, ne treba se bojati čak ni tih katakombi XX veka koje nazivamo diskotekama, jer su se svojevremeno pozorišni stvaraoci zalagali upravo za to da gledaoci budu učesnici u njihovim predstavama. Imao sam sreću da u vreme kada je „Studio 54“ u Njujorku bio središte te vrste kulture, budem tamo i da vidim kako su se ljudi za odlazak u tu diskoteku bukvalno maskirali kako bi mogli da učestvuju, da zajednički stvaraju predstavu koja se zvala „Studio 54“. Upravo stoga se i ne bih usudio da odreknem pravo bilo kom čoveku na njegov senzibilitet, kao što se širina i sveobuhvatnost, pogotovo kad su u pitanju masmediji, nikako ne smeju da zanemare.

da pokušam sam sebi reći šta je dobro a šta loše, šta je lepo a šta nije lepo. Sa svim ovim stavovima mojih prethodnih govornika se u suštini slažem...

Tehnologija uvek ide mnogo brže nego što ide svest masa, kultura masa i samim tim ja moram da tražim jezik i način komunikacije sa ovom masom sa kojom živim. Znači, ja moram da tražim jezik i način govora da bih mogao da opstanem. To o čemu smo sve vreme govorili je, u stvari, pokušaj artikulacije onoga što nas muči. Naravno da upotrebljavamo sve moguće poštapalice, sve moguće medije, ili sve

moguće načine komuniciranja da bismo mogli da sami sebi dokažemo da smo živi. Da smo u stanju da dišemo, da smo u stanju da mislimo, da smo u stanju da pružimo . . . možda tu ruku za doticanje onog svog partnera. Da li se to zvalo tonsko doticanje, zvučno, muzičko, likovno, svejedno je. Znači, bitan je kontakt. Na koji način se taj kontakt ostvaruje? Kad bih to znao bio bih verovatno najpametniji čovek na svetu, i najbolji reditelj na svetu. Ne znam. Pokušavam da ga nađem. Taj put, sa ciljem, ali bez nekih označenih putanja u kojima bih trebalo da se krećem, to je stvarno samo put traženja komunikacije. Mene lično taj put maksimalno ispunjava i pokušavam da ga maksimalno, naravno za sebe, iskoristim. Profesor Lazić govori, u stvari, o jednom paradoksu pozorišta, o paradoksu življenja, o paradoksu stvaranja — da mi svi hoćemo tehniku. Mi smo u strašnoj situaciji što se tiče svetlosnog parka, što se tiče uopšte prostora događanja, pozorišnih događanja i tehnike i tehnologije stvaranja na daskama. Ali na drugoj strani se zalažemo za suštinu, znači za beli ogoljeni brukovski prostor, zalažemo se, u suštini, za pravu emociju, za normalnu ljudsku čistu emociju koja bi živelu u tom čistom prostoru. Jeste da bismo hteli i kompjuterizovan svetlosni park na pozornici, a na drugoj strani mi je mnogo draže da imam jedan polupan reflektor koji ima svoju grešku. Jedan grafički

Daniel TAVČIOSKI

Meni je još draže nego kad sam prvi put govorio stoga što je pre mene govorio neko na čije reči mogu da se oslonim i da ih na neki način afirmišem svojim pogledom na stvari.

Oko citatologije. Mislim da citatolozi, odnosno oni koji su stvorili citatologiju, nisu razumeli ni sebe ni druge, niti su tražili svoj, niti put nekoga drugog. Pošto ništa u životu nije slučajno, jutros sam sa profesorima, kada smo dolazili, razgovarao o jednom stanju u našem pozorištu — kada o predstavama koje vidimo sudimo na osnovu knjiga koje smo pročitali. Kritičari više pišu na osnovu teksta, literarnog, književnog predloška ili na osnovu knjiga koje se tiču tog književnog predloška nego na osnovu onoga što su reditelj i ti glumci radili ili trebali da rade tokom dva meseca. To je situacija koja me tera da poslednjih deset puta, kada sam bio u pozorištu, a to je bilo u roku od godinu dana, nisam mogao da odgledam do kraja predstave. Pravio sam u Skoplju predstavu koju sam radio krvavo tri i po meseca, zbog raznih okolnosti, ne samo tehnološke prirode nego i ljudske i političke do kraja. Drago mi je bilo što profesori koji su došli, koji su ocenili tu predstavu,

list koji je, recimo, naspram mene. On mora imati jednu grešku. A grešku može da učini samo čovek. Mašina ne može da načini grešku. Samo taj koji programira mašinu može da načini grešku. Zbog greške postoji ta toplina. Možda namerno treba ići za siromašnim pozorištem, možda namerno ići za tim džepnim pozorištem, uslovno rečeno: partizanskim pozorištem. Pozorištem koje ima jednu krpu, a ta jedna krpa znači sve. Verovatno je to naš paradoks koji nas na neki način primorava da živimo dalje, da stvaramo dalje, da dišemo dalje, da bismo sami sebi dokazali da smo živi!

Ipak, osnovni princip komunikacije sa gledalištem je, u stvari, način identifikacije i moć identifikacije. Ja ne mogu da menjam brata Daniela Tavčioskog koji ima šesnaest godina, verovatno ni Jankoviće-ovu ćerku, koja ima osamnaest godina. Ona će se vremenom promeniti sama. Pokušavam da nađem jedino te ljude sa kojima mogu da komuniciram.

Čini mi se da uvek nađem percipijenta koji ima sličan ritam kao ja; u stvari, pokušaj mog govora je samo traženje ljudi koji imaju isti ritam srca kao što ga imam ja. Možda će se tu nešto roditi? Možda! Možda neće. Ali verovatno svaki čovek koji nešto pokušava da kaže, pokušava da stvori, ima bar nadu da će naići na čoveka koji ima sličan ritam.

nisu u predstavi videli ono što sam ja čitao za moj prijemni ispit ili posle toga.

Dalje, pitanje identifikacije, o kojem je Majera govorio, jako je, jako bitno. Ja mislim da čovek, odnosno umetnik, koji ne deli sudbinu nekih ljudi o kojima će pisati, s kojim će nešto raditi, čiju će sudbinu transponovati na bilo koji način, mimetički ili nemimetički, ukoliko se ne identifikuje, ukoliko mu kroz krvotok, ne znam kojim putem, ne prođe ta struja, taj impuls, nikad neće napraviti nešto što će biti autentično.

Zeleo bih sada da se vratim na temu. Mislim da su nam mediji, uprkos svojoj pogubnoj ekonomskoj i ideološkoj upotrebi u XX veku, čime su nas na neki način udaljili od sebe samih i napravili nam zbrku u glavama, mislim da su nam otkrili neke obrasce koji su se koristili u umetnosti XX veka, a koji su pozajmljeni od tih medija. Prvi primer kojeg sam se setio su vorholovske grafike sa sto ili dve stotine puta multipliciranim likom Merilin Monro. Reč je o postupku koji je pozajmljen iz masovnog medija, ali koji itekako upućuje na jedno stanje, na jednu emociju

koja struji iz te dve stotine puta replicirane Marilyn Monroe. Ali, to je opet slikarstvo, ono što Vorhol radi, i to je jezik slikarstva i mi to doživljavamo kao slikarstvo.

A šta se događa u pozorištu. Uvek mi je neprijatno kad predstavu prvo gledam u pozorištu, a onda na ekranu. Ne kažem da to ne može da ima neko značenjsko delovanje. Ali emocionalno delovanje je tu ispresecano. Postoji taj V-efekt, efekat otuđenja, koji jednostavno ne pripada suštini jednog pozorišnog čina, koji je pre ritualnog karaktera nego značenjskog ili političkog. U tom pogledu, pre se izjašnjavam za predstavu u kojoj glumac može od početka do kraja da obezbedi koherentnost. Ništa osim glumca, čini mi se, ne može da obezbedi koherentnost jednog pozorišnog čina. Evo šta hoću da kažem. Moje iskustvo nije veliko, ali sam počeo da se bavim režijom pošto sam gledao jednu predstavu koja je pobedila na BITEF-u 1983. godine. Zove se *Kraj Evrope* i radio ju je Jan Tišnjević, Poljak, učenik onog Kantora kojeg sam već pomenuo. Predstava je napravljena od stvari koje su svima nama bliske, od arhetipova i mitskih momenata lepote, zla, propasti... trenutaka jako, jako emocionalnih, emocionalno postavljenih u svima nama. Zbog načina života kojim živimo, punog automatizma, nismo ni svesni koliko su ti trenuci duboko u nama. Predstava ujedinjuje sve u jednom ubitačnom ritmu iako je igrana pred tri hiljade ljudi (u publici je, naravno, bilo i mladih i starijih). Svi su vikali bravo i bile su ovacije. Tako je odjednom predstava proradila na nivou zajedničkog iskustva sviju nas. To je ono što ja želim da tražim i da nađem. U nekom strukturalnom smislu, ta predstava je koristila dostignuća koja nisu uzeta iz strukture klasičnih umetničkih dela. Struktura predstave je pre

Milutin KARISIK

Hteo bih, pre svega, da postavim dva pitanja na koja, čini mi se, nismo uspeli do sada da, u jednom inače bogatom i vrlo sadržajnom razgovoru, makar naslutimo odgovore.

Nedavno je obavljeno dodeljivanje ovogodišnjeg „Oskara“. Kao što, verovatno, znate, Bertolućijev film *Poslednji kineski car*, dobio je ovo ugledno priznanje skoro za sve bitnije stvaralačke komponente. U izjavi koju je tim povodom dao — verovatno ste je čuli, a ja ću vas na nju podsetiti — Bertolući je rekao da je težio da napravi bioskopski film, koji će se prikazivati isključivo u bioskopu, a ne i na televiziji. Ta njegova namera bila je motivisana željom da ukaže na autohtonost filma kao umetničkog načina izražavanja,

bila filmska nego pozorišna u tradicionalnom smislu. Ta se predstava kretala kao mašina. Trajala je pedeset i pet minuta, ali fluid između onoga što se dešavalo na sceni i publike, nije ostvaren ni u jednoj klasičnoj predstavi koju sam dosad video. Ne verujem čak da je i Lorens Olivije došao da bi uradio nešto više. A to znači da je struktura predstave pomogla glumcu da mnogo jače deluje na gledaoca. Zalažem se za takve trenutke u kojima medijnost i medijsko na taj način pomažu pozorištu da izrazi neke teme i dileme koje pripadaju ovom vremenu, a koje se, recimo, jako teško objašnjavaju nekim starim obrascima.

Ja bih se sad nadovezao i na izlaganje druga Pavla Jankovića i govorio bih o jednoj drugoj temi: zašto danas nema pravih talenata? Zašto nema čoveka koji predstavlja obeležje epohe? — Jednostavno zato što je prejak sukob između formi koje se nude i sadržaja koji traže da se izraze, a ta je provalija suviše velika da bi čovek ostvario sebe. Ja sam uhvatio sebe da sad, posle školovanja od četiri godine, imam naučen, a ne autentičan sistem gledanja na pozorište. Napravio sam predstavu po tom naučenom sistemu. Profesor Rnjak ju je video... Predstava je bila odlična. Ja ne govorim sad svoje reči, već govorim reči komisije. Ali, u isto vreme, kao za nevolju, odem i vidim predstavu jednog mog škopskog prijatelja koja je potvrdila neka moja verovanja, neki moj kreda da treba tražiti formu za sve što se želi izraziti. I ja sam sedeo na predstavi i bilo mi je krivo zato što sam svojom odličnom predstavom izdao sebe. Nešto se mora iskoristiti iz strukture medija da bi jednostavno umetnost zvučala pravo i istinski, da ne bi bilo opet lažnih i muzejskih stvari, kao što ih na žalost previše imamo danas.

koji to izražavanje, odnosno autohtonost, može da postigne jedino u uslovima bioskopskog prikazivanja: na odgovarajućem (velikom) ekranu, i odgovarajućim akustičkim podobnostima, u okviru kolektivne recepcije gledalaca, tokom homogene, kontinuirane projekcije (bez reklamnih umetaka, razbijanja filma na epizode i sl.). Bertolući je, dakle, pokazao brigu za očuvanje integriteta umetnosti kojom se bavi. Očigledno, njegova briga izazvana je pojavama koje govore o ugroženosti te umetnosti, odnosno njene samobitnosti.

Mislim da su, možda, evidentnije pojave koje ukazuju na ugroženost integriteta pozorišne umetnosti. Predimo zato na problem ostvarivanja njene autohtonosti. Da li je ta autohtonost ugrožena svim ovim

inovacijama kojima se u pozorištima, u poslednje vreme, scenska ekspresija „obogaćuje“?

Rečeno je danas, ovde, da je pozorište odvajkada multimedijalno. Da je ono, pored svojih osnovnih sredstava umetničkog iskazivanja, koristilo i sredstva izražavanja drugih umetnosti (likovne, muzičke i dr.). Ipak, valja znati, da je korišćenje tih sredstava ranije bilo, po pravilu, u službi, odnosno da je bilo usmereno ka intenziviranju ekspresije piščeve reči i glumačke igre. Ta sredstva su bila *podređena* interesima što adekvatnije scenske transformacije i tumačenja literarno-dramskog štiva, odnosno bila su pomoć glumcima kao prevashodnim nosiocima transformacije i tumačenja tog štiva. Bitna je razlika između onoga što je negovano u pozorištima u ranijem periodu, kada je u scenskoj transpoziciji dramskog dela bilo samo *primesa* multimedijalnosti, i ovoga što se kao pojava javlja u novije vreme, kada se na pozorište počinje da gleda kao na multimedijalni fenomen, fenomen u kome su i sve druge izražajne komponente *ravnopravni* faktori sa piščevom reči i glumčevom igrom, a ponekad čak dominantniji u odnosu i na tu reč i na tu igru.

U takvim okolnostima pozorište se, očigledno, lišava svojih osnovnih odlika, postaje inferiorno u odnosu na umetnosti čija izražajna sredstva pozajmljuje, uzmiče pred tim umetnostima, postaje, u stvari, svojevrsan hibrid. Zapravo, gubi svoju pravu prirodu.

Dragan SREČKOV

Moje prethodno evociranje uspomena iz ranih sedamdesetih godina i neke od mojih želja šta učiniti da bi teatar bio zanimljiviji, potvrđuje upravo predstava *Krakpatrik*, koju sam imao sreće i da vidim. Međutim, mi stalno moramo imati na umu za koga radimo. Moramo, dakle, imati na umu prosečnog gledaoca. Dok najmlađi gledaoci, pod uticajem crtanih filmova i spotova, najradije dolaze na predstave pune akcionih zbivanja, mi još uvek nismo uspostavili komunikacije sa generacijom iz kafića i diskoteka. Zbog toga mislim da će nam baš multimedijalnost u pozorištu pomoći da uspostavimo bliži kontakt sa tim mladim ljudima. Umberto Eko je napisao čitavu knjigu o kodovima i načinu komuniciranja. Primenimo je u teatru. Nemojmo se plašiti novoga i otpora koje ono izaziva. Uostalom, teatrolozi i istoričari pozorišta će se setiti kakvi su bili otpori kada je u pozo-

Time, čini mi se, sve više daje dokaza o svojoj suvišnosti.

Tome u najvećoj meri doprinose teatarski stvaraoци. Umesto da insistiraju na samobitnosti pozorišne umetnosti, da učine sve u dokazivanju da je pozorište, u odnosu na druge medije, *nešto drugo*, te da na taj način očuvaju i potvrde njegovu vitalnost, naši teatarski stvaraoци nastoje da „spasu“ pozorište i da mu obezbede „mesto pod suncem“ opterećujući ga izražajnim sredstvima drugih medija. Tako, u stvari, umesto u njegove spasitelje, pretvaraju sebe u njegove grobare. Te zablude su evidentno prisutne. I ne samo kod nas. Za njihovo prevazilaženje utrošiće se, verovatno, dosta vremena. Upozoravajući na njih, nešto od toga vremena možemo, možda, uštedeti. Naravno, ako upozorenje shvatimo u njegovom pravom značenju i, istovremeno, stvaralačkim sredstvima i angažmanom pridemo iznalaženju odgovora na dva osnovna pitanja:

Kako spasti i očuvati značaj reči na pozorišnoj sceni? Kako reafirmisati osnovnu stvaralačku uloga glumaca u negovanju dramske umetnosti?

Postavljajući ova dva pitanja i insistirajući na odgovorima na njih, želim da izrazim uverenje da multimedijalni teatar, ovako kako ga negujemo i shvatamo, nije, i ne može biti, budućnost pozorišta. Može biti, što je svakako dobrodošlo, jedna zanimljiva varijanta *eventualnog*, ali ne i *pravog*, a još manje *jedinog* pozorišta.

rištu počeo da se koristi magnetofon, kada je moderna scenografija zamenila čvrste kulise, kada su u *Drugim vratima levo* Aleksandra Popovića glumci skinuli odeću sa sebe i ostali nagi na sceni. Danas nam se sve to čini sasvim normalnim. Tako će biti i sa višemedijskim događanjima u predstavi. Stoga je, ponavljam, veoma važno za koju generaciju, za koje ljude, za koju publiku stvaramo. Moja bi, recimo, bila želja da Srpsko narodno pozorište ima na repertoaru rok-operu nastalu na osnovu Tolkinovog *Gospodara prstenova*. Jer, to je literatura koja se danas čita.

S druge strane imamo dramsku literaturu koja je pisana po principu filmskog scenarija. Ali ako je to pristup i mišljenje jedne čitave generacije književnika, stasale uz televiziju i film, onda se mi sa njim moramo saglasiti, usvojiti ga i podržati.

Radoslav LAZIC

Nadovezao bih se na pitanja koja je Milutin Karišik izrekao, a to su pitanja medijalnosti samog teatra, njegove prirode i pitanje literature i pozorišta. Mislim da smo se u blagonaklonosti isuviše okretali medijima kao politehničkoj inovaciji, a sam medij teatra i njegovu umetničku suštinu smo prilično zapostavili u jednom estetičkom isatraživanju, koje već niz godina ostvarujem.

Zagrebački reditelj Božidar Violać, svima dobro poznat — vrstan pedagog, posebno veliki reditelj, autor glasovite predstave *Hamlet iz Mrduše Donje* Iva Brešana, iznenadio se kada sam odredio teatar kao medij jedne specifične umetnosti u jednom razgovoru na temu režije. Smatram teatar mestom prenošenja poruka, prostorom komunikacije. Teatar u krajnjoj konsekvenci i jeste komunikacijski estetski čin. Mi zapravo i ulazimo u teatarsku igru da bismo komunicirali jedni s drugima. Ni u jednoj drugoj umetnosti ne postoji taj kolektivitet živih komunikatora, onih na sceni i onih u gledalištu. Relacija glumac-gledalac je živa komunikacija. Zato je teatar živi medij umetnosti. U tom smislu smatram da je predstava Petera Štajna *Na letovanju* medijsko, totalno, apsolutno pozorište u našem vremenu. Ova hipermoderna predstava primer je čistog medijskog pozorišnog jezika. Mediji, ma koliko mogli da budu progresivni, za razvoj pozorišne umetnosti, mogu da je umrtvljuju, da je razaraju i da je navode na druga izražajna sredstva. Mi znamo da su izražajna sredstva, u pozorišnoj umetnosti, pre svega govorna reč, telo glumca, njegovo psihofizičko izražavanje, njegovo emocionalno izražavanje. Režija je stvaranje kompozicione celine u prostoru i vremenu i svega onoga što liči na život šam. U stvari, u pozorištu glumac je uvek nosilac žive radnje generičkog postupka. Pozorište je nezamenjivo kao umetnički i estetski čin jedine žive umetnosti. Pozorištu je jedini dvojnik život šam. Otuda je pozorište možda najsloženiji umetnički i estetski čin s utopijskom nadom da se stvori život na sceni.

Dimitrije JOVANOVIĆ

Ako bih pokušao da formulišem podtemu ovog našeg razgovora onda bi ona bila negde na relaciji upotrebe i zloupotrebe medija u pozorištu. Mislim da smo se danas više bavili zloupotrebom nego upotrebom, što je na neki način normalno kada se radi o uvodenju novina u pozorište, a one, po pravilu izazivaju otpor. Međutim, ukoliko pozorište želi da opstane ono mora

Pitanje literature na sceni treba uzeti kao pitanje dramaturgije. Oduvek sam razmišljao ko su veliki reditelji u našem vremenu kao dr Branko Gavella, kao Mata Milošević, kao Bojan Stupica. Ti ljudi su imali veliku sreću, pored rediteljskog uma, da su imali značajne glumce, vrednu literaturu, živu publiku. Istina koju često zaboravljamo u našem vremenu, istina u smislu strukturalnog izražavanja, u smislu moralnog, estetskog, psihofizičkog izražavanja predstavlja znak jednakosti između glumčeve personalnosti i njegove ličnosti i onih likova koje on treba da izražava. Istina i lepota se danas podrazumevaju u vrhovima evropske režije. Recimo u rediteljskoj poetici Petera Štajna, u njegovom teatru koji je za mene zaista obrazac dostignuća savremene evropske estetike; literatura drame, umetnost režije i glume su ravnopravni konstituenti teatarskog čina. Kod nas je, danas, osnovni problem što glumci ne mogu da se okupljaju po izboru srodnosti i razlika. Stvaraoci ne mogu slobodno da izaberu reditelja ili reditelj stvaraoce. Ti ljudi ne mogu da izaberu slobodno svoga pisca. Zapravo, u nas ne postoji izbor po umetničkoj srodnosti. Izbor po srodnosti je presudan u svakom vremenu i prostoru kako bismo određene stvari iskazali na način primeren vremenu. Završio bih apelom da nam je zaista potrebna konstitucija vrednosti i pozorištu kao umetnosti. Vrednosti ne postoje jednom za svagda. Vrednosti se stalno dokazuju. Ni jedna umetnost nije u tom smislu procesualna koliko je to glumačka umetnost. To je umetnost dokazivanja i samodokazivanja. Mediji i multi-mediji samo su mašine koje će manje ili više izražavati suštinu glume: *život čoveka*. Mediji su teatru potrebni kao prenosnici umetničkih poruka. Multimedijnski teatar samo je jedan od vidova politehničke umetnosti. Treba li ponavljati još jednom da je pozorište jedina živa umetnost: *čoveka, čovekom, čoveku*. Istinski humanizam pozorišta kao umetnosti najviši je oblik ove *žive umetnosti*.

da ima sluha za koordinate vremena, mora da neguje literaturu, mora da uči od života, mora da se uključuje u sve tokove civilizacije. Jer, kako zamisliti muziku Filipa Vlase iz *Ajnštajna na plaži* bez moćnih stereo uređaja, kako zamisliti ovu predstavu bez sjajnih svetlosnih štimunga, bez senzibiliteta ljudi koji su je stvarali. Prema tome, ukoliko se pozorište

okrene prošlosti, a ne budućnosti, ukoliko se bude nostalgичno držalo nekih stvari koje su već postale istorija mislim da će to postati osnovni razlog što će

Bora STOJANOVIC

Dragi, visokobrazovani i dubokoumni pozorištanci, ako po čemu upamtim ovaj Susret vojvodanskih pozorišta, upamatiću ga upravo po ovim današnjim razgovorima.

Dolazeći ovamo bio sam prilično skeptičan, nepoverljiv, pun predrasuda. Tema razgovora *Multimedijalni teatar* nije mi ulivala poverenje. Činilo mi se da je to samo još jedna zvučna, larpurlartistička kovanica, koja ne znači ništa novo i ništa bitno za život i sudbinu teatra. Oguglao sam već na takve „novotarije“. Međutim, slušajući pažljivo vaša umna, razložna, dokumentovana i, ako smem tako da kažem, smela, srčana i muževna izlaganja, shvatio sam da pozorište nikada umreti neće!

Ja sam već petu godinu penzionisani glumac. Citav svoj radni vek proveo sam, sem jedne sezone, u somborskom Teatru. Izgubivši veru u smisao teatra kakav je bio u datom trenutku, povukao sam se svojevremeno u prevremenu penziju. Tačnije — pobeo sam iz teatra, jer u njemu više nisam nalazio sagovornike koji umeju da misle na teatarski način. Potražio sam izlaz u nekim drugim preokupacijama, pokušavajući da se lečim od teatra. I skoro da sam se izlečio od te hronične teatrofobije.

U vreme kada se moja generacija pripremala za glumački poziv, u Državnoj pozorišnoj školi u Novom Sadu, naši poštovanja dostojni profesori usmeravali su nas prilično pojednostavljeno: preko ideje, piščeve misli, pomoću sugestivne reči, pravcem do srca gledaoca.

Danas živimo u složenijem, da ne kažem — komplikovanijem vremenu, pa su, prirodno, i zahtevi teatarskog stvaralaštva složeniji, komplikovaniji. Otuda i pojava *multimedijalnog*. Danas sam shvatio puni smisao te složenice; smisao i njeno opravdanje, u datim okolnostima.

Stasala je nova generacija visokoobrazovanih, talentovanih scenskih umetnika, kojima pripada budućnost i multimedijalni teatar u budućnosti. Ali, stasala je i nova generacija gledalaca, takođe visokoobrazovanih, a upravo njih je malo u gledalištu, baš kao što je malo i visokoobrazovanih glumaca u teatrima u unutrašnjosti.

Danas intelektualaca u teatru nema; ni na sceni, ni u gledalištu. Izuzeci potvrđuju pravilo. U gledalištu ih

nam sale i dalje biti prazne. Publika jednostavno neće imati nerava da nas gleda i sluša. Možda i sa pravom.

nema, jer se ne zadovoljavaju ponuđenim repertoarom; na provincijskim scenama ih nema, jer im se ne nudi pouzdana garancija za umetnički uspon.

O tome se u pozorištima provincije malo razmišlja, a ako se i zamisli nad tim problemom, onda se ne razmišlja na pravi način, teatarski iskusno i vizionarski. Kako kome padne na pamet tako i kroji repertoarsku politiku. Ljudi se odbijaju od pozorišta, publika se osipa, a bez publike teatra nema.

Ponavljam: veoma, veoma sam ushićen današnjim razgovorima; razrešio sam mnoge svoje dileme o „biti ili ne biti“ teatra; shvatio sam suštinu multimedijalnog pozorišta. Posebno se radujem što sam vas upoznao i čuo vaše trezvene misli. To uliva optimizam. Neke od vas prvi put vidim, iako mi imena nisu nepoznata, a sa dvojicom ili trojicom sam se sretao i na zajedničkom poslu. Ovde se danas nisu govorile izlizane fraze „bez pokrića“; trijumfovao je razum i pozorišna mudrost.

Pa ipak, mi sami smo nedovoljni da odlučujemo o sudbini pozorišta. Uvek postoji „neko“ bez koga se ne može odlučivati.

Nedavno sam pročitao u predgovoru jedne knjige, banalnog naslova, i ovu misao: „Izgleda nam neshvatljivo da su se nekada berberi bavili hirurgijom. Doći će dan kada će nam isto tako neshvatljivo izgledati da je život čovečanstva vekovima bio poveravan staranju političara“. Mi smo svi danas toliko indoktrinirani politikom, toliko smo joj podložni, da nam izgleda sasvim normalno što je prihvaćena i društveno verifikovana drevna hrišćanska dogma: ko nije sa mnom, protiv mene je! Prevedeno na savremeni politički jezik mogla bi da se protumači i ovako: Ko nije „na liniji“, svejedno kojoj i kakvoj, taj nema pravo da odlučuje. Drugim rečima, o teatru se odlučuje linijski, a ponekad i — linearno.

Pa ipak, kako je nekada govorio danas zastareli Stanislavski: Prava umetnost se probija u svim „datim okolnostima“.

Sa ovim podsećanjem, uz vaše danas izrečene uverljive istine, povratili ste mi veru u teatar, koji i nije ništa drugo sem — *istina*.

Hvala vam što ste govorili kao što mislite!

Dušan RNJAK

Ja se, takođe, zahvaljujem Vama. Osetio sam toplinu Vaših reči. To je bilo zaista lepo što ste rekli i dirnuli ste me. Hteo sam ponovo da se vratim na ono što je kolega Karišik govorio u vezi sa pozorištem. Jedno je pitanje autentičnosti medija, što je Bertolucci jako lepo rekao: da film treba gledati na velikom ekranu i doživeti ga sa dosta publike koja sedi u bioskopskoj sali. To je zaista tako. Ako ste imali prilike da gledate Bergmanov film *Fani i Aleksandar* na televiziji i na velikom ekranu u bioskopu: to je ogromna razlika u doživljaju. To je i sudbina svake predstave koju televizija ekranizuje. Kad je gledate na televiziji to je nešto sasvim drugo, to je jedan sasvim pogrešan doživljaj. Prema tome, medij mora biti primeren i adekvatno upotrebljen.

Nešto o pozorištu: Ako je pozorište život i ako treba da pokaže život onda zaista treba pokazati sve elemente tog života. Ako je u naš život medij toliko duboko zašao: televizija, kompjuter, videokorderi, radioaparati, onda je to deo našeg života. Onda to može da se pojavi, naravno, i u pozorištu, jer pozorište na neki način odražava naš život, našu situaciju, našu kulturnu i socijalnu situaciju.

O pitanju literature i pozorišta. Pozorište je, ipak, jedna autonomna umetnost. To je umetnost, i ja se slažem sa Božidarom Violićem koji kaže da mu je draža reč umetnost nego medij. I on, možda, zbog to-

ga protestuje protiv reči medij, jer pozorište je umetnost, to je jedna od najlepših umetnosti koje postoje. Jedna od najranijih, najboljih, najinteresantnijih, najkreativnijih i čoveku najpotrebnijih. Čovek je odmah počeo na neki način da se kroz igru izražava, da se ispoljava. Pozorište je potrebno čoveku, njegovoj humanosti i egzistenciji. Pitanje literature i pozorišta je staro pitanje. Literatura je jedan drugi deo, takođe autonomna umetnost, ali pozorištu je potrebna literatura kao i slikarstvo, muzika, gluma, režija i mnoge druge stvari. Gledao sam predstavu Roberta Vilsona u junu u Delfima. Radio je *Medeju* za Delfski festival. Sat i po je trajala predstava, nije se čula ni jedna reč. Ne samo što se reč nije čula, nego nije bilo ni muzike, ni šuma, ništa sem pokreta glumaca na sceni i svetla, obilje svetla. To je, razume se, predstava, to je umetničko delo. Grci, koji su inače jako bučan narod, vrlo temperamentan, koji pevaju horske pesme kad gledaju antičke predstave, znaju ih napamet i pevaju zajedno sa horom, sad su začutili, nije se čula ni jedna reč; potpuno su bili uhvaćeni tom predstavom. Dakle, ni jedne Euripidove reči nema u predstavi, ali ima sadržaja, postoji događaj, priča koju je Vilson na jedan poseban način ispričao. Ispričao ga je čudnim pozorišnim jezikom. Hteo sam da kažem da se pozorište manifestuje na različite načine.

Pavle JANKOVIĆ SOLE

Kako osećam da se — zahvaljujući Radonjićevoj dramaturgiji vođenja razgovora — približavamo kraju — ne mogu a da ne iskažem neka svoja uverenja i viđenja o nečemu što se već prevelikom upotrebom devalvira u štampi, na radiju i televiziji. Reč je o slobodi stvaralaštva. Ja sam čovek koji ne veruje u postojanje slobode i neslobode stvaralaštva. To je za mene samo vid opravdanja impotentnih stvaralaca. Ili, ako hoćete, to predstavlja podmetnutu zamenu teze i to od strane netaleantovanih.

Jer, verujem u potrebu druge vrste borbe. U meni je zatočenik slobodniji od čuvara. Jer, zatočenik razmišlja o hiljadama mogućnosti kako da dođe do slobode, a čuvar samo o dvema: da brave budu zaključane i da se kretanje zatvorenika kontroliše.

Verujem u borbu za autonomiju stvaralaca; za autonomiju upravnika pozorišta, u borbu za autonomiju pozorišta. Ali, i svih drugih oblasti stvaralaštva. Međutim, dok se esnafski svi budemo starali samo o sebi: pisci o piscima, glumci o glumcima, slikari o slikarima, kompozitori o kompozitorima, muzičari o

muzičarima... od tih autonomija ni jedne biti neće. To je stvar svesti. Svim umetnicima mora da bude stalo do teatra, do slikarstva, do muzike, do književnosti... i svi se moramo boriti za umetnost i njen status a ne za svoj esnafski status. To je, po meni, jedna od grešaka na koju smo usmereni. I to, ne slučajno.

Bitno je da kod stvaralaca dođe do promene svesti o stanju i situaciji. Kada svi budemo dizali glas za teatar, onda će teatar biti i on će obeležiti svoje vreme. To važi i za druge sfere stvaralaštva. Međutim, ako mi budemo „podruštvljavali“ ono što je nemoguće podruštvljavati: recimo upravnika pozorišta (čoveka i stvaraoca koji ako valja obeležava jednu epohu teatra), ako budemo „podruštvljavali“ pisanje pisca, što je, takođe, nemoguće jer on sam sa sobom ima dijalog u prostoru i vremenu u kome živi, ako budemo „podruštvljavali“... — onda će od umetnosti biti vrlo malo ili gotovo ništa u vremenu u kome živimo. Onda u tom vremenu nećemo ostaviti stvaralački trag o sebi.

Ako se ne budemo opirali reditelju da sam odabere saradnike sa kojima će raditi i ako mu se omogući da radi pod normalnim uslovima i u kontinuitetu — možemo da očekujemo i rezultate.

Mi smo sebi dozvolili da pobrkamo neke osnovne pojmove u ovom društvu: upravljanje i samouprav-

Miroslav RADONJIC

Ako je suditi na osnovu izlaganja i zalaganja Pavla Jankovića onda nam se, sama od sebe, nameće jedna nova i veoma značajna tema kojoj bismo, u kakvoj sličnoj prilici, svakako bili dužni da posvetimo odgovarajuću pažnju.

Na kraju, pak, današnjih razgovora dozvolite mi da vam se najsrdačnije zahvalim što smo ovako lepo raz-

ljanje. Ne može se samoupravljati tamo gde je jedan dirigent, jedan reditelj...

Kada se sve ove i one druge naopakosti budu uvidele, kada postanemo svesni tih grešaka i zamena onda ćemo moći i da se izborimo za autonomnost stvaralaštva, podrazumevajući sve njene oblasti o kojima sam govorio.

govarali i što smo došli, čini mi se, do nekih bitnih konotacija multimedijalnog teatra. Nadam se da ovo neće biti naši poslednji razgovori i susreti povodom novih formi literarno-scenskih opredmećivanja. Pozorišni muzej Vojvodine, uveravam vas, biće uvek otvoren za svaku sličnu i korisnu inicijativu. Hvala vam.

pozorišta/ansambli/repertoari

neke karakteristike repertoara

DRAMA SRPSKOG NARODNOG POZORIŠTA

Srpsko narodno pozorište ušlo je u novu 1987/88. sezonu s kapitalom iz prethodne, stvorenim uspehom predstava *Sveti Georgije ubiva aždahu*, *Ljubinko i Desanka* i riskantnim, ali dragocanim tragalačkim pokušajem u nepravedno „zaboravljenoj“ postavci *Rodoljubaca*. Istovremeno, dramski ansambl stekao je više stvaralačkog elana i samopouzdanja, a zajedno sa novim rukovodstvom kuće poneo i iskustvo koje potvrđuje da bez osmišljene repertoarske politike, ažurnosti u postavljanju novih domaćih dramskih tekstova, smelosti da se upusti u aktualizaciju klasike i, napokon, bez proklamovanja, kroz tragalački napor, dakako, prava na grešku-promašaj, nema ni značajnijih stvaralačkih rezultata. Za ovo iskustvo, koje već znači korak napred, trebalo bi da zahvali pre svega, Dimitriju Đurkoviću, koji je za kratko vreme kao umetnički savetnik upravo na ovim smernicama omogućio, s jedne strane, uspostavljanje kontinuiteta vlastite repertoarske tradicije i, s druge strane, posežući u našu aktuelnu stvarnost i ostvarujući autentične umetničke vrednosti, snažniji prodor u jugoslovenski pozorišni prostor.

Miris uspeha je, dakle, okušan, kreativne snage ovog pozorišta su se donekle ustalasale; uprkos neprekidnim materijalnim nedaćama i učestalim socijalnim nezadovoljstvima, kao i čestim promenama u rukovodstvu kuće, ostvarene su četiri dramske premijere prilično ujednačenog kvaliteta, dok su dve u izvođenju studenata glume na novosadskoj Akademiji umetnosti samo primljene u okrilje redovnog repertoara. Sezona je otvorena praiзвоđenjem *Romana o Londonu* Miloša Crnjanskog u režiji Steve Žigona, što je uistinu bio repertoarski poduhvat ne samo zbog neizvesnosti ishoda kao i uvek kada romanesknu strukturu treba transformisati u dramsku, nego i zbog toga što je ovaj kolektiv napokon smogao snaga da iskoristi odavno stečeno pravo na prvo izvođenje ovog dela u dramtizaciji Petra Marjanovića.

Istovremeno, učinjeno je to upravo u godini obeležavanja decenije od smrti Miloša Crnjanskog i u trenutku velike afirmacije ovog pisca u svetu posle prevoda romana *Seobe* na francuski jezik. Dramatizacija Petra Marjanovića pokazala se kao zahvalan predložak za rad, a komponovana je prožimanjem individualnih drama Ilije Rjepnina i njegove žene Nađe i kolektivne sudbine političkih emigranata u tuđem svetu. Sa mnogo smisla za tananu, profinjenу prozu Miloša Crnjanskog, pisanu, inače, u trećem licu i gotovo bez dijaloga, dramtizator je, očito uz mnogo truda, selektirao romanesknu građu u priličnu razudenu dramsku strukturu i oformio galeriju vrlo upečatljivih likova.

Na osnovu ovog veoma preglednog materijala Stevo Žigon je načinio predstavu kultivisanog scenskog jezika, ne male poetičnosti kombinovane sa oporom setom, melanholijom i osećanjem „odumiranja duše“ zbog nasilno prekinutih autentičnih korena jedne društvene grupacije. Istovremeno, on je koncentriše na tragičnu poziciju jednog od skoro srećnog bračnog para, a posebno na unutrašnja stanja glavnog junaka — intelektualca čija je ljubav prema domovini jača od bilo kakve ideologije te izgnanstvo doživljava kao smetnju i nemogućnost da opstane kao integralna, dostojanstvena i autentična ličnost. Da bi istakao usamljenost i prazninu koja zjapi u ovim ljudima, Žigon je uz pomoć scenografa Borisa Maksimovića stilizovanjem sivih londonskih fasada izrazio osećanje njihove teskobe i negostoljubivost „memljive“ Evrope, a povremeno, ostavljajući junake u pojedinačnim ili grupnim scenama prepuštene golemom otvorenom prostoru, i njihovu izgubljenost i suvišnost u tom svetu. Ova predstava je u Novaku Bilbiji imala i glumačkog junaka kome je uloga Ilije Rjepnina bila prvi, pravi reprezentativni nastup od kako je došao u ovaj ansambl.

Dokazao je zavidne glasovne i glumačke kvalitete i ne malu moć poniranja u introvertnu intelektualno-emosivnu ličnost Ilije Rjepnina. Preostali deo ansambla realizovao je svoje zadatke s promenljivim

uspehom, u jednoj nehomogenoj igri, što je relativizovalo kvalitet predstave.

Već i podatak da su *Dumanske tišine* Slobodana Šnajdera u jugoslovenskim pozorištima izvedene u četiri verzije od kojih nijedna nije izazvala veću pažnju mogao bi da bude dovoljan argument za svakoga ko ne želi da se upusti u avanturu. Međutim, za rediteljku Miru Erceg, čija scenska imaginacija može superiorno da „parira“ Šnajderovom intelektualno-alegorijskom dramatičarskom rukopisu, ove okolnosti mogle su da budu samo izazov i poravnanje za, kako je rukovodstvo kuće zajedno s rediteljkom tvrdilo, neopravdano slabu promociju ovog „evropskog dramskog dela“.

Dakle, Ercegovina ključ za rešenje određenih problema teksta, kao što su odveć uočljiva dramska konstrukcija i zamorni verbalizam, pronalazi u aktiviranju zatomljene energije likova i oslobađanju erosa. To postiže, pre svega, maštovitim metaforičkim scenama i dinamizovanjem glumačke igre koja se kreće od suptilnih tkanja do plesa, krika i fizičke ekspresije. Ovakav koncept potpomagala je i efektna scena (Boris Maksimović) u obliku „peep shaw“ — jeftinih zapadnoevropskih seksi-šopova, određujući već sobom ograničeni, kružni prostor u kojem se odvija igra. Istovremeno, publika je, sedeći u malim galerijama, iz ptičje perspektive (baš kao voajeri) pratila ovu dramu o slobodi. Reč je, zapravo, o četvorovekovnom razvojnom putu revolucionarne svesti dumne Agneze; od njene pobune da se zamašna, kako su nalogali društveni kanoni Dubrovačke Republike, preko njenog sazrevanja pod uticajem širenja ideja francuske revolucije, do najnovijeg doba karakterističnog po terorističkim akcijama. Bila je to posve netipična predstava Srpskog narodnog pozorišta, čak i po studioznijem pristupu glumaca i uloženom krajnjem artistskom naporu i samopregoru. Uz to, bila je srećna odluka da se tako zamašan lik kakav je dumna Agneza poveri izuzetno talentovanoj Gordani Đurđević, koja pleni zavidnom koncentracijom, raskošnom izražajnošću i autentičnom snagom umetničkog oblikovanja lika. Uspešne kreacije ostvarili su i: Stevan Gardinovački kao stameni predstavnik represivnog društvenog sistema (otac Beneša), Aleksandra Pljeskonjić Ilić, Sonja Stipić, Dragomir Pešić i Mihajlo Pljeskonjić. Trebalo bi svakako istaći i maštovite, asocijativne kostime Jasne Petrović Badnjarević. Ne slučajno, ova predstava je na 29. festivalu jugoslovenskog teatra MES u Sarajevu izazvala veliku pozornost, dobila pohvalne kritike i ponela epitet najuspešnije interpretacije ovog Šnajderovog teksta.

Nakon što je dramom *Sveti Georgije ubiva aždahu* načinio iskorak iz komediografskog opusa u „ozbilj-

ne dramske vode“, Kovačević se vratio prvobitnom usmerenju i to na doista osoben način. Naime, *Klaustrofobična komedija* je i u sadržajnom i u formalnom pogledu sublimat njegovog dramatičarskog iskustva i istovremeno sadrži komično, dramsko, satirično, melankolično, čehovljeve tonove i tragično. I mada Kovačevića prvenstveno zanima problem umetnosti i njenog statusa u najvišoj tački krizne društvene stvarnosti, njegov tematski zahvat je mnogo širi. On poseže i u socijalnu problematiku, razotkriva savremenu političku mimikriju i ne štedeći ni politiku nesvrstavanja, pokušava da ključni problem dela postavi u internacionalne okvire, pri čemu pokatkad upada u zamku dramatičarske neefikasnosti, koja se očituje u fragmentarnosti i digresijama. Istovremeno sa zahvatanjem u vruću, aktuelnu stvarnost, autor se na fascinantan način poigrava formom koja ovde nije puki larpurlartizam već u predanoj značenjskoj funkciji, što sugeriše već naslov *Klaustrofobična komedija* kao dvopolnom sintagmom koja uključuje pojmove iz života i umetnosti. Tako u komadu „pozorište potkazuje život“, to se sve događa u pretapanju stvarnosti i fikcije i teško bi bilo razlučiti šta je zbilja, a šta umetničko snatrenje.

Egon Savin je radikalno odstupio od osnovne intonacije Kovačevićevog teksta i ponudio redukovanu verziju kao opominjuće mračnu i sumornu dramu naše društvene svesti. U njegovoj predstavi, gde se sve događa u polumraku kao fikcije pesnika umornog od bede, nema mnogo akcije već se reditelj usredsređuje na stanje junaka koji tipologizuju statusne pozicije: običnih, malih ljudi, likova iz umetničkog sveta i političara najvišeg formata. Ovakom, zgusnuta u dramu, *Klaustrofobična komedija* ne poseduje, naravno, ležernost niti njome znatnije struji Kovačevićev osobeni opori humor, pa je publika prima dosta uzdržano i sa osećanjem rezignacije. Međutim, Savin je u težnji da što temeljitije zahvati u aktuelni problem odnosa umetnosti i zbilje načinio i nekoliko vanredno osmišljenih, potresnih, u osnovi metaforičnih scena, nadgrađujući vlastitom imaginacijom Kovačevićevo delo.

Ovu predstavu ostvarila je glumačka ekipa Srpskog narodnog pozorišta potpomognuta umetnicima iz Beograda. Predrag Laković je na čehovljevsom lirizmu gradio svog Savu odžačara. Stevan Gardinovački kao milicionar Vule uspeva da dopre do suštine ovog lika u kojem neprilagođeni žive gorštačka priroda i urbani način ponašanja. Dobrila Sokica kao sestra Vesela smirenom, preciznom igrom sažela je u ovom beketoovskom liku vreme koje ne prolazi.

Vladislav Kačanski probranim glumačkim sredstvima oblikuje ambicioznog, beskrupuloznog političara

Jagošu. Željka Cvjetan Gortinski načinila je od poetične figure poljske balerine emigrantkinje efektanu rolu snažnih ekspresivnih crta. Josif Tatić u ulozi pesnika Teje Kraja, koji sve doživljava kao mučan san, za glumačku potporu ovog stanja nudi odveć iritirajuću intonaciju, čime je znatno umanjio efekat svog učinka.

Među brižljivo probranim delima u repertoaru Srpskog narodnog pozorišta našao se i tekst *Klopka* poljskog pesnika i dramatičara Tadeuša Ruževića, koji je ovde prvi put izveden na srpskohrvatskom jeziku (jugoslovenska praižvedba je bila u skopskom Dramskom teatru). Ovo netipično dramsko delo sačinjeno je od labavo konstruisanih scena, u čijem oblikovanju je ispoljena pesnička autentičnost i snažan misaono-osećajni naboj. Nastalo je na osnovu emotivne biografije Franca Kafke i govori o poziciji umetnika i intelektualca u svetu, o egzistencijalnim traumama i strahovima pred raznim društvenim kanonima i presijama, kakvi su građanska civilizacija i porodica kao njena mitska tvorevina i istorijska nužnost, zatim rat i, u ovom slučaju, egzodus Jevreja.

Uhvativši se ukoštac sa ovim slojevitim delom, mlada rediteljka iz Beograda Nevena Janać, kojoj je ovo profesionalni debi, načinila je čistu, kultivisanu predstavu, u čemu je likovnim rešenjima znatno doprinela i gošća iz Poljske Zofia de Ines Levčuk. Njihov zajednički rukopis odaje zavidnu pozorišnu kulturu, a odlikuje ga spoj kafkijanskog, poljske avangardne tradicije i modernog izraza. Dakle, predstava koja nije, poput skopske, razvijala folklorno-jevrejski podtekst Ruževićevog dela, već je na visokom estetskom nivou predstavila njegovu univerzalnost. I gluma je, prirodno, bila koncipirana u ovom stilskom znaku, ali ansambl Srpskog narodnog pozorišta, iako potpomognut iskusnim Predragom Ejdusom, nije uložio autentičniji kreativni angažman. Ponajviše zbog toga predstava ostavlja utisak intelektualistički hladne odveć stilizovane tvorevine.

Drama SNP-a preuzela i uvrstila u svoj repertoar i tri predstave koje su pripremili studenti Dramskog odelka Akademije umetnosti u Novom Sadu. To su: Čehovljeve *Galeb* (izveden u prirodnom ambijentu, kraj jezera na Popovici), Horovicov komad *Prvi* i kontaminacija dramskih tekstova sazdanih po motivima *Hasanaginice* (A. Santić, M. Ogrizović i Lj. Simović). Sve tri su bile, svaka na svoj način, zanimljivo repertoarsko osveženje.

Dušica Pejović

NOVOSADSKO POZORIŠTE — UJVIDÉKI SZÍNHÁZ

Bez istinskog uspeha, poslednja sezona Novosadskog pozorišta — Ujvidéki Színház prošla je u znaku poluspeha i padova. Najavljeni repertoar obećavao je mnogo više nego što je pozorišna sezona pružila. Jedna nova jugoslovenska drama Makedonca Jordana Plevneša, prikazana i na Sterijinom pozorju, *R*, poznata satra, *Pokojnik* (*A megholdogult*), odabrana u povodu Nušičeve godišnjice, Mrožekova groteska *Klanica* (*Mészárszék*), koja govori o životu i umetnosti, pozorišni komad *Rimski karneval* (*Római karnevál*) na žalost ne baš najuspešnije delo Mikloša Hubajja, verovatno jedinog par excellence dramskog pisca savremene mađarske dramaturgije, jedan u nas nepoznat, ali na više evropskih scena prisutan autor Zoao Betankur i njegova komedija, *Dan kada su kidnapovali papu* — (*Aznap, amikor a pápát elrabolták*), koja je obećavala prijatnu zabavu, i na kraju, jedan značajan poduhvat za malu scenu — Beketov komad, *Srećni dani* (*O, azok a szép napok*) — činili su repertoar sezone. Ista takva obećanja pružala su, reklo bi se, i imena reditelja: Ljubiša Georgievski, Radoslav Dorić, Ljuboslav Majera, Milan Belegišanin i Tibor Vajda (Beketov komad režirala je glumica Katalin Ladik).

Najveći umetnički uspeh dostigla je Majerina režija Mrožekovog dela. To je najjedinstvenija, najdoslednija predstava sezone. *Klanica* je filozofska drama protkana satiričnim polutonovima. Junak drame, Violinista, „u ključnim trenucima sudara života i Umetnosti, Iskušenja i Ambicija, vodi borbu sa sopstvenim težnjama, i dakako, bije bitku sa vetrenjačama, neznajući da odluči o sopstvenoj sudbini.“ U tome mu smeta i negdašnji odnos prema majci, iz detinjstva. Mrožekovo delo zašniva se na kontrastima filozofskih i apsurdnih situacija. Grotesku događaja samo pojačava promena koja je usledila u drugom delu, kada zamenivši gudalo satarom, umetnik uživa život kao kasapin, dospevši iz sveta umetnosti u sirovi svet stvarnosti. Predstava se odvija na praznoj pozornici, samo sa jednom belom zavesom, kao koprenom, što pruža odista odgovarajući milje za mrožekovski dijalog. Šteta što Ljuboslav Majera nije oprobao povremeno nekoliko tipično pozorišnih ideja, čime bi doprineo gledljivosti, razumevanju predstave. Malo je igre (događanja), i zato se predstava pretvara u dosadu. Tim više što ni glumci ne uspevaju ujednačeno i sa merou da tumače tekst. Naročito kod Valentina Vencela, koji igra glavnu ulogu, javljaju se padovi u tumačenju, prazni hodovi, verovatno stoga što je Violinista apsolut-

no glavna uloga, i od onog ko tumači zavisi uspeh predstave; težak zadatak, koji nije lako ostvariti. Nezavisno od toga, međutim, kreacija Valentina Vencela je vredna pažnje. Jedinствена vizuelna slika predstave, njeno dosledno osmišljeno vođenje, povremeno snažna, čak izvrsna igra glavnog glumca, bez sumnje je učinila najboljom predstavom sezone Majerovu postavku *Klanice*.

Pozorište je polagalo velike nade u predstavu drame Jordana Plevneša. S pravom, jer skopska predstava, koju smo mogli videti i na Sterijinom pozorju, postavlja uzbudljiva pitanja; bila je to aktuelna i umetnička snažna predstava. I ovu je režirao Ljubiša Georgievski. Novosadska varijanta je postavila samo jedno od mogućih uzbudljivih pitanja predstave, ali ga nije razvila punom mogućom snagom. Tema Plevnešove drame je traganje za sopstvenim i povezano s tim nacionalnim identitetom, što je u *R-u*, umetnikov iskaz, proširen i osenčen svim mukama čoveka-umetnika (čoveka-stvaraoca) i njegovim problemima. Pozadina problema su političke laži, promenljivosti i prepoznavanja. Početna scena predstave naglašava dva vida traganja za identitetom. Večernji dnevnik na mađarskom jeziku Radio-Novog Sada koji se u predstavi emituje uživo, aktualizuje Plevnešovo pitanje malog naroda, malog jezika, a priprema glumca za ulogu, upućuje na dileme glumačkog posla u glumačkoj radionici, dileme čoveka-stvaraoca. Potonje scene, međutim, kao da se ne odnose na dva postavljena osnovna pitanja, gube na snazi. Predstava ostaje bez ideje vodilje. Režiser je dopustio glavnom glumcu (Lajoš Soltiš) da u njegovom tumačenju (kao Robespjer u *Dantovoj smrti*), u njenom oblikovanju, isproba isključivo spoljašnje efekte, a ne da traga za značenjem teksta. Istodobno kao da ni Soltiš nije smeo da se upusti u onaj teški zadatak koji u svakom slučaju vodi ka uspehu, da se sukobi sa samim sobom, kao da nije smeo da se upusti u eksperiment otkrivanja toka pripremanja uloge, da odigra to kako traga za sadržajem uloge; u tim situacijama on loše igra, i pogrešno tumači lik. Jednostavno, nije imao snage da se na otvorenom prostoru muči da bi postigao uspeh, nije prihvatao poraze, na kraju kojih ga je čekao uspeh — uspeh predstave, one predstave u kojoj jedna od osnovnih linija govori baš o glumi, u kojoj se odaje priznanje glumačkom pozivu, njegovom majstorstvu. Na kraju predstave treba da se obelodani genijalnost glumca, a ne već u trenutku izlaska na scenu, a Soltiš se nije poduhvatio te igre skidanja maske (ili tog raskrinkavanja samoga sebe). Šteta, jer tako je mogao da spase jednu od osnovnih niti predstave, kada je već režiser zaboravio na onu drugu, o nacionalnom iden-

titetu, i onu koja upućuje na traume malog naroda. Kao da je više vodio računa o prelazima između stvarnih prizora i vizija, nego o suštinskim pitanjima sadržaja. Predstava, čini nam se, ima jednu jedinu scenu koja pobuđuje na razmišljanje — završnu scenu, u kojoj, po naređenju upravnika-birokrate, vešaju o kotur (cug) i dižu u vis neugodnog, buntovnog glumca, i tako obezbeđuju nesmetano održavanje predstave *Seviljski berberin*. U dobroj podeli uloga, pred publiku dospeva komad sa glumcima koji kao da su prepušteni sami sebi da pronađu svoj zadatak, sadržaje svojih uloga, i zato je njihova igra, bez izuzetaka, neuravnotežena, lažna. Premijera Nušića, bez sumnje, prolazi u znaku eksperimenta. Pozorište je zalag za uspeh, garanciju, videlo u ličnosti reditelja, koji se poduhvatio toga da sa dramaturške tačke gledišta osavremeni Nušićevo delo. *Pokojnik* nesumnjivo raspolaže snažnim satiričnim društvenim obeležjem, ali mu dramaturgija nije baš najsrećnija, i tu nam je režiser ostao bez odgovora na pitanje: ko je i kakav je uistinu to čovek, Pavle Marić, pokojnik, kojeg su, pošto je nestao, lišili imetka, a posle povratka neće da ga prihvate. Ko je i kakav je čovek Marić treba znati ne samo zato da bismo osudili ponašanje supruge, rođaka, drugova i saradnika, o njima mi vrlo brzo formiramo svoje mišljenje, nego i zato da drama dobije svoj potpuni kontrapunkt, da dramaturgija funkcionise u punoj meri. Kako Marićeva uloga nije napisana na taj način — redukovana je na jednu jedinu funkciju; nestane i vraća se — u stvari, nema ni drame; moglo bi se, eventualno, govoriti o negativnoj slici jednog doba, jednog društva. Do toga Nušić, međutim, ne dolazi potrebnim kvantitetom informacija, posle pola sata sve je jasno, a nakon toga situacije se samo ponavljaju, sve dok događaj ne postane nezanimljiv, kao i predstava. Reditelj Dorić je pokušao da popravi to, nudeći nam tri moguća završetka. Korumpirana, nemoralna „mafija“ ubija Marića koji se vratio, drugi put on pobeđuje — agenti hapse članove „mafije“, a treće rešenje je da Marić prihvati ponudeni falsifikovani pasoš i nestane zauvek. Ali, reditelj se ne zadovoljava ni ovim. Marić će se, i posle svega, vratiti, i izjaviti da je živ i da hoće da živi. I previše mogućnosti da bi bilo koja nešto rekla. Kao da je, zapravo, reč o tome da reditelj nije umeo da završi predstavu, pa stoga nudi mogućnosti izbora (u jednoj ranijoj predstavi, *Poseta stare dame*, takode je postojao kraj bez kraja), ali alternative nije dao u prikladnoj formi. Uprkos tome što Nušić u *Pokojniku* dotiče ozbiljna pitanja, ovo delo nije dobro u odnosu na književnu formu, i to snažno utiče i na njegovu igrivost.

Mikloš Hubai je zanimljiva pojava u današnjem mađarskom pozorišnom životu. Prvenstveno dramski pisac, sa sjajnim jednocinkama, ima i vrlo interesantne drame, ali pravog uspeha valjda nikad nije imao. Razumljivo je otuda što je primamljivo poduhvatiti se postavke Hubaijevog dela na pozornici. Verovatno to objašnjava što ga je Pozorište odabralo, ali nisu mislili na to da unutar njegova opusa odaberu ono što je bolje. *Rimski karneval* je samo naizgled zanimljivo delo. Za to je potrebna, na prvom mestu, glumica velikog formata, koja ume da igra glumicu. Komad, naime, govori o tome da su nekada slavnu glumicu srozali na nivo razvodnice, i ne samo to, dospela je dotle da tavori u tavanskom sobičku družeci se sa mačkama, šta više, odlučila je: umreće od gladi — a onda dobija neverovatnu ponudu: da odigra jednu glavnu ulogu. Ne zna, sirotica, da je ova ponuda blef: veliki pisac, koji je na proputovanju, želi da je vidi, i zato glumica dobija ulogu za jednu probu. To je događaj koji govori o nečem već doživljenom, kao ono u starom Rimu, kada su organizovali takmičenja za bogalje, bednike i nemoćne, pa su oni trčali za životom, dok su im se ostali smejali. Sjajna podloga za dramu, ali to je u stanju da ostvari samo glumica izuzetnih sposobnosti, ona koja je u stanju da odigra sve uspone i padove glumca, koja tako igra svoju ulogu, kao što samo velika glumica ume da podredi život datoj ulozi. Ibi Romljanji jeste izuzetna glumica, ali ovaj put je dospela u grč, slično Soltiševom glumcu u *R* — želela je da bude samo veličanstvena, genijalna i lepa, nije smela da se upusti u to da prikaže i sitničavosti, slabosti i bedu glumca. Ni kada pati, ni kada ponovo blista, nije dovoljno uverljiva. Sputavala ju je i režija; Belegišanin je odabrao pozornicu neprikladnu za igru, pogrešno je upućivao glumce da karikiraju uloge i zanemario je interpretiranje teksta usmereno na postizanje jedinstva radnje i događanja. U predstavi su dopadljivi samo poslednjih pet minuta, ljudski potresni: glumica shvata da su je prevarili, i od toga gubi moć govora, na šta dve ličnosti, pisac i jedan obožavalac, pozorišni radnik, pomažu da se vrati u život, uče je da ponovo govori.

Pozorište je verovatno pri izboru dela Zoao Betankura računalo na dobru zabavu i očekivalo veliki uspeh kod publike. Loše je računalo. Komad je dosadan, ni predstava nije ništa drukčija. I ovde je u pitanju dobra ideja. Semjuel Lebovič, njujorški taksista, otme papu, zaključa ga u ostavu i traži u zamenu nadragu. Na jedan dan bude mira u celom svetu. Papa se izuzetno dobro oseća u Lebovičevoj porodici, čisti krompir, plete pulover, igra šah, piucka vino, postaje običan čovek, što ga u odnosu

na dosadan protokol — odmara. U međuvremenu policija želi da ga oslobodi, ali pošto je taksista u ratu stekao izuzetne minerske sposobnosti on vešto brani svoju kuću; minirao je sve unaočolo, pa je praktično nepobediv. Simpatična priča, tim pre, što je svetski mir za jedan dan zbilja ostvaren. Lepa zamisao, ali nedovoljna za dramu, pa ma i za zabavu, jer kao što već rekosmo, ima samo nekoliko skromnih poenti, njima se možemo eventualno nasmešiti, ali smejati — ne. Ni reditelj se nije potrudio da atmosferu pojača gegovima i zaošijavanjem radnje, pa je tako od bave nastala dosada.

Sposobnim eksperimentom treba smatrati Beketovu premijeru na Maloj sceni. Pothvat Katalin Ladik zaslužuje sve pohvale, ali pošto je radila bez reditelja, predstavi nedostaje dobro osmišljeno i dosledno ostvarenje. Ima sjajnih detalja, kao na primer unutrašnji monolog koji se odvija preko zvučnika; u suštini, predstava nije bez utiska, katkad je izrazito sugestivna, ali u celosti i prema mogućnostima ipak nije dovoljno duboka. Verovatno stoga što Beketovska dramaturška mašinerija — koja treba da funkcioniše sa dva suprotna pola, nije funkcionisala dovoljno precizno. Beket gradi sve na dvojstvu generalizacije i prizemnih realija, pokretač njegovih drama je infrarealizam. Katalin Ladik ume da prikaže izgubljenost, sitne stvari ne oživljavaju pod njenim rukama, a u beznađu upravo one upućuju na pravu dimenziju života, na svakodnevicu. Pošto je morala da razmišlja ne samo kao glumica već i kao reditelj, nije imala dovoljno vremena i pažnje za to da u scenama sa osećanjem beznada i apokaliptičkih raspoloženja, na površinu mora da izbije opora komika. Ona čini Beketa jednostranim, nedostaje tu groteska, tragikomedija.

..

Svakako treba nešto reći o još dva pozorišna poduhvata na mađarskom jeziku. O jednoj predstavi ad hoc grupe, i o jednoj monodrami.

Uz pomoć Bačkotopolčana pripremljena je predstava *Himna (Himnusz)*, savremenog mađarskog dramskog pisca Đerđa Svajde, u režiji glumca Friđeša Kovača. Drama koja na krecovsko-naturalistički način priča o bedi jedne proleterske porodice, koja jedva vegetira, dospela je pred publiku u protesnom glumačkom tumačenju. Valentin Vencel i Edit Farago su sjajni, i ako ni zbog čeg drugog, zbog toga je ovu dramu vredno bilo postaviti.

Pažnju pleni postavka Friđeša Kovača koji je pripremio monodramu na osnovu poeme *Toldi* Janoša Aranja, i koju prikazuje po školama i seoskim domovi-

ma kulture. To je predstava koja doseže nivo dobro građene kompletne drame.

Oba poduhvata dokazuju da naši glumci imaju pokretačku snagu, želeli bi da pruže više, mnogo više, nego što im se u novije vreme u našim pozorištima pružaju mogućnosti.

Prevela: Seja Babić

Laslo Gerold

NARODNO POZORIŠTE U SOMBORU

Pozorišna kuća u Somboru nalazi se pod anti-umjetničkom presijom od koje i mnoga druga pozorišta u našoj zemlji nisu imuna. Stvaralačko — kadrovski problemi čine balast u složenoj poziciji pozorišta institucije. No, ovom prilikom načemo se baviti uzrocima takvog stanja.

Nepostojanje umjetničkog tima u kući vidljivo je u repertoarskoj slici minule somborske pozorišne sezone. Neka glumačko-rediteljska gostovanja znatno su osvjehala scenu u somborskom Pozorištu. To je posebno vidljivo na samom početku sezone.

Pitka i nadahnuta predstava „Kako zasmejati gospodara“ pozabavila se igrarijama diletanta Joakima Vujića pred osionim licem knjaza Miloša. Godine 1835. u Kragujevcu, pred knjizom, Vujić prikazuje *Snajderskog kalfu* u težnji da osnivanjem pozorišta Srbiju pokrene ka civilizovanoj Evropi. Gostujući reditelj predstave i pisac teksta Vida Ognjenović uspijeva odnos vlasti i pozorišta smjestiti u širi kulturološki ram za sliku Joakimovog doba. Draž igre je u oživljavanju autentičnih lica mилоševske Srbije i njihovom teatarskom izlasku iz istorijskog konteksta. Diletantska trupa, u dobro zamišljenoj igri pozorišta u pozorištu, signal je za intelektualnu bazu u zemlji suvremenog knjaza. Stevan Šalajić tumačio je Joakima Vujića, oca srpskog pozorišta, sa profinjnom i znalački izgrađenom strepnjom pred knjaževim emocijama. On u stalnoj napetosti igra na tankoj žici dvoilčne dovitljivosti, uman i snishodljiv, jadan i veličanstven. Ova glumački mudra i zrela transformacija plodno se lišava prozaičnog patosa. Zahvaljujući Joakimu cijela predstava pomjera svoj misaoni kontekst u filozofsku pitalicu. Nadahnuta i žustra igra cijelog ansambla podignuta je iz plicaka farse. Joakimovi diletanti visperno pokriva ju ključnu zamku predstave, zabranjeno pismo. To daje čvrstinu zapletu, a komičnim scenama šarenih haljinki i vedre mimike, sjenke ironije. Istovremeno je igra zasićena jednom istom idejom odnosa umjetnosti i vlasti. Srećom, presija nad glumcima „dile-

tantima“ razbijena je finom stilizacijom, često uspješnim promjenama ritma i lijepim songovima. Vrijedan rediteljski koncept dozvoljava Joakimu da se razmahne između ozarenja i bojazni do filozofski obojenog sukoba između individue i društva. Vladimir Amidžić odlično se snašao u tom politizovanom miljeu predstave. Njegov Atanasije pronicljivo balansira između Joakima i Miloša tvoreći otkrovenje mudrog i dovitljivog glumišta. Ova uloga stvara privlačni prostor scene za suzdržanu i komičnu gestu. Radoje Čupić (Dimitrije) igra s neobičnom lakomom i vedrinom. Ta darovita komika glumački šarmantna, daje vedri ton cijeloj predstavi. Nadežda Bulatović je ležerna i kočoperna gospođa Jeca. Uz uvjerljivu gospodu „glumataju“ komični Stevan Jovana Ristovskog, glasom i stasom neodoljivi Moler Isailović Tatjane Santa koja predvodi goste u predstavi, talentovane glumce Akademije umetnosti iz Novog Sada. Uz predanu i zdušnu glumačku igru vrijedna je pažnje pitka i maštovita scenografija Marine Čuturilo.

Profesori su zabavljali prostake u komadu *Kako zasmejati gospodara*. Ovo je igra sa više estetskih planova i nijansi. U dijalogu s batinašima nema alternativne. U umjetnosti je, srećom, obrnuto.

Uz *Gospodara* premijerno se pojavila na Maloj sceni satira Radoslava Pavlovića, *Sovnistička farsa*. Cetvoro somborskih glumaca priredilo je ovu igru na Ljetnoj sceni, u kolektivnoj režiji. Tema farse — kafanske provokacije u žučnom dijalogu Srbina i Hrvata nakon kongresa „istaknutih istoričara“. Naravno, satirični tonovi šovinističkih bockalica čuju se u miljeu komičnog. Etikete o nacionalnoj superiornosti, slavnoj prošlosti i mentalitetskim razlikama u predstavi se parodijski iskazuju. Karikirani Hrvat Bogomira Đorđevića uz persifliranog Srbina Davida Tasića pokazuju farsu šovinizma. Pijani i prostački razgovori daju privid „bezazlene“ čarke. Predstava je urađena žustrim potezima, jakim nabojem geste i riječi, pa ostaje malo prostora za promišljanje i upitnost. Komika pokriva polje gdje se igra osmišljava i poentira. Zato dijalog Srbina i Hrvata namjerno ostaje u duhu farse. Ksenija Marić i Pero Slijepčević dobro su osjetili prostor i situaciju na sceni, dajući joj vedri ton.

U novembru je somborsko Pozorište imalo premijeru predstave za djecu. Branko Popović autor je teksta i reditelj predstave *Veliki obračun u cirkusu*. Šaroliki cirkuski podijum s mađioničarima, artistima, klovnovima, urađen je kostimski efektno. U svijet vesele igre porodično se ubacuju gangsteri kao šlag komičnog zapleta. Uz svježu scenografiju koju je pripremio Istvan Koso, maska i kostimi za-

sebno su lijepi znakovi scene. Ansambl je animirao cirkus u lijepe artistske i parodijske slike. Ipak, predstavi je nedostajao cjelovitiji tekst i sčoniji dijalog za uspješniju animaciju publike. Reditelj je propustio lijepu priliku da mali gledalac učestvuje u velikom cirkusu.

Uz ovu predstavu somborski glumci načinili su prigodnu novogodišnju igru *Velika pljačka*.

Februarska premijera Brešanove *Hydrocentrale u Suhom Dolu* potpun je promašaj reditelja Branka Popovića. Postavka nedramatizovanog i deplasiranog teksta bez trunke rediteljskog daha i artikulacije, svakako ima jalov epilog. U dramski neosmišljenoj priči o političkim moćnicima koji iz slijepog karijerizma i gluposti grade hidrocentralu u Suhom Dolu, nema umjetničke slike. Nije u predstavi sublimisan i poentiran odnos graditelja afere i njenih slijepih podanika. Izostala je uvjerljiva sinteza komičnog i satiričnog. Blazirani i preživljeni scenski govor razvođen je do prozaičnog balasta nad glumcem. U borbi s jezičkim lokalizmom, usporenom dramaturgijom, glumca *Hydrocentrale* praznim hodom ulazi u ram sumorne scenografije. Pojedine glumačke iskre visprenog i darovitog nisu pokrile nedostatak duha i zanata na liniji pisac—reditelj. Nadežda Bulatović, Bogomir Đorđević, Tatjana Bermel, Zdravko Panić, Pero Slijepčević, Radoje Čupić lagodnije su osvojili postor za „svoju“ igru. Teže zadatke, pred oporom rediteljskom konstrukcijom, imali su David Tasić, Ljiljana Marković i Vladimir Amidžić. Stvarno je hidrocentrala u Suhom Dolu bila jalov čin.

U mjesecu maju, premijerom kabarea *Živi, živi dug slovenski*, zaokružuje se sezona 1987/88. somborskog Pozorišta

Vladimir Putnik, gost iz Beograda, slijedi omiljen žanr somborske pozorišne kuće. Scenska adaptacija satiričnih tekstova jugoslovenskih pisaca sačinjena je vrlo maštovito i originalno. Kabare je osmišljeno iscrtan na brodu koji ne plovi — s aktuelnim temama nacionalno-monetarne, birokratskog i duhovnog potapanja. *Živi, živi dug slovenski* nadilazi prizemlje vica i patetiku proživljene stvarnosti. Predstava ima živi ritam, fine songove, monologe i skečeve. Kolektivni „ples“ ansambla desio se u lijepim haljinkama, jakom tempu i žestini riječi.

Treba, na kraju napomenuti da je u protekloj sezoni Pozorište ostvarilo nekoliko značajnih gostovanja. U okviru stalne međunarodne saradnje gostovalo je u Kečkemetu i Tekelu s predstavom *Maloumni Zarden*, u Svetozarevu na Danima komedije, učestvovalo je s kabareom *Ne uz velar*, na Danima satire u Zagrebu s kabare-predstavom *Živi, živi dug slovenski*, u Prištini, kao gost Susreta profesionalnih

pozorišta Srbije, sa igrom *Kako zasmiejati gospodara*. Sa istom predstavom gostovalo je i u Beogradu.

Miljana Zrnić

NARODNO POZORIŠTE — NÉPSZÍNHÁZ U SUBOTICI

U protekloj sezoni u subotičkom Narodnom pozorištu-Népszínház odigrano je na stotine predstava — skoro svakodnevno po jedna, ponekad i po dve. Razume se, ne sve u Subotici, nego u Vojvodini i na celom jugoslovenskom prostoru, što je nova i bitna karakteristika rada subotičkog Pozorišta od kada njime rukovode Ljubiša Ristić i Nada Kokotović. Međutim, učestalost izlazaka pred publiku ne znači da je ove godine pripremljeno mnogo više premijera nego u drugim pozorišnim centrima. Izvedeno je šest premijera, a sve ostalo je iz „fundusa“, počev od *Madač komentara* (1985), preko predstava *Sekspir festa* do *Molijer festa*. Ovakvo ekonomisanje pozorišnom produkcijom ne mora biti najava ili znak zamora stvaralaca okupljenih oko subotičkog pozorišnog projekta — konačno, uvek ima „novih“ gledalaca, koji nisu videli poneku od predstava — ali ga u svakom slučaju vredi pomenuti, jer svedoči o jednom drugačijem pozorišnom iskustvu, za koje odmah treba reći da nije uvek i na svakom mestu besprekorno.

Jedna od prvih premijera, *Az ügynök halála (Smrt trgovačkog putnika)* Artura Milera, svojevrsan je iskorak iz pozorišnog izraza koji se neguje od 1985. godine na subotičkoj sceni. Očekivana je sa interesovanjem ali po učinku pokazala se neznatnom. Oživeli puritansko-protestantski milje kojim se Miler bavi, i njegova dosledna postavka, teško bi se dali izdici iznad neke od TV serija tipa „Dallas“ i sličnih, stoga se reditelj Atila Andrašić pokušao osloboditi tekstualnog predloška, ali mu se, nažalost, lift zaglavio između vremenskih paralela očeva i dece, suženih socijalnih kontakata ostarelih i problema izgubljene, „nedostojne“ dece poklekale pred stvarnošću. Stoga su u ovoj predstavi, u kojoj reditelj nije držao sve konce, tek uvežbana dobro poznata lekcija o čoveku kao potrošnom materijalu, čije snove i dalje mrvi vreme, dok on bezuspešno pokušava da osvoji i sačuva sreću, pretvara u tek nejasno osećanje na minulo vreme, karikaturno se rugajući današnjici i sutrašnjici, preobračujući slike iz prošlosti u besmisleni energiju samodestrukcije.

I kao na svakom školskom času iz istorije pozorišta i ovog puta su se pokazale sve dobre i loše osobine jednog dela subotičkog glumačkog ansambla.

Janoš Albert, glumac velikog iskustva, pune zrelosti i širokih mogućnosti, na vreme je obuzdao svaku prenatlaženu i suvišnu gestu u ulozi Vili Lomana, vešto izbegavajući otužnu, šuplju igru na „staračke tmee“, a povodom generacijskog raskola, raspada porodice i hoda na ivici provalije, u koju će se svejedno sunovratiti. Braneci profesionalno osećanje za meru, ponajviše ja doprineo — očuvanju predstave. Ema Doro osetljivo je beležila sva iskušenja osiromašene, besperspektivne sredovečnosti, ipak ostajući pomalo po strani. Šteta što lik Linde nije dograđen, a za sudbinu predstave više i nije važno je li to njen, rediteljjev ili zajednički propust. Mikloš Korića (Bif) koji je niz godina nosio najstroženije uloge u subotičkom Pozorištu, očigledno se nalazi pred raskršćem u karijeri. Besumnje iskusen i talentovan glumac nije izišao izvan korektnih rutine. Za razliku od njega, Frideš Kovač (Hepi) potrudio se nad svojom ulogom pokazujući da je trenutno jedan od najboljih glumaca subotičkog Pozorišta. Ferenc Arok (Carli) i Sandor Medve (Hauard), jednostavno, precizno i optimalno su uradili svoj deo posla u nevelikim ulogama koje gledalac ipak pamti. Laslo Boroš, gost iz Novog Sada (Ben), došao je kao pravo osveženje — kamo sreće da ih je više, bar kada je reč o glumcima na mađarskom jeziku — oslobođen grča i lomatanja, pokazao je da se uverljivo može ostvariti bilo koji lik bez napornog, mučnog i u krajnjem sasvim nepotrebnog cepanju glasnica. (Prošlovekovni manir, kojeg nikako da se oslobodi deo glumaca u Subotici, mada smo već pri kraju jednog sasvim drugog veka.)

Krajem februara izvedena je premijera *Pretapanja Attii/tet/ések* u režiji Ljubiše Ristića, a prema romanu Lasla Vegela, u kojem se kao u originalu prepliću i prelamaju vremenski planovi od 1968. prema 1941, ali i prema gledalištu, danas. U značajnoj meri se držeći teksta (što inače, po pravilu, ne čini) Ljubiša Ristić je progovorio o razočarenju mladih, koji posle 1968. godine tragaju za političkim i istorijskim iskustvima iz 1941. godine. Odvajajući bitno od nebitnog reditelj je, ipak, propustio priliku da obezbedi novu rasvetu već dobro poznatih antinomijskih o koje ćemo se saplirati i ubuduće. Odgovor je — odgovora nema? Možda. Život će ga, ipak, pronaći. U odsustvu svog rešenja Ristić se zadovoljio time da podseti gledaoce kako su svakodnevno svedoci sve očiglednijeg topljenja utopijskog i nagomilavanja ideologijskog u društvu, što sada već preti da zatrpia i sam život i da ga pretvori u neizdrživu mōru, ostavljajući nam da sami razmišljamo kako izići iz ove sve rizičnije nejednačine, a da se ne psegne za već poznatim i neželjenim rešenjima.

Pretapanja su izveli mladi glumci subotičkog pozorišta. Vredelo im je dati šansu. Uz svežinu mlada-lakog naboja, doneli su na scenu kultivisan izraz, očišćen od suvišnog, hrabro noseći svako svoju ličnost. Pre svih Zita Đeneš. Sva složenost njenog zadatka došla je do punog izražaja u gotovo dvadesetominutnoj sceni presvlačenja — tokom koje se lako moglo skliznuti u banalnost — u dirljivoj i nostalgичnoj metamorfozi, u kojoj će, nakon svih krpica, što ih navlači na sebe da bi ih definitivno odbacila, ostati potpuno naga, prvi put suočena sa sobom i nezadrživim plačem, jedinim izrazom za ceo jedan prošli, isprazni svet koji se nezadrživo ruši.

Đeneš Debreci sa zadivljujućom lakoćom i urođenim osećanjem za meru tumačio je čak tri lika sapeta između politike, ljubavi, bordela, nacionalnih zaslepljenosti i ideja na umoru, zbog kojih je čovek zaboravljen. Tanja Tasić i Arpad Bakota gradili su likove mladih ljudi koji su spremni da poveruju kako je svet njihov, da bi u sudaru sa njim spoznali svu težinu ove nesmotrene i nemoguće želje. Heriteta Varga i Levante Terkelj, treći par ove složene, nemilosrdnog samoobraćanja i neprestane introspekcije, koja se na sceni izvodi poput kompjuterski razložene, ali i sinhronizovane slike, dopunili su ovu „ljubavnu priču u vremenu ratnom“ poražavajućim saznanjem da čovek pravog pitanja postavljenog na prvi način — mora da iščezne. I svejedno je uklanja li se sam ili to prepušta drugima.

Uz *Pretapanja* valja dodati izvesno osećanje da je ovom predstavom Ljubiša Ristić zaključio i zaokružio jedan značajan period u svom opusu. Ostaje da se vidi u kojem pravcu će tragati ubuduće.

Za ovogodišnji *YU FEST* subotičko pozorište pripremilo je pet premijera, od kojih su četiri bile na tekstove domaćih pisaca. Izvedeni su: *Heimatbuch* Kaće Čelan u režiji Dušana Jovanovića, *Long Play* Gorana Stefanovskog, u režiji Nade Kokotović, *Judita* Lasla Vegela u režiji Radeta Serbedžije i *Hram i njegovi čuvari* u režiji Ištvana Lalića. Pored toga izveden je i *Feud* koji je režirao Atila Andrašić, na tekstove Strindberga, Lenjina, Joneska i drugih.

Heimat je potresna priča o položaju nemačke nacionalne manjine, u prvim poratnim godinama, o nedalekom vremenu kada se pod još svežim sećanjima na ratna stradanja, u svesti ljudi nije stvorila neophodna distanca prema onim Nalcima koji nisu učestvovali u nacističkim zverstvima, te su zbog puke pripadnosti svom narodu bili izloženi mnogim neprijatnostima, maltretiranju i poniženjima. Međutim, *Heimatbuch* je istvoremeno i dirljiva pripovest o nezaustavljivoj čovekovoju upućenosti prema drugim ljudima i zajedničkom životu u kojem se pre ili kas-

nije razvija osetljivost za razlike i njihovo prihvatanje, koja prekoračuju sve pa i etničke granice, odvajajući ljudsko od neljudskog. U ovoj predstavi koju su glumački izveli Danilo Lazović, Bogdan Diklić, Andrijana Videnović, Margit Karni i Marija Opsećnica zatim pisac teksta Kaća Celan i reditelj Dušan Jovanović hrabro su načeli jedno od najosetljivijih pitanja opstanka Jugoslavije, koje se poslednjih godina dramatično zaoštava na Kosovu i besumnje će još godinama biti u središtu pažnje.

Long play Gorana Stefanovskog u režiji Nade Kokoćević, priča o teskobama jedne obične jugoslovenske porodice iz šezdesetih i sedamdesetih godina pretočena je na scenu kao koreografska anatomija nemoći i besperspektivnosti osnovne ćelije društva, koja nije pripremljena da se odupre ideološkom kiču i besmislu, zbog čega dospeva na marginu, raspada se i ne ostavlja nikakav prostor ni za generaciju očeva, ni za generacije dece. U ovoj predstavi koja je izovdački najbolje i najsigurnije pripremljena, pružena je jednaka šansa svim učesnicima i valja istaći da su je oni iskoristili dajući od sebe maksimum. Ipak, izdvajaju se baletske numere Almiri Osmanović, koja suvereno gospodari svakim pokretom tela virtuosno ispisujući uzbudljivu i potresnu sudbinu o neostvarenim čovekovim snovima.

Judita Lasla Vegela, umetnički snažan kompleksan i funkcionalan tekst o drami naroda, vlasti i ličnog žrtvovanja, u režijskoj postavci Radeta Serbedžije nije doživeo očekivanu scensku transporziciju, čemu su verovatno doprinele i okolnosti pod kojima je pripreman i izvođen ovogodišnji *YU FEST*. Vegellovo delo ipak zahteva „klasičnu“ scenu, predan i sistematski rad reditelja i glumaca, te besprekornu i do kraja iznijansiranu interpretaciju svih tematskih krugova teksta koji ga čine snažnom kritikom moralnog bespuća u koje smo zapali. Umesto toga ponudeni su prizori urbanog folklora subotičke železničke stanice, istina za volju čak i na dopadljiv način, ali u tom šarenilu i raznoglasju sasvim su se izgubili hrabra Vegelova zapažanja i poruke jednog od retkih pisaca. Otuda će gledaoci „Juditu“ pamtiti po efektnoj igri Ljube Tadića, Gabriele Jonaš, Zite Đeneš, Frideša Kovača i trinaestogodišnje Sanje Moravčić, pravog glumačkog oktovenja, ali i po propuštenoj prilici da se progovri o drami vlasti i naroda, smisla ili besmisla ličnog žrtvovanja.

Hram i njegovi čuvari Petka Vojnića Purčara još je jedan primer kako se zanimljiv, višeslojan tekst, univerzalnih poruka, koji zahteva i zaslužuje pomni rad da bi i glumcima i gledalištu doneo očekivana zadovoljstva i poruke — može svesti na nedopustivu improvizaciju, koja odvrća od pozorišta. Mladi reditelj Ištvan Lalić sveo je *Hram i njegove čuvar*

na nekoliko već korišćenih rešenja sovjih uzora, zapaprio ih je pirotehnikom, izložio publiku gurkanju i čuškanju statista, koji su odveć revnosno sproveli njegova uputstva, da bi se onda dugo i zamišljeno čudio — zbog čega je gledalište — prazno. Srećom uprava subotičkog teatra odlučila se da ovoj predstavi i njenom reditelju pruži priliku za popravni ispit, objašnjavajući ovaj korak potrebom prilagođavanja dela izvođenju u zatvorenom prostoru. Ovo prilagođavanje pokazalo je da Ištvan Lalić nije lišen talenta, šta više da vraćajući se rečniku pozorišnog izražavanja ume da napravi pravu predstavu, koja se umesto infantilnog ideološkog prezira prema gomili, preobrazila u složenu poetsku legendu o drami ljudskog mravinjaka, u kojem je gradogradnja tek motiv oko kojeg se nižu subbine i psihološki profili moćnika, stvaralaca, zanesenjaka, istraživača, lovaca i mudraca, koje povezuju i sputavaju ambivalentne niti ljubavi i mržnje, potreba i interesa, žestoko začinjene tugom prolaznosti koja poput crne munje uništava sve što zovemo našim životom, ostavljajući tek poneke građevine, kao jedina znamenja da svedoče o pretvaranju ničega u ništa, unutar prostora u kojem se pale i gase naši životi, uvek nas nanovo iznenađujući svojim brojnim preobrazajima, maskiranjima, svakojakim podvalama, demonskim i vilenjačkim igrama, iznad i ispod ljudske egzistencije.

Laliću je u režiji pomogao Deneš Debrei, dodajući predstavi *Hrama i njegovih čuvara* mozaik koreodramskih prizora, pokušavajući da neke od činjenica, vezane za izgradnju subotičke Gradske kuće, podigne na nivo univerzalnih značenja i navede na trag iskustva koje nas podseća da u „modernom svetu gradovi postaju važniji od nacija... pod uslovom da svi razumeju onaj osnovni, tihi ili bučni, ali u svakom slučaju nemušti jezik grada, koji su po slabodnoj volji odabrali (B. Bogdanović).

Milovan Miković

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA“ U VRŠCU

Sudeći po broju premijera — pet za odrasle, a svega jedna jedina za decu — ovogodišnja sezona donela je vršaćkom Narodnom pozorištu oskudnu letinu. Ni ukupan broj predstava kao ni nevelika radoznalost gledalaca ne daju razloga za povoljniji zaključak. Pozorištnici „Sterije“ izveli su u ovoj sezoni skupa sa obnovljenim postavkama manje predstava i sabrali manje gledalaca nego valjda ikad otkako postoji ovo najsatrije posleratno profesionalno pozorište u Vojvodini. Ipak, zaključivati na osnovu

golih brojki bilo bi koliko prebrzo toliko površno. Narodno pozorište „Sterija“ načinilo je, po našem mišljenju, u ovoj statistički siromašnoj sezoni neke prodore i pomake u pravcu modernijih i slobodnijih teatarskih trendova koji u velikoj meri nadoknađuju pomenuti zaostatak i obećavaju buduće plodove. Po izvesnim svojim karakteristikama sezona 87/88. predstavlja za pozorište „Sterija“ — novi početak. Početak repertoarski šireg i smelijeg rada, a sadržajnijeg i obogaćenijeg u pogledu teatarskog iskaza i dokazivanja.

No pre nego što predemo na podrobniju analizu pojedinačnih podbačaja, dometa, pa i podviga, zaustavimo se na uobičajenim nevoljama koje su u poslednje vreme ostavile vidan pečat na rad maltene svih naših pozorišnih kuća, a vršačke posebno. Te nevolje su prevashodno finansijske prirode i mada se ponekad čini da se sa kuknjavom te vrste već prevršilo i dozlogrdilo, mora se priznati da godišnji iznosi sa kojima Vršćani raspolažu nikako ne pružaju čak ni oskudne mogućnosti za neke veće podvige. Osim toga Narodno pozorište „Sterija“ imalo je u ovoj sezoni i krupan personalni gubitak — pogodila ga je smrt stalnog reditelja Đure Udickog što se naročito odrazilo na rad i uspeh dečje scene koju je ovaj vredni pozorišni poslenik naročito prilježno negovao. Odlazak Đure Udickog imperativno je naložio hitne i nužne izmene u repertoarskoj politici, što je u izvesnom smislu donelo i povoljne plodove. Oslonac na mlađe gostujuće reditelje koji su pristajali da se za skromniju nagradu poduhvate teških dramaturških zadataka — ušlo je u kuću „Sterije“ — svežinu i smelost mladosti. Ponekad i ozbiljnost pristupa i temeljitost u radu što su osobine koje, znamo, nisu uvek privilegija starijih.

To je ono što, po našem mišljenju, u velikoj meri, ako ne u potpunosti, menja početni sumorni utisak o mršavoj ovogodišnjoj sezoni u gradu pod kulom vršačkom. Ako kažemo da je Narodno pozorište u ovom periodu priložilo jedan vrlo ozbiljan doprinos Vukovom jubileju — izvedbu „Vuk i Vršćani“ —, zatim jedan neobično indikativan i interesantan sceniski eksperiment koji nije naišao na dovoljno razumevanja (radi se o „Zasjedama“), te potvrdu kreativnih mogućnosti jednog darovitog reditelja koji je dotada uglavnom radio sa amaterima (Branislav Guzina sa postavkom „Tetoviranih duša“), a sezonu završio sa krupnim teatarskim zalogajem i nemanjim uspehom — „Bogojavljenom noći“ Viljema Šekspira —, onda se sa puno prava može govoriti o sezoni koja je uspešno protekla, a još više nagovestila. Za mogućnosti sa kojima je ova kuća raspolagala — više no dovoljno.

Sezonu su Vršćani otvorili scenskim prikazom *Poeme o borcu* koja predstavlja kolaž što ju je iz raznorodnih dela Oskara Daviča, Koste Mitrovića, Dušana Belče i drugih autora scenski osmislio i režirao Đura Udicki. U njoj se govori i peva o Zarku Zrenjaninu, a bila je izvedena u spomen 85-godišnjice života i 45 godišnjice pogibije ovog poznatog revolucionara. Učestvovali su glumci Tomislav Pejčić, Bojana Malkanović-Udicki, Dojna i Ivan Andrejević, Vladimir Nikić i drugi.

Prvu „pravu“ premijeru Narodno pozorište „Sterija“ izvelo je 2. oktobra, na dan oslobođenja svog grada, a u čast velikana naše kulture Vuka Stefanovića Karadžića. Bila je to izvedba scenske panorame *Vuk i Vršćani* poznatog vršačkog pisca Dušana Belče. U njoj je u žanru pozorišne hronike, ne bez dramskog naboja i zapleta, prikazan odnos nekadašnjeg Vršca i njegovih kulturnih i narodnih poslenika sa Vukom, herojem srpske kulture, pismenosti i prosvetljenja. Dušan Belča, odličan poznavalac ove problematike, koju je prethodno u seriji priloga foljtonski prezentirao čitaocima u lokalnom vršačkom listu, umeo je da tu problematiku spretno podvrgne zakonima dramaturgije i scenske pokretljivosti. Duhovit značenjski dijalog, vešta karakterizacija likova, izvršno poznavanje mentaliteta, sve je to reljefno dočaralo gledaocima brojne Vukove dolaske u Vršac, kao i njegove susrete sa znamenitim sugrađanima J. P. Sterije, takode i sa njim samim zahvaljujući dopuštenoj imaginaciji spisatelja. Reditelj Milovan Novčić skrupulozno je ispoštovao tekst, dajući mu višeznačne slojeve i naznake. Scenografski prikaz davnih baroknih i kvazibaroknih enterijera plastično je dočarao akademski slikar Mileta Kostić ne mešajući se u režiju više no što je bilo neophodno. U glavnoj ulozi istakao se glumac Milan Komljenović koji je otkora prešao u „Steriju“ iz Mostara, uspevajuci da odličnom dikcijom, bojom i tembrom glasa, kao i adekvatnim držanjem dočara Vukov lik u rasponu od zrelog doba do starosti. Uspešno mu je asistirao Goran Avramović kao Sterija, dok se Tomislav Pejčić istakao u jarko koloritnoj ulozi Đorda Bote. Zbog velikog broja prikazanih građana ovog „istoričeskog sobitija“ angažovan je ceo ansambl, neki su igrali i po dve uloge, kao i maltene svi penzionisani članovi kolektiva i nekoliko amatera. Kostime je Ljubića Stukelja takoreći doslovno „preslikala“ sa starih razglednica i portreta. Tako su zahvaljujući ovom zanimljivom scenskom vremeplovu vršački gledaoci među prvima (ako ne i prvi) u zemlji mogli uživati u onome što je nešto kasnije donela popularna, mnogohvaljena televizijska serija.

Narednu premijeru režirao je Đura Udicki baveći se komadom perspektivnog pisca našeg najnovijeg

„crnog talasa“ Stevana Koprivice — *Jugonokturno*. Nešto bojažljivo viđenje Udickog naglasio je prizemniju, stvarnosnu dimenziju života naše emigracije datu u drami dok je njeno „duplo dno“, njenu naslućenu simboličnu poruku ostavilo neodgonetnutom, tek nagoveštenom. Čak je, po našem mišljenju, reditelj isuviše tvrdo i tačno locirao zbivanja u određeni ambijent koji je onemogućio dešifrovanje stvarne, nimalo optimističke poruke, skrećući je u konvencionalne vode viednog i davno ispisanog. To je u mnogo čemu „otpisalo“ i angažovaniju igru glumaca, mada se ne može preskočiti iznijansirana igra Vladimira Nikića u ulozi Asima, pjevača „koja potvrđuje njegovo glumačko sazrevanje. Isuviše pojednostavljena scenografija Zivojiana Markovića, svedena na голу funkcionalnost, kao i potpuno realistička kostimografija Vere Jocić, učinili su da ovaj scenski iskaz apsurdne tragičnosti jednog društva i vremenskog otsečka, nije dublje animirao publiku. Znatno dublje poniranje u složene dimenzije *Tetoviranih duša* Gorana Stefanovskog pokazao je daroviti domaći reditelj Branislav Guzina. Ovu osavremenjenu sagu o prastarom prokletstvu pečalbarstva i nostalgije, Guzina je smelo istrgao iz strogo makedonskog mentaliteta i karakterološkog kolorita, dajući joj univerzalne dimenzije, polifone slojeve ljudske nesreće i poraza. Dubinskim ronjenjem u dušu „svečoveka“ otkinutog od svog arhitijskog gnezda, koristeći tehniku filmskog kadriranja, brze smene sekvenci, agresivnu muzičku pranjnu, on je ovaj svoj scenski simplon ekspres pun „buke i besa“ rediteljski dosledno i argumentovano odveo do neizbežnog udesa. Da je imao više sreće u izboru glumca za glavnu ulogu, sve bi bilo kompletno. Međutim, Goranu Aramoviću lik Vojdana očigledno nije „legao“ mada je pokazao povalan mar da je što izražajnije donese. Ravnotežu su održali solidni lik Cibre Ivana Andrečevića i vešti duet Radmile Pejčić (Altana) i Tomislava Pejčića (Koljo) unoseći scensku živost, humor i životnost u predstavu. Ovaj poslednji je pobrao prave ovacije u publici. Dirljivo enigmatični lik Ruže na adekvatan je način prikazala Dojna Andrejević. Koreografijom ovog dramskog prikaza beznažno „tetovirane stvarnosti“ kako je izvedbu okarakterisao jedan mladi recenzent (Predrag Miletijev) bavio se kao gost poznati umetnik Boris Radak što je umnogome obogatilo mizanscen. Predstava je bila izabrana za prikazivanje na 38. susretu vojvodanskih pozorišta u Somboru, ali je u zadnji čas zbog „personalnih“ razloga zamenjena predstavom *Zasjede* u režiji mladog beogradskog reditelja Nenada Ilića. *Zasjede* se na Susretu nisu proslavile, pretrpale su, rečeno bez uvijanja — debakl. Smatramo, međutim, da taj ishod ni u kom slučaju ne može biti konačna

reč o ovoj zanimljivoj postavci. U prvom redu i zato što je na Susret (svakako i zbog izvesne nedorečenosti koncepcije) došlo do tragičnog „kuršlusa“ u pogledu cilja, smisla i razloga ove izvedbe. Čak je u Biltenu Susreta jedan recenzent potpuno suprotno „pročitao“ njene intencije kao pokušaj rekonstrukcije, i to nostalgične, herojskih vremena naše revolucije i načina njenog posleratnog pozorišnog prikazivanja. Savršen primer nesporazuma. Naime, Nenad Ilić koji se iz svog specifičnog ugla bavi aktualizovanjem našeg dramskog nasleđa (tako se, recimo, vrlo uspešno porvao sa dramaturgijom Ranka Mladenovića) izvršio je zapravo „Kunderizaciju“ domaćeg socijalističkog kiča, rađanje i razvoj tog kiča od prvobitno idealističkih i naivnih pobuda do kasnijih tragičnih zabluda i posrtanja. Sredstvima stripa i komičnog filma, ne libeći se ni pozajmica iz popularne, skoro emitovane, engleske TV serije, Nenad Ilić je nastojao da nas približi savremenosti i savremenom mladom gledaocu. Ovaj pozorišni komad je delo Rasima Filipovića, napisan 1949, igrao se nekada kao dečja drama i u tom pakovanju — sasvim ozbiljno i patetično. Radi se u njemu o herojskom sukobu grupe ilegalaca sa nadmoćnom nemačkom silom i komandom, uspejoj diverziji sa uklanjanjem i onemogućavanjem ubačene špijunke, sjajnim rukovodstvom vođe ilegalaca i krajnjim pobedonosnim ishodom posle žestokog okršaja. U komadu figuriraju kurir sa legendarne Romanije, ustaški bojnik, fašistički oficiri i vojnici. Ništa ne nedostaje od nekad popularne i neprikosnovne šeme. Reditelj je sve ostavio u prvobitnom obliku osim što je inventivno zamislio da se taj komad prikazuje u našem poratnom pozorištu u njegovim tadašnjim uslovima, ali sa nama savremenim glumačkim sredstvima i manirima. Zapravo supermodernim. „Smešna smeša“ Ogdena Neša sa uvidom, rekli smo, jednog Milana Kundere, a polazištem Lešeka Kolakovskog na daskama koje život znače i jesu. Na sceni se pojavljuje i pomoćno osoblje dodajući glumcima potrebne rekvizite i vojnik-harmonikaš koji uveseljava gledalište u pauzama partizanskim pesmama ili služeći im kao prolog u stilu junaka Branka Capića. Sve se pomera u pravcu apsurdne komike koja nagoni glumce na improvizaciju, nadahnjuje na invenciju i nekonvencionalne oblike humora. Izvedba je zapravo otvorena prema publici, uspostavljajući s njom slobodnu komunikaciju u kojoj svako može da pronađe ono što mu odgovara (pomalo i u stilu *Hazarskog rečnika* Milorada Pavića). Publika je zapravo (ili bi trebalo da bude) ravnopravan učesnik u predstavi o čemu na svoj način svedoči i nesumnjiv uspeh ove izvedbe kod mlađe publike-srednjoškolaca i studenata.

Vrščani su možda i pogrešili što ovu postavku nisu „delegirali“ na koji alternativni ili eksperimentalni festival.

U *Zasjedama* je u prvi plan ubedljivo iskočila Nevena Novović svojim rafiniranim, provokativno naivnim tumačenjem lika ilegalke Lele punog pritažene erotike pod prevjesima patetike. Vrlo dobro je ukopčala intencije reditelja mlada Valentina Stanisavljev kao ilegalka — Gavroš-Slavka — dok je Vladimir Nikić u burlesknom liku švapskog generala pokazao svoj izraziti smisao za scenske tirade i grotesknost gesta i mimike. Kao vojnik harmonikaš publiku je nenametljivošću i jednostavnošću osvojio „naturščik“ Đoka Dukelski.

Jednom rečju *Zasjede* su nas pomalo zatekle, napale na prepad iz busije nekonvencionalnosti, pa smo ponešto panično reagovali. Ceh je, po običaju, platio onaj ko to najmanje zaslužuje — pozorišna pustolovina.

Sigurno je da bi se sezona mogla doživeti kao neostvarena da Vrščani na samom njenom kraju nisu izveli *Bogojavljenku noć* Viljema Šekspira, u režiji Ivane Vujić, mlade, osobeno i osobito darovite rediteljke iz Beograda. Vršački ljubitelj ipozorišta nisu imali već više od petnaest godina zadovoljstvo da na svojoj sceni gledaju izvođenje Šekspirove dramaturgije, još od vremena pokojnog reditelja Dušana Vladislavljevića Buće i njegovih postavki ove iste komedije i ne manje slavnog „Mletačkog trgovca“. Bućine postavke odlikovao je, da se tako izrazimo, visok standard konvencionalnog tumačenja koje je on inventivno „špikovao“ svojim paprenim humorom. Ivana Vujić je otišla više koraka dalje već i zbog proteklog vremena koje nas je obogatilo novim obojenim slobodama u scenskom prikazivanju dela „Avonskog labuda“. Ona je smelim scenskim sredstvima izložila dramsku priču o zalutalim ljubavima koje se konačno nalaze. Na projektu je radila „moćna“ ekipa saradnika. Scenograf Živojin Marković pustio je durgine svojoj sklonosti prema slikarstvu francuskog baroka i rokokoa dočaravajući nam ambijent pun idiličnosti, obilja i luksuza. Izvođenje je sugestivno praćeno uzrujnom, pomalo sumanutom muzikom koja je izvrsno nagoveštavala i taštu ispraznost ljudskih strasti i njihovu neprolaznu mladačku nezamenjivost. Kostime je majstorski „pokrojila“ Milena Jeftić Nićeva Kostić u pomalo mešanom stilu gransenjerije svih vremena i prostora. Scenskim pokretom bavila se Jelena Šantić, a dikcijom Radmila Vidak što je nesumnjivo podiglo nivo predstave na visinu koju su Vrščani malokad posigli. Ivana Vujić je u svojoj nepresušnoj inventivnosti i neumornoj radinosti umela da podigne i kolektivni duh agona kod tumača uloga koji su se svi bez izu-

zetka iskazali u svojim najpotentnijim svojstvima. Ipak bismo izdvojili Tomislava Pejčića kao Malvolija u njegovom virtuoznom prikazu zaslepljene taštine, zatim Tihomira Paunovića u ulozi viteza Tobija koji je izvršio „falstafizaciju“ ne samo svoje uloge nego maltene cele predstave (bar one njene komične strane) zahvaljujući svojoj markantnosti, energiji i ganginjolskoj scenskoj nesputanosti. A, od ženskih uloga: Oliviju Nevene Novović u bogatom rasponu metamorfoza između izveštačene oholosti i razbuktale ženstvenosti, kao i Violu Anđelke Milivojević-Tadić u njenom gracioznom kretanju scenom i gracilnom eksponiranju svoje „nedozvoljene“ ljubavi.

Od obnovljenih predstava Vrščani su najčešće nastupali i najviše uspeha postigli sa Nušićevom *Gospodom Ministarkom* u režiji Miodraga Gajića u kojoj je glavnu ulogu zaigrala Radmila Pejčić, obeležavajući 25-godišnjicu svog plodonosnog glumačkog umetnikovanja.

Milan Kovačević

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ“ U ZRENJANINU

Repertoarski izbor Dramske scene zrenjaninskog Pozorišta u sezoni 1987/88. bio je, (što ne predstavlja neku osobito novinu, determinisan uslovnostima koje su pružale materijalne i kadrovske mogućnosti. Međutim, za razliku od prethodnih sezona, uočljiv je bio nešto veći stepen istraživačke nezvesnosti od kompilacijskog manira provincijskog pozorišta. To se, pre svega, odnosi na prve dve premijere realizovane na samom početku sezone, obe poverene mladom, ali već afirmisanom reditelju Narodnog pozorišta iz Sarajeva, Sulejmanu Kupusuoviću.

Prva premijera je bila Anujev *Zenski orkestar*, u Kupusuvićevoj adaptaciji i preradi, naslovljen kao *Zenski rock'n fol band*. Nesumnjiva vrednost ove predstave, potvrđena brojnim uspešnim nastupima u toku sezone i učešćem na „Danima komedije“ u Svetozarevu, očita je iz dva osnovna razloga. Prvo, izvođenje ovog teksta nije imalo za motiv prosti pokušaj veće uposlenosti ženskog dela ansambla, što je mnoge domaće teatre, od kada se kod nas igra ovaj tekst, vrlo brzo uverilo u uzaludnost takvih napora. I drugo, adaptacija i prerada originalnog predloška, sa naglašenom kabaretskom i satiričnom potkom i uvođenjem novokomponovanog domaćege kiča u njenu komunikaciju sa gledalištem, donelo je predstavu koja svojom brutalnošću do kraja ogo-

ljuje pravu prirodu našeg nacionalnog pada u duboke sfere celokupnog životnog neukusa.

Druga predstava, *Voćni dan* Velimira Stojanovića, radena je sa daleko većim ambicijama. Njen relativni neuspeh na 38. susretu vojvođanskih pozorišta više je plod pogrešnog lociranja domaće hiperbolične drame kod žirija i prisutnih kritičara, nego nekih ozbiljnih scenskih nedoslednosti. Svojim radom na ovoj predstavi, Kupusović je kod većeg broja glumaca uspeo da izazove sposobnost suptilne slitizacije i mikro glume i da ih pomeri iz zamke manirizma i rutinske igre.

Oslonac na savremeni domaći repertoar u ovoj sezoni zrenjaninsko Pozorište potvrdilo je i dvema sledećim premijerama, obe izvedene u režiji Lilijane Arsenove Ivanović, reditelja iz kuće. Najpre je to zanimljiv, duhovit i višeslojan tekst mladog hrvatskog dramskog pisca Mire Gavrana, *Noć bogova*. Čestu temu sukoba vlasti i umetnosti, koju tretira ova drama (po atmosferi i dijalogu slična *Beketu*) reditelj i glumci izneli su kao niz minijatura, shvatljivih i današnjem gledaocu. Ipak piščev doprinos je nesumljivo najveći u prezentaciji univerzalnih ljudskih poruka koje slede u dijalozima između Luja XIV i Molijera.

U traganju za adekvatnim tekstom za svoju kameranu scenu, od zrenjaninskog književnika Radivoja Sajtinca naručen je kolaž dramskih kazivanja o prošlosti Zrenjanina i Banata uopšte. Usledila je laka, poctizovana i pokadkad sentimentalna predstava *Banatikon* igrana uz odabranu muzičku kulisu vojvođanskih motiva. Bio je to uspešan nastavak kameranog scenskog putopisa, započetog prethodne sezone Antićevim *Garavim sokakom*.

U skladu na već odavno ustaljenom praksom, da izlazi u susret rediteljima debitantima Pozorište je omogućilo i u sezoni 1987/88. jednom mladom reditelju da realizuje diplomsku predstavu.

Nizu reditelja koji su prve svoje postavke ostvarili na zrenjaninskoj sceni, (Josip Lešić, Boško Pištalo, Petar Govedarović, Slobodanka Aleksić, Đura Udicki, Milan Duškov) pridružio se i Srđan Arsenijević, apsolvent režije Akademije umetnosti iz Novog Sada, postavkom Mrožekovog komada *Srećan događaj*. Prisutnost Mrožeka na našim scenama i višeslojna ironija njegovih satiričnih tekstova bili su težak i odgovoran zadatak za mladog reditelja. Međutim, koristeći nova izražajna sredstva primerena njegovoj generaciji i naravno, u dosluhu s uobičajenim pristupom Mrožeku, Arsenijević je ostvario duhovitu scensku parabolu o večnom sukobu generacija kroz koji se provlači nepotizam i autarhija svake vlasti. Akcentujući sve mogućnosti scenskog osvetljenja i

koreografije u sklopu s precioznim kostimom i dekorom, predstavu je približio logici i dramaturgiji stripa, što je novina i osveženje u repertoarskim pozorištima kao što je zrenjaninsko.

Predstava *Kuda idu stare godine* Milana Vukotića bila je jedan od uspešnijih pokušaja da se, kod takozvanih namenskih ostvarenja za decu, uoči novogodišnjih praznika izbegne stereotip, odavnela bajkovitost i slaba dramaturška vrednost. S podjednakim interesom pratile su je sve generacije dečije publike, a ovovremenost fabule ujedno je i njen osnovni kvalitet.

Stanko Sajtinac

POZORIŠTA ZA DECU

U Almanahu za 1985/86. i 1986/87. godinu data je ocena nekoliko proteklih (uspešnih) sezona.

Zaslugu za to svakako su imali kreatori repertoarske politike i repertoara, smelost u opredeljenju za novo u rediteljskom postupku, u složenosti dobro komponovanog ansambla čije su kreativne mogućnosti velike, ali i opredeljenja da se saraduje sa „svojim“ piscem, sa rediteljima kao što su Joković, Mrkšić, ali često i mladim rediteljima kojima se pruža mogućnost za afirmaciju uz rizik koji prati svaki umetnički rad.

Sve ovo može se ponoviti kao ocena i protekle 1987/88. sezone pre svega kada je reč o Subotici i Zrenjaninu, uz jednu značajnu ogradu.

Posustalo se u traganju za novim tekstovima, nestalo je smelosti i rizika, a prevagnula je politika „sigurnog pogotka“. Uz konstataciju da nema novih domaćih tekstova kakvi su bili *Nemušti jezik*, *I mi trku za konja imamo* iz prethodnih sezona, opredeljivalo se za davno poznata i često prisutna imena i naslove — Rada Moskova, Lilijana Abandžijeva, Jozef Peer-Leo Spačil, Antoan d'Sent, Egziperi, Uspenski, Pešić, Kulundžić.

Nije reč o kvalitetu i idejno-estetskim vrednostima odabranih tekstova, već o zamoru u traganju izvan ovog kruga, a možda i nejasnoj proceni sopstvenih mogućnosti za realizaciju tekstova kao što je *Mali princ* Sent-Egziperija izveden u Pozorištu mladih na mađarskom jeziku.

Scena lutaka Narodnog pozorišta „Toša Juvanović“ u Zrenjaninu, polazeći od izvanrednog uspeha na Međunarodnom fitevalu u Varni, opredelila se ponovo za tekst bugarskog pisca i time stekla pravo ponovnog učešća na Festivalu u Varni.

Specifičan je to festival čija je osnovna orijentacija usmerena na afirmaciju tekstova bugarskih pisaca u sopstvenoj zemlji i van nje. Uslov za učešće na ovom Festivalu je predstava ostvarena na tekstu bugarskog pisca, u realizaciji stvaralaca zemalja koje se prijavljuju za učešće. Mnogostruki značaj ovakvog opredeljenja u afirmaciji domaćih pisaca je vidljiv. Razumljivo je da i predstava koja se prijavljuje mora imati određen umetnički nivo. To je, uostalom, i najvažnije u svemu.

Dečje pozorište — Gyermekszínház u Subotici se opredelilo za tekst Aleksandre Davidesku, pisca iz SR Rumunije, jer godinama saraduje sa Teatrom lutaka iz Krajova.

Sve ovo ima puno opravdanje, tim pre što su dobijene dve značajne prodstave. Ali treba izići iz kruga poznatih tekstova i poznatih pisaca.

Možda nisam u pravu, ali, čini mi se, nedostaje više zdravog dečjeg smeha u našim pozorištima, prevagnulo je „naravoučitelno“ u teatru.

Drugo pitanje je izbor reditelja.

Pozorište u Subotici i Zrenjaninu opredelila su se za stalnu saradnju sa rediteljima koji dosadašnjom umetničkom afirmacijom gotovo garantuju uspeh. Na taj način gost reditelj nije više gost već stalni saradnik koji poznaje ansambl i njegove mogućnosti i ukupne mogućnosti i stremljenja kuće u kojoj permanentno gostuje.

Jedno otvoreno pitanje, bez odgovora, je opredeljenje da ansambl kolektivno režira predstavu koju priprema. I pored eventualnog ostaje pitanje da li to treba činiti ili ne. Nema pravila, ali je jasno da svako treba da radi svoj posao na najbolji način. Jasno je da se uspeh postiže samo tamo gde postoji vizija razvoja, utvrđena repertoarska politika i dugoročno repertoarsko opredeljenje. Tu nema kadrovskih lutanja, vremenskih tesnaca u dinamici rada kada je kuća prinuđena na prihvatanje neprihvatljivih rešenja.

Protekla sezona donela je četiri premijere u Zrenjaninu, dve na srpskohrvatskom i jednu na mađarskom u Subotici i takođe tri u Pozorištu mladih u Novom Sadu, od kojih je jedna (*Mali princ*) izvedena na mađarskom jeziku u saradnji sa TV Novi Sad.

Nesumnjiv uspeh postiglo je Dečje pozorište — Gyermekszínház iz Subotice svojim predstavama i ukupnim radom.

Na Susretu profesionalnih pozorišta lutaka u Prištini, novembra 1987. godine, ovo Pozorište dobilo je niz nagrada:

— za najbolju predstavu (*Mi-ši-ko i Mi-ši-san*)

— za režiju Zivomiru Jokoviću.

Na Susretu profesionalnih pozorišta Vojvodine u Somboru, aprila 1988. godine, dobilo je sledeće nagrade:

— za najbolju predstavu (*Igra*)

— za režiju reditelju Miroslavu Markoviću,

— za scenografiju Hani Ciganovoj (*Kakonca hercegkisasszony — Princeza Kukrica*).

Na Jugoslovenskom bijenalu lutkarstva u Bugojnu (oktobra 1987. godine) dobilo je nagrade za kolektivnu igru i scenografiju (Zivomir Joković) u predstavi *Mi-ši-ko i Mi-še-san* Ksenije Stojanović.

Na oba Susreta pregršt glumačkih nagrada: Marti Aroksalaši, Bošku Boškovu, Esteri Remete, Laslu Ripco itd.

Ako se tome doda veliki broj predstava izvedenih u mestu, zatim u Slovinciji, na Kosovu i predstave u Budimpešti, Segedinu, Bukureštu, Krajevici i Varšavi, onda se dobija puna slika rada u protekloj sezoni. Možda je to razlog što su oba ansambla u toj sezoni dala samo tri premijere.

Scena lutaka Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu konstantno prati liniju uspeha prethodnih sezona.

Posebno se ističe predstava *Vesela kuća* Stevana Pešića (jednog od najigranijih domaćih pisaca na scenama dečjih pozorišta) u režiji Srbojuba Stankovića, iskusnog majstora-reditelja.

I ostale predstave sledile su uspeh značajnih ostvarenja prethodnih sezona.

No, posebno se mora reći da ovo Pozorište na repertoaru, za razliku od Subotice i Novog Sada, ima tzv. reprizne predstave iz ranijih sezona: *Rumena i lav* — najbolja na Međunarodnom festivalu u Varni. *Bajka iz kofera* — nosilac niza nagrada na svim domaćim susretima lutkara, *Nemušti jezik* — nagrada SIZ kulture Vojvodine i predstava *I mi trku za konja imamo*. Sve su to predstave novijeg datuma.

Novosadsko Pozorište mladih se našlo u nezavidnoj materijalnoj, ali i kadrovski nestabilnoj situaciji pogoršanoj veoma teškim smeštajnim uslovima.

Pa i pored ovih razloga, koji donekle mogu pravdati stagnaciju, očito je pomanjkanje stabilnije orijentacije i organizovanih napora na realizaciji zadataka ove kuće

Kako iz finansijskih razloga tako i iz potrebe za saradnjom sa TV Novi Sad Pozorište mladih je po-

stavilo na repertoar *Malog princa* Sent-Egziperija. Ova divna „bajka“ do sada na pozorišnoj sceni nije dosegla poetičnost proznog teksta. Tako se ni u ovom Pozorištu nije otišlo dalje od želja i pokušaja.

Pojednostavljenje maštarije, igre duha i duhovitosti, dovedene su do ogoljenosti. Izostalo je bogatstvo boja, ideja, mašte, snova i snoviđenja, čemu su u mnogome doprineli režija, neadekvatna scenografska i kostimska rešenja.

Uvođenje, mada talentovanih, amatera u ovakvu predstavu očigledno nije išlo u prilog ovom tekstu. Pored sve dobre namere, a to nije dovoljno, daroviti glumac Lajoš Soltiš u svojstvu reditelja nije otišlo dalje i više od onoga što je viđeno na drugim scenama.

Zbog toga se odustalo od postavljanja ovog dela na srpskohrvatskom jeziku.

Mnogo se više očekivalo od dramatizacije narodne pripovetke *Zlatorumi ovan* Nevene Simin.

Reditelj Jelena Zajc iz Ljubljane pokušala je da modernim rešenjem stvori predstavu koja bi označila prelomni trenutak, prekretnicu u radu ove kuće.

Mnogo truda, vremena i sredstava donelo je predstavu u kojoj je izgubljena čar bajke. Duboki optimizam utkan u srž ove (kao i drugih) narodne pripovetke usput je nestao. Sukob dobra i zla zaturen, a likovi izbledeli u ne uvek opravdanom mizascenu. Lutke, iako je inovacijom trebalo da ukažu na nove tehnološke i prezentne mogućnosti, više su smetale animatorima nego što su im pomagala u realizaciji umetničkih zadataka.

Postavlja se opravdano pitanje — da li narodnu pripovetku treba izmeštati iz njenog okvira i po svaku cenu je smeštati u nove stvaralački još ne-definisane.

I treća premijera, inače neophodna svakoj sceni za decu, *Snežana i sedan patuljaka*, u režiji i dramatizaciju Milivoja Radakovića, nije dostigla željenu bajkovnost.

Posle Diznijevog filma i niza predstava na pozorišnim scenama Radakoviću je bilo teško da postigne nešto kvalitativno novo. Dobijena je, tako, rediteljski čista predstava u kojoj je sve na svom mestu, ali bez većeg stvaralačkog duha i lepote.

Dešava se da jedna sezona bude nedorečena i ispod mogućnosti ansambla, što ne mora biti i rezultat njegove nemoći. U vremenu koje dolazi to valja i potvrditi.

Jedna sezona je za nama sa svim svojim uspesima i pitanjima koja nameće.

Jedno i najznačajnije odnosi se na Pozorište mladih. Vreme je da se položaj ovog Pozorišta reši u korist pozorišne kulture i ogromnog broja dece Novog Sada. Neophodan je prostor, prostor prostor...

Slavko Penca

AMATERSKA POZORIŠTA SLOVAČKE NARODNOSTI*

Amatersko bavljenje teatrom kod vojvođanskih Slovaka ima tradiciju dužu od jednog veka. I mada uz dužno poštovanje veličine pojedinih kulturnih centara Slovaka u Vojvodini pozorišne predstave u svim, pa i najmanjim mestima nisu zaostajale za opštim prosekom u zadnje dve decenije evidentan je kvalitativni pomak. Ne samo tri scene Amaterskog pozorišta VHV (u Kovačici, Staroj Pazovi i Bačkom Petrovcu) koje imaju funkciju profesionalnog teatra, već i ansambli u manjim sredinama (naročito u onim koje se naslanjaju na gradove) čine vidan napredak. Tome je pre svega doprinela bolja materijalna situiranost scena Pozorišta VHV a naročito saradnja sa profesionalnim poslenicima (napr. ranijih godina Aradac, sada Pančevo — MZ Vojlovica, Kisač...), što je rezultiralo dobijanjem najviših priznanja na Festivalima malih eksperimentalnih scena u Pančevu, na Susretima Amaterskih pozorišta Vojvodine u Staroj Pazovi i Kikindi, na Republičkom festivalu u Kuli, Festivalu dramskih amatera Jugoslavije u Trebinju, na BRAMS-u.

Mada statusom različita, sva amaterska pozorišta, odnosno amaterska društva koja neguju i dramski amaterizam okupljaju se na zajedničkoj Smotri slovačkih amaterskih pozorišta. XXIX Smotra koja je protekla u znaku obeležavanja 85-to godišnjice dramskog amaterizma Slovaka, organizovana je od 4. do 13. marta u tom mestu.

U dva vikenda pozorišna publika Stare Pazove gledala je osam amaterskih predstava, što je u poređenju sa prethodnim godinama blago rečeno skromna brojka. To je u svojoj odluci konstatovao i žiri (predsednik Miroslav Demak, Jan Makan, Branko Rakočević — članovi) ocenjujući domet ostvarenja pojedinih amatera, posebno članova Pozorišta VHV a posebno članova ostalih amaterskih ansambala. (predstave u celini se ne rangiraju).

* Od ovog broja Almanaha u ovoj rubrici biće predstavljen i repertoar amaterskih pozorišta slovačke, rumunske i rusinske narodnosti zbog toga što u pozorišnom životu tih narodnosti ta pozorišta vrše funkciju profesionalnih.

Pozorište VHV — scena u Staroj Pazovi otvorilo je Smotru predstavom *Zemlja* autora VHV-a u režiji i adaptaciji Miroslava Benka. Vešt dramaturški spoj dveju drama *Zemlje* i *Smetova* Vladimira Hurbana Vladimirova, inače začetnika slovačkog dramskog amaterizma u Staroj Pazovi, na najbolji mogući način obeležio je jubilej i ujedno ukazao na nove puteve prezentiranja dela ovog autora. Uvođenjem likova iz jedne drame u drugu, tragedija porodice žrtvovane za zemlju i imanje dobija višeslojnu dramatičnost. Najkritičniji gledaoci reditelju bi eventualno mogli zameriti korišćenje „već viđenih“ scenskih rešenja (kosina na sceni, realistička kiša, otvor na sceni ovoga puta u funkciji bunara, nedosledno korišćenje kiše kao efekta i „rekvizite“), ali isto tako morali bi priznati njegove zasluge u vođenju glumaca ka zrelim glumačkim ostvarenjima. Odluka žirija o dodeli ravnopravnih priznanja za glumačka ostvarenja Juraju Ondriku, Mariji Rumanovoj, Zuzani Častvenovoj i Janu Verešu kao i dodela najvišeg priznanja — boravak u Trebinju, Mariji Hlebianovoj i Petru Lazaru to i potvrđuje. *Zemlja* VHV-a u ovom izvođenju ostaće zabeležena i kao prva predstava realizovana u saradnji sa scenom pozorišta u Bačkom Petrovcu. Upravo glumci ove scene Pozorišta, Zuzana i Jan Častven, najviše su zaslužni za dodelu nagrade za kulturu govora, koju već po tradiciji dodeljuje redakcija programa na slovačkom jeziku Radio Novog Sada. Amateri iz Pivnica odigrali su *Klupu* Aleksandra Geljmana u režiji debitantkinje Elene Rumanove. Očigledno je ovaj tekst bio prevelik zalogaj za devojku bez ikakvog rediteljskog iskustva Klupa, kao jedini element scenografije na velikoj sceni, maltene je izgubila svaki kontakt sa gledalištem, što je ujedno minimiziralo i evidentne napore glumačkog ansambla.

Učenici Srednje škole „Jan Kolar“ iz Bačkog Petrovca igrali su jednočinku *Medved* Antona Pavloviča Čehova u režiji Iliju Maleša, inače profesora matematike, a ujedno i iskusnog amatera. Simpatična predstava, čija je jedina svrha da učenike zainteresira i za ovu vrstu delatnosti, izuzetno je primljena od strane gledalaca. Žiri je rad reditelja Iliju Maleša nagradio najvišom nagradom — boravkom u Trebinju.

Čehovljevu dramu *Na glavnom drumu* u režiji i scenografiji studenata režije Ivana Hansmana-Jescenskog izvelo je Pozorište VHV — scena u Bačkom Petrovcu. Dočaravajući tragiku, zagušljivost i nemogućnost bega sa dna, glumački ansambl je iznova potvrdio majstorsko ovladavanje glumačkom tehnikom. Nagrade su svakako pripale najzaslužnijima — Pavlu Čiliaku za lik Krčmara (priznanje)

dok je lik Jegora Merika u tumačenju Miroslava Bačiaka dobio najlaskaviju titulu — najbolja epizoda na XXIX smotri slovačkih amaterskih pozorišta. Najvišu nagradu dobio je za scenografiju i Ivan Hansman-Jasenski.

KUD „Ljudovit Štur“ iz Iloka, iako dolazi iz SR Hrvatske jedan je od najredovnijih učesnika Smotre. Po pravilu posežu za komedijama, jer je to najgledaniji žanr u njihovoj sredini. Ovoga puta igrali su savremenu komediju *Miraz za Veronu* Stefana Kršnjaka u režiji debitanta — amatera Vlada Miksada. Gledaocima već dobro znani amateri Ana Zajacova, Vlado Velko, Tierka Vrbancová pružili su 60-tak minuta zdravog smeha, opuštanja i zabave. Saradnja dramskih amatera Doma kulture „Mihal Bačka“ iz Padine i Pozorišta VHV — scena u Kovačici traje već nekoliko godina. Rezultat tog zajedničkog rada ove godine je predstava *Zmaj* Jevgenija Svarca u režiji amatera Fedora Popova. Koristeći prepoznatljive scene iz drugih predstava, koje su se igrale na festivalima širom Jugoslavije, predstava je obilovala aluzijama na problem ustoličavanja moćnika. Najviše nagrade dobili su reditelj Fedor Popov, Maria Havranova za lik Elze, Tomaš Hriešik za lik Gradonačelnika.

Pozorište VHV — scena u Kovačici predstavilo sa ponoćnom minijaturom autora Tomaša Hriešika pod nazivom *Citat A*. Ovu „pozorišnu akciju“ treba pre svega shvatiti kao citat predstave AAAAAaaa... igrane u izvođenju kolektiva DASKA iz Siska. Mada na drugačiji način obe predstave tretiraju problem budućnosti dramskog amaterizma pre svega, ali i „crnu viziju budućnosti“ uopšte.

KUD „Đetvan“ iz Pančeva — Mesna zajednica Vojlovica i ove godine je saradivalo sa glumcem Zoranom Rotarom u funkciji reditelja. Rezultat saradnje je *Laža i paralaža* Jovana Sterije Popovića u prevodu nastavnice slovačkog jezika u Vojlovici Terezije Nedeljovovej. Poput amatera iz Iloka i Vojlovčani na repertoaru imaju po pravilu komedije za koje prevod obezbeđuju vlastitim snagama ako se radi o jugoslovenskim autorima. Angažujući profesionalnog pozorišnog poslenika Vojlovčani su zabeležili vidan pomak kompletnog scenskog rezultata.

XXIX smotra slovačkih amaterskih pozorišta potvrdila je visok nivo predstava pre svega Pozorišta VHV, a s obzirom na relativno mali broj predstava Smotre i sve veće troškove organizacije ovakve manifestacije, kojima može udovoljiti zanemarljivo mali broj potencijalnih organizatora, nužno upućuje na razmišljanja o njenom drugačijem organizovanju.

Milina Florijanová

AMATERSKA POZORIŠTA RUMUNSKE NARODNOSTI

Sesnaesta smotra POZORIŠNI DANI RUMUNA (25. III—3. IV 1988) je nedvosmisleno potvrdila ocnu da je pozorišna delatnost na rumunskom jeziku u višegodišnjoj stagnaciji koja se ogleda prvenstveno u kvalitetnom nivou predstava. Delimično institucionalizovana manifestacija „Pozorišnih dana“ za deceniju i po postojanja bila je stalno opterećena načinom korišćenja finansijskih sredstava koje pokrajinska Zajednica kulture namenjuje za rad amaterskih pozorišta u funkciji profesionalnih, ali rezultati pokazuju da ni u tom pogledu još nisu pronađena adekvatna rešenja, kao i da je vidno zapostavljen stručni rad. Status scena u funkciji profesionalnog pozorišta koji je trajno poveren amaterima iz Uzdina, Straže, Alibunara i Banatskog Novog Sela obezbedio je povlašćen položaj njihovih društava u odnosu na ostala, koji, sa izuzetkom Uzdinaca, se ne dokazuje odgovarajućim ostvarenjima (amateri domova kulture iz Alibunara i Banatskog Novog Sela nisu još postigla zapaženije uspehe čak ni na zonskoj smotri, a nivo predstava amatera iz Straže je u vidnom opadanju).

Pozorišni život u mestima nastanjenim rumunskim življem nema kontinuiteta, predstave se odigravaju isključivo i aprilu, pa se ni o publici kao stalnom faktoru tog života ne može govoriti.

Ako su prvobitni naponi, uloženi u okviru smotre *Pozorišni dani* u cilju pokretanja pozorišnog amaterizma na rumunskom jeziku dali odgovarajuće rezultate tokom prve decenije postojanja ove manifestacije, sada je očigledno da bi trebalo preispitati sve one okolnosti koje onemogućavaju postizavanje vidnijih rezultata, a tiču se izbora repertoara, stručnog rada sa amaterima, kontinuiranog pozorišnog života i, naravno, adekvatnijeg, a to će reći stimulativnijeg korišćenja sredstava pokrajinske Zajednice kulture za rad amatera u funkciji profesionalnog pozorišta.

Ako bismo prosudili po naslovima dela koja su izvedena na „Pozorišnim danima '88“ i imenima njihovih autora, mogli bismo konstatovati da je započeo ciklus ponavljanja ranije viđenog, sa veoma skromnim pokušajima za nova scenska osmišljavanja ili sa, čak, drastičnim promašajima (*Burna noc* Jona Luke Karađalea — Alibunar, Banatsko Novo Selo, *Gospoda ministarka* — Straža, *Ožalošćena porodica* — Banatsko Novo Selo, *Balkanski špijun* — Vladimirovac). U istom kontekstu, ali sa boljim ukupnim rezultatom može se citirati predstava *Pokondirena tikva* u izvođenju amatera iz Nikolinaca

koje je predvodila poznata glumica bivšeg Rumunskog narodnog pozorišta, Ikonija Kuzma Živanović (režija Branko Petković). Izuzimajući ovih šest predstava koje su rađene na osnovu standardnog repertoara i ponavljaju po inerciji nemogućnosti da se njegovo scensko osmišljavanje prevaziđe, sadržajno nove su bile samo tri predstave — *Zak ili pokornost* Ežena Joneska u izvođenju grupe srednjoškolaraca iz Vršca i režiji Virdžinije Marina Guzine, *Siromašni milioner* savremenog rumunskog dramškog pisca Tudora Popeskua u izvođenju amatera iz Uzdina i režiji Jove Dalea i *Državni lopov* Fadila Hadžića u izvođenju amatera iz Seleuša i režiji Miće Stojanovića.

Svojim poletom je najupečatljiviji utisak ostavila predstava vršačkih srednjoškolaca koja je pozdravljena i kao repertoarski zahvat, i kao jedno ostvarenje standardizovanih, uobičajenih scenskih uobličavanja, što navodi na kontekst jedne od mogućih repertoarskih orijentacija i scenskog ispoljavanja.

Julijan Bugarija

AMATERSKI RUSINSKI TEATAR „ĐAĐA“

Amaterski rusinski teatar „Đađa“ Novi Sad formiran je 1970. godine integrisanjem dramskih sekcija KUD „Maksim Gorki“ Novi Sad i Doma kulture Ruski Krstur. Od tada deluje kao „amaterska institucija u funkciji profesionalne“ što suštinski znači da na neki način ima fizionomiju nacionalnog teatra u okviru pozorišne delatnosti i kulture pripadnika rusinske narodnosti u Vojvodini. Svoju programsku delatnost ostvaruje u okviru delovanja dve ravnopravne scene (Scena Novi Sad i Scena Ruski Krstur), a osnovno finansiranje iz sredstava SIZ kulture Vojvodine, grada Novog Sada i opštine Kula, kao i sredstava ostvarenih direktnom razmenom rada.

Do 1985. godine Teatar je u toku jedne pozorišne sezone pripremao pet premijera i ostvarivao od 30—40 repriza, međutim, zbog prvenstveno materijalnih uslova, ovaj obim delatnosti sveden je sada na četiri premijere i 25—30 repriza. Pored predstava koje organizuje mahom u mestima gde žive pripadnici rusinske narodnosti Teatar učestvuje na svim nivoima amaterskih smotri, kao i u međunarodnoj i međurepubličko-pokrajinskoj kulturnoj saradnji SAPV. Repertoarna politika koncipirana je s izraženim nastojanjem da se u jednoj sezoni nađu dela klasične pozorišne literature, savremena ostvarenja svetskih i jugoslovenskih autora kao i stvaralaca na rusin-

skom jeziku. Takođe se značajna pažnja posvećuje potrebama gledalaca raznog uzrasta i pozorišne kulture. Rediteljski postupak varira od klasičnog do eksperimentalnog i, ponekad, avangardnog. Shodno tome, Scena Ruski Krstur u načelu neguje klasično stvaralaštvo, nacionalnu dramu i stvaralaštvo za decu, dok je Scena Novi Sad više usmerena na kamerni teatar, pozorišni eksperiment i, takođe, stvaralaštvo za decu. Takvom spregom interesa i mogućnosti i vodeći pritom računa o predispozicijama svake sredine ponaosob, ostvaruje se ravnoteža u zadovoljavanju interesovanja najšireg kruga gledalaca i afirmaciji pozorišnog stvaralaštva na rusinskom jeziku u jugoslovenskom kulturnom prostoru, pa i šire.

Potrebna pozorišna literatura mahom se obezbeđuje u veoma dobroj saradnji sa časopisom „Svetlost“ koji godišnje objavljuje 4—6 prevedenih ili originalnih pozorišnih dela. Povremeno Teatar raspisuje i vlastite konkurse za stimulisanje originalnog dramskog stvaralaštva na rusinskom jeziku.

Pored brojnih problema, kao što su nedostatak prostora za delatnost, smeštaj fundusa i drugih prvenstveno materijalne prirode, veoma veliku teškoću u radu i razvoju Teatra čini nedostatak, ili adekvatnije rečeno, nepostojanje školovanih kadrova za ovu vrstu umetničke delatnosti. S obzirom da do sada nije zaživela inicijativa za školovanje takvih kadrova na maternjem jeziku, sadašnji kadrovi obrazuju se putem direktnog uključivanja u rad kratkotrajnih dramskih studija, a usavršavaju samobrazovanjem i na seminarima za amatere.

Najznačajnija ostvarenja Teatra su „Policajci“ Slavomira Mrožeka u režiji Ivana Ivanča (gost iz ČSSR) „Ožalošćena porodica“ Branislava Nušića u režiji Dragana Jovića, „Opera za tri groša“ Bertolta Brehta u režiji Dragutina Kolesara i „Telefon, moj prijatelj“ Đure Papharhaja u režiji Mirona Kanjuha. Pored brojnih uspeha i priznanja na smotrama dramskih amatere Teatar je nosilac i „Iskre kulture“ KPZ Vojvodine.

U obe scene Teatra deluje oko 150 amatere raznog uzrasta i umetničkog profila. Pored učešća u predstavama Teatra članovi obe scene su nosioci i dramskih programa RTV Novi Sad.

U ovoj sezoni Teatar je postigao uspeh predstavom „Šume“ A. N. Ostrovskog u režiji Đure Papharhaja.

Miron Kanjuh

OPERA I BALET

Za operski deo ove sezone bilo je karakteristično vraćanje utabanim stazama, nakon smelih repertoarskih poteza u prethodnoj, jubilarnoj sezoni SNP-a, obeleženoj pre svega sa dva praižvođenja novih dela vojvodanskih kompozitora. Verovatno se osetila potreba vraćanja proverenim, kod publike uvek popularnim delima, jer su teškoće sa privlačenjem većeg broja posetilaca na operske predstave i te kako prisutne. U tom kontekstu nije iznenađujuće ponovno okretanje italijanskom repertoaru, u okviru koje je izbor pao na dva Pučinjija i jednog Donicelija. Pučini je, uostalom, osim njegove *Turandot* već duže vreme bio odsutan sa naše operske scene, pa je opredeljenje za uvek popularne *Boeme* imalo svoje puno opravdanje. Tim više je iznenađujuće delovao slab interes publike za ovu predstavu, koja čak ni na premijeri nije imala puno gledalište. Što se tiče umetničkog dometa ove inscenacije, treba reći da ona i pored svih preduslova, naročito u pogledu odgovarajućeg po sposobnostima i mladog solističkog ansambla, nije u potpunosti ispunila očekivanja, iako je opšti nivo solidnosti pripreme bio sasvim zadovoljavajući. Bila je to jedna od onih premijera, kojima je evidentno nedostajao izvestan period konačnog sazrevanja, u kojem se postiže puna saživljenost izvođača sa likovima, kao preduslov za intenzivnije emotivno saučesništvo publike. Sama premijera protekla je zbog toga u ponešto ohlađenoj atmosferi, da bi tek kasnije predstave prevladale taj nedostatak. Ipak, svoju ulogu očekivanog magneta za privlačenje publike, ova premijera nije ni kasnije uspela da u potpunosti ispuni.

Slične okolnosti, iako u nešto blažoj meri, bile su prisutne i prilikom premijere Donicetijevog *Ljubavnog napitka*, svakako dobrodošlog kao žanrovsko osveženje, zbog lepe, ležerne, uhu prijatne muzike i znatnih mogućnosti za šarmantnu, razgaljujuću scensku igru. I ovde su postojali preduslovi u odgovarajućem, od domaćih snaga sastavljenom solističkom ansamblu, u veoma solidnoj muzičkoj pripremi, u duhovitoj i na nov način koncipiranoj režiji, sprovedenoj dovoljno razigrano, iako ne baš u svemu dosledno. Pa ipak se i ovde osetila ona tradicionalna boljka nedostatka još izvesnog broja proba, još nekog vremena za sazrevanje i dostizajne pune ležernosti, kada izvršavanje zadataka prerasta u uživanje u igri, pa se takvo osećanje užitka prenosi i u gledalište. No, svakako je ova predstava bila potrebna, pogodna da zameni već dosta izigranog *Seviljskog berberina*, a time što je postavljena na

maloj sceni, dobila se i mogućnost gostovanja po Vojvodini.

Ponajbolje je svoju namenu ispunila treća operna premijera u sezoni, Pučinijeva *Toska*, takođe delo iz okvira najčešće izvođenih opera, ali već poduze neprisušno na novosadskoj sceni. Realizovana sa potpuno odgovarajućom podelom domaćih solista, muzički veoma dobro pripremljena, u tradicionalnoj, ali efektnoj scenskoj realizaciji, pobrala je i priznanja kritike i simpatije publike, a otvorila i mogućnost za brojna gostovanja istaknutih solista.

Opšta repertoarska ponuda je ovim premijerama svakako dobila značajnu prirnovu popularnih dela, ali je s druge strane bila dosta osiromašena u održavanju repriznog repertoara, što je svedočanstvo o poteškoćama sa kojima se kuća permanentno bori u realizaciji svojih programa.

U baletu je najznačajniji događaj bila premijera *Oriona*, novog ostvarenja novosadskog kompozitora Miroslava Štatkica, jednog od najplodnijih mladih stvaralaca u našoj sredini, koji se ovim svojim delom veoma uspešno oprobao i na polju muzike namenjene sceni. Savremena, ali ne i hermetična muzika bogate zvučnosti, poslužila je kao podloga zanimljivoj, sa muzikom dobro usklađenoj koreografiji, što je u sadejstvu sa veoma kvalitetnim igračkim, muzičkim i scenografsko-kostimskim ostvarenjima, dalo rezultat visoke vrednosti. Nastavak linije podrške novom domaćem stvaralaštvu, ovim je ostvarenjem dobio još jednu ptvrdnu svoje pune opravdanosti.

Balet je prethodno bio zabavljen obnovom *Labudovog jezera* Čajkovskog, prema tradicionalnoj koreografiji, jer se pokazalo da odstupanje od nje u prethodnoj inscenaciji stvara mnoge teškoće u trajnom održavanju predstave na repertoaru. Veoma često igranje *Pepeljuge* (Prokofjev), izvođeno uz muziku sa magnetofonske trake svedočilo je o potrebi postojanja predstava namenjenih mladim i najmlađim gledaocima. Ova publika je, barem onaj njen najmlađi deo, ipak bila znatno uskraćena, jer nakon prestanka igranja Kiraljevog *Proždrljivka* i Stefanovićeve *Sumske kraljice*, nije nađena adekvatna zamena. O ovom delu publike bi na svaki način permanentnije i sistematičnije trebalo voditi brigu.

Opersko-baletska sezona je bila obogaćena znatnim brojem gostovanja solista sa strane, među kojima je bilo i svetski poznatih imena, a i sa tri gostova-

nja kompletnih ansambala — beogradske Opere sa Verdijevim *Atilom*, segedinskog Baleta sa izborom kraćih baleta modernog usmerenja, te ansambla Hrvatskog narodnog kazališta iz Osijeka sa mjuziklom *My fair Lady*. Ova gostovanja bitno su doprinela održavanju lepe tradicije otvorenosti, koja bi u nekim povoljnijim materijalnim uslovima bila poželjna u još išrem obimu.

Sjajnu međunarodnu afirmaciju doživeo je opersko-baletski ansambl SNP-a gostovanjem na Vavilonskom međunarodnom festivalu (Irak), predstavivši operu *Gilgameš* Rudolfa Bručija, čime je ovo vršno delo doajena novosadskih kompozitora dobilo šansu za iskorak na šire svetske prostore, a novosadski ansambl zabeležio još jedan vredan poen u svojim izlascima van granica naše zemlje. Na žalost, uglavnom materijalne teškoće, nisu omogućile da se ova predstava pokaže i na ljubljanskom Jugoslovenskom operskom bijenalu, što je za žaljenje, jer je pitanje koliko dugo će ovo delo moći biti održavano u repertoaru.

Još jedno inostrano gostovanje novosadskih umetnika svedoči o vrednostima naših umetničkih snaga — bilo je to gostovanje solista Branke Oklješe, Slavoljuba Kocića, Branislava Jatića i Branislava Vukasovića, sa dirigentom Imreom Toplakom, u moskovskoj predstavi *Jolante* Čajkovskog.

Uspešno predstavljane Belinijeve *Norme* uz učešće istaknutih solista, u beogradskom Sava centru, nastavilo je ovu već uhodanu praksu, stimulativnu i veoma afarmativnu za ansambl novosadske Opere. Na žalost, jedna strana delatnosti bivšeg Muzičkog centra, koji je reorganizacijom sprovedenom u Srpskom narodnom pozorištu kao takav ugašen, bila je tokom ove sezone u velikoj stagnaciji i krizi. Zbog nerešenih statusnih i materijalnih pitanja, delatnosti Kamernog hora, Kamernog orkestra i Vojvođadske filharmonije svedene su ne samo delimično, povremeno i nesistematično ostvarivanje planiranih programa. Time je dostignuto bogatstvo muzičkih zbivanja u gradu i pokrajini ozbiljno dovedeno u pitanje. To je svakako jedan od krupnih problema, koji zahteva smišljeno, ekonomično i efikasno rešenje, što mora biti briga SNP-a ali ne i isključivo njegova.

Eugen Gvozdanović

novi sad

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE

Upravnik: Mirjana Markovinović (1954, 10, 1) od 15. februara 1988.

Pomoćnik upravnika: Mirjana Markovinović (od 16. oktobra 1987).

V. d. upravnik: Dragan Inić (1949, 16, 6, od 5. decembra)

Direktor RJ Scensko-tehnički poslovi: Dragan Inić (do 5. decembra)

V. d. direktor RJ Scensko-tehnički poslovi: Dobrivoje Jovanović (1952, 8, 8, od 5. decembra)

Direktor RJ Marketing i finansije: Nada Fistrić (1950, 18, 2, od 1. novembra)

Direktor RJ Opšti i pravni poslovi: Snežana Asurdžić (1954, 9, 7, od 15. februara)

Scenografi: Mileta Leskovac (1924, 35, 35), Boris Maksimović (1949, 9, 9).

Kostimografi: Jasna Petrović-Badnjarević (1948, 16, 16), Mirjana Stojanović-Maurić (1947, 18, 18).

DRAMA

Direktor: Dragan Srećkov (1949, 9, —, od 4 marta)

Sekretar: Darinka Grbić (1952, 13, 12)

Koordinator: Tibor Kiš (1946, 21, 21)

Glumci: Valja Vejin (1949, 18, 12), Renata Vigi (1951, 16, 12), Mirjana Gardinovački (1950, 18, 18), Zlata Đurišić (1928, 38, 27), Gordana Kamenarović (1958, 4, 4), Zaida Krimšamhalov (1936, 29, 25), Danica Kukulović (1935, 35, 27), Ksenija Martinov-Pavlović (1948, 22, 22), Vera Milošević (1943, 25, 21), Ivana Pejčić (1953, 18, 18), Aleksandra Pleskonjić-Ilić (1955, 8, 8), Ljubica Rakić (1953, 18, 18), Sofija Stipić (1946, 20, 18), Ilinka Suvačar-Kajtez (1949, 18, 18), Aleksandra Carić (1959, 4, 4), Milena Sijački-Bulatović (1936, 34, 32), Dobrila Sokica (1934, 34, 33), Mladen Barbarić (1953, 10, 10), Novak Bilbija (1950, 16, 3), Zoran Bogdanov (1957, 7, 7), Vasa Vrtipraški (1946, 20, 20), Stevan Gardinovački (1936, 27, 19), Aleksandar Đorđević (1948, 16, 16), Slavoljub Đorđević (1925, 40, 20), Božo

Napomena: brojevi uz imena u zagradama označavaju po redu: godinu rođenja, ukupni radni staž i staž u navedenom pozorištu.

Jajčanin (1928, 35, 13), Tomislav Jovanović (1929, 38, 28), Vladislav Kačanski (1950, 10, 10), Tomislav Knežević (1951, 17, 17), Radivoje Kojadinović (1928, 35, 33), Predrag Momčilović (1959, 2, 2), Mirko Petković (1935, 29, 25), Miodrag Petrović (1954, 9, 9), Miodrag Petronje (1946, 18, 4), Dragomir Pešić (1957, 7, 7), Mihailo Pleskonjić (1958, 3, 3), Tihomir Pleskonjić (1927, 40, 30), Vladeta Popov (1955, 7, 7), Feodor Tapavički (1931, 37, 37), Stevan Salajić (1929, 39, 39), Milan Smit (1946, 17, 13), Dragiša Sokica (1927, 36, 34), Predrag Tomanović (1964, —, —), Aleksandar Gajin (1965, —, —).

Voditelji predstava: Zorica Đorđević (1941, 21, 18), Stojan Kostić (1946, 16, 13), Irena Petronje (1952, 15, 8).

Saptači: Milica Rađenović (1952, 11, 10), Snežana Džanković (1953, 6, 6).

OPERA I BALET

V. d. direktor: Vojislav Kukulović (1932, 32, 25, od 28. aprila)

Sekretar: Borivoje Sugić (1937, 27, 13)

Izvršni producent: Zoran Lazin (1953, 9, 9)

Tehnički sekretar: Jovanka Grulović (1953, 15, 11)

Dirigent: Miodrag Janoski (1936, 22, 14), Imre Toplak (1933, 31, 27), Juraj Ferik (1935, 23, 9).

Korepetitor: Aleksandar Hercenberger (1934, 33, 11)

Voditelj predstava: Stojanka Milušić (1947, 19, 16), Dejan Todorović (1954, 5, 5).

Saptači: Boženka Očovaj (1954, 10, 5), Drenka Starčević (1947, 20, 7).

Nototekar: Ilona Anika (1944, 14, 5)

VOKALNI SOLISTI

Sopran: Vera Berdović (1941, 18, 18), Veronika Kovač-Vitkai (1932, 32, 16), Gordana Kojadinović (1939, 24, 15), Adela Marušević (1936, 31, 31), Vjera Miranović-Mikić (1948, 19, 3), Branka Oklješa (1950, 17, 17), Marija Tuntev (1931, 29, 19).

Mecosopran: Ilona Kantor (1946, 19, 3), Marina Pavlović (1961, 3, 3).

Tenor: Dragoslav Ilić (1958, 3, 3), Slavoljub Kocić (1949, 15, 4), Vojislav Kukulović (1932, 32, 25).

Bas: Branislav Jatić (1956, 11, 11), Bojan Knežević (1959, 5, 3), Ivan Tomašev (1960, 3, 2).

Bariton: Branislav Vukosavić (1951, 10, 8), Miodrag Milanović (1947, 15, 10).

ČLANOVI HORA

I sopran: Julija Bisak-Hartig (1950, 19, 19), Ljubica Bisak (1953, 13, 11), Marija Brajković (1960, 8, 8), Marija Vojvodić (1961, 7, 7), Zorica Janković: 1949, 6,

6), Snežana Janković (1957, 8, 8), Etel Koči (1958, 7, 4), Katarina Lazić (1952, 9, 9), Gordana Mrkšić (1937, 21, 9), Milica Popović (1953, 13, 13), Jasna Prokić (1966, 3, 3), Marija Temunović (1928, 37, 29), Ivana Tucakov-Kovačević (1956, 8, 8), Jelena Cibula (1960, 4, 2).

II sopran: Tatjana Vlaović (1964, 4, 4), Nadežda Đapić (1932, 35, 18), Marta Marić (1942, 23, 13), Vera Marković (1951, 15, 8), Erika Miodragović (1938, 29, 29), Valerija Nad (1959, 5, 4), Mirjana Toplak (1930, 35, 26), Šarlota Fetahović (1948, 17, 17), Eržebet Horvat (1957, 9, 8).

I alt: Milica Vujić (1957, 8, 8), Klara Drakulić (1944, 13, 13), Marta Jakobac (1965, 2, 2), Natalija Popov (1947, 15, 15), Vjera Radenković (1935, 31, 23), Branka Stadić (1955, 12, 8), Lilijana Stankov (1955, 10, 7), Nora Conkić (1967, 4, 4).

II alt: Marina Aras (1948, 13, 9), Jelena Varga (1952, 12, 12), Vera Naodović (1937, 29, 19), Marika Siveri (1960, 5, 5), Tereza Stanković (1946, 21, 15).

I tenor: Jovan Vasiljev (1934, 31, 27), Dobrivoj Gološin (1962, 2, 2), Branislav Krstić (1936, 26, 9), Aleksandar Manojlović (1946, 10, 10), Danilo Nikolić (1928, 38, 37), Josip Poka (1928, 41, 32), Milutin Polovina (1940, 20, 20), Miloš Ristić (1956, 9, 9), Zoltan Stefko (1955, 10, 7).

II tenor: Jožef Bisak (1952, 15, 14), Zoltan Kovač (1955, 11, 11), Dušan Marković (1945, 9, 7), Zoran Martinović (1957, 7, 7), Rista Milovanović (1931, 32, 29), Mihailo Oneščuk (1930, 39, 36), Boško Radulaški (1960, 10, 4).

Bariton: Milan Zucajić (1941, 20, 20), Petar Kojić (1956, 8, 5), Lajoš Rac Sabo (1938, 26, 25), Aleksandar Farakaš (1937, 23, 23).

Bas: Toma Bahun (1947, 13, 9), Slavoljub Veselinović (1936, 26, 14), Vojo Josimov (1955, 9, 8), Saša Kovačić (1965, 2, 2), Čedomir Milušić (1940, 25, 24), Arpad Sarka (1956, 10, 4), Antal Tiri (1947, 23, 8), Miroslav Todorović (1934, 32, 32), Stevan Holiček (1934, 19, 17).

ČLANOVI ORKESTRA

Koncertmajstor: Karolj Horvat (1950, 15, 11)

I violina: Geza Balaž (1939, 30, 30), Adam Gutvajn (1941, 26, 23), Imre Lakatoš (1959, 7, 7), Emina Lukin (1963, 4, 4), Robert Hercenberger (1962, 4, 4), Ismet Huseinović (1938, 20, 15).

II violina: Monika Babić (1964, 5, 5), Jene Baranjai (1944, 28, 23), Mikloš Varga (1937, 32, 32), Evo Verebeš (1957, 12, 12), Imre Đuraki (1952, 10, 10), Nedžip Eminović (1958, 8, 8), Tereza Curković (1937, 31, 24), Milan Todorović (1936, 2 —), Andraš Burai (1965, —, —).

Viola: Nataša Balinović (1962, 3, 3), Pal Verebeš (1959, 8, 8), Erne Gal (1964), 2, 2), Andrei Daždju (1961, 2, 2), Karlo Ižak (1944, 24, 19), Zoltan Kendereši (1962, 3, 3).

Violončelo: Stanislav Pišlar (1936, 23, 21), Hrvoje Tikvicki (1952, 11, 8), Tibor Hartig (1934, 27, 21).

Kontrabas: Julka Baranjai (1948, 20, 20), Ferenc Kovač (1955, 18, 7), Zvonimir Krstić (1953, 13, 11), Janoš Siladi (1936, 28, 23), Fabijan Zoltan (1961, 1, 1).

Flauta: Sonja Antunić (1962, 5, 4), Saša Stevanović (1961, 3, 3), Darko Tikvicki (1955, 8, 8), Karolj Burai (1952, 10, 9), Višnja Kosanović (1966, —, —).

Klarinet: Rudolf Balaž (1962, 3, 3), Stjepan Bašić (1955, 9, 9), Karolj Burai (1952, 10, 9), Stanojlo Gajić (1929, 34, 32).

Oboa: Olga Banovčanin (1951, 8, 8), Mirjana Stančić (1950, 14, 14), Milun Cuković (1935, 31, 31).

Fagot: Stevan Kazimić (1954, 9, 9), Dragana Ognjenović (1947, 15, 15).

Horna: Jakim Vislavski (1952, 15, 15), Ištvan Palinkaš (1942, 20, 19) Erne Šuranji (1953, 10, 7).

Truba: Janoš Nad (1949, 16, 16), Milan Senković (1956, 9, 9), Dragović Saša (1967, 1, —).

Trombon: Branislav Aksin (1959, 6, 6), Tibor Bergel (1950, 13, 12), Branislav Gagić (1962, 1, 1), Geza Iljia (1955, 11, 8).

Udaraljke: Laslo Atila (1961, 5, 5), Aleksandar Urošević (1965, 2, 2).

ČLANOVI BALETA

Pomoćni rukovodilac baleta: Helmut Nedeljko (1937, 30, 18)

Šef baleta: Dobrila Novkov (1947, 21, 21)

Korepetitor: Zoltan Gajdoš (1961, 6, 5), Zoran Drakula (1958, 2, 2), Anuška Pejović (1964, 3, 3).

Solisti: Gizela Veličković (1960, 10, 10), Miroslava Grujić (1939, 25, 19), Julijana Dutina (1957, 15, 15), Nevena Igrić (1953, 17, 17), Eleonora Miler-Hristidis (1953, 15, 15), Biljana Njegovan (1951, 19, 19), Tatjana Pandurović (1945, 24, 24), Mirjana Ruškuc (1946, 24, 21), Gabrijela Teglaši (1961, 10, 10), Rastislav Varga (1955, 14, 14), Bela Kurunci (1952, 15, 15), Zlatko Panić (1962, 5, 5), Zoran Radojčić (1953, 10, 10), Nikola Uzelac ((1945, 24, 20), Vladimir Čebški (1940, 29, 20).

Članovi: Milica Bezmarević (1965, 5, 5), Nada Bikicki (1943, 25, 25), Mirjana Božović (1949, 21, 20), Džuna Vekić (1962, 2, 2), Magdalena Gikovski (1951, 18, 18), Ilinka Grnja (1949, 20, 20), Jasna Jojkić (1963, 7, 5), Aleksandra Ketig (1961, 10, 10), Ljubica Klinar (1952, 17, 17), Olivera Kovačević (1966, 3, 2), Dijana Krstić (1965, 5, 5), Dragica Krstić (1959, 5, 5), Elizabeta Kurunci (1952, 16, 16), Đerdika Lukić (1960, 9, 7), Biljana Marković (1963, 8, 8), Ilna Mataruga (1948, 17, 17), Marija Miler (1949, 20, 20), Đurdica Nad (1948, 18, 17), Amalija Petrić (1950, 20, 15), Marijeta Savić (1967, 2, 2), Nataša Slatki (1966, 3, 3), Gorica Stanković (1966, 4, 4), Sofija Stojadinović (1947, 22, 22), Branka Tešanović (1965, 3, 3), Aranka Tot (1963, 2, 2), Sanja Fele (1963, 7, 6), Marija Sarčević (1959, 10, 10), Dragoslav Vlalukin (1962, 6, 6), Vladimir Mandić (1955, 12, 10), Petar Marić (1963, 3, 3), Milutin Petro-

vić (1954, 6, 6), Vasile Halaku (1948, 15, 8), Apostol Hristidis (1953, 16, 14), Toni Randelović (1966, 1, 1), Drljan Đorđe (1967, 2, 2), Vujadin Popović (1938, 25, 22), Ismet Fetahović (1954, 16, 16).

REPERTOAR / DRAMA

PREMIJERE U MALOJ DVORANI

Miloš Crnjanski

ROMAN O LONDONU

Dramatizacija: Petar Marjanović

Režija: Stevo Žigon, kao gost

Scenografija: Boris Maksimović

Kostimi: Mirjana Stojanović Maurić

Muzika: Ksenija Zečević, kao gost

Koreografija: Aleksandra Ketig

Lektor: dr Žarko Ružić

Asistent reditelja: Aleksandar Tripković

Scenski efekti: Milan Momčilović, kao gost

Lica: Novak Bilbija (*Rjepnin*), Vladeta Popov (*Rjepnin kao mladić*), Miodrag Petrović (*Barlov*), Ivana Pejić (*Gospodica Konovalova*), Ljubica Rakić (*Nadežda-Nada Nikolajevna Rjepnin*), Dobrila Šokica (*Grofica Panova, Babuška*), Radivoj Kojadinović (*Ser Melkelm Park*), Ivana Pejić (*Ledi Park*), Tomislav Jovanović (*Ordinski*), Aleksandar Đorđević (*Bjelajev*), Vasa Vrtipražki (*Sorokin*), Milena Sijački Bulatović (*Ledi Peters*), Gordana Jošić (*Pegi Peters*), Vladislav Kačanski (*Krilov*), Dragica Sinovčić Brković (*Gospoda Krilova*), Tomislav Knežević (*Major Gardner*), Slavoljub Đorđević (*Ginekolog bolnice „Meri de Bon“*), Bo, žo Jajčanin (*Robinson*), Gordana Kamenarović (*Mis Mun*), Zvezdana Tomašević Josifov (*Mis Sandra*), Milan Šmit (*Sinjor Zuki*), Miodrag Petronje (*Mister Stout*), Valja Vejin (*Mis Vud*), Lidija Stevanović, kao gost (*Mlada Engleskinja iz parka*), Nenad Vujanović, kao gost (*Mladić s nožem*), Fedora Tapavički (*Cinovnik pogrebnog preduzeća*), Zoran Bogdanov (*Sekretar Konzulata SAD u Londonu*), Aleksandar Lajin, kao gost (*Antonov*), Dušan Rokvić, kao gost (*Anatolij Antonov*), Nevena Vasiljević, Teodora Bahun, Marko i Nebojša Aćimović (*deca*), Umiruđi labud (*po motivima Fokina*) Milica Bezmarević, Cetiri labudića (*po koreografiji Petipa- Ivanova*) Gabriela Tegleši, Sanja Fele, Elizabeta Kurunci, Olivera Kovačević.

8. septembra 1987.*

32 predstave (27 u mestu, 5 na gostovanju)
13523 gledalaca (8870 u mestu, 4653 na gostovanju)

Dušan Kovačević

KLAUSTROFOBIČNA KOMEDIJA

Režija: Egon Savin, kao gost

Scenografija: Geroslav Zarić, kao gost

Kompozitor: Ksenija Zečević, kao gost

* Datum premijere.

Scenski pokret: Jelena Santić, kao gost

Lektor: Radovan Knežević

Stručni saradnik za poljski jezik: Jadviga Skrunjik

Lica: Predrag Laković, kao gost (*Sava Odžačar*), Zeljka Cvjetan Gordinski, kao gost (*Nina Herbert*), Stevan Gardinovački (*Milicioner Vule*), Josif Tatić, kao gost (*Teja Kraj*), Vladislav Kačanski (*Jagoša Kraj*), Dobrila Šokica (*Vesela Kraj*).

26. decembra 1987.

20 predstava (19 u mestu, 1 na gostovanju)
5709 gledalaca (5281 u mestu, 428 na gostovanju)

Tadeuš Ružević (Różewicz)

KLOPKA

(Putatka)

Preveo: Petar Vujičić

Režija: Nevena Janać, kao gost

Scenografija i kostimi: Zofia de Ines Lewczuk, kao gost

Muzika: Ivana Stepanović

Scenski pokret: Ivan Klemenc, kao gost

Lektor: dr Žarko Ružić

Lica: Predrag Ejduš, kao gost (*Franc Kafka*), Stevan Gardinovački (*Otac*), Ksenija Martinov Pavlović (*Majka*), Gordana Đurđević (*Felisa*), Aleksandra Pleskonjić Ilić (*Greta*), Zoran Bogdanov (*Maks*), Draginja Voganjac* (*Otla*), Tatjana Santić* (*Eli*), Jasna Đuričić* (*Vali*), Lidija Stevanović, kao gost (*Jozeja, Jana, Felisina Majka*), Vladislav Kačanski (*Frizer*), Dragiša Šokica (*Gospodin*), Aleksandar Gajin* (*Momčić, Delat*) Nenad Vujanović, kao gost (*Prodavac nameštaja, Fe, lisiin otac*), Jelena Antonijević* (*Mladi Franc*) Strahinja Došen** (*Francova Dušica, Franc dete*), Sladana Stojadinović** (*Otla dete*), Jelena Vučković** (*Eli dete*), Aleksandra Dukić** (*Vali dete*).

11. februara 1988.

6 predstava

931 gledalac

OBNOVE U MALOJ DVORANI

Miloš Nikolić

SVETISLAV I MILEVA

14. marta 1983.

19 predstava (16 u mestu, 3 na gostovanju)
5014 gledalaca (4561 u mestu, 453 na gostovanju)

Dušan Kovačević

BALKANSKI SPIJUN

27. decembra 1983. pretpremijera

29. decembra 1983. premijera

1 predstava

86 gledalaca.

* Studenti Akademije umetnosti Novi Sad.

** Članovi Dečje dramske grupe na srpskohrvatskom jeziku RTV Novi Sad, pod umetničkim rukovodstvom Milene Sijački Bulatović.

Fadil Hadžić

GOSPODA I DRUGOVI

29. januara 1985.

8 predstava (6 u mestu, 2 na gostovanju)

2805 gledalaca (2460 u mestu, 345 na gostovanju)

ARHEOLOŠKA ISKAPANJA KOD SELA DILJ

25. februara 1986.

8 predstava

1062 gledaoca

Dušan Kovačević

SVETI GEORGIJE UBIVA AZDAHU

16 septembar 1986.

23 predstave (22 u mestu, 1 na gostovanju)

8121 gledalac (6821 u mestu, 1300 na gostovanju)

Aleksandar Popović

LJUBINKO I DESANKA

21. novembar 1986.

22 predstave (10 u mestu, 12 na gostovanju)

5765 gledalaca (1704 u mestu, 4061 na gostovanju)

Bertolt Brecht

BILBAO BAL

8. maja 1987.

1 predstava

100 gledalaca

Dušan Jovanović

ŽIVOT PROVINCIJSKIH PLEJBOJA POSLE DRUGOG SVETSKOG RATA

28. februara 1987.

12 predstava

2604 gledaoca.

PREMIJERE NA KAMERNOJ SCENI

Slobodan Šnajder

DUMANSKE TISINE

Režija: Mira Erceg, kao gost

Scenografija: Boris Maksimović

Kostimi: Jasna Petrović Badnjarević

Koreografija: Jelena Santić, kao gost

Lektor: dr Zarko Ružić

Izbor muzike: Vitomir Simurdić

Konsultant: Antun Kolendić

Lica: Gordana Đurđević (*Agneza Beneša, sor Beatrix*), Stevan Gardinovački (*Otac joj Beneša*), Dragomir Pešić (*Plakir*), Aleksandra Ilić Pleskonjić (*Vila, sor Angelica*), Sonja Stipičić (*Vila, sor Isabella*), Mihajlo Pleskonjić (*Dživo*), Velimir Životić (*Gozze*), Dragomir Pešić (*Pater*), Nela Jelić (*Mala Agneza*).

10. oktobra 1987.

24 predstave (21 u mestu, 3 na gostovanju)

1766 gledalaca (1249 u mestu, 517 na gostovanju)

Israel Horovic (Horovitz)

PRVI

(The Primary English Class)

Prevodilac: Vjenceslav Radovanović

Režija: Milan Pletel

Scenografija i kostimi: Jasna Petrović Badnjarević

Lica: Predrag Tomanović (*Fleming*), Aleksandar Gajić (*Stiven*), Biljana Milikić (*Moli*), Duško Radović (*Dolan*), Dušan Rokvić (*Arnal*).

17. novembra 1987.

16 predstava (14 u mestu, 2 na gostovanju)

1009 gledalaca (701 u mestu, 308 na gostovanju)

Anton Pavlović Čehov

GALEB

(Чайка)

Diplomska predstava studenata glume u klasi profesora Bore Draškovića i asistentata Nikite Milivojevića i Harisa Pašovića.

Lica: Valentana Cerškov (*Arkadina*), Robert Kolar (*Trepljev*), Duško Rokvić** (*Sorin*), Gordana Jošić (*Zarečna*), Nenad Vujanović, kao gost (*Samrajev*), Olivera Stamenković (*Polina*), Marijana Prpa (*Maša*), Aleksandar Matić (*Trigorin*), Predrag Momčilović* (*Dorn*), Bogdan Kuzmanović (*Medvedenko*), Jelena Antonijević (*Sobarica*).

9. juna 1988. — Na Popovici

7 predstava (5 u mestu, 2 na gostovanju)

1317 gledalaca (599 u mestu, 718 na gostovanju)

HASANAGINICA

Scenska panorama, po motivima narodne pesme i drama Milana Ogrizovića, Alekse Santića i Ljubomira Simovića

Ispitna predstava III godine glume. Klasa: profesor Branko Pleša, asistent Gordana Đurđević.

Lica: Lora Orlović (*Narodni pevač, Zafir-Hanuma, Vlahinjica*), Branka Selić (*Hasanaginica, Umihana-mati Hasanova, Aiša, Narodni pevač*), Saša Torlaković (*Hasanaga, Beg Pintorović, Narodni pevač, Imotski Kadija, Asker*), Jasna Đuričić (*Mati Hasanova, Hasanaginica, Robinjica, Mati Pintorovića, Narodni pevač*), Predrag Kolarević (*Asker, Huso, Narodni pevač, Hasanaga*), Saša Marjanović (*Asker Jusuf, Narodni pevač, Hasanaga, Svata starješina*), Tatjana Šanta (*Sultanija, Sultanija-kćer, Narodni pevač*), Tatjana Medić (*Narodni pevač, Hasanaginica*), Draginja Voganjac (*Hasanaginica, Mati Hasanova, Narodni pevač*), Predrag Kolarović (*Hasanaga*).

18. juni 1988.

1 predstava

120 gledalaca

* glumac SNP-a

** glumac Pozorišta „Duško Radović“

OBNOVE NA KAMERNOJ SCENI

Lazar Bojanović
KOMUNJARA
15. oktobra 1984.
1 predstava
808 gledalaca

Franc Ksaver Krec
GNEZDO
9. septembra 1986.
4 predstave (2 u mestu, 2 na gostovanju)
587 gledalaca (136 u mestu, 451 na gostovanju)

Drama je gostovala u SAP Vojvodini u Beočinu, Beški, Gardinovcima, Jaši Tomiću, Kikindi, Rumi (2), Ruskom Krsturu, Somboru, Srpskoj Crnji i Titelu.

Drama je gostovala izvan Vojvodine u Beogradu (4), Zemunu, Loznici, Mladenovcu, Nišu, Smederevu, Markarskoj (2), Osijeku, Sremskim Lazama, Zagrebu, Mostaru, Sarajevu (3), Tuzli i Titogradu.

U inostranstvu, u Varšavi i Lođu (NR Poljska).

Drama je izvela 205 predstava (172 u mestu, 33 na gostovanju).

Ukupno je bilo 51.319 gledalaca (38085 u mestu, 13.234 na gostovanju).

REPERTOAR / OPERA I BALET

PREMIJERE U VELIKOJ DVORANI

Đakomo Pučini (Puccini)
BOEMI
(La Boheme)

Libreto prema delu Anrija Miržea „Scene iz boemskog života” napisali Luidi Ilika i Đuzepe Đakoza.

Dirigent: Miodrag Janoski

Režija i scenografija: Franjo Potočnik, kao gost

Kostimi: Mirjana Stojanović Maurić

Hor uvežbao: Juraj Ferik

Dečiji hor uvežbala: Vera Naumović, kao gost

Lica: Slavoljub Kocić, Gruzica Paunović, kao gost (*Rodolfo*), Vjera Miranović Mikić, Branka Oklješa (*Mimi*), Branislav Vukasović (*Marčelo*), Bojan Knežević (*Sonar*), Branislav Jatić (*Kolin*), Gordana Kojadinović, Julija Hartig (*Mizeta*), Zoran Martinović (*Benoa*), Čedomir Milušić, Arpad Sarka (*Aldindoro*), Dragoslav Ilić (*Parpinjol*), Čedomir Milušić, Slavoljub Veselinović (*Carinici*), Din Toman (*Konobar*).

11. oktobar 1987.

6 predstava u mestu

1429 gledalaca

Đakomo Pučini (Puccini)

TOSKA

(Tosca)

Libreto, po drami Viktorijena Sardua, napisali L. Ilika i Đ. Đakoza.

Prevod: Milan Dimović

Dirigent: Imre Toplak

Režija: Mladen Sabljčić, kao gost

Scenografija: Mileta Leskovic

Kostimi: Stana Jatić, kao gost

Hor pripremio: Juraj Ferik

Lica: Vera Kovač Vitkai, Vjera Miranović Mikić (*Toska*), Slavoljub Kocić, Sime Mardešić, kao gost (*Skarpinja*), Branislav Jatić, Bojan Knežević (*Crkvenjak*), Dragoslav Ilić, Aleksandar Manojlović (*Spoleta*), Arpad Sarka (*Sarone*), Jasna Prokić (*Glas pastira*), Čedomir Milušić, Arpad Sarka (*Ključar*), Din Toman (*Oficir*).

24. maja 1988.

5 predstava (3 u mestu, 2 na gostovanju)

938 gledalaca (660 u mestu, 278 na gostovanju)

OBNOVE U VELIKOJ DVORANI

Đuzepe Verdi

TRUBADUR

25. septembra 1981.

2 predstave (1 u mestu, 1 na gostovanju)

578 gledalaca (320 u mestu, 258 na gostovanju)

Đuzepe Verdi

TRAVIJATA

16. oktobar 1981.

7 predstava (6 u mestu, 1 na gostovanju)

3780 gledalaca (3448 u mestu, 332 na gostovanju)

Đuzepe Verdi

RIGOLETO

28. decembra 1982.

3 predstave

469 gledalaca

Đuzepe Verdi

NABUKO

8. maja 1983.

5 predstava

2469 gledalaca

Žorž Bize

KARMEN

11. januar 1985.

3 predstave

1737 gledalaca

Vinčenco Belini
NORMA
25. oktobra 1985.
4 predstave (2 u mestu, 2 na gostovanju)
2513 gledaoca (625 u mestu, 1888 na gostovanju)

Rudolf Bruči
GILGAMES
2. novembra 1986.
3 predstave (1 u mestu, 2 na gostovanju)
1556 gledalaca (136 u mestu, 1420 na gostovanju)

Petar Iljič Čajkovski
JOLANTA
14. februar 1987.
4 predstave u mestu
820 gledalaca

PRIMEDBA: *Jalanta* je tri puta izvedena zajedno sa operom *Kavalerija rustikana*
3 predstave — 671 gledalac.

Pjetro Maskanji
KAVALERIJA RUSTIKANA
14. februar 1987.
6 predstava u mestu
1078 gledalaca

Johan Straus
SLEPI MIŠ
19. maja 1987.
9 predstava
3232 gledaoca

PREMIJERE U MALOJ DVORANI

Galetano Doniceti
LJUBAVNI NAPITAK
(L'elisir d'amore)
Liberto: Feliče Romani
Dirigent: Miodrag Janoski
Režija: Ivica Krajač, kao gost
Scenografija: Zvonko Šuler, kao gost
Crteži: Đurdica Merle, kao gost
Kostimi: Mirjana Stojanović Maurić
Koncertmajstori: Karlo Horvat, Imre Lakatoš
Korepitor: Svetozar Saša Kovačević, Aleksandar Hercenberger
Hor spremio: Juraj Ferik
Scenski pokret uvežbala: Tereza Čebški
Lica: Gordana Kojadinović (*Adina*), Slavoljub Kocić (*Nemorino*), Branislav Vukasović (*Belkore*), Bojan Knežević (*Dulkamara*), Branka Oklješa (*Daneta*), Josip Poka (*Dobošar*), Saša Dragović (*Trubač*), Ištvan Holiček (*Gradonačelnik*), Čedomir Milušić (*Notar*),

Aleksandar Milovanović, Branislav Veselinović, Vladimir Vujičić, Zoran Đurić (*Dulkamarina družina*).
25. marta 1988.
8 predstava (6 u mestu, 2 na gostovanju)
1936 gseadaoca (1148 u mestu, 788 na gostovanju)

OBNOVE U MALOJ DVORANI

Đakomo Rosini
SEVILJSKI BERBERIN
30. april 1985.
4 predstave (3 u mestu, 1 na gostovanju)
611 gledalaca (438 u mestu, 174 na gostovanju)

Opera je gostovala u SAP Vojvodini u Beočinu (2), Rumi (2), Somboru (2) i Vršcu.

Izvan Vojvodine u Beogradu (2) i Osijeku.

Gostovala je i u Iraku, u Bagdadu.

Opera je izvela 69 predstava (58 u mestu, 11 na gostovanju).

Ukupno je bilo 23147 gledalaca (18009 u mestu, 5138 na gostovanju).

BALET

PREMIJERE U VELIKOJ DVORANI

Miroslav Statkić
ORION
Liberto: Bogdan Ruškuc
Režija i koreografija: Slavko Pervan, kao gost
Dirigent: Miodrag Janoski
Scenografija: Boris Maksimović
Kostimi: Jasna Petrović Badnjarević
Asistent koreografa: Dobrila Novkov
Asistent koreografija: Dobrila Novkov
Statiste uvežbala: Tereza Čebški
Lica: Rastislav Varga, Zoran Radojčić (*Orion*), Gabor Hojzer, kao gost, Bela Kurunci (*Enopion*), Biljana Njegovan, Milica Bezmarević (*Meropa*), Gizela Veličković, Olivera Kovačević, Gabriela Tegleši (*Joja*), Milica Bezmarević, Dijana Krstić (*Artemida*). *Plejade*: Mira Ruškuc, Nevena Antić Igić, Branka Tešanović, Aranka Tot (*Milica Bezmarević, Marijeta Savić*). *Nimfe*: Đerdika Lukić, Jasna Kovačić, Marijeta Savić, Aleksandra Ketig, Biljana Pušić, Olivera Kovačević, Ilinka Grnja, Ljubica Klinar, Elizabeta Kurunci, Marija Miler, Milica Miletić, Maja Grnja. *Dvorjanke-narod*: Nada Bikicki, Miroslava Grujić, Tatjana Pandurović, Magdalena Gikovski, Đurdica Nađ, Amalija Petrić, Džana Bekić, Mira Božović, Dragica Krstić, Marija Sarčević. *Dvorjani-narod*: Vasile Halaku, Apostol Hristidis, Vladimir Čebški, Nikola Uzelac, Bela Ku-

runci, Ismet Fetaković, Dragan Vlalukin, Milutin Petrović, Toni Randelović, Oliver Smločić, Branislav Tešanović.

12. april 1988.
5 predstava u mestu
715 gledalaca

OBNOVE U VELIKOJ DVORANI

Adolf Šari Adams
Z I Z E L A
23. marta 1982.
5 predstava u mestu
1913 gledalaca

Petar Iljič Čajkovski
LABUDOVO JEZERO
8. februara 1985.
3 predstave u mestu
1641 gledalac

Sergej Sergejevič Prokofjev
PEPELJUGA
27. marta 1987.
34 predstave (20 u mestu, 14 na gostovanju)
12.127 gledalaca (7592 u mestu, 4535 na gostovanju)

Balet je gostovao u SAP Vojvodini u Čoki, Kikindi (2), Novom Bečeju, Novom Kneževcu, Rumi, Somboru (2), Sremskoj Mitrovici (2), Titelu, Vršcu (2) i Zrenjaninu.

Balet je izveo 47 predstava (33 u mestu, 14 na gostovanju).

Ukupno je bilo 16.396 gledalaca (11861 u mestu, 4535 na gostovanju).

KONCERTI

Vojvođanska filharmonija

2 koncerta (1 u mestu, 1 na gostovanju)
328 slušalaca (108 u mestu, 220 na gostovanju)

Kamerni orkestar

4 koncerta (1 u mestu, 3 na gostovanju)
411 slušalaca (51 u mestu, 360 na gostovanju)

Kamerni hor

4 koncerta na gostovanju
693 slušaoca

VII Gala koncert operskih umetnika

1 koncert u mestu
366 slušalaca

Promenadni koncerti

3 koncerta u mestu
1740 slušalaca

Pozorište je izvelo ukupno 313 predstava (261 u mestu, 52 na gostovanju) na kojima je bilo 89.589 gledalaca (67.955 u mestu, 21.634 na gostovanju).

NOVOSADSKO POZORIŠTE — UJVIDEKI SZÍNHÁZ

Direktor: Faragó Árpád (1931, 34, 2)
Dramaturg: Franyó Zsuzsanna (1953, 13, 9)
Kostimograf: Branka Petrović (1945, 18, 9)
Glumci: Abrahám Irén (1949, 20, 11), Banka Gabriella (1961, 3, 3), Banka János (1958, 3, 3), Faragó Edit (1963, 2, 1), Fejes György (1927, 40, 2), Ladik Katalin (1942, 27, 11), Pásthly Máttyás (1945, 22, 11), Romhányi Ibi (1939, 31, 2), Szilágyi Rövid Eleonóra (1960, 5, 5), Soltis Lajos (1950, 14, 9), Szilágyi Nándor (1955, 4, 4), Venczel Valentin (1952, 10, 10).

REPERTOAR

PREMIJERE

Jordan Plevneš

„R“

Režija i scenografija: Ljubiša Georgievski

Kostimi: Branka Petrović

Muzički saradnik: Andrej Beljan

Scenski pokret: Ivan Klemenc

Lica: Soltis Lajos (*Makszin Brodszki*), Rusz Milán (*Abrám*), Romhányi Ibi (*Arma*), Ladik Katalin (*Katerina*), Márton András (*ifjabb Abrám*), Soltis Oszike (*Jana*), Pásthly Máttyás (*Naum*), Fejes György (*Szerafim Prodanszki*), Fischer Várady Hajnalka (*Szlobodanka Prodanszka*), Szilágyi Rövid Eleonóra (*Margarita Veterova*), Venczel Valentin (*a Nemzeti Színház igazgatója*), Arcson Rafael (*Tűzoltó*), Kovács Etelka (*Újságíró*), Jelica Bjeli (*Maria Malon*), Szilágyi Nándor (*Alekszandar Petrazsinszkij*), Simon Mihály (*Kedényik Attila*), László Sándor (*Harold Milton*), Banka János (*Patrik Lorie*), Giric Attila (*Bogdan Kamienski*), Kákonyi Tibor (*Stefan Müller*).

U predstavi učestvuju: Skrinjář István, Szalov László, Törteli László.

13. oktobar 1987.

10 predstava u mestu
941 gledalac

U predstavi su honorarno učestvovali: Ruzs Milán, Márton András, Soltis Öszike, Fischer Várady Hajnalka, Arcson Rafael, Kovács Etelka, Jelica Bjeli, Simon Mihály, László Sándor, Giric Attila, Kákonyi Tibor, Skrinjář István, Szalov László, Törteli László.

Joao Bethencourt

AZNAP, MIKOR A PÁPAT ELRABOLTÁK

(Dan kada su kidnapovali papu)

Režija: Vajda Tibor

Scenografija i kostimi: Annamária Mihajlović

Muzički saradnik: Molnár Deszó

Lica: Ferenczi Jenő (*Albert pápa*), Fischer Károly (*Samuel Leibowitz*), Fischer Várady Hajnalka (*Sara*), Simon Mihály (*Irving*), Faragó Edit (*Miriam*), Pásthly Mátyás (*Meyer rabbi*), Fejes György (*O'Hara biberos*), Banka János (*A slieriff*).

U predstavi su honorarno učestvovali: Ferenczi Jenő, Fischer Károly, Fischer Várady Hajnalka, Simon Mihály.

15. decembar 1987.

18 predstava (14 predstava u mestu, 4 na gostovanju)
2871 gledalac (1656 u mestu, 1215 na gostovanju).

Slawomir Mrożek:

MÉSZARSZÉK

(Rzeźnia)

(Klanica)

Režija: Luboslav Majera

Scenografija: Juraj Fábry

Kostimi: Branka Petrović

Izbor muzike: Luboslav Majera

Lica: Nagygellért Kiss Júlia (*Mama*), Szilágyi Rövid Eleonóra (*Fuvolaművész*), Venczel Valentin (*Hegedűművész*), Banka János (*Paganini, Mészáros*), Szilágyi Nándor (*Altiszt*), Balázs-Piri Zoltán (*A filharmonia igazgatója*).

U predstavi su honorarno učestvovali: Nagygellért Kiss Júlia, Balázs-Piri Zoltán.

28. decembar 1987.

20 predstava (13 predstava u mestu, 7 na gostovanju)
2406 gledalaca (1013 u mestu, 1393 na gostovanju)

Branislav Nušić

A MEGBOLDOGULT

(Pokojnik)

Režija: Radoslav Dorić

Scenografija: Aleksandar Zlatović

Kostimi: Branka Petrović

Kompozitor: Lengyel Gábor

Scenski pokret: Ivan Klemenc

Lica: Soltis Lajos (*Márics*), Venczel Valentin (*Novákovics*), Fejes György (*Szpaszoje*), Faragó Árpád (*Gyűrics úr*), Banka János (*Prótics*), Pásthly Mátyás (*Anta*), Pataki László (*Gyákovics*), Balázs-Piri Zoltán (*Mile*), Szilágyi Nándor (*Schwartz*), Fischer Várady Hajnalka (*Rina*), Faragó Edit (*Mária*).

U predstavi učestvuju: Simon Mihály, Törteli László, Brüchner István, Szóke Zoltán, Szél Olivér.

U predstavi su honorarno učestvovali: Pataki László, Balázs-Piri Zoltán, Fischer Várady Hajnalka, Simon Mihály, Törteli László, Brüchner István, Szóke Zoltán, Szél Olivér.

10. februar 1988.

12 predstava (11 predstava u mestu, 1 na gostovanju)
1814 gledalaca (1474 u mestu, 340 na gostovanju)

Hubay Miklós

RÓMAI KARNEVAL

(Rimski karneval)

Režija: Milan Belegišanin

Scenografija: Boris Maksimović

Kostimi: Annamária Mihajlović

Izbor muzike: Vitomir Simurdić

Scenski pokret: Ivan Klemenc

Lica: Romhányi Ibi (*Margit*), Balázs-Piri Zoltán (*Bátori*), Banka János (*Zénó*), Venczel Valentin (*Direktor*).

U predstavi učestvuju: Bicskei Elizabetta, Törteli László, László Sándor, Szilágyi Nándor, Simon Mihály, Kovács Etelka.

U predstavi su honorarno učestvovali: Balázs-Piri Zoltán, Bicskei Elizabetta, Törteli László, László Sándor, Simon Mihály, Kovács Etelka.

26. april 1988.

6 predstava u mestu

547 gledalaca

Samuel Beckett

Ó AZOK A SZÉP NAPOK

(Happy Days)

(Srećni dani)

Kompozitor: Boris Kovač

Lica: Ladik Katalin (*Winnie*), Szilágyi Nándor (*Wittie*).

14. juni 1988.

3 predstave u mestu

101 gledalac

OBNOVE

Edward Albee

KÉNYES EGYENSÜLY

(Delikatna ravnoteža)

25. juni 1987.

9 predstava u mestu

1018 gledalaca

Örkény István

T O T E K

(Totovi)

5. maja 1987.

10 predstava (8 u mestu, 2 na gostovanju)
1508 gledalaca (917 u mestu, 591 na gostovanju)

Kopeczky László

K A D A R K A T A

13. marta 1987.

20 predstava (10 predstava u mestu, 10 na gostovanju)
2298 gledalaca (600 u mestu, 1698 na gostovanju)

Kosztolányi Dezső

É D E S A N N A

19. decembra 1983.

12 predstava (8 u mestu, 4 na gostovanju)
2102 gledalaca (885 u mestu, 1217 na gostovanju)

Molnár Ferenc

J A T E K A K A S T E L Y B A N

(Igra u dvorcu)

24. novembra 1977.

3 predstave u mestu
214 gledalaca

Pozorište je gostovalo u Beogradu, Budimpešti (2), Bečeju, Dubrovniku (4), Domanjševconea, Lendavi (3), Ljubljani, Mariboru, Osijeku, Ruskom Selu, Sentu (3), Somboru (2), Subotici (2), Zagrebu, Zmajevcu i Zrenjaninu.

Ukupno su izvedene 123 predstave (95 u mestu, 20 na gostovanju).

Ukupno je bilo 15.820 gledalaca (9.376 u mestu, 6.454 na gostovanju).

POZORIŠTE MLADIH

Upravnik: Dragan Srećkov (1949, 9, 1)

Vršilac dužnosti upravnika: Jevto Dušanović (1932, 34, 25)

Dramaturg: Slavko Penca (1924, 39, 6)

Sekretar: Jelena Radović (1940, 24, 16)

Tehnički šef-organizator: Stevan Tomin (1939, 16, 10)

Glumci: Emina Vasić-Milić (1951, 14, 7), Gabriela Dudkova (1944, 15, 2), Vera Hrcan (1957, 7, 4), Tereza Čambor (1950, 18, 18), Draginja Jergić-Bubulj (1946, 15, 14), Mirjana Popović (1951, 17, 5), Jasminka Stupar (1958, 6, 6), Olja Vojnović (1947, 20, 18), Vojislav Cinkocki (1936, 31, 20), Jevto Dušanović (1932, 34, 25), Emil Kurcinak (1960, 4, 4), Siniša Radosavljević (1939, 27, 27), Jovan Torački (1962, 3, 3), Pavle Vujičić (1950, 16, 9), Dragan Zorić (1956, 9, 9), Jasna Frančić (1961, 3, 2),

Tijana Maksimović (1961, 2, 2), Vesna Ždrnja (1962, 2, 2), Ratko Radvojević (1951, 15, 6).
Inspicijent-sufler: Slavica Sremčević (1950, 18, 18)

UMETNICKI SAVET

Dragan Srećkov i Jevto Dušanović (po funkciji), Draginja Jergić-Bubulj, Olja Vojnović, Tijana Maksimović, Jasminka Stupar.

POZORIŠNI SAVET

Olja Vojnović, Emina Vasić-Milić, Draginja Jergić-Bubulj, Pavle Vujičić, Tijana Maksimović, Slavica Sremčević, Milena Kokeza, Jelena Radović, Tereza Čambor, Emil Kurcinak, Vesna Ždrnja.

ZBOR RADNIKA

Svi zaposleni u Pozorištu mladih
Predsednik: Đorđe Cirić

REPERTOAR

PREMIJERE

Antoine de Saint-Exupéry

A K I S H E R C E G

(Le petite Prince)

(Mali princ)*

Dramatizacija i režija: Soltis Lajos

Scenografija: Dragoljub Adžić

Kostimi: Dobi-Korpa Jolanda

Muzika: Faragó Attila

Koreografija: Anita Perin-Zgomba

Lica: Soltis Oszike (*Kis herceg*), László Sándor (*Pilóta*), Vicei Natalia (*Rózsa*), Sinkó István (*Király*), Kurcinak Emil (*Hu*), Bicskei Eliz (*Izákos üzletember*), Kovács Etelka (*Lámpagyújtogató*), Giric Attila, (*Geográfus*), Csambor Teréz (*Kigyó*), Banka Livia (*Róka*).

23. decembra 1987.

4 predstave u mestu

440 gledalaca

Nevena Simin

Z L A T O R U N I O V A N

Adaptacija i režija: Jelena Sitar

Scenografija: Jelena Sitar

Kreacija lutaka: Brane Solce i Savraš Šandor

Muzika: Igor Cvetko

Dizajn svetla: Vladimir Živanov

* Predstavu „Malog princa“ na mađarskom jeziku pripremljena je u saradnji sa Televizijom Novi Sad.

Učestvuju: Dragan Zorić, Pavle Vujičić, Jovan Torački, Jasna Frančić, Vesna Zdrnja, Tereza Čambor, Vera Hrčan, Emina Vasić-Milić, Tijana Maksimović.
24. februara 1988.
8 predstava (4 u mestu, 4 na gostovanju)
671 gledalac (201 u mestu, 470 na gostovanju)

Milivoje Radaković
(po braći Grim)
SNEŽANA I SEDAM PATULJAKA

Režija i kreacija lutaka: Milivoje Radaković
Asistent režije: Tijana Maksimović
Učestvuju: Emina Vasić-Milić, Tijana Maksimović, Vojislav Cinkocki, Olja Vojnović, Emil Kurčinak, Ratko Radivojević, Dragan Zorić, Vera Hrčan, Jasminka Stupar, Tereza Čambor, Jasna Frančić, Draginja Jerčić-Bubulj, Vesna Zdrnja, Gabriela Dudkova, Mirjana Popović.
19. jun 1988.
2 predstave u mestu
191 gledalac

OBNOVE

Gernatova-Guravičeva
PATKICA ŽUTKICA
4. marta 1967.
11 predstava u mestu
1.162 gledaoca

Staša Jelić
CRVENKAPA
1. novembra 1970.
17 predstava (9 u mestu, 8 na gostovanju)
3.940 gledalaca (1.390 u mestu, 2.550 na gostovanju)

Estera Tot
KO SE BOJI VUKA JOŠ
6. decembra 1970.
7 predstava u mestu
1.081 gledalac

Nina Kisijan (po Kiplingu)
RADOZNALO SLONČE
11. juna 1972.
17 predstava (13 u mestu, 4 na gostovanju)
2.154 gledaoca (1.354 u mestu, 800 na gostovanju)

Branko Mihaljević
ZEKA, ZRIKA I JAGNJE
10. septembra 1978.
16 predstava u mestu
2.926 gledalaca

Slobodan Stanišić
JAVA U SNOVIGRADU
31. marta 1983.
10 predstava (7 u mestu, 3 na gostovanju)
1.565 gledalaca (665 u mestu, 900 na gostovanju)

Borislav Mrkšić (Po K. Andersenu)
SNEŽNA KRALJICA
24. novembra 1983.
10 predstava (8 u mestu, 2 na gostovanju)
1.656 gledalaca (856 u mestu, 800 na gostovanju)

Jan Grabovski
VUK I JARICI
25. marta 1984.
3 predstave u mestu
450 gledalaca

Radoslav Pavelkić
VESELI VOZ
6. januara 1985.
20 predstava (18 u mestu, 2 na gostovanju)
2.402 gledaoca (2.102 u mestu, 300 na gostovanju)

Zoran Popović
BAJKA O POSTANSKOM SANDUČETU
24. novembra 1985.
6 predstava u mestu
604 gledaoca

Zivojin Vukadinović
PEPELJUGA
8. decembra 1985.
11 predstava (5 u mestu, 6 na gostovanju)
2.985 gledalaca (485 u mestu, 2.500 na gostovanju)

Pavle Janković Šole
LAŽIKAŽI IZ DŽAKA
12. juna 1986.
20 predstava (17 u mestu, 3 na gostovanju)
2.322 gledaoca

Srboljub Stanković
LUTKA SA CRVENOM KAPOM
2. novembra 1986.
19 predstava (10 u mestu, 9 na gostovanju)
3.463 gledaoca (1.070 u mestu, 2.393 na gostovanju)

Rada Moskova
HROMI PETLIC
15. februara 1987.
24 predstave (18 u mestu, 6 na gostovanju)
4.207 gledalaca (1.996 u mestu, 2.210 na gostovanju)

Oskar Vajld
SREĆNI PRINC
28. februara 1987.
1 predstava u mestu
166 gledalaca

Pozorište mladih gostovalo je u Pećincima, Šimanovcu, Titelu, Loku, Vilovu, Gardinovicima, Beočinu, Novom Miloševu, Mošorinu, Sajkašu, Šibeniku, Sremskoj Mitrovici, Pančevu, Temerinu, Rijeci, Somboru, Bačkoj Palanci, SAP Kosovu (Priština, Miloševo, Lukari, Gračanica, Obilić).

U toku sezone Pozorište mladih je gostovalo u Hamu (SR Nemačka) sa predstavom „Lažikaži iz džaka“ Pavla Jankovića Soleta, a u SAP Kosovo izvelo 4 predstave „Crvenkape“ Staše Jelića na albanskom jeziku.

Ukupno je izvedeno 206 predstava (159 u mestu, 47 na gostovanju) koje je videlo 32.193 gledaoca (19.270 u mestu, 12. 923 na gostovanju).

AKADEMSKO POZORIŠTE „PROMENA”

REPERTOAR

PREMIJERE

Ivan Raos
BOL BI SE DALA PODNETI
Režija Nelu Markovićan
Lica: Rade Marković (*Ivan*), Saša Torlaković (*Tom*), Zeljko Santrač (*Arno*).

Rene de Obaldia
GOSPODIN KLEBS I ROZALI
Režija: Goran Vukčević
Lica: Nenad Grozdenović (*Gospodin Klebs-profesor*), Olgica Stanareti (*Rozali*), Branka Selić (*Gospođa Sa-sefko*), Dragan Stiglic (*Džon Dimitri Dimrofiaro Dimitrof-špijun*),
11. januara 1988.

Semjuel Beket
KORACI
Režija: Mirjana Vukomanović
Lica: Olivera Stamenković (*Mej*), Ketrin Murihijah (*Majka*).
11. januara 1988.

Dino Bucati (Buzzati)
SEDAM SPRATOVA
(Un caso cliriko)

Režija: Milorad Milinković
Lica: Goran Vukčević (*Djuzepe Korte*), Dragan Stiglic (*rof. Dati, Sveštenik*), Tanja Rodić (*Sestra na VII spratu*), Nenad Gvozdenović (*Lekar na VI spratu*), Vlada Milošević (*Lekar na V spratu*), Rade Marković (*Lekar na IV spratu*), Saša Malešević (*Sestra na III spratu*), Nenad Pervan (*Bolničar na II spratu*).
11. januara 1988.

Zan Rasin (Racine)

FEDRA

(Phidre)

Prevod: Milan Dedinac

Adaptacija i režija: Branko Pleša

Asistent reditelja: Gordana Djurđević

Kostimi: Mirjana Stojanović-Maurić

Muzički saradnik: Tamara Jovičević

I scena: Saša Marjanović (*Hipolit*), Predrag Kolarević (*Teramen*), Draginja Voganjac (*Enona*),

II scena: Lora Orlović (*Fedra*), Jasna Djuričić (*Enona*), Branka Selić (*Panopa*),

III scena: Tatjana Šanta (*Aricija*), Jasna Djuričić (*Ismena*), Saša Marjanović (*Hipolit*), Predrag Kolarević (*Teramen*),

IV scena: Draginja Voganjac (*Fedra*), Saša Marjanović (*Hipolit*), Lora Orlović (*Enona*),

V scena: Saša Marjanović (*Hipolit*), Predrag Kolarević (*Teramen*),

VI scena: Jasna Djuričić (*Fedra*), Tatjana Medić (*Enona*),

VII scena: Jasna Djuričić (*Fedra*), Tatjana Medić (*Enona*), Nikola Ivošević (*Tesej*), Saša Torlaković (*Hipolit*),

VIII scena: Nikola Ivošević (*Tesej*), Branka Selić (*Enona*), Saša Torlaković (*Hipolit*),

IX scena: Tatjana Medić (*Fedra*), Nikola Ivošević (*Tesej*), Draginja Voganjac (*Enona*),

X scena: Tatjana Šanta (*Aricija*), Saša Torlaković (*Hipolit*),

XI scena: Tatjana Šanta (*Aricija*), Predrag Kolarević (*Tesej*), Jasna Djuričić (*Ismena*),

XII scena: Predrag Kolarević (*Tesej*), Nikola Ivošević (*Teramen*), Saša Marjanović, Saša Torlaković (*Glasnici*), Branka Selić (*Fedra*), Lora Orlović (*Panopa*).

22. februara 1988. — SNP, Kamera scena.

Milan Rakić
LJUBAVNA PESMA

Scenski prikaz

Izbor teksta i režija: Ana Cvijanović-Jajčanin

Koreografija: Ljiljana Mišić

Muzički saradnik: Valerija Urban

Lica: Aleksandar Matić, Bogran Kuzmanović (*Milan Rakić*), Valentina Cerškov (*Nežna Ljubav*), Gordana Jošić (*Strasna Ljubav*).

25. marta 1988. Slavonski Brod

Pamela Zalina (Zoline)

TOPLOTNA SMRT SVEMIRA

(The heat death of the universe)

Dramtizacija i režija: Dragan Stiglic

Lica: Jasna Djuričić (*Sarah Boyle*), Nenad Pervan (*Edward Beguile*), Goran Vukčević (*Clausius Boltzmann*), Jelena Antonijević (*Johanna Boyle*), Zarana Antonijević (*Christine Boyle*), Rade Marković (*Sebastian Boyle*), Branka Selić (*Agatha Boyle*).

9. maja 1988.

Ladislav Smoček

DR BURKE KÜLÖNÖS DELUTANJA

(Neobično popodne gospodina Burkea)

Režija: Virág Mihály i F. Várady Hajnalka

Izbor kostima i dekora: Anamaria Mihajlović

Muzika: Molnár Dezső

Lica: Vicei Natália (*Dutechová*), Kovács Etelka (*Svata*), Simon Mihály (*Burke*), Kákonyi Tibor (*Tichý*), Giric Attila (*Václav*).

4. jun 1988. — Ujvidéki Színház

N. V. Gogolj (Гоголь)

ŽENIDBA

(Женитьба)

Režija: Rade Marković

Asistent reditelja: Verica Milošević

Lica: Jelica Petrović (*Agafja*), Olgica Stanarević (*Ari*na), Tanja Rodić (*Fjokla*), Rade Marković (*Potkotjosi*n), Nenad Gvozdenović (*Kočkarjov*), Vlada Milošević (*Kajgana*), Nenad Pervan (*Anučkin*), Zeljko Santrač (*Zevakin*), Silvija Pinku (*Dunjaška*), Dimitrije Ilić (*Stepan*).

6. juna 1988.

Napomena: Izvedena je i premijera Čehovljevog *Galaba* koja je uvrštena u repertoar Drame Srpskog narodnog pozorišta, te je i iskazana u repertoaru Kamernе scene Drame.

SALAŠARSKO POZORIŠTE — TANYASZÍNHÁZ

Vörösmarty Mihály

CSONGOR ÉS TÜNDE

Dramaturg: Soltis Lajos

Režija i kostimi: Soltis Lajos

Scenografija: Soltis Lajos i Bicskei Zoltán

Muzika: Tickmayer István

Koreografija: Taus Lajos i Ivica Klemenc

Lica: Szöke Zoltán (*Scongor*), Szántó Valéria (*Tünde*), Modri Györgyi (*Mirigy*), Rózsa Iona (*Ilma*), Tóth Loon (*Kurrah*), Brücker István (*Berreh*), Szél Olivér (*Duzzog*), Simon Mihály (*Bilga*), László Sándor (*Kalmár*), Magyar Attila (*Hadvézér*), Giric Attila (*Tudós*), Banka Livia (*Ej*).

U predstavi učestvuju: Kreszankó Valéria, Törteli László, Erdélyi Melinda, Karlo Béla, Salamon József.

9. jula 1988. (Kavilló)

31 predstava

13000 gledalaca

MULTIMEDIJALNI TEATAR „SCENA 13” RADIO-NOVOG SADA

Glavni i odgovorni urednik: Pavle Janković Sole

Toma Jovanović

IZVUKIVANJE VUKA

(u povodu dve stote godišnjice rađenja Vuka Stefanovića Karadžića)

Režija: Radoslav Dorić

Asistenti reditelja: Ferenc Morvai i Ljudevit Hajdu

Izvođač: Toma Jovanović

5. septembra 1987.

13 predstava (6 u mestu, 7 na gostovanju)

1.200 gledalaca (500 u mestu, 700 na gostovanju)

DRAMSKI PROGRAM RADIO-NOVOG SADA

Glavni i odgovorni urednik: Pavle Janković Sole

Petkom od 20,00 do 21,00 sat

Dramaturg: Vojislav Karanović

Muzički urednik: Vili Gregec

Inspicijenti: Ana Maronka i Marijana Prentović

Septembar 1987. — septembar 1988.

PREMIJERE RADIO-DRAMA NA SRPSKOHRVATSKOM JEZIKU

Golub Dobrašinović

VUK POD PRISMOTROM POLICIJE

Režija: Radoslav Dorić

Uloge: Stevan Šalajić, Karolj Fišer, Stevan Gardinovački, Dragomir Pešić, Velimir Životić, Tihomir Pleškonjić i Toma Jovanović.

Asistent ton-majstora: Violeta Brankov
Ton-majstor: Dušan Stojičić
4. septembra 1987.
49,08¹

Kosta Savić

**SECANJE PARTIZANSKOG LEKARA
DUŠANA SAVICA-DODE**

Režija: Dragan Jović
Uloga: Feodor Tapavički
Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
11. septembra 1987.
37,15

Pavle Janković Šole

SVI UZA ZID

Režija: Dragan Jović
Uloge: Velimir Zivotić, Milenko Pavlov, Mirjana Gardinovački, Ratko Radivojević, Aleksandar Đorđević, Vojislav Cinkocki, Gordana Kamenarović, Mihajlo Pleskonjić, Milena Bulatović, Tijana Maksimović, Prvoslav Zakovski, Toma Jovanović, Tihomir Stanić, Dragomir Pešić, Dragan Đorđević, Milan Kočalović, Selimir Tošić, Danica Kukulović, Rade Kojadinović i Dušan Stojičić

Asistent ton-majstora: Doru Barbulov
Ton-majstor: Ferenc Morvai

13. oktobra 1987.
49,57

Stevan Babić

VREME TMINE I STRAHA

Režija: Stevan Babić
Uloge: Dragica Brković, Stevan Gardinovački, Aleksandra Carić, Toma Jovanović i Mirjana Gardinovački.
Asistent ton-majstora: Slobodan Čalić
Ton-majstor: Dušan Stojičić

20. oktobra 1987.
54,55

Petar Ljubojev

LABINSKO TOPLO LETO

Režija: Petar Ljubojev
Uloge: Ratko Radivojević, Vladislav Kačanski, Toma Jovanović, Ilinka Kajtez, Aleksandar Đorđević i Slavko Đorđević.

Asistenti ton-majstora: Jelena Zvijer i Aleksandar Marković

Ton-majstor: Dušan Stojičić
4. decembra 1987.
55,00

Božidar Kovačević

**PRIGODNA DRAMA IZ 1938. GODINE O
VUKU**

Režija: Radoslav Dorić
Uloge: David Tasić, Karolj Fišer, Tihomir Pleskonjić, Miodrag Petrović, Velimir Zivotić, Aleksandar Gajin, Toma Jovanović, Vladeta Popov, Aleksandar Đorđević, Stevan Gardinovački, Miodrag Petronje, Milan Smit i Milica Radaković.

Asistent ton-majstora: Jelena Zvijer

Ton-majstor: Dušan Stojičić
18. decembra 1987.
41,57

Zvezdana Šarić

PLAVI JAPANAC

Režija: Dragan Jović
Uloge: Milena Bulatović, Velimir Zivotić, Zaida Krimšamhalov, Stevan Gardinovački, Ljubica Ravasi, Vladeta Popov i Toma Jovanović.

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić

29. januara 1988.
41,16

Ivan Ivanović

SOPSKA AMBASADA

Režija: Radoslav Dorić
Uloge: David Tasić, Vladeta Popov, Miodrag Petronje, Dragomir Pešić, Tihomir Stanić, Miodrag Petrović, Zoran Bogdanov, Toma Jovanović, Božo Jajčin i Milan Smit.

Asistent ton-majstora: Oto Ekres

Ton-majstor: Dušan Stojičić
26. februara 1988.
50,12

Branislav Nušić

ANALFABETA

Adaptacija i režija: Radoslav Dorić
Uloge: Velimir Zivotić, Rade Kojadinović, Vladislav Kačanski, Mirjana Gardinovački, Ljubica Rakić i Karolj Fišer.

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić

4. marta 1988.

40,29

Nandor Gion

IZIDOR

Preveo: Svetislav Ruškuc

Režija: Dragan Jović

Uloge: Aleksandar Đorđević, Mirko Petković, Milan Smit, Velimir Zivotić, Miodrag Petrović, Rade Kojadinović, Milena Bulatović, Gordana Kamenarović i članovi Dečje dramske grupe Radio-Novog Sada Aleksandar Đurić i Ivan Malčić.

¹ Vreme trajanja

Asistent ton-majstora: Alekandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
1. aprila 1988.
43,34

Aleksandar Obrenović

TARTIFIĆ I OSTALI

Režija: Aleksandar Obrenović
Uloge: Toma Jovanović, Stevan Salajić, Vojislav Cinkocki, Slavko Đorđević, Dobrila Sokica, Ilinka Kajtez, Ivan Hajtl, Sonja Josić Stipić i Miodrag Petrović.
Asistent ton-majstora: Doru Barbulov
Ton-majstor: Ivan Fece
8. aprila 1988.
51,33

Gordana Milinović

VESTICA

Režija: Nevena Janković
Uloge: Mirko Petković, Zvezdana Tomašević-Josifov i član Dečje dramske grupe Radio-Novog Sada Nemanja Raičević.
Asistent ton-majstora: Mihailo Goda
Ton-majstor: Ivan Fece
27. maja 1988.
32,57

Tome Arsovski

KLIMENT OHRIDSKI

Režija: Radoslav Dorić
Uloge: Stevan Salajić, Stevan Gardinovački, Radoje Cupić, Milena Bulatović, Toma Jovanović, Rade Kojadinović, Velimir Životić, David Tasić, Tihomir Pleskonjić, Dragomir Pešić, Vladeta Popov, Miodrag Petrović, Milan Smit, Miodrag Petronje, Ana Kardelis, Mirjana Gardinovački, Valja Skakun-Vejin i članovi Dečje dramske grupe Radio-Novog Sada Ivan Malčić, Svetlana Marković, Nataša Stojičić, Milena Belić i Danica Vukelić.
Asistenti ton-majstora: Violeta Brankov i Aleksandar Marković.
Ton-majstor: Dušan Stojičić
10. juna 1988.
58,37

Aleksandar Obrenović

BROD ZA KAPRI

Režija: Aleksandar Obrenović
Uloge: Predrag Laković, Milutin Butković i članovi Dečje dramske grupe Radio-Novog Sada Tamara Preradović i Aleksandra Dukić.
Asistent ton-majstora: Mihailo Goda
Ton-majstor: Ivan Fece
8. jula 1988.
45,30

Petko Vojnić Purčar

VIKEND

Režija: Dragan Jović
Uloge: Milica Radaković, Dobrila Sokica, Ljubica Rakić, Hajnalka Varadi-Fišer, Mirjana Gardinovački, Milena Bulatović, Ksenija Martinov-Pavlović, Sonja Stipić, Valja Skakun, Velimir Životić, Mihailo Pleskonjić, Toma Jovanović, Karolj Fišer, Ilinka Kajtez, Jovan Toročki, Danica Kukulović, Rade Kojadinović i Milan Smit.
Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
28. jula 1988.
43,20

Radovan Marušić

ISIDORIN KRUG KREDOM

(monodrama)

Režija: Dragan Jović
Uloga: Radmila Prajninger
Asistent ton-majstora: Arpad Vajler
Ton-majstor: Ferenc Morvai
26. avgusta 1988.
43,55

SCENA 13 RADIO-NOVOG SADA

Ponedjeljom od 23,02 do 24,00 sata
Dramaturg: Vojislav Despotov
Muzički urednik: Vili Gregec
Inspicijent: Mirjana Babić

Prvoslav Marić

GOSPODINE GLUMAC

(dokumentarna radio-drama)

Uloga: Stojan Jovanović
Režija: Prvoslav Marić
Snimatelj izvornog materijala: Vladimir Stanojević
Asistent snimatelja: Jelena Zvijer
Snimatelj: Mihajlo Goda
7. septembra 1987.
57,15

Predrag Marković

VEĆE U NARODNOM POZORISTU

Režija: Radoslav Dorić
Uloge: Radoslav Milenković, Branislav Jerenić, Ana Kardelis, Zoran Bogdanov, Aleksandar Pleskonjić, Miodrag Petrović, Aleksandar Đorđević, Velimir Životić, Dragomir Pešić i Toma Jovanović.
Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
21. septembra 1987.
50,14

Miodrag Kujundžić
NE DAJTE DEVIZE NA
BEZOBRASLUKE

Režija: Miodrag Kujundžić
Uloga: Gordana Đurđević
Asistent snimatelja: Violeta Brankov i Aleksandar Marković
Snimatelj: Sandor Konc
2. novembra 1987.
52,55

Branko Andrić
NEPRILIKA DOLAZI NA VEOMA
SUPTILAN NAČIN

Režija: Slobodan Mojak
Uloge: Ljubica Jović, Gordana Kamenarović, Dragomir Pešić, Miodrag Petrović, Dušan Stojičić i Branko Andrić.
Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
16. novembra 1987.
28,44

Milko Valent
PIKNUTI PIKNJICU PISALJKOM
PO PIKNJI

Režija: Srđan Arsenijević
Uloge: Mira Gardinovački, Dušan Radović, Ratko Radivojević, Aleksandar Gajin, Gordana Kamenarović, Gordana Jošić i Robert Kolar.
Autori muzike: Sead i Staša Lorbek
Asistent ton-majstora: Doru Barbulov
Ton-majstor: Ferenc Morvai
4. januara 1988.
32,03

Đorđe Sudarski Red
VASA ŠTOLVERT

Režija: Slobodan Mojak
Uloga: Stevan Gardinovački
Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Konc Sandor
8. februara 1988.
57,50

Zoran Sarić
SMRT SE ZOVE MAGDA

Uloge: Mihajlo Viktorović i Petar Kralj
Asistenti ton-majstora: Mihailo Goda i Jelena Zvijer
Ton-majstor: Ivan Fece
7. marta 1988.
34,45

Spase Nelov
POSLEDNJA TURNEJA
GENERALNOG DIREKTORA

Prevela: Olivera Sijački
Režija: Dragan Jović

Uloge: Vojislav Cinkocki, Milan Smit, Gordana Kamenarović, Ratko Radivojević, Saša Gajin, Miodrag Petrović, Zaida Krimšamhalov, Stevan Salajić, Karolj Fišer, Pavle Vujičić, Aleksandar Đorđević, Ksenija Martinov, Slavko Đorđević i Stevan Gardinovački.
Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić

21. marta 1988.
31,40

Goran Simić
DUGO PADANJE U NEBO

Režija: Radoslav Dorić
Uloge: Ljubica Rakić, Ilinka Kajtez, Vladislav Kačanski, Aleksandar Đorđević, Aleksandar Gajin, Karolj Fišer, Zoran Bogdanov, Pavle Vujičić, Božo Jajčanin, Robert Kolar, Radoslav Dorić, Predrag Momčilović i Dragomir Pešić.
Asistenti ton-majstora: Arpad Vajler i Doru Barbulov
Ton-majstor: Ferenc Morvai
11. aprila 1988.
37,8

Milko Valent
HIGIJENA MJESEČINE

Režija: Srđan Arsenijević
Uloge: Ana Kardelis, Gordana Kamenarović i Vlada Kačanski.
Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
9. maja 1988.
25,43

Boda Marković
BEČKA GRUPA

Režija: Boda Marković
Učestvuju: Snežana Bećarević, Dušan Prelević, Enco Lesić, Georgij Dimitrovski, Lazar Tošić, Ivan Svajger i Radomir Milojević.
Ton-majstor: Petar Marić
23. maja 1988.
38,20

PREMIJERE RADIO-DRAMA ZA DECU
NA SRPSKOHRVATSKOM JEZIKU

Subotom ST, UKT, od 12,05 do 13,00 sati

Dramaturg: Borisav Atanasković
Muzički urednik: Ilona Tot

Rastislav Durman
STRAH LETNJIH NOĆI

Režija: Dragan Jović
Uloge: Danica Kuculović i članovi Dečje dramske grupe Zvezdana Zarić, Slobodan Obrenović, Sveto-

zar Miličević, Miloš Krasojević, Nemanja Raičević, Dragan Jovanović, Radinka Danilov, Mina Stanković, Strahinja Došen i Tamara Preradović.

Snimatelj: Doru Barbulov

Ton-majstor: Ferenc Morvai

19. septembra 1987.

26,23

Rade Obrenović

VEČNO VUK

Režija: Dragan Jović

Uloge: Mirjana Gardinovački, Velimir Životić, Toma Jovanović, Ratko Radivojević, Aleksandar Gajin, Robert Kolar, Duško Radović i član Dečje dramske grupe Radio-Novog Sada Aleksandar Đurić.

Snimatelj: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Dušan Stojičić

14. novembra 1987.

31,27

Dura Papharhaji

NATALKA, DEVOJČICA KOJA
JE VOLELA KONJE

Režija: Dragan Jović

Uloge: Miodrag Petrović, Ksenija Martinov-Pavlović, Toma Jovanović, Ilinka Kajtez, Pavle Vujičić, Milica Radaković, Rade Kojadinović, Aleksandar Đorđević, Aleksandar Gajin, Biljana Milkić, Gordana Jošić, Duško Radović i član Dečje dramske grupe Danica Vukelić.

Snimatelj: Doru Barbulov

Ton-majstor: Ferenc Morvai

9. januara 1988.

32,54

Ana Rodić

SUSRET

Režija: Dragan Jović

Uloge: Dobrila Šokica, Ksenija Martinov-Pavlović, Gordana Kamenarović, Toma Jovanović, Miodrag Petrović i članovi Dečje dramske grupe Radio-Novog Sada: Radinka Danilov, Isidora Čurčić, Nataša Stojičić, Aleksandar Dukić, Svetozar Miličević, Zenja Bujanović i Nemanja Raičević.

Snimatelj: Doru Barbulov

Ton-majstor: Ferenc Morvai

20. februara 1988.

29,25

Rastislav Durman

LUDAČA U SVEMIRU

Režija: Radoslav Dorić

Uloge: Tatjana Santa, Stevan Šalajić, Milena Bulatović, Vladeta Popov, Dragomir Pešić, Valja Vejin, Jene Ferenci i član Dečje dramske grupe Ivan Malčić.

Snimatelj: Doru Barbulov

Ton-majstor: Ferenc Morvai

9. aprila 1988.

33,50

Risto Davčevski

VELIKI LUK

Režija: Srđan Arsenijević

Uloge: Gordana Kamenarović, Gordana Jošić, Slavko Đorđević, Mihajlo Pleskonjić, Aleksandar Đorđević, Duško Radović, Aleksandar Gajin i Nenad Vujanović.

Snimatelj: Doru Barbulov

Ton-majstor: Ferenc Morvai

21. maja 1988.

34,06

Duško Ristić

SABOR U FRUSKOJ GORI

Režija: Radoslav Dorić

Uloge: Ksenija Martinov-Pavlović, Milena Bulatović, Valja Vejin, Aleksandra Pleskonjić, Ana Kardelis, Tatjana Santa, Milenko Pavlov, Tihomir Pleskonjić, Ratko Radivojević, Aleksandar Đorđević, Dragomir Pešić, Zoran Bogdanov, Vladeta Popov, Aleksandar Gajin i članovi Dečje dramske grupe Radio-Novog Sada: Ivan Malčić, Milenko Cvorkov, Nataša Stojičić, Marijela Polin i Slađana Stojadinović.

Snimatelj: Doru Barbulov

Ton-majstor: Ferenc Morvai

16. jula 1988.

33,38

PREMIJERE RADIO-DRAMA
NA MAĐARSKOM JEZIKU

UTORKOM ST, od 20 do 21 sata

Dramaturg: Lakner Edit

Muzički urednik: Varga Éva

Primož Kozak

PARBESZÉDEK

(Dijalozi)

Preveo: Szilágyi Károly

Režija: Lányi István

Uloge: Sovény Károly, Fischer Károly, Bicskei István, Ferenczi Jenő, Törteli László, Gerich Endre, Horváth József.

Snimatelj: Doru Barbulov

Ton-majstor: Morvai Ferenc

15. septembra 1987.

47,11

Zalán Tibor

REMÉNYTELENEK

(Beznadežni)

Režija: Bozó László

Uloge: Faragó Árpád, Várady Hajnalka, Ferenczi Jenő, Sinkó István, Fülöp Zsóka.

Snimatelj: Doru Barbulov

Ton-majstor: Morvai Ferenc

27. oktobra 1987.

49,01

Goran Gluvić
ANNA EMLÉKE
(Covek koji je najbrže otvarao konzerve)
Preveo: Balázs Pál
Režija: Vajda Tibor
Uloge: Tusnek Ottilia, Ferenczi Jenő, Sinkó István, Törteli László.
Snimatelj: Aleksandar Marković.
Ton-majstor: Dušan Stojičić
17. novembra 1987.
48,50

Hornyak György
VIRAGOS ERKÉLY
(Balkon sa cvećem)
Režija: Hernyák György
Uloge: Sinkó István, Tusnek Ottilia, Kardos Ibolya, Bicskei István, Mellár Attila.
Snimatelj: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Koncz Sándor
2. februara 1988.
39,40

Modrag Miloš
MELLEKVÁGANYON
(Na sporednom koloseku)
Prevela: Nagy Margit
Režija: Lányi István
Uloge: Kerekes Valéria, László Sándor, Sinkó István, N. Kiss Júlia, Horváth József, Banka Livia.
Snimatelj: Doru Barbulov
Ton-majstor: Morvai Ferenc
16. februara 1988.
31,00

Aleksandar Obrenović
A KONJUKTURA MAMORÍTÓ ILLATA
(Opojni miris konjunktura)
Preveo: Sály Erzsébet
Režija: Vajda Tibor
Uloge: Vajda Tibor, László Sándor, Ferenczi Jenő, Banka Livia, Horváth József, Fischer Károly, Sinkó István, Balázs-Piri Zoltán, Kerekes Valéria, Boros László, Kardos Ibolya, Törteli László, Bocskovics Rózsa, Horváth József.
Snimatelj: Doru Barbulov, Violeta Brankov, Weiler Árpád.
Ton-majstor: Morvai Ferenc
12. aprila 1988.
48,11

Lányi István
A REJTÉLYES ESET
(Tajanstveni slučaj)
Režija: Lányi István
Uloge: Ferenczi Jenő, Törteli, László, Horváth József, Fischer Károly, Várady Hajnalka, Sinkó István, Banka Livia.

Snimatelj: Violeta Brankov
Ton-majstor: Koncz Sándor
26. aprila 1988.
39,08

Pavle Janković Šole
SAROKBAALLITAS
(Svi uza zid)
Adaptacija: Dragan Jović
Preveo: Balázs Pál
Režija: Slobodan Mojak
Uloge: László Sándor, Horváth József, Törteli László, Tusnek Ottilia, Banka Livia, Ferenczi Jenő, Várady Hajnalka, Kerekes Valéria, Fischer Károly, Boros László, Sinkó István, Kardos Ibolya.
Snimatelj: Doru Barbulov
Ton-majstor: Morvai Ferenc
17. maja 1988.
33,32

William Shakespeare
HAMLET
Adaptacija: Lányi István
Uloge: László Sándor, Horváth József, Balázs Piri Zoltán, Fejes György, Kerekes Valéria, Sovény Károly, Bicskei István, Banka Livia, Ferenczi Jenő, Törteli László.
Snimatelj: Weiler Árpád
Ton-majstor: Morvai Ferenc
7. juna 1988.
46,10

UTORKOM UKT, od 23 do 24 sata
Dramaturg: Fülöp Gábor
Muzički urednik: Varga Éva

Ivan Studen
VUK
Adaptacija: Radoslav Dorić
Preveo: Balázs Pál
Režija: Varga István
Uloge: Ferenczi Jenő, Horváth József, Balázs-Piri Zoltán, Banka Livia, Bicskei István, Bocskovics Rózsi, Giric Attila, Kákonyi Tibor, László Sándor, Simon Mihály, Sovény Károly, Törteli László.
Snimatelj: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
8. septembra 1987.
52,10

Balázs Attila
KI ÖLTE MEG MESZAROS KELEMENT?
(Ko je ubio Mesaroš Kelemen?)
Režija: Vajda Tibor
Uloge: Horváth József, Vajda Tibor, Várady Hajnalka, Fischer Károly, Bicskei István, Sinkó István, Törteli

László Sándor, Kardos Ibolya, Balázs-Piri Zoltán, Hernyák György, Romhányi Ibi.
Színjáték: Violeta Brankov
Ton-majstor: Morvai Ferenc
13. szeptember 1987.
49,48

Lányi István
VISSZHANGTALAN VILÁG
(Svet bez odjeka)

Režija: Lányi István
Uloge: Tusnek Ottilia, Sinkó István, Horváth József, Kerekes Valéria, Vádady Hajnalka.
24. novembra 1987.
57,30

Tome Arsovski
KLIMENT, OHRID PÜSPOKE
(Kliment Ohridski)

Preveo: Szilágyi Károly
Režija: Lányi István
Uloge: Ferenczi Jenő, Gerich Endre, Fischer Károly, Bicskei István, László Sándor, Törteli László, Horváth József, Sovény Károly, Páthy Mátyás, Badó Róbert, Sinkó István, Boros László.
Színjáték: Violeta Brankov
Ton-majstor: Koncz Sándor
15. decembra 1987.
39,46

Petko Vojnić Purčar
HETVEGE
(Vikend)

Preveo: Szilágyi Károly
Režija: Vajda Tibor
Uloge: N. Kiss Júlia, Tápai Kornélia, Banka Lívia, Várady Hajnalka, Bocskovics Rózsi, Kardos Ibolya, Horváth József, Ferenczi Jenő, Törteli László, Ladik Katalin, Tusnek Ottilia, Fischer Károly, Bicskei István, László Sándor, Balázs-Piri Zoltán.
Színjáték: Doru Barbulov
Ton-majstor: Morvai Ferenc
12. januara 1988.
34,34

Bognár Antal
ALMOK A HALÁLBAN
(Smrt u snovima)

I deo — ARCCAL A SARBAN (S licem u blatu)
Režija: Hernyák György
Uloge: Bicskei István, Kovács Frigyes, Balázs-Piri Zoltán, Sinkó István, Törteli László, Szilágyi Nándor, Ferenczi Jenő, Venczel Valentin, Fischer Károly, László Sándor, Sovény Károly, Fejes György, Horváth József, Banka Lívia.

Színjáték: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Morvai Ferenc
1. marta 1988.
42,22

Bognár Antal
ALMOK A HALÁLBAN
(Smrt u snovima)
II deo — HALOTTSZÁMLALÁS (Prebrojavanje mrtvih)

Režija: Hernyák György
Uloge: Bicskei István, Kovács Frigyes, Balázs-Piri Zoltán, Törteli László, Fischer Károly, Horváth József, Sovény Károly, Faragó Árpád, Ferenczi Jenő, Venczel Valentin, Páthy Mátyás, Szilágyi Nándor, Fejes György, László Sándor, Giric Attila, Sinkó István, Boros László, Simon Mihály, Ruzs Milán.
Színjáték: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Koncz Sándor
08. marta 1988.
48,55

Bognár Antal
ALMOK A HALÁLBAN
(Smrt u snovima)
III deo — MOSTOHA VAROSOK (Zapostavljeni gradovi)

Režija: Hernyák György
Uloge: Bicskei István, Kovács Frigyes, Balázs-Piri Zoltán, Sovény Károly, Ferenczi Jenő, Fejes György, Törteli László, László Sándor, Sinkó István, Venczel Valentin, Faragó Árpád, Páthy Mátyás, Fischer Károly, Simon Mihály, Szilágyi Nándor, Horváth József, Boros László, Ruzs Milán.
Színjáték: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Koncz Sándor
15. marta 1988.
50,58

Bognár Antal
ALMOK A HALÁLBAN
(Smrt u snovima)
IV deo — A SEMMI PORA (Prašina ničega)

Režija: Hernyák György
Uloge: Bicskei István, Kovács Frigyes, Balázs-Piri Zoltán, Kerekes Valéria, Faragó Árpád, Fejes György, Ferenczi Jenő, László Sándor, Páthy Mátyás, Sinkó István, Sovény Károly, Szilágyi Nándor, Törteli László, Venczel Valentin.
Színjáték: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Koncz Sándor
22. marta 1988.
32,25

SUBOTOM UKT, od 17,00 do 18,30 sati
Dramaturg: Böndör Pal

Karinthy Frigyes

IGY RADIÓZTOK TI I rész
(Iako vi slušate radio, I deo)

Režija: Bozó László
Učestvuju: Ferenczi Jenő, Fisher Károly, Kállai Ferenc, Kézdy György, Sinkovits Imre, Várady Hajnalka.
Snimatelj: Koncz Sándor, Jelena Zvijer
Ton-majstor: Fece Iván
5. septembra 1987.
48,58

Karinthy Frigyes

IGY RADIÓZTOK TI II rész
(Iako vi slušate radio, II deo)

Režija: Bozó László
Učestvuju: Ferenczi Jenő, Fisher Károly, Kállai Ferenc, Kézdy György, Sinkovits Imre, Várady Hajnalka.
Snimatelj: Koncz Sándor, Jelena Zvijer
Ton-majstor: Fece Iván
12. septembra 1987.
40,50

Szügyi Zoltán

KÜLÖNÖSSÉTA
(Neobiča šetnja)

Režija: Bozó László
Učestvuju: Balázsovcics Lajos, Bálint András, Farkas Zsuzsa, Ferenczi Jenő, Jung Károly, Kohut Magda, Lóte Attila, Szügyi Zoltán, Vitai Ildikó.
3. oktobra 1987.
30,05

Vitazoslav Hronjec

A SZIVARVANY VISSZAJA
(Izvrnuta duga)

Režija: Bozó László
Učestvuju: Balázsovcics Lajos, Bálint András, Farkas Zsuzsa, Ferenczi Jenő, Jung Károly, Kohut Magda, Lóte Attila, Vitai Ildikó.
7. novembra 1987.
30,05

Orbán Ottó — Veress Miklós — Pintér Lajos
AMI A VERSBEN REJTŐZKÖDIK
(Ono što se u pesmi skriva)

Režija: Bozó László
Učestvuju: Ferenczi Jenő, Kohut Magda, Oszter Sándor, Pintér Lajos, Veress Miklós, a Muszty-Dobai duó.
Snimatelj: Violeta Brankov, Koncz Sándor
5. decembra 1987.
60,50

Örkény István
MINDIG VAN REMÉNY
(Uvek ima nade)

Režija: Turián György
Adaptacija: Dorogi Zsigmond
Učestvuju: Agárdi Gábor, Avar István, Balázsovcics Lajos, Béres Ilona, Pártos Erzsi, P. Debrenti Piroška, Szombati Gyula, Timár Béla.
Snimatelj: Ipolyvölgyi Tünde, Kornidesz Tamás.
6. februara 1988.
62,10

Szakonyi Károly
HŰSÉG I. rész
(Vernost, I deo)

Režija: Bozó László
Učestvuju: Avar István, Farkas Zsuzsa, Ferenczi Jenő, Oszter Sándor, Szakonyi Károly, Szilágyi Károly, Venczel Vera.
Snimatelj: Mihajlo Goda
Ton-majstor: Fece Iván
4. juna 1988.
40,50

Szakonyi Károly
HŰSÉG II. rész
(Vernost, II deo)

Režija: Bozó László
Učestvuju: Avar István, Farkas Zsuzsa, Ferenczi Jenő, Oszter Sándor, Szakonyi Károly, Venczel Vera.
Snimatelj: Mihajlo Goda
Ton-majstor: Fece Iván
11. juna 1988.
39,35

**PREMIJERE RADIO-DRAMA ZA DECU
NA MAĐARSKOM JEZIKU**

NEDELJA ST, od 10,03 do 11,00 sati
Dramaturg: Jódal Rózsa
Muzički urednici: Novotni Mária, Tóth Ilona

Rade Obrenović:
AZ ÖRÖK VUK
(Večno Vuk)

Prevela: Jódal Rózsa
Režija: Lányi István
Pomoćnik reditelja: Ferenczi Jenő
Uloge: Balázs-Piri Zoltán, Ferenczi Jenő, Banka Livia, Törteli László, Horváth József, Bicskei István, N. Kiss Júlia, Bocskovics Rózsa, Fischer Károly i članovi Dečje dramske grupe RTNS: Badó Róbert, Bozóki Klára,

Bollók Attila, Figura Terézia, Jakobsz Andrea i Tóth Anna.

Snimatelj: Doru Barbulov
Ton-majstor: Morvai Ferenc

27. septembra 1987.
34,16

Szemerédi Magda
V A S Á R N A P O K
(Nedelja)

Režija: Hernyák György
Uloge: Tusnek Ottilia, Banka Livia, N. Kiss Júlia, Bicskei István, László Sándor, Horváth József, Bocskovics Rózsa i članovi Dečje Dramske grupe RTNS: Jung Tamás, Morović Alexander, Németh Zita, Bordás Beáta, Lázár Agnes, Lakatos Tibor, Bányai Dávid, Merkovic Róbert, Bokor László i Hangya Hermann.
Snimatelj: Doru Barbulov
Ton-majstor: Morvai Ferenc
11. oktobra 1987.

Laslo Bošković
H E T K Ö Z N A P I T Ö R T E N E T E K
E G Y K I S F I U R Ó L
(Obične priče o neobičnom dečaku)

Preveo: Borbély János
Režija: Slobodan Mojak
Pomoćnik reditelja: Ferenczi Jenő
Uloge: Horváth József, Ferenczi Jenő, Bicskei István, Sinkó István, Fischer Károly i članovi Dečje dramske grupe RTNS: Kovács Ervin, Figura Terézia, Szekenderovics Károly, Bollók Attila i Jakobsz Andrea.
Snimatelj: Doru Barbulov
Ton-majstor: Morvai Ferenc
15. novembra 1987.
21,34

Tolnai Ottó
T I C S A K F O G D O S S Á T O K A L E G Y E K E T
(Vi samo hvatajte muve)
Režija: Varga István
Uloge: László Sándor, Ruzs Milán i Horváth József.
Snimatelj: Koncz Sándor i Violeta Brankov.
6. decembra 1987.
47,15

Rade Obrenović
T É V E - M E N T E S H E T V E G E
(Vikend bez televizora)
Prevela: Jódal Rózsa
Uloge: Fischer Károly, Bocskovics Rózsa, Tusnek Ottó
Režija: Vajda Tibor
i članovi Dečje dramske grupe RTNS: Kovács Alexandra, Németh Attila, Lázár Agnes, Németh Zita, Badó Róbert, Kiss Imre, Körmöczy Csilla, Figura Terézia, Cinkler Beáta i Bozókai Klára.

Snimatelj: Doru Barbulov
Ton-majstor: Morvai Ferenc
20. decembra 1987.
28,00

Riszto Dacsevski
A N A G Y C S I C S Ó K A
(Veliki Luk)

Preveo: Szilágyi Károly
Režija: Slobodan Mojak
Uloge: László Sándor, Ferenczi Jenő, Balázs-Piri Zoltán, Vajda Tibor, Fischer Károly, Horváth József, Bicskei István, Bicskei Elíz.
Snimatelj: Doru Barbulov
Ton-majstor: Morvai Ferenc
27. decembra 1987.
28,52

Földi Sándor
N Y A R I K A L A N D
(Letnja avantura)

Režija: Hernyák György
Pomoćnik reditelja: Ferenczi Jenő
Uloge: Ferenczi Jenő, Horváth József, László Sándor
Törteli László, Fischer Károly, Bicskei István i članovi Dečje dramske grupe RTNS: Hamad Abdel Latif, Márton András, Bujdosó Attila, Kovács Alexandra, Rontó Eva, Koroknai Melinda, Lenner Karolina, Ökrész Klára i Kaszper Andrea.
Snimatelj: Jelena Zvijer
Ton-majstor: Dušan Stojičić
17. januara 1988.
37,06

Kontra Ferenc
H O V A V I S Z A V O N A T ?
(Kuda ide voz?)

Režija: Slobodan Mojak
Uloge: Balázs-Piri Zoltán, Boros László, László Sándor, Horváth József i Bicskei István.
Snimatelj: Koncz Sándor i Mihajlo Goda.
28. februara 1988.
15,15

Branislav Nušić
Ö N E L E T R A J Z
(Autobiografija)

Dramatizacija: Radoslav Dorić
Preveo: Balázs Pál
Pomoćnik reditelja: Ferenczi Jenő
Režija: Radoslav Dorić
Uloge: Ferenczi Jenő, Boros László, Kerekes Valéria, Tusnek Ottilia, Bocskovics Rózsa, Fejes György, Horváth József, Törteli László, N. Kiss Júlia, Sinkó István, Venczel Valentin, Fischer Károly, Faragó Árpád,

Balász-Piri Zoltán, Bicskei István, Laszló Sándor, Szilágyi Nándor, i članovi Dječje dramske grupe RTNS: Szkenderovics Károly, Tóth Tibor, Rumi Akos, Mészáros Minucser i László Rudolf.

20. marta 1988.
38,41

Borisav Atanasković
MÖRÖTÖ, AVAGY MELABUSSY
RIDEG TEODOR
(T. R. M.)

Preveo: Borbély János
Režija: Vajda Tibor
Pomoćnik reditelja: Ferenczi Jenő
Uloge: Ferenczi Jenő i član Dječje dramske grupe RTNS: Figura Terézia.
Snimatelj: Doru Barbulov i Weiler Árpád.
Ton-majstor: Morvai Ferenc
27. marta 1988.
35,54

Karinthy Frigyes
TANÁR UR KEREM
(Gospodine profesore)
Adaptacija: Kovács Frigyes
Režija: Vajda Tibor
Uloge: Kovács Frigyes
Snimatelj: Violeta Brankov i Weiler Árpád.
Ton-majstor: Morvai Ferenc
3. aprila 1988.
43,38

Gion Nándor
POSTAR ABLÓK
(Obijači pošte)
Dramatizacija: Sinkó István
Režija: Sinkó István
Uloge: László Sándor, Banka Lívia, Bicskei Elíz, Fischer Károly, Horváth József, Tápai Kornélia, Boros László, Törteli László, Ferenczi Jenő, Sinkó István, Földi László, Balász-Piri Zoltán, Kerekes Valéria, Sovény Károly, Vajda Tibor, Kadros Ibolya i Szilágyi Nándor.
Snimatelj: Weiler Árpád
Ton-majstor: Morvai Ferenc
5. juna 1988.
51,05

PREMIJERE „ZABAVISTA“ NA MAĐARSKOM JEZIKU

UTORKOM od 10,05 do 11,00 sati
Dramaturg: Jung-Matkó Margit
Muzički urednici: Tóth Ilona i Novotni Mária

Muszty Bea — Dobay András
RÓZA, A NAGY VARÁZSLÓ
(Velika čarobnica Roza)

Režija: Bozó László, k. g.
Uloge: Kerekes Valéria, Banka Lívia, N. Kiss Júlia, Fischer Károly, Tápai Kornélia, Tusnek Ottilia, László Sándor, Horváth József, zatim umetnici iz Budimpešte: Bánsági Isdikó, Haumann Péter i Sinkovits Péter, i članovi Dječje dramske grupe RTNS: Bordás Beata i Németh Zita.
Snimatelj: Violeta Brankov
Ton-majstor: Koncz Sándor
8. septembra 1987.
53,35

Fülöp Ágnes, prema mađarskoj narodnoj bajci:
ARASZTOS TÓBIAS
(Patuljak Tobijaš)
(Patuljak Tóbiás)

Režija: Hernyák György
Uloge: Várady Hajnalka, Banka Lívia, Faragó Árpád, Sinkó István, László Sándor, Balász-Piri Zoltán, Simon Mihály student odseka dramske grupe umetničke akademije u Novom Sadu, i članovi dječje dramske grupe RTNS: Bányai Dávid, Merkovics Róbert, Morović Alexander, Lázár Ágnes, Bordás Beata i Németh Zita.
Muzika: Hernyák György
Izvođači muzike: Bakos Árpád, Lakatos László i Hernyák György.
Snimatelj: Doru Barbulov
Ton-majstor: Morvai Ferenc
10. novembra 1987.
35,38

Földi Sándor
EGY NAP A MIENK
(Jedan dan je naš)

Režija: Varga Istvan
Uloge: Fischer Károly, Ferenczi Jenő, N. Kiss Júlia, Horváth József, Bicskei István, Sinkó István, László Sándor, Törteli László, Balász P. Zoltán, i članovi dječje dramske grupe RTNS: Lavró Ferenc, Jakobsz Andrea, Tóth Anna, Kovács Zsolt, Szkenderovics Károly, Burány Endre.
Snimatelj: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
8. decembra 1987.
34,52

Radmila Popovska
LEGÉNY A TALPÁN
(Momčilo Card)
Preveo: Szilágyi Károly
Režija: Vajda Tibor

Uloge: László Sándor Horváth József, Fischer Károly, Bocskovics Rózsa, Ferenczi Jenő, Sinkó István i Törteli László.

Snimatelj: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Dušan Stojičić

12. januara 1988.
35,40

Borisav Atanasković

A NAGY HÓ

(Veliki sneg)

Režija: Vajda Tibor

Preveo: Balázs-Piri Zoltán

Uloge: Ferenczi Jenő i Mészáros Minicsér član dečje dramske grupe RNS.

Snimatelj: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Dušan Stojičić

9. februara 1988.
36,08

Rudolf Franček

ANDERSEN ÖNGYUJTÓJA

(Psi iz Andersenovog upaljača)

Prevela: Argyelán Erzsébet

Režija: Hernyák György

Uloge: Soltis Lajos, Banka Lívia, Kerekes Valéria, Sinkó István, Ferenczi Jenő, László Sándor, Fischer Károly, Boros-Tápai Kornélia és Törteli László.

Snimatelj: Doru Barbulov

Ton-majstor: Koncz Sándor

22. marta 1988.
37,36

Mihajlo Jančikin

MAGASAN SZALL A SÓLYOM

(Sokolov let)

Preveo: Szilágy Károly

Režija: Hernyák György

Uloge: Horváth József, Banka Lívia, Fischer Károly, Törteli László, Balás P. Zoltán, Sinkó István, Boros László.

Snimatelj: Vajler Árpád

Ton-majstor: Morvai Ferenc

10. maja 1988.
42,48

Rastislav Durman

TÚCSÓK A PINCEBEN

(Cvrčak u podrumu)

Preveo: Balázs Pál

Režija: Lányi István

Pomoćnik reditelja: Ferenczi Jenő

Uloge: Ferenczi Jenő, Fejes György, Sovény Károly i Boros László. Učestvovali su još i članovi Dečje dramske grupe: Márton András, Lavró Ferenc, Bujdosó Attila, Szkenderović Károly, Hangya Herman i Burányi Endre.

Snimatelj: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Dušan Stojičić

14. juna 1988.
27,03

PREMIJERE RADIO-DRAMA NA SLOVACKOM JEZIKU

Emisije su poslednje subote u mesecu ST, UKT, od 17,15 do 18,00 sati

Dramaturg: Juraj Madacký

Muzički urednik: Ondrej Maglovský

Inspicijent: Marijana Babić

Zuzana Ziaková-Filipová

PRÍPAD FRAJTOVÁ-FRAJTOVÁ

(Slučaj Frajt-Frajt)

Režija: L'uboslav Majera

Uloge: Ján Častven, Zuzana Častvenová, L'uboslav Majera, Ján Čáni, Miluška Anušiakova-Majerová, Viera Balážová, Anna Feketeová, Anna Fejdiová a Milina Florianová.

Asistent snimatelja: Doru Barbulov

Snimatelj: Michal Goda

31. oktobra 1987.
28,45

Branislav Mišković

PEKLOEXPORT

(Pakloexport)

Režija: Miroslav Benka

Uloge: Andrej Matúš, Ján Častven, Ján Vereš, Vladimír Vereš, Alexander Bako, Juraj Madacký, Miroslav Benka, Miroslav Babiak, Peter Lazár i Juraj Ondrik.

Asistent snimatelja: Doru Barbulov

Snimatelj: Michal Goda

30. januara 1988.
22,26

Jovan Hristić

ORESTES

(Orest)

Uloge: Zuzana Častvenová, Anna Kardelisová, Anna Fejdinová, Pavel Čiliak, Ján Častven, Miroslav Babiak i Ivan Hansman.

Režija: L'uboslav Majera

Asistenti snimatelja: Doru Barbulov i Violeta Brankov

Snimatelj: Michal Goda

26. septembra 1987.
35,50

Štefan Hudak

KYTICA RUŽI PRE PANI IZABELU

(Buket ruža za gospodu Izabelu)

Režija: L'uboslav Majera

Uloge: Gabriela Dudková, Anna Fejdiová, Ján Častven, Pavel Čiliak i L'uboslav Majera.

Asistent snimatelja: Doru Barbulov
Snimatelj: Michal Goda
27. februara 1988.
40,04

Pál Böndör
TREST
(Kazna)

Režija: L'uboslav Majera
Uloge: Juraj Ondřík, Ondrej Brna i Pavel Ciliak.
Asistent snimatelja: Doru Barbulov
Snimatelj: Michal Goda
26. marta 1988.
30,11

PREMIJERE RADIO-DRAMA ZA DECU NA SLOVACKOM JEZIKU

Emituju se poslednje nedelje u mesecu od 8,30 do 9,00 sati

Dramaturg: Juraj Madacký
Muzički urednik: Ondrej Maglovský
Inspicijent: Ana Maronka-Fece

Miroslav Demák
VYSLUCH
(Saslušanje)

Režija: L'uboslav Majera
Uloge: Pavel Ciliak, Ján Častven, Zuzana Častvenová, Jaroslava Madacká, L'uboslav Majera, Igor Kopčok, Borislav Čriepok i Anna Kováč-Vargová.
Asistent snimatelja: Doru Barbulov
Snimatelj: Michal Goda
28. februara 1988.
28,20

Rade Obrenović
VIKEND BEZ TELEVIZORA
(Vikend bez televizora)

Režija: Ján Mikan
Uloge: Miroslav Babiak, Milina Florianová, Jaroslava Madacká, Ján Mihál i članovi DDG Radio Novog Sada: Janka Dudková, Janko Velentík, Michaela Mocková, Jasmina Marićová, Daniel Klátik a Majka Madacká.
Asistent snimatelja: Doru Barbulov
Snimatelj: Michal Goda
27. marta 1988.
26,42

Borisav Atanasković
HALO, HALO...
(Halo, halo...)

Režija: L'uboslav Majera
Uloge: Daniela Legišnová, Veronika Pašćová a Borislav Čriepok.

Asistent snimatelja: Arpád Weiler
Snimatelj: Michal Goda
28. avgusta 1988.
22,40

PREMIJERE RADIO-DRAMA NA RUSINSKOM JEZIKU

Emituju se treće nedelje u mesecu od 9,05 sati

Dramaturg: Natalija Dudaš
Muzički urednik: Đura Dudaš
Inspicijent: Marijana Babić

Ivan Studen
VUK

Preveo: Julijan Nađ
Adaptacija: Radoslav Dorić
Režija: Dragan Jović
Uloge: Zvonimir Pavlović, Vitomir Bođanec, Ana Racova, Tatjana Koljesarova, Janko Pavlović, Janko Lender, Ivan Papuga, Mihal Varga, Silvester Puškaš, Bogdan Rac, Vladimir Rac i Đura Latjak.
Muzika: Milan Komnenić
Izvođač muzike: Milan Komnenić
Asistent snimatelja: Mihal Goda
20. septembra 1987.
46,15 minuta

Đura Papharhaji
BABKI ZOZ SLAMI
(Lutke od slame)

Adaptacija: Natalija Dudašova
Režija: Miron Kanjuh
Uloge: Mihal Varga, Jovgen Sopka, Nenad Kanjuh, Olena Makajova, Božana Medićova, Zlatka Romanova, Mirko Gadnjanski, Ljubomir Dudaš, Miron Hrin, Igor Vojinović i Mihal Ramač, člani keresturske scene ART „ĐaĐa“.
Muzika: Julijan Ramač
Asistenti snimatelja: Sandor Konc i Aleksandar Marković.
Snimatelj: Slobodan Čalić
18. oktobra 1987.
51,41 minut

Borislav Pečić
GENERALJE
(Generali)

Preveo: Đura Papharhaji
Režija: Đura Papharhaji
Uloge: Mikola Skuban, Ana Racova, Vitomir Bođanec, Julijan Striber, Janko Rac, Eufemija Sinkova i Božana Medićova, člani keresturske scene ART „ĐaĐa“.

Muzika: Julijan Ramač
Asistent snimatelja: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
20. decembra 1987.
44,01 minuta

Borislav Pekić
U EDENU NA VOSTOKU
(U Edenu na istoku)
Preveo: Đura Papharhaji
Adaptacija: Natalija Dudašova
Režija: Đura Papharhaji
Uloge: Mihal Varga, Mihal Zazuljak, Janko Rac, Julijan Striber, Julijan Dudaš, Mikola Skuban, Ana Kacova, Eufemija Sinkova i Božana Medičova, člani kresturske scene ART „Đada“.
Muzika: Julijan Ramač
Asistent snimatelja: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
20. marta 1988.
47,28 minuta

Miron Kanjuh
FTADEJ
(Ftadej)
Režija: Miron Kanjuh
Uloge: Mihajlo Zazuljak, Vladimir Čakan, Janko Lender, Đura Latjak, Melanija Pavlovičova, Ksenija Bođancova, Petro Beserminji, Ahneta Bučkova, Vitomir Bođanjec, Mihal Varga, Ljubica Dudašova i Miroslav Keveždi.
Muzika: Sandor Konc
Asistent snimatelja: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
19. juna 1988.
35,12 minuta

**PREMIJERE RADIO-DRAMA
ZA DECU NA RUSINSKOM JEZIKU**

Emituju se prve nedelje u mesecu od 9,05 do 10 sati

Dramaturg: Natalija Dudaš
Muzički urednik: Đura Dudaš
Inspicijent: Ana Maronka-Fece

Đura Papharhaji
**NATALKA, DZIVCE KOTRE
LJUBELO KONJI**
(Natalka, devojčica koja je volela konje)
Režija: Ljuboslav Majera
Uloge: Miron Kanjuh, Ljubica Dudašova, Zvonimir Pavlovič, Miroslav Keveždi, Mihal Varga, Ana Duda-

šova, Mihajlo Zazuljak, Ahneta Bučkova i član dječinske grupe: Maja Hrubenjova.
Asistenti snimatelja: Doru Barbulov, Violeta Brankov.
Snimatelj: Sandor Konc
6. decembra 1987.
35,40 minuta

Dragan Aleksič
SCEKANJE DO JUHOSLAVIJI
(Bekstvo u Jugoslaviju)
Prevela: Tatjana Beuk-Latjak
Režija: Miron Kanjuh
Uloge: Miroslav Keveždi, Vladimir Čakan, Zvonimir Pavlovič, Ksenija Bođancova, Mihal Varga, Vitomir Bođanjec i člani dječinske radiogrube — Petro Beserminji, Đuri Bindas i Olja Homova.
Asistent snimatelja: Doru Barbulov
Snimatelj: Mihal Goda
6. marta 1987.
25,30 minuta

**PREMIJERE RADIO-DRAMA
NA RUMUNSKOM JEZIKU**

Emituju se poslednjeg petka u mesecu od 13,05 do 14 sati

Dramaturzi: Pavel Mihai i Nicu Ciobanu.
Muzički urednici: Marija Novotni i Ivan Fece

Pavle Janković
NINSOAREA DIN OGLINDA
(Sneg u ogledalu)
Režija: Virginia Marina Guzina
Uloge: Aurelia Bugariu, Felicia Marina Munteanu, Vasile Barbu, George Trocea, Iulian Bugariu, Mircea Băba, Nicu Ciobanu.
Snimatelji: Doru Barbulov i Violeta Brankov.
26. februara 1988.
39,15

Ivan Fece
CAPCANA
(Zamka)
Režija: Virginia Marina Guzina
Uloge: Aurelia Bugariu, Iova Dalea, Iota Vinca, Vasile Barbu, Ion Secheșan, Viorica Țăran, Iconia Marina, Pavel Herendici, Anica Barbu.
Snimatelji: Ivan Fece i Ferenc Morvai
25. marta 1988.
28,20

Fülöp Gábor

EFACTUL BOMBĂ SUSJOS

(Efekat bombe gore-dole)

Režija: Virginia Marina Guzina

Uloge: Iulian Bugariu, Iova Dalea, Felicia Marina Munteanu, Vasile Barbu, Nicu Ciobanu, Mircea Baba.

Snimatelj: Doru Barbulov

29. aprila 1988.

19,51

**PREMIJERE RADIO-DRAMA ZA DECU
NA RUMUNSKOM JEZIKU**

Emituju se poslednje subote u mesecu od 8,45 do 9,15 sati

Dramaturzi: Nicu Ciobanu i Pavel Mihai

Slavco Almăjan

**AȘ VREA SĂ CINT DUMINICAN
TRAMVAI**

(Hteo bih da pevam nedeljom u tramvaju)

Režija: Virginia Marina Guzina

Uloge: Simona Samoila, Virginia Marina Guzina, Iulian Bugariu, Aurelia Bugariu, Marcel Forir.

Snimatelji: Doru Barbulov i Aleksandar Marković

28. maja 1988.

29, 57

Svetislav Ruškuc

MUZICUȚA ÎNVAȚĂ SĂ CÎNTE

(Usna harmonika)

Režija: Virginia Marina Guzina

Uloge: Lidia Topală, Aurelia Bugariu, Traian Minda Crista, Florina Vinca, Traian Gătăianțu Iconia Marina, George Tolvai.

Snimatelj: Doru Barbulov

25. juna 1988.

24,28

Borisav Atanasković

HALO, HALO

(Halo, halo)

Režija: Virginia Marina Guzina

Uloge: Gabriela Turturea, Lidia Topală, Traian Minda Crista.

Snimatelj: Doru Barbulov

20. juna 1988.

18,11

Roza Jodal

ROBOTIADA

(Bobotijada)

Režija: Virginia Marina Guzina

Uloge: Cristina Meici, Steva Gavrilovici, Dinu Drăgălă, Daniel Neda, Marcel Jurma, Daniel Voin, Lidia Topală, Gabriela Turturea, Maria Balei, Marcel Forir.

Snimatelj: Doru Barbulov

27. avgusta 1988.

17,47

sombor

NARODNO POZORIŠTE

Upravnik: Mirjana Markovinović (1954, 8, 4), od 15. 10. 1987. do 16. 10. 1987. v. d. *upravnik* David Tasić (1940, 23, 22)

Sekretar: Marija Božičković (1937, 23, 15)

Tehnički direktor: Ištvan Koso 1941, 18, 18)

Glumci: Nadežda Bulatović (1943, 26, 15), Ljiljana Markovinović (1948, 16, 16), Ljubinka Topalović (1939, 21, 21), Ksenija Marić-Đorđević (1955, 11, 7), Tatjana Bermel (1927, 25, 5), Jelica Stevanović (1962, 4, 4), Vesna Kocić (1964, 2, 2), Slavica Krsmanović (1956, 8), Vladimir Amidžić (1932, 32, 30), David Tasić (1940, 23, 22), Zdravko Panić (1949, 17, 15), Jovan Ristovski (1956, 11, 8), Bogomir Đorđević (1952, 10, 7), Želimir Novković (1944, 17, 5), Pero Stojančević (1960, 4, 4), Dragan Đorđević (1960, 3, —).

Inspicijent: Stevan Lakatoš (1947, 10, 10)

Sufler: Zoran Vučković (1959, —)

Početkom sezone, Mirjana Markovinović otišla je u Srpsko narodno pozorište Novi Sad, Vladimir Spasić scenograf, otišao u penziju. Živorat Ilić glumac otišao na rad u inostranstvo na godinu dana, Vesna Kocić glumica, upisala redovne studije na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Nada Nikolić sufler, otišla u penziju. Jelica Stevanović glumica, raspoređena na poslove i zadatke organizatora.

REPERTOAR

PREMIJERE

Vida Ognjenović

KAKO ZASMEJATI GOSPODARA

Režija: Vida Ognjenović, kao gost

Scenografija: Marina Čuturilo, kao gost

Kostimi: Ljiljana Dragović, kao gost

Muzika: Braća Vranešević

Koreografija: Dragana Ivanji, kao gost

Korepeticitor: Sandor Jung

Lica: Stevan Salajić (*Joakim Vujić*), Nikola Ivošević (*Sreten Popović*), Zdravko Panić (*Filip Hristić*), Vladimir Amidžić (*Atanasije Teodorović*), Jovan Ristovski (*Stevan Gruborović*), Nada Bulatović (*D-a-a Jeca Ber-man*), Tatjana Bermel (*G-da Katarina*), Saša Marjanović, k. g. (*Arsa Lunjevica*), Pero Stojančević (*Anto-*

nije Majstorović), Radoje Čupić (*Dimitrije Crnobarac*), Saša Torlaković (*Petar Radovanović*), Bogomir Đorđević (Miljko), David Tasić (Milić), Sandor Jung (*Slezinger*), Tatjana Santa, (Moler Isailović).

2. oktobar 1987.

24 predstave (19 u mestu, 5 na gostovanju)

4357 gledalaca (2388 u mestu, 1969 na gostovanju)

Radoslav Pavlović

SOVINISTICKA FARSA

Kolektivna režija

Lica: David Tasić (*Dr Mihajlović*), Bogomir Đorđević (*Dr Drach*), Ksenija Marić-Đorđević (*Rada*), Pero Stojančević (*Drug Ašaklija*), Harmonikaš.

10. oktobar 1987.

28 predstava (21 u mestu, 7 na gostovanju)

3372 gledaoca (1540 u mestu, 1832 na gostovanju)

Branko Popović

VELIKI OBRAČUN U CIRKUSU

Režija: Branko Popović, kao gost

Scenografija: Ištvan Koso

Izbor kostima: Etelka Považan

Izbor muzike i muzička pratnja: Sandor Jung

Scenski pokreti: Feri Karajica

Lica: Vladimir Amidžić (*Vlasnik cirkusa*), Dragan Đorđević (*Lajavac*, *Crna Puma*, *Veliki Trapez*), Pero Stojančević (*Plaćeni ubica*), Tatjana Bermel (*Cakana Lili*), Želimir Novković (*Herkules*), Jelica Stevanović (*Divlja Maca*), David Tasić (*Sef mafije*), Bogomir Đorđević (*Dugonja*), Jovan Ristovski (*Balonja*), Ljiljana Markovinović (*Mimi Balon*), Radoje Čupić (*Trapavko*), Ksenija Marić-Đorđević (*Klovni*), Zdravko Panić (*Inspektor*).

22. novembra 1987.

20 predstava (16 u mestu, 4 na gostovanjima)

3560 gledalaca (2455 u mestu, 1105 na gostovanjima)

Božidar Timotijević

VELIKA PLJAČKA

Režija: Vladimir Amidžić

Scenografija: Ištvan Koso

Lica: Dragan Đorđević (*Ivan*), Ljiljana Markovinović (*Milena*), Bogomir Đorđević (*Dedica*), Radoje Čupić (*Deda Mraz*), Tatjana Bermel (*Zimogroza*), Ksenija Marić-Đorđević (*Ledenica*), Ljubinka Topalović (*Cicalo*), Jovan Ristovski (*Cvokotalo*), Zdravko Panić (*Mečavko*), Pero Stojančević (*Sržoledić*).

25. decembra 1987.

26 predstava u mestu

8110 gledalaca

Ivo Brešan

HIDROCENTRALA U SUHOM DOLU

Režija: Branko Popović, kao gost

Scenografija: Ištvan Koso

Kostimi: Snežana Kovačević, kao gost

Lektor: Zarko Ružić

Izbor muzike: Sandor Jung

Lica: David Tasić (*Marko Orašar*), Ljiljana Markovino-
nović (*Lucija*), Nadežda Bulatović (*Perina*), Radoje
Cupić (*Damir*), Ivana Pejčić, k. g. (*Marina*), Vladimir
Amidžić (*Mario Belotti*), Tatjana Bermel (*Ika*), Bo-
gomir Đorđević (*Milko Penjac*), Pero Stojančević
(*Predsedavajući*), Draga Đorđević (*Samoupravljač*),
Zdravko Panić (*Drug*).

26. februara 1988.

10 predstava u mestu
1544 gledalaca

ZIVI, ZIVI, DUG SLOVENSKI

(Satirični kabare)

Scenska adaptacija i režija: Vladimir Putnik, kao gost

Scenografija: Ištvan Koso

Kostimi: Zoran Jovanović, kao gost

Muzika: Zoran Simjanović

Koreografija: Brnko Marković

Korepetitor: Sandor Jung

Igraju: Ksenija Marić-Đorđević, Ljiljana Markovino-
nović, Slavica Krsmanović, Bogomir Đorđević, David
Tasić-Daf, Radoje Cupić, Pero Stojančević.

Sviraju: Sandor Jung, Ladislav Petreš i Petar Stojkov.

30. aprila 1988.

15 predstava (10 u mestu, 5 na gostovanjima)
2747 gledalaca (1287 u mestu, 1460 na gostovanjima)

OBNOVE

Nenad Prokić

HOMO VOLANS

7. septembra 1986.

1 predstava u mestu
73 gledalaca

NE UZ VETAR

Izbor, adaptacija tekstova i režija: Radoslav Dorčić

6. novembra 1986.

13 predstava (7 u mestu, 6 na gostovanjima)
3868 gledalaca (1528 u mestu, 2340 na gostovanjima)

Dušan Jaglikin

I KARUS

25. decembra 1986.

1 predstava u mestu
90 gledalaca

Mihail Bulgakov

MALOUMNI ŽURDEN (Molerijana)

9. maja 1987.

15 predstava (13 u mestu, 2 na gostovanjima)
1299 gledalaca (439 u mestu, 860 na gostovanju)

GOSTOVANJA:

Zrenjanin (1), Novi Sad (1), Conoplja (2), A. Santić
(1), Stanišić (3), Odžaci (1), Beograd (1), Sv. Mile-
tić (1), Crvenka (2), N. Bečej (1), Zaječar (1), Trste-
nik (1), Smederevo (1), Svetozarevo (1), Retkovci (1),
Ivanjica (1), Priština (1), Zagreb (1), Celje (1), N. Gra-
diška (1), Kula (1), Ridica (1), Ruma (1).

Pozorište je gostovalo i u Mađarskoj, u Kečkemetu
i Tekelu, sa po jednom predstavom.

Ukupno su izvedene 153 predstave (124 u mestu, 29
na gostovanju).

Ukupno je bilo 29.020 gledalaca (19.454 u mestu, 9.566
na gostovanju).

subotica

NARODNO POZORIŠTE — NÉPSZÍNHÁZ

Direktor: Ljubiša Ristić (1947, 3)
Zamenik direktora: Nada Kokotović (1944, 21, 3)
Rukovodilac tehničke službe: Segi Arpad (1921, — —)
Operativni direktor: Spasoje Šain (1947, 12, 8)
Glumci: Amanatidu Evangelija (1961, 1, 1), Bada Irén (1946, 25, 24), Dóró Emma (1936, 28, 26), Gyenes Zita (1961, 2, 2), Milena Đumić (1956, 9, 5), Faragó Edit (1963, 2, 2), Irena Jakočević (1939, 25, 21), Snežana Jakšić-Colić (1958, 8, 3), Ljiljana Jakšić (1961, 2, 2), Jónás Gabriella (1952, 12, 12), Karna Margit (1931, 40, 28), Kasza Eva (1949, 21, 21), Kočoska Elizabeta (1963, 1, 1), Majoros Kati (1941, 28, 23), Veroslava Mitrović (1948, 15, 3), Monja Milenković (1956, 12, 8), Marija Opsenica (1958, 7, 7), Szűcs Hajnal (1955, 10, 10), Tallós Zsuzsa (1953, 11, 10), Takács Szirácki Katalin (1954, 8, 2), Persida Ugrinov (1935, 34, 23), Mirjana Vujić (1956, 10, 7), Albert János (1935, 29, 28), Arok Ferenc (1946, 21, 19), Arcson Rafael (1960, 2, 2), Ramadan Azirović (1960, 6, 3), Bakota Árpád (1962, 1, 1), Bresliski Ljupčo (1962, 1, 1), Búbos András (1942, 2, 2), Zoran Bučevac (1956, 12, 11), Danilo Čolić (1940, 22, 19), Nebojša Čolić (1957, 7, 3), Döbrenyi Dénes (1961, 2, 2), Svetislav Đorđević (1946, 21, 21), Đoševski Ivan (1961, 1, 1), Ivošević Nikola (1960, 1, 1), Korica Miklós (1949, 14, 14), Kovács Frigyes (1955, 10, 10), Medve Sándor (1946, 16, 16), Nagy István (1935, 30, 24), Luka Piljagić (1959, 4, 3), Đorđe Rusić (1935, 28, 6), Szél Péter (1937, 29, 22), Sebestyén Tibor (1943, 21, 21), Takács Imre (1953, 5, 5), Törköly Levente (1965, 2, 2), Aleksandar Ugrinov (1929, 39, 23), Vajda Tibor (1953, 11, 8).

U pojedinim predstavama honorarno su učestvovali glumci:

Inge Appelt, Ana Kostovska, Eržika Kovačević, Ruis Kadirova, Sanja Moravčić, Perica Martinovi, Almira Osmanović, Tanja Tasić, Varga Henritete, Andrijana Videnović, Damir Bartol, Zlatko Burić, Aleksandar Cvjetković, Bogdan Diklić, Ilija Drašković, Godányi Zoltán, Miodrag Gajić, Miodrag Krivokapić, Geza Kopunović, Danilo Lazović, Milan Marodić, Nedo Osman, Petar Radovanović, Mustafa Suhat, Damir Šaban, Rađe Šerbedžija, Ljuba Tadić, Radiša Vučković.

Voda predstave: Lakatos Mátyás (1953, 5, 5), Miroslav Medić (1950, 17, 13), Kotroba Júlia (1952, 14, 14), Vresnyák Erzsébet (1950, 13, 13).

Scenograf: Hupkó István (1944, 19, 19)

Kostimografi: Bjanka Adžić-Ursulov, Ana Atanacković (1949, 14, 14)

Reditelji: Andrási Attila, Lalić István

Otišli iz ansambla: Snežana Bečarević, Faragó Edit, Karna Margit (penzija), Majoros Kati (penzija), Szűcs Hajnal, Mirjana Vujić, Danilo Čolić, Ivošević Nikola, Nagy István (penzija) Takács Imre.

POZORISNI ORKESTAR

Dirigent: Murényi Mátyás (1953, 11, 7)

Muzički producent: Lengyel Gábor (1951, 11, 2)

Članovi: Harkai Márta (1942, 22, 22), Abraham János (1956, 7, 7), Boros József (1935, 32, 24), Harkai István (1943, 20, 17), Jager Nikola (1950, 16, 8), Lakatos Mátyás (1930, 36, 25), Lakatos Lacika (1937, 32, 29), Maróti István (1934, 29, 17), Tikvicki Darko (1955, 8, 3), Zsiga Pál (1944, 17, 6).

POZORISNI SAVET:

Predsednik: Medve Sándor

Zamenik predsednika: Josip Kujundžić

Članovi: Albert János, Zoran Bučevac, Nebojša Čolić, Gyenes Zita, Natalija Kaloper, Korica Miklós, Branka Kondić, Marija Opsenica, Darko Tikvicki.

REPERTOAR

PREMIJERE

Dubravka Šikić

NJIHANJE — ROCKING

Režija: Damir Bartol

Scenografija: Jurić Dušan

Učestvuju: Damir Bartol, Dubravka Šikić, Lenka Guđac.

4 decembra 1987.

6 predstava u mestu

164 gledaoca

Arthur Miller

AZ ÜGYNÖK HALÁLA

(Death of a Salesman)

(Smrt trgovačkog putnika)

Prevod: Ungvári Tamás

Režija: Andrási Attila

Szenografija: Hupkó István

Kostimi: Bojana Ristić

Dramaturg: Sziveri János

Izbor scenske muzike: Jager Nikola

Lica: Albert János (*Willi Loman*), Doró Emma (*Linda*), Korica Miklós (*Biff*), Kovács Frigyes (*Happy*), Búbos András (*Bernard*), Bada Irén (a nő), Árok Ferenc (*Charley*), Boros László (*Ben Bácsi*), Medve Sándor (*Howard Wagner*), Gyenes Zita (*Jenny*), Sebestyén Tibor (*Stanley*), Tallós Zsuzsa (*Mis. Forsaith*), Szilvestzer (*ifj. Bernard*), Kalló Béla (*ifj. Biff*), Mezei Szilveszter (*ifj. Bernard*), Kalló Béla (*ifj. Biff*), Mezei Zoltán (*ifj. Happy*).

15. januara 1988.

18 predstava (13 u mestu, 5 na gostovanju)

1.849 gledalaca (1.094 u mestu, 755 na gostovanju)

Karinthy Frigyes, Molnár Ferenc, Kellér Dezső, Nóti Károly

NINCSENEK RÉGI VICCEK

(Nema starih viceva)

Režija: Korica Miklós

Igraju: Jónás Gabriella, Medve Sándor, Árok Ferenc, Korica Miklós.

Izvođač scenske muzike: Végső József

15. februara 1988.

16 predstava (3 u mestu, 13 na gostovanju)

3.010 gledalaca (319 u mestu, 2.741 na gostovanju)

Végel László

ATTÜN (TET)ESEK

(Pretapanja)

Režija: Ljubiša Ristić

Scenografija i kostimi: Bjanka Adžić-Ursulov

Autor scenske muzike: Lengyel Gábor

Igraju: Gyenes Zita, Tanja Tasić, Bada Irén, Varga Henrietta, Bakota Árpád, Döbrei Dénes, Törköly Levente, Vajda Tibor, Búbos András, Arcson Rafael.

27. februara 1988.

10 predstava (9 u mestu, 1 na gostovanju)

1.036 gledalaca (986 u mestu, 50 na gostovanju)

Végel László

JUDIT

Režija: Rade Šerbedžija

Kostimi: Bjanka Adžić-Ursulov

Muzika: Abrahám János

Asistent reditelja: András Attila, Lalić István

Igraju: Abrahám János, Albert János, Arcson Rafael, Árok Ferenc, Bada Irén, Bakota Árpád, Bálint Josip, Búbos András, Dejan Đorđević, Döbrei Dénes, Doró Emma, Dragan Raičević, Dragić Adam, Gajić Miodrag, Gyenes Zita, Jáger Nikola, Jónás Gabriella, Kasza Eva, Korica Miklós, Kotroba Júlia, Kovács Frigyes, Lakatos László, Lakatos Matija, Ljuba Tadić, Medve Sándor, Milena Đumić, Sanja Moravčić, Sebestyén, Tibor, Svetislav Đorđević, Szél Péter, Szél Zsolt, Takács Szirácki Katalin, Tallós Zsuzsanna, Törköly Levente, Vajda Tibor, Varga Henrietta, Zoran Bučevac, Zsiga Pál i

studenti glume I godine u klasi prof. Šerbedžije: Branika Katić, Dara Suković, Filip Gajić, Jugoslava Drašković, Katarina Lončar, Mirela Pavlović, Nada Sekulić, Saša Kuzmanović, Snežana Višnjić, Suzana Vučković.

1. juna 1988.

12 predstava (4 u mestu, 8 na gostovanju)

4.420 gledalaca (570 u mestu, 3.850 na gostovanju)

Kača Čelan

HEIMAT

Režija: Dušan Jovanović

Kostimi: Bjanka Adžić-Ursulov

Muzika: Davor Rocco

Lica: Bogdan Diklić (*Adam*), Karna Margit (*Rosina*), Marija Opsenica (*Marija*), Andreja Milovanović, (*Martina*), Kučera Bojan, (*Stefan*), Damir Saban (*Johan*), Inge Appelt (*Anna*), Andrijana Videnović (*Roza*), Danilo Lazović (*Dragiša*), Nebojša Colić (*Andra*), Sebestyén Tibor (*Đerd*), Kasza Eva (*Barbara*), Doró Emma (*Katharina Maks*), Ljiljana Jakšić (*Lucija*), Zoran Bučevac (*Petar*), Aleksandar Ugrinov (*Petar Jurišić, stariji*), Maja Race (*Katarina Jurišić*).

Mrzičari: Darko Tikvicki, Zsiga Pál, Harkai István.

3. juna 1988.

8 predstava (1 u mestu, 7 na gostovanju)

3.081 gledalac (161 u mestu, 2.920 na gostovanju)

Goran Stefanovski

LONG PLAY

(Rock'n roll misterija)

Režija i koreografija: Nada Kokotović

Scenografija i kostimi: Bjanka Adžić-Ursulov

Kompozitor, aranžer: Chris Jaret

Igraju: Almira Osmanović, Ana Kostovska, Bakota Árpád, Dejan Đorđević, Döbrei Dénes, Elizabeta Kočoska, Filip Gajić, Irena Jakočević, Ljiljana Jakšić, Luka Piljagić, Miodrag Gajić, Monja Milenković, Petar Georgijevski, Ramadan Azirović, Snežana Colić-Jakšić, Svetislav Đorđević, Tanja Tasić, Törköly Levente, Varga Henrietta, Veroslava Mitrović.

3. jula 1988.

9 predstava (2 u mestu, 7 na gostovanju)

3.241 gledalac (181 u mestu, 3.060 na gostovanju)

Zbirka likovno-dramskih tekstova: Imre Šafranji

Autori: Damir Bartol, Zlatko Burić

MAGELLAN

Režija: Damir Bartol

Scenografija: Andraš Šafranji

Igraju: Damir Bartol, Zlatko Burić, Dubravka Šikić, Dijana Šafranji, Sonja Hinskey.

3. jula 1988.

11 predstava (2 u mestu, 9 na gostovanju)

1.091 gledalac (91 u mestu, 1.000 na gostovanju)

Po motivima iz dela: Wolle Synke, Strindberga, Jónesca, Moliérea, Sheparda i Lenjina
FEUD

Režija: Andrási Attila
Kostimi i scenografija: Bojana Ristić
Igraju: Ketrin Mursijan, Mirko Petković, Dragomir Pešić, Vladislav Kačanski, Olivera Vitorović, Biljana Milkić, Karna Margit, Keszeg László.
6. jula 1988.
11 predstava (2 u mestu, 9 na gostovanju)
1.191 gledalac (106 u mestu, 1.085 na gostovanju)

Petko Vojnić Purčar
ČUVARI HRAMA

inicijalni deo sedmodnevnog festivala
Subotica, od 25. do 31. jula 1988.
Režija: Istvan Lalić i Döbreni Dénes
Kostimi: Bjanka Adžić-Ursulov
Muzika: Mitar Subotić
Igraju: Búbos András, Ana Kostovska, Szél Péter, Bada Irén, Tallós Zsuzsa, Varga Henrietta, Dóro Emma, Nebojša Colić, Döbreni Dénes, Faragó Edit, Kákonyi Tibor, Francia Gyula, Bakota Árpád, Keszeg László, Karácsonyi Attila, Szemerédi Virág, Urbán Gábor, Faragó Attila, Lajko Nándor, Pejanovác Róbert, Kovács Tickmayer István, plastično pozorište N.I.K.T.
16 predstava (7 u mestu, 9 na gostovanju)
1.208 gledalaca (123 u mestu, 1.085 na gostovanju)

Projekat realizovan uz saradnju pozorišnog projekta „Letnji bioskop“ i ansambla Narodnog pozorišta Nép-színház Subotica

OBNOVE

Branislav Nušić
SUMNJIVO LICE
27. novembra 1974.
4 predstave (3 u mestu, 1 na gostovanju)
1.011 gledalac (511 u mestu, 500 na gostovanju)

Dušan Jovanović
OSLOBOĐENJE SKOPLJA
16 predstava (7 u mestu, 9 na gostovanju)
6.033 gledalaca (1.653 u mestu, 4.380 na gostovanju)

Po drami Imrea Madača „Čovekova tragedija“
MADAČ, KOMENTARI — Madách-kommentárok
12. oktobra 1985.
10 predstava (3 u mestu, 7 na gostovanju)
3.909 gledalaca (509 u mestu, 3.400 na gostovanju)

Dragan Tomić
ŠIPTAR
15. februara 1986.
11 predstava (8 u mestu, 3 na gostovanju)
2.454 gledalaca (1.054 u mestu, 1.400 na gostovanju)

William Shakespeare
TIT ANDRONIK
8. jula 1986.
2 predstave na gostovanju
700 gledalaca

William Shakespeare
JULIUS CAESAR
12. jula 1986.
1 predstava na gostovanju
400 gledalaca

Viljem Šekspir
RICARD III
12. avgusta 1986.
8 predstava na gostovanju
4.500 gledalaca

SAJGON
Koreodrama po motivima romana Margarit Diras
LJUBAVNIK
8. decembra 1986.
12 predstava (10 u mestu, 2 na gostovanju)
975 gledalaca (505 u mestu, 470 na gostovanju)

Lengyel-Serbedžija-Kokotović-Ristić
BLOODY MARY
24. januara 1987.
19 predstava (10 u mestu, 9 na gostovanju)
6.608 gledalaca (2.258 u mestu, 4.350 na gostovanju)

Kalmán — Lengyel
MARICA GRÓFNŐ
(Grofica Marica)
4. februara 1987.
22 predstave (6 u mestu, 16 na gostovanju)
4.820 gledalaca (218 u mestu, 4.602 na gostovanju)

Sziveri János
SZELIDITES
(Pripitomljavanje)
5. aprila 1987.
7 predstava (5 u mestu, 2 na gostovanju)
269 gledalaca (129 u mestu, 140 na gostovanju)

ANITA BERBER
Koreodrama Nade Kokotović
20. maja 1987.
19 predstava (8 u mestu, 11 na gostovanju)
4.694 gledalaca (514 u mestu, 4.180 na gostovanju)

Hans Xaver Kröetz

MAJERĚK

(Majerovi)

24. juna 1987.

30 predstava (11 u mestu, 19 na gostovanju)

2.897 gledalaca (540 u mestu, 2.357 na gostovanju)

Molière

SKOLA ZA ŽENE

(Nők iskolája)

4. jula 1987.

13 predstava (9 u mestu, 4 na gostovanju)

2.145 gledalaca (1.145 u mestu, 1.000 na gostovanju)

Molière

TARTUFFE

12. jula 1987.

8 predstava (5 u mestu, 3 na gostovanju)

1.776 gledalaca (516 u mestu, 1.260 na gostovanju)

Mesta u kojima je pozorište gostovalo: Ada (3), Apatin, Bajša (2), Bajmok, Bačka Topola (2), Bečej (3), Beograd (32), Bezdan, Bogojevo, Budisava, Bugojno, Crvenka, Coka (3), Conoplja, Debeljača, Dubrovnik (2), Domanjševci, Doroslovo, Feketić (3), Gornji Lakoš, Gunaroš (3), Hodoš, Ivanovo, Kanjiža (2), Kikinda, Kotor (8), Kula (4), Majdan, Mali Idoš, Mostar (4), Novi Itebej, Novi Kneževac (2), Novo Orahovo (2), Novi Sad (3), Osijek, Panonija, Petišovci, Rusko selo, Sarajevo (6), Senta (3), Stara Moravica, Skorenovac (2), Skoplje (6), Sombor (3), Telečka, Titov Vrbas, Zagreb (9).

Inostranstvo: SR Nemačka: Berlin (7), München (6). Meksiko: Mexico Sity (7), Guanahuato (4).

Ukupno je izvedeno 299 predstava (134 u mestu, 165 na gostovanju).

Ukupno je bilo 63.532 gledaoca (13.347 u mestu, 50.185 na gostovanju).

DEČJE POZORIŠTE — GYERMEKSZÍNHÁZ „KURIR JOVICA”

Direktor: Slobodan Marković (1943, 16, 5)

Organizator: Kočiš Imre (1937, 20, 7)

Glumci: Svetlana Abramović (1963, 5, 4), Marta Aroksalaši (1960, 4, 4), Vesna Borocki (1960, 5, 4), Erika Bruzlai Cifra (1957, 8, 6), Vidosava Jovanović (1949, 15, 15), Ester Kraljevački (1962, 9, 9), Božana Mezeji (1962, 2, 2) Erne Apro (1946, 20, 14), Boško Boškov (1952, 11, 6), Tibor Đerman (1955, 11, 11), Miroslav Marković (1947, 17, 14), Laslo Ripco (1944, 20, 20), Ferenc Sabo (1937, 26, 13), Aranka Rusić (1948, 21, 21).
Sufler-inspicijent: Valerija Burkuš (1947, 14, 13)

REPERTOAR

PREMIJERE NA SRPSKOHRVATSKOM JEZIKU

Aleksandar Davidesku

IGRA

Prevod: Florika Stefan

Režija: Miroslav Marković

Maske po ideji Eustatii Gregoriana kao gosta izradio: Đula Hajnal

Scenografija i kostimi: Imre Kočiš

Izbor muzike: Miroslav Marković

Lica: Svetlana Abramović (*Miška*), Marta Aroksalaši (*Cica*), Vesna Borocki (*Vrana*), Boško Boškov (*Mičko*), Miroslav Marković (*Sicko*).

4. septembra 1987.

74 predstava (33 predstave u mestu, 41 na gostovanju)

22.200 gledalaca (5.800 gledalaca u mestu, 16.400 na gostovanju).

Marija Kulundžić

PUTUJUĆI KOMEDIJANTI

Režija: Marija Kulundžić, kao gost

Lektor: Josip Buljovčić

Asistent reditelja: Marta Aroksalaši

Kreator lutaka: Draga Vuković, kao gost

Scenografija: Imre Kočiš

Izbor muzike: Otmar Hegeduš, kao gost

Lica: Miroslav Marković (*Josa*), Marta Aroksalaši (*Roža*), Boško Boškov (*Pandur Paita*), Ferenc Sabo (*Pop*), Vesna Borocki (*Pas*), Svetlana Abramović (*Asistent mađioničara*).

4. aprila 1988.

1 predstava u mestu

150 gledalaca

OBNOVE

Jiržij Sreda

VREME ZA BAJKU

11. oktobra 1985.

38 predstava (24 u mestu, 14 na gostovanju)

17.100 gledalaca (10.750 u mestu, 6.350 na gostovanju)

Duško Radović

TINGL—TANGL

2. aprila 1986.

3 predstave u mestu

600 gledalaca

Ksenija Stojanović

M I - S I - K O I M I - S I - S A N

21. februara 1987.

36 predstava (14 u mestu, 22 na gostovanju)

12.600 gledalaca (4.920 u mestu, 7.680 na gostovanju)

PREMIJERE NA MAĐARSKOM JEZIKU

E. Uspenski

KROKI ÉS A BARÁTAI

Prevod: Kopeczki László

Dramaturška adaptacija: Kristian Pepino

Režija: Đorđe Rusić, kao gost

Scenografija i izrada lutaka: Eustatiu Gregorian, kao gost SR Rumunija

Koreografija: Lackó Illés

Lica: Gyermán Tibor, Ripcő László, Szűcs Hajnalka, Csiszár László.

30. aprila 1988.

17 predstava (10 u mestu, 7 na gostovanju)

5.100 gledalaca (u mestu 2.300, 2.800 na gostovanju)

OBNOVE NA MAĐARSKOM JEZIKU

Jiržij Sreda

NEVE NINCS

(Bezimena)

28. februara 1986.

13 predstava (6 u mestu, 7 na gostovanju)

6.500 gledalaca (3.155 u mestu, 3.400 na gostovanju)

Branko Mihaljević

NYUSZI, TUCSI A MEG BARI

(Zeko, zriko i janje)

27. maja 1986.

23 predstave (10 u mestu, 13 na gostovanju)

9.200 gledalaca (3.740 u mestu, 5.400 na gostovanju)

Ljubomir Ralčev

A FARKAS ÉS A GIDAK

(Vuk i jarići)

13. marta 1987.

21 predstava (13 u mestu, 8 na gostovanju)

6.300 gledalaca (3.700 u mestu, 2.560 na gostovanju)

Jan Romanovski

KAKONCA HERCEGKISASSZONY

(Princeza kukrica)

9. maja 1987.

42 predstava (17 u mestu, 25 na gostovanju)

16.800 gledalaca (5.500 u mestu, 11.250 na gostovanju)

Pozorište je gostovalo u sledećim mestima:

SAP Vojvodina: Bajmok, Bajša, Senta, Ada, Mol, Mali Idoš, Novi Sad, Novi Bečej, Čantavir, Gunaroš, Bačka Topola, Pačir, Stara Moravica, Sombor, Kula, Kanjiža, Sivac, Titov Vrbas, Horgoš, Mala Pijaca, Orahovo, Bajša, Čoka.

SR Slovenija: Lendava, Ljubljana, Genterovci, Prosejnakovci, Gornji Lakoš, Dobronak.

SAP Kosovo: Titova Mitrovica, Priština, Prizren, Obilić, Uroševac, Orahovac, Lipljan.

U inostranstvu: NR Poljska: Varšava, NR Mađarska: Budimpešta, Segedin, Mako, SR Rumunija: Krajova, Bukurešt.

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA“

Upravnik: Pavle Vlahović (1938, 29, 3)
Sekretar: Jelena Čavić (1953, 5, 5)
Reditelj: Đura Udicki (1944, 16, 11)
Scenograf: Živojin Marković (1933, 23, 19)
Tehnički šef: Živanko Knežević (1944, 20, 14)
Organizator: Merima Ogrizović (1959, 1, 1), Vera Nedeljkov (1957, 9, 9).
Glumci: Dojna Andrejević (1961, 7, 7), Ljubov Kulikov (1941, 16, 16), Bojana Malkanović-Udicki (1948, 17, 13), Nevena Novović (1940, 6, 4), Radmila Pejčić (1934, 27, 23), Valentina Stanisavljev (1956, 13, 13), Ivan Andrejević (1943, 22, 13), Goran Avramović (1948, 11, 4), Milan Komljenović (150, 19, 1), Milorad Mustafović (1960, 6, 2), Vladimir Nikić (1947, 15, 15), Tomislav Pejčić (1940, 24, 19).
Saptač: Nada Obradović
Inspicijent: Miroslav Tošić

U toku sezone preminuo je reditelj Đura Udicki.

SAVET POZORISTA

Ivan Andrejević, Nada Božić, Dragiša Jovanović, Živanko, Knežević, Živojin Marković, Vladimir Nikić, Nada Obradović, Tomislav Pejčić (predsednik), Dragica Pečeničić, Siništa Stojanov.

UMETNICKI SAVET

Ivan Andrejević, Milan Komljenović, Vladimir Nikić, Radmila Pejčić (predsednik), Nevena Novović, Tomislav Pejčić, Pavle Vlahović.

REPERTOAR

PREMIJERE

Dušan Belča
VUK I VRŠČANI

Režija: Milovan Novčić, kao gost
Scenografija: Mileta Kostić, kao gost
Kostimi: Ljubica Štukelja, kao gost
Muzika: Dejan Novčić, kao gost

Pirotehnički efekti: Miloš Obrenović, kao gost
Lica: Ljubov Kulikov (*Vršačka muza*), Miša Komljenović (*Vuk Stefanović Karadžić*), Goran Avramović (*Jovan Sterija Popović*), Tihomir Paunović (*Uroš Volić*), Radmila Pejčić (*gđa. Volić*), Milorad Mustafović (*Jovan Balaitski*), Ivan Andrejević (*Aksentije Janković*), Tomislav Pejčić (*Đorđe Bota*), Ljubomir Jerković (*Sinesije Radivjević*), Mladen Salinački (*Đorđe Emanuel*), Vladimir Nikić (*Pavle Emanuel*), Bojana Malkanović-Udicki (*Ana Karadžić*), Dojna Andrejević (*Julijana Vijatović*), Milorad Mustafović (*Dimitrije Tirol*), Tomislav Pejčić (*Petar Asi-Marković*), Jon Omoran (*Đorđe Nešić*), Jon Omoran (*Fenjerdzija*), Tihomir Paunović (*Smrdić*), Ivan Andrejević (*Serbulić*), Ljubomir Jerković (*Lepršić*).

2. oktobra 1987.
 9 predstava u mestu
 2.357 gledalaca

Stevan Pešić
LOVAČKA PRICA

Režija: Đura Udicki
Scenografija: Živojin Marković
Kostimi: Marinko Cera
Muzika: Miroslav Tošić
Lica: Milorad Mustafović (*Joca, lovac*), Vladimir Nikić (*Pikas, pas*), Miša Komljenović (*Zec*).
 6. novembra 1987.
 11 predstava (8 u mestu, 3 na gostovanju)
 2.608 gledalaca (2.407 u mestu, 201 na gostovanju)

Stevan Koprivica
JUGO NOKTURNO

Režija: Đura Udicki
Scenografija: Živojin Marković
Kostimi: Vera Jocić, kao gost
Muzika: Đura Udicki
Lica: Ivan Andrejević (*Vule*), Tomislav Pejčić (*Cedo, planinac iz Crne Gore*), Vladimir Nikić (*Asim, pjevač*), Miša Komljenović (*Pakito, profesionalac*), Milorad Mustafović (*Kerber, čuvar u radionici*), Goran Avramović (*Risto, avanturista*), Bojana Malkanović-Udicki (*Marina*).
 24. deembra 1987.
 7 predstava u mestu
 768 gledalaca

Goran Stefanovski
TETOVIRANE DUŠE
 (Тетовиране души)

Režija: Branislav Guzina, kao gost
Scenografija: Živojin Marković
Kostimi: Ljubica Štukelja, kao gost
Muzika: Branislav Guzina, kao gost

Lica: Goran Avramović (*Vojdan*), Ivan Andrejević (*Cibra*), Radmila Pejčić (*Altana*), Tomislav Pejčić (*Koljo*), Nevena Novović (*Kloduja*), Dojna Andrejević (*Ruža*), Tomislav Pejčić (*Strezo I*), Ljubov Kulikov (*Mara*), Milorad Mustafović (*Strezo II*), Vladimir Nikić (*Muž*), Miša Komljenović (*Tetovirač*), Valentina Stanisavljev (*Igračica*).

10. februara 1988.

7 predstava (5 u mestu, 2 na gostovanju)

1.189 gledalaca (746 u mestu, 443 na gostovanju)

Rasim Filipović

ZASJEDE

Režija: Nenad Ilić, kao gost

Scenografija: Živojin Marković

Kostimi: Nenad Ilić, kao gost

Muzika: Nenad Ristić, kao gost

Lica: Nevena Novović (*Lela*), Tomislav Pejčić (*Nikolić*), Valentina Stanisavljev (*Slavka*), Ivan Andrejević (*Mitar*), Vladimir Nikić (*General*), Radmila Pejčić (*Kraus*), Miša Komljenović (*Franc*), Dojna Andrejević (*Nada*), Milorad Mustafović (*Vojnik*), Đoka Dukeljčki, k. g. (*Harmonikaš*), Huanita Milutinović, k. g. (*Pionir*).

25. marta 1988

10 predstava (8 u mestu, 2 na gostovanju)

1.991 gledalac (1.468 u mestu, 523 na gostovanju)

Viljem Šekspir (Shakespeare)

BOGOJAVLJENSKA NOĆ

(Twelfth Night of What You will)

Prevod: Velimir Živojinović

Režija: Ivana Vujić, kao gost

Scenografija: Živojin Marković

Kostimi: Milena Jeftić, Ničeva Kostić, kao gost

Scenski pokret: Jelena Šantić, kao gost

Lektor: Radmila Vidak, kao gost

Lica: Goran Avramović (*Orsino*), Vladimir Nikić (*Sebastian*), Dojna Andrejević (*Antonio*), Milorad Mustafović (*Jedan pomorski kapetan*), Valentina Stanisavljev (*Valentin*), Bojana Malkanović-Udicki (*Kurio*), Tihomir Paunović, k. g. (*Vitez Tobit*), Ivan Andrejević (*Vitez Endrju*), Tomislav Pejčić (*Malvolio*), Dojna Andrejević (*Fabijan*), Miša Komljenović (*Fest*), Nevena

Novović (*Olivija*), Anđelka Milivojević-Tadić, k. g. (*Viola*), Radmila Pejčić (*Marija*), Sanijela Stanisavljev (*Festa*).

23. juna 1988.

4 predstave u mestu

701 gledalac

OBNOVE

Branislav Nušić

GOSPOĐA MINISTARKA

11. oktobra 1986.

18 predstava (6 u mestu, 12 na gostovanju)

4.302 gledaoca (1.164 u mestu, 3.138 na gostovanju)

Maksim Gorki

NA LETOVANJU

10. februara 1987.

3 predstave (2 u mestu, 1 na gostovanju)

481 gledalac (336 u mestu, 145 na gostovanju)

Aleksandar Popović

KRMECI KAS

26. marta 1987.

7 predstava (4 u mestu, 3 na gostovanju)

982 gledaoca (462 u mestu, 145 na gostovanju)

Zorž Fejdo

MAČKA U DŽAKU

5. juni 1987.

10 predstava (5 u mestu, 5 na gostovanju)

1.642 gledaoca (883 u mestu, 759 na gostovanju)

Pozorište je gostovalo u sledećim mestima: Alibunar, Banatski Karlovac, Bela Crkva (2), Beograd (4), Beočin, Bečež, Gudurica (2), Kovin (2), Leskovac, Niš, N. Bečež, Opovo, Plandište, Prokuplje, Sakule, Sombor, Središte, Srpska Crnja, Uljma, Zrenjanin (2), Vranje.

Ukupno je izvedeno 86 predstava (58 u mestu, 28 na gostovanju)

Ukupno je bilo 17.021 gledalac (11.292 u mestu, 5.729 na gostovanju)

zrenjanin

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ”

Upravnik: Dragan Ćuk (1948, 14, 4) (do 8. februara 1988.), Slavko Golić (1948, 12, 1) (od 8. februara 1988.)

Reditelj: Ljiljana Arsenov Ivanović (1946, 18, 13)

Scenograf: Viorel Flora (1952, 10, 7)

Organizatori: Stanko Šajtinac (1952, 8, 8), Vladimir Grubanov (1946, 15, 10).

Glumci: Anđelka Davidovac (1950, 18, 16), Mirjana Vukojević (1950, 15, 15), Gordana Vinokić (1934, 29, 22), Divna Stojiljković (1935, 28, 15), Svetlana Utješinović (1949, 22, 12), Ružica Svijetić (1950, 15, 15), Miloje Ivanović (1946, 17, 13), Budimir Pešić (1929, 41, 13), Mihajlo Foro (1927, 39, 13), Selimir Tošić (1946, 19, 16), Prvoslav Zakovski (1947, 18, 15), Milan Kačalović (1951, 8, 8), Olivera Begović (1957, 7, 3), Nermil Bešliagić (1956, 8, 3), Radovan Luković (1955, 12, 1), Snežana Kovačev (1967, 1, 1).

Inspicijent: Jelena Ristić (1959, 6, 6)

Sufleri: Ljiljana Nikolić (1952, 13, 13), Gordana Rakov (1952, 3, 3).

REPERTOAR

Dramska scena

PREMIJERE

Žan Anuj (Anauill)

ŽENSKI ROCK'N FOLK BAND
(Ženski orkestar)

(L'orchestre)

Režija: Sulejman Kupusović, kao gost

Scenografija: Viorel Flora

Kostimi: Angelina Atlagić, kao gost

Muzika: Saša Vrabac, kao gost

Koreografija: Olivera Tegeltija, kao gost

Muzička saradnja: Đorđe Vojnović, kao gost

Lica: Ružica Cvijetić (*Patricija*), Mirjana Vukojević (*Pamela*), Gordana Vinokić (*G-da Ortang*), Svetlana Utješinović (*Suzana*), Anđelka Davinovac (*Ermelina*),

Snežana Kovačev (*Leona*), Nermil Bešliagić (*Leone*), Dragan Đorđević (*Gedža* (8)), Radovan Luković (*Gedža* (20)).

2. oktobra 1987.

28 predstava (19 u mestu, 9 na gostovanju)

7.750 gledalaca (5.230 u mestu, 2.520 na gostovanju)

Velimir Stojanović

VOĆNI DAN

Režija: Sulejman Kupusović, kao gost

Scenografija: Viorel Flora

Kostimi: Angelina Atlagić, kao gost

Muzika: Saša Vrabac, kao gost

Koreografija: Olivera Tegeltija, kao gost

Lica: Prvoslav Zakovski (*Neznani junak*), Mihajlo Foro (*Zivo biće*), Miloje Ivnović (*Pile*), Svetlana Utješinović (*Janja*), Budimir Pešić (*Lala*), Selimir Tošić (*Ante portas*).

3. oktobra 1987.

14 predstava (12 u mestu, 2 na gostovanju)

3.315 gledalaca (2.840 u mestu, 475 na gostovanju)

Miro Gavran

NOĆ BOGOVA

Režija: Ljiljana Arsenov-Ivanović

Scenografija: Vladimir Rebezov

Kostimi: Verica Radišić-Nešić, kao gost

Izbor muzike: Ljiljana Arsenov-Ivanović

Scenski pokret: Ivica Klement, kao gost

Lica: Miloje Ivanović (*Luj*), Selimir Tošić (*Molijer*), Nermil Bešliagić (*Luda*).

11. februara 1988.

11 predstava u mestu

870 gledalaca

Milan Vukotić

KUDA IDU STARE GODINE

Režija: Ljiljana Arsenov-Ivanović

Scenografija: Viorel Flora

Scenski pokret: Ivica Klemenc, kao gost

Izbor muzike: Ljiljana Arsenov-Ivanović

Lica: Ružica Cvijetić (*Stara godina*), Snežana Kovačev (*Nova godina*), Radovan Luković (*Majstor*), Nermil Bešliagić (*Dečak*), Radovan Luković (*Deda Mraz*).

22. decembra 1987.

11 predstava (10 predstava u mestu, 1 na gostovanju)

4.200 gledalaca (3.650 u mestu, 550 na gostovanju)

Slavomir Mrožek

SRECAN DOGAĐAJ

Režija: Srđan Arsenijević, kao gost

Scenografija: Viorel Flora

Kostimi: Angelina Atlagić, kao gost

Muzika: Saša Vrabac, kao gost

Lica: Prvoslav Zakovski (*Podstanar*), Milan Kočalo-
vić (*Muž*), Anđelka Davidovac (*Žena*), Budimir Pešić
(*Deda*), Snežana Kovačev (*Beba*).

16. aprila 1988.
4 predstave u mestu
955 gledalaca

Radivoj Šajtinac
BANATIKON

Režija, izbor kostima i muzike: Lilijana Arsenov-Iva-
nović

Igraju: Mihajlo Foro, Mirjana Vukojević, Ružica Cvi-
jetić, Jovan Toradžki, Radovan Luković, Snežana Ko-
vačev.

1. aprila 1988.
9 predstava u mestu
850 gledalaca

ORNOVF

Zorž Fejdo
MUŽ IDE U LOV
19. januara 1985.
2 predstave u mestu
520 gledalaca

Ivo Brešan
**PREDSTAVA HAMLETA U SELU
MRDUSA DONJA**
20. marta 1986.
13 predstava (7 u mestu, 6 na gostovanju)
4.540 gledalaca (1.940 u mestu, 2.600 na gostovanju)

Milan Tutorov
KRAJPUTAS ZA TROJE
2. oktobra 1986.
5 predstava u mestu
375 gledalaca

Branislav Nušić
KARIJERA
5. oktobra 1986.
8 predstava (6 u mestu, 2 na gostovanju)
2.230 gledalaca (1.440 u mestu, 790 na gostovanju)

Džon Marel
USPOMENE SARE BERNAR
15. oktobra 1986.
4 predstave u mestu
410 gledalaca

Momo Kapor
KRAJ VIKENDA
6. maja 1987.
13 predstava (11 u mestu, 2 na gostovanju)
1.350 gledalaca (880 u mestu, 470 na gostovanju)

Miroslav Antić
GARAVI SOKAK
27. marta 1987.

22 predstave (13 u mestu, 9 na gostovanju)
2.530 gledalaca (1.550 u mestu, 980 na gostovanju)
Pozorište je gostovalo u Bečeju, Beočinu (4), Beogra-
du (2), Elemiru, Kikindi, Kruševcu (2), Lazarevcu,
Novom Bečeju (5), Nova Crnja, Paraćinu (2), Perlezu,
Somboru (2), Sremskoj Mitrovici, Srpskoj Crnji, Sve-
tozarevu (2), Titelu, Vojvodi Step i Vršcu (2).

Ukupno je izvedeno 144 predstave (113 u mestu, 31
na gostovanju).

Ukupno je bilo 29.895 gledalaca (21.510 u mestu, 8.385
na gostovanju).

LUTKARSKA SCENA

Glumci: Višnja Kauzlaric-Mandić (1939, 26, 20), Erže-
bet Peči (1945, 20, 18), Đerđi Lacko (1945, 23, 23), Kris-
tina Mirkov (1947, 23, 23), Mirjana Šajtinac (1948, 18,
18), Irena Tot (1951, 15, 15), Tihomir Mačković (1950,
16, 16), Jovan Caran (1951, 12, 12), Tatjana Reljin
(1960, 3, 3), Aleksandar Dragar (1955, 8, 2).
Inspicijent i sufler: Milanka Lalić (1954, 10, 10)

REPERTOAR NA SRPSKOHRVATSKOM JEZIKU

PREMIJERE

Stevan Pešić
VESELA KUĆA
Režija: Srboljub Stanković, kao gost
Dekor, lutke, kostimi: Vukosava Nikolin, kao gost
Izrada lutaka: Tihomir Mačković
Asistent režije: Vladimir Grubanov
Muzički saradnik: Saša Vrabac, kao gost
Lica: Irena Tot (*Julka*), Kristina Mirkov (*Majka*), Jo-
van Caran (*Otac*), Tihomir Mačković (*Pukovnik*), Mir-
jana Šajtinac (*Mačak*), Eržebet Peči (*Kokoška*), Višnja
Kauzlaric-Mandić (*Kovij*), Tatjana Reljin (*Ptica*), Đerđi
Lacko (*Drvo*), Aleksandar Dragar (*Svirac*).
31. oktobra 1987.
23 predstave (16 u mestu, 7 na gostovanju)
4.060 gledalaca (2.800 u mestu, 1.260 na gostovanju)

Lilijana Abandžijeva
SARENI SVET
Režija: Lilijana Arsenov-Ivanović
Scenografija: Viorel Flora
Lutke: Tihomir Mačković
Lica: Mirjana Šajtinac (*Miš*), Irena Tot (*Marmolina*),
Aleksandar Dragar (*Limun*), Eržebet Peči (*Boca sir-
četa*), Jovan Caran (*Crv*), Višnja Kauzlaric-Mandić

(*Noćni leptir*), Tatjana Reljin (*Sunčev zrak*), Tihomir Mačković (*Pauk*).

19. decembra 1987.

4 predstave (2 u mestu, 2 na gostovanju)

755 gledalaca (360 u mestu, 395 na gostovanju)

Rada Moskova

HROMI PETLIĆ

Prevod: Branislav Kravljanić

Režija: Živomir Joković, kao gost

Scenografija: Maja Kuzova, kao gost

Skice i izrada lutaka: Maja Kuzova, kao gost

Muzika: Mihajlo Minja Đorđević, kao gost

Lica: Irena Tot (*Carska lisica*), Kristina Mirkov (*Carski petao*), Jovan Caran (*Carski mudrac*), Tihomir Mačković (*Car*), Mirjana Sajtinac (*Hromi Petlić*), Eržebet Peči (*Carska lisica*), Višnja Kauzlaric-Mandić (*Carski petao*), Aleksandar Dragar (*Carski mudrac*), Dragan Mileusnić k. g. (*Carski čovek*), Tatjana Reljin (*animacija*), Đerđi Lacko (*animacija*).

16. aprila 1988.

8 predstava u mestu

1.410 gledalaca

Jirži Štreda

ČIRINA NOVOGODIŠNJA AVANTURA

Režija: Skupna režija ansambla

Scenografija i lutke: Tihomir Mačković

Igraju: Tihomir Mačković, Aleksandar Dragar, Irena Tot, Eržebet Peči, Mirjana Sajtinac, Tatjana Reljin, Kristina Mirkov, Đerđi Lacko, Višnja Kauzlaric-Mandić i Jovan Caran.

17. decembra 1987.

33 predstave (20 u mestu, 13 na gostovanju)

3.480 gledalaca (2.220 u mestu, 1.260 na gostovanju)

OBNOVE

Jirži Štreda

PRICALOVE PRICE

24. oktobra 1974.

2 predstave (1 u mestu, 1 na gostovanju)

340 gledalaca (110 u mestu, 230 na gostovanju)

Jovan Jovanović Zmaj

KALAMANDARIJA

1. oktobra 1978.

4 predstave u mestu

650 gledalaca

Ivan Ostrikov

RUMENA I STARI LAV

27. decembra 1981.

1 predstava u mestu

95 gledalaca

Miodrag Stanisavljević

NEMUŠTI JEZIK

26. januara 1984.

2 predstave u mestu

245 gledalaca

Jozef Per — Leo Spačil

DOGAĐAJ U LUTKOVU

26. decembra 1985.

71 predstava (41 u mestu, 30 na gostovanju)

8.780 gledalaca (4.830 u mestu, 3.950 na gostovanju)

Borislav Mrkšić

TRI PRASETA

13. februara 1986.

7 predstava (5 u mestu, 2 na gostovanju)

1.495 gledalaca (865 u mestu, 630 na gostovanju)

Jan Vladislav

BAJKA IZ KOFERA

1. oktobra 1985.

3 predstave (1 u mestu, dve na gostovanju)

310 gledalaca (80 u mestu, 230 na gostovanju)

Miodrag Stanisavljević

I MI TRKU ZA KONJA IMAMO

9. maj 1986.

2 predstave na gostovanju

700 gledalaca

Jirži Štreda

BAJKA O IVICI I MARICI

7. februara 1987.

5 predstava (2 u mestu, 3 na gostovanju)

1.375 gledalaca (190 u mestu, 1.185 na gostovanju)

Sa predstavama na srpskohrvatskom jeziku Lutkarska scena gostovala je u Adi (2), Aradcu, Banovićima, Bečeju (4), Botošu, Bugojnu (5), Doboju (2), Ečki, Elemiru, Gračanici, Kikindi (3), Kleku, Ključu, Kruševcu (2), Lazarevu, Lukićevu, Melencima, Molu (3), Mužlji, Novom Bečeju (3), Orlovatu, Somboru (2), Sremskoj Mitrovici (3), Srpskoj Crnji (2), Stajićevu, Šibeniku, Tesliću (2), Tešnju (2), Titelu (2), Tomaševcu, Žepču i Zitištu.

Ukupno je izvedeno 165 predstava (103 u mestu, 62 na gostovanju).

Ukupno je bilo 23.695 gledalaca (13.855 u mestu, 9.840 na gostovanju).

REPERTOAR NA MAĐARSKOM JEZIKU

OBNOVE

Štreda Jirži

MESEMONDÓ MESEI

14. decembra 1977.

1 predstava na gostovanju

210 gledalaca

Per Jozef — Spačil Leo

MI TÖRTÉNT BABOSON

1. februara 1986.

5 predstava na gostovanju

530 gledalaca

Mrkšić Borislav

A HAROM KISMALAC

19. marta 1986.

5 predstava na gostovanju

470 gledalaca

Pešić Stevan

TARKA VILÁG

6. aprila 1986.

5 predstava na gostovanju

880 gledalaca

Štreda Jerži

JANCSI ÉS JULISKA

21. februara 1987.

7 predstava na gostovanju

690 gledalaca

Sa predstavama na mađarskom jeziku Lutkarska scena je gostovala u Adi (3), Bečeju (4), Coki (2), Kikindi, Molu (2), NovomBečeju (2), Novoj Crnji, Novom Kneževcu (2), Sajanu, Senti (2), Somboru i Tordi.

Ukupno su izvedene 23 predstave na gostovanju.

Ukupno je bilo 2.780 gledalaca.

Lutkarska scena je izvela ukupno 188 predstava (103 u mestu, 85 na gostovanju). Na tim predstavama je bilo ukupno 26.475 gledalaca (13.855 u mestu, 12.620 na gostovanju).

SPISAK IZVOĐENIH AUTORA U POZORIŠTIMA ZA ODRASLE

DOMAĆI PISCI

Miroslav Antić, Dušan Belča, Lazar Bojanović, Ivo Brešan, Miloš Crnjanski, Kaća Čelan, Rasim Filipović, Miro Gavran, Fadil Hadžić, Dušan Jaglikin, Dušan Jovanović, Nada Kokotović, Laslo Kopecki, Stevan Koprivica, Dušan Kovačević, Gabor Lendel, Miloš Nikolić, Branislav Nušić, Vida Ognjenović, Radoslav Pavlović, Stevan Pešić, Jordan Plavneš, Aleksandar Popović, Branko Popović, Nenad Prokić, Milan Rakić, Ivan Raos, Ljubiša Ristić, Janoš Siveri, Goran Stefanovski, Velimir Stojanović, Radivoj Šajtinac, Rade Serbedžija, Dubravka Šikić, Slobodan Snajder, Božidar Timotijević, Dragan Tomić, Milan Tutorov, Laslo Vegel, Petko Vojnić-Purčar, Milan Vukotić.

INOSTRANI PISCI

Američki: Džon Marel, Artur Miler, Edvard Olbi, Pamela Zolina
Brazilski: Žoao Betankur
Čehoslovački: Ladislav Smoček
Engleski: Semjuel Beket, Izrael Horovic, Viljem Šekspir
Francuski: Žan Anuj, Žorž Fejdo, Ž. B. P. Molijer, Rene de Obaldia, Žan Rasin
Italijanski: Dino Bucati
Mađarski: Ištvan Erkenji, Ferenc Molnar, Mikloš Hubai, Friđeš Karinti, Deže Keler, Deže Kostolanji, Imre Madač, Ferenc Molnar, Karolj Noti, Mihalj Verešmarti.
Nemački: Bertolt Breht, Franc Ksaver Krec
Poljski: Slavomir Mrožek, Tadeuš Ružević
Ruski i sovjetski: Mihail Bulgakov, A. P. Čehov, N. V. Gogolj, Marksim Gorki.

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE

DOMAĆI PISCI

Stariji: Miloš Crnjanski
Savremeni: Lazar Bojanović, Ivo Brešan, Fadil Hadžić, Dušan Jovanović, Dušan Kovačević, Miloš Nikolić, Aleksandar Popović, Slobodan Snajder.

INOSTRANI PISCI

Stariji: Bertolt Breht, A. P. Čehov
Savremeni: Franc Ksaver Krec, Tadeuš Ružević

NOVOSADSKO POZORIŠTE — UJVIDEKI SZINHAZ

DOMAĆI PISCI

Stariji: Branislav Nušić,
Savremeni: Laslo Kopecki, Jordan Plavneš

INOSTRANI PISCI

Stariji: Deže Kostojanji, Ferenc Molnar
Savremeni: Samjuel Beket, Žoao Betankur, Ištvan Erkenj, Mikloš Hubai, Slavomir Mrožek, Edvard Olbi.

AKADEMSKO POZORIŠTE „PROMENA”, NOVI SAD

DOMAĆI PISCI

Stariji: Milan Rakić
Savremeni: Ivan Raos

INOSTRANI PISCI

Stariji: N. V. Gogolj, Žan Rasin
Savremeni: Rene de Obaldia, Semjuel Beket, Dino Bucati.

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

DOMAĆI PISCI

Stariji: —
Savremeni: Ivo Brešan, Dušan Jaglikin, Vida Ognjenović, Radoslav Pavlović, Branko Popović, Nenad Prokić, Božidar Timotijević.

INOSTRANI PISCI

Stariji: Mihail Bulgakov
Savremeni: —

NARODNO POZORIŠTE — NÉPSZINHAZ, SUBOTICA

DOMAĆI PISCI

Stariji: Branislav Nušić
Savremeni: Kaća Čelan, Dušan Jovanović, Nada Kokotović, Gabor Lendel, Ljubiša Ristić, Janoš Siveri,

Goran Stefanovski, Rade Šerbedžija, Dubravka Šikić, Dragan Tomić, Laslo Vegel, Petko Vojnić-Purčar.

INOSTRANI PISCI

Stariji: Frideš Karinti, Deže Keler, Imre Madač, Ž. B. P. Molijer, Ferenc Molnar, Karolj Noti, Viljem Sekspir.

Savremeni: Artur Miler

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA“, VRŠAC

DOMACI PISCI

Stariji: Branislav Nušić

Savremeni: Dušan Belča, Rasim Filipović, Stevan Koprivica, Stevan Pešić, Aleksandar Popović, Goran Stefanovski.

INOSTRANI PISCI

Stariji: Zorž Fejdo, Maksim Gorki, Viljem Sekspir.
Savremeni: —

NARODNO POZORIŠTE „TOSA JOVANOVIĆ“, ZRENJANIN

DOMACI PISCI

Stariji: Branislav Nušić

Savremeni: Miroslav Antić, Ivo Brešan, Miro Gavran, Momo Kapor, Velimir Stojanović, Radivoj Sajtinac, Milan Tutorov, Milan Vukotić.

INOSTRANI PISCI

Stariji: Zorž Fejdo

Savremeni: Žan Anuj, Džon Marel, Slavomir Mrožek.

DELATNOST POZORIŠTA ZA ODRASLE (SEZONA 1987/1988)

POZORIŠTE	Broj premijera	Broj predstava			Broj gledalaca		
		U mesu	Na gostovanju	Ukupno	U mesu	Na gostovanju	Ukupno
Srpsko narodno pozorište, Novi Sad (Drama)	10 (7)	263 (172)	58 (33)	321 (205)	67.955 (38.085)	22.907 (13.234)	90.862 (51.319)
(Opera)	(2)	(58)	(11)	(69)	(18.009)	(5.138)	(23.147)
(Balet)	(1)	(33)	(14)	(47)	(11.861)	(4.535)	(16.396)
Novosadsko pozorište — Újvidéki színház	7	95	28	123	9.366	6.454	15.820
Narodno pozorište, Sombor	6	124	29	153	19.454	9.566	29.020
Narodno pozorište — Népszínház, Subotica	10	134	165	299	13.347	50.185	63.532
Narodno pozorište „Sterija“, Vršac	6	58	28	86	11.292	5.729	17.021
Narodno pozorište „Toša Jovanović“, Zrenjanin	6	113	31	144	21.510	8.385	29.895
Ukupno:	45	787	339	1.126	142.924	103.226	246.150

Napomena: U broj predstava i gledalaca uračunate su i obnovljene predstave, kao i gledaoci koji su im prisustvovali.

ostale institucije i organizacije

sterijino pozorje

1987.

I SAMOUPRAVNI ORGANI

Glavni odbor Sterijinog pozorja

Polazeći od osnovnih, trajnih ciljeva Sterijinog pozorja — podsticanje razvoja dramske književnosti i scenskog izraza jugoslovenskih naroda i narodnosti — Glavni odbor je u svom radu najviše pažnje posvećivao prosuđivanju, osmišljavanju i definisanju programskog sadržaja Sterijinog pozorja. Na tom planu, Odbor se tokom 1987. godine najviše angažovao na koncipiranju i utvrđivanju programa 32. i 33. jugoslovenskih pozorišnih igara. Glavni odbor Sterijinog pozorja u 1987. godini održao je četiri sednice.

Programski odbor Sterijinog pozorja

Programski odbor je u svom radu u 1987. godini najviše pažnje posvetio repertoaru 32. jugoslovenskih pozorišnih igara i Programu rada Sterijinog pozorja za 1988. godinu. U tom okviru, Programski odbor je posebno radio na otklanjanju slabosti rada Okruglog stola kritike i koncipiranju programa Pozorja mladih.

Izvršni odbor

Kao izvršni organ Glavnog odbora, Izvršni odbor je obavio niz poslova i zadataka koji su omogućili da Pozorje uspešno izvrši svoje radne i društvene obaveze. Posebnu pažnju Izvršni odbor je posvetio normativnoj regulativi igara i utvrđivanju predloga o kojima je odlučivao Glavni odbor.

II STRUČNA TELA

Savet Centra za pozorišnu dokumentaciju, Savet Odeljenja za međunarodnu saradnju, Izdavački savet Sterijinog pozorja, uređivački odbori, uredništva, redakcije pojedinih edicija Sterijinog pozorja, organizacioni komiteti, radne grupe i ocenjivačke komisije — u 1987. godini uspešno su obavili svoje stručne poslove i zadatke tako da su svi poslovi ovog segmenta rada Sterijinog pozorja realizovani na veoma zavidnom organizacionom i stručnom nivou. Sva ova tela sastala su se najmanje jedanput tokom 1987. godine.

III RADNA ORGANIZACIJA STERIJINO POZORJE

Odeljenje Jugoslovenskih pozorišnih igara

Odeljenje Jugoslovenskih pozorišnih igara Sterijinog pozorja tokom 1987. radilo je na organizovanju 32. JPI i pratećih manifestacija koje se održavaju u okviru igara i pripremi publikacija za pojedine manifestacije Sterijinog pozorja. Pored toga, ovo Odeljenje je radilo na pripremanju i organizovanju rada samoupravnih organa i stručnih tela Sterijinog pozorja.

Odeljenje za posebne pozorišne manifestacije

Ovo Odeljenje Sterijinog pozorja u toku 1987. godine radilo je na organizovanju 15. pozorja mladih, Tribine sterijinog pozorja i izložbi koje su prikazane u okviru programa 32. jugoslovenskih pozorišnih igara. Pored ovih manifestacija, Odeljenje za posebne pozorišne aktivnosti pripremlilo je i objavilo četiri

broja *Društvenog informatora* na srpskohrvatskom jeziku i jedan broj na engleskom jeziku i pet brojeva *Informativnog glasila Sterijinog pozorja*.

Centar za pozorišnu dokumentaciju

Delatnost Centra za pozorišnu dokumentaciju u 1987. godini bila je usmerena na obavljanje poslova predviđenih Planom delatnosti: prikupljanje, sređivanje i obrada dokumentacionog materijala o delatnosti Sterijinog pozorja i jugoslovenskih profesionalnih pozorišta, obrada bibliotečkog i arhivskog fonda, izrada tekuće bibliografije o Sterijinom pozorju i pozorišnoj umetnosti i dramskoj književnosti u SFRJ. U ovoj godini obavljani su i obimni poslovi na pripremi *Leksikona pozorišnih umetnika Jugoslavije*. Pored ovih poslova, Centar je pripremio i objavio *Godišnjak jugoslovenskih pozorišta* i dve sveske *Kritika o predstavama izabranim i izvedenim na 32. JPI*.

Odeljenje za izdavačku delatnost

Izdavački plan Sterijinog pozorja u 1987. godini realizovan je gotovo u celosti. Njegov profil je određen nekoliko grupama izdanja: stručna, teatrološka pozorišna dokumentaristička, informativna i informativno-propagandna izdanja.

EDICIJE IZDANJA STERIJINOG POZORJA

I DRAMATURSKI SPISI

1. *Savremena drama i pozorište u Crnoj Gori*
Priredivači: Sreten Perović i Radoslav Rotković

Knjiga *Savremena drama i pozorište u Crnoj Gori* predstavlja prvi celovit pregled pozorišnog života Crne Gore u poratnom periodu, koja može poslužiti kao polazište i podstrek za dalje proučavanje.

2. *Andrej Inkret: Predmet i princip dramaturgije*
Prevod sa slovenačkog: Gojko Janjušević

Ova knjiga A. Inkreta predstavlja visoko produbljen teorijski rad koji donosi novine u razmatranju specifičnosti dramskog teksta kao književnog dela i predložka za scenski čin. Njegovim objavljivanjem bitno je unapređen ukupni profil izdanja Sterijinog pozorja gde je dosad objavljeno manje teorijskih radova.

3. *Savremena drama i kazalište u Hrvatskoj*
Priredio: Branko Hećimović

I pored toga što je hrvatska teatrologija relativno sistematski i do sada određivala ovaj problem i period, ovaj zbornik, sa pregledima savremene etape razvoja dramske književnosti, scenske umetnosti i pozorišne kritike, ostvaruje prvi celovit prikaz najznačajnijih etapa, tokova i stvaralaca poratne pozorišne umetnosti u Hrvatskoj.

4. *Ljubiša Georgievski: Ontologija pozorišta*
Prevod sa makedonskog: Milorad Predojević

Ljubiša Georgievski u ovoj knjizi esejistički veoma zanimljivo i originalno opisuje razvoj bića pozorišta od prvih obredno-magijskih rituala do našeg doba i analizira savremene strukture pozorišnog stvaranja.

II SAVREMENA JUGOSLOVENSKA DRAMA

5. *Dušan Kovačević: Sveti Georgije ubiva aždahu*

Drama D. Kovačevića *Sveti Georgije ubiva aždahu* 23. je naslov u ovoj ediciji. Tekst drame prate dramaturški esej o njoj, bibliografija autora i podaci o izvođenju.

III PERIODICNA IZDANJA

1. *Scena*

U 1987. godini izašlo je šest brojeva ovog uglednog časopisa koji svojim kvalitetom i aktuelnošću izaziva izuzetno interesovanje čitalaca. Prva dva broja *Scena* su posvećena istoriji svetske i jugoslovenske drame i pozorišta dok je treći broj okrenut aktuelnim problemima jugoslovenskog teatra. Akutelnje teme jugoslovenskog pozorišta obrađuje i dvobroj 4—5, a šesti broj je jednako posvećen tekućim zbivanjima na letnjoj jugoslovenskoj festivalskoj pozornici i teorijskim radovima o problemima pozorišne režije u svetu.

2. *Scena, engleski issue, no 10*

Scena na engleskom jeziku, broj 10, prema već ustaljenoj koncepciji informiše inostranog pozorišnog čitaoca o protekloj pozorišnoj sezoni u jugoslovenskom teatru i u najznačajnijim pozorišnim festivalima, zatim donosi izbor teatroloških studija i eseja iz istorije jugoslovenskog pozorišta i savremene po-

zorišne prakse s posebnim akcentom na ambijentalnoj režiji i svetski relevantnom doprinosu jugoslovenskih reditelja na otvorenom prostoru.

3. *Godišnjak Jugoslovenskih pozorišta, br. 8*

U devetom broju *Godišnjaka* prikazan je repertoar jugoslovenskih pozorišta u sezoni 1985/86. sa svim podacima i njihovim stvarocima. Pored toga, ova knjiga sadrži bibliografiju o jugoslovenskom pozorištu i dramskoj književnosti, podatke o delatnosti pozorišnih akademija i fakulteta, pozorišnih muzeja i centara za pozorišnu dokumentaciju, udruženjima i zajednicama pozorišta i niz drugih podataka vezanih za pozorišni život u Jugoslaviji.

4. *Dramaturški informator*

Autor: Zvezdana Sarić

U 1987. godini izdata su četiri broja ove publikacije čiji je cilj da naša pozorišta upoznaje sa novim neizvedenim dramskim tekstovima i savremenom dramskom književnošću.

5. *YU drama informer*

Autor: Zvezdana Sarić. Prevod na engleski: Persida Bošković i Alan McConneli Duff

U 1987. godini izdata su dva broja *Informatora* na engleskom jeziku u kojima su predstavljeni tekstovi nagrađeni Sterijinom nagradom za tekst savremene

drame i drugi dramski tekstovi savremenih jugoslovenskih autora.

6. *Kritika o predstavama izabranim za 32. JPI*

Priredio: Svetko Borovčanin

Ova sveska pozorišne kritike sadrži recenzije pozorišnih predstava koje su uvršćene u repertoar, a prethodno objavljene po jugoslovenskoj dnevnoj štampi, periodici, na radiju i televiziji.

7. *Kritike o predstavama izvedenim na 32. JPI*

Priredio: Svetko Borovčanin

Sveska *Kritike o predstavama izvedenim na 32. jugoslovenskim pozorišnim igrama* sadrži prikaze celine repertoara i pojedinačnih predstava Igara. Knjiga sadrži 75 tekstova kritike 21 autora.

Odeljenje za međunarodnu saradnju

Odeljenje za međunarodne saradnju Sterijinog pozorja tokom 1987. godine organizovalo je Osmu međunarodnu trijenalnu izložbu pozorišne scenografije i kostimografije. Pored ove izložbe i početnih poslova za Osmi međunarodni trijenale pozorišne knjige i periodike i Sedmi međunarodni simpozijum pozorišnih kritičara i teatrologa, ovo Odeljenje je obavilo i niz tekućih poslova iz programa kulturne saradnje sa inostranim zemljama i plasmana jugoslovenske dramske umetnosti u inostranstvu.

Svetko Borovčanin

radio drama

Dramski programi Radio-Novog Sada, izvedeni na srpskohrvatskom, mađarskom, slovačkom, rusinskom i rumunskom jeziku, bili su ove sezone u znaku depresivno malih autorskih honorara sve do juna meseca 1988. godine. Od tada autorski honorari belče rast od skoro pet stotina odsto. Međutim, gotovo petorostruko veći honorari u tom mesecu nisu mogli da spreče značajno smanjenje produkcije u sezoni 1987/1988.

Na svih pet jezika izvedene su ukupno sto tri premijere, što je za četiri više nego prošle, ali trideset i jedna manje od planiranih u ovoj sezoni. Prve efekte značajnog povećanja autorskih honorara, kojima smo se po visini gotovo izjednačili sa vodećim dramskim programima u zemlji, treba očekivati tek u predstojećoj sezoni.

Valja ipak reći da je Radio Novi Sad, praksa je na to ukazala, uvideo ozbiljnu pretnju u okretanju naših kućnih autora drugim dramskim centrima u zemlji. To važi i za sve ostale saradnike na realizaciji radio-dramskih dela.

Dramski programi Radio-Novog Sada imaju preko dve hiljade spoljnih saradnika za programe na pet jezika što bez sumnje, govori o zavidnim rezultatima koje su postigli. Međutim, u odnosu na prošlu sezonu kada su radio-drame realizovane u našim studijama predstavljale Jugoslaviju na festivalima Prix Italia u Vičenci i Prix futura u Berlinu, u ovoj sezoni naše učešće je izostalo. Uvredljivo niski autorski honorari imali su za posledicu izostanak saradnje autora tekstovima koji bi mogli da zavreću visoke zahteve jugoslovenske selekcije. Zahvaljujući samoinerciji dugogodišnje uspešne saradnje nisimo doživeli veće osipanje spoljnih saradnika a zadržali smo po kvalitetu mesto u samom vrhu jugoslovenskog dramskog stvaralaštva. To potvrđuje visoko vrednovanje naših radio-drama na Nedelji radija

u Ohridu ove godine i mišljenja žirija tokom selekcije za pomenute svetske festivale.

Multimedijalni teatar „Scena 13“ Radio-Novog Sada 5. septembra 1987. godine, gostujući na sceni Novosadskog pozorišta — Ujvideki sínháza, realizovao je premijeru predstave *Izvukivanje vuka* autora i izvođača Tome Jovanovića, u režiji Radoslava Dođića, a povodom obeležavanja dvestote godišnjice Vukova rođenja. Predstava gostuje sa više izvođenja u Zagrebu, Valjevu, Borovu, Kragujevcu... Ova multimedijalna predstava pobrala je brojne pozitivne kritike jugoslovenske štampe.

Knjiga kritika radio-drama emitovanih na srpskohrvatskom jeziku na talasima Radio-Novog Sada, Beograda, Zagreba i Sarajeva, *Opredmečeni zvuk* Miroslava Radonjića predstavlja prvenac u jugoslovenskim kulturnim prostorima. Reč je o kritikama koje je ovaj vrsni kritičar radio-drama objavljivao u novosadskom listu „Dnevnik“. Zbirku *Opredmečeni zvuk* izdao je Radio Novi Sad u saradnji sa Edicijom „Stražilovo“ iz Novog Sada i Zmajevim dečjim igrama. Premijera je održana na početku Savetovanja o položaju jugoslovenskog teatra koje je, u okviru Sterijinog pozorja, organizovala sekcija za kulturu Savezne konferencije Socijalističkog saveza radnog naroda Jugoslavije. Ova knjiga je po brojnim izuzetno pozitivnim kritikama ocenjena kao značajan kulturni događaj u zemlji.

Na inicijativu Pozorišnog muzeja Vojvodine i u saradnji sa organizatorima Susreta profesionalnih pozorišta Vojvodine u Somboru bili smo suorganizatori Savetovanja o multimedijalnom teatru. Kao osnova za raspravu poslužila je naša publikacija u kojoj su sabrani svi prikazi i kritike naše prve multimedijalne predstave *Krakpatrik* Juraja Madackog, u režiji Ljuboslava Majere, čija je premijera održana 18. novembra 1985. godine. Tonska ekipa dramskog programa snimila je ceo tok tog Savetovanja, a dogo-

voreno je da se ovako sakupljeni materijal objavi u Almanahu pozorišta Vojvodine pa zatim štampa i kao separat, odnosno knjiga. Između ostalog, na ovom Savetovanju je prvi put u nas učinjen pokušaj da se ovom žanru odredi mesto u teatarskom prostoru Jugoslavije, kako istorijski tako i pojmom. U protekloj sezoni, u saradnji sa produkcijom gramofonskih ploča Radio-Televizije Beograd izdali smo tri ploče i kasete: *Sremski front* sa dokumentarnom radio-dramom Marinka Tadića o proboju ovog fronta (ploča), *Mobidik od leda* i *Dimitrije Sapun* sa radio-igramama za decu Borislava Atanaskovića (ploča i kasete) i *Solunci* sa dokumentarnom dramom Vojislava Despotova i Aleksandra Stojkovića, snimljenom novembra 1985. godine u Parizu, gde su pred Trijumfalnom kapijom bili postrojeni predstavnici svih savezničkih armija koje su učestvovala u prvom svetskom ratu i naši solunski borci. Ovom pločom obeležili smo godišnjicu proboja Solunskog fronta i tradicionalno prijateljstvo i savezništvo Srba i Francuza.

Javnim predpremijernim slušanjem uspeali smo da zadržimo interesovanje stečeno tradicijom kada je reč o „Teatru zvuka“ Radio-Novog Sada. Reč je o višeznačajnoj aktivnosti koja ima za cilj afirmaciju radio-drame kao književnog žanra, skretanje pažnje na dramske programe Radio-Novog Sada, afirmaciju radio-dramskih stvaralaca i izvođača ovih projekata kao i dalje podsticanje interesovanja za ovaj vid stvaralaštva — kao trajne funkcije — u želji da se u njemu ogledaju novi autori.

Dečje dramske grupe i u ovoj sezoni su se pridruživale, a u nekoliko slučajeva bile i nosioci, vanmedijskih projekata. Između ostalog, članovi dečjih dramskih grupa učestvovali su u projektima Zmajevih dečjih igara u Novom Sadu, Srpskog narodnog pozorišta, Memorijala Petra Riznića Đađe, Sentelekijevim danima i brojnim emisijama i igranim projektima Televizije Novi Sad.

U saradnji sa Kulturno-prosvetnom zajednicom Grada i listom „Dnevnik“ bili smo jedan od nosilaca obeležavanja godišnjice smrti pesnika Miroslava Antića, tj. programa koji je tim povodom priređen u Galeriji Matice srpske.

Bili smo suorganizatori i nosioci programa povodom obeležavanja godišnjice proboja Sremskog fronta u zajednici sa Muzejom socijalističke revolucije Vojvodine u Novom Sadu i Saveznim odborom za izgradnju i otvaranje memorijalnog kompleksa „Sremski front“ kod Sida. U Muzeju socijalističke revolucije Vojvodine održan je susret sa učesnicima proboja a program obeležavanja Memorijalnog kompleksa „Sremski front“ počeo je javnim emitovanjem dokumentarne radio-drame *Sremski front*, za sve učesnike i goste na otvaranju ovog značajnog istorijskog spomenika.

Naša redakcija je nosilac brojnih zajedničkih projekata sa jednim ili više dramskih programa u zemlji (Beograd, Zagreb, Sarajevo, Ljubljana i Priština).

Uspostavljena je saradnja i razmena tekstova i timova realizatora dramskih projekata sa Radio-Prištinom. Do sada su na ovaj način razmenjene posete po jednog saradničkog tima iz Prištine i Novog Sada i realizovane su po dve radio-drame.

U ovoj sezoni nešto je življa i međunarodna saradnja dramskog programa Radio-Novog Sada. Naš reditelj Ljuboslav Majer bio je gost Radio-Berlina (DR Nemačka), a očekujemo i uzvratnu posetu.

Ove sezone počela je saradnja i sa Radio-Bukureštom dolaskom njihovog reditelja Leonarda Popovića, koji je kod nas režirao dve radio-drame: jednu za potrebe programa na rumunskom, a drugu za potrebe programa na srpskohrvatskom jeziku. Po dogovoru, u Bukureštu do kraja ove godine, naš reditelj treba da uzvratni posetu i režira dva teksta naših autora. Najzad, u minuloj sezoni gostovao je i reditelj Radio-Budimpešte Vodas Đula, koji time uzvraća posetu našeg reditelja Dragana Jovića, koji je već gostovao u Radio-Budimpešti.

I u protekloj sezoni dramski programi Radio-Novog Sada pored tema iz savremenog života, narodnooslobodilačkog rata i revolucije i predstavljanja kuturne baštine naroda i narodnosti posebnu pažnju posvećivali su značajnim godišnjicama, ličnostima i događajima.

Pavle Janković Šole

smotre/festivali/manifestacije/priredbe

XXXVIII SUSRET VOJVODANSKIH POZORIŠTA

Od 15. do 26. aprila 1988. godine održan je u Somboru 38. susret profesionalnih pozorišta Vojvodine. U okviru programa Susreta izvedene su sledeće predstave vojvodanskih pozorišta i njihovih gostiju:

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR
Vida Ognjenović: „Kako zasmejati gospodara“

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD
Drama
Aleksandar Popović: „Ljubinko i Desanka“

**NARODNO POZORIŠTE —
NÉPSZÍNHÁZ, SUBOTICA**
László Vegel: „Atün (tet) ések“ („Pretapanje“)
Nada Kokotović: „Anita Berber“

**NARODNO POZORIŠTE
„TOSA JOVANOVIĆ“, ZRENJANIN**
Velimir Stjanović: „Voćni dan“
Lutkarska scena
Stevan Pešić: „Vesela kuća“

**DEČJE POZORIŠTE — GYERMEKSZÍNHÁZ
„KURIR JOVICA“, SUBOTICA**
Aleksandar Davidescu: „Igra“
Jan Romonovski: „Kákonca hercegekisasszony“ („Princeza kukrica“)

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA“, VRŠAC
Rasim Filipović: „Zasjede“

POZORIŠTE MLADIH, NOVI SAD
Nevena Simin: „Zlatoruni ovan“

NOVOSADSKO POZORIŠTE — ÚJVÍDEKI SZÍNHÁZ
Slavomir Mrožek: „Mészárszék“ („Klanica“)

**POKRAJINSKO NARODNO POZORIŠTE,
PRISTINA**
Srpska drama
Jovan Sterija Popović: „Rodoljupci“

ATELJE 212, BEOGRAD
Jelica Zupanc: „Crnjanski ili lako je Andriću“

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD
Opera
Đuzepe Verdi: „Trubadur“

**DRAMSKI ODSEK AKADEMIJE UMETNOSTI,
NOVI SAD**
Rene de Obaldia: „Gospodin Klebs i Rozali“
Žan Rasin: „Fedra“

**AMATERSKO POZORIŠTE „VLADIMIR HURBAN
VLADIMIROV“, KOVAČICA**
Jevgenij Švarc: „Drak“ („Zmaj“)

U okviru pratećeg programa Susreta priređena je izložba „Dela Branislava Nušića na sceni Narodnog pozorišta u Somboru“ (povodom 50-godišnjice Nušićeve smrti).

Organizovan je stručni razgovor o multimedijalnom teatru, zatim savetovanje o temi „Pozorište i njegov program u sadašnjim uslovima“ i veće sećanja na reditelja Boru Hanausku, povodom 20-godišnjice njegove smrti.

33. JUGOSLOVENSKE POZORIŠNE IGRE

33. jugoslovenske pozorišne igre održane su u Novom Sadu od 26. maja do 3. juna.

Iz svih jugoslovenskih pozorišnih centara i iz Trsta, za učešće na Igrama, konkurisalo je 51 pozorište sa 68 predstava: SR Bosna i Hercegovina — 6 pozorišta, 10 predstava; SR Crna Gora — 1 pozorište, 1 predstava; SR Hrvatska — 11 pozorišta, 13 predstava; SR Makedonija — 7 pozorišta, 8 predstava; SR Slovenija — 10 pozorišta, 14 predstava; SR Srbija (van SAP) — 10 pozorišta, 14 predstava; SAP Kosovo — 2 pozorišta, 2 predstave; SAP Vojvodina — 3 pozorišta, 4 predstave i Trst — 1 pozorište, 2 predstave. Za učešće na 33. jugoslovenskim pozorišnim igrama prijavljeno je 57 originalnih dramskih tekstova (48 savremena, 9 klasičnih), 6 dramatizacija (4 savremene, 2 klasične) i 5 adaptacija (5 klasičnih).

Na 33. jugoslovenskim pozorišnim igrama izvedeno je 8 predstava u takmičenju za Sterijine nagrade i jedna predstava u čast nagrađenih umetnika na 33. jugoslovenskim pozorišnim igrama.

Igre je otvorio Laslo Pataki, dramski umetnik iz Subotice. Poruku jugoslovenskim pozorišnim radnicima povodom Dana jugoslovenske drame uputio je Dominik Smole, književnik iz Ljubljane. Tekst Poruke interpretirala je Gordana Đurđević, dramska umetnica iz Novog Sada.

U okviru repertoara 33. jugoslovenskih pozorišnih igara izvedene su ove predstave: *Antigona* Dominika Smolea u režiji Mete Hočevar i izvođenju Slovenskog narodnog gledališća iz Ljubljane, *Crna rupa* (*Crna dupka*) Gorana Stefanovskog u režiji Paola Madelija i izvođenju Makedonskog narodnog teatra iz Skoplja, *Klaustrofobična komedija* Dušana Kova-

čevića u režiji autora i izvođenju Zvezdara teatra iz Beograda, *Ruženje naroda u dva dela* Slobodana Selenića u režiji Dejana Mijača i u izvođenju Jugoslovenskog dramskog pozorišta iz Beograda, *Ljudožerci (Ljudožerci)* Gregora Strniše u režiji Mileta Koruna i izvođenju Primorskog dramskog gledališta iz Nove Gorice, *Bard* Antuna Soljana u režiji Tomislava Radića i izvođenju Hrvatskog narodnog kazališta iz Zagreba, *Breg žalosti (Brègu i pikèllimit)* Teki Dervišija u režiji Vladimira Milčina i izvođenju Pokrajinskog narodnog pozorišta, Drama na albanskom jeziku, iz Prištine i *Sumnjivo lice* Branislava Nušića u režiji Dušana Jovanovića i izvođenju Slovenskog gledališta iz Trsta.

U čast nagrađenih umetnika na 33. jugoslovenskim pozorišnim igrama izvedena je predstava *Tetovirane duše* Gorana Stefanovskog u režiji Slobodana Unkovskog i izvođenju Moskovskog dramskog pozorišta na Maloj Broni iz Moskve (Moskovskij dramatičeskij teatr na Maloj Bronnoj).

Selektor 33. jugoslovenskih pozorišnih igara bio je Slobodan Stojanović, književnik iz Beograda.

PRATECI PROGRAM

16. POZORJE MLADIH

U okviru 33. jugoslovenskih pozorišnih igara održan je susret studenata jugoslovenskih pozorišnih akademija i fakulteta — 16. pozorje mladih.

Na programu 16. pozorja mladih izvedene su ove predstave: *Adam i Eva* M. Krleže u režiji Lea Katunarića i izvođenju studenata Akademije dramske umjetnosti iz Zagreba (ispitna predstava studenata III godine studije u klasi prof. Georgija Para), *Otelo* V. Sekspira u režiji i adaptaciji Aleksandra Jurca i izvođenju studenata Akademije za gledalište, radio, film i televiziju iz Ljubljane, *Žak ili pokornost* E. Joneska u izvođenju Fakulteta za dramski umetnosti iz Skoplja (ispitna predstava III godine glume), *Karol S. Mrožeka* u režiji Dragana Perišića i izvođenju studenata Fakulteta dramskih umetnosti iz Beograda (ispitna predstava studenata III godine pozorišne režije u klasi prof. Dimitrija Đurkovića) i *Koraci S. Beketa* u režiji Mirjane Vukomanović i izvođenju Akademije umetnosti iz Novog Sada (ispitna predstava studenata II godine režije u klasi prof. Vlatka Gilića).

OKRUGLI STO KRITIKE

Okrugli sto kritike 33. jugoslovenskih pozorišnih igara održao je osam zasedanja na kojima su ocenjivane predstave igara. U ocenjivanju predstava učestvovali su pozorišni kritičari, teatrolozi, stvaraoci predstava i publika. Voditelji Okruglog stola kritike bili su Milosav Mirković i Mani Gotovac.

Za Sterijinu nagradu Okruglog stola kritike od 98 akreditovanih kritičara, teatrologa i izveštača u glasanju je učestvovala 51. Za najbolju predstavu proglašena je *Klaustrofobična komedija* Dušana Kovačevića u izvođenju Zvezdare teatra iz Beograda koja je dobila 14 glasova.

Predstava *Ruženje naroda u dva dela* S. Selenića u izvođenju Jugoslovenskog dramskog pozorišta iz Beograda i *Sumnjivo lice* B. Nušića u izvođenju Slovenskog stalnog gledališta iz Trsta dobile su po 13 glasova, *Crna rupa* G. Stefanovskog u izvođenju Makedonskog narodnog teatra iz Skoplja i *Breg žalosti* T. Dervišija u izvođenju Pokrajinskog narodnog pozorišta iz Prištine dobile su po 5, a *Bard* A. Soljana u izvođenju Hrvatskog narodnog kazališta iz Zagreba 1 glas.

TRIBINA STERIJINOG POZORJA

Tema: „Nušićevo delo i savremena jugoslovenska komediografija”

Ovogodišnja Tribina Sterijinog pozorja bila je u znaku obeležavanja pedesetogodišnjice smrti Branislava Nušića. Tema Tribine je bila posvećena delu našeg velikog komediografa, njegovom uticaju na savremenu jugoslovensku komediografiju i savremenoj pozorišnoj recepciji njegovog dela.

U dvodnevnom radu Tribine učestvovalo je oko četrdeset poznavalaca Nušićevog dela iz svih jugoslovenskih centara.

Sva saopštenja i diskusije biće integralno objavljene u posebnoj publikaciji Sterijinog pozorja.

SEDMI MEĐUNARODNI SIMPOZIJUM POZORIŠNIH KRITICARA I TEATROLOGA

Tema: „Kritika i budućnost pozorišta”

Tema ovogodišnjeg Simpozijuma razmatrana je kroz tri osnovna aspekta: novo čitanje dramske klasike kao podsticaj za pozorišna istraživanja, kritika i nove pozorišne forme i odgovornost kritike za sopstvenu budućnost.

U radu Simpozijuma učestvovali su poznati inostrani i jugoslovenski pozorišni kritičari i teatrolozi.

Simpozijum je radio dva dana. Uvodna izlaganja podneli su Klajv Barker, Laslo Vegel i Milan Lukeš. Saopštenja su podneli 15 inostranih i 10 domaćih pozorišnih kritičara i teatrologa, a u diskusiji je učestvovalo još 20 inostranih i domaćih kritičara i teatrologa. Rad Simpozijuma pratilo je preko 60 inostranih i 40 domaćih gostiju.

Sva saopštenja i diskusije biće integralno objavljene u posebnoj publikaciji na srpskohrvatskom, engleskom i francuskom jeziku.

TRIBINA „SCENE”

Casopis „Scena” organizovao je jedinstvenu tribinu na kojoj je sintetički ocenjivana celina i pojedinačni aspekti umetničkih ostvarenja 33. jugoslovenskih pozorišnih igara.

Vasja Predan je analizirao repertoar Igara, Dimirije Đurković scenografska ostvarenja, Vladimir Marenić kostimografska, Veljko Radović je analizirao dramske tekstove, o režiji je govorio Želimir Orešković, a o glumačkim ostvarenjima i o problemima glume uopšte govorio je Branko Pleša.

Tribina je imala veoma visok stručni nivo. Veoma studiozna, aktuelna i neposredna u tonu i stilu, izlaganja su često bila otkrivalačka.

Po opštoj oceni Tribine „Scene” je bila događaj ovogodišnjeg Pozorja.

SESTA IZLOŽBA JUGOSLOVENSKOG POZORIŠNOG PLAKATA I GRAFIČKOG OBLIKOVANJA

Na 6. trijenalnoj izložbi pozorišnog plakata i grafičkog oblikovanja izložena su 132 rada 35 autora. Organizator izložbe je uspeo da prikupi i prikaže na jednom mestu jugoslovenski plakat i program i omogućiti celovit uvid u sve što je u ovoj oblasti nastalo u poslednje tri godine (1985—1987).

Zlatnu plaketu dobili su Boris Bučan i Matijaž Vipotnik: Bučan u kategoriji plakata za plakat „Ozračja”, a Vipotnik u kategoriji celovite grafičke slike i vizuelnog identiteta pozorišta ili pozorišne predstave za grafički i vizuelni identitet Slovenskog mladinskog gledališća iz Ljubljane. Posebna nagrada u kategoriji idejnog projekta pozorišnog plakata pripala je takođe Matjažu Vipotniku za plakat „Pu”. Slovensko mladinsko gledališće iz Ljubljane dobilo je Posebnu nagradu u kategoriji izuzetnih rezultata na području grafičkog oblikovanja svoje kuće ili predstave. Posebna priznanja dobili su i Krste Džirov za plakat „Metastabilni gral” i Mihajlo Stojkov za tehničku realizaciju plakata.

Žiri za dodelu nagrada radio je u sastavu: Dunja Blažević, predsednik, Miljenko Licul i Oskar Štefan, članovi.

ZORAN PETROVIĆ — SLIKAR, VAJAR I DRAMSKI PISAC

U saradnji sa Galerijom likovne umetnosti — poklon zbirkom Rajka Mamuzića Sterijino pozorje je ostvarilo izložbu slika, kolaža, skulptura, rukopisa i dokumentacionog materijala o dramskom stvaralaštvu akademskog slikara i književnika Zorana Petrovića.

U okviru ovoga zajedničkog programa Pozorja i Galerije izvedena je monodrama Z. Petrovića *Pet žena, a iz naše kuće*. Monodramu je, u režiji Dragana Jovića, izvela Ksenija Martinov Pavlović.

OSMI MEĐUNARODNI TRIJENALE POZORIŠNE KNJIGE I PERIODIKE

Na 8. međunarodnom trijenalu pozorišne knjige i periodike prikazano je 1.700 naslova knjiga i časopisa 310 izdavača iz 29 zemalja sa svih kontinenata izuzev Australije.

Izložba je omogućila potpun pregled i uvid u sve ono što je objavljeno iz oblasti drame i pozorišta u svetu i kod nas.

Za sistematsko objavljivanje dela iz svih oblasti pozorišne umetnosti ZLATNU PLAKETU je dobio Institut del teatre de la deputació iz Barcelone, SREBRNU PLAKETU je dobio izdavač iz Atine DODONI, a BRONZANU PLAKETU izdavač iz Sofije IZDATELSTVO NAUKA I ISKUSTVO.

U drugoj kategoriji, za izuzetno značajna dela iz oblasti pozorišne umetnosti, ZLATNA PLAKETA je dodeljena ciriškom izdavaču DIOGENES VERLAG za knjigu „Anton Čehov”, pariski izdavač CENTRAL NATIONAL DE LA RECHERCHE SCIENTIFIQUE dobio je SREBRNU PLAKETU za knjigu „Brook” i „Shéreau”, a knjiga „Dictionnaire du théâtre” izdavača MESSIDOR iz Pariza nagrađena je SREBRNOM PLAKETOM. ZLATNU PLAKETU za tehnički i umetnički najbolje opremljenu knjigu dobio je INSTITUT DEL TEATRE DE LA DEPUTACIO za knjigu „L’ Escenografia Catalana”, SREBRNU PLAKETU je dobio moskovski izdavač AVRORA za knjigu „Bakst: Pozorište. Balet. Dekor. Kostimi” dok je BRONZANU PLAKETU dobila knjiga „Alžbetinske divadlo: Drama po Shekespearovi” ODEONA iz Praga.

Za celovito praćenje svih oblasti pozorišne umetnosti u zemlji i svetu ZLATNOM PLAKETOM nagrađen je varšavski pozorišni časopis DIALOG, SREBRNOM PLAKETOM časopis Sterijinog pozorja SCENA i BRONZANOM PLAKETOM pozorišni časopis CONJUNTO kubanskog izdavača Casa de las Americas. SPECIJALNU NAGRADU za visoko naučni pristup pozorištu i naporedni doprinos pozorišnoj knjiži i periodici dobio je belgijski izdavač SAHIERS THEATRE LOUVAIN. SPECIJALNU DIPLOMU za izdavanje dramske književnosti za decu dobili su izdavači

A.S.E. iz Soluna, HUTCHINSON EDUKATION iz Londona i budimpeštanski CORVINA.

Ziri 8. međunarodnog trijenala pozorišne knjige i periodike radio je u sastavu: Milosav Mirković, prednik, Klajv Barker (Clive Barker), Andraš Palji (Palyi Andras), Hening Rišbiter (Henning Rischbieter) i Denis Poniž, članovi.

XXIX SUSRET AMATERSKIH POZORIŠNIH DRUŠTAVA VOJVODINE

Održan u Kikindi od 13. do 21. maja 1988. godine.

NARODNO AMATERSKO POZORIŠTE, KIKINDA
Ištvan Erkenj: „Totovi”
Reditelj: Ljuboslav Majera

DRAMSKI STUDIO DOMA KULTURE, PEČINCI
Starac Milija i Borislav Mihajlović Mihiz: „Slovo ljubve”
Reditelj: Mirko Tatalović

AMATERSKO POZORIŠTE „BRANISLAV NUSIĆ”,
TURIJA
Semjuel Beket: „Čekajući Godoa”
Reditelj: Svetozar Srdanov

DRAMSKA SEKCIJA DOMA KULTURE, SIVAC
Dušan Kovačević: „Klaustrofobična komedija”
Reditelj: Velimir Sandić

„MADÁCH” AMATÓR SZÍNHÁZ —
AMATERSKO POZORIŠTE „MADAC”, ZRENJANIN
Momo Kapor: „A vikend vége” („Kraj vikenda”)
Reditelj: Ljiljana Arsenov

AMATERSKI RUSINSKI TEATAR „ĐAĐA” —
SCENA RUSKI KRSTUR
A. N. Ostrovski: „Ljes” („Šuma”)
Reditelj: Đura Papharhaji

AMATERSKO POZORIŠTE KULTURNOG CENTRA,
KULA
Slobodan Tomović: „Volšebnici” (Po romanu „Majstor i Margarita” Mihaila Bulgakova)
Reditelj: Petar Ujević

OCHOTNICKE DIVALDO VHV —
AMATERSKO POZORIŠTE „VLADIMIR HURBAN
VLADIMIROV”, STARA PAZOVA
Vladimir Hurban Vladimirov: „Zem” („Zemlja”)
Reditelj: Miroslav Benka

XVII FESTIVAL MALIH I EKSPERIMENTALNIH SCENA AMATERSKIH DRUŠTAVA VOJVODINE

Održan u Pančevu od 2. do 4. juna 1988. godine

OMLADINSKA KAMERNA SCENA KULTURNOG
CENTRA MLADIH, SENTA
Andraš Urban: „Gušteri”
Režija: Andraš Urban

ART „ĐAĐA” SCENA NOVI SAD

Bohumil Hrabal — Vaclav Nivet: „Plesna škola za odrasle i napredne”
Režija: Zvonimir Pavlović

NARODNO AMATERSKO POZORIŠTE, KIKINDA
Harold Pinter: „Nastojnik”
Režija: Dragan Ostojić

DRAMSKA RADIONICA RKUD „SLOBODA”, KULA
Slavomir Mrožek — Velimir Sandić: „Emigranti”
Režija: Velimir Sandić

AP „VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV”,
BACKI PETROVAC
A. P. Čehov: „Krcma na glavnom drumu”
Režija: Ivan Hansman Jesenský

KUD „ATELJE MLADIH”, PANČEVO
Tankred Dorst: „Krivina”
Režija: Dragoslav Janković Maks

XXXI MAJSKE IGRE

Održane u Bečju od 25. do 31. maja 1988. godine

OSNOVNA SKOLA „PETAR DRAPSIN”, TURIJA
Grupa autora: „Kišobran je rasprodan”
Reditelj: Modica Medurić

ART „ĐAĐA” DEČJA SCENA, RUSKI KRSTUR
Đura Papharhaji: „Jak rošnju pantoloni” („Kako rastu pantalone”)
Reditelj: Mihajlo Zazuljak

DRAMSKA SEKCIJA OSNOVNE SKOLE
„PETEFI SANDOR”, NOVA CRNJA
Geza Balog: „ITT JÁRT MATYÁS KIRALY” („Ovde je bio kralj Matija”)
Reditelj: Marija Siladi

BALETSKI STUDIO DOMA KULTURE „VRBAS”,
TITOV VRBAS
„Pepeljuga”
Koreografija: Katica Vujanović

DRAMSKA SEKCIJA OSNOVNE SKOLE „EDVARD
KARDELJ” — DEČJA SCENA „VHV”, KOVACICA
Eva Dobešova: „V každom lese je nosorožec, byvol a hroch...” („U svakoj šumi živi i nosorog, i bivo i nilski konj...”)
Reditelj: Jan Sifel

DEČJA SCENA KUD-a ATELJE MLADIH, PANČEVO
Stojan Ristić-Neron: „Spomenari”
Reditelj: Stojan Ristić-Neron

ATELJE 212, BEOGRAD
„Dragi moj Petroviću”
Milovan Danajlović:
(Gost Igara)

DEČJE POZORIŠTE KUD „SONJA MARINKOVIĆ”,
NOVI SAD
Slobodan Cvetković: „Razgovor knjiga”
Reditelj: Robert Kolar

DEČJA SCENA AMATERSKOG POZORIŠTA, KOVIN
Jelena Bogdanović: „Bajka o kutijama”
Reditelj: Voja Bilanović-Bil

KUD „EGYSÉG — JEDINSTVO”,
DRAMSKA SEKCIJA, KIKINDA
Marija Kulundžić: „Aranykakas” („Zlatni pjetlić”)
Reditelj: Hartig Sándor

KULTURNI CENTAR I OSNOVNA ŠKOLA
„PÉTEFI SANDOR”, BEČEJ
Földi Sándor: „Hogyan kell a madarat megfogni”
(„Kako uhvatiti pticu”)
Reditelj: Kerekes Valéria i Benak Erzsébet

OVOO „VELJKO DUGOSEVIĆ”, RUMA
Aleksandar Popović: „Crvenkapa”
Reditelj: Jova Leković

LUTKARSKA DRAMSKA SEKCIJA „BUVA”,
SC „KOCA KOLAROV”, ZRENJANIN
Miša Brankova: „San” (lutka igra)
Reditelj: Marija Nikolić

NARODNO AMATERSKO POZORIŠTE, KIKINDA
Erkenj Istvan: „Totovi”
Reditelj: Ljuboslav Majera
(Gost Igara)

DRAMSKA SEKCIJA OSNOVNE ŠKOLE
„IVO LOLA RIBAR”, SUBOTICA
Gyurkó László i Kocács Frigyes: „Szélmalomharc,
vagy amit akartok” („Borba s vetrenjačama ili već
kako hoćete”)
Reditelji: Kovacs Frigyes i Kovacs Erika

DRAMSKA SEKCIJA OVOO „PETAR KOCIC”,
INĐIJA
Ana Vukajlović: „Ko je kriv za jedinicu”
Reditelj: Ana Vukajlović

NARODNO AMATERSKO POZORIŠTE, KIKINDA
Radoslav Pavelkić: „Crvenkapa i zbuñjeni vuk”
Reditelj: Miroslav Girić

XIX SMOTRA SLOVACKIH AMATERSKIH POZORISNIH DRUŠTAVA VOJVODINE

Održana u Staroj Pazovi od 4. do 13. marta 1988.
godine

AP „VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV”,
SCENA U STAROJ PAZOVI
Vladimir Hurban Vladimirov: „Zem” („Zemlja”)
Reditelj: Miroslav Benka

DRAMSKA SEKCIJA FKPP PIVNICE
Jene Sipoš: „Pätolizáci” („Clankoliscsi”)
Reditelj: Jan Salčák

SKUD „PIVNICE”, PIVNICE
Aleksandar Geljman: „Lavička” („Klupa”)
Reditelj: Elena Ruman

POZORISNA SEKCIJA SREDNJE ŠKOLE
„JAN KOLAR”, BACKI PETROVAC
A. P. Čehov: „Medved” („Medved”)
Reditelj: Ilija Maleš

AP „VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV”,
SCENA U BACKOM PETROVCU
A. P. Čehov: „Na glavnej hradскеј” („Na glavnom
drumu”)
Reditelj: Ivan Hansman Jesenski

SKPD „LJUDEVIT STUR”, ILOK
Štefan Kršnak: „Veno pre Veronu” („Miraz za Ve-
ronu”)
Reditelj: Vlatko Miksad

DOM KULTURE „MIHAL BABINKA”, PADINA,
KOVACIČKA SCENA AP „VHV” I DOM KULTURE
„3. OKTOBAR”, KOVACICA
Jevgenij Svarc: „Drak” („Zmaj”)
Reditelj: Fedor Popov

AP „VLADIMIR HURBANOV VLADIMIROV”,
SCENA U KOVACICI
Autor predstave — Tomaš Hrišnik: „Citatum-A”
(„Citat-A”)

SKPD „DJETVAN”, VOJLOVICA
J. S. Popović: „Klamar a jeho par” („Laža i para-
laža”)
Reditelj: Zoran Rotar

XVI POZORISNI DANI RUMUNA U SAP VOJVODINI

Održani od 25. marta do 3. aprila 1988. godine u
Uzdinu, Straži, Banatskom Novom Selu, Vršcu, Lok-
vama, Selešu, Alibunaru i Nikolincima

AMATERSKO POZORIŠTE „TODOR KRECU-TOŠA”,
UZDIN
Tudor Popescu: „Milionarul sărac” („Siromašni mi-
lioner”)
Reditelj: Jova Dalea

AMATERSKO POZORIŠTE „MIHAJ EMINESKU”,
STRAŽA
Branislav Nušić: „Doamna ministru” („Gospođa mi-
nistarka”)
Reditelj: Tomislav Pejić

CENTAR ZA KULTURU „3. OKTOBAR”,
BANATSKO NOVO SELO
Jon Luka Karagiale: „O noapte furtunoasă” („Burna
noć”)
Reditelj: Ivan Ristić

LITERARNI KRUK „MLADA PERA”, VRŠAC
Ežen Jonesko: „Jaques sau supunerea” („Žak ili po-
kornost”)
Reditelj: Virdinija Marina Guzina

DOM KULTURE, VLADIMIROVAC
Dušan Kovačević: „Spionul balcanic” („Balkanski
špijun”)
Reditelj: Tomislav Pejčić

DOM KULTURE, SELEUS
Fadil Hadžić: „Hoțul de stat” („Državni lopov”)
Reditelj: Mića Stojanović

DOM KULTURE „DOJNA”, UZDIN
Veće monodrame
Mihajlo Pupin: Ciobănașul din Idvor („Cobanče iz
Idvora”)
Interpretacija: Aldam Onču
Reditelji: Joca Spariosu i Vasile Barbu

Ion Baba: „Sonja 1-a văzut pe Tito” („Sonja je videla
Tita”)
Interpretacija: Florina Petroj
Reditelj: Ion Baba

CENTAR ZA KULTURU „3. OKTOBAR”,
BANATSKO NOVO SELO
Branislav Nušić: „Familia indoliată” („Ožalošćena
porodica”)
Reditelji: Victor Mihailov — Mirce Ardelean

DOM KULTURE, ALIBUNAR
Jon Luka Karagiale: „O noapte furtuoasă” („Burna
noć”)
Reditelj: Nelu Markovicean

CENTAR ZA KULTURU „3. OKTOBAR”, ALIBUNAR
Jovan Sterija Popović: „Parvenita” („Pokondirena
tikva”)
Reditelj: Branko Petrović

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA”, VRŠAC
Branislav Nušić: „Gospođa ministarka”
(Gost Pozorišnih dana)

XX DRAMSKI MEMORIJAL „PETRA RIZNICA ĐAĐE”

Održan u Ruskom Krsturu od 20. do 26. marta 1988.
godine

ART „ĐAĐA”, SCENA RUSKI KRSTUR
A. M. Ostrovski: „Ljes” („Suma”)
Reditelj: Đura Papharhai

KUD „TARAS SEVCENKO”, ĐURĐEVO,
DECJA GRUPA DRAMSKE SEKCIJE
Ivana Brlić Mažuranić: „Družba, slunečko i njeve-
stočka Neva” („Družba sunašce i Neva nevesta”)
Reditelj: Jakim Hardi

KUD „TARAS SEVCENKO”, ĐURĐEVO
Mihajlo Kovač: „Njikgda še nje zna” („Nikad se ne
zna”)
Reditelj: Jakim Capko

ART „ĐAĐA”, SCENA U RUSKOM KRSTURU
Đura Papharhaji: „Jak rošnju pantoloni” („Kako ra-
stu pantalone”)
Reditelj: Mihajlo Zazuljak

DRAMSKA SEKCIJA DOMA KULTURE SIVAC
Dušan Kovačević: „Klaustrofobična komedija”
Reditelj: Velimir Sandić
(Gostujuća predstava)

ART „ĐAĐA”, SCENA U NOVOM SADU
Bogumil Hrabal: „Tanječna škola za odrosnutih i
naprednih” („Plesna škola za odrasle i napredne”)
Reditelj: Zvonimir Pavlović

ART „ĐAĐA”, SCENA U RUSKOM KRSTURU
Borislav Pekić: „U Edenu na vostoku” („U Edenu
na istoku”)
Reditelj: Đura Papharhaji

ART „ĐAĐA”, SCENA U NOVOM SADU
Pavle Janković Sole: „Meh čari — vari” („Laži kaži
iz džaka”)
Reditelj: Marija Beserminji

AP „VHV”, SCENA U STAROJ PAZOVI
Vladimir Hurban Vladimirov: „Zem” („Zemlja”)
Reditelj: Miroslav Benka
(Gostujuća predstava)

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD
Fadil Hadžić: „Gospođa i drugovi”
Reditelj: Želimir Orešković
(Gostujuća predstava).

odlikovanja/nagrade/javna priznanja

NAGRADE NA XXXVIII SUSRETU VOJVODANSKIH POZORIŠTA

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD

Gordana Đurđević nagrađena je za ulogu Desanke u predstavi „Ljubinski i Desanka“ Aleksandra Popovića.

NOVOSADSKO POZORIŠTE — UJVIDEKI SZÍNHÁZ

Ljuboslav Majera nagrađen je za režiju predstave „Mészárszék“ Slavomira Mrožeka, a Valentin Vencel za tumačenje uloge Hegedűművész u istoj predstavi.

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

Diploma za najbolju predstavu u celini za izvođenje dramskog teksta „Kako zasmejati gospodara“.

Vida Ognjenović nagrađena je za režiju svog dramskog teksta „Kako zasmejati gospodara“, Stevan Salajić za ulogu Joakima Vujića, Vladimir Amidžić za ulogu Atanasija Teodorovića i Marija Čuturilo za scenografiju u istoj predstavi.

NARODNO POZORIŠTE — NÉPSZÍNHÁZ, SUBOTICA

Nada Kokotović nagrađena je za postavku koreodrame „Anita Berber“, Bjanka Adžić-Ursulov za kostime i dizajn, Almira Osmanović za naslovnu ulogu, Neđo Osman za ulogu Sebastijana i Ana Kostovska za ulogu Meneur de jeux u istoj predstavi.

Nagrade u konkurenciji predstava za decu

DECJE POZORIŠTE — GYERMEKSZÍNHÁZ, „KURIR JOVICA“, SUBOTICA

Diploma za najbolju predstavu u celini za izvođenje komada „Igra“ Aleksandra Davideskua.

Miroslav Marković nagrađen je za režiju predstave „Igra“, Marta Aroksalaši za ulogu Cice i Boško Boškov za ulogu Micka u istoj predstavi.

Hana Ciganova nagrađena je za scenografiju u predstavi „Kákonca hercegekisaszony“ Jana Romnovskog, a Laslo Ripco i Ester Remete za likove koje su tumačili u istoj predstavi.

LUTKARSKA SCENA NARODNOG POZORIŠTA „TOSA JOVANOVIĆ“, ZRENJANIN

Tihomir Mačković nagrađen je za kreaciju i izradu lutaka u predstavi „Vesela kuća“ Stevana Pešića, a Irena Tot nagrađena je za ulogu Julke u istoj predstavi.

Nagrade je dodelila ocenjivačka komisija u sastavu: Milica Kljajić-Radaković, glumica, dr Katalin Kaič, teatrolog, Dimitrije Jovanović, reditelj, Miodrag Kujundžić, pozorišni kritičar i Vladimir Rebezov, scenograf.

NAGRADE NA 33. JUGOSLOVENSKIM POZORIŠNIM IGRAMA

I STERIJINE NAGRADE ZA UMETNIČKA OSTVARENJA

1. Slobodan SELENIĆ — STERIJINA NAGRADA ZA TEKST SAVREMENE DRAME „Ruženje naroda u dva dela“ u režiji D. Mijača i izvođenju Jugoslovenskog dramskog pozorišta iz Beograda.

2. Dušan JOVANOVIĆ — STERIJINA NAGRADA ZA REŽIJU predstave „Sumnjivo lice“ B. Nušića u izvođenju Slovenskog stalnog gledališta iz Trsta.

3. Bine MATOH — STERIJINA NAGRADA ZA GLUMACKO OSTVARENJE uloge Petera Pajota u predstavi „Ljudožderi“ G. Strniše u režiji M. Koruna i izvođenju Primorskog dramskog gledališta iz Nove Gorice.

4. Vladimir JURC — STERIJINA NAGRADA ZA GLUMACKO OSTVARENJE uloge Vincenca u predstavi „Sumnjivo lice“ B. Nušića u režiji D. Jovanovića i izvođenju Slovenskog stalnog gledališta iz Trsta.

5. Tanasije UZUNOVIĆ — STERIJINA NAGRADA ZA GLUMACKO OSTVARENJE uloge Jezdimira Kuštrimovića u predstavi „Ruženje naroda u dva dela“ S. Selenića u režiji D. Mijača i izvođenju Jugoslovenskog dramskog pozorišta iz Beograda.

6. Mini TANEVSKA — STERIJINA NAGRADA ZA GLUMACKO OSTVARENJE uloge Cvete u predstavi „Crna rupa“ G. Stefanovskog u režiji P. Madelija i izvođenju Makedonskog narodnog teatra iz Skoplja.

7. Mihajlo Miša JANKETIĆ — STERIJINA NAGRADA ZA GLUMACKO OSTVARENJE uloge Jagoša Kraja u predstavi „Klaustrofobična komedija“ D. Kovačevića u režiji D. Kovačevića i izvođenju Zvezdare teatra iz Beograda.

8. Janja i Mile KORUN — STERIJINA NAGRADA ZA SCENOGRAFSKO OSTVARENJE u predstavi „Ljudožderi“ G. Strniše u režiji M. Koruna i izvođenju Primorskog dramskog gledališta iz Nove Gorice.

9. Marija VIDAU — STERIJINA NAGRADA ZA KOSTIMOGRFSKO OSTVARENJE u predstavi „Ljudožderi“ G. Strniše u režiji M. Koruna i izvođenju Primorskog dramskog gledališta iz Nove Gorice.

10. Vojislav KOSTIĆ — STERIJINA NAGRADA ZA SCENSKU MUZIKU u predstavi „Ruženje naroda u dva dela“ S. Selenića u režiji D. Mijača i izvođenju Jugoslovenskog dramskog pozorišta u Beogradu.

11. Goran STEFANOVSKI — VANREDNA STERIJINA NAGRADA ZA TEKST SAVREMENE DRAME „Crna rupa“ u režiji P. Madelija i izvođenju Makedonskog narodnog teatra iz Skoplja.

II ZAJEDNICKE STERIJINE NAGRADE STERIJINOG POZORJA I DRUGIH ORGANIZACIJA

1. Dušan KOVAČEVIĆ — STERIJINA NAGRADA STERIJINOG GRADA VRŠCA ZA TEKST SAVREMENE KOMEDIJE za „Klaustrofobičnu komediju“ u režiji autora i izvođenju Zvezdara teatra iz Beograda.

2. KLAUSTROFOBIČNA KOMEDIJA D. Kovačevića u režiji autora i izvođenju Zvezdara teatra iz Beograda — STERIJINA NAGRADA OKRUGLOG STOLA KRITIKE 33. JPI.

3. Borivoje GLIŠIĆ — STERIJINA NAGRADA ČASOPISA „SCENA“ ZA TEATROLOGIJU za knjigu „Živa umetnost“.

4. Petar BRECIĆ — STERIJINA NAGRADA ZA NOVINSKU POZORIŠNU KRITIKU za tekst kritike o predstavi „R“ J. Plevneša u režiji Lj. Georgievskog i izvođenju Dramskog teatra iz Skoplja.

OCENJIVAČKA KOMISIJA 34. JPI: Boro DRASKOVIĆ, predsednik, Marin CARIĆ, Andrej INKRET, Tvrtko KULENOVIĆ i Milica STOJANOVA, članovi.

ŽIRI STERIJINE NAGRADE ČASOPISA „SCENA“ ZA TEATROLOGIJU: Jovan CIRILOV, predsednik, Zoran JOVANOVIĆ i Veljko RADOVIĆ, članovi.

ŽIRI ZA STERIJINU NAGRADU ZA NOVINSKU POZORIŠNU KRITIKU: Dalibor FORETIĆ, predsednik, Miodrag KUJUNDŽIĆ i Slavko PEZDIR, članovi.

NAGRADE DRUGIH ORGANIZACIJA

1. Tanasije UZUNOVIĆ — NAGRADA UREDNIŠTVA NOVOSADSKOG „DNEVNIKA“ za ulogu Jezdimira Kuštrimovića u predstavi „Ruženje naroda u dva dela“.

2. Jelisaveta Seka SABLJIĆ — NAGRADA UREDNIŠTVA BEOGRADSKIH „VEČERNJIH NOVOSTI“ za epizodnu ulogu Vesce Kraj u predstavi „Klaustrofobična komedija“.

3. Boris MAKSIMOVIĆ — NAGRADA UDRUŽENJA LIKOVNIH UMETNIKA PRIMENJENIH UMETNOSTI I DIZAJNERA SRBIJE za scenografiju u predstavi „Ruženje naroda u dva dela“.

4. SLOVENSKO NARODNO GLEDALIŠĆE, LJUBLJANA — NAGRADA TURISTIČKOG SAVEZA NOVOGA SADA NAJČEŠĆEM GOSTU REPERTOARA IGARA I GRADA DOMAČINA.

5. Milan GUTOVIĆ — NAGRADA BEOGRADSKOG NEDELJNIKA „TV NOVOSTI“ — „ZORAN RADMILOVIĆ“ za glumačku bravuru u predstavi „Ruženje naroda u dva dela“.

6. Marija VIDAU — NAGRADA UDRUŽENJA PRIMENJENIH UMETNOSTI I DIZAJNERA VOJVODINE za kostim u predstavi „Ljudožderi“.

NAGRADE NA XXIX SUSRETU AMATERSKIH POZORIŠNIH DRUSTAVA VOJVODINE

Ocenjivačka komisija u sastavu: Milutin Karišik, predsednik i Ferenc Deak i Miron Kanjuh, članovi, odlučila je jednoglasno:

— Da se posebno priznanje za doprinos prožimanju kultura naroda i narodnosti dodeli Narodnom amaterskom pozorištu u Kikindi.

— Da se posebno priznanje za scenski govor dodeli ansamblu Amaterskog pozorišta „Madač“ u Zrenjaninu za predstavu *Kraj vikenda*.

— Da se plaketa za prvo izvođenje dramskog teksta dodeli Amaterskom pozorištu u Kuli za tekst *Volšebnici* Slobodana Tomovića (po romanu „Majstor i Margarita“ Mihaila Bulgakova).

— Da se plaketa za muzičke efekte dodeli Ferencu Katatiću i Laslu Berku za ostvarenje u predstavi *Volšebnici*.

— Da se plaketa najboljem kostimografu amateru dodeli Olgi Tatalović za ostvarenje u predstavi *Slovo ljubve*.

— Da se plaketa najboljem kostimografu profesionalcu dodeli Branki Petrović za ostvarenje u predstavi *Totovi*.

— Da se plaketa najboljem scenografu amateru dodeli Mirku Tataloviću za ostvarenje u predstavi *Slovo ljubve*.

— Da se plaketa najboljem scenografu profesionalcu dodeli Ana Mariji Mihajlović za ostvarenja u predstavama *Volšebnici* i *Klaustrofobična komedija*.

— Da se plaketa najboljem reditelju amateru dodeli Đuri Papharhaju za režiju predstave *Suma*.

— Da se plaketa najboljem reditelju profesionalcu dodeli Ljuboslavu Majeri za režiju predstave *Totovi*.

Da se pohvale za glumačka ostvarenja dodele:

- Felbab Dušanu za ulogu Majora u predstavi *Totovi*,
- Grujić Branislavu za ulogu Strahinje u predstavi *Slovo ljubve*,
- Hlebianoj Mariji za ulogu nana Mare u predstavi *Zemlja*,
- Mirić Miodragu za ulogu Estragona u predstavi *Cekajući Godoa*,
- Popeskov Snežani za ulogu Gizi Geze u predstavi *Totovi*,
- Siriški Draganu za ulogu Vladimira u predstavi *Cekajući Godoa*,
- Skubai Mikoli za ulogu lakeja Karpa u predstavi *Suma*,
- Tot Ireni za ulogu supruge u predstavi *Kraj vikenda*,
- Vereš Janu za ulogu Miše u predstavi *Zemlja*,
- Živić Dragani za ulogu Strahinjine žene u predstavi *Slovo ljubve*.

Da se plaketa za najbolja glumačka ostvarenja dodele:

- Castvenovoj Zuzani za ulogu Zuze u predstavi *Zemlja*,
- Guzina Radoslavu za ulogu Dr Volland, Majstor, Psihijatar i Islednik u predstavi *Volšebnici*,
- Izelle Károlju za ulogu Muža u predstavi *Kraj vikenda*,
- Marković Đorđu za ulogu Bezdomnog u predstavi *Volšebnici*,
- Novakov Miroslavu za ulogu Save odžačara u predstavi *Klaustrofobična komedija*,
- Ondrik Juraja za ulogu Ključoka u predstavi *Zemlja*,
- Šibul Branislavu za ulogu Lajoša Tota u predstavi *Totovi* i
- Varga Mihalu za ulogu Nesrečkovića u predstavi *Suma*.

Da se boravkom na Festivalu dramskih amatera Jugoslavije kao najbolji glumci amateri na Susretu nagrade: Novakov Miroslav i Ondrik Juraj.

Da se na FEDRAS u Malom Crniću uputi predstava *Klaustrofobična komedija* u izvođenju Dramske sekcije Doma kulture Sivac.

Da se plaketa za osvojeno treće mesto na Susretu dodeli predstavi *Volšebnici* u izvođenju Amaterskog pozorišta Kulturnog centra Kula.

Da se plaketa za osvojeno drugo mesto na Susretu dodeli predstavi *Zemlja* u izvođenju Amaterskog po-

zorišta „Vladimir Hurban Vladimirov“ — Scena u Staroj Pazovi.

Da se plaketa za osvojeno prvo mesto na Susretu s pravom učešća na Festivalu dramskih amatera Jugoslavije dodeli predstavi *Totovi* u izvođenju Narodnog amaterskog pozorišta u Kikindi.

NAGRADE XVII FESTIVALU MALIH I EKSPERIMENTALNIH SCENA AMATERSKIH POZORIŠNIH DRUŠTAVA VOJVODINE

Žiri u sastavu: Valentin Venczel (glumac), Miroslav Žužić (glumac) i Miloš Nikolić (dramaturg), nagradio je:

— Za najbolju scenografiju, kostim i muziku predstavu *Krčma na glavnom drumu* u izvođenju AP „Vladimir Hurban Vladimirov“ iz Bačkog Petrovca.

— Za kompletni autorski rad i debitantski uspešni nastup na Festivalu Andraš Urbana za predstavu *Gušteri* u izvođenju Omladinske kamerne scene Kulturnog centra mladih iz Sente.

— Za izuzetne fizičke napore uložene u realizaciju predstave *Emigranti* Dramske radionice RKUD „Sloboda“ iz Kule, Miroslava Novakova i Velimira Sandića.

— Za Festival malih scena Srbije u Knježevcu žiri predlaže predstavu *Krčma na glavnom drumu* A. P. Čehova u izvođenju Amaterskog pozorišta iz Bačkog Petrovca.

— Žiri dodeljuje treću nagradu za režiju Zvonimiru Pavloviću za režiju predstave *Plesna škola za odrasle i napredne* Bohumila Hrabara u izvođenju ART „Đađa“ scena Novi Sad.

— Drugu nagradu za režiju žiri dodeljuje Urban Andrašu za režiju predstave *Gušteri* u izvođenju Omladinske kamerne scene Kulturnog centra mladih Senta.

— Prvu nagradu za režiju žiri dodeljuje Ivanu Hansmanu za režiju predstave *Krčma na glavnom drumu*.

— Žiri dodeljuje treću nagradu za glumu Branislavu Kneževiću za ulogu Mika u predstavi *Nastojnik* Harolda Pintera.

— Drugu nagradu za glumu žiri dodeljuje Ljubici Dudaš za ulogu šezdesetogodišnje žene u predstavi *Plesna škola za odrasle i napredne*.

— Prvu nagradu za glumu žiri dodeljuje Draganu Ostojiću za ulogu Dejvisa u predstavi *Nastojnik* Harolda Pintera.

— Za trećeplasiranu predstavu *Sedamnaestog festivala* žiri proglašava predstavu *Gušteri* autora Andraš Urbana u izvođenju Omladinske kamerne scene KC mladih iz Sente.

— Za drugoplasiranu predstavu Festivala žiri proglašava predstavu *Krčma na glavnom drumu* A. P. Cehova u režiji Ivana Hansmana Jasenskog u izvođenju AP „Vladimir Hurban Vladimirov” iz Bačkog Petrovca.

— Za prvoplasiranu predstavu, koja će predstavljati Vojvodinu na Festivalu mladih Jugoslavije u Mostaru, žiri proglašava predstavu *Nastojnik* Harolda Pintera u režiji Draga Ostojića i u izvođenju Narodnog amaterskog pozorišta iz Kikinde.

NAGRADE NA XXXI MAJSKIM IGRAMA

Umetnička komisija u sastavu: Miron Kanjuh, književnik, (predsednik), Buja Dojna, teatrolog, Ana Njemoga Kolar, novinar, Đorđe Damjanov, pozorišni radnik i Lajoš Soltis, glumac, donela je odluku:

— Da se nagrada za najbolje predstave ravnopravno dodeli predstavama *Szüélmalomharc, Vagy amit akartok (Borba sa vetrenjačama ili već kako hoćete)* autora Gyurkó László i Kovács Frigyes u režiji Kovács Frigyesa i Kovács Erike u izvođenju dramske grupe OS „Ivo Lola Ribar” iz Subotice, i baletu *Pepeljuga* u koreografiji Katice Vujanović u izvođenju Baletskog studija Doma kulture „Vrbasa” iz Titovog Vrbasa.

— Nagradu za najbolju režiju dodeljuje se Kovács Frigyes-u i Kovács Erzsébet za režiju predstave *Borba sa vetrenjačama ili već kako hoćete* u izvođenju Dramske grupe OS „Ivo Lola Ribar” iz Subotice.

— Nagrada za scenografiju dodeljuje se Antonić Jožefu i Kučara Katalin za scenografsko rešenje u predstavi *Ovde je bio kralj Matija* u izvođenju dramske grupe OS „Petefi Sandor” iz Nove Crnje.

— Nagrada za kostimografiju dodeljuje se Stojanu Ristiću — Neronu za kostimografsko rešenje u predstavi *Spomenari* i u izvođenju dečje scene KUD „Atelje mladih” iz Pančeva.

— Nagrada za maske dodeljuje se Tihomiru Mačkoviću za rešenje maski u predstavi *U svakoj šumi živi i nosorog i bivo i nilski konj...* u izvođenju dramske sekcije OS „Edvard Kardelj” i dečje scene amaterskog pozorišta VHV Kovačica.

— Nagrada za muziku dodeljuje se Bojanu Đuriću za muziku u predstavi *San* u izvođenju lutkarske dramske sekcije „Buva” ŠC „Koča Kolarov” iz Zrenjanina.

— Nagradu za originalni tekst dodeljuje se Đuri Paparhaju za tekst *Kako rastu pantalone* u izvođenju ART „Đada”, dečja scena, Ruski Krstur.

— Nagrada za originalni tekst dodeljuje se Slobodanu Cvetkoviću za tekst *Razgovor knjiga* u izvođenju dečjeg pozorišta KUD „Sonja Marinković”, Novi Sad.

— Nagrada za ukupno umetničko ostvarenje dodeljuje se Mariji Nikolić za ostvarenje predstave *San* u izvođenju lutkarske dramske sekcije „Buva” ŠC „Koča Kolarov” iz Zrenjanina.

— Nagrada za scenski govor dodeljuje se ansamblu predstave *Spomenari* dečje scene KUD „Atelje mladih” iz Pančeva.

— Nagrada za scensko-pedagoški rad dodeljuje se Benak Erzsébet za rad sa ansamblom OS „Petefi Sandor” i Centra za kulturu Bečej.

— Nagrada za najbolji kontakt sa decom dodeljuje se ansamblu predstave *Crvenkapa i zbunjeni vuk* Narodnog amaterskog pozorišta iz Kikinde.

Umetnička Komisija posebno pohvaljuje:

— Ansambl predstave *Kako uhvatiti pticu* OS „Petefi Sandor” i Centra za kulturu Bečej za uspešno izražavanje lepota dečijeg sveta.

— Ansambl predstave *San* lutkarske dramske sekcije „Buva” ŠC „K. Kolarov” iz Zrenjanina.

— Katicu Vujanović za uspešnu koreografiju baleta *Pepeljuga* baletskog studija Doma kulture „Vrbasa” iz Titovog Vrbasa.

— Ansambl predstave *Borba sa vetrenjačama ili već kako hoćete* za scenski govor dramske grupe OS „Ivo Lola Ribar” iz Subotice.

— Đuru Papugu za inventivno scensko rešenje u predstavi *Kako rastu pantalone* ART „Đada” Dečja scena, Ruski Krstur.

— Voju Bilanovića za uspešno svetlosno rešenje u predstavi *Bajka o kutijama* Dečje scene Amaterskog pozorišta, Kovin.

— Ansambl predstave *Zlatni petao* KUD „Egyseg” iz Kikinde za uspešno vođenje lutaka.

— Szilagyi Mária za uspešno negovanje književnih tradicija kod najmlađih kroz predstavu *Ovde je bio kralj Matija* dramske grupe OS „P. Sandor” iz Nove Crnje i

— Modicu Medulii za uspešnu scensku adaptaciju poezije za decu u predstavi *Kišobran je rasprodan* dramske grupe OS „Petar Drapšin” iz Turije.

Umetnička komisija predlaže da se na Republički festival amaterskih pozorišta Srbije u Kuli uputi predstava *Borba sa vetrenjačama ili već kako hoćete* u izvođenju dramske grupe OS „Ivo Lola Ribar” iz Subotice, da se na Republički festival dečjih pozorišnih grupa Srbije u Zabarima uputi baletska predstava *Pepeljuga* baletskog studija DK „Vrbasa” iz Titovog Vrbasa, te da se na Jugoslovenski susret mladih u Ključu uputi lutka predstava „San” lutkarske dramske sekcije „Buva” ŠC „K. Kolarov” Zrenjanin.

in memoriam

STOJADIN STOILJKOVIĆ (1930—1987)

Dugogodišnji član drame Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu, Stojadin Stoilković, pre-rano i još u zenitu svoje glumačke snage, okončao je svoju izuzetno bogatu umetničku karijeru 9. oktobra 1987. godine u Kragujevcu, gde je, kao glumac kragujevačkog Pozorišta „Joakim Vujić“, proveo poslednje tri sezone.

Stojadin Stoilković rođen je 1930. godine u Gornjem Bunibrodu kod Leskovca. Osnovnu školu i gimnaziju završio je u ovom gradu. U kojoj meri je profesionalizacija leskovačkog Pozorišta doprinela da se njegov, rano iskazani glumački talenat, što pre iskaže na sceni govori činjenica da odustaje od započetih studija medicine i već 1951. godine postaje član Narodnog pozorišta u Leskovcu. Osetivši sve čari i sve teskobe glumačkog zanata, logikom mladalačkog samoispitivanja, posle tri sezone u Leskovcu, odlazi na kratko u mlade teatarske kuće u Prokuplju i Zaječaru, da bi se, već 1957. godine, vratio u svoje matično pozorište u Leskovcu, gde će se, već kao formirana glumačka ličnost i nosilac najsloženijih scenskih zadataka, zadržati narednih deset godina. Glumcu koji je već tumačio značajne likove klasične domaće dramaturgije, poveravaju se uloge Stanoja Glavaša i Banović Strahinje u istoimenim dramama, u galeriji Nušićevih likova leskovačka publika pamti ga po onim koje su se isticale slojevitošću karaktera i koje su najočiglednije pokazivale njegov raskošan talenat, a plejada naših prvih mladih, školovanih reditelja otkriva u Stoilkoviću i one druge „tajne hodnike“ umetničke zrelosti bez kojih bi bujanje moderne dramske literature, ostalo bez potrebne glumačke transpozicije. Upravo rad sa ovim rediteljima i na ovakvim tekstovima, pomoći će Stoilkoviću da u svom najzrelijem — „zrenjaninskom“ — periodu, na suptilan način poveže dar rođenog glumca sa promenama i razvojem domaćeg pozorišta.

Pre nego što će doći u zrenjaninski teatar, Stojadin Stoilković će, kao glumac s predznakom „prvaka“ još nekoliko sezona boraviti u pozorištima u Titovom

Užicu i Prištini. On je tada već nosilac više nagrada na susretima „Joakim Vujić“ kao i dve nagrade Udruženja dramskih umetnika SR Srbije.

Posle plejade izuzetnih glumaca u zrenjaninskom Pozorištu „Toša Jovanović“ koji su u talasima izlazili i obogaćivali druge teatre (ponajviše SNP u Novom Sadu), dolazak Stojadina Stoilkovića, 1973. godine, imaće izuzetan značaj. Dvanaest godina provedenih u Zrenjaninu, kao apsolutni zenit glumačke moći Stojadina Stoilkovića, obeležiće i repertoarski i umetnički lik ovog pozorišta. Gotovo bez predaha, iz predstave u predstavi, ovaj glumac će snangom svog glumačkog kreda i nesvakidašnjom energijom nadoknaditi mnoge praznine s kojima je Pozorište „Toša Jovanović“, uvek u ranama, počinjalo svaku novu sezonu.

Nesvakidašnji glumački dijapazon Stoilkoviću su priznavali i reditelji i stručnjaci i publika. Između mnogih, značajnih ostvarenja, najviše se pamte: — Ludi Rogan u *Pelinovu* Komanina, Gradonačelnik u *Revizoru* Gogolja, Agaton u *Ožalošćenju porodici* Nušića, Gromilov u *Talentima i obožavaocima* Ostrovs-kog, ali i u posve nekonvencionalnim predstavama, *Kralj...* Zorža Volinskog, *Tvrđava* Kobo Abea i *Strah i beda Trećeg rajha* Bertolta Brehta. Uostalom, za ostvarenja u ovim predstavama, Stojadin Stoilković dobio je i niz pozorišnih i društvenih priznanja.

Uz svu umetničku zrelost i predanost teatru, Stoilković je stizao i da deo svog znanja prenese na veći broj amaterskih scena, radeći kao uspešan reditelj i pedagoga, da snimi jedan film („Jesenje lišće“) i nekoliko TV serija i drama. Postavši autoritetom u svojim strukovnim, glumačkim organizacijama, biranje za potpredsednika Udruženja dramskih umetnika Vojvodine, a bio je i član Predsedništva Saveza udruženja dramskih umetnika Jugoslavije.

Stanko Sajtinać

STANOJE DUŠANOVIĆ (1906—1987)

Stanoje Dušanović (rođen u Rumi 5. novembra 1906, umro u Novom Sadu 28. oktobra 1987), sin glumaca, upoznao je pozorište mnogo pre no što je u njemu zaigrao. Već kao dete saznao je kakve su radosti i kakvi su jadi glumački u putujućim trupama. I sam je kasnije, između dva rata, kao član ansambla onog teatra u Novom Sadu koji je, u nesređenim prilikama, često menjao naziv, na turnejama provodio značajan deo svake sezone. U tim okolnostima naučio je da brzo savlađuje uloge, da improvizacijom nadok-

nađuje ono što se nije moglo steći dugim probama. No kako je posedovao urođeni šarm animatora, i u takvim okolnostima uspevaio je da stekne nepodeljene simpatije gledalaca.

Omiljenost publike stekao je, i svakim novim likom ponovo sticao, napadnim scenskim aktivitetom. Uživajući u igri, voleo je da ključno mesto monologa ili dijaloga naročito upadljivo naglasi. Činio je to koliko govorom, toliko gestom. U duhu njegove igre bilo je nečeg od manira operskih pevača, koji publiku osvajaaju s rampe. On je igrao da bi publiku osvojio, i činio je to vešto. Umeo je ponekad, pogotovo kada je u zrelijim godinama tumačio epizodne uloge, da i samo jednim pokretom, jednim naglašenim gestom i jednom izražajnom grimasom, njima možda i ubedljivije no rečju, i ispuni scenu i definiše tumačeni lik. Voleo je da vrednost svoje igre istakne. Govorio je da je u Sterijinoj *Pokondirenoj tikvi* tumačio i Vasu, i Ružičića i Jovana, dakako s raznim saigračima i u raznim režijama. Svaki put je njegova gluma bila, pričao je, središnja vrednost predstave.

O Dušanoviću se u pozorištu govorilo da ne voli da uči uloge. Kada sam s njim pravio razgovor za knjigu *Zatočenici mašte* želeo sam od njega čuti komentar tog tvrdjenja. Rekao mi je:

„To da nisam učio uloge, to je najobičnija fama! Pa zar misliš da sam toliko čarobnjak da sam mogao da omamim sve vas, jednu plejadu pisaca, kritičara, pesnika, novinara, koji su o meni pisali kao o fenomenu, kao o svome miljeniku, ljubimcu, da nisam znao svoje uloge? Pa i danas ih čak znam. Ali, svakako, imao sam svoj način učenja uloga, koji se posle pokazao kao najispravniji. U pozorištu mi nisu mogli naći mene ni izgledu, ni glumi, ni dikciji, ni ostalim glumačkim vrlinama. E, onda su mi mali pakosnici, sitni zavidljivci — nikad ih nisam mrzeo! — pronašli: ne voli da uči uloge! Ti si jednom napisao, a složio se s tobom i Finči, da sam Vekovića u *Pesmi* Davidčovoj i Đurkovićevoj igrao... u nebo si me podigao! Taj monolog, taj svečani monolog, sa muzikom, sa maršem nemačkim, ja tu ni zapetu nisam smeo da ispustim, jer je sve bilo usmereno i izvedeno s muzikom koja me prati. A tako sam svaku svoju rolu znao. Pa Otelo kad govori onaj veliki svoj monolog, to je Šekspir, tu samo jednu reč ako ispustiš, izgubio si ritam, izgubio si sve. A ima rola, kao što su u Goldonijevim komedijama, gde se od glumca traži da improvizuje. Ali, to je nešto drugo... I eto, vidiš, neki moji drugovi iz teatra, umesto da su zapažali da Stanoje Dušanović može da igra i Otela, i Skapena u *Skapenovim podvalama*, ili Volponea, pa Niču boktera, oni su pričali da ne volim da učim uloge!”

Ima u tim rečima samouverenosti, ali još više neke tuge zbog nekolegijalnog ophođenja. Glumci zaista

znaju ponekad da budu neugodni, jalni, nemilosrdni. Šekspir, koji ih je sigurno dobro poznao, „duhovito kaže u *Hamletu* da je čoveku bolje da posle smrti dobije rđav epitaf, nego da glumci o njemu za života ružno govore. Sećam se kako se u jednoj prilici naročito o Dušanoviću govorilo ružno: posle premijere *Otela* u jesen 1954. Sećam se da je u Srpskom narodnom pozorištu bilo trvenja među glumcima još u toku pripremanja ovog dela. Bilo je više tendenata za ulogu Jaga, čak je i jedan izraziti komičar, svom prirodnom opredeljenju i usmerenju uprkos, pozeleo da se oglada kao tumač ovog lika. U neprirudnoj atmosferi je, dakle, pripremana ova predstava, a nezadovoljni su oštricu svoje pizme upravili baš ka Dušanoviću. U pozorišnim kuloarima ovaj je *Otelo* oglašen za neuspeh i žig takve kuloarske ocene prati ga do danas. Ne znam kako bih danas pisao o predstavi koja bi bila izvedena onako kako je izvedena ona 1954. Malo je moguće uopšte, uostalom, da se danas na sceni igra kao pre tri i po decenije. No tada sam o Dušanovićevom Otelu, kao i o predstavi u celini uostalom, pisao afirmativno.

„Predstavom je, nesumnjivo, dominirao Otelo” — pisao sam u *Novosadskom dnevniku* od 23. septembra 1954. — „Treba imati na umu pre svega ovo: Dušanović svojim spoljnim izgledom ni najmanje ne naliči ustaljenom tipu Otela; malen rastom, on je suprotan ustaljenom izgledu plemenitog Crnca. Kako je taj Otelo običan! Kako je on čočvčččkč i kada je pobednik, kako je čovek i kada je skrhan, kada ga udarci, jedan za drugim, i jedan strašniji od drugog, sustižu i satiru. I kada je strašan i krvoločan u ljubomori, i kada voli i davi Dezdemonu, i kada na kraju smalakše, on ostaje blizak, razumljiv i drag. Uzroci njegovom bolu i stradaju su neobični, ali stradanje je sasvim obično. U tome je fenomen ovog Otela. A Dušanovićev tečan, jasan, razgovetan, dikcijski tačan način kazivanja stihova je za gledaoca doživljaj, koji treba obnoviti”.

Pričao mi je Dušanović da je svakoj novoj ulozi pristupao onako kako rudar pristupa novom oknu, ozbiljno, svejedno o kakvoj se roli radilo. Da bi bolje memorisao tekst, uvek ga je prepisivao, tako da ga je pre čitajuće probe znao napamet. Za njega, govorio je takode, uloga nikada nije bila sasvim dovršena. I kada premijera prođe, i kada se odigra po više repriza, uloga se i dalje razrađuje. „Jer, predstava nikada nije ista i nikad glumac neće na isti način ponoviti rečenicu. Tekst je uvek isti, ali se intonacioni prizvuci razlikuju. Glumac je kao slikar koji bi jednu sliku doveka slikao, stalno nešto dodajući kičicom... Tako i glumac stalno nešto dodaje roli”. Njegovu nadgradnju lika saigrači u predstavama izgleda da nisu uvek mogli da na najbolji način prate. Pričala mi

je Mira Banjac da je u scenama s njim morala da bude uvek na oprezu, kako je neki njegov novi, pret hodno nerazrađivan i nefiksiran potez, ne bi iznena dio ili zbunio. A Mira Banjac nije od nesnalažljivih ili zbunjivih glumica. Nije teško pretpostaviti u kakvim su se neugodnostima mogli naći saigrači čije se samopouzdanje temeljilo na dogovorenim, fiksnim, elementima i sopstvene role i predstave u celini.

Upoznao sam Stanoja Dušanovića kada je on već bio blizu pedesete, biće baš nekako u vreme pripremanja *Otela*. Sretali smo se gotovo svakodnevno u pozorišnom klubu, koji se nalazio u suterenu Doma kulture u Novom Sadu, tadašnje zgrade Srpskog narodnog pozorišta. Pozorišni klub je u to vreme bio sastajalište ne samo glumaca, nego i pisaca, slikara, novinara. Dušanović je navraćao svakodnevno, uvek brižljivo odeven i uvek s povećom hrpom novina. Kupovao je maltene sve novine koje su se u to vreme prodavale u Novom Sadu na srpskohrvatskom. Koliko je, sem novina, u to vreme čitao, ne znam. O novostima u kulturnom životu uopšte, pa i u književnosti, bio je dosta dobro obavешten. O zbivanjima u javnosti, pa i u kulturnom životu, u pozorištu pogotovo, kazivao je svoje mišljenje ubedeno ali nenametljivo. Ili, da budem precizniji, o pozorištu govorio je ubeden da su mu sudovi tačni. O relativnosti svakog suda kada je umetnost u pitanju kao da nije isuviše razmišljao. Budući u prvom redu pozorišni praktičar, nije se trudio da svojim zaključivanjima dade teoretsku podlogu.

Igrao je sve što su repertoarske potrebe nalagale. Igrao je mnogo. Samo u posleratnom vremenu, od 1945, kada se vratio iz zarobljenštva, do 1968, kada je prestao da glumi, u Srpskom narodnom pozorištu tumačio je sedamdesetak uloga. Šta je sve igrao popisano je u mojoj knjizi *Zatočnici mašte* i nemam nameru da sada taj spisak ponavljam. Uostalom, maltene sve što sada pišem o Dušanoviću, ponavljanje je već kazanog u toj knjizi. I, dakako, sve to više je moje prisećanje na Dušanovića, nego li prikaz njegovog rada primeren nekrologu. A i ti uobičajeni inventarski nekrolozi: živ čovek ne vidi se u njima od suvih podataka. Dušanović je toliko bio okrenut radosnoj strani života, da bi nepravedno bilo posthumano ga pominjati inventarom uloga.

Jedno njegovo intimno oduševljenje ipak ne smem preskočiti: Mitke u *Koštane* Bore Stankovića i celo to delo uostalom. Ima izvesnog raskoraka između radosne ličnosti Stanojeve i pesimizma Mitka kojeg je voleo da tumači. Da li je on, u onoj ojađenosti Borinog lika, u žalnom prizivanju mladosti, naslućivao da mu poslednje godine starosti neće biti odviše radostima protkane? Kolika je bila njegova vezanost za ovo delo, svedoči i sledeći podatak: u zarobljeništvu, za

potrebe logorske pozorišne trupe, po sećanju rekonstruisao je tekst *Koštane*. Taj čin ne svedoči samo o Stanojevoj privrženosti liku Mitka, nego celoj toj Borinoj drami.

Rekoh već da o vrednostima teatra nije prosuđivao oslanjajući se na bilo koju teoriju. Aršinom velikog iskustva i jednim subjektivnim procenjivanjem svojih i tuđih dometa, određivao je vrednosne odnose. Treba li mu zameriti, kako su mu neki od kolega zamerili, što je u tom određivanju sam veoma cenio svoje stvaralaštvo? Kažu: nije bio skroman. A u ime čega da bude skroman? Da li u ime tolerisanja mediokriteta? Imao je puno poštovanje za sve što je iznad njih. A šta je o njima mislio, i u kakve je otpore njima verovao, videće se iz još jednog citata iz mog razgovora s njim u knjizi *Zatočnici mašte*. Dopuštam sebi slobodu da ovde navedem jedan opsežniji citat iz tog razgovora, jer u Stanojevim rečima mnoga su obrazloženja njegovih shvatanja teatra. Evo tog ovećeg citata:

„A mediokriteti u pozorištu strašni su, bilo pre rata bilo posle rata: oni zagade teatar. Oni su kao karkadžu. Znaš šta je karkadžu? Na staroindijskom tako se naziva jedna vrsta tvora, živi u kanadskim šumama i na Aljasci i naraste do šezdeset kilograma. Taj karkadžu ubije i najvećeg jelena, koji ima po pet-šest stotina kilograma. Jelen trči, a ovaj mali, zděpast, jelen trči kilometrima i kilometrima i umori se, pa legne, a ovaj neumoran ide za njim po tragu i prekolje ga onako umornog. Osobina je karkadžuova da takav smrad ispušta iz sebe da zagadi celu okolinu u kojoj živi, čak i životinje beže od njegovog smrada. Lovci hranu vešaju na grane, da im ne smeta u lovu, i ako karkadžu samo onjuši tu hranu, moraju je ostaviti makar umrli od gladi. E, ti teatarski mediokriteti tako zagade teatar kao karkadžu svoju okolinu. Oni su najstrašniji.

— A kako se odbraniti od njih?

— Čistom, pravom kritikom. Pazi, dok je socijalni položaj glumca bio tako reči nikakav, onda ti mediokriteti nisu ni ulazili u teatar, ni u upravu pozorišta, ni kao glumci. Nisu imali šta da dobiju. Dakle, socijalni položaj bio je u to vreme barikada, čistilište za glumu kao pravu umetnost. Posle ratova, i posle prvog svetskog rata, kad se socijalni položaj glumca popravio, a posle drugog svetskog rata u socijalizmu postao vrhunski što se tiče nagrađivanja, plata i tako dalje, oni su navalili i među predstavljače i u upravni aparat. Bili su to polutani. Čast onima koji nisu bili polutani, čast onima koji nisu mediokriteti... Onda, pose rata nije bilo ni pravog kriterijuma, još su uzimani mnogi obziri, pa se i nagrađivalo po nekom ključu. A tako je delovala i sama kritika. Jer kritika je mogla da ih zaustavi, da ih istera iz teatra.

— Suvviše veliko poverenje imaš u moć kritike.

— Svakako, pa da nemam, ne bih sačuvao sve te vaše kritike. Kritika uči, kroti ljude, kroti predstavu. Pazi: ja mogu biti sentimentalni i jesam sentimentalni na svoj račun, ali ne mogu biti sentimentalni i na tvoj račun. Ako sam na tvoj račun sentimentalni, onda je to bezobrazluk, onda kradem od tebe. Tako je umetnost i tvoja, i moja, cele nacije. Ona mora biti neprikosnovena, mora uvek biti vrhunska. Tako i svaka predstava. I ne slažem se s onim koji kažu da treba svakoga pustiti da živi. Ako sam ušao u pozorište zato da živim, onda bolje da nisam ušao. Mogao sam da budem i hamal, ili da izučim neki lep zanat, ili da budem trgovac, ili činovnik i tako dalje. Niko me nije terao da budem glumac. Sâm sam to želeo i tu nema sentimentalnosti”.

Reče Stanoje da je čuvao kritike. Ne samo njih. Sakupljanje građe za istoriju Srpskog narodnog pozorišta bila je njegova strast. Njegove zapise iz istorije ovog pozorišta od 1861. do 1941, pa zatim dodatak za sledeće dve decenije, kao građu otkupio je Vojvođanski muzej. U njegovoj ostavštini je još građe i verovatno će i ona jednom biti priključena onoj ranijoj i smeštena u Pozorišni muzej Vojvodine, gde joj je mesto.

U istoriji našeg pozorišnog života, pak, Stanoje Dušanović je sebi za života, delom, obezbedio ugledno mesto.

Miodrag Kujundžić

JELENA SLIJEPCĀVIĆ

(1920—1988)

Ima dramskih umetnika koje i posle njihovog dobrovoljnog, često preranog povlačenja sa scene pamtimo po određenim, neretko baš za njih biranim ulogama, po boji glasa, po tome kako su nosili kostim. Čak i po jednoj jedinog izgovorenoj rečenici.

Najpre naslutom, a potom intuitivnošću glumaštva Jelena Slijepević je začudno objedinjavala svaku od ovih osobenosti.

Rođena 9. avgusta 1920. godine u Rumi, u kojoj je završila osnovnu školu i maturirala, upisala se — po svojoj želji i savetu profesora — na Filozofski fakultet — Grupa za francuski jezik i književnost. Izbijanje drugog svetskog rata omelo joj je namere da postane profesor. No, u krugu prijatelja slovila je kao vrstan znalac latinskog, francuskog, italijanskog i nemačkog, čak i kao povremeni prevodilac sa tih jezika na srpskohrvatski.

Neposredno po oslobođenju uključila se u rad Amaterskog pozorišta „Dobrica Milutinović” u Rumi. Jedna od prvih uloga koja joj je poverena bila je Melanija u Čipličevog dramatičarici *Pop Ćire i pop Spire* Stevana Sremca, a odmah potom i Sarka u Nušičevog *Ožalošćenog porodici*.

Prateći sa opravdanim zanimanjem predstavu u teatru koji je nosio njegovo ime Milutinović je namah uočio Jelkin talenat i na taj način bitno uticao na njeno životno opredeljenje. Tako je, na preporuku barda srpskog pozorišta, apsolutkinja francuskog jezika i književnosti najpre postala članica sremsko-mitrovačkog Pozorišta, a kasnije i narodnih pozorišta u Šapcu, Cetinju, Somboru i Pozorišta mladih u Novom Sadu.

Ličnost retke umetničke individualnosti, stasala i formirana u životnim okolnostima nimalo komotnim i obezbeđenim, najviše vođena sobom, svojim darom pronicljivog posmatranja i razumevanja ljudi i karaktera, Jelena Slijepević je, uz to, imala sreće da saraduje sa rediteljima koji su znali i umeli da pravilno usmere njene gumačke moći: sa Rajkom Vesnićem, Jovanom Konjovićem, Ilijom Petkovićem, Milanom Bogosavljevićem, Mihailom Vasiljevićem, Josipom Lešićem...

Markantne pojave, prefinjenih manira i retke sugestivnosti, mekog alta baršunastih preliva, pronicljiva, inteligentna i neobično radna bila je jedna od onih glumica zbog kojih je publika dolazila u pozorište. Otuda su, čini se, najviše i ostale u sećanju njena Laura (Marin Držić *Dundo Maroje*), Hasanaginica (u istoimenim dramama Milana Ogrizovića i Alekse Santića), Kata (Borisav Stanković *Koštana*), Rina (Branislav Nušić *Pokojnik*), Barunica Meldegg Granensteg (Miroslav Krleža *U logoru*), Barunica Castelli-Glebmaj (Miroslav Krleža *Gospoda Glembajevi*), Olga (Mihailo Vasiljević *Ka novini obalama*), Hristina (Jovan Konjović *Ljubav je svemu kriva*), Gospoda Kapuleti (Viljem Šekspir *Romeo i Julija*), Lujza Miler (Fridrih Šiler *Spletka i ljubav*), Jelena Andrejevna (A. P. Čehov *Ujka Vanja*), Gospoda Edit Frank (Frensis Gudrič i Albert Haket *Dnevnik Ane Frank*), a pre i iznad svih Meri Dagan (Bajard Vajler *Proces Meri Dagan*), koju je sa podjednakim uspehom igrala u pozorištima Mitrovice, Cetinja i Sombora.

Verujući da glumačka umetnost nikada nije bila, i ne može biti, efemernom, bez imalo prustovski posuknule nevrice u sebe, 1961. godine donosi odluku da iz Sombora pređe u Novi Sad, u Pozorište mladih, kako bi bila što bliže suprugu, tada angažovanom u Srpskom narodnom pozorištu. Svesno se lišavajući sjaja salona i uajldovski otmenosti darovala je od tada pa sve do odlaska u penziju (1976. godine) svoj besprekorno postirani glas i govor preciznih akcenata i dužina

litkama od krpe i drveta, a time i radostima najmlađih, najtankoćutnijih gledalaca. I mada nikada nisu videli njen lik na sceni hrlili su na predstave u kojima je igrala dečarce, mangupčice, domišljane, spretne i psihološki promišljeno vodeći lutke, kao da se čitavog života bavila samo lutkarstvom.

Iz toga perioda sećamo se njenih ostvarenja u *Zimskoj bajci* Šandora Hartiga, *Pobuni igračaka* Radovana Volfa, *Crvenkapi* Staše Jelića, *Loptiči-skočiči* Jana Malika, *Patkici Žutkici* Gernatove i Guravičeve, *Biberčetu* Ljubiše Đokića, *Mišku Veveriću* Karđoša u Teršanskog, *Ludom četvrtku* Eriha Kestnera, *Plavom Petru* Đule Urbana, *Hoću da budem veliki* Vanjamineviča i Ciferova, *Razoznalom slončetu* Nine Kisijan, *Priči o malom bratu* Dragutina Dobričanina, *Prodavnici igračaka* Radoslava Pavelkića, *Cvenku i Kukurencu* Vasje Stankovića, te onog, poslednjeg premijernog, u *Novogodišnjoj bajci* Radoslava Pavelkića.

Pored pismenih priznanja-diploma Pozorišta mladih u Novom Sadu, Zajednice profesionalnih pozorišta Vojvodine i Narodnog pozorišta u Somboru, Jelka Slijepčević je dobitnik Nagrade Udruženja dramskih umjetnika Crne Gore, Nagrade Udruženja dramskih umetnika Srbije te nosilac Ordena zasluga za narod i Ordena rada.

Umrla je u Novom Sadu 31. januara 1988, godinu dana posle smrti svoga supruga, glumca i reditelja Ilije Slijepčevića.

Nije li se to Gospodin Slučaj opet umešao među glumce?

Miroslav Radonjić

ĐURA UDICKI

(1944—1988)

Pozorišni reditelj Đura Udicki nije stigao da se izrazi kao scenski stvaralac: umro je, ne napunivši ni 44 godine života, baš u trenutku kada je njegovo umetničko biće doraslo do samosvojnog scenskog jezika. Možda ta konstatacija, bar u prvi mah, nije ubedljiva. Jer je Udicki za petnaestak godina neprekidnog rediteljskog rada u profesionalnim pozorištima u Zrenjaninu, Leskovcu i Vršcu ostvario preko 60 režija. U njima su, kao umetničkom činu, mogle i morale da se u potpunosti ovaplate njegove intelektualne i rediteljske mogućnosti: zavidna opšta kultura, pouzdano poznavanje jugoslovenske i svetske dramske književnosti, seriozno praćenje tokova savremenog evropskog pozorišta (prevodio je sa engleskog i nemačkog jezika), teoretska suverenost u dramaturškom raščitavanju dramskog štiva i u prosuđivanju pozo-

rišne režije kao osobenog pogleda na svet, istovremeno studiozan i ostrašćen pristup gradnje pozorišne predstave, nepresušna radoznalost teoretske i praktične naravi. Mnoge od tih darova duha on je ispoljavao već kao student Akademije za pozorište, film, radio i televiziju u Beogradu, osobito u esejističkim tekstovima koje je tada objavljivao u zrenjaninskom časopisu *Ulaznica*. Potvrdio ih je još ubedljivije kao saradnik reditelja — bogatirā: Bojana Stupice, Mate Miloševića, Jovana Putnika, Tomislava Tanhofera, Franca Jamnika u projektima Jugoslovenskog dramskog pozorišta. Ipak, Udicki nije bio reditelj bleska i lake stvaralačke ruke. Bogateći sopstvena saznanja, koraćao je, nekako sa zadržskom, uzbrdicom rediteljske kreativnosti i uporno tražio vlastitu stazu. Kao da mu je misao, koja je uvek nalazila uporište u činjenici, sputavala fantaziju. Kao da nije imao dovoljno mašte za pregnantnu scensku metaforu koja zgušnjava elementa predstave u snažnu ekspresiju. Intuitivna otkrića, neočekivani spojevi raznorodnih elemenata u njegovim predstavama bili su retkost. Njegovom temperamentu i načinu mišljenja više je odgovarala narativna postupnost, logično razvijanje motiva i realistička sitljivost u dramskom kazivanju na sceni. Taj epski, vizuelno jasno obeleženi i po životnim pojednostima prepoznatljivi teatar u osnovi je scenske poetike Đure Udickog. Ona se lako uočava ne samo u njegovim predstavama nego i u adaptacijama odnosno u dramatisacijama tekstova koje je načinio u potrazi za odgovarajućim scenskim predloškom. Ta poetika najbliža je Brehtovom shvatanju pozorišta. Njene osnovne elemente, od kojih songovi imaju vrlo izraženu ulogu, Udicki je prvi put kritično definisao u režiji Stejvisovog komada *Čovek koji nikada nije umro*, izvedenog kao jugoslovenska premijra u Leskovačkom pozorištu 1944. Ona je razlog što je Udicki sa tragalačkim zanosom ispitivao delotvornost Brehtove scenske formule u izvođenju komediografskog dela Jovana Sterije Popovića. Njegove predstave *Rodoljubaca* (Leskovac, 1974) i *Pokondirene tikve* (Vršac, 1981) nisu samo valjan istraživački prilog savremenom tumačenju Sterije već i zagovaranje onog scenskog izraza koji od realne prihvatljive priče vodi u vizuru iskošenog ugla, u humorono-ironično odslikavanje i prepoznavanje životnih fenomena. I upravo to brehtovsko stajalište bila je najviša zaravan na koju je stigao reditelj Udicki. Ona je nudila nove vidike i zahtevala dalje koraćanje na putu autentičnog osmišljavanja čina na sceni.

Posebno mesto u rediteljskom opusu Đure Udickog zauzimaću inscenacije Sterijinih komedija. Gotovo celokupni komediografski rad velikog Vršćanina pretresla je i pretočila u život na sceni tvoraćka energija ovoga reditelja. Ni jedna predstava Udickog građena

na Sterijinoj komediji nije bila rezultat slučajnog izbora, ishitrene koncepcije. Svaka je imala razlog postanka u stvaralačkoj potrebi reditelja da svoju misao o pozorištu, svoju viziju pozorišne predstave proveri i potvrdi na materijalu koji je u temelju našeg pozorišnog iskustva. Ne može se reći da cilj nije dosegao.

Kao reditelj koji je gotovo sve svoje režije ostvario u repertoarskom provincijskom pozorištu, Udicki se ogledao u postavljanju na scenu svih dramskih žanrova i dela svih književnih epoha. On je, takode, režirao oveći broj predstava za decu, odnosno prigodnih scen-skih prikaza. U svima njima dolazio je do izražaja kultivisan, uvek racionalno utemeljen režijski postupak koji je omogućavao nesumnjivo scensko ostvarenje.

Đura Udicki je rođen u Zrenjaninu 3. jula 1944. godine. U rodnom mestu je završio gimnaziju. Studije književnosti započeo je 1963. na Filološkom fakultetu u Beogradu. Godine 1965, međutim, upisuje se na Akademiju za pozorište, film, radio i televiziju u Beogradu kao student režije u klasi Vjekoslava Afrića. Diplomira 1969. godine režijom Džojsovih *Izgnanika* na sceni Narodnog pozorišta „Toša Jovanović” u Zrenjaninu. Po završetku Akademije radi u Jugoslovenskom dramskom pozorištu kao pomoćnik reditelja. Od 1973—1976. stalni je reditelj u Narodnom pozorištu u Leskovcu, a od 1976. do kraja života radi kao reditelj u Narodnom pozorištu „Sterija” u Vršcu. Umro je 5. marta 1988. godine.

U najznačajnije režije Đure Udickog spadaju: U Zrenjaninu: *Izgnanici* (Džojš, 1969); *Neznani junak* (Frost, 1972) U Leskovcu: *Čovek je čovek* (Brecht, 1973); *Laža i paralaža* (Sterija, 1973); *Zoološka priča* (Olbi, 1973); *Uobraženi bolesnik* (Molijer, 1973); *Afera nedužne Anabele* (Lukić, 1974); *Čovek koji nikada nije umro* (Stejvis, 1974); *Rodoljupci* (Sterija, 1974); *Porodica Svedenjelm* (Bergman, 1975); *Osvajač* (Hing, 1976).

U Titovom Užicu: *Džandrljivi muž* (Sterija, 1975); *Tvrđica* (Sterija, 1981).

U Vršcu: *Nagrada* (Kintero, 1976); *Kralj Betajmove* (Cankar, 1977); *Koja je žena dobra* (Sterija, 1977); *Podvala* (Glišić, 1978); *Naručena komedija* (Hadžić, 1978); *Ušo đavo u Pančevce* (Nikolić, 1979); *Dobro jutro, lopovi* (Hadžić, 1979); *Čovek na četiri noge* Đukić, 1980); *Delije na Bihaću* (Čopić, 1980); *Pokondirena tikva* (Sterija, 1981); *Narodni poslanik* (Nušić, 1982); *Zorž Danden* (Molijer, 1982); *Zenski orkestar* (Anuj, 1983); *Svadeni marš* (Božović, 1983); *Birtašica — bečarica* (Goldoni-Udicki-Đorđević, 1984); *Mrešćenje šarana* (Popović, 1985); *Đavoljje pleme* (Božović, 1986); *Jugonokturno* (Koprivica, 1987).

Dve predstave Đure Udickog emitovane su na televiziji: *Uobraženog bolesnika* prikazala je Televizija Beograd, a predstavu *Ušo đavo u Pančevce* — Televizija Novi Sad.

Za stvaralački rad u pozorištu Đura Udicki je dobio dva priznanja: nagradu za režiju predstave *Čovek je čovek* Bretolta Brehta dobio je na Susretima pozorišta Srbije „Joakim Vujić” 1973. godine, a nagradu Leskovca „3. oktobar” dobio je za izuzetno uspešan i obiman rediteljski rad u 1973. godini.

Luka Hajduković

SLOBODAN BERBERSKI

(1919—1988)

U Beogradu je, marta 1988. godine, preminuo pesnik Slobodan-Lala Berberski. Tokom pedesetih godina živio je u Novom Sadu i tu veoma aktivno delovao kao pozorišni kritičar.

Rođen je u Velikom Bečkereku (današnjem Zrenjaninu) 20. oktobra 1919. godine. Već u mladim godinama počeo je da se bavi književnim radom. Aktivno učestvuje u NOR-u od 1941. godine. Posle rata objavljuje pesme u nizu časopisa (u beogradskom *Delu*, sarajevskom *Odjeku*, novosadskim *Poljima*, *Letopisu Matice srpske* i dr.). Prvu zbirku pesama *Za kišom biće duga* izdao je 1950. Objavno je kasnije još nekoliko zbirki, među poslednjima i zbirku *Još samo sebe da dovrši*, publikovanu u rodnom Zrenjaninu, 1979.

Početkom pedesetih godina Berberski sa velikom pažnjom i interesovanjem prati pozorišni život Vojvodine i o njemu objavljuje seriju kritičkih napisa u novosadskom *Dnevniku*. Pored osvrta na pojedine predstave, Berberski se u svojim opsežnim razmatranjima, koje neretko objavljuje u nastavcima, bavi ukupnom tekućom teatarskom situacijom, a naročito repertoarskom politikom vojvodanskih pozorišta. Značajna su njegova reaganovanja na pojavu komercijalizovanja pozorišnog repertoara, 1952. godine. Reč je o onom prelaznom trenutku u našem posleratnom pozorišnom razvoju u kome su pozorišta, posle ukidanja administrativnog propisivanja repertoara, počela samostalnije da vrše izbor dela koja će prikazivati. Tada je većina pozorišta u Vojvodini posegla za delima lakog, zabavljačkog žanra, povodeći se za ukusom takozvane „široke publike”. Berberski je tu pojavu oštro kritikovao i sasvim sigurno spada među one koji su zaslužni što ta pojava nije uzela maha.

Zustro se odupirući jevtinom i prevaziđenom repertoaru, Berberski se, istovremeno, sa velikim žarom zalagao za repertoar u kome će biti više mesta za savremenu domaću dramu kojoj je u to vreme bila neophodna aktivna podrška pozorišta.

Milutin Karišik

TEREZA ČEBSKI

(1946—1988)

Čini se iznenadna, mada posle duge bolesti, nepovratno je 5. aprila 1988. sa pozorišne i životne scene otišla Tereza Čebski, član baleta Srpskog narodnog pozorišta.

Rođena je 22. juna 1946. godine u Novom Sadu, gde provodi detinjstvo. Pohađala je najpre osnovnu školu i osnovnu muzičku školu „Josip Slavenski“ — klavirski odsek, koju završava 1962. godine. Zatim je završila Školu za vaspitače 1966, a diplomirala je u Srednjoj baletskoj školi u Novom Sadu 1968, u klasi Ljiljane Mišić. Nakon diplomiranja, posle kraćeg predavanja, zbog povrede na vezbama, zpočinje januara 1968. angažman u Srpskom narodnom pozorištu kao stalni honorarni član baletskog ansambla. Zatim nastavlja karijeru na Rijeci, zakratko (samo 3 meseca), da bi već polovinom iste godine, nakon majčine smrti, poput mnogih jugoslovenskih i novosadskih igrača toga vremena, otišla u inostranstvo. Najpre u SR Nemačku, u Koburg, gde u tamošnjem Zemaljskom teatru (Landestheater) igra od 1968. do 1971. i u Gradskom pozorištu (Städtische Bühnen) u Augsburgu od 1971. do 1973, da bi sezone 1973-74 prešla u Švajcarsku, u Gradsko pozorište u Sent Galenu. Ove su joj godine, poput sličnih mladih igrača u inostranstvu, prošle u sticanju novog scenskog, ali mnogo više opšteg iskustva. Disciplina i odanost radu — karakteristike već uočene u vreme školovanja — učvrstiće se kao stalne i prepoznatljive kod nje, pre svega pod uticajem sredine u kojoj provodi šest dragocenih sezona van domovine. Taj će period biti i prvi pokušaj bavljenja pedagoškim radom za koji se, završavajući vaspitačku školu, već rano opredelila. Radi punih godinu dana kao pedagog sa decom mlađeg školskog uzrasta u privatnoj baletskoj školi, u malom nemačkom mestu Snajnpurt, kod Koburga.

Za vreme boravka u inostranstvu, u zvanju polusoliste, učestvuje u repertoaru operetskog i mjuzikl žanra, kakav se inače prevashodno neguje u pozorištima sličnim onima u Koburgu i Augsburgu. To će, možda, uticati na njeno oformljenje kao igračice predisponirane za komične, brze i vesele uloge, koje

se pantomimski dopunjavaju u igri, a koje karakterišu, u izražajnom smislu, skokovi, vrteške i brzi okreti. Na njeno oformljenje, pored samog repertoara, uticali su i koreografi sa kojima je radila. Tako sama navodi u *Biografskom upitniku*, koji je ispunila za potrebe Enciklopedije SNP-a, da su na njen umetnički razvoj uticali pedagog u školi Ljiljana Mišić i koreografi sa kojima je kasnije radila: Klaus Ridel, Joahim Kenig, Valter Gore, a u Jugoslaviji posebno Iko Otrin.

Optimizam, veselost i komičnost ogledaju se u većini uloga koje je igrala, a koje su manjeg obima, u jednočinkama ili celovečernjim baletima postavljenim na sceni SNP-a, nakon njenog povratka iz inostranstva 1974. godine, sa mužem baletskim igračem Vladimirom Čebskim. To su pre svega baleti Ika Otrina u SNP-u: *Esmeralda* (Ciganka), *Silvija* (Drijada), *Vragolanka* (Kokoška), *Ščelkunčik* (Brat), zatim u *Liciderskom srcu* (Malo srce), u koreografiji Branke Markovića, ili *Amerikancu u Parizu* (Kokota) Miljenka Štambuka. Najizrazitije su se ove osobine njenog talenta ostvarile u ulozi Pipe u baletu *Piti duga čarapa*, koji je kao balet za decu postavio Iko Otrin. U toj ulozi dominira šeretluk, optimizam, veselost i sve one karakteristike koje su vezane za samu ličnost Tereze Čebski i njenu ljubav prema deci i mladima. Tako treba tumačiti i po svemu različitu, a opet tako iskrenu ulogu brižne majke u baletu *Zizela*. Brižna je majka bila i u životu svom jedincu. Tako je, sticajem repertoarskih okolnosti, mogla da se izrazi u potpunosti i kao ličnost i kao umetnica.

Znaci bolesti su počeli kod nje rano da se pojavljuju. Već 1980. kada se pripremalo *Labudovo jezero* sa Verom Bokadoro, koreografom iz Moskve, polako napušta igrački repertoar, a poslednje dve godine nije se aktivno bavila igrom, već je kao asistent koreografa učestvovala u stvaranju niza baleta: *Balada o mesecu litalici* i *Amerikanac u Parizu* (koreograf Slavko Pervan), *Ljubav za ljubav* (Vera Bokadoro), *Teuta* (Franjo Horvat) ili kao asistent u opereti *Stepi miš* (koreograf Slavko Pervan). Time se njena predisponiranost a i obrazovanje za pedagoški rad s decom i mladima ponovo osmišljava.

U trenutku kada igrači treba da daju najviše zrelih ostvarenja u svojoj karijeri, sa četrdeset i dve godine života završava se igračka i životna karijera Tereze Čebski, rođene Poljak, vrednog člana baletskog kolektiva Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu. Ona je kao dak novosadske Baletske škole potražila iskustvo van granica svoje regije, da bi ga, zatim, povratno ugradila u istoriju i tradiciju novosadskog baleta.

Svenka Savić

IVAN KNEŽEVIĆ

(1928—1988)

U dalekome Oslu, u Norveškoj, umro je 23. aprila 1988. negdašnji bas Opere Srpskog narodnog pozorišta Ivan Knežević. Rođen je u Bečeju, 13. maja 1928. od oca lekara i majke domaćice. Od svoje petnaeste godine učestvuje u Narodno-oslobodilačkoj borbi (1942-1945). Posle rata je sa odličnim uspehom završio Odsek solo pevanja u Muzičkoj školi u Novom Sadu. Kasnije, već kao solista Opere, usavršava vokalnu tehniku kod pedagoga Teodora Dinjaškog. Knežević je u solističkom ansomblu Opere Srpskog narodnog pozorišta bio angažovan od 8. avgusta 1954. do 15. avgusta 1965. Za to vreme ostvario je blizu trideset uloga, veoma raznovrsnih po karakteru. Među njima su: Ramfis, Ferando, Sparafučih i Kardinal u Verdijevim operama *Aidi*, *Trubaduru*, *Rigoletu* i *Don Karlosu*, Kontur (Mocart, *Don Zuan*), Kalen i Timur (Pučini, *Boemi* i *Turandot*), Bazilio (Rosini, *Seviljski berberin*), Rajleondo (Doniceti, *Lučija di Lamermur*), Knez Gremin (*Evgenije Onjegin*), Gagicki i Končak (Borodin, *Knez Igor*), Varlaam i Pimen (Musorgski, *Boris Godunov*), Kopelius, Dapertuto, Miraka (Ofenbah, *Hofmanove priče*), Daland (Vagner, *Holandanin lutalica*), Kančijan (Volf-Ferari, *Četiri grubijana*), Seljak i Kočijaš (Orf, *Mudra devojka*) i druge. Knežević je imao glas lepog tembra, zdrav i zvučan. Bio je u pevačkom i glumačkom usponu kada je odlučio da napusti Novi Sad i karijeru nastavi u inostranstvu. Angažovan je u Operi u Oslu u kojoj je delovao niz godina.

Vlada Popović

ACA ŠAJBER

(1913—1988)

Ovog proleća životnu scenu napustio je Aca Šajber, sigurno jedna od najmarkatnijih glumačkih ličnosti ne samo zrenjaninskog Pozorišta „Toša Jovanović“, kojem je darovao čitavu svoju profesionalnu glumačku karijeru, već i celokupnog vojvođanskog glumišta. Rođen je 1913. godine u Srpskom Itebeju. Amaterskim pozorišnim radom počeo je da se bavi još 1931. godine. U kojoj meri se u njemu krio pravi glumački dragulj, pre svega komičarski, najrečitije govori podatak, da je istaknuti predratni zagrebački pozorišni časopis „Kulisa“, najlaskavijim ocenama zabeležio gostovanje Šrajbera u ovom gradu 1940. godine.

Sa već zavidnim sceniskim iskustvom postaje nezamenjivim članom drame zrenjaninskog Pozorišta „Toša Jovanović“ od njegovog osnivanja, 1946. godine. Posle samo nekoliko značajnih uloga iz bogate domaće komediografske literature, stekao je reputaciju umetnika koja je već prevazilazila okvire njegovog teatra. I ne samo to, Šajber je jedan od sasvim malog broja naših glumaca koji je imao svoju publiku među svim generacijama zaljubljenika u pozorišnu umetnost. Kao nesumnjive potvrde ove činjenice, faktografski a ne anegdotski, prisećamo se reči Zrenjaninaca, koji su, pedesetih i šezdesetih godina, zastajkujući pred pozorišnim palakatom, jednostavno izjavljivali:

— Idemo večeras u pozorište. Igra Aca Šajber!

Čitav je niz karaktera iz domaće i svetske komediografske literature Šajber prenosio gledalištu s posebnim osećanjem za detalj, upečatljivo i životno. Bez obzira na rediteljska opredeljenja, a ona su se često menjala kao i sami reditelji, — Šajber je svakom svojom ulogom dokazivao urođen umetnički potencijal, bilo da je reč o karakternoj komici, burleski ili jednostavnom gegu. U čitavoj galeriji Sterijinih i Nušićevih likova teško je pronaći neki, iole značajniji koji se nije dogodio i u Šajberovoj uspešnoj interpretaciji. Posebno se pamte njegova tumačenja lika Jovanče Mičića u *Putu oko sveta* i Švejka u istoimenom Hašekovom delu.

Sa razvojem nove, poratne jugoslovenske dramaturgije, i drugačije fizionomije osnovnog scenskog izraza, nije ničim dovedena u pitanje Šajberova sposobnost i za savremenija glumačka ostvarenja. Bez ikakvih poteškoća, otkrivajući u sebi neiscrpane izvore glumačke nadgradnje, interpretirao je likove u delima Dobričanina, Budaka, Novaka, Lole Đukića i Popovića, potvrđujući time da se ovde ne radi samo o glumcu koji igra uspešno klasični repertoar.

Za svoj umetnički rad dobio je mnoga zaslužna priznanja na festivalima i smotrama, kao i više društvenih priznanja.

Šajber je umro 8. juna 1988. godine u Novom Sadu.

S. S.

KOSTA MARCIKIĆ

(1921—1988)

U Novom Sadu je 1. jula 1988. umro dugogodišnji član Opere Srpskog narodnog pozorišta Kosta Marcikić. U tom gradu je i rođen, 10. aprila 1921. Završivši gimna-

ziju upisao se na tehnički fakultet u Beogradu, no te njegove studije prekida rat. Posle oslobođenja bio je zaposlen u Komisiji za naseljavanje boraca. U Srpskom narodnom pozorištu je već od 1945, najpre u honorarnom, a potom, ubrzo, u stalnom svojstvu, nastupajući u dramskim i operским ulogama. Od obnove Opere Srpskog narodnog pozorišta, 1947, stalan je član njegova hora sve do penzionisanja, 30. juna 1981. Mada po statusu član hora Marcikić je kao muzikalan pevač i odličan glumac nastupio i u velikom broju solističkih uloga, ne samo malih, epizodnih, nego i većih, vokalno, muzički i glumački složenijih i odgovornijih. Za dugogodišnji uspešan rad dodeljena mu je medalja „Jovan Đorđević“, najviše priznanje Srpskog narodnog pozorišta svojim izuzetno zaslužnim članovima.

V.P

FRANC PUHAR

(1931—1988)

Dugogodišnji solist, bariton, Opere Srpskog narodnog pozorišta, Franc Puhar, rođen je u Ljubljani 30. januara 1931. godine. Onde je završio osnovnu školu i učio pevanje u Srednjoj muzičkoj školi. Kasnije, u vreme svoga novosadskog angažmana, usavršavao je vokalnu tehniku kod poznatog baritona Beogradske opere Stanoja Jankovića. U dva maha (1949-1954 i 1956-1960) bio je član hora ljubljanske opere. U Operi Srpskog narodnog pozorišta, kao solist, proveo je 24 godine (od 1. septembra 1960. do 31. jula 1984). Glas mu je bio visoki bariton, ponešto tenoralnog tembra, pouzdan u celom opsegu, naročito u visokom registru. Solističku karijeru započeo je u malim ulogama, kao što su Tamničar u *Toski* i Jamadori u *Madam Beterflaj*, postepeno prelazeći na srednje, a potom i na velike, vodeće uloge baritonskog faha. Glavne njegove uloge u Operi SNP bile su: Figaro (Rosini), *Seviljski berberin*, Valentin (Guno, *Fusti*), Silvio (Leonkavalo, *Pajaci*), Grof Luna, Zorž Žermon, Renato i Markiz Poza u Verdijevim operama *Trubadur*, *Travijata*, *Bal pod mas-*

kama i *Don Karlos*. Scenu je, zbog bolesti napustio pre navršenih godina službe, povukavši se u invalidsku penziju. Umro je u Novom Sadu, 24. jula 1988.

V.P

DRAGOSLAV JANKOVIĆ

(1932—1988)

U Beogradu je 11. avgusta ove godine preminuo Dragoslav Maks Janković, dugogodišnji član Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu. Rođen je u Jasenicama 27. aprila 1932. Gimnaziju je završio u Vršcu. Tu se, za vreme školovanja, okušao kao glumac amater. Po završetku gimnazije upisuje se na beogradsku Pozorišnu akademiju. Diplomirao je na Odseku glume 1956. Kratko vreme je glumac u mostarskom Narodnom pozorištu. Iz Mostara dolazi u Novi Sad, 1961. Tu, kao član Drame SNP-a, ostaje do 1973, kada prelazi u Beograd gde na Fakultetu dramskih umetnosti predaje scenski pokret. Pre dolaska u Novi Sad proveo je godinu dana u Parizu, usvršavajući pantomimu kod istaknutih francuskih pantomimičara.

Na novosadskoj sceni ostvario je tridesetak manjih, mahom epizodnih uloga od kojih je vredno pomenuti Tasu u *Sumnjivom licu* i Ninkovića u *Gospodi ministarki* Branislava Nušića, Bridoa u vodvilju *Gospodin lovac* Zorža Fejdo, Medvedenka u Čehovljevom *Galebu*, Princa u Sartrovim *Prljavim rukama*, Vambergera u *Mračnoj komediji* Pitera Šefera i dr.

Predagoškim radom je počeo da se bavi u Novom Sadu, u Dramskom studiju SNP-a, da bi se tom poslu potpuno posvetio prelaskom u Beograd. Posle toga se nije pojavljivao kao glumac. Saradjivao je na oblikovanju scenskog pokreta u mnogim predstavama u skoro svim vojvođanskim pozorištima.

Ogledao se i u režiji. Kao reditelj postigao je zapažene rezultate u radu sa amaterima pančevačkog Ateleja mladih.

Najvredniji učinak Janković je ostvario na polju pantomime i scenskog pokreta. Može se reći da je tu imao pionirsku ulogu, bar što se tiče vojvođanskog pozorišnog prostora.

M.K

bibliografija

SRPSKO NARODNO POZORISTE NOVI SAD

DRAMA

1. Српском народном позоришту: 1861—1986 : зборник радова / [анковно решење корина Радуле Бошковић]. — Нови Сад : Српско народно позориште, 1986, 710, [1] стр. : илустр. ; 25 cm. Јубиларно издање. — Тираж 1000. — Платно са омотом.
2. Црпански на сцени / Н. Попов. — Дневник, 2. IX 1987, XLV, бр. 14671, стр. 9. Приа премијера у СНП је представа „Роман о Лондону“ Милоша Црпанског у драматизацији Петра Марјановића и режији Стеве Жигона.
3. London regénye („Roman o Londonu“) / G. [Gimpel] T. [Tibor]. Magyar Szó, 5. IX 1987, XLIV, br. 244, str. 15. Najava premijere drame po romanu Miloša Crpanjskog u SNP.
4. Прича о усамљености / Н. Попов. — Дневник, 5. IX 1987, XLV, бр. 14674, стр. 9. Уочи премијере представе „Роман о Лондону“ М. Црпанског у драматизацији Петра Марјановића и режији Стеве Жигона на сцени СНП.
5. Chystá sa premiéra v Srbskom národnom divadle (Priprema se premijera u Srpskom narodnom pozorištu). — Hlas ľudu, 5. IX 1987, 44, br. 36, str. 11. Vest da SNP priprema premijeru „Romana o Londonu“ Miloša Crpanjskog u režiji Steve Žigona.
6. Рјепининова љубав. — Вечерње новости, 5. IX 1987, XXXV, бр. 11130, стр. 18. О предстојој премијери у СНП „Романа о Лондону“ Милоша Црпанског у режији Стеве Жигона.
7. Роман међу кулсима / Владимир Копица. — Дневник, 6. IX 1987, XLV, бр. 14675, Култура, наука, уметност бр. 399, стр. 11. Интервју са Стевом Жигоном, редитељем представе „Роман о Лондону“ пре премијеру у СНП.
8. Премијера „Роман о Лондону“ / Н. П. — Дневник, 8. IX 1987, XLV, бр. 14677, стр. 12.
- Премијером познатог дела М. Црпанског у режији С. Жигона почиње сезона у СНП.
9. „Роман о Лондону“ / П. М. — Политика експрес, 8. IX 1987, XXV, бр. 8444, стр. 6. Уочи премијере представе „Роман о Лондону“ Милоша Црпанског у драматизацији Петра Марјановића и режији Стеве Жигона на сцени СНП.
10. Премијерама скочила цена / С. Станојевић. — Вечерње новости, 8. IX 1987, XXXV, бр. 11134, стр. 22. СНП отворило сезону премијером „Роман о Лондону“. Поскупеле улазнице за све представе.
11. Премијера „Романа о Лондону“ / С. С. — Борба, 9. IX 1987, LXVI, бр. 252, стр. 8. Премијером представе „Роман о Лондону“ у режији Стеве Жигона почела нова сезона у СНП.
12. О љубави и очајању / Ј. Јовановић. — Политика експрес, 10. IX 1987, XXV, бр. 8446, стр. 10. Приказ премијере представе „Роман о Лондону“ М. Црпанског у режији С. Жигона на сцени СНП.
13. Довољно за успех / Владимир Копица. — Дневник, 10. IX 1987, XLV, бр. 14679, стр. 9. Приказ премијере представе „Роман о Лондону“ М. Црпанског у драматизацији Петра Марјановића и режији Стеве Жигона на сцени СНП.
14. Почетак с „Романом о Лондону“ / В. М. — Политика 11. IX 1987, LXXXIV, бр. 26558, стр. 14. О премијери представе у СНП према роману Милоша Црпанског у режији Стеве Жигона.
15. Teatralitás a hontalanok életéből (Teatralnost iz života emigranata) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 12. IX 1987, XLIV, br. 251, str. 15. Prikaz premijere „Romana o Londonu“ Miloša Crpanjskog u dramatisaciji Petra Marjanovića, i režiji Steve Žigona u SNP.
16. Vajban Thaláék (Talija u nevolji) / G. [Gimpel] T. [Tibor]. — Magyar Szó, 13. IX 1987, XLIV, br. 269, str. 13. Sa sednice radničkog saveta SNP o materijalnim problemima, održavanju zgrade i o nezadovoljstvu članova rukovodiocima pozorišta.
17. Амбициозни приступ / Радомир Пупцик. — Политика, 13. IX 1987, LXXXIV, бр. 26560, стр. 14. Приказ премијере „Роман о Лондону“ према делу Милоша Црпанског у режији Стеве Жигона у СНП.
18. Црпански на сцени СНП-а — Мисао, 15. IX-25. IX 1987, XIII, бр. 20—21, стр. 11. Белешка о представи „Роман о Лондону“ приказаној на сцени СНП у режији С. Жигона.
19. Гостује „Шовинистичка фарса“ / Н. П. — Дневник, 22. IX 1987, XLV, бр. 14691, стр. 11.
- У СНП гостује Студентски културни центар из Београда са представом „Шовинистичка фарса“ Радослава Павловића у режији Егоша Савина.
20. Тело отето језику / Н. Попов. — Дневник, 26. IX 1986, XLV, бр. 14695, стр. 12. О припремању представе „Думанске тишине“ по тексту Слободана Шнајдера у режији Мире Ерцег; премијера је предвиђена за 6. октобар.
21. Расплет тек предстоји / С. Станојевић. — Борба, 29. IX 1987, LXVI, бр. 272, стр. 8. Радници СНП обуставили рад незадовољни стањем у радној организацији.
22. Одбијен предлог / С. Крапа. — Вечерње новости, 30. IX 1987, XXXV, бр. 11150, стр. 14. Збор радних људи СНП није прихватио предлог председника града Новог Сада да се плате повећају 25%, већ је затражено да састанку присуствују представници СИЗ-ова и Покрајине.
23. На иницијативу штрајка / П. Милковић. — Политика експрес, 30. IX 1987, XXV, бр. 8466, стр. 8. Са Збора радних људи у СНП.
24. Комуникација незадовољства / Н. Попов. — Дневник, 30. IX 1987, XLV, бр. 14698, стр. 12. Са Збора радних људи у СНП.
25. Неприхватљиво чекање / С. Станојевић. — Борба, 30. IX 1987, LXVI, бр. 273, стр. 8. Радни људи СНП на збору одбили минимално повећање л. д. и затражили да на следећи збор дођу најодговорнији људи Покрајине и Града.
26. Редитељска „Симулантра“ / Слободан Божовић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 1, септембар 1987, стр. 2—4. О протеклој сезони СНП.
27. Цока Перин-Нешин (1906—1987) : тужно сећање. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 1, септембар 1987, стр. 34. Кратка биографска белешка и потис улога у СНП.
28. Од балета до експресивне понатомине / разговор забележила и превела Ангелина Чапковић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 1, септембар, 1987, стр. 28—29. Интервју са Адамом Даријусом и Казимиром Колесником, енглеским пантомимичарима који су на сцени СНП приказали представу „Дарови мртвог љубавника“.
29. Панорама савременог стања европских аухова / Весна Крчмар. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 1, септембар, 1987, стр. 19. Разговор са Стевом Жигоном поводом премијере „Роман о Лондону“ М. Црпанског, у драматизацији Петра Марјановића, на сцени СНП.
30. Фарса и по / Радослав Лазич. — Спена, 1987, XXXII, књ. II, бр. 4—5, стр. 57—59. О представи „Љубинко и Десанка“ А. Поповића која је приказана у оквиру 125. јубиларне сезоне СНП.

31. Олга Животић (1900—1987) : тужно сећање. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 1, септембар 1987, стр. 34. Кратка биографска белешка и попис улога у СНП.

32. Под нашим кровом : (15. мај-30. јуни). — Позориште, 1987/88, LV, бр. 1, септембар, 1987, стр. 7. Кратке вести из СНП.

33. Заправо, шта је корепетитор / Јадранка Радужић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 1, септембар, 1987, стр. 17. Разговор са Сашом Ковачевићем.

34. Ухватити живот представе, остварити запис... / Јадвига Скурњик; превела Душанка Мирнић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 1, септембар 1987, стр. 4—6.

О представи СНП „Свети Георгије убиња аждаху“ А. Ковачевића, у режији Е. Савина.

35. Визуалност метафоре / Јадвига Скурњик. — Сцена, 1987, XXII књ. II, бр. 4—5, стр. 60—66.

О представи „Свети Георгије убиња аждаху“ А. Ковачевића у режији Егона Савина коју је СНП премијерно извело 1986. и приказало је на Стеријиним играма 1987.

36. Tovább tart a türelemjáték (Igra strpljenja dalje traje) / G. [Gimpe] T. [Tibor]. — Magyar Szó, 1. X 1987, XLIV, br. 270 str. 13.

Izveštaj sa sednice radničkog saveta SNP o teškoj materijalnoj stanju.

37. Само предах / С. Крпан. — Вечерње новости, 1. X 1987, XXXV, бр. 1151, стр. 16.

Радиш људи СНП одржали други збор на којем су захтевали дугорочна решења у погледу финансирања СНП.

38. Личне исповести уметника / В. Мићуновић. — Политика, 1. X 1987, LXXXIV, бр. 26578, стр. 14.

О осипању кадрова и другим тешкоћама у СНП као последица неповољних услова и лошег пословања.

39. Одговорно решење / Н. Попов. — Дневник, 1. X 1987, XLV, бр. 14699, стр. 12. Информација са другог дана Збора радника СНП, а који траже повећање личног дохота и боље услове рада.

40. Зграда троши највише / П. М. — Политика експрес, 1. X 1987, XXV, бр. 8467, стр. 8.

Са Збора радних људи СНП.

41. Одложена премијера „Думанске тишине“. — Дневник, 2. X 1987, XLV, бр. 14700, стр. 12.

Премијера драме „Думанске тишине“ Слободана Шнајдера у режији Мире Ерцег одложена због настајних проблема у СНП и захтева глумца за повећање личних доходака.

41а. Идеј за виход з латаргиј : Српски народни театар на почетку новеј сезони (Идеје за излаз из латаргије : Српско народно позориште на почетку новеј сезоне) / А.О. Сопка. — Руске слово, 2. X 1987, XLII, бр. 40, стр. 13.

42. Две премијере „на реч“ / С. Станојевић. — Мисао, 5. X 1987, XIII, бр. 22, стр. 13.

О протесту глумаца СНП-а због малих личних доходака и одлучи ансамбла да изак припреме две италијанске премијере „Думанске тишине“ С. Шнајдера и „Борба“ и поред исодговарајућег награђивања.

43. Хор незадовољника / Слободан Станојевић. — Борба, 5. X 1987, LXVI, бр. 278, стр. 8.

О незадовољству радника СНП материјалним стањем у овој установи.

44. Испод сваког минималца... / С. Станојевић, С. Крпан. — Вечерње новости, 6. X 1987, XXXV, бр. 11156, стр. 18.

О незадовољству радника СНП због нерешеног материјалног положаја.

45. Nyitás a gondolkodóbb színház felé (Отварање према осмишљеним позоришту) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 7. X 1987, XLIV, br. 276, str. 13.

Интервју за Мирком Петковићем, уметничким директором SNP о материјалним и другим проблемима.

46. Kolostor csönd („Dumanske tišine“) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 9. X 1987, XLIV, br. 278, str. 8.

Pred premijeru drame Slobodana Snajdera „Dumanske tišine“ u režiji Mire Erceg u SNP.

47. Emigránsok szerelme Londonban (Ljubav emigranata u Londonu) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 9. X 1987, XLII, br. 41, str. 28.

Racenzija premijere drame po delu Mitosa Strjanskog „Roman o Londonu“ u režiji Steve Zigona na sceni SNP.

48. Potreba za slobodom / Н. Попов. — Дневник, 9. X 1987, XLV, бр. 14707, стр. 12.

Разговор са Миром Ерцег, редитељем уочи премијере представе „Думанске тишине“ Слободана Шнајдера на сцени СНП.

49. И „Думанске тишине“ на време / С. С. — Борба, 9. X 1987, LXVI, бр. 282, стр. 9.

Вест да ће у СНП, упркос тешкоћама, бити изведена и друга најављивана премијера „Думанске тишине“ Слободана Шнајдера.

50. Статус па — фотела / С. Станојевић. — Вечерње новости, 9. X 1987, бр. 11158, стр. 18.

О кадровским променама у СНП.

51. Недостигнути фантом слободе / Владимир Копица. — Дневник, 12. X 1987, XLV, бр. 14711, стр. 6.

Рецензија премијере „Думанске тишине“ Слободана Шнајдера у режији Мире Ерцег на Камерној сцени СНП.

52. Гостовање СНП-а / Н. П. — Дневник, 13. X 1987, XLV, бр. 14712, стр. 8.

Белешка о гостовањима СНП на Суверенна солидарности у Младеновцу са представом „Роман о Лондону“, у нишком позоришту поводом прославе стогодишнице позоришта са представом „Љубинко и Десанка“ и у Пољској у Театру Нови у Лубу где ће приказати исту представу.

53. Набено је решење / В. М. — Политика, 13. X 1987, LXXXIV, бр. 26590, стр. 11.

О повећању личних доходака запосленима у СНП и о припремама за гостовање Оперу у Прагу.

54. A szabadság ellentmondásai (Protivčednosti slobode) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 14. X 1987, XLIV, br. 283, str. 13.

Prkaz premijere drame Slobodana Snajdera „Dumanske tišine“ u režiji Mire Erceg u SNP.

55. Повећање 30 одсто / Н. Попов. — Дневник, 14. X 1987, XLV, бр. 14713, стр. 8.

Раднички савет СНП покренуо поступак за измену Закона о амортизацији зграда СНП.

56. Миланјарде — лек / С. С. — Борба, 14. X 1987, LXVI, бр. 287, стр. 8.

У СНП осигурана средства за прве корекције А. А. а даље предстоји трајније решење материјалног положаја.

57. Уместо штрајка — болни рад / В. М. — Политика, 14. X 1987, LXXXV, бр. 26591, стр. 16.

О личним дохонима запослених у СНП и о предстојећим гостовањима.

58. Јубилеју на дар / Т. Костић. — Дневник, 15. X 1987, XLV, бр. 14704, стр. 12.

Прослава 100-те годишнице НП у Нишу почела гостовањем СНП које је извело представу „Љубинко и Десанка“ А. Поповића.

59. Преплитање сна и јаве / Н. Попов. — Дневник, 15. X 1987, XLV, бр. 14714, стр. 12.

Разговор са редитељем Миланом Белегишићем о представи „Хажкина или лепотица недостижна“ по тексту Миодрага Илића који припрема у СНП поводом Вуковог јубилеја.

60. Миланони за — стваралачки мир / С. Станојевић. — Мисао, 15—20, X 1987, XIII, бр. 23—24, стр. 10.

Расплет материјалне кризе у СНП.

61. Запретна поетика / Пуба Матеовић. — Политика експрес, 17 X 1987, XXV, бр. 8483, стр. 7.

Рецензија представе „Роман о Лондону“ М. Црњанског у режији С. Жигона и С. Шнајдера „Думанске тишине“ на сцени СНП.

62. Otrasy a upokojuvanie (Potresi i smirivanje) / Dragan Pejić. — Komunista, 17. X 1987, LXVIII, br. 517, str. 4.

O nezadovoljstvu radnika SNP ličnim dohodcima i uopšte stanjem u ovoj ustanovi.

63. Попуњен „мањак“ у каси / С. Станојевић. — Вечерње новости, 17. X 1987, XXXV, бр. 11164, стр. 22.

СНС-ови за квалитету Новог Сада и Војводине уплатили СНП додатна средства како би се тренутно материјална криза санирала.

64. Признање публике / Нина Попов. — Дневник, 21. X 1987, XLV, бр. 14720, стр. 8.

О успешном gostovanju СНП у Жидовском театру у Варшави са представом „Љубинко и Десанка“ А. Поповића.

65. Саучешће Борба Радостављенића. — Дневник, 30. X 1987, XLV, бр. 14729, стр. 14.

Саучешће председника Председништва САП Војводине Борба Радостављенића породици глумца СНП у позиви Станоја Душановића, поводом његове смрти.

66. Умро Станоје Душановић. — Дневник, 30. X 1987, XLV, бр. 14729, стр. 14. Белешка поводом смрти Станоја Душановића, глумца СНП у пензији.

67. Умро Станоје Душановић. — Политика, 30. X 1987, LXXXIV, бр. 26607, стр. 14. Поводом смрти глумца СНП.

68. Ethunyt Stanoje Dušanović színművész (Pregminuo je glumac Stanoje Dušanović). / Tanjug. — Magyar Szó, 30. X 1987, XLIV, бр. 299, стр. 4. Vest о смрти глумца SNP.

69. Пола столећа глуме / Н. П. [Попов] — Дневник, 31. X 1987, XLV, бр. 14730, стр. 11.

Са комеморације у СНП поводом смрти Станоја Душановића о коме је говорио Вада Поповић.

70. Упех у Пољској и Ираку / Н. Попов. — Дневник, 31. X 1987, XLV, бр. 14730, стр. 11.

Са конференције за новинаре у СНП поводом gostovanja Дрме са представом „Љубинко и Десанка“ у Пољској и Опере са опером „Гилгамеш“ у Ираку.

71. Gyűszülés a Szerb Nemzeti Színházban (Komemorativna sednica u Srpskom narodnom pozorištu) / — Tanjug. — Magyar Szó, 31. X 1987, XLIV, бр. 300, стр. 17. Vest о комеморацији поводом смрти глумца SNP Станоја Душановића.

72. Сећање на почетке рада технике СНП / Ранко Белински. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 2, октобар 1987, стр. 13.

73. Интересовање за нашу драму / Н. Попов. — Дневник, 2. XI 1987, XLV, бр. 14732, стр. 6.

О сарадњи СНП и Театра Нови из Лова. СНП припрема „Клопка“ Тадеуша Ружевића, а Театар Нови „Путујуће позориште Шопаловић“ Љ. Сивића.

74. Мисонар позорице / Милодраг Кујуџић. — Дневник, 3. XI 1987, XLV, бр. 14733, стр. 14. In memoriam Станоју Душановићу, глумцу СНП.

75. Сахрана глумца / Милодраг Кујуџић. — Дневник, 3. XI 1987, XLV, бр. 14733, стр. 9.

Поводом сахране глумца Станоја Душановића.

76. Савремени драмски есеј / Н. Попов. — Дневник, 3. XI 1987, XLV, бр. 14733, стр. 14.

Редитељ Егон Савнић у СНП припрема представу „Клаустрофобична комедија“ Душана Ковачевића.

77. Пред пуним изазовом / В. Кошиц. — Дневник, 4. XI 1987, XLV, бр. 14734, стр. 12.

Разговор са Зофјом Левчук, голћом из Пољске, која ће радити на сцени СНП ликовну опрему за представу „Клопка“ Тадеуша Ружевића.

78. Klausztrófiás komédia („Клаустрофобична комедија“) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 5. XI 1987, XLIV, бр. 305, стр. 13.

Vest да су отпочеле probe комедије D. Ковачевића „Клаустрофобична комедија“ у SNP.

79. СНП на Гавелиним вечерима / Н. П. — Дневник, 7. XI 1987, XLV, бр. 14737, стр. 11.

СНП на Гавелиним вечерима приказао „Роман о Лондону“ М. Црибанског у режији С. Жигопа.

80. Megkezdődtek a Szepda előkészületei (Отпочеле су припреме драме „Клопка“) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 10. XI 1987, XLIV, бр. 310, стр. 14.

Vest о посети SNP-у Зофе Левчук, сценографа и костимографа из Пољске која ће учествовати у реализацији драме T. Ружевића „Клопка“ у SNP.

81. У минут до дванаест / Сл. Ст. Вечерње новости, 11. XI 1987, бр. 11186, стр. 12.

СНП двестомесечно послеловање завршило без губитка захваљујући додатним средствима СНЗ-ова културе Новог Сада и Војводине.

82. Ана Николовић Качаник / Предраг Голубовић. — Политика, 12. XI 1987, LXXXIV, бр. 26620, стр. 16.

Поводом смрти југословенске глумице која је своју каријеру започела у СНП.

83. Дипломци на сцени / Н. П. — Дневник, 14. XI 1987, XLV, бр. 14744, стр. 11. Дипломска представа студента Академије уметности „Први“ Израела Хоровица укључена у редован репертоар СНП.

84. Кетиг се повукао / С. Станојевић. — Вечерње новости, 17. XI 1987, XXXV, бр. 11193, стр. 18.

Као једини кандидат на конкурс за управника СНП, Томислав Кетиг, неочекивано повукао своју кандидатуру.

85. Сиromaини репертоар / С. С. — Борба, 17. XI 1987, LXVI, бр. 321, стр. 8. Због финансијске кризе у СНП смањене програмске обавезе до краја године.

86. Фотела без управника / С. С. — Борба, 19. XI 1987, LXVI, бр. 323, стр. 8. Томислав Кетиг, једини кандидат на конкурс за управника СНП, повукао пријаву.

87. „Роман о Лондону“ у Београду. — Политика експрес, 24. XI 1987, XXV, бр. 8521, стр. 10.

Белешка о gostovanju СНП на „Гавелиним вечерима“ у Загребу са представом „Роман о Лондону“ и „Свети Георгије убија аждаху“.

88. Belgrádban vendégzerepel a Szerb Nemzeti Színház (Srpsko narodno pozorište go-

stuje u Beogradu) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 26. XI 1987, XLIV, бр. 326, стр. 14.

Vest да се SNP gostovati у „Sava“ centru са драмом „Roman о Londonu“ и dramalizaciji Petra Marjanovića.

89. Репрезентативан избор / Н. Попов. — Дневник, 26. XI 1987, XLV, бр. 14756, стр. 12.

„СНП на gostovanju у Центру „Sava“ приказаће представе „Роман о Лондону“ и „Свети Георгије убија аждаху“.

90. Једнострана визија / Марија Грѓичевић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 3.

О представи „Roman о Londonu“ коју је СНП извело на позорници Драмског казалишта „Gavella“ у оквиру 15. Гавелинских вечери у Загребу.

91. Добродошлица Станоју Душановићу. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 37. Из књиге „Революционарни ликови Београда“, 1982.

91а. Биографија С. Душановића / превела [приредила] Тереза Илћ. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 37.

92. Изложба — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 21. Поводом стогодишнице НП у Нишу припрема Изложба сценографских слика Владимира Маренића, сценографа у НП у Београду, СНП од 1950—1954. и поново у НП у Београду.

93. Записи санкара / Б. Казиши. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, стр. 15. О представи „Свети Георгије убија аждаху“ коју је СНП приказао на овогодшњем Стеријином позорију.

94. Интересује ме судар са импгинашјом других / В. Крчмар. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 6—7. Интервју са писцем драме „Думанске тишине“ Слободаном Шнајдером.

95. Позоришни језик нема баријера / В. Крчмар. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 18—19. О gostovanju СНП на сцени Театра Нови у Лову и представи „Балкански шпјун“ А. Ковачевића.

96. Тома Јовановић и његова монодрама „Изукнавање Вука“ / В. К. Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 11. Интервју са Томом Јовановићем.

97. У част стогодишнице / Смиљана Лагатор. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 20. СНП поводом јубилеја НП у Нишу приказао представу „Љубинко и Десанка“ А. Поповића.

98. Одјек у штампани... — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 12.

Библиографске јединице о СНП објављене у штампани од 26. IX до 14. X 1987.

99. „Думанске тишине“ / Дејан Пејчић-Пољански. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 6.
О представи „Думанске тишине“ Слобода-на Шпајдера у режији Мире Ерцег у СНП.
100. [„Роман о Лондону“] / Дејан Пејчић-Пољански. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 5.
О представи „Роман о Лондону“ на сцени СНП.
101. Под нашим кровом. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 12.
О Збору радних људи СНП одржаног 29. и 30. септембра 1987.
102. Станоје Душановић (1906—1987) / Влада Поповић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 36.
In memoriam.
103. Амбициозан приступ / Радомир Путник. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 2.
Критика о представи „Роман о Лондону“ М. Црњанског на сцени СНП.
- 103а. Српском народном позоришту (1961—1986) / Радомир Путник. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 39.
О публикацији „Српском народном позоришту“ поводом годишња 125. годишњице СНП.
104. Рекла су... Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 21.
Милош Хашић и Владимир Лукић о сценографији и Владимиру Маренићу, сценографу.
105. Само на првом кораку / Божана Стојановић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 14—15.
Разговор са редитељем Миланом Паетеа пред премијеру дипломе представе „Први“, а ово дело Израела Хоровица у оригиналу носи назив „Липија“.
106. Азбуџица Раваси и њена дуга путовања позива / Страхинја Шулатић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 19—20.
Поводом 50-те годишњице уметничког рада Азбуџице Раваси, глумице СНП.
107. СНП у бројкама (1986/87) / Гордана Торбина. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 11.
О броју представа и посетилаца у СНП у протеклој сезони.
108. Đimko Kiževski / D. Vasiljević. — Pozorište, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 35.
In memoriam.
109. Нове књиге у Библиотеци СНП / С. [Салава] Владоковић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 31.
110. „Роман о Лондону“ / Петар Волк. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3—4, новембар-децембар, 1987, стр. 2—3.
Критика о представи „Роман о Лондону“ М. Црњанског на сцени СНП.
111. „Сцена и живот“ Микхала Ковачевића / Зоран Т. Јовановић. — Зборник Матице српске за сценске уметности и музику 1987, 1, стр. 225—246.
У Народној позоришту у Новом Саду Микхало Ковачевић био је ангажован у сезони 1925/1926.
112. Гостовање Српског народног позоришта у Араду 1865. године / Божидар Ковачек. — Зборник Матице српске за сценске уметности и музику, 1987, 1, стр. 7—38.
О првом гостовању СНП у Араду са представом „Милош Обилић“ Јована Ст. Поповића.
113. Три „Аждахе“ у једном дану / М. Радошевић. — Политика, 3. XII 1987, LXXXIV, бр. 26639, стр. 13.
О гостовању СНП у Београду, са представом „Свети Георгије убија аждаху“.
114. Нови конкурс за управника / С. Ст. — Вечерње новости, 3. XII 1987, XXXV, бр. 1204, стр. 18.
После повлачења молбе Томислава Кетића, СНП поново расписало конкурс за управника.
115. СНП још без управника / Н. П. — Дневник, 4. XII 1987, XLV, бр. 14762, стр. 14.
Белешке из СНП о избору управника.
116. „Галамеш“ у Кијеву / П. М. — Политика експрес, 5. XII 1987, XXV, бр. 8530, стр. 8.
О сарадњи СНП и Театра „Шевченко“ из Кијева.
117. Гостују студенти из Беча / Н. П. — Дневник, 14. XII 1987, XLV, бр. 14772, стр. 12.
На Камерној сцени СНП гостују студенти универзитета „Макс Рајхарт“ из Беча са представом Едена фон Хорвата „Дон Жуан се враћа из рата“.
118. На трагу заната / Владимир Кошца. — Дневник, 16. XII 1987, XLV, бр. 14774, стр. 14.
Приказ представе „Дон Жуан се враћа из рата“ Едена фон Хорвата у извођењу студената универзитета „Макс Рајхарт“ из Беча на камерној сцени СНП.
119. Незадовољство гостима / Н. Попов. — Дневник, 16. XII 1987, XLV, бр. 14774, стр. 14.
Са Збора радника Дrame СНП.
120. „Клаустрофобична комедија“ / И. Митровић. — Политика експрес, 21. XII 1987, XXV, бр. 8546, стр. 3.
Белешка о припремању премијере у СНП.
121. „Клопка“ на сцени СНП / Н. Попов. — Дневник, 21. XII 1987, XLV, бр. 14779, стр. 11.
Белешка о пробама комада „Клопка“ Т. Ружевића у режији Невене Јанаћ.
122. Klausztrófobiás komédia („Klaustrofobična komediја“) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 22. XII 1987, XLIV, бр. 350, стр. 14.
Пред премијеру „Klaustrofobične komedije“ у SNP о аутору Душану Ковачевићу и режисуру Egonu Savinu.
123. Драмски есеј нашег времена. — Дневник, 22. XII 1987, XLV, бр. 14780, стр. 10.
Уочи премијере „Клаустрофобична комедија“ Душана Ковачевића у режији Eгона Савина у СНП.
124. Ружевић на новосадској сцени / В. М. — Политика, 22. XII 1987, LXXXIV, бр. 26658, стр. 12.
О припреми представе „Клопка“ пољског писца Тадеуша Ружевића у СНП.
125. Опора драма „Комедије“ / С. С. — Борба, 23. XII 1987, LXVI, бр. 357, стр. 8.
Вест да СНП припрема нову премијеру „Клаустрофобична комедија“ Душана Ковачевића у режији Eгона Савина.
126. Гостује тандем снова / С. Станојевић. — Вечерње новости, 24. XII 1987, XXXV, бр. 1216, стр. 22.
Кратак разговор са редитељем и глумицама пред премијеру дела Душана Ковачевића „Клаустрофобична комедија“, у режији Eгона Савина и извођењу Дrame СНП.
127. Заострена мелограма / Владимир Кошца. — Дневник, 28. XII 1987, XLV, бр. 14786, стр. 11.
Рецензија премијере „Клаустрофобична комедија“ Душана Ковачевића у режији Eгона Савина на сцени СНП.
128. Klausztrófobiás komédia („Klaustrofobična komediја“) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 29. XII 1987, XLIV, бр. 357, стр. 15.
Приказ премијере дrame Душана Ковачевића „Klaustrofobične komedija“ у режиси Eгона Савина у SNP.
129. Позоришних атеиста Станоје / Зоран Т. Јовановић. — Сцена, 1987, XXII, књ. II, бр. 6, стр. 148—150.
О Станоју Душановићу, глумцу СНП поводом смрти.
130. Најезда А. Леонова на сцени Српског народног позоришта у Новом Саду / Богдан Косановић. — Зборник Матице српске за сценске уметности и музику, 1987, 2, стр. 79—86.
Драмом „Најезда“ А. Леонова обновљен је рад СНП 1945. а премијера је била 17. марта.
131. Мађарски чланак о Српском народном позоришту из 1864. године / Божидар Ковачек. — Зборник Матице српске за сценске уметности и музику, 1987, 183—189.
132. Jubilarна публикација / Vesna Krčmar Seena, 1987, XXII, књ. II, бр. 6, стр. 161—164.
Приказ публикације „Srpskom narodnom pozorištu (1861—1986)“ : zbornik radova Novi Sad, SNP, 1986.
133. Pozorište i njegovi glumci / Feliks Pašić. — Scena, 1987, XXII, књ. II, бр. 6, стр. 166—168.
Приказ књиге Miodraga Kujundžićа „Zatočnici maće“ I i II, Novi Sad, SNP, 1986.
134. Stanoje Dušanović (1906—1987) / Vlada Popović. — Scena, 1987, XXII, књ. II, бр. 6, стр. 147—148.
In memoriam

135. Писмо Позоришног одбора Српског народног позоришта Сигангетну и његов одговор / Иштван Пот. — Зборник Матице српске за сценске уметности и музику, 2, стр. 177—182.
Еди Сигангетн, био је глумац, редитељ, драматург, управник позоришта и писац.
136. Гостује маварско позориште / Н. И. — Дневник, 9. I 1988, XLVI, бр. 14796, стр. 13.
Ансамбл Сигангетн епиказ из Сопока приказује представу „Антиквари“ Тибора Золтана у режији Томаша Фодора на сцени СНП.
137. Сати без покрића / Владимир Капића. — Дневник, 20. I 1988, XLVI, бр. 14807, стр. 14.
О представи „Тринаест божјих тричарија“ Београдског драмског позоришта у режији Паола Мавелија на сцени СНП.
138. Човек на ишњану времена / Слободан Божовић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-фебруар, 1988, стр. 4.
О премијери представе „Клаустрофобична комедија“ Д. Ковачевића у режији Егона Савића на сцени СНП.
139. Промоција глумачког умета / Слободан Божовић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-фебруар, 1988, стр. 2.
О комедији „Први“ Израела Хоровица у интерпретацији студената Академије уметности на сцени СНП.
140. Нушћина — антидрама : педесет година од смрти Бранислава Нушћина (1864—1938) / Бора Галичић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-фебруар, 1988, стр. 30—31.
Одломак из књиге „Драма“ коју је приредио Р. В. Јовановић.
141. Поглед из Пањева / Далибор Форегић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-фебруар, 1988, стр. 8.
О представи „Думанске тишине“ Слободана Шнајдера у режији Мире Ерџег на сцени СНП.
142. Изражирао сам оно што сам прочитао / Весна Крчмар. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-фебруар, 1988, стр. 3—4.
Разговор са Егоном Савићем пред премијеру „Клаустрофобична комедија“ Д. Ковачевића на сцени СНП.
143. Плакат као сегмент представе / В. К. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-фебруар, 1988, стр. 20.
О позоришном плакату разговор са Радулом Бошковићем, дизајнером СНП.
144. Нушћина дела на сцени Српског народног позоришта / Јован Миросављевић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-фебруар, 1988, стр. 30.
Хронолошки попис Нушћиних дела која су приказана на сцени СНП од 1890—1960. године.
145. „Клаустрофобична комедија“ : (премијера 26. децембра 1987) / Душица Пејовић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-фебруар 1988, стр. 5.
Приказ премијере на сцени СНП.
146. Под нашим кровом (1. септембар — 31. децембар 1987). — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-фебруар, 1988, стр. 12.
Кратке вести из СНП.
147. Разговор са Талеушем Руџевичем / Јадвина Скурић; превода с полског Драгана Живановић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-фебруар, 1988, стр. 10—11.
Интервју поводом премијере „Клопка“ са Талеушем Руџевичем на сцени СНП.
148. Освежење звања „Први“ / Божана Стојановић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-фебруар, 1988, стр. 2—3.
О представи Израела Хоровица „Антија“ која је као дипломска представа студента Академије уметности у класи проф. Петра Банчишевића у преводу Вјеслава Радовановића насловљена „Први“.
149. Управн Српског народног позоришта. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-фебруар, стр. 6.
Замјалница Задужбине Милоша Црњанског СНП које је представом „Роман о Лондону“ обележило десетогодишњицу смрти Милоша Црњанског.
150. Стварност и нестварност / Н. Попов. — Дневник, 4. II 1988, XLVI, бр. 14822, стр. 11.
На фестивалу југословенског алтернативног театра у Титограду учествује и СНП са представом „Думанске тишине С. Шнајдера у режији Мире Ерџег.
151. A Szerb Nemzeti Színház az alternatív fesztiválon (Srpsko Narodno pozorište na festivalu alternativnih pozorišta) / b/c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 7. II 1988, XLV, бр. 36, стр. 13.
Pred 3. festivalom alternativnih pozorišta u Titogradu gde će SNP prikazati dramu Slobodana Snajdera „Dumanske tišine“.
152. Сарада („Клопка“) / b/c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 9. II 1988, XLV, бр. 38, стр. 15.
О skorašnjoj premijeri drame Tadeuša Ruževića „Klopka“ u izvođenju SNP.
153. Нови директор Дrame СНП / Н. И. — Дневник, 9. II 1988, XLVI, бр. 14827, стр. 14.
За новог директора Дrame СНП изабран Драган Срећков, досадашњи управник Позоришта младих.
154. Драган Срећков директор Дrame / С. Ст. — Вечерње новости, 9. II 1988, XXXVI, бр. 11236, стр. 18.
Вест да је за новог директора Дrame СНП именован Драган Срећков, досадашњи управник Позоришта младих.
155. Уј изгазгао а Szezb Nemzeti Színházban (Novi direktor u Srpskom narodnom pozorištu) / b/c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 10. II 1988, XLV, бр. 39, стр. 14.
Vest da je za novog direktora SNP izabran Dragan Srećkov.
156. Драма уметника / Н. П. — Дневник, 10. II 1988, XLVI, бр. 14828, стр. 11.
Белешка уочи премијере „Клопка“ Талеуша Руџевича у режији Невене Јанаћ на сцени СНП.
157. „Клопка“ први пут / С. Ст. — Вечерње новости, 10. II 1988, XXXVI, бр. 11237, стр. 18.
Најава представе СНП „Клопка“ Талеуша Руџевича у режији Невене Јанаћ.
158. Премијера „Клопка“ / С. С. — Вечерње новости, 10. II 1988, XLVII, бр. 41, стр. 8.
Вест о предстојећој премијери у SNP представе „Klopka“ Tadeuša Ruževića.
159. „Клопка“ — нова премијера у СНП-у. — Мисао, 11. II 1988, XIII, бр. 5, стр. 10.
Белешка о премијери представе „Клопка“ Талеуша Руџевича у режији Невене Јанаћ на сцени СНП.
160. Драма за 21. век / С. Станојевић. — Вечерње новости, 11. II 1988, XXXVI, бр. 11238, стр. 22.
Кратак разговор са Предрагом Ејдусом, глумцем, који игра али Франца Кафке у представи „Клопка“ СНП.
161. A csónod változatai (Varijante tišine) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 13. II 1988, XLV, бр. 42, стр. 19.
Prikaz premijere drame Tadeuša Ruževića „Klopka“ u SNP.
162. Добро испуњена сцена / Владимир Коцић. — Дневник, 13. II 1988, XLVI, бр. 14831, стр. 15.
Рецензија премијере „Клопка“ Талеуша Руџевича у режији Невене Јанаћ и извођења ансамбла СНП.
163. Тражење новог живота / Миодраг Кујунџић. — Дневник, 14. II 1988, XLVI, бр. 14832, стр. 15.
СНП пред прекретницом — Закон о СНП-у као један од путева ка трајном оздрављењу.
164. „Онације Пролетњ“ / М. Ж. — Дневник, 15. II 1988, XLVI, бр. 14833, стр. 6.
Белешка о представи „Бубњене пролена“ у режији Хариса Пашовића коју је приказало Југословенско драмско позориште на гостовању у СНП.
165. Жена на челу / В. Митићковић. — Политика, 16. II 1988, LXXXV, бр. 26712, стр. 12.
Мирјана Марковиновић изабрана за новог управника СНП.
166. Мирјана Марковиновић нова управница СНП-а. — Дневник, 16. II 1988, XLVI, бр. 14834, стр. 11.
Вест о избору новог управника СНП.
167. Изабран управник / П. М. — Политика експрес, 16. II 1988, XXXVII, бр. 8600, стр. 8.
За управника СНП изабрана Мирјана Марковиновић.
168. Дани војвођанске културе / Н. Попов. — Дневник, 16. II 1988, XLVI, бр. 14834, стр. 11.
Од 18. фебруара до 18. марта сарајевској публици представиле се ликовни, драмски, књижевни и музички ствараоци Војводине, СНП приказује представу „Љубинко и Десанка“ А. Поповића.
169. Mirjana Markovinović a Szerb Nemzeti Színház új főigazgatója (Mirjana Marko-

vinović je novi upravnik Srpskog narodnog pozorišta). — Magyar Szó, 17. II 1988, XLV, br. 46, str. 15. Vest.

170. Hiszek a színház ars poeticámban (Vejajem u svoju pozorišnu ars poetiku) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 18. II 1988, XLV, br. 47, str. 13. Intervju sa Mirjanom Markovinović, novim upravnikom SNP.

171. Teatar mora ansati / Vladimir Koplina. — Dnevnik, 18. II 1988, XLVI, br. 14836, str. 11. Razgovor sa Mirjanom Markovinović, novim upravnikom SNP.

172. Somborka na čelu SNP. — Somborske novine, 19. II 1988, XXXIV, br. 1750, str. 8. Vest da je Mirjana Markovinović izabrana za upravnik SNP.

173. Zilele culturii voivodine [Dani kulture Vojvodine] G. M. — Libertatea, 20. II 1988, XLII, br. 6(2298), str. 6. Na manifestaciji u Sarajevu SNP se predstavilo sa predstavom „Ljubinko i Desanka“ Aleksandra Popovića.

174. Samo dobre predstave / Predrag Mirković. — Politika ekspres, 22. II 1988, XXVII, br. 8606, str. 8. Intervju sa Mirjanom Markovinović, novim upravnikom SNP o radu i perspektivi pozorišta.

175. Pedeseta „Ajda“ / H. P. — Dnevnik, 25. II 1988, XLVI, br. 14847, str. 13. Predstava „Sveti Georgije ubija ajda“ A. Kovačevića u režiji Egona Savina biće prikazana 50. put na sceni SNP.

176. Aplauz za novosačane / Nina Popov. — Dnevnik, 2. III 1988, XLVI, br. 14849, str. 11. Na „Sarajevskoj zlati“ Ansambl SNP prikazao predstavu „Ljubinko i Desanka“ u režiji B. Pleše.

177. Szeretet nélküli világba tisztítottan (Gurnut u svet bez ljubavi) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 4. III 1988, XLIII, br. 10, str. 30. Recenzija premijere drame „Klopka“ Tadeuša Ruževića u režiji Nevene Janac na sceni SNP.

178. Közzétették a 29. MES műsorát (Objavljen je program 29. MES-a). — Magyar Szó, 4. III 1988, XLV, br. 62, str. 11. U programu 29. MES-a učestvuje i SNP sa dramom „Dumanske tišine“ Slobodana Snajdera.

179. Odaabrano 17 predstava / A. Stefanović. — Politika ekspres, 4. III 1988, XXVII, br. 8617, str. 8. Za Festival jugoslovenskog teatra u Sarajevu odaabrano 17 predstava. SNP prikazuje predstavu „Dumanske tišine“ S. Šnajdera.

180. U Sarajevu 17 predstava. — Dnevnik, 4. III 1988, XLVI, br. 14851, str. 14. Program 29. festivala dramskog oстварења. SNP prikazuje predstavu „Dumanske tišine“ S. Šnajdera, a predsednik жирија je Mира Ступиша.

181. Következetes szelektorok (Dosedni selektori) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 8. III 1988, XLV, br. 66, str. 15. Spisak 18 predstava izabranih za 33. Sterijino pozorje među kojima i „Klaustrofobična komedija“ Dušana Kovačevića u izvođenju SNP.

182. Samo devetnaest predstava / V. Mihunović. — Politika, 8. III 1988, LXXXV, br. 26732, str. 10.

SNP je predložilo predstavu „Klaustrofobična komedija“ Dušana Kovačevića u režiji Egona Savina za 33. Jugoslovenske pozorišne igre.

183. Devetnaest oдаabranih / S. C. — Borba, 8. III 1988, LXVII, br. 68, str. 8.

U užji izbor predstava za 33. Sterijino pozorje predložena i predstava SNP „Klaustrofobična komedija“ Dušana Kovačevića.

184. Strogi selektori / S. Stanojević. — Večernje novosti, 8. III 1988, XXXVI, br. 11162, str. 18.

Za 33. Sterijino pozorje u užji izbor oдаabrana i predstava SNP „Klaustrofobična komedija“ Dušana Kovačevića.

185. Od igračaka do pozorišta / Andrej Tišma. — Dnevnik, 10. III 1988, XLVI, br. 14857, str. 13. Stanislava Ceraj Jatić samostalnom izložbom obeležila 35. godinu rada u SNP kao kostimograf.

186. Gyémánt a szemétkben (Dijamant u smeću) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 11. III 1988, XLIII, br. 11, str. 30.

Prikaz predstave „Klaustrofobična komedija“ Dušana Kovačevića u režiji Egona Savina na sceni SNP.

187. Voivodina la Sarajevu [Vojvodina u Sarajevu] Teodor Munteanu. — Libertatea, 12. III 1988, XLIII, br. 10(2301), str. 9. Na manifestaciji „Dani kulture Vojvodine“ SNP se predstavilo sa komedijom Aleksandra Popovića „Ljubinko i Desanka“ u režiji Branka Pleše.

188. A szerbiai hivatásos színházak szemléje (Smotra profesionalnih pozorišta Srbije) / Tanjug. — Magyar Szó, 12. III 1988, XLV, br. 70, str. 19.

Vest o smotri „Joakima Vujića“ u Pristini na kojoj će nastupiti i SNP.

189. „Viza“ samo za jednu predstavu / S. Stanojević. — Subotičke novine, 18. III 1988, XLIV, br. 11, str. 2.

Vest da je od četiri prijavljene predstave iz Vojvodine za 33. Sterijino pozorje u užju konkurenciju ušla samo predstava „Klaustrofobična komedija“ Dušana Kovačevića u izvođenju SNP.

190. Gostuje pozorište iz Tuzle / H. H. — Dnevnik, 19. III 1988, XLVI, br. 14866, str. 11.

NP iz Tuzle na sceni SNP prikazuje predstavu „Brutov nož“ Jelene Vlagković u režiji Rahima Burhana.

191. Radosť na sceni / Miroslav Kujušić. — Dnevnik, 20. III 1988, XLVI, br. 14867, Kultura-nauka-umetnost, br. 426, str. 15.

O Bori Hanaueki, његовој личности и његовом rediteljskom radu u SNP.

192. Звук слабији од еха / Владимир Koplina. — Dnevnik, 23. III 1988, XLVI, br. 14870, str. 13.

Prikaz predstave „Brutov nož“ Jelene Vlagković u režiji Rahima Burhana u izvođenju NP iz Tuzle na gostovanju u SNP.

193. Hatvannyoleböl tizenyolec (Osamnaest od šezdeset) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 25. III 1988, XLIII, br. 13, str. 28. O širem izboru selektora 33. Sterijinog pozorja u kome se nalazi i „Klaustrofobična komedija“ u izvođenju SNP.

194. Gostuje XHK / A. — Dnevnik, 28. III 1988, XLVI, br. 14875, str. 12.

Dan SNP obeležen dodeljivanjem zlatne medalje „Jovan Borbević“ gajmaju Radetu Kojadinoviću u scenografiju Mileti Leskovicu, srebrne medalje horskom pevaču Josipu Poka. Najbolja predstava je „Dumanske tišine“.

195. „Dumanske tišine“ predstava godine / A. B. — Večernje novosti, 29. III 1988, XXXVI, br. 11180, str. 22.

Ponomom 127 godina postojanja, SNP uručilo više nagrada a za najbolju predstavu proglašeno „Dumanske tišine“ u režiji Mire Erceg.

196. Mikor, ha nem ma... (Kada, ako ne danas...) / It [Turi Tibor]. — Magyar Szó, 29. III 1988, XLV, br. 87, str. 15.

Povodom dana SNP predate su spomenik piatek glumcu Radetu Kojadinoviću, scenografu Mileti Leskovicu. Za najbolju predstavu proglašena je predstava „Dumanske tišine“ Slobodana Snajdera u režiji Mire Erceg. Za najbolju ulogu su nagrađeni Stvan Gardinovački i Branislav Vukasović.

197. Признание најзаслужнијима / B. M. — Politika, 29. III 1988, LXXXV, br. 26753, str. 11.

Ponomom proslave Dana SNP и dodeljivanja nagrada.

198. Mala skalost umetnika / Slobodan Bošković. — Pozorište, 1987/88, LV, br. 7-8, mart-april, 1988, str. 3.

O premijeri predstave „Klopka“ T. Ruževića u režiji Nevene Janac, na sceni SNP.

199. Plakat kao vizuelni doživljaj / Mirjana Čukan. — Pozorište, 1987/88, LV, br. 7-8, mart-april, str. 22.

O radu Raduša Boškovića na pozorišnom plakatu.

200. Anketa sa gledaocima „Klopke“... / Zoran Grujić. — Pozorište, 1987/88, LV, br. 7-8, mart-april, 1988, str. 4.

Anketa vođena na lauzi i na kraju predstave „Klopka“ u SNP.

201. Реч публике : (pedeseta predstava „Sveti Georgije ubija ajda“, SNP, 25. februara 1988) / Zoran Grujić. — Pozorište, 1987/88, LV, br. 7-8, mart-april, str. 13.

Anketa o predstavi SNP.

202. Живот као клопка / A. H. — Pozorište, 1987/88, LV, br. 7-8, mart-april, 1988, str. 2.

О премијери представе „Клопка“ Тадеуша Ружовића на сцени СНП.

203. Фарса и по / Јези М. Фједосјејева ; превела с пољског Јадвиге Скурник. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 7—8, март-април, 1988, стр. 12.

О гостовању СНП у Пољској где је у Театру Нови у Лову приказало представу „Љубинко и Десанка“ А. Поповића.

204. Пораз слободе / Бојан Коренић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 7—8, март-април, 1988, стр. 6.

О представи „Думанске тишине“ коју је СНП приказало на Фестивалу југословенског алтернативног театра у Титограду.

205. Позориште — место свеклоке ралости / Весна Кривар. — Позориште, 1987/88, бр. 7—8, март-април, 1988, стр. 20. Разговор са Мирјаном Марковиновић, урешником СНП.

206. Сарадња СНП и Сава-центар / В. К. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 7—8, март-април, стр. 14.

207. Стварност, нестварност и позориште / Смиљана Лагатор. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 7—8, март-април, 1988, стр. 5—6. На 3. фестивалу југословенског алтернативног театра у Титограду СНП приказале представу „Думанске тишине“ С. Шнајдера у режији Мире Ерцег.

208. „Клопка“ / Душина Пејовић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 7—8, март-април, 1988, стр. 3.

О премијери представе „Клопка“ Т. Ружовића у режији Невене Јанић на сцени СНП.

209. Под нашим кровом : (1. јануара—15. фебруара). — Позориште, 1987/88, LV, бр. 7—8, март-април, стр. 13. Кратке вести из СНП.

210. Слобода је неосвојиво подручје / Радмир Путник. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 7—8, март-април, 1988, стр. 7. О представи „Думанске тишине“ С. Шнајдера у извођењу СНП на фестивалу у Титограду.

211. Скина за портрет Фестивала младих и експерименталних сцена / Божана Стојановић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 7—8, март-април, 1988, стр. 7—9. Разговор са Миром Асићем, селектором МЕС-а који присуствује извођењу представе „Думанске тишине“ коју је СНП пријавио за МЕС.

212. Гостовање Народног позоришта из Тузле / Страхиња Шумагић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 7—8, март-април, стр. 19. О представи „Бруто нож“ Зелене Властковић у режији Рахима Бурхана, коју је НП из Тузле приказало на сцени СНП.

213. Професија сценографа — једна од странаца многоугаоника / Драгослав Васиљевић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 7—8, март-април, 1988, стр. 26—30. Скица за портрет сценографа Милете Лековића.

214. Боже како нам је тужна комедија! / Весна Жарића. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 7—8, март-април, 1988, стр. 9—10.

О представи „Клаустрофобична комедија“ Д. Ковачевића на сцени СНП.

215. Sviatok divadla [Praznik pozorišta]. — Hlas ľudu, 2. IV 1988, 45, br. 14, str. 12. SNP proslavilo Dan pozorišta i dodelilo više nagradu glumcima, a za najbolju predstavu proglasilo „Dumanske tišine“.

216. Велики на сцени / Б. Берар. — Политика, 5. IV 1988, LXXXV, бр. 26760, стр. 11.

О учешћу СНП на 29. фестивалу југословенског театра у Сарајеву са представом „Думанске тишине“ у режији Мире Ерцег.

217. Ново виђење. — Политика експрес, 5. IV 1988, XXVII, бр. 8649, стр. 8. Уочи почетка Фестивала младих и експерименталних сцена у Сарајеву, на коме ће СНП приказати представу „Думанске тишине“.

218. Ma kezdődik a 29. MES (Danas poslijе 29. MES) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 6. IV 1988, XLV, br. 95, str. 14.

О почетку 29. MES-а који отвара SNP са dramom Slobodana Snaјdera „Dumanske tišine“ u režiji Мире Ерцег.

219. Цанкар и Шнајдер на старту / Д. С. — Политика експрес, 7. IV 1988, XXVII, бр. 8651, стр. 8.

СНП приказале представу „Думанске тишине“ С. Шнајдера на Фестивалу југословенског театра у Сарајеву.

220. Позоришни излет / Н. Попов. — Дневник, 7. IV 1988, XLVI, бр. 14885, стр. 11.

Почео 29. фестивал југословенског театра у Сарајеву. СНП приказале представу „Думанске тишине“ С. Шнајдера.

221. Szórokazzanak, uraim! (Zabavljajte se gospodo!) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 8. IV 1988, XLV, br. 97, str. 21. Prikaz uspele predstave SNP „Dumanske tišine“ na 29. MES-u. Najviše pohvale posloci glavne uloge Gordani Đurđević.

222. Успехи гауџе / Н. Попов. — Дневник, 8. IV 1988, XLVI, бр. 14886, стр. 10.

О представи „Думанске тишине“ С. Шнајдера којом је СНП отворило Фестивал југословенског театра у Сарајеву.

223. Узбуђаљива игра / Сл. Вучковић. — Вечерње новости, 8. IV 1988, XXXVI, бр. 11190, стр. 18.

Представа „Думанске тишине“ Слободана Шнајдера у режији Мире Ерцег и извођењу СНП, изазвала велико интересовање публике на Фестивалу југословенског театра у Сарајеву.

224. Zem na novosadských doskách [Zemlja na novosadskim daskama] / J. B-š. — Hlas ľudu, 9. IV 1988, 45, br. 15, str. 11.

Najava dve predstave amaterskih pozorišta u SNP: „Zemlja“ VHV iz Stare Pazove i „Krčma na drumu“ A. P. Čehova amatera iz Bačkog Petrovca.

225. Искушења отворености / Владимир Кошчић. — Дневник, 10. IV 1988, XLVI, бр. 14888, Култура-наука-умитност, бр. 429, стр. 14.

О 29. МЕС-у на коме је СНП приказало представу „Думанске тишине“ С. Шнајдера.

226. Публика извела представу / Мухарем Дурић. — Политика, 11. IV 1988, LXXXV, бр. 26766, стр. 11.

На фестивалу југословенског театра МЕС приказала је представа „Думанске тишине“ у режији Мире Ерцег у извођењу СНП.

227. Буђење театра / Пуба Матеовић. — Политика експрес, 12. IV 1988, XXVII, бр. 8656, стр. 12.

СНП на Фестивалу југословенских позоришта у Сарајеву представило се са представом „Думанске тишине“ С. Шнајдера.

228. Одрину се свог театра? / С. С. — Борба, 13. IV 1988, LXVII, бр. 104, стр. 8. Позоришни савет СНП усвојио санациони програм за решавање тешке материјалне ситуације којој у највећој мери доприниој скупо одржавање зграде СНП.

229. Гостују словачка позоришта / Б. Х. — Дневник, 15. IV 1988, XLVI, бр. 14893, стр. 12.

У СНП приказале се представа ВХВ из Старе Пазове „Земља“ и „Крчма на друму“ А. Чехова у извођењу ВХВ из Бачког Петровца.

230. Orák asszonyi kísértésben (U većitom iskušenju žene) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 15. IV 1988, XLIII, br. 16, str. 27. Recenzija drame Slobodana Snaјdera „Dumanske tišine“ u režiji Мире Ерцег на сцени SNP sa kojom će učestvovati на MES-u.

231. Скупљи кров од сцене / С. Станојевић. — Вечерње новости, 15. IV 1988, XXXVI, бр. 11196, стр. 22.

О материјалним проблемима СНП на које утиче веома скупо одржавање зграде оног позоришта.

232. Музика по гудним нотама / Слободан Станојевић. — Вечерње новости, 16. IV 1988, XXXVI, бр. 11197, стр. 25.

Чланак о санационом програму СНП којим се поред осталог предлаже да се концертна пословница издвоји у посебну организацију, да се смањи администрација, да се обезбеде музички кадрови и инструменти и да се не плаћају скупи хонорари.

233. Здање гута као ала? / Сл. Станојевић. — Вечерње новости, 16. IV 1988, XXXVI, бр. 11197, стр. 24.

Позоришни савет СНП усвојио санациони програм којим предлаже да прескупо одржавање зграде преузму Нови Сад и Цокрајина.

234. A szlovénok a legtöbb babér (Slovenčima najviše lovorika) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 17. IV 1988, XLV, br. 106, str. 6.

Među nagrađenima na 29. MES-u nagradom Saveza omladine Jugoslavije je Gordana Đurđević, glumica SNP.

235. Пун чак награда / М. Дурић. — Политика, 17. IV 1988, LXXXV, бр. 26772, стр. 13.

На Фестивалу југословенског театра Гордана Ђурђевић глумила СНП је награђена наградом ССО Југославије.

236. Непозувано огледало / Владимир Кошпа. — Дневник, 17. IV 1988, XLVI, бр. 14895, Култура-наука-уметност, бр. 430, стр. 14.
О представи „Думанске тишине“ С. Шнајдера коју је СНП приказало на 29. МЕС-у у Сарајеву.
237. Осјечки позориште у Новом Саду / — Дневник, 18. IV 1988, XLVI, бр. 14896, стр. 11.
Вест да ће ХНК из Осјека приказати мјузиклу „Моја драга леди“ на гостовању у СНП.
238. „My Fair Lady“ / G. [Gimpel] T. [ibor]. — Magyar Szó, 19. IV 1988, XLV, бр. 108, стр. 14.
Најаву гостовања Хрватског народног казалишта из Осјека у СНП.
239. Високи домети / Б. Хложан. — Дневник, 20. IV 1988, XLVI, бр. 14898, стр. 12.
О гостовању аматерског позоришта из Старе Пазове са представом „Земља“ и Аматерског позоришта ВХВ из Бачког Петровца са представом „Крима на друму“ А. Чехова на сцени СНП.
240. Осјечки мјузикла у Новом Саду / Н. С-н. — Дневник, 21. IV 1988, XLVI, бр. 14899, стр. 11.
ХНК из Осјека приказало је мјузиклу „My Fair Lady“ по комедији „Пингманон“ Б. Шоа. Либрето је написао Алан Дери Лернер на гостовању у СНП.
241. Slovensky ochotníci у Novom Sade [Slovački amateri u Novom Sadi] / M. Kuntáková. Hlas ľudu, 23. IV 1988, 45, бр. 17, стр. 10.
На сцени SNP успешно гостовали аматери из Старе Пазове и Бачког Петровца.
242. A csarđa („Klopka“) / Gerold László. — Híd, 1988, LII, бр. 4, стр. 546—549.
Recenziја премијере драме „Klopka“ Tadeusa Ruževića и режиси Nevene Јанац на сцени SNP.
243. Чехов за диплому / Н. Попов. — Дневник, 4. V 1988, XLVI, бр. 14910, стр. 9.
О новим представама у СНП. Редитељ Звоне Шедлауер, почиње да ради на представи „Клементов пад“ Драге Јанчара.
244. Санација, а не — уцена / С. Крпан. — Вечерње новости, 10. V 1988, XXXVI, бр. 11215, стр. 22.
На састанку извршног одбора СИЗ-а културе града и Војводине закључено је да СНП ради изласка из кризе хитно изради програме и планове рада као и финансијски план.
245. Где су програми / П. М. — Политика експрес, 10. V 1988, XXVII, бр. 8682, стр. 7.
О материјалним и кадровским проблемима у СНП.
246. Како опоравити театар / Н. Попов. — Дневник, 10. V 1988, XLVI, бр. 14916, стр. 11.
Извршни одбор СИЗ културе Новог Сада и Војводине о програму оздрављења СНП.
247. Szánálás előtt a Szerb Nemzeti Színház? (Da li je pred sanacijom Srpsko narodno pozorište?) / tt [Túri Tibor]. — Magyar Szó, 10. V 1988, XLV, бр. 127, стр. 15.
О zajedničkoj sednici SIZ kulture Novog Sada i SIZ kulture Vojvodine na kojoj se raspravljalo о finansijskim problemima i nepravilnostima u SNP.
248. Језеро, кучини и публицитет / Јован Ђурић. — Политика, 11. V 1988, LXXXV, бр. 26825, стр. 10.
Приказ представе А. Чехова „Галеб“, дипломски рад студената глуме професора Јуре Драшковича, у сарадњи са СНП, Академијом уметности и Театром „Промена“.
- 248a. A Sirály Popovics („Galeb“ u Popovici) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 13. V 1988, XLV, бр. 130, стр. 13.
Најаву премијере драме Antona Čehova „Galeb“ u zajedničkom izvođenju SNP i Akademije umetnosti iz Novog Sada u Popovici.
249. На штету уметности / П. Мирковић. — Политика експрес, 14. V 1988, XXVII, бр. 8686, стр. 8.
За што СИЗ-ови сву кривицу пребацију на СНП у коме је тек започето сређивање прилика у колективу доведено у питање.
250. A jugoszláv színhátszász napjai Műheimben (Dani jugoslovenskog pozorišta u Mihajmu) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 23. V 1988, XLV, бр. 140, стр. 9.
Kratak pregled prikazanih predstava među kojima је „Roman o Londonu“ od Miloša Crnjanskog и режиси S. Zigona u izvođenju SNP.
251. Милан Јелић / Ранко Белаиши. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 47.
In memoriam.
252. Сећање на Лазара Стефановића — Лалу / Ранко Белаиши. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај 1988, стр. 47.
In memoriam.
253. Друштво нама / Борис Б. Хорват. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 28.
О представи „Думанске тишине“ коју је СНП приказало на МЕС-у.
254. Коста Трифковић и Српско народно позориште / Миодраг Исаков. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 15—16.
255. Из образложења / Владимир Кошпа. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 13.
О представи СНП „Думанске тишине“.
256. Нови дух фарсе / Бојан Коретић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 26.
О представи „Дубинко и Десанка“ А. Поповића коју је СНП приказало на гостовању у Сарајеву.
257. Бранислав Вукасовић — добитник годишње награде / Весна Крчмар. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 18—19.
Интервју.
258. Да речи не повреду сећања / В. К. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 30—31.
- Сећање на Бору Ханауску, редитеља Драмe СНП.
259. Дан Српског народног позоришта / В. К. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 12.
260. Глумач је највећа вредност / В. К. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 27.
СНП на Фестивалу младих и експерименталних сцена у Сарајеву приказало представу „Думанске тишине“.
261. Улоге Томе Јовановића у години Црњанског / Весна Крчмар. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 23.
Разговор поводом улоге мајора Божића у филму „Скобце“.
262. Сто доказа чврстине / Миодраг Кујунџић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 12.
Рад приликом додељивања медаље „Јован Борбенић“ глумцу СНП Радету Којадиновићу.
263. У позоришту мора постојати пирамида квалитета / Смањана Лагатор. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 21.
Разговор са новим директором Драмe СНП Драганом Сречином.
264. Заводљиве слике / Дарко Лукић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 28.
О представи „Думанске тишине“ С. Шнајдера у режији Мире Ерцег и извођењу СНП на МЕС-у.
265. Милан Јелић / М. Р. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 41.
In memoriam.
266. Увек постоје врата / Мирјана Марковић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 14.
Део излагања управнице СНП поводом Светског дана позоришта.
267. Округли сто критике. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 21.
Округли сто МЕС-а о представи „Думанске тишине“ у извођењу СНП.
268. Осјечани одушевљени публику у Новом Саду. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 16.
Хрватско народно казалиште из Осјека приказало мјузиклу „My Fair Lady“ по делу „Пингманон“ Бернарда Шоа.
269. Раде Којадиновић — добитник златне медаље „Јован Борбенић“ / Душица Пејовић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 17.
Интервју са Радетом Којадиновићем, глумцем СНП поводом високог признања.
270. Стеван Гардиновачки — добитник годишње награде / Душица Пејовић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 18.
Интервју са Стеваном Гардиновачким, глумцем СНП.
271. Глас јој не чух / Миодраг Петровић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 32—33.
О глумцима Драги Спасић.

272. Под нашим кровом : (16. фебруар-15. април). — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 20. Кратке вести из СНП.

273. Аплауз за војвођане / Ниша Попов. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, стр. 26. СНП на културној манифестацији „Сарајевска зима“ приказало представу „Љубинско и Десанка“ А. Поповића.

274. Између глумачке и директорске улоге / Божана Стојановић — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 22—23. Разговор са Владом Керонићем, глумцем и уметничким руководиоцем НП из Тузле које је на сцени СНП приказало представу „Брутов пож“.

275. Нове књиге у Библиотеци СНП / Славка Видоковић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 45. Попис приновљених књига.

275a Ma este mutatjék be a Sirályt (Večeras se prikazuje „Galeb“) / b-c (Bartuc Gabriella). — Magyar Szó, 6. VI 1988, XLV, br. 154, str. 10. Najava diplomatske predstave „Galeb“ A. Čehova studenata Akademije umetnosti u Novom Sadu.

276. Зивадинто на делу / Владимир Копица. — Дневник, 7. VI 1988, XLVI, бр. 14944, стр. 13. О представи „Тетовинас душе“ Г. Стефановског и „Женидба“ Н. Тогоља у режији Анастасија Ефроса у извођењу московског Театра на Малој Бронји на сцени СНП.

277. Овације на језеру / Н. С. — Дневник, 8. VI 1988, XLVI, бр. 14945, стр. 11. О представи „Галеб“ А. Чехова коју су дипломици у класи Боре Драшковића играли на Поповици, а представа је на репертоару СНП.

278. Сећање на барда романтизма / Славко Попов. — Зрењанин, 10. VI 1988, XXXVII, бр. 1849, стр. 5. Овогодишњу смотру Антарске вечери у Српској Црњи затвориле писамба СНП са представом „Први“.

278a Čehov a szabadban (Čehov pod vedrim nebom) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 13. VI 1988, XLV, br. 161, str. 9. Recenzija Čehovljeve drame „Galeb“ u izvođenju studenata Akademije umetnosti u Novom Sadu.

279. Студенти играју „Хасанагиницу“ / Н. Попов. — Дневник, 17. VI 1988, XLVI, бр. 14954, стр. 11. О сарадњи СНП са Академијом уметности и укључивању студената у рад на зрелишним представама.

280. Занимљив програм концерата / Б. Хаџван. — Дневник, 18. VI 1988, XLVI, бр. 14955, стр. 11. О збивањима током лета у СНП и дворишту Академије уметности.

281. Атракције с покретом / В. Копица. Дневник, 23. VI 1988, XLVI, бр. 14960, стр. 14.

Уз самостални дипломски рад „Шехерезада“ Маријане Прпа, младе глумице на Камерној сцени СНП.

282. Вече са Зораном Петровићем / М. П. — Дневник, 28. VI 1988, XLVI, бр. 14965, стр. 12.

Уз изложбу Зорана Петровића у Галерији Рајка Мамузића. Његову монодраму „Пет жена из наше куће“ казиваће Ксенија Мартинов-Павловић, глумица СНП.

283. Љубав и стрепња / Весна Чакал. — Дневник, 29. VI 1988, XLVI, бр. 14966, Култура-наука-уметност, стр. 14. Разговор са Томом Јовановићем, глумцем СНП о улози мајора Божића у „Сеобама“ М. Црњанског.

284. Казивање о пет жена / Б. Панвол. — Дневник, 29. VI 1988, XLVI, бр. 14966, стр. 11. Монодраму „Пет жена из наше куће“ Зорана Петровића казивала је Ксенија Мартинов-Павловић, глумица СНП у Галерији Рајка Мамузића.

285. Промоција младих глумаца / Слободан Божовић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 10, јуни, 1988, стр. 7—9. О Драми СНП на крају сезоне.

286. Сценско оживљење Десанкиног и Ангелског лика / Анађа Черфел. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 10, јуни, 1988, стр. 30—31.

Разговор са глумицом СНП Горданом Борбенић — поводом учествовања представе „Љубинско и Десанка“ и „Думанске тишине“ на три фестивала и ликова које тумачи.

286a Језеро, кучици и публицитет / Јован Бирилов. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 10, јуни, 1988, стр. 5. О дипломској представи „Галеб“ А. Чехова студената глуме у класи професора Боре Драшковића у сарадњи са СНП и Театром „Промена“ приказиваној у Фрушкој Горни.

287. Гостовање из Оснјека / Ержебет Глумица. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 10, јуни, 1988, стр. 34.

О мјузиклу Фредерика Вебера „Му Fair Lady“ у извођењу Хрватског народног казалишта из Оснјека на сцени СНП.

288. Испитна представа. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 10, јуни, 1988, стр. 27.

О представи „Хасанагиница“, која је реализована на основу истомне народне песме и драма Милана Огризовића, Љубомира Симоновића и Алексе Шантића, а одржана на Камерној сцени СНП као испитна представа студената глуме Академије уметности из класе професора Бранка Паше.

289. Под нашим кровом : (23. април — 22. јуни 1988). — Позориште, 1987/88, LV, бр. 10, јуни, 1988, стр. 26—27. Кратке белешке о гостовањима у СНП.

290. Сјајно остварење даровитих глумаца / Радомир Пугић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 10, јуни, 1988, стр. 31. О представи „Љубинско и Десанка“ А. Поповића коју је СНП приказало у земљу.

291. Самостални дипломски рад Маријане Прпа. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 10, јуни, 1988, стр. 27. О премијери представе „Галеб“ А. Чехова која је приказана на Камерној сцени СНП.

291a. Један новни, другачији „Галеб“ / Даниел Тавчиоски. — Позориште, 1987/88, бр. 10, јуни, 1988, стр. 4. Приказ премијере „Галеб“ А. Чехова.

292. Ранко Бељански / Драгослав Васиљевић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 10, јуни, 1988, стр. 50. In memoriam.

293. Elfogadták, de... (Přihvatili su, ali...) / b-c (Bartuc Gabriella). — Magyar Szó, 1. VII 1988, XLV, br. 179, str. 21. Rasprava u SZK kulture Novog Sada o programu saniranja SNP.

294. Színház és pénz (Pozorište i novac) / Balázs László. — Magyar Szó, 3. VII 1988, XLV, br. 181, str. 12. Mišljenje jednog čitaoca o finansijskim problemima SNP.

295. Војвођина — друга отаџбина / Драгољуб Валатковић. — Дневник, 18. VII 1988, XLVI, бр. 15985, стр. 15. О Браниславу Нушићу који је 1903. из Србије пребегло у Нови Сад и постао управитељ СНП.

296. Слабости, име ти је жена / Драгољуб Валатковић. — Дневник, 19. VII 1988, XLVI, бр. 14986, стр. 17. О Браниславу Нушићу као управитељу СНП и његовој љубави према Јелени Барјактевић, глумици СНП.

296a. Пашовић режирал „Јуџит“ / Сл. В. — Вечерње новости, 22. VII 1988, XXXVI, бр. 23269, стр. 18. Дриму „Јуџит“ Асла Ведела режираће Харис Пашовић за СНП.

297. Слављеник у Новом Саду / Драгољуб Валатковић. — Дневник, 23. VII 1988, XLVI, бр. 14990, стр. 17. О прослави 60. рођендана Бранислава Нушића у Новом Саду 1924. године.

298. Глумци у част / Н. П. — Дневник, 16. VIII 1988, XLVI, бр. 15014, стр. 9. СНП обележава 80. рођендан свог најстаријег глумца Лазара Богдановића.

299. С Хајтлом се може! / Милошаг Кужинић. — Дневник, 17. VIII 1988, XLVI, бр. 15015, Култура-наука-уметност, бр. 446, стр. 13. О Ивану Хајтлу, као глумцу и његовом раду.

300. Сећање рођендани, чика-ладо / Б. Опрановић. — Дневник, 20. VIII 1988, XLVI, бр. 15018, стр. 11. Са свечаности из СНП где је обележен 80. рођендан Лазе Богдановића у кругу породице и својих пријатеља.

300a. „Ала“ чека паре / Сл. Станојевић. — Вечерње новости, 29. VIII 1988, XXXVI, бр. 23283, стр. 20.

300г огромних трошкова за одржавање зграде СНП запало у финансијске тешкоће.

301. Олга Животић (1900—1987) / В. П. — Алманах позоришта Војводине 1988, 20—21, стр. 190—191. In memoriam глумици СНП.

302. Софија Цока Пертић — Нешић (1906—1987) / В. П. — Алманах позоришта Војводине, 1988, 20—21, стр. 191. In memoriam глумици СНП.

303. Стојан Јовановић (1900—1986) / В. П. — Алманах позоришта Војводине, 1988, 20—21, стр. 182—183. In memoriam глумици СНП.

304. Српско народно позориште / Гордана Торбица. — Алманах позоришта Војводине, 1988, 20—21, стр. 43—50. Попис чланова позоришта, премијерних и обновљених представа у сезони 1985/86.

305. Српско народно позориште / Гордана Торбица. — Алманах позоришта Војводине, 1988, 20—21, стр. 116—123. Попис чланова позоришта, премијера и обнова у сезони 1986/87.

OPERA I BALET

306. Erzelet a mozdulatban (Osecaj u pokretima) / Dragan Pejić. — Magyar Szó, 21. IX 1987, XLIV, br. 260, str. 5. Razgovor sa Zlatkom Ranietom balciskim imetnikom SNP o njegovoj karijeri.

307. Ни пара ни програма / Д. Бурнић. — Вечерње новости, 26. IX 1987, XXXV, br. 11148, стр. 18. Чланови Опере и оркестра СНП обуставили рад незадовољни целокупним стањем у позоришту.

308. Беспарица олаже гостовања / С. Крпан. — Вечерње новости, 29. IX 1987, XXXV, br. 11149, стр. 18. Чланови Опере СНП незадовољни стањем у овом позоришту очекују резултате разговора са градским и покрајинским представницима о судбини овог ансамбла.

309. Разговор са првакињом београдске Опере Радином Бакочевић / Валерија Богдан-Попа. — Позориште, 1987/88, LV, br. 1, септембар 1987, стр. 9—10. Интервју после представе Пучинијеве „Госке“ у Сава-центру.

310. VI gala концерт југословенских уметника / Валерија Богдан-Попа. — Позориште, 1987/88, LV, br. 1, септембар, 1987, стр. 16.

У СНП 14. јуна одржан је VI gala концерт југословенских оперских уметника, а приход од концерта намењен је „Титовом фонду“.

311. У знаку нових домаћих дела / Еуген Гвоздановић. — Позориште, 1987/88, LV, br. 1, септембар, 1987, стр. 8—9. О репертоару Опере СНП на крају сезоне.

312. Реците нам бар нешто... / Љиљана Мишић. — Позориште, 1987/88, LV, br. 1, септембар, 1987, стр. 23. О гостовању Неан Бердинаје и Пјотра Скријалантиса у балету „Жизела“ на сцени СНП.

313. Преглед балетских догађаја у нашој земљи / Милана Зајцев. — Позориште, 1987/88, LV, br. 1, септембар, 1987, стр. 12—14.

Из критичарске белешнице о балетским представама приказаним 1986/87 у југословенским позориштима. Приказ балета „Вечити младићена“ Ј. Иглатовића и „Цепелуга“ Шарла Пероа у извођењу Балета СНП.

314. Уметничка спрадиња два оперска ансамбла / Јованка Златковић-Мушкиња. — Позориште, 1987/88, LV, br. 1, септембар, 1987, стр. 11.

О сарадњи СНП и Опере НП из Београда и заједничком извођењу опере „Набуко“ Б. Вердија у дворани Сава-центра у Београду.

315. Плате ни за цигарете / Д. Бурнић. — Вечерње новости, 3. X 1987, XXXV, br. 11153, стр. 22. Чланови камерног хора СНП и даље неће радити због малих плата.

316. Bohémélet („Boemi“) / G. [Gimpel] T. [Tibor]. — Magyar Szó, 6. X 1987, XLIV, br. 275, str. 15.

Пред премијеру Ручинијеве опере „Boemi“ и режији дошљајућег редилца Франје Ратоџника у SNP.

317. „Boemi“ на време / С. С. — Борба, 6. X 1987, LXVI, br. 279, стр. 8. Вест да ће у СНП бити изведена најављивана премијера Пучинијеве опере „Boemi“.

318. „Boemi“ Латинског квартара / Н. Савковић. — Дневник, 6. X 1987, XLV, br. 14704, стр. 13.

Белешке о припремању премијере опере „Boemi“ Б. Пучинија у режији Франје Поточника на сцени Опере СНП.

319. „Гилгамеш“ за цео свет. — Вечерње новости, 13. X 1987, XXXV, br. 11160, стр. 18.

Вест да ће СНП опером „Гилгамеш“ Рудолфа Бручија затворити I интернационални фестивал музике и балета у Вавилону у Ираку.

320. Irakban a Gilgames (?) („Gilgameš“ u Iraku (?) / G. [Gimpel] T. [Tibor]. — Magyar Szó, 13. X 1987, XLIV, br. 282, str. 15.

О финансијским проблемима поводом гостовања SNP на festivalu u Bagdadu sa operom „Gilgameš“ Rudolfa Brucija.

321. „Гилгамеш“ за цео свет / Владо Мићуновић. — Политика, 13. X 1987, LXXXIV, br. 26590, стр. 11.

Опера Рудолфа Бручија у извођењу уметника СНП у Вавилону.

322. Вавилон, прозор у свет / Н. Савковић. — Дневник, 13. X 1987, XLV, br. 14712, стр. 8.

О гостовању СНП са опером „Гилгамеш“ на Првом интернационалном фестивалу музике и балета у Вавилону 22. октобра.

323. Живот париских боема / Н. С.В. — Дневник, 13. X 1987, XLV, br. 14712, стр. 8.

Белешка о премијери опере „Boemi“ Б. Пучинија у режији Франје Поточника у Опери СНП.

324. A leningrádi balett vendégzereplése Ujvideken (Gostovanje lenjingradskog baleta u Novom Sadu) / G. [Gimpel] T. [Tibor]. — Magyar Szó, 14. X 1987, XLIV, br. 283, str. 14.

Vesti o predstojećem gostovanju u SNP.

325. „Гилгамеш“ у Вавилону / П. М. — Политика експрес, 14. X 1987, XXV, br. 8480, стр. 7.

Белешка о гостовању Опере СНП на Фестивалу опере и балета.

326. Криза пред распадом / С. Ст., С. К. — Вечерње новости, 14. X 1987, XXXV, br. 11161, стр. 14.

Збор Опере и Балета СНП после вишечасовних расправа прихватио предлог да се плате повећају за 30% уз обећање за даље корекције.

327. Чека се „Гилгамеш“ / Љиљана Стефановић. — Дневник, 14. X 1987, XLV, br. 14713, стр. 8.

Вест да ће на Међународном фестивалу у Вавилону СНП на завршној вечери приказати оперу „Гилгамеш“.

328. Далеко од раскоши / Бранка Радовић. — Борба, 15. X 1987, LXVI, br. 288, стр. 8.

Приказ премијере „Boemi“ Бакома Пучинија, у режији Франје Поточника и извођењу Опере СНП.

329. Гостовање „Гилгамеша“ / Н. С.В. — Дневник, 16. X 1987, XLV, br. 14715, стр. 12.

Опера СНП гостује на 19. интернационалном фестивалу београдске музике свечаношћу са опером „Гилгамеш“ Ф. Бручија.

330. A bohémek diszkret bája (Diskretni čar boema) / Fülöp György. — Magyar Szó, 17. X 1987, XLIV, br. 286, str. 15. Prikaz premijere Ručinijeve opere „Boemi“ u režiji Franje Ratočnika u SNP.

331. Данас у СНП гостује ленинградски балет / Д. — Дневник, 18. X 1987, XLV, br. 14717, стр. 17.

Белешка о гостовању Ленинградског театра савременог и модерног балета са представом „Мајстор и Маргарита“ Андреја Петрова и „Дванаеста ноћ“ Гастана Доинетија на сцени СНП.

332. Киша омела спектакла / В. Мићуновић. — Политика, 25. X 1987, LXXXIV, br. 26602, стр. 12.

О гостовању Опере СНП у Багдаду, са представом „Гилгамеш“.

333. Музика балса човеку / Н. Савковић. — Дневник, 25. X 1987, XLV, br. 12724. Култура-наука-уметност, br. 406, стр. 12. Интервју са композитором Р. Бручијем поводом 70. рођендана.

334. Певање у дворани. — Политика експрес, 26. X 1987, XXV, br. 8492, стр. 9. Неверне сиренло извођење опере „Гилгамеш“ на отвореној позорници у Вавилону.

335. Успех Новосавана у Ираку / В. Мићуновић. — Политика, 27. X 1987, LXXXIV, br. 26604, стр. 13.

О опери „Гилгамеш“ Рудолфа Бручија у извођењу СНП на гостовању у Багдаду.

336. Bagdadban járt a Gilgames („Gilgames“ u Bagdadu) / Gimpel Tibor. — Magyar Szó, 28. X 1987, XLIV, br. 297, str. 13.

Kratak prikaz gostovanja SNP u Iraku sa operom „Gilgames“ Rudolfa Bručija.

337. „Gilgames“ istorijski događaj / Nalad Savkovič. — Дневник, 28. X 1987, XLV, br. 14727, str. 8.
О успешном гостовању Опере СНП у Ираку.

338. Ватра што слабо греје / Евген Гвоздановић. — Дневник, 31. X 1987, XLV, br. 14730, str. 11.
Приказ премијере опере „Боеми“ Бакома Пучинија у Опери СНП.

339. Гнаганешов излет у постојбину / Жу-жакшија Сренечеш. — Борба, 31. X. 1. XI 1987, LXVI br. 304—305, str. 11.
Приказ опере Рудолфа Бручија „Гилгамеш“ у режији Арсе Милошевића, коју је СНП успешно извело на фестивал у Ванзону у Ираку.

340. Директори Опере Српског народног позоришта (1947—1987). — Позориште, 1987/88, LV, br. 2, октобар, 1987, str. 4.
Попис имена директора и временског периода којег су провели у СНП.

341. Дирингенти Опере Српског народног позоришта (МЦВ) (1947—1987). — Позориште, 1987/88, LV, br. 2, октобар, 1987, str. 4.
Попис имена и временског периода за сваког дирингента, које је провео у СНП.

342. Добитници медаље „Јован Борђевић“ за постигнућа у Опери и Балету. — Позориште, 1987/88, LV, br. 2, октобар, 1987, str. 5.
Попис имена добитника са годином када је добио златну или сребрну медаљу.

343. На челу музичких делатности дирингенти / Евген Гвоздановић. — Позориште, 1987/88, LV, br. 2, октобар, 1987, str. 6—10.

Биографија са сликом дирингента и оценом рада: Нире Топлак, Миодраг Јаноски, Јурај Ферик, Војислав Илић, Лазар Бута, Даворин Жуљанић, Душан Бабић, Бодан Бабић, Милан Асић, Гаetano Чиле, Предраг Милошевић, Маријан Фајанг, Душан Миладиновић, Јаков Цишић, Мааден Јагушић, Владимир Топлаковић, Евген Гвоздановић, Иван Штајнер, Оскар Данон, Кориса Тропалеску.

344. Балет (ипак) познаје границе / Анђана Мишић. — Позориште, 1987/88, LV, br. 2, октобар, 1987, str. 14—17.
Уз јубилеј Опере СНП.

345. Октобарске награде Новог Сада за успех у Опери. — Позориште, 1987/88, LV, br. 2, октобар, 1987, str. 5.
Попис имена оперских певача са годином за коју је примљена Октобарска награда.

346. Поводом четрдесет година послератне Опере СНП / Влада Поповић. — Позориште, 1987/88, LV, br. 2, октобар, 1987, str. 2—3.

347. Будућност Опере... / Ненад Туркала. — Позориште, 1987/88, LV, br. 2, октобар, 1987, str. 19—20.
Из књиге 111 опера / Ненад Туркала.

348. Декор и костим-продор кроз шаблоне : сечања / А. Васиљевић. — Позориште, 1987/88, LV, br. 2, октобар, 1987, str. 10—12.

О сценографији и костимима за опере: „Травијата“ / Б. Верди, „Охридска легенда“ / Н. Херцигоња, „Орфеј“ / К. В. Глуков, „Замљубљен и три царнице“ / С. Прокофјев, „Мудра девојка“ / К. Орф, „Норма“ / В. Белини, „Јама“ / Никола Херцигоња.

349. Првораздени догађај / П. Мирковић. — Политика експрес, 2. XI 1987, XXV, br. 8499, str. 8.
После гостовања Опере СНП са опером „Гилгамеш“ Р. Бручија у ирачкој штампани не престају похвале о извођачима.

350. „Позориште“ о јубилеју Опере СНП-а. — Дневник, 8. XI 1987, XLV, br. 14738.
Култура-наука-уметност, br. 408, str. 10.
Приказ октобарског броја часописа „Позориште“ који је посвећен 40-годишњици Опере СНП.

351. Bagdadtól Újvidékiig (Od Bagdada do Novog Sada) / Juhász L. Géza. — Magyar Szó, 10. XI 1987, XLIV, br. 310, str. 14.

Razgovor sa Rudolfom Bručijem autorom opere „Gilgames“ o uspešnom gostovanju Opre SNP u Iraku.

352. Атрактивно и запаљиво / Н. Савковић. — Дневник, 10. XI 1987, XLV, br. 14740, str. 11.
У СНП почеле пробе балета „Орион“ Мирослава Штаткића у кореографији Драгута Бодинића.

353. Operabőség — pénzhiány (Izobilje opera — oskudica novca) / G. [Gimpel T. [Tibor]]. — Magyar Szó, 12. XI 1987, XLIV, br. 312, str. 15.
O programu, gostovanjima i o finansijskim problemima SNP.

354. Хиљадугодишња савременост. — Дневник, 12. XI 1987, XLV, br. 14742, str. 12.
Уметнички критичар „Багдад обсервера“ указује на високе уметничке вредности музике Рудолфа Бручија, Албрета и режије Арсе Милошевића.

355. Певачи у светском врху / П. М. — Политика експрес, 12. XI 1987, XXV, br. 8509, str. 8.
У СНП гостују совјетски уметници Владимир Кожухар, дирингент а певачи Анђана Черник, Асопица Бадини, Анатолиј Лошак и Виталиј Тарашченко у опери „Јоланта“.

356. Гости солисти „Станиславског“ / Н. Савковић. — Дневник, 12. XI 1987, XLV, br. 14742, str. 12.
Поводом прославе Опере СНП гостује солист и дирингент Академског театра „Станиславски“ из Москве.

357. Гостују солисти московске опере / Б. Х. — Дневник, 13. XI 1987, XLV, br. 14743, str. 13.

У опери „Јоланта“ П. И. Чајковског у СНП гостују солисти московске Академске опере „Станиславски-Немровиц-Данченко“.

358. „Јоланта“ — из Москве / Ж. С. — Борба, 13. XI 1987, LXVI, br. 317, str. 9.

На сцени СНП гостује Академски театар опере и балета „Станиславски“ из Москве са опером „Јоланта“ Петра Чајковског.

359. Нова, млада, велика и драга / Миодраг Кујушић. — Дневник, 15. XI 1987, XLV, br. 14745, str. 20.
Четири деценије Опере СНП (1).

360. „Травијата“ мишеница публике / Н. Савковић. — Дневник, 15. XI 1987, XLV, br. 14745, Култура-наука-уметност, br. 409, str. 15.
Презијера Вердијеве опере „Травијата“ извесна је 16. XI 1947. године и од тада почиње послератни период Опере СНП.

361. Десет пута преа завесом / Миодраг Кујушић. — Дневник, 16. XI 1987, XLV, br. 14746, str. 16.
Прву критику о првој представи у Опери СНП објавио је и Magyar Szó. Четири деценије Опере СНП (2).

362. Успомене Војислава Илића / Миодраг Кујушић. — Дневник, 17. XI 1987, XLV, br. 14747, str. 14.
На првој представи „Травијате“ диринговао је Војислав Илић. Четири деценије Опере СНП (3).

363. Скуп сменатај / П. М. — Политика експрес, 17. XI 1987, XXV, br. 8514, str. 7.
Опера и балет Театра „Шевченко“ из Кијева неће гостовати у Новом Саду због високих хотелјерских услуга, али ће наступати само певачи Владимир Федоров и Гизела Цитова у опери „Травијата“ и балетски играчи Ана Куширова и Виктор Јарјаненко.

364. A hagyomány vonzásában (U znaku tradicije) / Fülöp György. — Magyar Szó, 18. XI 1987, XLIV, br. 318, str. 11.
Ocena gostovanja u SNP sovjetskih operiskih pevača u operi „Jolanta“ P. Sajkovskog i Simeona Gugulovskog iz Skoplja u operi „Kavalerija rustikana“.

365. Зенка — славна новосадска Виолета / Миодраг Кујушић. — Дневник, 18. XI 1987, XLV, br. 14748, str. 16.
Сечања Зенке Николвић на прву представу опере „Травијата“ и своју улогу Виолете. Четири деценије Опере СНП. (4).

366. По мери хотела / П. Мирковић. — Политика експрес, 18. XI 1987, XXV, br. 8515, str. 8.

Белешка о томе ко одлучује о гостовању светски познатих ансамбала из Кијева у Новом Саду. Познати уметници не могу да буду гости СНП, већ се третирају као туристи за које су и веће дажбине.

367. „Травијата“ за прославу / Н. С-н. — Дневник, 18. XI 1987, XLV, br. 14748, str. 9.

Извођењем опере „Травијата“ Б. Вердија по 294. пут у СНП обележена је 40. годишњица Опере.

368. A jelent közöztve, s bízza a jövőben (Pozdravljanje sadašnjosti, uzdauci se u budućnost) / Fülöp György. — Magyar Szó, 19. XI 1987, XLIV, br. 319, str. 15.
Prikaz opere „Travijata“ u SNP povodom 40. godišnjeg jubileja Opre SNP.

369. Остварена жеља из детињства / Миодраг Кујунџић. — Дневник, 19. XI 1987, XLV, бр. 14749, стр. 14.
Сећања Заснке Николн на прве наступе у СНП. Четири деценије Оперe СНП (5).
370. Догађај, који то није био / Н. Савковић. — Дневник, 19. XI 1987, XLV, бр. 14749, стр. 13.
О неприметном обелажавању четирн деценије Оперe СНП.
371. Успомена на Буту, Члау, Жупанџа / Миодраг Кујунџић. — Дневник, 20. XI 1987, XLV, бр. 14750, стр. 14.
Успомене Владе Поповића на диригенте у Оперн СНП и на тумачење лика Жоржа Жермона у опери „Травијата“.
Четири деценије Оперe СНП (6).
372. Опера и балет из Кијева / Н. С-н. — Дневник, 20. XI 1987, XLV, бр. 14750, стр. 13.
Праваи Балета и Оперe из Кијева гостују у опери „Боеми“ и балету „Жизела“ у СНП.
373. Svi smo Gilgameš / Ljiljana Vasić. — Intervju, 20. XI 1987, br. 169, str. 36–37.
Intervju са Arsom Miloševićem, rediteljem опере „Gilgameš“ и izvođenju ansambla SNP, а povodom gostovanja у Iraku.
374. Успомене на Гастан Члау / Миодраг Кујунџић. — Дневник, 21. XI 1987, XLV, бр. 14751, стр. 16.
Четири деценије Оперe СНП (7).
375. Кармен, љубим ти свашта! / Миодраг Кујунџић. — Дневник, 22. XI 1987, XLV, бр. 14752, стр. 23.
Из сећања Озрена Бингулаца. Четири деценије Оперe СНП (8).
376. Мачка пред тућом кућом / Миодраг Кујунџић. — Дневник, 23. XI 1987, XLV, бр. 14753, стр. 14.
Из сећања Озрена Бингулаца. Четири деценије Оперe СНП (9).
377. Без унтрaности и атмосфере / Н. С-н. — Дневник, 23. XI 1987, XLV, бр. 14753, стр. 6.
О гостовању солиста Оперe из Кијева у Бизеовој опери „Боеми“ у СНП.
378. Meglepítés а bohémek között (Iznenadenja među boemima) / Fülöp György. — Magyar Szó, 24. XI 1987, XLIV, br. 324, str. 14.
О gostovanju Gizele Ciprove и Vladimira Fedorova оперских реваџа из Кијева у опери „Боеми“ у SNP.
379. Перика с браом локнама / Миодраг Кујунџић. — Дневник, 24. XI 1987, XLV, бр. 14754, стр. 14.
Сећања Мирјане Врчевић-Бута. Четири деценије Оперe СНП (10).
380. С мокром мариониом на сручу / Миодраг Кујунџић. — Дневник, 25. XI 1987, XLV, бр. 14755, стр. 19.
Сећања Мирјане Врчевић-Бута. Четири деценије Оперe СНП (11).
381. Alekszandr Dedik а Parasztbecsületben (Aleksandr Dedik и „Kavalerija rustikana“) / g.k.cs. — Magyar Szó, 27. XI 1987, XLIV, br. 327, str. 8.

Vest о gostovanju оперског реваџа Lenjingradske опере Aleksandra Dedika у SNP.

382. Горница и Златко у свету / Б. Р. — Позориште 1987/88, LV, бр. 3–4, новембар-децембар, 1987, стр. 25.
Горница Станковић и Златко Панић, наступили Балет СНП и добили ангажман у Есену.
383. Гостовање ансамбла СНП у Ираку / Валерија Богдан-Попа. Позориште, 1987/88, LV, бр. 3–4, новембар-децембар, стр. 16.
О гостовању Оперe СНП са опером „Гилгамеш“ Рудолфа Бручија на I међународном фестивалу музике и балета.
384. Постепено до зреле интерпретације / Валерија Богдан-Попа. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3–4, новембар-децембар, 1987, стр. 9–10.
Разговор са Горданом Којадновић, која по 100. пут наступила у опери „Сенялски берберин“ Боаскина Русијија у СНП.
385. Финале балетског такмичења. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3–4, новембар-децембар, 1987, стр. 26.
На финалу балетског такмичења „Беато Анђелико“ у Београду наступили су Златко Панић и Горница Станковић.
386. Ватра што слабо греје / Еуген Гвоздарић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3–4, новембар-децембар, 1987, стр. 8–9.
О премијерној опери „Боеми“ Б. Пучинија у Оперн СНП.
387. Критика у највећем есенском листу / М. К. ; превео Ж. Бојић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3–4, новембар-децембар, 1987, стр. 26.
О ангажману Горнице Станковић и Златко Панића у балету „Жизела“ у Есену.
388. „Травијата“ језиком бројки / Јован Милосављевић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3–4, новембар-децембар, 1987, стр. 13.
Оперски временлов, поводом четирн деценије послератног извођења опере „Травијата“ на сцени СНП.
389. У земљи излазаћег сунца / Добрила Новков. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3–4, новембар-децембар, 1987, стр. 24–25.
Разговор са Златком Панићем, поводом гостовања у Токију, до ког је дошло после III југословенског балетског такмичења у СНП.
390. Поздрав публици 16. новембра 1987. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3–4, новембар-децембар, 1987, стр. 13.
Поздравна реч публици поводом јубилеја Оперe СНП, а пре почетка извођења опере „Травијата“.
391. Анкета из позоришта / Јадранка Радујко. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3–4, новембар-децембар, стр. 17.
Публика о опери „Гилгамеш“ коју је СНП приказало на гостовању у Ираку.
392. Ирачани у позоришту / Јадранка Радујко. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3–4, новембар-децембар, 1987, стр. 17.
О опери „Гилгамеш“ коју је на гостовању приказало СНП.

393. Министар за културу — новинарима / Јадранка Радујко. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3–4, новембар-децембар, стр. 11.
Групу новинара који су пратили Оперу СНП на гостовању примио је министар за информисање и културу господин Латиф Нусеиф Басим.

394. Поздрав амбасадора / Јадранка Радујко. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3–4, новембар-децембар, стр. 17.
Поздрав нашег амбасадора у Ираку Цевода Мујезиновића ансамблу СНП.

395. Режија као хоби, сценографија као пасија / Јадранка Радујко. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3–4, новембар-децембар, 1987, стр. 8.

Разговор са Фрањом Поточићком, редитељем и сценографом опере „Боеми“ Б. Пучинија пред премијеру у Оперн СНП.

396. Захвалница: маестро Бручи — Верли двадесетог века / Јадранка Радујко. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3–4, новембар-децембар, 1987, стр. 18.

Министар за културу и информисање Мунџир Бешир о опери „Гилгамеш“ коју је на гостовању приказао СНП.

397. Нови садржај — старе форме / Милица Задјев. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3–4, новембар-децембар, стр. 23–24.
О Театру модерног балета из Лењинграда који ће поред гостовања у Загребу, Београду, гостовати и у СНП.

398. Најва преастане / Ж. Б. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 3–4, новембар-децембар, 1987, стр. 25.
У балету „Жизела“ Адолфа Адама у главним улогама играју Горница Станковић и Златко Панић.

399. Гостује опера „Атила“ / Н. П. — Дневник, 7. XII 1987, XLV, бр. 14765, стр. 6.
НП из Београда на гостовању у СНП приказале оперу „Атила“ Б. Вердија.

400. Вердијев „Атила“ / М. К. — Дневник, 8. XII 1987, XLV, бр. 14766, стр. 15.
О гостовању Оперe НП из Београда на сцени СНП.

401. Достојанство за уметност младости / Нина Попов. — Дневник, 10. XII 1987, XLV, бр. 14768, стр. 15.
Из Удружења балетских уметника.

402. Attila Ujvidék-en („Atilla“ и u Novom Sadu) / Fülöp György. — Magyar Szó, 12. XII 1987, XLIV, br. 340, str. 19.
Prikaz gostovanja Оперe beogradskog NP са Verdijevoм опером „Atilla“ и SNP.

403. Вечне недоумице / Марија Адамов. — Дневник, 13. XII 1987, XLV, бр. 14771, стр. 13.
Култура-наука-уметност, бр. 412, стр. 13.
Уз извођење опере „Боеми“ Б. Пучинија у СНП.

404. Обновљена „Кармен“ / П. А. — Борба, 14. XII 1987, LXVI, бр. 348, стр. 8.
Вест да је Оперн СНП извела дело Жоржа Биза „Кармен“ у режији Сергеја Вафландса и под музичким вођством Миодрага Јанског.

405. Прваци новосадске опере гостују у Москви. — Политика експрес 14. XII 1987, XXV, бр. 8539, стр. 8.

Белешке о гостовању солиста Оперe СНП Бранке Окељца, Бранислава Јаглица, Славољуба Коцића и Бранислава Вукасовића у московском Театру „Станиславски“ у опери „Јоланта“ П. И. Чајковског.

406. A Szerb Nemzeti Színház Külföldön (Srpsko narodno pozorište u inostranstvu). — Hid, 1987, LI, бр. 12, стр. 1257.

Vest o gostovanju Opere SNP sa operom „Gilgamesh“ u Iraku.

407. Na folyóvíz volnék : látogatásban Biszák Júliánál, az utolsó primadonnánál (Da sam reka koja teče : u poseti kod poslednje primadone, Julije Bisak) / Barácius Zoltán. 7 Nap, 1. I 1988, XLIII, бр. 1, стр. 26—27.

Интервју са оперском певацом Јулијом Бисак о њеној каријери у SNP.

408. Uj tavirózásak a hattyúk taván (Novi lovkvanji na labudovom jezeru) / G. [Gimpe] T. [Tibor]. — Magyar Szó, 6. II 1988, XLV, бр. 35, стр. 19.

Pred gostovanjem umetnika kijevskog pozorišta „Taras Sevčenko“ Viktora Jarjemenka i Ane Kušnirove u baletu „Labudovo jezero“ u SNP.

409. Гостовања обogaђују репертоар / Нина Попов. — Дневник, 6. I 1988, XLVI, бр. 14793, стр. 8.

Некомико оперских солиста и диригент Мире Топлак из ССП, гостоваће у опери „Јоланта“ у Москви.

410. Пролор у свет / Н. Попов. — Дневник, 15. I 1988, XLVI, бр. 14802, стр. 10. О међународној културној сарадњи војводине, а и о гостовању Оперe СНП са опером „Гилгамеш“ у Ираку.

411. Гостује Радмила Бакочевић / X. — Дневник, 23. I 1988, XLVI, бр. 14810, стр. 12.

Белешка о гостовању Радмиле Бакочевић у опери „Набуко“ у ССП.

412. Гости из Ријеке / П. — Дневник, 26. I 1988, XLVI, бр. 14813, стр. 10.

У опери „Кавалерија рустикана“ Пјетра Масканија на сцени ССП гостују солисти Љубо Стратачић и Феруџо Манџини и диригент Даворин Фела из Ријеке.

413. Вечне недоумице / Марија Адамс. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-фебруар, 1988, стр. 9.

Уз извођење опере „Боеми“ Б. Пучинија на сцени ССП.

414. Осврт на представу „Јоланте“ и „Кавалерије рустикане“ / Валерија Богдан-Попа. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-фебруар, 1988, стр. 13. О опери „Јоланта“ П. Чајковског и „Кавалерија рустикана“ Пјетр Масканија на Великој сцени ССП.

415. Предраг Милошевић / Еуген Гвоздановић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-фебруар, 1988, стр. 31. In memoriam композитору и диригенту Предрагу Милошевићу.

416. Старинско је модерно / Еуген Гвоздановић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-фебруар, 1988, стр. 17.

О гостовању ансамбла Оперe београдског НП са Вердијевом опером „Атила“ 8. децембра 1987. на сцени ССП.

417. Ах! Ана Кушнирова и Виктор Јарјеменико / Анђана Мишин. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-фебруар, 1988, стр. 16—17.

У балету „Жизела“ на сцени ССП као гости наступиле Ана Кушниров и Виктор Јарјеменико балетски играчи из Кијева.

418. „Гилгамеш“ — још свежје успомене / Хана Шафарик; превођ Александар Нејгебауер. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-фебруар, 1988, стр. 11.

О опери „Гилгамеш“ коју је ССП приказало на међународном фестивалу у Бавиону.

419. У сусрет балетском такмичењу. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-фебруар, 1988, стр. 36.

Најава IV југословенског балетског такмичења које ће се одржати од 16—22. децембра 1987. у ССП.

420. Укрштак трагичнија / Б. Хложан. — Дневник, 3. II 1988, XLVI, бр. 14821, стр. 11.

У ССП гостовао индијски фолклорни ансамбл који је предводио Т. Н. Кришнан и Кирен Сегал.

421. Припрема нових представа / Н. Попов. — Дневник, 3. II 1988, XLVI, бр. 14821, стр. 11.

У Оперу и Балету ССП у припреми је Домицетијева опера „Љубавни наптак“ у режији Јивне Крајача.

422. Гости из Кијева / Н. Попов. — Дневник, 6. II 1988, XLVI, бр. 14824, стр. 11. У обновљеној представи балета „Лабудово језеро“ у ССП наступају и прваци кијевског балета.

423. Гостује Радмила Бакочевић и Јожеф Немет. — Дневник, 11. II 1988, XLVI, бр. 14829, стр. 12.

Белешка о гостовању у опери „Набуко“ Б. Вердија на сцени ССП.

424. Uj (és régi)arcok a Nabucsóban (Nova (i stara) lica u „Nabuku“) Fülöp György. — Magyar Szó, 16. II 1988, XLV, бр. 45, стр. 15.

О гостовању Радмиле Бакочевић и Јожефа Немета на сцени Оперe SNP.

425. Јанез Лотрич пева Мандрика / X. — Дневник, 22. II 1988, XLVI, бр. 14840, стр. 12.

У опери „Трубадур“ Б. Вердија гостује тенор Оперe из Оснабрика Јанез Лотрич и Слободан Станковић из Оперe НП из Београда на сцени ССП.

426. Inleített Norma (Nadahnutá „Norma“) Fülöp György. — Magyar Szó, 23. II 1988, XLV, бр. 52, стр. 15.

Освешта Белинијеве опере „Norma“ на сцени Оперe SNP са нарочитим освртом на гостовање уметника Стојана Стојанова и крестичу Верс Ковач-Виткаи.

427. Признање из света / Н. Попов. — Дневник, 24. II 1988, XLVI, бр. 14842, стр. 11.

О припремама за југословенско балетско такмичење у ССП.

428. Певати и кад није до певања / В. Црњански. — Мисао, 25. II 1988, XIII, бр. 6—7, стр. 24—25.

О Оперу ССП, поводом 40 година последатног обновљеног живота и рада.

429. Поводом јубилеја. — Мисао, 25. II 1988, XIII, бр. 6—7, стр. 24. О јубилеју Оперe ССП.

430. Tenorista a javából (Izvanredni tenor) / Fülöp György. — Magyar Szó, 26. II 1988, XLV, бр. 55, стр. 11.

Приказ опере „Травјата“ у SNP са нарочитим освртом на гостовања оперских певача Јанеза Лотрича и Слободана Станковића.

431. Uj arckok a Normában (Nova lica u Normi) / F. [Fülöp] G. [György]. — Magyar Szó, 2. III 1988, XLV, бр. 60, стр. 14. Најава представе Белинијеве опере „Norma“ у SNP и које наступају тенор Бруно Себастијан и сопран Дунја Вејковић.

432. Világhírű énekesek a Normában (Cuve-ni operски певачи u Normi) b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 3. III 1988, XLV, бр. 61, стр. 13.

Pred gostovanjem Opere SNP u Beogradu sa Belinijevom operom „Norma“ sa operским певачима Дунјом Вејковић, Вером Ковач-Виткаи и Бруном Себастијаном.

433. Белинијева „Norma“ / — Политика, 3. III 1988, LXXXV, бр. 26727, стр. 10. Vest o gostovanju Opere ССП у Сава-центру.

434. „Norma“ у Сава-центру / Ј. Јовановић. — Политика експрес, 3. III 1988, XXVII, бр. 8616, стр. 8.

Уочи гостовања Оперe ССП у Сава-центру са опером „Norma“ Вићенца Белинија.

435. „Norma“ за два града / Б. Панвола. — Дневник, 3. III 1988, XLVI, бр. 14850, стр. 11.

О сарадњи НП из Београда и ССП и гостовања у опери „Norma“ Дуње Вејковић из Загреба и Бруна Себастијана из Милана.

436. Ujvidéki operaénekesek Moszkvában (Novosadski operски певачи u Moskvi) / Tanjug. — Magyar Szó, 9. III 1988, XLV, бр. 67, стр. 15.

Vest o uspešnom gostovanju SNP u Moskvi sa operom „Jolanta“.

437. Успех „Норме“ у Београду. — Дневник, 9. III 1988, XLVI, бр. 14855, стр. 9.

О успешном гостовању Оперe ССП у Центру Сава са Белинијевом опером „Norma“.

438. Nagyonvaló Norma (Uspešna „Norma“) / Fülöp György. — Magyar Szó, 11. III 1988, XLV, бр. 69, стр. 21.

Приказ представе Белинијеве опере „Norma“ у SNP са нарочитим освртом на остварење Дунје Вејковић, Верс Ковач-Виткаи и Бруна Себастијана.

439. Москва, Белград, Лјубљана : аз ујвидеки Szerb Nemzeti Színház operénekesei-

nek sikeres vendégszerepléséről (Moskva, Beograd, Ljubljana): o uspešnim gostovanjima operiskih pevača Srpskog narodnog pozorišta iz Novog Sada) / G. [Gimpel] T. [Tibor]. — Magyar Szó, 12. III 1988, XLV, br. 70, str. 19. O gostovanjima Opere SNP u Moskvi sa operom „Jolanta“, u Beogradu sa operom „Norma“ i u Ljubljani sa operom „Iza vijata“.

440. Pohnale sa svih strana / H. C. — Dnevnik, 12. III 1988, XLVI, br. 14859, str. 11. Sa konferencije za novinare u SNH-u o uspešnom gostovanju Opere u Moskvi, Beogradu, Ljubljani i pripremanju novih premijera.

441. И режисер створио диву / Берџ Филеп. — Дневник, 15. III 1988, XLVI, br. 14862, str. 11. Разговор са Дуњом Вејовић о ралу са диригентима Карајаном и К. Абалом, режисером Власоном, поводом гостовања Opere SNP у Центру Сава.

442. A szegedi balet Ujvidéken (Balet iz Segedina u Novom Sadu) / b-c [Bartus Gabriella]. — Magyar Szó, 17. III 1988, XLV, br. 75, str. 13. Pres konferencija u SNP pred gostovanjem obnovljenog ansambla baleta iz Segedina u SNP.

443. Вече савременог балета / Н. Савковић. — Дневник, 17. III 1988, XLVI, br. 14864, str. 11. НП из Сегедина гостовао са четри балета у једном чину „Раслодија“, „Љубав и живот жене“, „Жар птица“ и „Демон“ у СНП.

444. Изузетно незапажен изузетан догађај / Валерија Богдан-Попа. — Дневник, 48. III 1988, XLVI, br. 14865, str. 11. О Беллинијевој опери „Норма“ чије извођење је у Новом Саду прошло скоро незапажено, а у Београду изазвало велику пажњу и признање.

445. Балет — први пут / С. К. — Вечерње новости, 18. III 1988, XXXVI, br. 11173, str. 22. Вест о предстојећем гостовању балета сегединског Народног позоришта у СНП.

446. Athidalmi a külfönségeket (Premostiti gazlike) / Fülöp György. — Magyar Szó, 19. III 1988, XLV, br. 77, str. 19. Razgovor sa rediteljem Ivicom Krajačem pred premijeru opere „Ljubavni napitak“ u SNP o njegovoj koncepciji.

447. Vastaps a Szegedi Baletnek (Urnebesni arlauz Segedinskom baletu) / F. [Fülöp] Gy. [György]. — Magyar Szó, 22. III 1988, XLV, br. 80, str. 15. Ocena gostovanja segedinskog baleta u SNP.

448. Ансамбл који обећава / Н. Савковић. — Дневник, 22. III 1988, XLVI, br. 14869, str. 12. О гостовању балета НП из Сегедина са представама „Раслодија“ Сергеја Рахманинова на сцени СНП.

449. Szerelmi bájtal („Ljubavni napitak“) / G. [Gimpel] T. [Tibor]. — Magyar Szó, 23. III 1988, XLV, br. 81, str. 15.

Pred premijeru Donicetiјeve opere „Ljubavni napitak“ u režiji Ivice Krajača u SNP.

450. Комични љубавни заплет / Н. Савковић. — Дневник, 23. III 1988, XLVI, br. 14870, str. 13.

Уочи премијере опере „Љубавни напитак“ Гаetano Доничетија у режији Ивице Крајача на сцени Opere SNP.

451. Музички театар — будућност / Нада Савковић. — Дневник, 26. III 1988, XLVI, br. 14873, str. 11. Интервју са Нивоом Крајачем који је поставио оперу Г. Доничетија „Љубавни напитак“ на сцени СНП.

452. Нови живот опере спектакла / Павле Анагиости. — Дневник, 27. III 1988, XLVI, br. 14874, Култура-наука-уметност, br. 427, str. 18. О гостовању опере СНП са Беллинијевом опером „Норма“ у београдском Сава-центру.

453. Fanyar utóízű bájtal (Sarobni napitak opera ukusa) / Fülöp György. — Magyar Szó, 30. III 1988, XLV, br. 88, str. 14. Приказ премијере Доничетијевог опере „Љубавни напитак“ у режији Ивице Крајача у SNP.

454. Дејан Миладиновић. — Позориште, 1987/88, LV, br. 7-8, март-април, 1988, str. 21.

Биографска белешка из Лексикона Југословенске музике, о садашњем директору Opere и Балета СНП.

455. Шансе тенора с истока / Берџ Филеп. — Позориште, 1987/88, LV, br. 7-8, март-април, 1988, str. 23-24. Разговор са Јанезом Лојтрчем уочи његовог наступа у Вердијевој опери „Грубадур“ у Opери СНП.

456. Што мане разлика између режисеру опере и драме / Берџ Филеп. — Позориште, 1987/88, LV, br. 7-8, март-април, 1988, str. 25-26.

Разговор са Ивицом Крајачем пред премијеру опере „Љубавни напитак“ Доничетија у Opери СНП.

457. Крајач, Ивица. — Позориште, 1987/88, LV, br. 7-8, март-април, 1988, str. 25.

Биографска белешка из Лексикона југословенске музике, поводом његовог ангажмана у Opери СНП, на припремању премијере „Љубавни напитак“ Доничетија.

458. Пет репертоарских линија / Весна Крчмар. — Позориште, 1987/88, br. 7-8, април-март, 1988, str. 21-22.

Разговор са Дејаном Миладиновићем, уметничким директором Opere и Балета СНП.

459. Ана Кушњирова и Виктор Јарјеменко још једном на сцени СНП / Љиљана Мишић. — Позориште, 1987/88, LV, br. 7-8, март-април, str. 17-18.

О обновљеној представи балета „Љубовно језеро“ у СНП у којој је гостовао балетски пар из Кијева.

460. Како је лепо бити у позоришту / Љиљана Мишић. — Позориште, 1987/88, LV, br. 7-8, март-април, str. 16.

О гостовању музичке групе из Индије под руководством Т. Н. Кришнана на Мултико сцени СНП.

461. Жизела, Жизела Жизела / Љиљана Мишић. — Позориште, 1987/88, LV, br. 7-8, март-април, 1988, str. 18.

О гостовањима у Балетској представи „Жизела“ на сцени СНП.

462. Празнеба балета „Орлон“ / Добрица Новков. — Позориште, 1987/88, LV, br. 7-8, март-април, 1988, str. 19. Славко Перван, кореограф припрема балет „Орлон“ на сцени СНП.

463. Lehetőség és kívánság (Mogućnosti i želje) / Fülöp György. — Magyar Szó, 1. IV 1988, XLV, br. 149, str. 12. Recenzija Pučinijeve opere „Toska“ u SNP sa naročitim osvrtom na kreaciju Vere Kováč Vitkai.

464. Пут Орлона до катапанзма / А. В. — Политика, 7. IV 1988, LXXXV, br. 26762, str. 10. О предстојећој премијери балета „Орлон“ у СНП.

465. Празнеба „Орлон“. — Дневник, 8. IV 1988, XLVI, br. 14886, str. 10. У СНП ускоро премијера балета „Орлон“ младог композитора Мирослава Штаткића.

466. Празнеба „Орлон“ у Новом Саду / Ј. Ј. — Политика експрес, 11. IV 1988, XXVII, br. 8655, str. 8. Уочи премијере балета „Орлон“ Мирослава Штаткића на сцени Балета СНП.

467. „Орлон“ нашег времена / С. Крпан. — Вечерње новости, 11. IV 1988, XXXVI, br. 11193, str. 8.

Кратак коментар преа предстојећу премијеру балета „Орлон“ у СНП, за који је музику компоновао Мирослав Штаткић, писац либрета је Богдан Рушкун а кореограф и редитељ Славко Перван.

468. Опасни Орлон / А. Д. С. — Вечерње новости, 12. IV 1988, XXXVI, br. 11194, str. 18.

Најава премијере балета „Орлон“ у СНП.

469. A kommunikáció zenéje (Muzika komunikacije) / Fülöp György. — Magyar Szó, 12. IV 1988, XLV, br. 101, str. 14.

Razgovor sa kompozitorom Miroslavom Statkićem i dirigentom Miodragom Janoskim pred praizvedbom baleta „Orion“ u SNP.

470. Освежавајући напитак / Еуген Гвоздановић. — Дневник, 13. IV, 1988, XLVI, br. 14891, str. 11.

Приказ премијере опере „Љубавни напитак“ Гаetano Доничетија у режији Ивице Крајача у Opери СНП.

471. Изузетна музичка дела / Н. С. — Дневник, 14. IV 1988, XLVI, br. 14892, str. 10. Белешка о представи балета „Орлон“ у СНП-у.

472. Овацје „Орлону“ / В. М. — Политика, 14. IV 1988, LXXXV, br. 26769, str. 11.

О премијери Штаткићевог балета у СНП.

473. Епопеја о моћи и власти / Соња Кошинчар. — Дневник, 16. IV 1988, XLVI, бр. 14894, стр. 14.
Рецензија балета „Орион“ у СНП на музику Мирослава Штаткића по либрету Богдана Рушкуча у кореографији и режији Славка Первана.
474. Мит као инспирација / Берић Филеп. — Дневник, 17. IV 1988, XLVI, бр. 14895, Култура-наука-уметност, бр. 430, стр. 12.
Разговор са Мирославом Штаткићем, композитором балета „Орион“ и диригентом Милодрагом Јаноским после премијере у СНП.
475. Антика на наш начин / Мира Сујић-Виторонић. — Политика, 18. IV 1988, LXXXV, бр. 26773, стр. 10.
Приказ премијере балета „Орион“ композитора Мирослава Штаткића у кореографији Славка Первана и у извођењу СНП.
476. Mitologija u svemiru / Milica Zajcev. — Borba, 18. IV 1988, LXVII, br. 109, str. 9.
Prikaz balatske premijere „Orion“ Mirosława Statkica, u režiji i koreografiji Slavka Pergana i izvođenju SNP.
477. Uj arceok a Bajjalban (Nova lica u ljubavnom paritku) / Filip György. — Magyar Szó, 20. IV 1988, XLV, br. 109, str. 14.
Recenzija premijere Donicetijeve opere „Ljubavni paritak“ sa naročitim osvrtom na kreaciju Julije Bisak i Borisa Trajanova iz Skoplja na sceni SNP.
478. Задаржати таленте / Свенка Савић. — Дневник, 28. IV 1988, XLVI, бр. 14906, стр. 11.
Поводом годишњег концерта ученика балетске школе у Новом Саду на сцени СНП. Потребно је обезбедити талентованим место да играчи не одлазе у иностранство.
479. Високородни музички догађај / Марија Адамов. — Дневник, 12. V 1988, XLVI, бр. 14949, стр. 13.
Пред премијерно извођење опере „Тоска“ у СНП.
- 479a. Опера СНП-а поново без директора / Н. С.н. — Дневник, 13. V 1988, XLVI, бр. 14919, стр. 11.
Белешка на СНП. До избора новог дириктора в. д. више Војислав Куцуловић оперски уметник.
480. Спектакл а интимна драма / Н. Попов. — Дневник, 20. V 1988, XLVI, бр. 14926, стр. 11.
Нову премијеру опере „Тоска“ Б. Пучинија у режији Младена Сабљића припрема ансамбл СНП за 24. мај.
481. Опера без директора / С. Ст. — Вечерње новости, 21. V 1988, XXXVI, бр. 11226, стр. 24.
Дириктор Опере СНП, Дејан Миладиновић, дао оставку а за новог в. д. изабран Војислав Куцуловић.
482. И драма и спектакл / С. К. — Вечерње новости, 23. V 1988, XXXVI, бр. 11226, стр. 21.
Кратак осврт на предстојећу оперску премијеру у СНП, „Тоска“ Бакома Пучинија у режији Младена Сабљића.
483. Премијера „Тоске“ / П. М. — Политика експрес, 24. V 1988, XXVII, бр. 8696, стр. 7.
Уочи премијере опере „Тоска“ Б. Пучинија у режији Младена Сабљића на сцени Опере СНП.
484. „Тоска“ на сцени СНП / В. М. — Политика, 24. V 1988, LXXXV, бр. 26807, стр. 12.
О предстојећој премијери Пучинијеве опере у СНП.
485. Кобна љубав / Н. С.н. — Дневник, 26. V 1988, XLVI, бр. 14932, стр. 13.
Белешка о оперској премијери у СНП, опере „Тоска“ Б. Пучинија.
486. Догађања „Тоска“ / Сл. Турлаков. — Вечерње новости, 26. V 1988, XXXVI, бр. 11228, стр. 14.
Кратак приказ опере „Тоска“ која је премијерно изведена у СНП са Вером Виткаи Ковач као протагонистом.
487. Оперски бијенале у Осјеку / Н. С.н. — Дневник, 28. V 1988, XLVI, бр. 14934, стр. 11.
СНП приказале оперу „Норма“ Белинија.
488. Друга полела у опери „Љубавни наптак“ / Валерија Богдан-Попа. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 4.
О опери Г. Доњетија у СНП.
489. Осврт на представу Белинијеве „Норме“ / Валерија Богдан-Попа. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 10.
О опери „Норма“ која је 4. марта изведена у СНП, а 7. марта у Сава-центру у Београду.
490. Осврт на премијеру комичне опере „Љубавни наптак“ Гаетана Доњетија / Валерија Богдан-Попа. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 3.
О премијери у Опери СНП.
491. Разговор са италијанским тенором Бруно Себастијаном / Валерија Богдан-Попа. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 7-8.
Разговор поводом гостовања у опери „Норма“ у СНП.
492. Разговор са Вјером Марановић Микић / Валерија Богдан-Попа. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 11.
Разговор са оперском уметницом СНП.
493. Бранислав Вукасовић : из образовања. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 13.
О солисти Опере СНП.
494. Драмски тенор за Југославију / Берић Филеп. — Позориште 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 11.
Разговор са Симеоном Гутулевским уочи његовог наступа у опери „Кавалерија рустикана“ у СНП.
495. И редитељ створи диву / Берић Филеп. — Позориште, 1987/88, бр. 9, мај, 1988, стр. 8-9.
Уз гостовање СНП у Београду, разговор са Дуњом Вејзовић о раду са диригентом Карајаном и Аббамом, редитељем Вилсоном, искуствима и плановима.
496. Музика комуникације / Берић Филеп. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 5-6.
Разговор пред премијеру балета „Орион“, са Мирославом Штаткићем, композитором, и Милодрагом Јаноским, диригентом у СНП.
497. Наптак с танином / Берић Филеп. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 4.
О премијери Доњетијеве опере „Љубавни наптак“ у СНП.
498. Норма у великом стилу / Берић Филеп. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 9.
У опери „Норма“ у СНП гостовала је Дуња Вејзовић и Бруно Себастијан.
499. Освежавајући наптак / Еуген Гвоздановић. — Позориште 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 2.
Уз премијеру опере „Љубавни наптак“ Гаетана Доњетија у режији Ивце Крајача у Опери СНП.
500. Јосип Пока : из образовања. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 13.
Белешке о тенору Јосипу Пока Опере СНП.
501. Гостовање Балета Народног позоришта из Сегедине / Љиљана Мишин. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 24-25.
О гостовању у СНП.
502. Терезија Чебски / Добрица Новков. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 46.
Из тетологије балерини СНП.
503. Оригиналносћ јак Давери до швета? (Оригиналносћ као врата у свет?) Олена Платичак-Сачач. — Мак, 1988, XVII, бр. 5, мај, стр. 12.
Оцена балета „Орион“ композитора Мирослава Штаткића, према либрету Богдана Рушкуча, у извођењу балета СНП-а. Кореограф је Славко Перван, а оркестром је дириговао Милодраг Јаноски.
504. Наптни за публику / Ненад Трклиа. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 3.
Белешка о премијери Доњетијеве опере „Љубавни наптак“ на сцени СНП.
505. Неуједначена „Норма“ / С. Турлаков. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 10.
О гостовању Опере СНП са Белинијевом опером „Норма“ у Сава-центру у Београду.
506. Терезија Чебски / Растислав Варга. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 41.
Поводом смрти балерине СНП.
507. Познате оперске артије / Н. Савковић. — Дневник, 11. VI 1988, XLVI, бр. 14948, стр. 11.
Пред одржавање VII гала концерта оперских певача у СНП, организованог у корист Титовог фонда.
508. И новосадски балетски педагози / В. Ч. — Дневник, 11. VI 1988, XLVI, бр. 14948, стр. 11.

На прослави 250. годишнице ленинградске балетске школе учествовале Вера Феде и Смиља Живанац, балетски педагози.

509. Гада концерт оперских уметника. — Политика, 13. VI 1988, LXXXV, бр. 26827, стр. 12.
Вест о концерту југословенских уметника у СНП у корист Титовог фонда.

510. Оперски уметници Титовог фонда. — Вечерње новости, 14. VI 1988, XXXVI, бр. 11245, стр. 18.
Вест да ће се у СНП одржати гада концерт југословенских оперских уметника у корист Титовог фонда.

511. Вече омиљених арија / Н. С. — Дневник, 16. VI 1988, XLVI, бр. 14953, стр. 11.
О гада концерту југословенских оперских певача у СНП у корист Титовог фонда.

512. Ревнија домаћих звезда / В. М. — Политика, 16. VI 1988, LXXXV, бр. 26830, стр. 12.
О одржаном гада концерту оперских певача у СНП у корист Титовог фонда.

513. Без „Гилгамеша“, у Љубљани / П. А. — Борба, 17. VI 1988, LXVII, бр. 169, стр. 9.

Због великих трошкова представа опере Рудолфа Бруччи „Гилгамеш“ у извођењу СНП неће учествовати на 11. југословенском оперском бијеналу у Љубљани.

514. Новац кроји програме / Н. Савковић. — Дневник, 27. VI 1988, XLVI, бр. 14964, стр. 6.

Отказано учешће Опере СНП са опером „Гилгамеш“ на XI југословенском оперском бијеналу у Љубљани због беспарице у СНП.

515. Успешно претварање Пучинијеве партитуре у музичко-сценски доживљај / Марија Адамов. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 10, јуни, 1988, стр. 3—4.
О премијери опере „Тоска“ у СНП.

516. Запажена солистичка остварења / Марија Адамов. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 10, јуни, 1988, стр. 32.
Поводом представе новосадске варијанте опере „Кармен“ изведене 22. априла.

517. Класично и модерно / Бранко Ван. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 10, јуни, 1988, стр. 31—32.
О гостовању СНП са Белинијевом опером „Норма“ у Осијеку.

518. Партитура „Тоске“ — прва режисерска књига / Валерија Богдан-Попа. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 10, јуни, 1988, стр. 2.

Препремнијерски разговор са Младеном Сабмићем, редитељем уочи премијере опере „Тоска“ на сцени СНП.

519. Разговор са солистима / Валерија Богдан-Попа. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 10, јуни, 1988, стр. 2.
Разговор са солистима опере Вером Ковач Виткаи и Миодрагом Милановићем уочи премијере „Тоска“ у СНП.

520. Спој гласовне, визуелне и духовне лепоте / Валерија Богдан-Попа. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 10, јуни, 1988, стр. 29.

Разговор са оперском уметницом Дуњом Вејзовић која је гостовала у опери „Норма“ на сцени СНП.

521. Повратак утабаним стазама / Еуген Гвоздановић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 10, јуни, 1988, стр. 10.
О Оперн СНП на крају сезоне.

522. Гостовања и приказба балета „Орлеон“ / Соња Кошничар. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 10, јуни, 1988, стр. 11.
Балет СНП на крају сезоне.

523. Од мита до савремене балетске епопеје / Соња Кошничар. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 10, јуни, 1988, стр. 5—7.
После премијере балета „Орлеон“ на музику Мирослава Штаткића, по либрету Богдана Рушковића, у кореографији Славака Первана у СНП.

524. „Кармен“ у Змај Јовиној / Г. Царнић. — Дневник, 1. VII 1988, XLVI, бр. 14968, стр. 13.
Солисти и хор СНП извели су арије из опере „Кармен“, „Набуко“, „Риголето“, „Социјалски борборни“, „Травијата“, „Гру-блур“, „Еро с оног свијета“ и „Свети миси“ испред споменика Ј. Јовановића Змаја.

525. Љубљана без „Гилгамеша“ / Нада Савковић. — Дневник, 13. VII 1988, XLVI, бр. 14980, Култура-наука-уметност, бр. 441, стр. 15.

У Љубљани је завршен XI југословенски оперски бијенал, али уз велико разочарење због недовољне Опере СНП са Бруччијевом опером „Гилгамеш“ из финансијских разлога.

526. Шта је за Вас био догађај сезоне. — Политика, 16. VII 1988, LXXXV бр. 26860, Култура-уметност-наука, 16. VII 1988, XXXI бр. 27, стр. 9.
Рудолф Бручи у традиционалној анкети „Политике“ издаваја приказбу балета „Орлеон“ Мирослава Штаткића у СНП.

527. Гилгамеш спреман за свет / Л. Васић. — Политика, 18. VII 1988, LXXXV, бр. 26862, стр. 13.
О првој опери Рудолфа Бруччија и о припремама за премијеру у обновљеном НП у Београду.

528. Франц Пухар. — Дневник, 26. VII 1988, XLVI, бр. 14993, стр. 15.
In memoriam солисти Опере СНП Францу Пухару.

529. Aleksandar Antonijević uvidjeki balet-müvész sikere (Uspjeh Aleksandra Antonijevića umetnika baleta iz Novog Sada) / Tanjug. — Magyar Szó, 4. VIII 1988, XLV, бр. 213, стр. 13.
Vest о uspjehu Aleksandra Antonijevića на 13. svjetskom takmičenju baletskih umetnika gde je od 129 učesnika osvojio 6. mesto.

530. Uspjeh Aleksandra Antonijevića / Н. Попов. — Дневник, 5. VIII 1988, XLVI, бр. 15003, стр. 9.
О uspjehu младог новосађанина на међународном балетском такмичењу у Варни који је у конкуренцији од 129 играча из 23 земље освојио шесто место.

531. Csillag született (Zvezda je rođena) / ti [Turi Tibor]. — Magyar Szó, 6. VIII 1988, XLV, бр. 215, стр. 15.

О uspjehu baletskog umetnika iz Novog Sada Aleksandra Antonijevića на 13. svjetskom takmičenju baletskih igrača u Varini.

532. Opera i balet / Eugen Gvozdanović. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, бр. 20—21, стр. 40—42.
Neke karakteristike repertoara 1985/86.

533. Opera i balet / Eugen Gvozdanović. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, бр. 20—21, стр. 113—115.
Neke karakteristike repertoara u sezoni 1986/87.

534. Rudolf Nemet (Németh Rudolf) (1920—1986) / Eugen Gvozdanović. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, бр. 20—21, стр. 183—184.
In memoriam solisti Opere SNP.

535. Dušan Baltić (1927—1985) / Vlada Popović. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, бр. 20—21, стр. 178.
In memoriam solisti Opere SNP.

536. Nikola Svecić (1896—1987) / V. P. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, бр. 20—21, стр. 188—189.
In memoriam operском певачу.

NOVOSADSKO POZORIŠTE — UJVIDEKI SZÍNHÁZ

537. „P“ на мађарском. — Вечерње новости, 1. IX 1987, XXXV, бр. 11127, стр. 16.
О репертоару и предстојећим гостовањима Новосадског позоришта.

538. Глумац „чисти“ језик / Р. Ц. А. — Дневник, 4. IX 1987, XLV, бр. 14673, стр. 12.
Монокомедијом „Извукливање Вука“ коју је написао и изводио глумац СНП Тома Јовановић, почиње позоришна сезона у Новосадском позоришту.

539. A két tartományi színház együttműködése (Saradnja pozorišta dve pokrajine) / ti [Turi Tibor]. — Magyar Szó, 16. IX 1987, XLV, бр. 255, стр. 12.
Vest о dogovoru о dugoročnoj saradnji prištinskog NP i Novosadskog pozorišta.

540. О распаду идентитета / Н. Попов. — Дневник, 24. IX 1987, XLV бр. 14693, стр. 12.
Премијера представе „P“ Јордана Плевниша у режији Љубише Георгијевског у Новосадском позоришту.

541. Kopecky, Karinty és Orkényi (Kopecki, Karinti i Erkenj) / Csordás Mihály. — Uzenet, 1987, XVII, бр. 9, стр. 605—609.
Recenzija premijera „Kadar Kata“ Lasla Kopeckog, „Ko je lud u čardi“ Mikloša Karošija sastavljeno po delima Frideša Karintija i „Totovi“ Istvana Erkenja на сцени Novosadskog pozorišta.

542. A megboldogult : Nušić — bemutatóra készül az Ujvidéki Színház („Pokojniki“ : Novosadsko pozorište se priprema za pre-

mijeru Nušičeve komedije) / it [Turi Tibor]. — Magyar Szó, 3. X 1987, XLIV, br. 272, str. 15.
Razgovor sa gostujućim rediteljem Radoslavom Dorčićem o pripremama za premijeru.

543. A művészetkapcsolatok elmélyítéséért (Za produbljivanje umetničkih veza) / Turi Tibor. — Magyar Szó, 8. X 1987, XLIV, br. 277, str. 13.
Razgovor sa Arpadom Farago, direktorom Novosadskog pozorišta o saradnji pozorišta, TV i radija.

544. Plevneš magyarul (Plevneš na mađarskom) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 10. X 1987, XLIV, br. 279, str. 15.
Pred premijeru tragikomedije „R” Jordana Plevneša u režiji Ljubiše Georgievskog u izvođenju Novosadskog pozorišta.

545. Eszéken vendégzerepelt az Újvidéki Plavnácsa u režiji Ljubiše Georgievskog u Osijeku. — Magyar Szó, 10. X 1987, XLIV, br. 279, str. 15.
Vest o gostovanju sa dramom Istvana Erkenja „Totovi” u režiji gostujućeg reditelja Gabora Seckelja iz Budimpešte.

546. Razložni za pamćenje / H. Попов. — Дневник, 10. X 1987, XLV, бр. 14709, стр. 12.
Уочи премијере представе „Р” Јордана Плевнеша у режији Лјубише Георгиевског на сцени Новосадског позоришта.

547. A hazugság új hazugságot szül (Laž rada novu laž) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 11. X 1987, XLIV, br. 280, str. 13.
Razgovor pred premijeru drame „R” u Novosadskom pozorištu, sa rediteljem Ljubišom Georgievskim.

548. Egy színház, amely nem veszteséges (Pozorište koje nije u gubitku) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 13. X 1987, XLIV, br. 282, str. 15.
Povodom gostovanja Novosadskog pozorišta u Osijeku sa dramom „Totovi”. U osiječkom Hrvatskom NK-u.

549. A kiradrozott indulat (Izbrisani afekati) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 18. X 1987, XLIV, br. 287, str. 13.
Prikaz premijere tragikomedije Jordana Plevneša „R” u režiji Ljubiše Georgievskog u Novosadskom pozorištu.

550. Az „R” jegyében (U znaku „R”) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 20. X 1987, XLIV, br. 289, str. 14.
Repertoar Novosadskog pozorišta sa naročitim osvrtom na tragikomediju „R”.

551. A Kádár Katával Lendavára (Sa „Kadar Katom” u Lendavu) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 28. X 1987, XLIV, br. 297, str. 12.
Pred gostovanjem Novosadskog pozorišta u Lendavi i okolini sa šest predstava „Kadar Kata”.

552. Вишак редукције / Владимир Коцић. — Дневник, 29. X 1987, XLV, бр. 14728, стр. 12.
Рецензија премијере трагикомедије „Р” Ј. Плевнеша у режији Л. Георгиевског на сцени Новосадског позоришта.

553. Тако је почињала / Анањана Мишић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 2, октобар 1987, стр. 18–19.
Интервју са Маритом Дебљак.

554. Vigjáték az Újvidéki Színházban (Komediya u Novosadskom pozorištu) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 10. XI 1987, XLIV, br. 310, str. 15.
O pripremama komedije Zoao Betankura „Dan kada su kidnapovali papu” u Novosadskom pozorištu.

555. Maszk nélkül (Bez maske) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó 12. XI 1987, XLIV, br. 312, str. 14.
Intervju sa glumicom Novosadskog pozorišta Eleonorom Siladi-Revid o pozorištu i njenim ulogama.

556. Szép siker Szlovéniában (Lep uspeh u Sloveniji) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 15. XI 1987, XLIV, br. 315, str. 13.
O uspešnom gostovanju Novosadskog pozorišta u Sloveniji i Baranji sa dramom Lasla Kopeckog „Kadar Kata”.

557. Autóbuszt kapott az Újvidéki Színház (Novosadsko pozorište je dobilo autobus) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 17. XI 1987, XLIV, br. 317, str. 13.
Vest o nabavi autobusa zbog boljeg organizovanja poseta iz drugih mesta Vojvodine.

558. Egy évtizede műsoron (Jednu deceniju na programu) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 18. XI 1987, XLIV, br. 318, str. 11.
Povodom 105. prikazivanja „Igra u dvorcu” od Ferencza Molnara u izvođenju Novosadskog pozorišta.

559. Hamlet a családban (Hamlet u porodici) / Varga Szilveszter. — Képes Ifjúság, 18. XI 1987, XLII, br. 1852, str. 18.
Prikaz premijere drame „R” Jordana Plevneša u režiji Ljubiše Georgievskog u Novosadskom pozorištu.

560. Egy hang jelképsége (Simbolika jednog glasa) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 20. XI 1987, XLII, br. 47, str. 31.
Prikaz premijere drame Jordana Plevneša „R” u režiji Ljubiše Georgievskog na sceni Novosadskog pozorišta, sa naročitim osvrtom na kreaciju Lajoša Soltisa.

561. Unnepszámba ment a bemutatkozásunk (Naše predstavljanje je bilo kao praznik) / Turi Tibor. — 7 Nap, 20. XI 1987, XLII, br. 47, str. 23.
Osvrt na gostovanje Novosadskog pozorišta u Baranji i Sloveniji sa dramom „Kadar Kata”.

562. A közönség visszavárja őket : Szlovéniában vendégzerepelt az Újvidéki Színház (Publika ih ponovo očekuje : u Sloveniji je gostovalo Novosadsko pozorište) / Szűnyogh Sándor. — Magyar Szó, 21. XI 1987, XLIV, br. 312, str. 19.
O uspešnom gostovanju Novosadskog pozorišta u Sloveniji sa dramom „Kadar Kata” u režiji Lajoša Soltisa.

563. A Tótték sikere szabaddal közönség előtt (Uspeh drame „Totovi” pred subotičkom publikom) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 24. XI 1987, XLIV, br. 324, str. 15.

O uspešnom prikazivanju drame Istvana Erkenja „Totovi” u izvođenju Novosadskog pozorišta pred publikom iz Subotice.

564. „R” / Gerold László. — Hid, 1987, LI, br. 11, str. 144–146.
Kritički osvrt na praiizvedbu drame „R” Jordana Plevneša u režiji Ljubiše Georgievskog na sceni Novosadskog pozorišta.

565. Разнопрестан репертоар / Н. Попов. — Дневник, 2. XII 1987, XLV, бр. 14760, стр. 10.
Новосадско позориште, поводом педесет година од смрти Б. Нушића приказале комедију „Поклоњик”.

566. Ez a vigjáték engem is meglepett : beszégetés Vajda Tibor rendezővel (Ova komediya je i mene iznenadila : razgovor sa režisorom Tiborom Vajdai) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 3. XII 1987, XLIV, br. 331, str. 13.
Pred premijeru komedije Zoao Betankura „Dan kada su kidnapovali papu” u Novosadskom pozorištu.

567. Aznap, mikor a pápát elrabolták („Dan kada je kidnapovan papa”) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 12. XII 1987, XLIV, br. 340, str. 19.
Prikaz premijere komedije Zoao Betankura „Dan kada su kidnapovali papu” u režiji Tibora Vajde u izvođenju Novosadskog pozorišta.

568. Дан без папа / Н. Попов. — Дневник, 12. XII 1987, XLV, бр. 14770, стр. 11.
О премијери „Дан када су киднаповали папу” по тексту Жоао Бетанкура у режији Тибора Вајде у Новосадском позоришту.

569. Békepárti vagyok (Ja sam za mur) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 13. XII 1987, XLIV, br. 341, str. 17.
Pred premijeru razgovor sa Jencom Ferencijem nosiocem glavne uloge u komediji „Dan kada su kidnapovali papu” u izvođenju Novosadskog pozorišta.

570. Прича о киднаповану папе / В. М. — Политика, 14. XII 1987, LXXXIV, бр. 26650, стр. 10.
Вест о стављању на репертоар Новосадског позоришта представе „Дан када су киднаповали папу” бразилског писца Жоао Бетанкура у режији Тибора Вајде.

571. Ma este bemutató (Večeras je premijera) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 15. XII 1987, XLIV, br. 343, str. 12.
Najava premijere komedije Zoao Betankura „Dan kada su kidnapovali papu” u režiji Tibora Vajde u Novosadskom pozorištu.

572. A szolnoki Szigligeti Színház Újvidéken (Pozorište „Szigligeti” iz Solnoka u Novom Sadu) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 16. XII 1987, XLIV, br. 344, str. 12.
Najava gostovanja pozorišta „Szigligeti” iz Solnoka sa dramom Tibora Zalana „Starrinari” i „Ne mogu da živim bez muzike” Zigmunda Morica u Novosadskom pozorištu.

573. A spájzban a pápa (Papa u špajzu) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 17. XII 1987, XLIV, br. 354, str. 14.

Prikaz premijere komedije Zoao Betankura „Dan kada su kidnapovali papu“ u režiji Tibora Vajde u izvođenju Novosadskog pozorišta.

574. Zabava simpatične poruke / — Дневник, 17. XII 1987, XLV, бр. 14775, стр. 11. Рецензија премијере комедије „Дан када су kidnapovali papu“ Жоао Бетанкура у режији Тибора Вајде у Новосадском позоришту.

575. Превод за једну публику / С. Крпан. — Вечерње новости, 22. XII 1987, XXXV, бр. 11214, стр. 22. Чланак о успешном раду Новосадског позоришта које ускоро слави петнаестогодишњицу постојања.

576. Mészárszék („Klanica“) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 4. XII 1987, XLIV, бр. 352, стр. 15. Пред премијеру драме S. Mrožeka „Klanica“ u izvođenju Novosadskog pozorišta.

577. Анализа уметника / Н. Попов. — Дневник, 24. XII 1987, XLV, бр. 14782, стр. 15. Уочи премијере „Кланца“ Славомира Мрожека у режији Љубослава Мајере на сцени Новосадског позоришта, разговор са редитељем.

578. Elet és művészet („Život u umetnost“) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 27. XII 1987, XLIV, бр. 355, стр. 13. Пред премијеру драме S. Mrožeka „Klanica“ u izvođenju Novosadskog pozorišta, intervju sa nosiocem glavne uloge Valentinom Vencelom.

579. Трактат о уметнику / Владимир Кошца. — Дневник, 30. XII 1987, XLV, бр. 1478, стр. 11. Рецензија премијере „Кланца“ Славомира Мрожека у режији Љубослава Мајере на сцени Новосадског позоришта.

580. Szaládi idill (Porodična idila) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 1. I 1988, XLIII, бр. 1, стр. 28. Prikaz premijere komedije Zoao Betankura „Dan kada su kidnapovali papu“ u režiji Tibora Vajde u izvođenju Novosadskog pozorišta.

581. Az abszurd színjátszás buktatói (Kamen spoticanja pozorišta absurda) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 3. I 1988, XLV, бр. 1, стр. 19. Prikaz premijere drame „Klanica“ od Slavomira Mrožeka u režiji Ljuboslava Majere u izvođenju Novosadskog pozorišta.

582. Нумишова актуелност / Н. Попов. — Дневник, 7. I 1988, XLVI, бр. 14794, стр. 12.

О повој премијери у Новосадском позоришту, представи „Покojник“ Б. Нумиша режисера Радослава Дорича.

583. Egy színész naplójából (Из дневника једног глумца) / Farago Árpád. — Magyar Szó, 9. I 1988, XLV, бр. 7. Refleksije Arpada Faragoa, glumca koji je igrao ulogu Versinijina u drami Cehova „Tri sestre“ u režiji Đerđa Haraga u Novosadskom pozorištu.

584. Ocska-piaci — western (Western sa buvlje pijace) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 12. I 1988, XLV, бр. 10, стр. 14.

Prikaz gostovanja pozorišta „Sigligeti“ iz Solnoka u Novosadskom pozorištu sa komičnom dramom Tibora Zalana „Starinari“ u režiji Tamása Fodora.

585. Petárdakkal meglüzdelt muzikaszó (Petardama nadevena muzika) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 14. I 1988, XLV, бр. 1, стр. 15.

Prikaz gostovanja pozorišta „Sigligeti“ iz Solnoka u Novosadskom pozorištu sa predstavom „Ne mogu da živim bez muzike“.

586. Derzsi János a Tóteknán (Janoš Derži u drami „Totovi“). — Magyar Szó, 14. I XLV, бр. 12, стр. 15.

Vest o gostovanju Janoša Deržija, glumca pozorišta „Sigligeti“ iz Solnoka u drami „Totovi“ u Novosadskom pozorištu.

587. Fonákjára fordított élet (Naopako okrenut život) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 15. I 1988, XLIII, бр. 3, стр. 31.

Prikaz premijere Mrožekove drame „Klanica“ u režiji Ljuboslava Majere u izvođenju Novosadskog pozorišta.

588. Vendég Tóteknán (Gost kod Totovih) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 16. I 1988, XLV, бр. 14, стр. 19.

Intervju sa Janošem Deržijem, glumcem pozorišta „Sigligeti“ iz Solnoka koji gostuje u drami „Totovi“ u Novosadskom pozorištu.

589. Egy színész naplójából (Из дневника једног глумца) / Farago Árpád. — Magyar Szó, 16. I 1988, XLV, бр. 14, стр. 15.

O gostovanju Novosadskog pozorišta u Beču 1981. god. sa predstavom „Igra u dvorcu“ Ferenc Molnara.

590. Aznap, mikor a pápát elrabolták („Dan kada je kidnapovan papa“) / Gerold László. — Híd, 1988, LII, бр. 1, стр. 129—131.

Prikaz premijere komedije Zoao Betankura „Dan kada su kidnapovali papu“ u režiji Tibora Vajde u izvođenju Novosadskog pozorišta.

591. Új őrnagy Tóteknán (Novi major kod Totovih) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 2. II 1988, XLV, бр. 31, стр. 15.

Prikaz drame „Totovi“ Istvana Erkenja u izvođenju Novosadskog pozorišta sa naročitim osvrtom na glumu Janoša Deržija gostujućeg umetnika iz Madarske.

592. Színonval és nyitottság (Nivo i otvorenost) / v. d. j. [Vida Daróczi Júlia]. — Magyar Szó, 3. II 1988, XLV, бр. 32, стр. 15.

Arpad Farago, direktor Novosadskog pozorišta upozna je najviše funkcionere Vojvodine sa srednjoročnim programom pozorišta.

593. A meglüzdült („Pokoјnik“) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 5. II 1988, XLV, бр. 34, стр. 11.

Пред премијера комедије Бранислава Нушића „Покojник“ у режији Радослава Дорича у извођењу Новосадског позоришта.

594. Актуелност Нумишеве приче / Н. Попов. — Дневник, 5. II 1988, XLVI, бр. 14823, стр. 11.

Новосадско позориште припрема представу „Покojник“ Б. Нумиша у режији Радослава Дорича.

595. Egy színész naplójából (Из дневника једног глумца) / Farago Árpád. — Magyar Szó, 6. II 1988, XLV, бр. 35, стр. 17. Сећање на прве дане када је изабран за директора Новосадског позоришта.

596. Szeretek komolyan komédiázni (Volim da ozbiljno lakrdijam) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 7. II 1988, XLV, бр. 36, стр. 13.

Razgovor sa glumcem Laslom Patakijem povodom njegovog nastupa u ulozi Đakovica u komediji „Pokoјnik“ u izvođenju Novosadskog pozorišta.

597. „Покojник“ на мабарском / С. А. — Вечерње новости, 10. II 1988, XXXVI, бр. 11237, стр. 22.

Најава премијере Новосадског позоришта „Покojник“ Бранислава Нушића у режији Радослава Дорича.

598. Krimiparódia feketében (Parodija krimica u crnom) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 12. II 1988, XLV, бр. 41, стр. 11.

Prikaz Nušičeve komedije „Pokoјnik“ na sceni Novosadskog pozorišta.

599. Сјај пре суштине / Владимир Кошца. — Дневник, 12. II 1988, XLVI, бр. 14830, стр. 14.

Рецензија премијере „Покojник“ Б. Нумиша у режији Радослава Дорича на сцени Новосадског позоришта.

600. Együttműködés kezdődik (Počinje saradnja) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 16. II 1988, XLV, бр. 45, стр. 14.

Intervju sa Petrom Sarčevićem direktorom Drame Hrvatskog narodnog kazališta iz Zagreba o gostovanju u Novosadskom pozorištu.

601. Variációk a létezésre (Varijacije na postojanje) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 19. II 1988, XLIII, бр. 8, стр. 28. Prikaz premijere Nušičeve komedije „Pokoјnik“ u režiji Radoslava Dorica u izvođenju Novosadskog pozorišta.

602. Један нови Нумиш / МИЛАТИН МИШИЋ. — Борба, 19. II 1988, LXVII, бр. 50, стр. 9.

Приказ представе „Покojник“ Бранислава Нушића, у режији Радослава Дорича и извођењу Новосадског позоришта.

603. Zentón az Újvidéki Színház (Novosadsko pozorište u Sentli) / Sz. A. — Magyar Szó, 19. II 1988, XLV, бр. 48, стр. 12. Vest o gostovanju sa dramom „Kadar Kata“.

604. Vendégzereplések Szabadkán, Belgrádban, Zagrąbban (Gostovanja u Subotici, Beogradu, Zagrebu) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 23. II 1988, XLV, бр. 52, стр. 14.

Plan gostovanja Novosadskog pozorišta.

605. Egy színész naplójából (Из дневника једног глумца) / Farago Árpád. — Magyar Szó, 27. II 1988, XLV, бр. 56, стр. 14. O premijeri Mrožekove drame „Emigranti“ na sceni Novosadskog pozorišta 1975. god.

606. Гостују београђани и загребчани / Н. Попов. — Дневник, 29. II 1988, XLVI, бр. 14847, стр. 6.

O saradnji Novosadskog pozorišta sa teatrima u zemlji. Atelja 212 izvešće predstavu „Siroti mali hrčak“, a Hrvatsko narodno kazalište iz Zagreba „Ujakov san“ Ф. Достојевског.

607. Nem élhetek muzsikaszó nélkül („Ne mogu da živim bez muzike“) / Gerold László. — Híd, 1988, LII, br. 2, str. 263—264.

Prikaz gostovanja pozorišta „Sigligeti“ iz Solnoka sa pozorišnim komadom Zigmunda Morica „Ne mogu da živim bez muzike“ u režiji Tibora Czmadije u Novosadskom pozorištu.

608. Szerekek („Starinari“) / Gerold László. — Híd, 1988, LII, br. 2, str. 261-263. Prikaz gostovanja pozorišta „Sigligeti“ iz Solnoka sa dramom „Starinari“ u režiji Tamása Fodora u Novosadskom pozorištu.

609. Az Újvidéki Színház vendégjátéka Zenfőn (Gostovanje Novosadskog pozorišta u Senti) / Fülöp György. — Magyar Szó, 11. III 1988, XLV, br. 69, str. 21. Najava gostovanja sa komedijom „Dan kada su kidnapovali papu“.

610. Kádár Kata harnincötödöször („Kadar Kata“ trideset i peti put) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 12. III 1988, XLV, br. 70, str. 19.

O uspešnom prikazivanju „Kadar Kata“ Lásla Korcekog u Novosadskom pozorištu.

611. Gostuje Atelja 212 / A. A. — Dnevnik, 22. III 1988, XLVI, br. 14869, str. 10. Vest o gostovanju Atelje 212 sa predstavom „Siroti mali hrčak“ Gordana Mihića na sceni Novosadskog pozorišta.

612. Vreme Kalamjura / B. Kopina. — Dnevnik, 24. III 1988, XLVI, br. 14871, str. 13.

O gostovanju Atelje 212 na sceni Novosadskog pozorišta sa predstavom „Siroti mali hrčak“ Gordana Mihića.

613. A Horvát Nemzeti Színház Újvidéken (Hrvatsko narodno kazalište u Novom Sadu) / [Túri Tibor]. — Magyar Szó, 25. III 1988, XLV, br. 83, str. 21.

Na osnovu samoupravnog sporazuma o saradnji, Hrvatsko narodno kazalište iz Zagreba će prikazati u Novosadskom pozorištu „Ujakov san“ Dostojevskog, a novosadani „Edecs Ana“ od Kostolanijsa u Zagrebu.

614. Saradnja sa Ateljom 212 / H. P. — Dnevnik, 26. III 1988, XLVI, br. 14873, str. 10.

O saradnji Novosadskog pozorišta sa Ateljom 212.

615. Az Újvidéki Színház Belgrádban (Novosadsko pozorište u Beogradu) / [Túri Tibor]. — Magyar Szó, 26. III 1988, XLV, br. 84, str. 19.

Na osnovu saradnje između Atelje 212 i Novosadskog pozorišta, novosadani će gostovati u Beogradu sa dramom „Klanica“.

616. Gostuje ХНК / A. — Dnevnik, 21. III 1988, XLVI, br. 14874, str. 22.

Vest o gostovanju Hrvatskog narodnog kazališta iz Zagreba sa predstavom „Ujakov san“ na sceni Novosadskog pozorišta.

617. Színház — semmiből (Pozorište iz ničega) / Gerold László. — Magyar Szó, 27. III 1988, XLV, br. 85, str. 15.

Prikaz gostovanja Atelje 212 iz Beograda u Novosadskom pozorištu sa komadom Gordana Mihića „Siroti mali hrčak“.

618. Gostuje ХНК. — Dnevnik, 28. III 1988, XLVI, br. 14875, str. 6. Na sceni Novosadskog pozorišta ХНК iz Zagreba prikazuje „Ujakov san“, a Novosadsko pozorište gostuje u Zagrebu 7. maja sa predstavom „Слатка Ана“.

619. Конвенција пре искорака / Владимир Копина. — Dnevnik, 30. III 1988, XLVI, br. 14877, str. 9.

O predstavi „Ujakov san“ Ф. Достојевског у адаптацији и режисији Георгија Папра и извођењу ХНК из Zagreба, на sceni Novosadskog pozorišta.

620. Fél évad (Polusezona) / Csordás Mihály. — Uzenet, 1988, XVIII, br. 3, str. 182—185.

Recenzija premijere drame „R“ Jordana Plevneša, „Dan kada su kidnapovali papu“ Zsaoa Betankura i „Klanica“ S. Mrožeka na sceni Novosadskog pozorišta.

621. A játék-hercegecske lázadása (Pobuna prince-igračke) / Gerold László. — Magyar Szó, 4. IV 1988, XLV, br. 93, str. 9.

Prikaz gostovanja Hrvatskog Narodnog kazališta sa predstavom „Ujakov san“ po romanu Dostojevskog u Novosadskom pozorištu.

622. Tücsköt-bogarat... (S brda s dola) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 8. IV 1988, XLIII, br. 15, str. 25.

Oцена gostovanja Atelje 212 u Novosadskom pozorištu sa komedijom „Siroti mali hrčak“ Gordana Mihića u režiji Aleksandra Gavrilovića.

623. Vendéglátás és vendégszeretet (Gostoprinstvo i gostoljubivost) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 8. IV 1988, XLIII, br. 15, str. 25.

Vest da će zbog adaptacije svog pozorišta Atelje 212, u okviru dugogodišnje saradnje, svoje predstave davati u Novosadskom pozorištu.

624. Romhányi Ibi jutalomjáték (Nagrada igra Ibi Romhanji) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 21. IV 1988, XLV, br. 110, str. 13.

Pred premijeru drame „Rimski karneval“ u Novosadskom pozorištu.

625. Teatar bez barijera / C. Stanojević. — Borba, 21. IV 1988, LXVII, br. 112, str. 8.

Novosadsko pozorište he ove godine uspostavilo najširu saradnju sa pozorišnim kućama Jugoslavije.

626. Budapestten vendégszerettel az Újvidéki Színház (Novosadsko pozorište gostuje u Budimpešti). — Magyar Szó, 22. IV 1988, XLV, br. 111, str. 21.

Najava gostovanja sa Mrožekovom dramom „Klanica“.

627. A „drótherceg“ tragédiája (Tragedija „prince od žice“) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 22. IV 1988, XLIII, br. 17, str. 27.

Prikaz predstave Hrvatskog narodnog kazališta, iz Zagreba „Ujakov san“ na sceni Novosadskog pozorišta.

628. A földgilizták élete („Iz života kišnih glista“) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 24. IV 1988, XLV, br. 113, str. 15. Najava premijere predstave „Iz života kišnih glista“ u izvođenju Atelje 212 u Novosadskom pozorištu.

629. Lamentálás a művészsors felett (Lament nad sudbinom umetnika) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 24. IV 1988, XLV, br. 113, str. 13.

Intervju sa rediteljem Milanom Belegišanim prilikom premijere „Rimski karneval“ na sceni Novosadskog pozorišta o aktuelnosti te drame.

630. Drama kao slika života / H. P. — Dnevnik, 25. IV 1988, XLVI, br. 14903, str. 11.

Uoči premijere „Rimski karneval“ Miklósa Hubajja u režiji Milana Belegišanina na sceni Novosadskog pozorišta.

631. Római karneval („Rimski karneval“) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 28. IV 1988, XLV, br. 117, str. 13.

Recenzija premijere drame „Rimski karneval“ Miklósa Hubajja u režiji Milana Belegišanina na sceni Novosadskog pozorišta.

632. Детаљи пре цемље / Владимир Копина. — Dnevnik, 28. IV 1988, XLVI, br. 14906, str. 11.

Recenzija premijere „Rimski karneval“ Miklósa Hubajja u režiji M. Belegišanina na sceni Novosadskog pozorišta.

633. A megboldogult („Pokojnik“) / G. [Gerold L. [László]. — Híd, 1988, LII, br. 4, str. 545—546.

Recenzija Nušičeve komedije „Pokojnik“ u režiji Radoslava Dorića na sceni Novosadskog pozorišta.

634. Saradnja bez granica / H. P. — Dnevnik, 3. V 1988, XLVI, br. 14909, str. 12.

O novoj orijentaciji u radu Novosadskog pozorišta. O saradnji sa mnogim pozorištima u zemlji i brojnim gostovanjima.

635. Novosadsko pozorište u Hrvatskoj u Skoplenju / C. C. — Borba, 6. V 1988, LXVII, br. 127, str. 9.

Vest o gostovanju Novosadskog pozorišta sa dve predstave „Слатка Ана“ и „Кланца“.

636. Scena bez jezičkih ograda / C. Stanojević. — Večernje novosti, 6. V 1988, XXXVI, br. 11211, str. 22.

Чланак о успешној saradnji Novosadskog pozorišta sa pozorištima ostalih republika и покрајина.

637. Sławomir Mrozek: Mészárszék (Sławomir Mrozek: „Klanica“) / Vicsok Annamária. — Képes Ifjúság, 6. V 1988, XLIII, br. 1874, str. 16.

Prva nagrada za pozorišnu kritiku na takmičenju učenika srednjih škola u Bečeju o drami „Klanica“ na sceni Novosadskog pozorišta.

638. Ótnapos turné az Újvidéki Színház (Novosadsko pozorište na petodnevnoj tur-

neji) / tt [Túri Tibor]. — Magyar Szó, 7. V 1988, XLV, br. 124, str. 19.
Vest o gostovanju Novosadskog pozorišta u Sloveniji u Hrvatskoj.

639. Gostuje Atelea 212. — Dnevnik, 14. V 1988, XLVI, br. 14920, str. 12.

Vest o gostovanju Atelea 212 sa predstavom „Из живота кишних глиста“ Пер Улов Енквиста на сцени Новосадског позоришта.

640. Édes Anna bevált (Uspeh „Edeš Ana“) / V. Daróczy Júlia. — Magyar Szó, 15. V 1988, XLV, br. 132, str. 15.
O uspešnom gostovanju Novosadskog pozorišta u Zagrebu i Sloveniji sa dramom „Edeš Ana“.

641. Elhalasztották az Atelea 212 bemutatóját (Odložena je premijera Atelea 212) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 15. V 1988, XLV, br. 132, str. 8.
Pred premijeru drame P. U. Enkvista „Из живота кишних глиста“ u izvođenju Atelea 212 u Novosadskom pozorištu.

642. Szabadkának kell a színház : a Népkerében megnezhető az Újvidéki Színház valamennyi produkciója (Subotički je potrebno pozorište : u Nepkeru se mogu videti sve predstave Novosadskog pozorišta) / B. [Barácsi] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 16. V 1988, XLV, br. 133, str. 9.
Razgovor sa Pešom Lacko, umetničkim rukovodiocem KD „Nepker“ u Subotici o njihovoj saradnji sa Novosadskim pozorištem.

643. Premijera Atelea 212 / H. Попов. — Dnevnik, 16. V 1988, XLVI, br. 14922, str. 11.

Drama Per Улов Енквиста „Из живота кишних глиста“ у режији Иване Вујић прво ће бити изведена у новосадској публици на сцени Новосадског позоришта, а затим београдској публици.

644. Atelea 212 у Новом Саду / С. К. — Вечерње новости, 16. V 1988, XXXVI, br. 11221, str. 20.

36ог реновирања своје зграде Атеље 212 премијеру дела Пер Улов Енквиста „Из живота кишних глиста“ изводи на сцени Новосадског позоришта чиме се наставља сарадња ова два театра.

645. Премијерна, потребна сеоба / С. С. — Борба, 16. V 1988, LXVII, br. 137, str. 11.

36ог реновирања зграде Атеље 212 ће своје премијере и репризе изводити на сцени Новосадског позоришта.

646. A földgiziták életéből („Из живота кишних глиста“) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 18. V 1988, XLV, br. 135, str. 15.
Prikaz premijere drame „Из живота кишних глиста“ u režiji Ivane Vujčić u izvođenju Atelea 212 u Novosadskom pozorištu.

647. Звезде преа амбисом / Владимир Кошца. — Дневник, 19. V 1988, XLVI, br. 14925, str. 14.

Приказ премијере Атеље 212 „Из живота кишних глиста“ Пер Улов Енквиста у режији Иване Вујић на сцени Новосадског позоришта.

648. Овације глауцима / С. Станојевић. — Вечерње новости, 19. V 1988, XXXVI, br. 11224, str. 22.

O uspešnom završenom gostovanju Novosadskog pozorišta u Хрватској и Славонији са представом „Слатка Ана“ Дежеа Костољанија и „Кланица“ Славомира Мрожека.

649. A Színház dicsérete (Pohvala Pozorišta) / Dudás Károly. — 7 Nap, 20. V 1988, XLIII, br. 21, str. 26–27.
Reportaža sa gostovanja Novosadskog pozorišta u Hrvatskoj i Sloveniji sa dramama „Edeš Ana“ i „Klanica“.

650. Duboki scenski trag / S. Stanojević. Borba, 20. V 1988, LXVII, br. 141, str. 9.

Clanak o uspešnom gostovanju Novosadskog pozorišta u nekoliko gradova Hrvatske i Slovenije sa predstavama „Slatka Ana“ i „Klanica“.

651. Andersen megpróbáltatásai (Iskušenja Andersena) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 27. V 1988, XLIII, br. 22, str. 31.
Prikaz premijere drame P. U. Enkvista „Из живота кишних глиста“ u izvođenju Atelea 212 u Novosadskom pozorištu.

652. Római karnevál („Rimski karnevál“) / Gerold László. — Hid, 1988, LII, br. 5, str. 698–700.
Recenzija predstave drame „Rimski karnevál“ Miklósa Hubajta u režiji Milana Begišanina na sceni Novosadskog pozorišta.

653. Páriák versenyfutása (Trka parja) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 3. VI 1988, XLIII, br. 23, str. 31.

Recenzija premijere drame „Rimski karnevál“ Miklósa Hubajta u režiji Milana Begišanina na sceni Novosadskog pozorišta.

653a Doktor Burke különös életútja („Neobično rodopodno doktora Burkea“). — Magyar Szó, 4. VI 1988, XLV, br. 152, str. 19.

Najava ispitne predstave studenata treće godine Akademije umetnosti iz Novog Sada sa komedijom Ladislava Smočka „Neobično rodopodno doktora Burkea“ u Novosadskom pozorištu.

654. O, azok a szép napok! („Srećni dani“) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 7. VI 1988, XLV, br. 155, str. 15.

Najava predstave „Srećni dani“ po tekstu Semjuela Beketa u izvođenju Katalin Ladik na sceni Novosadskog pozorišta.

654a Tichy, lélegzik maga? (Tih, dišete li vi?) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 8. VI 1988, XLV, br. 156, str. 14.

Prikaz ispitne predstave studenata treće godine Akademije umetnosti iz Novog Sada, komedije Ladislava Smočka „Neobično rodopodno doktora Burkea“ u Novosadskom pozorištu.

655. Beket na nov način / H. Попов. — Дневник, 11. VI 1988, XLVI, br. 14948, str. 11.

Приказ премијере „Срећни дани“ С. Бекета на новој сцени Новосадског позоришта коју је припремио Каталин Ладик.

656. Beckett, az operaszervező (Becket, kao pisac opere) / Bartuc Gabriella. — Ma-

gyar Szó, 12. VI 1988, XLV, br. 160, str. 15.
Razgovor sa Katalin Ladik, rediteljem i glumicom pred premijeru Beketove drame „Srećni dani“ na sceni Novosadskog pozorišta.

657. O, azok a szép napok! („Srećni dani“) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 14. VI 1988, XLV, br. 162, str. 12.
Najava premijere Beketove drame u interpretaciji Katalin Ladik na sceni Novosadskog pozorišta.

658. Happending és performance határára (Na granici hepeninga i performansa) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 16. VI 1988, XLV, br. 164, str. 13.
Recenzija premijere Beketove drame „Srećni dani“ u režiji i interpretaciji Katalin Ladik na sceni Novosadskog pozorišta.

659. Санковит преглед распадања / Владимир Кошца. — Дневник, 16. VI 1988, XLVI, br. 14953, str. 11.
O премијери „Срећни дани“ С. Бекета у интерпретацији Каталин Ладик у Новосадском позоришту.

660. Megkezdődtek a Clavigo próbái (Otpočele su probe „Klaviga“) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 17. VI 1988, XLV, br. 165, str. 13.
Vest o pripremanju prikazivanja Geteove drame „Klavigo“ / J. V. Gete na sceni Novosadskog pozorišta.

661. Egy színész naplójából (Из дневника једног глумца) / Faragó Árpád. — Magyar Szó, 25. VI 1988, XLV, br. 173, str. 15.
O gostovanju Novosadskog pozorišta u Budimpešti sa dramom Istvana Erkenja „Scenario“ 1986. g.

662. Померити неку греду / Анимија Черфељ. — Позориште, 1987/88, br. 10, јун, 1988, str. 42.
O представи „Из живота кишних глиста“ Пер Улов Енквиста у режији Иване Вујић чију премијеру је Атеље 212 извео на сцени Новосадског позоришта.

663. Az újvidéki Színház Záróbban és Szlovéniában (Novosadsko pozorište u Zagrebu i Sloveniji). — Hid, 1988, LII, br. 6, str. 855.

Clanak sadrži citat kritičara zagrebačkog lista „Vjesnik“, Marije Grgičević, o predstavi Novosadskog pozorišta u Zagrebu sa dramom „Edeš Ana“.

664. Kétszeres átitéletesség (Dvostruka transzmisija) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 1. VII 1988, XLIII, br. 27, str. 32.

Recenzija premijere drame „Srećni dani“ po tekstu Semjuela Beketa na sceni Novosadskog pozorišta sa naročitim osvrtom na glumu Katalin Ladik.

665. O, azok a szép napok! („Srećni dani“) / Gerold László. — Hid, 1988, LII, br. 7–8, str. 1020–1022.

Recenzija premijere drame „Srećni dani“ u interpretaciji Katalin Ladik i Nandora Sziladija na sceni Novosadskog pozorišta.

666. С „Кланином“ до пирамиде / В. Кошца. — Дневник, 31. VIII 1988, XLVI, br. 15029, Култура-наука-уметност, br. 448, str. 16.

Представа „Кланџица“ Славомира Мрожека у извођењу Новосадског позоришта представљене инаџу земљу на Првом међународном фестивалу експерименталног позоришта у Каиру од 1—10. септембра.

667. A kísérleti színházak első fesztiválja Kairóban (Prvi festival eksperimentalnih pozorišta u Kairu) / P. k. k. — Magyar Szó, 31. VIII 1988, XLV, br. 240, str. 11. Новосадско позориште представљаће Југославију на фестивалу у Каиру од 1—10. септембра са Мрожековом драмом „Кланџица“.

668. Новосадско позориште — Ujvidéki színház / Zužana Franjo. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 50—52. Popis članova pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava u sezoni 1985/86.

669. Новосадско позориште — Ujvidéki színház / Zužana Franjo. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 124—125. Popis članova pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava u sezoni 1986/87.

POZORISTE MLADIH NOVI SAD

670. Гостовање у Немачкој / Н. П. — Дневник, 4. IX 1987, XLV, бр. 14673, стр. 2.

У Позоришту младих премијера „Златорунни ован“ Невене Симини у режији Јелене Ситар. Са представом „Хромим петљан“ Раде Мокосице у режији Атанасе Илкова гостоваће на Данима југословенске културе у СР Немачкој у септембру.

671. A kis herceg („Mali princ“) / b/c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 22. XII 1987, XLIV, br. 350, str. 15. Pred premijeru predstave „Mali princ“ po romanu A. S. Egziperija na mađ. jeziku u zajedničkoj izvedbi Pozorišta mladih i TV Novi Sad u Pozorištu mladih.

672. Представе сваки дан / Б. — Дневник, 18. I 1988, XLVI, бр. 14805, стр. 12. Позориште младих поводом школског распуста даваће свакодневно представе.

673. Анимација као могућност постојања / Весна Жарића. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-фебруар, 1988, стр. 21. Разговор са Јеленом Ситар која припрема у Позоришту младих представу „Златорунни ован“ Невене Симини.

674. Mese gyerekeknek és felnőtteknek : Antoine de Saint-Exupéry. A kis herceg című meséje újvidéki dramatizációjának margojára [Priča za decu i odrasle : Novosadska dramatizacija priče „Mali princ“ Antoina Sen-Egziperija] / (fr.) — Misao, 11. II 1988, XIII, sz. 5(354), old. 25. Prikaz premijere „Mali princ“ A. Sen-Egziperija, u režiji Lajoša Soltiša, na sceni Pozorišta mladih u Novom Sadu.

675. Премијера у Позоришту младих. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 7—8, март-април, 1988, стр. 24. Вест из Позоришта младих о премијери „Златорунни ован“ Невене Симини у дра-

матизацији и режији Јелене Ситар коју су приказали на Камерној сцени СНП 24. фебруара 1988.

676. Јелена Салијемевић : in memoriam / Мирослав Радоњић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 7—8, март-април, 1988, стр. 39. Опроштај од Јелене Салијемевић, глумице Позоришта младих.

677. Уметничко udahnjivanje života lutkama / R. Lazić. — Misao, 26. V 1988, XIII, br. 15—16, str. 28—29. Razgovor sa Oljom Vojnović, glumicom Pozorišta mladih.

678. Позориште младих / Јелена Радовић. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 125—127.

Popis članova pozorišta, premijera i obnova u sezoni 1986/1987.

679. Позориште младих / Весна Фаркић. — Almanah pozorišta Vojvodine 1988, 20—21, str. 52—54.

Popis članova pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava, u sezoni 1985/86.

AKADEMSKO POZORISTE „PROMENA“, NOVI SAD

680. Irány az Oscar (Pravac „Oskar“) / Csipak Angéla. — Képes Ifjúság, 25. XI 1987, XLII, br. 1854, str. 18—19.

Razgovor sa sedam studenata Akademije umetnosti u Novom Sadu o pozorištu i njihovom budućem pozivu.

681. Mladi dolaze / Aleksandar Milosavljević. — Scena, 1987, XXII, knj. II, br. 4—5, str. 14—19.

Intervju sa Harisom Pašovićem, asistentom na Akademiji umetnosti u Novom Sadu.

682. A tapasztalatok összegezése (Sumiranje iskustva) / Dragan Pejić. — Magyar Szó, 3. I 1988, XLV, br. 1, str. 18.

Intervju sa mladim režiserom Harisom Pašovićem, asistentom Akademije umetnosti u NS-u o rediteljskoj profesiji, glumcima i modernom pozorištu.

683. Ki mondaná, hogy kezdők (Ko bi rekao da su početnici) / G. [Gimpel] T. [Tibor]. — Magyar Szó, 16. I 1988, XLV, br. 14, str. 19.

O prvom uspešnom predstavljanju studenata prve godine Akademije umetnosti iz Novog Sada pred publikom.

684. Thalia apródtjai (Talijani paževi) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 24. VI 1988, XLIII, br. 26, str. 28—29.

Razgovor sa studentima glume Akademije umetnosti u Novom Sadu i njihovim profesorima.

685. Akademsko pozorište „Promena“ / — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 54.

Popis prikazanih predstava, u sezoni 1985/86.

DRAMSKI PROGRAM RADIO — NOVOG SADA

686. Razaranje jezika / Мирослав Радоњић — Дневник, 8. IX 1987, XLV, бр. 14677, стр. 12.

Рецензија монокомедије „Извукивање вука“ Томе Јовановића у извођењу аутора, приказане у Мултимедијалном театру „Луцена 13“.

687. Vuk („Vuk“) / P. Náray Eva. — RTV-Ujság, 18. IX 1987, XV, br. 38, str. 4. Prikaz drame Ivana Studena „Vuk“ u adaptaciji za radio Radoslava Dorića, dramaturg Gabor Filop, u režiji Istvana Lanjána na programu Radio-Novog Sada.

688. Az örök Vuk („Večno Vuk“). — RTV-Ujság, 25. IX 1987, XV, br. 39, str. 15.

Pred premijeru radio-drame „Večno Vuk“ za decu i omladinu Radeta Obrenovića.

689. Párbeszédék („Dijalozi“) / P. Náray Eva. — RTV — Ujság, 25. IX 1987, XV, br. 39, str. 4.

Prikaz radio-drame „Dijalozi“ Primoža Kozaka u režiji Istvana Lanjána na programu Radio-Novog Sada.

690. O uhoვენу и невестини / Мирослав Радоњић. — Дневник, 7. X 1987, XLV, бр. 14705, стр. 12.

Рецензија радио-драме „Вук под присмотром полиције“ Голуба Добришиновића у драматизацији Радослава Дорића и „Јосподине уметнице Првослава Марића на програму Радио-Новог Сада.

691. На Вука повика / Владо Мићуновић. Интервју, 9. X 1987, бр. 166, стр. 24—25. О монокомедији „Извукивање Вука“ текст и извођење Томе Јовановића, глумца СНП у режији Радослава Дорића, на сцени 13 Мултимедијалног театра Радио-Новог Сада.

692. Vasárnapok („Nedelje“) / P. Náray Eva. — RTV — Ujság, 23. X 1987, XV, br. 43, str. 4.

Prikaz radio-drame za decu i omladinu „Nedelje“ od Magde Semeredi na programu Radio-Novog Sada.

693. Трагом сећања / Мирослав Радоњић. — Дневник, 2. XI 1987, XLV, бр. 14732, стр. 6.

Пrikaz радио-драме „Вече у Народном позоришту“ Предрага Марковића и „Сећања партизанског лекара Душана Савића Доде“ од Косте Савића на програму Радио-Новог Сада.

694. Anna (nyomasztó) emléke (Anina (teška) uspomena) / P. Náray Eva. — RTV — Ujság, 27. XI 1987, XV, br. 48, str. 4.

Prikaz radio-drame Gorana Gluvića „Covek koji je najbrže otvarao konzerve“ u režiji Tibora Vajde na programu Radio-Novog Sada.

695. Хуморне илустрације / Мирослав Радоњић. — Дневник, 2. XII 1987, XLV, бр. 14760, стр. 10.

Приказ радио-драме „Не дајте више за безобразуке“ Миодрага Кјулићина и „Сви уздана“ Палла Јанковића Шола у драматизацији Драгана Јовића на програму Радио-Новог Сада.

696. Egy életrajz részletmeghallgatásra (Једна биографија слушана у настајцима) / P. Náray Eva. — RTV—Ujság, 4. XII 1987, XV, br. 49, str. 4. Kritički osvrt na prikazivanje radio-drame u nastajcima „Patetična simfonija“ u režiji Ištivana Lanjija na programu Radio-Novog Sada.

697. Lázasan lapozom a lexikont (Grozničavo prelistavam leksikon) / Bartuc Gabriella. — RTV—Ujság, 18. XII 1987, XV, br. 51, str. 6. Intervju sa Gaborom Filep, urednikom radio-drame na mađ. jez. Radio-Novog Sada o repertoaru za iduću godinu.

698. Ismét az ifjúsági hangjátékokról (Novo o omladinskim radio-dramama) / P. Náray Eva. — RTV—Ujság, 18. XII 1987, XV, br. 51, str. 4. Prikaz radio-drame za decu i omladinu „Vi samo hvatajte muve“ Ota Tolnaja u režiji Ištivana Varge na programu Radio-Novog Sada.

699. Történelemlecke, tanulság nélkül (Zadatak iz istorije bez pouke) / P. Náray Eva. — RTV—Ujság, 25. XII 1987, br. 52, str. 4. Prikaz radio-drame Tome Arsovskog „Kliiment, vladika Ohridski“ na programu Radio-Novog Sada.

700. Жеље и спови / Мирослав Радоњић. — Дневник, 4. I 1988, XLVI, br. 14791, стр. 1. Приказ радио-драме „Време тмине и страха“ Стевана Лањија и „Вечно Вук“ Радета Обреновића на програму Радио-Новог Сада.

701. Három szakma, fél fekély (Tri struke, pola čira / Csapak Angela. — Képes Ifjúság, 6. I 1988, XLIII, br. 1859, str. 10—11. Razgovor sa glumcem Radia NS Lastom Tertelijem koji se posvetio glumi, i o druge dve struke koje je izučio.

702. Hangjátéksírató (Oplakivanje radio-drame) / P. Náray Eva. — RTV—Ujság, 15. I 1988, XVI, br. 3, str. 4. Intervju sa Gaborom Filepom, o problemima i programskoj politici Radia NS.

703. Az egyszerűség varázsa (Draž jednostavnosti) / Bartuc Gabriella. — RTV—Ujság, 15. I 1988, XVI, br. 3, str. 6. Razgovor sa glumcima Radia NS Livijom Banka i Sandorom Laslo o problemima mladih glumaca.

704. Hétféve („Vikend“) / P. Náray Eva. — RTV—Ujság, 22. I 1988, XVI, br. 4, str. 4.

Recenzija premijere radio-drame Petka Vojlića Purčaga „Vikend“ u režiji Tibora Vajde na programu Radio—Novog Sada.

705. Узалудни труд / Мирослав Радоњић. — Дневник, 22. I 1988, XLVI, br. 14809, стр. 12.

Приказ радио-драме „Пригодна драма из 1938.“ године о Вуку Божићара Коваче-

вића у адаптацији Радослава Дорити и „Пикнути писменицу писалком по пикини“ Милака Валента на програму Радио-Новог Сада.

706. Virágos erkély („Balkon sa cvjećem“) / P. Náray Eva. — RTV—Ujság, 11. II 1988, XVI, br. 7, str. 4.

Recenzija radio-drame „Balkon sa cvjećem“ u režiji Đerđa Hernjaka na programu Radio-Novog Sada.

707. Неспоразуми... / Мирослав Радоњић. — Дневник, 20. II 1988, XLVI, br. 14838, стр. 11.

Приказ радио-драме „Плави Јапанцац“ Звездане Шарпић и „Нагаљка, девојчица која је волела коње“ Буре Панархаја на програму Радио-Новог Сада.

708. Mellékvágány („Na sporednom koloseku“) / P. Náray Eva. — RTV—Ujság, 25. II 1988, XVI, br. 9, str. 4.

Prikaz radio-drame Miодрага Милоша „Na sporednom koloseku“ u režiji Ištivana Lanjija na programu Radio-Novog Sada.

709. Ficam (Iščašenje) P. Náray Eva. — RTV—Ujság, 10. III 1988, XVI, br. 11, str. 4.

Kritički prikaz premijere radio-drame za decu i omladinu po tekstu Ferencza Kontre „Kuda ide voz“ na programu Radio—Novog Sada.

710. Време звучних наустрашја / Мирослав Радоњић. — Дневник, 10. III 1988, XLVI, br. 14857, стр. 13.

Приказ радио драме „Васа Штолверт“ Борба Сударског Реда и „Шонска амбасада“ Ивана Ивановића на програму Радио-Новог Сада.

711. Többfélelőről (O raznim stvarima) / P. Náray Eva. — RTV—Ujság, 24. III 1988, XVI, br. 13, str. 4.

O programu Radio-Novog Sada sa naročitim osvrtom na uspehu kreaciju Đerđa Feješa u radio-drami Dule Gobi Fehér „Važnost prozora u domaćinstvu“.

712. Хумор тупог звука / Мирослав Радоњић. — Дневник, 28. III 1988, XLVI, br. 14875, стр. 6.

Приказ радио-драме „Аналфабета“ Бранислава Нушића и „Сусрет“ Ане Роаић на програму Радио-Новог Сада.

713. Adaptált és adaptált művek (Adaptirana i adoptirana dela) / P. Náray Eva. — RTV—Ujság, 31. III 1988, XVI, br. 14, str. 4.

Prikaz radio-drame za decu i omladinu Rudolfa Franceka „Andersonov upaljac“ u režiji Đerđa Hernjaka na programu Radio-Novog Sada.

714. Звучне слике смрти / Мирослав Радоњић. — Дневник, 4. IV 1988, XLVI, br. 14882, стр. 6.

Приказ радио-драме „Смрт се звала Магда“ Зорана Шарпића и „Последња турнеја генералног директора“ Спасета Нелова на програму „Сцене 13“ Радио-Новог Сада.

715. Hőbörgés (Glupiranje) / P. Náray Eva. — RTV—Ujság, 21. IV 1988, XVI, br. 17, str. 4.

Recenzija radio-drame Aleksandra Obrenovića „Opoti miris konjuktüre“ na programu Radio-Novog Sada.

716. Уморни хероји / Мирослав Радоњић. — Дневник, 27. V 1988, XLVI, br. 14933, стр. 13.

Приказ радио-драме „Изнаор“ Нандора Ђошића и „Тартифили и остали“ Александра Обреновића на програму Радио-Новог Сада.

717. Hamlet és a hangjáték (Hamlet i radio-dramája) / P. Náray Eva. — RTV—Ujság, 16. VI 1988, XVI, br. 25, str. 4.

Kritikaz radio-drame Szekspirovog „Hamleta“ u adaptaciji Ištivana Lanjija, dramaturg Edita Lakner, na programu Radio-Novog Sada.

718. Подржавање и угладање / Мирослав Радоњић. — Дневник, 19. VI 1988, XLVI, br. 14956, стр. 14.

Приказ радио-драме „Аулача у свемиру“ Радислава Дурмана и „Велики Лук“ Ристе Давчевског на програму Радио-Новог Сада.

719. Радоњићу „Опредмећени звук“ / Б. П. — Дневник, 30. VI 1988, XLVI, br. 14967, стр. 13.

Приказ кинге „Опредмећени звук“ Мирослава Радоњића у издању Страншлица, Змајевих децијих игара и Радио-Новог Сада, а она обухвата критике радио-драма објављених од септембра 1980. до јула 1985. године.

720. Madárgyűrűzők („Prstenari“) / P. Náray Eva. — RTV—Ujság, 30. VI 1988, XVI, br. 27, str. 4.

Prikaz radio-drame „Prstenari“ od Petera Horvata na programu Radio-Novog Sada.

721. Egy színész naplójából (Из дневника једног глумца) / Faragó Árpád. — Magyar Szó, 6. VIII 1988, XLV, br. 215, str. 12. Sećanje na radio-dramu o životu Ernea Kiša „Nisam živco uzalud“ izvedeno 1983. god. na programu Radio-Novog Sada.

722. Dramski program Radio Novog Sada. — Almanah pozorišta Vojvodine 1988, 20—21, str. 55—70.

Popis radio-drama za odrasle i decu na srpskohrvatskom jeziku i jezicima narodnosti SAPV u sezoni 1985/86.

723. Dramski program Radio-Novog Sada. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 128—141.

Popis radio-drama za odrasle i decu na srpskohrvatskom jeziku i jezicima narodnosti SAPV, kao i predstave na „Sceni 13“ Radio-Novog Sada, u sezoni 1986/87.

724. Radio-drama / Pavle Janković Sole. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, br. 20—21, str. 42.

Neke karakteristike repertoara u sezoni 1985/86.

725. Radio-drama / Pavle Janković Sole. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 115.

Neke karakteristike repertoara u sezoni 1986/87.

726. Multimedijalni teatar „Scena 13“ Radio-Novog Sada. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 54—55.

Predstava „Krakpatrik“ Juraja Madacky odigrana osam puta, u sezoni 1985/86.

727. Multimedijski teatar „Scena 13“ Radio-Novog Sada. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 127—128. Predstavu „Spanska eroika“ Miroslava Belovića u sezoni 1986/87 izveli jedanput.

728. Opremečni zvuk / Miroslav Radonjić; [Ilikovno tehnička oprema Ferenc Barati]. — Irig : Srpska čitaonica i knjižnica; Novi Sad: Radio Novi Sad: Zmajevce dečje igre, 1988 (Bački Petrovac : Kultura). — 237, [1] str.; 22 cm. — (Stražilovo; knj. 153) Tiraž 1000. — U povodu desete godišnjice dramskog programa na srpskohrvatskom jeziku Radio-Novog Sada. — Dramaturgija kritike / Miroslav Belović: str. 205—207. — Registar / Vera Vasilčić: str. 211—233. — Broširano.

NARODNO POZORIŠTE SOMBOR

729. Četrdeset godina profesionalnog pozorišta u Somboru — Sombor : Narodno pozorište, 1986 (Novi Sad : Budućnost). 157, [2] str. — Ilustr. : 23 cm. Tiraž 1000. — Predgovor / Mirjana Markovinović: str. 5—6. — Blištavni san Ravangrad / Milda Zrnić: str. 67—70.

730. Drámai igazgató választás (Dramatično biranje direktora) / David Kecman. — Magyar Szó, 4. LX 1987, XLIV, br. 243, str. 15. O neuspelom izboru direktora somborskog NP na konkursu objavljenom 25. avgusta.

731. Veszteséggel élni és jól dolgozni nem lehet (Ne može se živeti i dobro raditi sa gubitkom) / P. [Pribilla] M. [Mátyás]. — Magyar Szó, 14. IX 1987, XLIV, br. 253, str. 5. Vest da je somborsko NP zatražilo pomoć Opštine zbog teškog finansijskog stanja.

732. Za uho, pa u svet / Danna Kecman. — Somborske novine, 2. X 1987, XXXIV, br. 1730, str. 8. Razgovor sa Vladom Ognjenović, autorom i rediteljem predstave „Kako zasmejati Gospodara“ uочи premijere u somborskom NP.

733. Premijera i muzičke svečanosti. — Somborske novine, 2. X 1987, XXXIV, br. 1730, str. 1. Najava predstave u somborskom NP „Kako zasmejati Gospodara“ u režiji Vide Ognjenović.

734. Kako zasmejati gospodara / V. M. — Politika, 5. X 1987, LXXXV, br. 26582, str. 10. NP u Somboru otvorilo je sezonu komedijom koju je napisala i režirala Vida Ognjenović. Ansambla se oprosto od upravnice Mirjane Markovinović na čije mesto dolazi Danna Zrnić.

735. Izvolite se raznodeliti / Miodrag Kujunić. — Dnevnik, 6. X 1987, XLV, br. 14704, str. 13.

Recenzija premijere „Kako zasmejati Gospodara“ Vide Ognjenović u režiji autora na sceni NP u Somboru.

736. Aki használja — fizessen is érte (Ko ga koristi — neka i plati) / T. L. — Magyar Szó, 7. X 1987, XLIV, br. 276, str. 13. Izveštaj sa sednice izvršnog odbora Opštinske skupštine Sombora o položaju domova kulture i problemima somborskog NP.

737. Tragikomični hod po žici / David Kecman. — Somborske novine, 9. X 1987, XXXIV, br. 1731, str. 8. Prikaz predstave „Kako zasmejati Gospodara“ autora i reditelja Vide Ognjenović izvedene u somborskom NP.

738. A hagyományörzők modernisége (Modernizam čuvara tradicije) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 16. X 1987, XLII, br. 42, str. 26. Recenzija premijere komedije Vide Ognjenović „Kako zasmejati Gospodara“ na sceni NP iz Sombora.

739. Razobličeni šovinisti / D. Kecman. — Somborske novine, 16. X 1987, XXXIV, br. 1732, str. 8. Prikaz premijere „Šovinistička farca“ Radoslava Pavlovića u izvođenju somborskog NP.

740. Krása a osud [Lepota i sudbina] / David Kecman. — Komunista, 24. X 1987, LXVIII, br. 518, str. 4. Članak o tome zašto je predstava „Strah i nada Nadežde Mandeljštam“ u izvođenju somborskog NP, posle petnaest izvođenja skinula sa repertoara.

741. Abránd és valóság (Mašta i stvarnost) / David Kecman. — Magyar Szó, 30. X 1987, XLIV, br. 299, str. 7/17. Razgovor kritičara, glumca i pisaca o političkom pozorištu povodom prikazivanja kabaretske predstave „Ne uz vetar“ u Somborskom NP.

742. Medzi fikciou a skutočnosťou [Između fikcije i stvarnosti] / David Kecman. — Komunista, 7. XI 1987, LXVIII, br. 520, str. 4. Posle kabaretske predstave „Ne uz vetar“ u somborskom NP održan sastanak na kojem su o „političkom pozorištu“ govorili pozorišni kritičari, pisci, glumci i drugi.

743. Nevetessük meg őfelségét (Da zasmejemo njegovo veličanstvo) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 18. XI 1987, XLIV, br. 318, str. 11. Ocena gostovanja somborskog NP u Novom Sadu sa komedijom „Kako zasmejati Gospodara“ pisca i reditelja Vide Ognjenović.

744. „Super“ cirkus / David Kecman. — Somborske novine, 27. XI 1988, XXXV, br. 1738—39, str. 9. Prikaz predstave „Veliki obračun u cirkusu“ autora i reditelja Branka Popovića u izvođenju somborskog NP.

745. A gúny fegyverével (Oružjem podsmeha) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 11. XII 1987, XLII, br. 50, str. 31. Recenzija premijere predstave „Šovinistička farca“ Radoslava Pavlovića na sceni somborskog NP.

746. Dinar vedri i oblači / David Kecman. — Somborske novine, 22. I 1988, XXXIV, br. 1746, str. 8. O radu i kadrovskim i materijalnim problemima somborskog NP.

747. Egy színész naplójából (Iz dnevnika jednog glumca) / Faragó Árpád. — Magyar Szó, 30. I 1988, XLV, br. 28, str. 17. O početku glumačke karijere Árpada Faragaa u Somboru 1953. g.

748. Прича о Вујићу / Љ. Б. [Богдановић]. — Политика експрес, 4. II 1988, XXVI, бр. 8588, стр. 8. NP iz Sombora na velikoj sceni Atelcea 212 prikazalo predstavu „Kako zasmejati Gospodara“ Vide Ognjenović.

749. Zasmiejati gospodara / S. B. — Вечерње новости, 4. II 1988, XXXVI, бр. 11232, стр. 18. Vest o gostovanju somborskog NP na sceni Atelcea 212 sa predstavom „Kako zasmejati gospodara“.

750. Hamarosan bemutató Zomborban (Uskoro premijera u Somboru) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 7. II 1988, XLV, br. 36, str. 13.

Vest o pripremanju premijere tragikomedije Ive Brešana „Hidrocentrala u Suhom Dolu“ u izvođenju somborskog NP.

751. Koliko para — toliko muzike / Danna Kecman. — Micsa, 11. II 1988, XLII, br. 5, str. 24.

Интервју са Давидом Тасићем в. а. упр-авником сомборског НП.

752. Javasluk van scene / David Kecman. — Somborske novine, 12. II 1988, XXXIV, br. 1749, str. 8.

Zgrada somborskog NP je dograđena i adaptirana ali tehnički nije primljena zbog velikih nedostataka.

753. „Ne uz vetar“ na Danima komedije. — Somborske novine, 19. II 1988, XXXIV, br. 1750, str. 8.

Vest da će somborsko NP učestvovati na Danima komedije u Svetozarevu.

754. Uskoro Brešana „Hidrocentrala“ / V. M. — Politika, 24. II 1988, LXXXV, br. 26719, str. 12.

Vest o premijeri „Hidrocentrala u Suhom Dolu“ Ive Brešana u režiji Branka Popovića u NP u Somboru.

755. Преображај — услов опстанка / Давид Кеџман. — Сомборске новине, 26. II 1988, XXXIV, бр. 1751, стр. 8.

Разговор са Бранком Поповићем, младим редитељем из Титовог Ужича, који је на сомборској сцени поставио представу „Хидроцентрала у Сухом Долу“ Иве Бреšana.

756. Premijera satire Ive Brešana. — Somborske novine, 26. II 1988, XXXIV, br. 1751, str. 1.

Najava premijere u somborskom NP „Hidrocentrala u Suhom Dolu“ Ive Brešana, u režiji Branka Popovića.

757. У огледалу лицемерја / В. Копица. — Дневник, 28. II 1988, XLVI, бр. 14846, стр. 11.

Рацонална премијера „Хидроцентрала у Сухом Долу“ Иве Брежана у режији Бранка Поповића у НП у Сомбору.

758. Јаа наш насушни... / Давид Кеџман. — Сомборске новине, 4. III 1988, XXXIV, 1752, стр. 5.
Приказ представе „Хидроцентрала у Сухом Долу“ Иве Брежана, у режији Бранка Поповића и извођењу сомборског НП.

759. Megmosolyogató életvitel (Smešan način života) / David Kezman, — Magyar Szó, 9. III 1988, XLV, br. 67, str. 14.
Recenzija premijere satire Ive Brežana „Hidrocentrale u Suhom Dolu“ u režiji Branka Popovića na sceni somborskog NP.

760. „Ђуран“ чекају / П. Илић. — Вечерње новине, 17. III 1988, XXXVI, br. 11172, стр. 16.
На предстојећем 17. фестивалу „Дани комедије“ у Светозареву учествоваће и сомборско НП са представом „Не уз ветар“.

761. Турнејом до фестивала. — Сомборске новине, 18. III 1988, XXXIV, br. 1754, стр. 8.
Вест да сомборско НП кабареом „Не уз ветар“ креће на турнеју по Србији, а затим ће учествовати на „Данима комедије“ у Светозареву.

762. Весело позорје / Б. Самарлић. — Политика експрес, 19. III 1988, XXVII, br. 8632, стр. 9.
На „Данима комедије“ у Светозареву гостоваће и сомборско НП са представом „Не уз ветар“.

763. Nagrada za kabaretsku muziku. — Somborske novine, 1. IV 1988, XXXIV, br. 1756, str. 8.
Vesti da je kompozitor, Gabor Lendel, dobio nagradu za muziku u predstavi „Ne uz vetar“, koju je somborsko NP izvelo na „Danima komedije“ u Svetozarevu.

764. Пресликавање „општег стања“ / Давид Кеџман. — Сомборске новине, 8. IV 1988, XXXIV, br. 1757, стр. 8.
Криза у сомборском НП може се превазићи пружањем бољих услова шире друштвене заједнице али и превазилажењем тешкоћа унутар самог позоришта.

765. Лепши театарски снови / Мира Попов. — Дневник, 18. IV 1988, XLVI, br. 14896, стр. 11.

О тешком материјалном и кадровском положају НП у Сомбору и покушајима сомборца да помогну свом позоришту.

766. Сусрети „Јоаким Вујић“. — Политика, 27. IV 1988, LXXXV, br. 26782, стр. 15.
НП из Сомбора учествоваће као гост на манифестацији која ће се одржати у Приштини.

767. „Живи, живи дуг словенски“ / Б. Б. — Политика, 29. IV 1988, LXXXV, br. 26784, стр. 12.
Кратка вест о предстојећој премијери представе кабареа у режији Владимира Путника у НП у Сомбору.

768. Премијера кабарејске представе. — Сомборске новине, 29. IV 1988, XXXIV, br. 1760/61, стр. 7.

Најава премијере у сомборском НП „Живи, живи дуг словенски“ по сценској адаптацији и режији Владимира Путника.

769. Учествоје у ансамбл Албанске драме / М. Јарић. — Политика, 6. V 1988, XXXV, br. 26789, стр. 12.
На 24. сусрету професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“ НП из Сомбора учествоваће као гост са представом „Како засмејати Господара“ у режији Винде Огињеновић.

770. Пре употребе — промучкати / David Kezman. — Somborske novine, 13. V 1988, XXXIV, br. 1762, str. 8.
Приказ kabaretske predstave „Živi, živi dug slovenski“ u scenskoj adaptaciji i režiji Vladimira Putnika i izvođenju somborskog NP.

771. Живост на даскама / С. Х. — Борба, 19. V 1988, LXVII, br. 140, стр. 9.
На сусретима професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“ у Приштини, сомборско НП учествоваће ван конкуренције са представом „Како засмејати Господара“.

772. Gostovanja somborskog ansambla / D. Kezman. — Somborske novine, 20. V 1988, XXXIV, br. 1763, str. 5.
Vest da je somborsko NP sa predstavom „Kako zasmejati Gospodara“ Vide Ognjenović nastupilo kao gost na Susretu pozorišta Srbije „Joakim Vujić“ u Prištini.

773. Гостовање позоришта из Цела. — Сомборске новине, 27. V 1988, XLIV, br. 1764, стр. 8.
Вест да на сцени сомборског НП гостује Словенско људско гледалиште из Цела са представом „Људожаерн“ Грегора Стршице.

774. Режија — писање позоришне представе / Radoslav Lazić. — Scena, 1988, XXIV, knj. I, br. 3, maj-jun, str. 79—80.
Razgovor sa rediteljem Milošem Lazinom, koji je na somborskoj sceni poslavo predstavu „Svabica“.

775. Представе под ведрим небом. — Сомборске новине, 3. VI 1988, XXXV, br. 1765, стр. 1.
Вест да ће сомборско НП изводити своје представе током лета на Летњој сцени у дворишту Позоришта.

776. Vesti iz somborskog teatra. — Somborske novine, 10. VI 1988, XXXV, br. 1766, str. 8.

Sa predstavom „Živi, živi dug slovenski“ somborsko NP učestvuje na Danima satire u Zagrebu i gostuje u Celju i Novoj Gradskoj. Za narednu sezonu NP priprema „Ujka aVnju“ A. P. Čehova. Atelje 212 uskoro gostuje u Somboru.

777. Свака самостност-намерна / Давид Кеџман. — Дневник, 13. VI 1988, XLVI, br. 14950, стр. 6.

О представама — кабареу „Живи, живи дуг словенски“ сценска адаптација и режија Владимир Путник у извођењу сомборског НП.

778. У знаку ишчекивања / Давид Кеџман. — Сомборске новине, 15. VII 1988, XXXV, br. 1771, стр. 8.

Чланак о раду и проблемима сомборског НП у протеклој сезони и плановима за наредну сезону.

779. Човече, памени се! / А. Кеџман. — Сомборске новине, 22. VII 1988, XXXV, br. 1772, стр. 8.
Забрбачка дружина „Хистрион“ гостовала у Сомбору са премијером Плаутове комедије „Хвалисави војник“ у режији Радована Палмовића.

780. Родитељски савест / А. Тасић. — Дневник, 2. VIII 1988, XLVI, br. 15.000, стр. 13.
Са Вељом Суботићем, глумцем и књижевником из Сомбора.

781. Народно позориште Sombor / Marija Božićković. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 71—72.
Popis članova pozorišta, premijernih i obnovljenih pozorišta u sezoni 1985/86.

782. Народно позориште Sombor / Marija Božićković. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 142—143.
Popis članova pozorišta, premijera i obnova u sezoni 1986/87.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ — NEPSZINHAZ — SUBOTICA

783. Elmozdulni a holtpontról (Krenuti sa mrtve tačke) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. Magyar Szó, 1. IX 1987, XLIV, br. 240, str. 14.

Најнаика Сић, уметница суботишког НП говори о свом животном путу и плановима за будућност.

784. Хет-трик Наде Кокотовић / Мира Сунђић-Виторовић. — Политика, 1. IX 1987, LXXXIV, br. 26548, стр. 12.
О коредрамама „Отело“, „Мизантроп“ и „Амита Бербер“ НП из Суботице на гостовању у Београду.

785. Мимо стаза и богаза / Милутин Мишић. — Борба, 3. IX 1987, LXVI, br. 246, стр. 8.
Коментар летњих позоришних представа (амбијентални театар) у поставци Љубише Ристића.

786. Játék a játéktért (Igra zbog igre) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 4. IX 1987, XLII, br. 36, str. 29.
Приказ представе „Tartif“ у режији Љубише Ристића на Molijer-FEST-у.

787. Predah do oktobra. — Subotičke novine, 4. IX 1987, XLIII, br. 35, str. 2.
Izvođenjem predstave „Tartif“ u Subotici završen ovogodišnji Yu-fest.

788. Zilahi u subotičkom pozorištu. — Subotičke novine, 4. IX 1987, XLIII, br. 35, str. 10.

Сећање на посету Lajoša Zilahija subotičkom NP 1970. godine, kada je prisustvovao praznovidbi svog dela „Veštica iz Imbrosa“.

789. Színészvakáció (Odmor glumaca) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 6. IX 1987, XLIV, br. 245, str. 11.

Intervju sa Gabrielom Jonaš i Miklošem Koricom o letnjem programu subotičkog NP.

790. Nem szégyen a nagyközönséget szolgálni (Nije sramota služiti publici) B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 7. IX 1987, XLIV, br. 246, str. 5.
Razgovor sa Piroškom Fazekas i Karoljem Remete, penzionisanim glumcima subotičkog NP o njihovom životu u pozorištu.

791. Munkaszünet október 5-ig (Pausa do 5. oktobra) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 8. IX 1987, XLIV, br. 247, str. 8.
Vesti iz subotičkog NP. Rezimiranje letnjeg programa.

792. Poziv iz Berlna. — Večernje novosti, 10. IX 1987, XXXV, br. 11136, str. 18.
Subotičko NP dobilo poziv iz Berlna da zajedno sa nemalim glumcima pripremi predstavu „Mađar-komentari“ u režiji Ljubiše Ristića, koja bi se izvela u Berlinu.

793. A Szabadkai Népszínház Berlinben (Subotičko Narodno pozorište u Berlinu). — Magyar Szó, 10. IX 1987, XLIV, br. 249, str. 11.
Vest da je subotičko NP pozvano za iduću godinu u Berlinu sa predstavom „Mađar-komentari“.

794. Egy eltáncolt élettörténet (Odigrana životna priča) / Csorás Mihály. — 7 Nap, 11. IX 1987, XLII, br. 37, str. 28.
Recenzije predstave koreo-drame Nade Kokotović „Anita Berber“ na sceni subotičkog NP.

795. Munkaterv (Plan rada) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 15. IX 1987, XLIV, br. 254, str. 12.
Plan rada subotičkog NP za novu pozorišnu sezonu.

796. Molijer u sceni Šekspira / M. Popadih. — Politika, 16. IX 1987, LXXXIV, br. 26501, str. 14.
Predstavom Molijerovog „Tartuifa“ zaprešit „Molijer-fest“ na Palitvi.

797. Bonyodalom a Szabadkai Népszínház körül : betelt a pohár? (Komplikacija oko subotičkog Narodnog pozorišta : čaša se napunila?) / Gombás Gabriella, Szölösy Vágó László, Valihora István. — Magyar Szó, 20. IX 1987, XLIV, br. 259, str. 10.
O finansijskim, kadrovskim i organizacionim problemima subotičkog NP.

798. Műsoron Dušan Jovanović drámája (Na programu drama Dušana Jovanovića) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 22. IX 1987, XLIV, br. 261, str. 13.
O pripremama za praizvedbu drame Dušana Jovanovića „Don Žuan na psu“ na sh. jeziku u subotičkom NP.

799. Šta posle Jy-festa? / P. Ruzman. — Borba, 22. IX 1987, LXVI, br. 265, str. 8.
Posle burnog leta subotičko NP dočekalo novu sezonu bez konkretnog programa rada.

800. Radikalni rez / M. Miših, P. Ruzman. — Večernje novosti, 23. IX 1987, XXXV, br. 11145, str. 14.
Razgovor sa Boškom Kovacheviem, predsednikom Opštinskog komiteta SK Subotice, o stavu i finansijskim problemima u subotičkom NP.

801. Usaglašavanje leta i zime / M. Miših, P. Ruzman. — Borba, 23. IX 1987, LXVI, br. 266, str. 8.
Razgovor sa Boškom Kovacheviem, predsednikom OK SK Subotice, o radu subotičkog NP.

802. Grlom u gubitke / M. Miših. — Borba, 24. IX 1987, LXVI, br. 267, str. 9.
O finansijskim teškoćama subotičkog NP posle Jy-festa.

803. Očekujem ozbiljnu ocenu rezultata / M. M. — Subotičke novine, 25. IX 1987, XLIII, br. 38, str. 9.
Razgovor sa Gabrielom Jonaš, glumicom subotičkog NP, o Yu-festu.

804. YU FEST — kako je (ne)moguć? / M. Miković. — Subotičke novine, 25. IX 1987, XLIII, br. 38, str. 9.
O finansijskim problemima subotičkog NP posle Yu-festa.

805. Osloboditi kreativnost. — Subotičke novine, 25. IX 1987, XLIII, br. 38, str. 9.
Razmišljanja Radeta Serbedžije, glumca subotičkog NP, o Yu-festu.

806. Program i pare / Slavica Lakičević. — Dnevnik, 28. IX 1987, XLV, br. 14697, str. 16.
Šta je zapravo Jy-fest i kako se finansira.

807. A szabadkai Népszínházról — Belgrádban (O subotičkom Narodnom pozorištu u Beogradu) / Gombás Gabriella, V. Daróczy Julia. — Magyar Szó, 2. X 1987, XLIV, br. 271, str. 6.
Pres konferencija direktora subotičkog NP Ljubiše Ristića u Beogradu o zapletima oko NP.

808. Bez konačnih odgovora / A. Ivković. — Politika, 2. X 1987, LXXXIV, br. 26579, str. 12.
O delegatskim pitanjima u vezi sa finansijskim stavom u NP u Subotici i o umetničkim ostvarenjima u protekloj sezoni.

809. Čisti računi / S. V. — Večernje novosti, 2. X 1987, XXXV, br. 11152, str. 18.
Izvod iz govora Ljubiše Ristića, direktora subotičkog NP, na konferenciji za novinare u Beogradu, o stavu u subotičkom NP i finansiranju Jy-festa.

810. Smanjena kampana / M. Tomih. — Politika, 2. X 1987, LXXXIV, br. 26579, str. 12.
Ljubiša Ristić o neosnovanim sumnjama oko finansijskih neuspeha manifestacije Jy-fest.

811. Színházotróány Szabadkán (Pozorišni skandal u Subotici) / Kovács Vilmos. — Magyar Szó, 4. X 1987, XLIV, br. 273, str. 14.
Kritika rada direktora subotičkog NP Ljubiše Ristića od strane jednog gledaoca.

812. A színház nyomában (Na tragu pozorišta) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 5. X 1987, XLV, br. 274, str. 9.
Razgovor sa glumcima subotičkog NP Marijom Čeh Sabo i Istvanom Sabo o prošlosti i današnjici pozorišta.

813. Honorari u glavnoj ulozi / Milenko Popadih. — Misa, 5. X 1987, XIII, br. 22, str. 12—13.
U NP Subotici još svode račune „Jy-Festa“.

814. Od храма — skladajte / M. Popadih. — Politika ekspres, 5. X 1987, XXV, br. 8471, str. 8.
O subotičkom NP.

815. Objavljena kao privremena smirena / A. Ivković. — Politika, 7. X 1987, LXXXIV, br. 26584, str. 14.
Razgovor sa Subotičana, članova NP i upravnika Ljubiše Ristića na mloga pitanja javnosti u vezi sa finansijskim stavom i društveno-političkim radom u NP u Subotici.

816. Razvoj jedne „ljudosti“ / Janoš Brenner. — Borba, 8. X 1987, LXVI, br. 281, str. 8.
O stavu u subotičkom NP posle dolaska Ljubiše Ristića.

817. Obaveze, štak, obavezuju / Janoš Brenner. — Borba, 9. X 1987, LXVI, br. 282, str. 9.
O repertoarskoj politici subotičkog NP posle dolaska Ljubiše Ristića, kojom je ukinit rad Drame na mabarckom jeziku a sredstva namenjena za njen rad utrošena u druge svrhe.

818. Ko dolazi a ko odlazi? — Subotičke novine, 9. X 1987, XLIII, br. 40, str. 13.
O kadrovskim promenama u subotičkom NP u protekle dve godine.

819. I bi druga godina... / M. Miković. — Subotičke novine, 9. X 1987, XLIII, br. 40, str. 13.
Hronologija događaja u subotičkom NP od dolaska Ljubiše Ristića i Nade Kokotović.

820. Opasna letopis / M. M. — Subotičke novine, 9. X 1987, XLIII, br. 40, str. 12.
Zgrada subotičkog NP je u lošem stanju a kada će početi rekonstrukcija ne zna se.

821. Račun pred skupštinu / M. M. — Subotičke novine, 9. X 1987, XLIII, br. 40, str. 13.
Odgovori na pitanja delegata Opštinske skupštine koja se odnose na rad i poslovanje subotičkog NP.

822. Među javom i med snom / Ljiljana Vasić. — Intervju, 9. X 1987, br. 166, str. 37—38.
Članak o radu i finansijskom poslovanju subotičkog NP.

823. „Afera u subotičkom pozorištu“ / Zoran Gavrićević. — Politika, 11. X 1987, LXXXIV, br. 26588, str. 11.
Razgovor na pisanje dnevne štampe o finansijskoj situaciji u NP u Subotici.

824. Megkezdődött az 1987/88-as évad (Ot- počela je sezona 1987/88) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 13. X 1987, XLIV br. 282, str. 15.
O repertoaru subotičkog NP u nastupajućoj pozorišnoj sezoni.

825. Puna podrška novom programu / A. Nikovih. — Politika, 14. X 1987, LXXXIV, br. 26591, str. 17.
O repertoaru za narednu sezonu u NP u Subotici.

826. Uspesi na sceni — čeka se račun / Slavica Lakićević. — Dnevnik, 14. X 1987, XLV, br. 14713, str. 8.
Sa Zbora radnih ljudi NP u Subotici. Kolektiv prihvatio devetomesečni izveštaj o umetničkom radu, a najzanimlje se o poslovanju uz devetomesečni obračun.

827. Ju-fest i dogodine / P. P. — Borba, 14. X 1987, LXVI, br. 287, str. 8.
Na Zboru radnih ljudi subotičkog NP, direktor Ljubica Ristić, objasnio je teatarsku politiku u minutu i pol, a zatim je teatarsku politiku u minutu i pol, a zatim je teatarsku politiku u minutu i pol, a zatim je teatarsku politiku u minutu i pol.

828. Za 140 predstava — 312 miliona / St. — Misa, 15—25. X 1987, XIII, br. 23—24, str. 9.
O finansiranju rada subotičkog NP od strane SIZ-a kulture SAP Vojvodine.

829. Jazavac — hiljadipriput. — Subotičke novine, 16. X 1987, XLIII, br. 41, str. 2.
Vest da se Ilija Drašković, glumac subotičkog NP, tumačeći ulogu Davida Strpa u Kečićevom komadu „Jazavac pred sudom“, opršta od scene i odlazi u penziju.

830. Oglasili se savet i zbor / S&L. — Subotičke novine, 16. X 1987, XLIII, br. 41, str. 1.
Vest da su savet i zbor subotičkog NP raspravljali o dosadašnjem radu pozorišta.

831. U čemu je stvar? / Z. P. — TV novosti, 16. X 1987, XXIV, br. 1190, str. 9.
O subotičkoj pozorišnoj aferi. L. Ristić tvrdi da nisu u pitanju finansijski prekršaji, nego „politička manipulacija međunarodnim odnosima“.

832. Od хлеба do pozorišta / M. Ignatovih. — Dnevnik, 19. X 1987, XLV, br. 14718, str. 5.
Komunisti Subotice na sednici Predsedništva OK SKB razgovarali su i o pitanjima u štampi o NP u Subotici.

833. Subotičko pozorište u Meksiku. — Borba, 19. X 1987, LXVI, br. 292, str. 8.
Vest da subotičko NP kreće na dvonedeljnu turneju po Meksiku.

834. A Szabadkai Népszínház ma Mexikóba utazik (Subotičko Narodno pozorište danas putuje u Meksiko). — Magyar Szó, 19. X 1987, XLIV, br. 288, str. 10.
Vest o dvonedeljnom gostovanju subotičkog NP u Meksiku gde će izvesti 14 predstava.

835. Vendégjáték Mexikóban (Gostovanje u Meksiku) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 20. X 1987, XLIV, br. 289, str. 15.

Vest o gostovanju subotičkog NP u Meksiku pod vodstvom Nade Kokotović i Radeta Serbedžije sa predstavama „Oslobodjenje Skoplja“, „Richard III“ i „Anita Berber“.

836. Aplauz i za 1001. predstavu / M. M. — Subotičke novine, 23. X 1987, XLIII, br. 42 str. 1.
Predstava „Jazavac pred sudom“ izvedena 1001. put na sceni subotičkog NP, a glumac, Ilija Drašković, ovom predstavom se oprostio od pozorišta.

837. O pozorištu. — Subotičke novine, 23. X 1987, XLIII, br. 42, str. 7.
Nekoliko mišljenja o subotičkom NP izrečenih na sednici Predsedništva Opštinskog komiteta SK.

838. Veća dotacija i odgovornost / Slobodan Stanojević. — Subotičke novine, 23. X 1987, XLIII, br. 42, str. 7.
Razgovor sa Đorđem Obradovićem, sekretarom SIZ kulture Vojvodine, o tome šta se od stvaralačkog rada subotičkog NP finansira iz kase SIZ kulture Vojvodine.

839. Subotičko pozorište u Meksiku. — Subotičke novine, 23. X 1987, XLIII, br. 42, str. 1.
Vest.

840. Vendégjáték Szlovéniában (Gostovanje u Sloveniji) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 27. X 1987, XLIV, br. 290, str. 15.
Vest o nastupajućem gostovanju subotičkog NP u Sloveniji sa operetom „Grotica Marica“ u režiji Ljubice Ristića.

841. Az Anita Berber sikere Mexikóban (Uspeh „Anita Berber“ u Meksiku) / Tanjug. — Magyar Szó, 28. X 1987, XLIV, br. str. 13.
Vest o uspešnom gostovanju subotičkog NP sa koreo-dramom Nade Kokotović u Meksiku.

842. Pohvale „Aniti Berber“. — Borba, 28. X 1987, LXVI, br. 301, str. 8.
Vest da je predstava „Anita Berber“ u izvođenju subotičkog NP dobro primljena u Meksiku.

843. Dotacija za jednu dramu / C. Stanojević. — Borba, 28. X 1987, LXVI, br. 301, str. 8.
Razgovor sa Borbom Obradovićem, sekretarom SIZ kulture Vojvodine, o finansijskim odnosima SIZ kulture Vojvodine i subotičkog NP.

844. Aplauz leći sve. — Subotičke novine, 30. X 1987, XLIII, br. 43, str. 1.
Vest o uspešnom gostovanju subotičkog NP u Meksiku.

845. Pozorištu podrška — sa zadržkom / Z. P. — Subotičke novine, 30. X 1987, XLIII, br. 43, str. 2.
Vest da je Predsedništvo OK SSOV Subotice dalo podršku dosadašnjem radu subotičkog NP.

846. Nem világutóznak születtem (Nisam rođena za svetskog putnika) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 9. XI 1987, XLIV, br. 309, str. 7.

Razgovor sa glumicom subotičkog NP Editom Farago povodom njenog prelaska u Novosadsko pozorište, o njenim ulogama u subotičkom NP i sadašnjim planovima.

847. Otvorenostu do rešenja / M. Ignatovih. — Dnevnik, 11. XI 1987, XLV, br. 14741, str. 12.
Komunisti NP u Subotici o informisanju u pozorištu i ostvarenju programa.

848. Više monologa nego razgovora / A. Nikovih. — Politika, 11. XI 1987, LXXXIV, 26619, str. 17.
Sa sastanka Osnovne organizacije SK NP u Subotici.

849. Između uspeha i primedbi / Slavica Lakićević. — Subotičke novine, 13. XI 1987, XLIII, br. 45, str. 2.
Kratak izveštaj sa sastanka komunisti subotičkog NP na kojem je data kritička ocena rada pozorišta.

850. Slike naših doba / M. M. — Subotičke novine, 13. XI 1987, XLIII, br. 45, str. 11.
Nekoliko izvoda iz meksičke štampe i nekoliko utisaka naših glumaca o meksičkom pozorišnom festivalu „Servantino“ na kojem je subotičko NP osvojilo publiku i kritičare.

851. Zbirka nerešenih problema / M. M. — Subotičke novine, 13. XI 1987, XLIII, br. 45, str. 4.
Kratak razgovor o subotičkom NP sa Nevenkom Bašić-Palković, predsednikom Sekcije za kulturu OK SSRNV.

852. El tudtnok mondani a világról mindent (Mogli smo da kažemo sve o svetu) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 16. XI 1987, XLIV, br. 316, str. 7.
Intervju sa Marijom Albert, glumicom subotičkog NP povodom njenog penzionisanja.

853. Dobri umetnici i poslovni rezultati / M. H. — Dnevnik, 17. XI 1987, XLV, br. 14747, str. 13.
Belaška sa Zbora radnih ljudi subotičkog NP.

854. Devetomesečni obračun pozitivan / M. M. — Subotičke novine, 20. XI 1987, XLIII, br. 46, str. 2.
U subotičkom NP održan Zbor radnih ljudi na kojem je usvojen devetomesečni obračun, koji je pokazao da NP posluje bez gubitaka.

855. Programski dobro — finansijski nezavisno / H. Popov. — Dnevnik, 21. XI 1987, XLV, br. 14751, str. 11.
Odgovori na delegatska pitanja u subotičkom NP.

856. Koinko para — toinko teatra / M. H. — Dnevnik, 24. XI 1987, XLV, br. 14754, str. 12.
O sprovođenju usvojenog pozorišne koncepcije u subotičkom NP.

857. Napirenden a Ristići színházkonceptió : a Szocialista Szövetség szabadkai közéleti választmányá művelődési szakosztályának ülése (Na dnevnom redu Ristićeve koncepcije pozorišta : sednica odseka za kulturu

Socijalističkog saveza opštine Subotice) / G. (Gombás) G. (Gabriella) — sy. (Széllősy Vágó László). — Magyar Szó, 24. XI 1987, XLIV, br. 324, str. 15. Izveštaj sa sednice.

858. Delegacije odbile raspravu o pozorištu / M. Ilievović. — Dnevnik, 21. XI 1987, XLV, br. 14757, str. 11. Delegacije Opštinske skupštine Subotice odbile raspravu o NP jer informacija o radu pozorišta nije na vreme dostavljena delegatima.

859. Traže čiste račune / Mladenko Popadić. — Politika ekspres, 27. XI 1987, XXV, br. 8524, str. 10. Delegacije Skupštine opštine Subotice odozlogle raspravu o stanju u subotičkom pozorištu.

860. Odložena rasprava / P. P. — Večernje novosti, 27. XI 1987, XXXV, br. 11202, str. 18. Rasprava o subotičkom NP, koja je trebala da bude na dnevnom redu sednice Skupštine, odozlogle je jer materijal delegatima nije dostavljen na vreme.

861. Čekaју „čiste račune“ / С. Станојевић, М. Мишић. — Борба, 27. XI 1987, LXVI, br. 331, str. 8. Rasprava o subotičkom NP odozlogle je decembar jer delegati nisu materijal dobili na vreme.

862. Az embert lenyűgözi az élet (Coveka očarava život) / Bartus Gabriella. — Magyar Szó, 28. 29. 30. XI 1987, XLIV, br. 328, str. 16. Razgovor sa glumcem Novosadskog pozorišta Artodom Bakota, povodom njegovog prelaska u subotičko NP.

863. Put sveke vlasti / Danilbor Foretić. — Cena, 1987, XXII, knj. II, br. 4-5, str. 70-72. O predstavama „Richard III“ В. Шекспира у режији Љ. Ристића и извођењу НП из Суботике.

864. Umetnost zajedničkog življenja / Piroška Đurjaš; prevod Laslo Kiraly. — Rukovet, 1987, XXXIII, knj. LXX, br. 4, str. 385-389. Razgovor o subotičkom NP sa Janošem Siverijem.

865. Istina i stvarnost / Marko Kovačević. — Scena, 1987, XXII, knj. II br. 4-5, str. 32-39. Na 28. festivalu jugoslovenskog teatra u Sarajevu učestvovalo je NP iz Subotice sa predstavom „Zeinimuro“ u režiji Damira Bartola, „Sajdon“ u koreo-režiji Nade Kotović i „Richard III“ u režiji Ljubiše Ristića.

866. Režija kao utopijska umetnost / Radoslav Lazić. — Rukovet, 1987, XXXIII, knj. LXX, br. 5, str. 473-487. Razgovor sa Ljubišom Ristićem, upravnikom subotičkog NP.

867. Pozorište kao dežurni krivac / A. Nikolić. — Politika, 1. XII 1987, LXXXIV, br. 26637, str. 10. O ostvarenjima i finansijskim neuspesima u NP u Subotici, te o razgovorima u javnosti.

868. Ristića ne vole baš svi / С. Станојевић. — Борба, 2. XII 1987, LXVI, br. 336, str. 8.

869. Troškovičnik za avantgardu / Mилутин Мишић, Рудолф Рузман. — Борба, 3. XII 1987, LXVI, br. 337, str. 8.

870. Međunarodna nagrada našem glumcu / Н. П. — Политика, 3. XII 1987, LXXXIV, br. 26639, str. 13. Nagradu za glumcu на Festivalu филма и телевизије у Рио де Жанеиру добио је glumac НП у Суботици Дебреј Денеш.

871. A jó hír rádióján jár (Dobra vest se širi preko radija) / -sy (Széllősy Vágó László). — Magyar Szó, 3. XII 1987, XLIV, br. 331, str. 15. Intervju sa Denešom Debrejcem glumcem subotičkog NP koji je dobio u Rio de Janeirou prvu nagradu za najbolju mušku ulogu na filmskom, video i tv festivalu.

872. Két év mérlegén : mi van a kulisszák mögött? (Dve godine na terazijama : šta ima iza kulisa?) / Csorós Mihály. — 7 Nap, 4. XII 1987, XLII, br. 49, str. 31. O programskoj politici u poslednje dve godine subotičkog NP.

873. Hamis boltív : mi van a kulisszák mögött? (Lažni svod : šta ima iza kulisa?) / Dudás Károly. — 7 Nap, 4. XII 1987, XLII, br. 49, str. 28-29. Rasprava o radu subotičkog NP na sednici sekcije za kulturu Socijalističkog saveza opštine Subotica.

874. Tiszta vizet a pohárba : mi van a kulisszák mögött? (Sređiti račune : šta ima iza kulisa?) R. A. — 7 Nap, 4. XII 1987, XLII, br. 49, str. 30. Osvrt na rad, finansijsko poslovanje i gubitke subotičkog NP.

875. Ритуал са уметником / Владимир Кошчић. — Дневник, 7. XII 1987, XLV, br. 14765, str. 6. Приказ представе А. Шпиклића „Ничање“ Кула glumишта у subotičkom НП.

876. Kad занос покрене сумње / Вера Вуковић. — Борба, 7. XII 1987, LXVI, br. 341, str. 8. O догађајима у Будви и Котору за време Ју-феста у организацији subotičkog НП и finansijsким показатељима.

877. Као савним обична ствар / Мирјана Шимоковић. — Дневник, 8. XII 1987, XLV, br. 14766, str. 15. Subotičки glumac Денеш Дебреј добио награду у Рио де Жанеиру за главну улогу у филму „Старатељство“ режисера Никола Ердеша.

878. Киш и Ристић у Европском форуму. Борба, 9. XII 1987, LXVI, br. 343, str. 10. Vest да су Данило Киш и Љубиша Ристић позвани да учествују на Европском форуму уметника у Амстердаму.

879. Киш и Ристић на „Европском форуму уметника“ — Политика, 9. XII 1987, LXXXIV, br. 26645, str. 16.

Режисер НП из Суботике Љубиша Ристић учествоваће на овом скупу који ће се одржати између 10. и 14. децембра.

880. Позив Кишу и Ристићу — Вечерње новости, 9. XII 1987, XXXV, br. 11204, str. 16.

Vest да су Данило Киш и Љубиша Ристић позвани да учествују на Европском форуму уметника у Амстердаму.

881. Kortárs szerzők művei : szabadtéri Népszínház jövő évi tervei (Dela savremenih autora : plan subotičkog Narodnog pozorišta za iduću godinu) / R. E. — Magyar Szó, 9. XII 1987, XLIV, br. 337, str. 13. Detaljan plan repertoara subotičkog NP za iduću godinu.

882. Друштво плаћа девет премијера. — Subotičke novine, 11. XII 1987, XLIII, br. 49, str. 2.

Vest да је на збору радних ljudi subotičkog NP predložen repertoar за 1988. godinu.

883. Прва улога прва награда / М. М. — Subotičke novine, 11. XII 1987, XLIII, br. 49, str. 4.

Kratak razgovor sa Denešom Debrejcem, glumcem subotičkog NP, koji je na Međunarodnom festivalu za film, televiziju i video u Rio de Janeirou dobio prvu nagradu za glavnu ulogu u filmu „Staratelj“ reditelja Pala Erdeša.

884. Uzaludni izazov uzaludnog / M. Miko- vić. — Subotičke novine, 11. XII 1987, XLIII, br. 49, str. 5.

Kratik prikaz premijere D. Šikića „Rocking-njihanje“ koju su pripremili i izveli Damir Bartol i Dubravka Šikić na sceni subotičkog NP.

885. A közönség: ezerfejű cézar (Publika je cezar sa hiljadu glava) / Pósa Rózsa. — 7 Nap, 11. XII 1987, XLII, br. 50, str. 52. Razmišljanja o zadacima pozorišta i o subotičkom NP.

886. Ristić i Kiš u Amsterdamu. — Subotičke novine, 11. XII 1987, XLIII, br. 49, str. 2.

Vest да су Данило Киш и Љубиша Ристић позвани на Европски форум уметника у Амстердаму.

887. Сцена са више параза / Ст. — Мисао, 11. XII 1987, XIII, br. 28, str. 24-25.

Subotička o проблемима свог НП.

888. Шта се плаћа? / Сл. Станојевић. — Вечерње новости, 12. XII 1987, XXXV, br. 11207, str. 18.

O неспоразумима subotičkog НП и СМЗ културе Војводине у погледу финансирања делатности овог позоришта.

889. Ослонац: гости / Р. Р. — Борба, 14. XII 1987, LXVI, br. 438, str. 8.

O програму рада subotičkog НП за 1988. godinu.

890. У сенци позоришта / Лука Иковић. — Политика, 16. XII 1987, LXXXIV, br. 26652, str. 12.

O материјалном стању НП у Суботици, о изјавима Љубише Ристића и о разговорима многих делегација и јавности.

891. A mi régi emberünk (Nas̄ čovek iz Rija) / B. [Baracius] Z. [Zoltán]. — / Nap, 18. XII 1987, XLII, br. 51, str. 27. Razgovor sa Denešom Debrečijem, glumcem subotičkog NP dobitnikom nagrade za najbolju mušku ulogu na međunarodnom filmskom festivalu u Rio de Zaneriu.

892. Močuha i „krahena“ / P. P. — Borba, 21. XII 1987, LXVI, br. 355, str. 10. Radnički savet subotičkog NP prihvatio program rada za 1988. godinu, kojim se predviđa devet premijera.

893. Buvlja tijača antikomunizma / Danilo Erakovič. — Borba, 22. XII 1987, LXVI, br. 356, str. 8.

Analizirajući rezultate kulturne manifestacije „Grad-teatar“ Opštinski komitet SK Bude zamorio što je manifestacija bila preusmerena pojedincu, Ljubišu Ristiću u subotičkom NP.

894. Rec imaju delegati / M. Ignatovič. — Dnevnik, 22. XII 1987, XLV, br. 14780, str. 10.

Poslovanje subotičkog NP pred vešćima Skupštine opštine.

895. Istina još čeka / M. Popadič. — Politika ekspres, 23. XII 1987, XXV, br. 8548, str. 7.

O raspravama u subotičkom NP i o zahtevu da Lj. Ristić analizira u repertoaru dozira prema prosečnom gledaocu.

896. Dobar loš teatar / S. Stanojevič. — Borba, 23. XII 1987, LXVI, br. 357, str. 8.

Izveštaj sa sastanka Skupštine opštine i SIZ kulture Subotice na kojem se razgovaralo o NP.

897. Oprečne ocene / S. Stanojevič. — Večernje novosti, 23. XII 1987, XXXV, br. 11215, str. 18.

Na zajedničkoj sednici sva tri veša SU Subotice i SIZ kulture Subotice, izrečena su različita mišljenja o radu NP i naročito o rezultatima njegovog finansijskog poslovanja.

898. Pozorište po meri mogućnosti. / Dnevnik, 24. XII 1987, XLV, br. 14782, str. 15.

Delegati Skupštine opštine Subotica izjasnili su se za NP.

899. Pozorištu podrška, uz primedbe / Lj. Đ. — Subotičke novine, 25. XII 1987, XLIII, br. 51, str. 1.

Na zajedničkom sastanku delegata Skupštine opštine i Skupštine SIZ kulture, posle dvopredčasovne rasprave, usvojen izveštaj o radu subotičkog NP.

900. Traže se i „klasične“ predstave / Lj. Đorđević. — Subotičke novine, 25. XII 1987, XLIII, br. 51, str. 3.

Izvod iz diskusija delegata sa zajedničkog sastanka sva tri veša Skupštine opštine i Skupštine SIZ-a kulture, na kojem se raspravljalo o radu pozorišta.

901. Ristićeva mučna pobeda / Slobodan Stanojevič. — Borba, 28. XII 1987, LXVI, br. 362, str. 9.

Komentar povelom izveštaja o radu subotičkog NP koji je uz neke negativne

ocene usvojen na sastanku sva tri veša Skupštine opštine i SIZ kulture Subotice.

902. Život i zamrzuta istorija / M. Mikočić. — Subotičke novine, 30. XII 1987, XLIII, br. 52, str. 13.

Kratak istorijski pregled pozorišnih događaja u subotičkom NP, sa naglaskom na zgradu i prostor za izvođenje predstava.

903. Teatar ostao u papirima / Slobodan Stanojevič. — Subotičke novine, 30. XII 1987, XLIII, br. 52, str. 12-13.

Članak o obnovi zgrade subotičkog NP o kojoj se govori još od 1971. godine u dokumentima pokrajinskih organa, i razgovor o tome sa Đorđem Obradovićem, sekretarom SIZ kulture Vojvodine.

904. Modernere preobrazbe / Dalibor Foretič. — Sjena, 1987, XXII, knj. II, br. 6, str. 25-30.

O Moderner u Festu u predstavama prikazanim u izvođenju subotičkog NP.

905. Afera u subotičkom pozorištu / Zoran Glušević. — Sjena, 1987, XXII, knj. II, br. 6, str. 34-39.

O radu subotičkog NP i njegovom upravljanju Ljubišu Ristiću.

906. Budućnost je ono što tražimo od Arputi / Petar Marjanovič. — Sjena, 1987, XXII, knj. II, br. 6, str. 30-34.

Na Opatovskom letu 1987. učestvovali Lj. Ristić i H. Kokotović sa svojim predstavama.

907. Csak ez az egy színházunk van (Imamo samo ovo jedno pozorište) / Dudás Károly. — 7 Nap, 1. I 1988, XLIII, br. 1, str. 14.

Izveštaj sa zajedničke sednice Izvršnog veća Opštinske skupštine Subotice i SIZ kulture Subotice o radu Narodnog pozorišta.

908. Pozorištu dodatnih 9,5 miliona. — Subotičke novine, 8. I 1988, XLIV, br. 1, str. 2.

Skupština SIZ kulture Vojvodine donela re-balans finansijskog plana za 1987. godinu, po kojem su dodeljena dodatna sredstva nekim ustanovama među kojima je i subotičko NP.

909. Odatélték a Bodrogvári-díjat (Dodeljena je Nagrada Bodrogvári) / re. — Magyar Szó, 9. I 1988, XLV, br. 7, str. 19.

Vest da je u Subotici dodeljena nagrada „Bodrogvári“ za 1987. g. među ostalima i umetnici Gabrieli Jonás za njenu kreaciju na YU FEST-u.

910. Nismo doživeli poraz / Dalibor Foretič. — Danas, 12. I 1988, VI, br. 308, str. 42-44.

Razgovor sa Ljubišom Ristićem, direktorom subotičkog NP, o situaciji u kojoj se našlo ovo pozorište.

911. Odživlost i preživlost. — Subotičke novine, 15. I 1988, XLV, br. 2, str. 4.

Kratak razgovor sa Atilom Andrašijem, rediteljem subotičkog NP, pred premijeru predstave „Smrt trgovačkog putnika“ u njegovoj režiji.

912. Smrt u Sinagogi. — Večernje novosti, 15. I 1988, XXXVI, br. 11235, str. 18.

Vest o premijeri subotičkog NP „Smrt trgovačkog putnika“ Artura Milera u režiji Andrašija Atile.

913. Tambura, stih i gluma. — Subotičke novine, 15. I 1988, XLIV, br. 2, str. 11.

Kratak razgovor sa dobitnicima nagrade SIZ-a kulture „Dr Ferenc Bodrogvári“, među kojima je i Gabrijele Jonás, glumica subotičkog NP.

914. A gondolkodó embert megjelenteni (Prikazati čoveka koji razmišlja) / B. [Baracius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 17. I 1988, XLV, br. 15, str. 13.

Intervju sa Gabrielom Jonás, glumicom subotičkog NP dobitnicom nagrade „Bodrogvári“.

915. Az ügynök a zsinagógában (Trgovački putnik u Sinagogi) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 19. I 1988, XLV, br. 17, str. 14.

Prikaz premijere drame Artura Milera „Smrt trgovačkog putnika“ u režiji Atile Andrašija u izvođenju subotičkog NP.

916. „Dupla eksplozija“ — za mesec dana. — Subotičke novine, 22. I 1988, XLIV, br. 3, str. 2.

Vest da je odložena premijera predstave „Dupla eksplozija“ Lasla Vegela, reditelja Ljubise Ristića u subotičkom NP.

917. Izuzetna penzija Laslu Patakiju / Lj. Đ. — Subotičke novine, 22. I 1988, XLIV, br. 3, str. 1.

Vest da je Kulturno-prosvetna zajednica Vojvodine predložila da se Laslu Patakiju, osnivaču i glumcu subotičkog NP, dodeli izuzetna penzija za dugogodišnji rad.

918. Egy színesz naplójából (Iz dnevnika jednog glumca) / Faragó Árpád. — Magyar Szó, 23. I 1988, XLV, br. 21, str. 14.

O programu drame Zoltana Baraciusa „Subota i nedelja“ u subotičkom NP iz 1977. g.

919. Onstajanje u snu nevoljama / Danica Kezman. — Dnevnik, 23. I 1988, XLVI, br. 14810, str. 11.

O radu, planovima i problemima NP u Subotici.

920. Sir László Patakiért (Za ser Lasla Patakija) / Posa Rózsa. — Magyar Szó, 26. I 1988, XLV, br. 24, str. 14.

Reportaža u vezi sa penzionisanjem Lasla Patakija istaknutog umetnika vojvodanskog pozorišnog života.

921. Dva mađarska komada. — Večernje novosti, 28. I 1988, XXXVI, br. 11295, str. 18.

Vest da subotičko NP priprema dve predstave po delima mađarskih pisaca: „Osnivač grada“ Berba Koiraala u režiji Ljubiše Ristića i „Mala mađarska porirografija“ Petra Esterhazija u režiji Andrašija Atile.

922. Az ügynökfiak halála (Smrt sinova trgovačkog putnika) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 29. I 1988, XLIII, br. 5, str. 30.

Prikaz premijere drame Artura Milera „Smrt trgovačkog putnika“ u režiji Atile Andrašija u izvođenju subotičkog NP.

923. U pripremi dve prizvedbe / M. Miković. — Subotičke novine, 29. I 1988, XLIV, br. 4, str. 11. Clanak o Đerđu Konradu i Peteru Esterhaziju, književnicima iz Madarske, sa kojima je subotičko NP potpisalo ugovor o prizvedbi njihovih dela na sceni subotičkog NP.

924. Život iza smrti / M. Miković. — Subotičke novine, 29. I 1988, XLIV, br. 4, str. 11. Prikaz predstave „Smrt trgovačkog putnika“ u režiji Atile Andrašija, u prevodu Tamása Ungvárija, dramatičarici Janoša Siverija i izvođenju subotičkog NP.

925. Fogalmazzunk árnyaltában : színházunk színművészetünk ügyében (Izrazimo se selektivnije : u interesu našeg pozorišta, naše pozorišne umetnosti) / Satai Pál. — 7 Nap, 29. I 1988, XLIII, br. 5, str. 52–53. Doprinos povodom devetomesečnog izveštaja o radu subotičkog NP.

926. Négyből egy : a Palicsi Molière-fesztiválról (Od četiri jedan : sa Molijer-FEST-a na Palicu) / Csordás Mihály. — Új Szek, 1988, XVIII, br. 1–2, str. 77–81. Recenzija premijera Molijerovih drama „Don Zuan“, „Skola za žene“, „Mizantrop“ i „Tartif“ u izvođenju subotičkog NP.

927. Potrebna je ličnost / Marija Šimokonić. — Dnevnik, 1. II 1988, XLVI, br. 14819, str. 6. Berb Konrad i Peter Esterhazii potpisali ugovor sa subotičkim NP o prizvedbi svojih dela.

928. Egy éve, hogy elment (Ima godinu dana da nas je napustio). — 7 Nap, 5. II 1988, XLIII, br. 6, str. 53. In memoriam Bele Garai, glumca subotičkog NP.

929. Premijera krajem februara. — Subotičke novine, 5. II 1988, XLIV, br. 5, str. 2. Vest da je utvrđen datum premijere predstave „Dupla eksplozija“ u subotičkom NP.

930. Фебруар у суботичком позоришту / M. III. — Dnevnik, 9. II 1988, XLVI, br. 14827, str. 14. Besedna o pozorišnom životu. O gostovanju beogradskog pozorišta u o skorou premijeri u subotičkom NP.

931. Konrad i Esterhazii / M. Popadić. — Politika ekspres, 9. II 1988, XXVI, br. 8593, str. 8. Uskoro na sceni NP u Subotici delo Berba Konrada „Ostina grada“ i Petera Esterhazija „Mala mabarska pornografija“.

932. Atadják a Bodrogvári Díjat (Predaće se nagrada „Bodrogvári“) / re. — Magyar Szó, 11. II 1988, XLV, br. 40, str. 13. Među nagrađenima je i Gabrijela Jonaš, umetnica subotičkog NP.

933. Umesto tri — dva gostovanja. — Subotičke novine, 12. II 1988, XLIV, br. 6, str. 2. Vest da će u Subotici gostovati samo dva pozorišta iz Beograda SIC i Narodno pozorište, a gostovanje Jugoslovenskog dramskog pozorišta je odloženo.

934. Titoverbászon vendégszerepel a Szabadkai Népszínház (Subotičko Narodno pozorište gostuje u Titovom Vrbasu) / M-t. — Magyar Szó, 13. II 1988, XLV, br. 42, str. 12. Najava gostovanja sa operetom „Grotica Marica“.

935. Eszterházy Péter drámája Szabadkán (Drama Petera Esterhazija u Subotici) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 16. II 1988, XLV, br. 45, str. 14. Intervju sa rediteljem iz Madarske Andrašem Jelešom pred premijeru drame Petera Esterhazija „Mala madarska pornografija“ na sceni subotičkog NP.

936. Живот од старе славе / A. Младеновић. — Дневник, 20. II 1988, XLVI, br. 14838, str. 11. O nevolama subotičkog NP.

937. У центру домаћи писан / M. Шимоконић. — Дневник, 22. II 1988, XLVI, br. 14840, str. 6. Интервју са Нилом Кокотовић, о репертоару суботичког НП у овој сезони.

938. Az igazság pillanata („Trenutak istine“) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 23. II 1988, XLV, br. 53, str. 14. Intervju sa glumicom Evom Kasa, nosiocem glavne uloge u komediji Miodraga Đurđevića „Trenutak Istine“ na sceni subotičkog NP.

939. Tradicionalizam i europejstvo. — Subotičke novine, 26. II 1988, XLIV, br. 8, str. 4.

Kratak razgovor sa Laslom Vegelom, književnikom, pred premijeru subotičkog NP „Pretapanje“ koja je radena prema njegovom romanu „Dupla eksplozija“.

940. Attüntetésék („Pretapanje“) / mark [Barácius Zoltán]. — 7 Nap, 28. II 1988, XLIII, br. 9, str. 55.

Najava premijere drame Lasla Vegela „Pretapanje“ u režiji Ljubiše Ristića u subotičkom NP.

941. Egy világ küzdelme önmagával (Borba predstave sveta sa samim sobom) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 2. III 1988, XLV, br. 60, str. 15.

Prikaz premijere drame „Pretapanje“ Lasla Vegela u izvođenju subotičkog NP.

942. Moñ zaobilazne strategije / Владимир Копица. — Дневник, 2. III 1988, XLVI, br. 14849, str. 11.

Recenzija premijere „Pretapanje“ prema romanu „Dupla eksplozija“ Lasla Vegela u režiji Lj. Ristića na sceni NP u Subotici.

943. Jedna ljubavna priča / M. Miković. — Subotičke novine, 4. III 1988, XLIV, br. 9, str. 4.

Prikaz predstave „Pretapanje“ u režiji Ljubiše Ristića i izvođenju subotičkog NP.

944. Pozorištima — 700 miliona / Slobodan Stanojević. — Subotičke novine, 4. III 1988, XLIV, br. 9, str. 10.

Skupština SZ kulture Vojvodine usvojila Program rada sa finansijskim planom za 1988. godinu po kojem će subotičko NP dobiti 700 miliona za svoju delatnost.

945. Nema novca, ali ni kriterija / Laslo Kiralj. — Subotičke novine, 11. III 1988, XLIV, br. 10, str. 11.

Izvod iz javne rasprave o raspodeli sredstava SZ-a kulture Vojvodine za 1988. g., po kojoj će subotičko NP dobiti 700 miliona, koja je održana u Subotici uz učešće predstavnika vodećih kulturnih ustanova u Baci.

946. Užasavam se „glume“ / M. Miković. — Subotičke novine, 11. III 1988, XLIV, br. 10, str. 12. Razgovor sa Žitom Đeneš, glumicom subotičkog NP.

947. Творач чудесних приповетки / В. Пор. — Политика експрес, 17. III 1988, XXVII, br. 8630, str. 9. Сусрет са маварским писцем П. Естерхазијем чије дело „Мала маварска порнографија“ ће се играти у суботичком НП.

948. Régmúlt, múlt és jelen (Davnoprosio, prošlo i sadašnje) / Csordás Mihály. — 7 Nap, III 1988, XLIII, br. 12, str. 30. Recenzija premijere drame „Attün/tet/ések“ („Pretapanje“) po adaptaciji „Dupla eksplozija“ Lasla Vegela u režiji Ljubiše Ristića u subotičkom NP.

949. Nostalgični kabare / M. Miković. — Subotičke novine, 18. III 1988, XLIV, br. 11, str. 4. Kratak prikaz kabaretske predstave „Nema starih viceva“ prema tekstovima Fridesa Karintija, Dežca Keler, Ferenc Molnara i Karolja Notija u izvođenju glumaca subotičkog NP.

950. Megérezték a közönség óhaját (Osetili su želju publike) / Stork Piroksa. — Magyar Szó, 23. III 1988, XLV, br. 81, str. 12. O uspešnom gostovanju subotičkog NP u Telecki sa kabaretskom predstavom.

951. Iza pozorišnih kulisa / Ivan Bratić. — Subotičke novine, 25. III 1988, XLIV, br. 12, str. 12.

Komentar povodom žalbi četiri radnika subotičkog NP Sudu udruženog rada, pošto žalbe nisu usvojene na radničkom savetu pozorišta.

952. Attüntetésék („Pretapanje“) / Gerold László. — Hid, 1988, LII, br. 3, str. 419–422. Recenzija premijere drame Lasla Vegela „Pretapanje“ u režiji Ljubiše Ristića u izvođenju subotičkog NP.

953. „Direkt“ na pozorišnim daskama. — Subotičke novine, 1. IV 1988, XLIV, br. 13, str. 2.

Vest o predstojećoj premijeri satiričnog kabarea „Direkt“ u izvođenju Udruženja dramskih umetnika Subotice u foajeu subotičkog NP.

954. Igranje o trošku drugih? / M. M. — Subotičke novine, 1. IV 1988, XLIV, br. 13, str. 11.

O pripremama subotičkog NP za ovogodišnji Yu-fest za koji su predviđene 22 premijere u Subotici i crnogorskom primorju.

955. Direkt / M. M. — Subotičke novine, 8. IV 1988, XLIV, br. 14, str. 4.

Kratak prikaz kabaretske predstave „Direkt“ u izvođenju subotičkih glumaca.

956. У равни реалитичког театра / Павле Анагност. — Дневник, 12. IV 1988, XLVI, бр. 14890, стр. 13.
У ХНК у Слангу Љ. Ристић је редитељ, а Нада Кокотовић кореограф опере „Бакоња Фро Брие“ Славније Бомбардаци.

957. Misao ispred vremena / Z. P. — Subotičke novine, 15. IV 1988, XLIV, бр. 15, стр. 11.
Razgovor sa Petrom Georgievskim, glumcem subotičkog NP.

958. Инспектори открили преступе / М. Игњатовић. — Дневник, 29. IV 1988, XLVI, бр. 14907, стр. 14.
О пословању суботичког НП. Пријава против Љ. Ристића и Спасоја Шанина.

959. Правни лек за досаду / М. По. — Политика експрес, 29. IV 1988, XXVII, бр. 8673, стр. 8.

О предстви „Директ“ сачињеној од афоризма на сцени суботичког НП.

960. Feljelentés a szabadtéri Népszínház ellen (Пријава против суботичког Народног позоришта) / V. [Valihora] I. [István]. — Magyar Szó, 29. IV 1988, XLV, бр. 118, стр. 9.
Vest da je služba SDK u Subotici podnela prijavu protiv subotičkog NP zbog nezakonitosti u finansijskom poslovanju.

961. Непријатни наговештаји / А. Ивковић. — Политика, 3. V 1988, LXXXV, бр. 26786, стр. 10.

О несугласицама у НП у Суботици, о успешности позоришној години, али са финансијским неуспесима.

962. Бројке су неумољиве / Љ. Васић. — Политика, 4. V 1988, LXXXV, бр. 26787, стр. 12.

О пријави САК за привредне преступе против НП у Суботици.

963. Крак позоришног чуда? / М. Мишин, Р. Рудман. — Борба, 5. V 1988, LXVII, бр. 126, стр. 9.

Чланак о пословању суботичког НП поводом поднете пријаве Јашном тужилаштву за више привредних преступа ове установе.

964. Прикривен губитак / В. Н. — Вечерње новости, 5. V 1988, XXXVI, бр. 11210, стр. 14.
САК Суботине поднела пријаву против суботичког НП због привредних преступа.

965. Gubitak, ipak, postojao / M. Miković. — Subotičke novine, 6. V 1988, XLIV, бр. 18, стр. 3.

Nakon provjere poslovanja subotičkog NP, SDK utvrdila nepravilnosti i podnela prijavu tužilaštvu.

966. Odložena turneja u SRN / M. M. — Subotičke novine, 6. V 1988, XLIV, бр. 18, стр. 2.
Vest da je gostovanje subotičkog NP u Zapadnu Nemačku odloženo.

967. Губитак због дуга? / С. Вучковић. — Вечерње новости, 7. V 1988, XXXVI, бр. 11212, стр. 22.

Разговор са Љубишом Ристићем, директором суботичког НП, о пословању позоришта а поводом поднете оптужнице против ове установе за привредни преступ.

968. Fügördült a függöny a Szabadtéri Népszínházban (Podignuta je zavesa u subotičkom Narodnom pozorištu) / Gombás Gabriella Szöllösy Vágó László, Valihora István. — Magyar Szó, 8. V 1988, XLV, бр. 125, стр. 11.

Razgovor sa delegatima skupštine povodom izveštaja Službe društvenog knjigovodstva o nezakonitom korišćenju novčanih sredstava u subotičkom NP.

969. Поднет оптужни предлог / М. Игњатовић. — Дневник, 8. V 1988, XLVI, бр. 14912, стр. 10.

О привредном преступу Спасоја Шанина и Љубише Ристића у суботичком НП.

970. Elnapolt vendéjáték (Odgođeno gostovanje) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 10. V 1988, XLV, бр. 127, стр. 15.
Vest da je gostovanje subotičkog NP u SR Nemačkoj sa komadom „Madač komentari“ za sada odgođeno.

971. Менише исправиле биланс / „Дневник“. — Мисао, 12. V 1988, XIII, бр. 14, стр. 26.

О неправилностима у пословању суботичког НП.

972. Пет пранзвелац за Немачку / М. Шинковић. — Дневник, 14. V 1988, XLVI, бр. 14920, стр. 11.

Суботичко НП гостоваће у Немачкој у граду Берлину и Манхајму.

973. A kocka el van zárva : minikaszinóból nagy színházi botrány (Kocka je zatvorena : od mini kockarnice veliki pozorišni skandal) / Valihora István. — Magyar Szó, 15. V 1988, XLV, бр. 132, стр. 15.
О финансијским малверзацијама у корист суботичког НП.

974. Vendéjáték Nyugat-Berlinben (Gostovanje u Zapadnom Berlinu) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 17. V 1988, XLV, бр. 134, стр. 13.
Pred gostovanjem subotičkog NP u SR Nemačkoj o repertoaru i planovima.

975. Színházi múltunk dokumentuma (Dokument naše pozorišne prošlosti) / Barácius Zoltán. — Magyar Szó, 18. V 1988, XLV, бр. 135, стр. 12.
Razgovor sa slikarom Palom Petrikom, scenografom subotičkog NP, povodom njegove izložbe.

976. Avioni, kamioni, milioni... / M. Miković. — Subotičke novine, 20. V 1988, XLIV, бр. 20, стр. 4.
О финансијском пословању суботичког НП.

977. Лажно смо оптужени / Зорница Пашић. — ТВ новости, 20. V 1988, XXV, бр. 1221, стр. 8-9.

Разговор са Љубишом Ристићем, директором и редитељем суботичког НП, о финансијском пословању и репертоару ове установе.

978. Окончана афера Позориште — „Арос“ / М. Игњатовић. — Дневник, 24. VI 1988, XLVI, бр. 14961, стр. 12.
Пред Виселм Висел суд у Суботици Љубиша Ристић кажњен судом са 250.000 динара а Спасоје Шанин са 300.000 динара и забраном говора финансијских и књиговодствених послова.

979. У паузама — репризе / М. Понадић. — Политика експрес, 24. V 1988, XXVII, бр. 8696, стр. 7.
О суботичкој позоришној сезони која завршила није била мршавица, само две репризе.

980. Програм је добар / С. П. — Политика, 24. V 1988, LXXXV, бр. 26807, стр. 12.
О договору НП из Суботине и Љубише Ристића са Саветом летњег фестивала „Град театар 88“ у Будви.

981. Позориште је озбиљна ствар / В. Мићуновић. — Политика, 27. V 1988, LXXXV, бр. 26810, стр. 14.

Поздравна реч глумца из Суботине Ласла Патакија на отварању 33. Југословенских позоришних игара.

981a. Ma kezdődnek a Sterija Játékok (Danas počinje Sterijino pozorje) / b-c. [Barácius Gabriella]. — Magyar Szó, 26. V 1988, XLV, бр. 143, стр. 1.
Doajen vojvodanskih glumaca Laslo Pataki otvara 33. Sterijino pozorje u SNP.

982. Љубиша Ристић прескуп за Будву и Котор / С. Паповић. — Политика, 30. V 1988, LXXXV, бр. 26813, стр. 13.

Суботички театар тражи нова места за програм Ју-феста, јер се трократи Ју-фест Будва-Суботица-Котор неће одржати.

983. Premijerna izvođenja u Milhajmu / A. I. — Subotičke novine, 3. VI 1988, XLIV, бр. 22, стр. 2.

Vest o uspešnom gostovanju subotičkog NP u Nemačkoj.

984. Ott bemutató Nyugat-Berlinben és az NSZK-ban (Pet premijera u Zapadnom Berlinu i SR Nemačkoj) / sy [Szöllösy Vágó László]. — Magyar Szó, 9. VI 1988, XLV, бр. 157, стр. 10.

Sumiranje gostovanja subotičkog NP sa predstavama „Madač komentari“, „LP“, „Judit“, „Heimat“ i „Tartif“.

985. Glumci o berlinskoj publici / A. I., M. M. — Subotičke novine, 10. VI 1988, XLIV, бр. 23, стр. 11.

Kratak razgovor sa glumcima subotičkog NP o utiscima sa gostovanja po Nemačkoj.

986. Az ember tragédiája Nyugat-Berlinben („Covekova tragedija“ u Zapadnom Berlinu) / Farkas József György. — 7 Nap, 10. VI 1988, XLIII, бр. 24, стр. 32.

Članak preuzet iz Nepsabadšaga, novina koje izlaze u Madarskoj, o uspešnoj predstavi „Madač komentari“ u izvođenju subotičkog NP u Zapadnom Berlinu.

987. YU FEST na Paliću — od 1. jula / M. Miković. — Subotičke novine, 10. VI 1988, XLIV, бр. 23, стр. 11.

Subotičko NP završilo uspešno gostovanje u Nemačkoj i priprema se za početak YU FEST-a na Paliću.

988. Reagovanja iz strane štampe / prevod T. V., L. Klj. — Subotičke novine, 10. VI 1988, XLIV, бр. 23, стр. 11.

Kratki izvodi iz članaka nekih nemačkih i mađarskih novina u kojima se govori o subotičkom NP.

989. Világshínház Wilmersdorfbán (Svetsko pozorište u Wilmersdorfu) / Szöllösy Vágó

László. — Magyar Szó, 10. VI 1988, XLV, br. 158, str. 21.
Razgovor sa Borkom Pavičević, rukovodiocem centra pozorišne informacije subotičkog NP o gostovanju u Zapadnom Berlinu i SR Nemačkoj.

990. Bíróság előtt a Népszínház ügyvitele (Poslovanje Narodnog pozorišta pred sudom) / G. [Gombás] G. [Gabriella]. — Magyar Szó, 11. VI 1988, XLV, br. 159, str. 4.
Direktor pozorišta Ljubiša Ristić i finansijski direktor Spasoje Šajin su odgovarali zbog finansijskog prestupa u poslovanju pozorišta.

991. Premijere od 1. jula / A. I. — Subotičke novine, 17. VI 1988, XLIV, br. 24, str. 4.
1. jula na Paliću počinje Yu-fest, koji je organizovala Subotica u saradnji sa Kotorom.

992. Ristić i Šajin pred sudom / D. N. — Subotičke novine, 17. VI 1988, XLIV, br. 24, str. 4.
Ljubiša Ristić, direktor subotičkog NP, i Spasoje Šajin, finansijski direktor, naći će se pred Većem Privrednog suda zbog više privrednih prestupa.

993. A fiktiv vältót nem ismerik el (Ne priznaje se fiktivna menica) / Slobodan Stanojević. — 7 Nap, 17. VI 1988, XLIII, br. 25, str. 19.
O poslovanju subotičkog NP i stav SDK.

994. Ozvaničen gubitak za 1986! / S. St. — Subotičke novine, 17. VI 1988, XLIV, br. 24, str. 4.

SDK nije prihvatila žalbu subotičkog NP na rešenje kontrolora SDK Subotice o tome da je 1986. godinu završilo sa gubitkom.

995. YU-FEST Palićson (YU-FEST na Paliću) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 21. VI 1988, XLV, br. 169, str. 15.
Kratak prikaz programa YU-FEST-a na Paliću pred otvaranjem.

996. „Judita“ otvara YU-FEST / A. I. — Subotičke novine, 24. VI 1988, XLIV, br. 25, str. 2.
YU-FEST će početi predstavom „Judita“ prema tekstu Lasla Vegela, u režiji Radeta Šerbedžije.

997. Nyári teátrum (Letnji teatar) / BZ. — 7 Nap, 24. VI 1988, XLIII, br. 26, str. 22.
Plan repertoara subotičkog NP za letnji YU-FEST 1988.

998. „Kabare“ u dvorištu Lífke / D. P. — Subotičke novine, 24. VI 1988, XLIV, br. 25, str. 4.

Kratak razgovor sa Zoranom Vučevićem, glumcem subotičkog NP, o humorističko-satiričnom programu „Kabare“.

999. Kazine za zakulisanje rade / A. Ivković. — Politika, 24. VI 1988, LXXXV, br. 26838, str. 14.

Višini su u Subotici izrekao kaznu 111 Subotičke, Ljubiša Ristiću u Spasoju Šajinu zbog netačnog prikazivanja završnog računa za 1986. godinu.

1000. Teatar, muzika, amaterizam. — Dnevnik, 27. VI 1988, XLVI, br. 14964, str. 6.

U produkciji Korop apr gostuje u subotičkoj HP.

1001. Csak a lehetőségek arányában (Samo prema mogućnostima) / -sy [Szóllósy Vágo László]. — Magyar Szó, 29. VI 1988, XLV, br. 177, str. 15.

Izvršno veće Opštinske skupštine Subotice je raspravljalo o finansiranju ovogodišnjeg YU-FEST-a.

1002. Sátorország : YU-FEST, de nem Palićson, hanem Szabadkán (Pozorište pod šatorom : YU-FEST, ne na Paliću, već u Subotici) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 30. VI 1988, XLV, br. 178, str. 13.
Pred otvaranjem letnjeg programa subotičkog NP, o pozorištu pod šatorom.

1003. Средства за други програм / A. Ivković. — Politika, 30. VI 1988, LXXXV, br. 26844, str. 17.
O materijalnim teškoćama u HP Subotice za finansiranje „Palić-festa“.

1004. Починье Ју фест / М. Шимоковић. — Дневник, 30. VI 1988, XLVI, br. 14967, str. 13.
Пројекат „Енциклопедија“ Данила Киша истовремено ће се играти у Суботини, Сарајеву, Београду, Загребу и Скопљу. У Суботини 1. јула на Палићу почињу представе и изложбе Ју-феста.

1005. „Toldi“ / Gerold László. — Híd, 1988, LII, br. 6, str. 844-845.
Prikaz monodrame „Toldi“ Janoša Aranja u interpretaciji Frideša Kovača, glumca subotičkog NP.

1006. A jugoszláv színháztársak napjai Mülheimben (Dani jugoslovenskog pozorišta u Milhajmu). — Híd, 1988, LII, br. 6, str. 853.
Vest o gostovanju subotičkog NP u Milhajmu.

1007. Zabрана rada za šaina / D. — Subotičke novine, 1. VII 1988, XLIV, br. 26, str. 15.
Vest da je završeno suđenje rukovodiocima subotičkog NP zbog privrednih prestupa u poslovanju u 1986. godini.

1008. Починье „Ју-фест“. — Politika експрес, 1. VII 1988, XXVI, br. 8734, str. 8.
Од 1—23. јула трајаће овогодишњи Ју-фест на Палићу. Извршне се премијерно представе „Јудита“ Ласла Вегела, „Јасновица“ у режији Душана Јовановића, „Енциклопедија“ Д. Киша, а од прошлогодишњих представа „Ричард III“, „Тит Андонић“ и „Балди Мери“.

1009. Коалиција пара — толико фестивала / М. Попадич. — Politika експрес, 1. VII 1988, XXVI, br. 8734, str. 8.
Беспарица озбиљно угрозила овогодишњи „Палић-фест“. Суботичани 10 месеци нису видели ни једну премијеру на српскохрватском језику, а на мабарском језику извасет се две премијере.

1010. Позоришни караван / Р. Рузман. — Вечерње новости, 1. VII 1988, XXXVI, br. 23256, str. 18.

Представама „Хажмат“ у Суботини и „Борис Годунов“ у Котору почиње трећи по реду Ју-фест.

1011. Prednost domaćem piscu / R. R. — Borba, 1. VII 1988, LXVII, br. 182, str. 9.
Na Ju-festu u Subotici i Kotoru biće izvedeno trinaest premijera uglavnom prema delima domaćih pisaca.

1012. Tokom jula 13 premijera u Subotici. — Subotičke novine, 1. VII 1988, XLIV, br. 26, str. 2.
U okviru Yu-festa predviđeno je izvođenje trinaest premijera.

1013. „Heimat“ / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 3. VII 1988, XLV, br. 181, str. 13.
Recenzija premijere drame Kače Čelan „Heimat“ u režiji Dušana Jovanovića i izvođenju subotičkog NP na Yu-Fest-u '88.

1014. Чар полуапстичке вреве / Владимир Копица. — Дневник, 4. VII 1988, XLVI, br. 14971, str. 11.
O представи „Јудита“ Ласла Вегела у режији Радета Шербеџије и извођењу суботичког НП у оквиру Ју-феста '88.

1015. Vendégek Los Angelesből (Gosti iz Los Angelesa) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 5. VII 1988, XLV, br. 183, str. 13.
Letnji program Pozorišta pod šatorom subotičkog NP.

1016. „Judit“ / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 5. VII 1988, XLV, br. 183, str. 13.
Recenzija premijere drame Lasla Vegela „Judit“ u režiji Radeta Šerbedžije i izvođenju subotičkog NP na YU-FEST-u '88.

1017. Пенхоломичко сценско путовање / Владимир Копица. — Дневник, 5. VII 1988, XLVI, br. 14972, str. 12.
У оквиру Ју-феста премијерно је приказана представа Н. Шафранца „Магелан“ загребачког Културног друштва рабена према мотивима анковно-драмских текстова Нирца Шафранца са неколико суботичких сарадника.

1018. Планирана авантура / С. Поповић, В. Минђуновић. — Politika, 6. VII 1988, LXXXV, br. 26850, str. 11.
У улози редитеља Лjубиша Ристић учествује на „Ју-фесту“.

1019. Magellán („Magelan“) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 7. VII 1988, XLV, br. 185, str. 13.
Prikaz premijere predstave „Magelan“ I. Šafranja, u izvođenju pozorišta „Kugla“ iz Zagreba na YU-FEST-u '88 u Subotici.

1020. Ристић између похвала и покуда / Лука Ивковић. — Politika, 7. VII 1988, LXXXV, br. 26851, str. 11.
„Ју-фест“ је почео у Суботини премијером „Хажмат“ Каће Челан у режији Душана Јовановића. У младић се даје и оцена рада Лjубише Ристића.

1021. Bez pravog doživljaja / A. Isakov. — Subotičke novine, 8. VII 1988, XLIV, br. 27, str. 4.
Kratak osvrt na predstave izvedene na Yu-festu: „Heimat“ i „Judita“ u izvođenju subotičkog NP i „Magelan“ I. Šafranja u izvođenju Kugle glumišta iz Zagreba.

1022. Otvorena izložba enformela. — Subotičke novine, 8. VII 1988, XLIV, br. 27, str. 2.

U okviru Yu-festa u foajeu subotičkog NP je otvorena izložba slika pod nazivom „Kontrolirana gesta“.

1023. Predstave iz SSSR, SAD i Meksika. — Subotičke novine, 8. VII 1988, XLIV, br. 27, str. 1.

Vesti da će na Yu-festu gostovati pozorišta iz SSSR-a, SAD-a i Meksika.

1024. G. Sz. Magic Mystery Tourja / Bartus Gabriella. — Magyar Szó, 10. VII 1988, XLV, br. 188, str. 17.
Prikaz premijere koreo-drame Gorana Stefanovskog „LP“ u režiji Nade Kokotović na YU-FEST-u '88 u izvođenju subotičkog NP.

1025. Kultura na veresnju / V. Mihajlović, S. Papanjić. — Politika, 10. VII 1988, LXXXV, br. 26854, str. 12.
O materijalnim teškoćama „Kotor-arta“ koji je počeo u dogovoru sa Ljubomir Ristićem, HP Subotice koje pokriva početne troškove.

1026. Külföldi együttesek vendéglátéka (Gostovanje stranih pozorišta) / B. [Barátság]. Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 12. VII 1988, XLV, br. 190, str. 13.
Program subotičkog NP, Pozorišta pod šatorom.

1027. Igre pod šatorom / J. Jovanović. — Politika ekspres, 12. VII 1988, XXXVI, br. 8745, str. 7.
Učini početka „Avale-festa“ u čijem organizovanju učestvuju i subotičko HP. Iz Novog Sada gostovaje grupa „Na krovu“, a subotičko HP prikazuje predstave „Tit Andronik“, „Anita Berber“, „Hajmat“, „Judit“, „Lionel Plej“ i druge.

1028. Pulažena pohvala / M. Popadić. — Politika ekspres, 12. VII 1988, XXXVI, br. 8745, str. 7.
O subotičkom HP, njegovom radu, JU-festu i nedavnom gostovanju u SR Немачкој.

1029. Krenuo Ju-fest / P. Ruzman. — Večernje novosti, 12. VII 1988, XXXVI, br. 23268, str. 14.
U Subotici u okviru Ju-festa izvedeno već pet premijera od predviđenih trinaest.

1030. Ju-fest u Zagrebu / I. T. — Borba, 13. VII 1988, LXVII, br. 195, str. 8.
Predstave sa Yu-festa prikazivaće se u Zagrebu, gde će nastupiti i subotičko HP.

1031. Az Anita Berber sikere Skopljeban (Uspeh „Anite Berber“ u Skoplju) / Tanjus. — Magyar Szó, 13. VII 1988, XLV, br. 191, str. 14.
Vest o uspešnom gostovanju subotičkog NP.

1032. Ojvidéki nyár (Novosadsko leto) / b-c [Bartus Gabriella]. — Magyar Szó, 14. VII 1988, XLV, br. 192, str. 13.
Izjava direktora Kulturnog centra Novog Sada Vladimira Stanića o početku Novosadskog leta na Petrovaradinskoj tvrđavi u saradnji sa Kotor-artom.

1033. Kotor-art na Dunavu / S. Krpan. — Večernje novosti, 14. VII 1988, XXXVI, br. 52268, str. 22.
Predstavom „Boris Godunov“ Teatra na daskama iz Moskve, počelo gostovanje Ju-festa, odnosno, Kotor-arta u Novom Sadu.

1034. Почини „Игре са сунцем“ / Н. Попов. — Дневник, 14. VII 1988, XLVI, br. 14981, str. 13.

Поред атрактивних позорних представа приказаних на Тврђави учествоваће и неформална група Театар „На крову“ из Новог Сада и суботичко HP.

1035. Са експрес траке. — Политика експрес, 14. VII 1988, XXXVI, br. 8747, str. 9.
Вест да је суботичко HP приказао предвођеним Адриано А „догдог еливи“ Апели тачице „Млада отворен театар“ у Скопљу.

1036. Са експрес траке : ЈУ-фест у Загребу. — Политика експрес, 14. VII 1988, XXXVI, br. 8747, str. 9.
Subotičko HP nastupilo на ЈУ-фесту у Загребу.

1037. Közönségre várva (Čekajući publiku) / Toni Bedalov. — 7 Nap, 15. VII 1988, XLIII, br. 29, str. 20.
Razmišljanja o radu subotičkog NP pod rukovodstvom Ljubice Ristića.

1038. Iluzija muzike i plesa / A. Isakov. — Subotičke novine, 15. VII 1988, XLIV, br. 28, str. 4.

Kratak osvrt na predstave izvedene na Yu-festu u toku druge nedelje trajanja ove manifestacije.

1039. Цело лето — позориште / М. Ва. — Večernje novosti, 15. VII 1988, XXXVI, br. 52269, str. 18.
ЈУ-фест у Београду почиње под називом Авала-фест, у оквиру којег ће наступити са неколико представа суботичко HP.

1040. Богати програми / П. Мирковић. — Politika ekspres, 15. VII 1988, XXXVI, br. 8748, str. 10.

O učesnicima manifestacije „Игре са сунцем“ у Новом Саду. Гостоваће све представе ЈУ-феста, односно „Котор-арта“ у сарадњи са суботичким HP, затим Кула лауниште из Загреба са представом „Магелан“ И. Шафрана. Позориште националног универзитета у Мексикоу са представама „Пасхуин у комад без музике“ и „Педро Парамо“.

1041. Представа берлинског театра / М. У. — Дневник, 16. VII 1988, XLVI, br. 14983, str. 12.

Vest o izvođenju predstave A. Artoa „Tutururi“ teatra из Западног Берлина на Тврђави у оквиру Котор-арта.

1042. Исповедање пода / Владимир Кошпа. — Дневник, 17. VII 1988, XLVI, br. 14984, str. 9.

O представи „Којотов циклус“ Марија Медника у извођењу Позоришне раднице из Лос Анџелеса у оквиру Котор-арта у Новом Саду.

1043. Поверење у природу / Владимир Кошпа. — Дневник, 18. VII 1988, XLVI, br. 14985, str. 10.

O недаћама артистичких светковина на отвореном а поводом одлагања почетка novosadske промоције Котор-арта у режиси прирас.

1044. „Тутурур“ и „Ричард III“ / А. Д. — Дневник, 18. VII 1988, XLVI, br. 14985, str. 12.

У оквиру драмског програма Котор-арта „Игре са сунцем '88“ Театар Антонија Артауд из Западног Берлина приказале представу „Тутурур“ а суботичко HP „Ричард III“ В. Шекспира у режији А. Ристића.

1045. У потрази за благом / Милена Нутник. — Дневник, 18. VII 1988, XLVI, br. 14985, str. 11.

Беседа и о почетку Котор-арта и ЈУ-феста. Театар је постао омиљена масовна забава.

1046. Orosz Marat/Sade (Руски Mara/Sad) / Bartus Gabriella. — Magyar Szó, 19. VII 1988, XLV, br. 197, str. 13.

Prikaz Ruškinove drame „Boris Godunov“ u izvođenju Studija на daskama iz Moskve u okviru Kotor-arta на Petrovaradinskoj tvrđavi.

1047. Сучешавање образаца / Владимир Кошпа. — Дневник, 19. VII 1988, XLVI, br. 14986, str. 11.

Уз представу „Феџа“ А. Андрана, новосадског театра „На крову“ и „Борис Годунов“ Студија на даскама из Москве приказаним на Тврђави у оквиру Котор-арта.

1048. „Магелан“ на Тврђави / Н. А. — Дневник, 19. VII 1988, XLVI, br. 14986, str. 12.

Зagrebačko Кула лауниште у оквиру Котор-арта на Тврђави приказале представу „Магелан“ И. Шафрана.

1049. Београдско лето у римском граду / Мила Лучић. — Politika, 20. VII 1988, LXXXV, br. 26864, str. 12.

O манифестацији „Авала-фест“ у организацији HP Subotice и Студентског културног центра из Београда.

1050. „Магелан“ на Тврђави / В. К. — Дневник, 21. VII 1988, XLVI, br. 14988, str. 15.

O представи „Магелан“ И. Шафрана у извођењу „Кула лауништа“ на Котор-арту у Новом Саду.

1051. Sedmodnevna gradnja hrana / A. I. — Subotičke novine, 22. VII 1988, XLIV, br. 29, str. 2.

U okviru Yu-festa biće izvedena sedmodnevna predstava „Hram i njegovi čuvari“ po tekstu Petka Vojnića Purčaga, u režiji Istvana Lalića.

1052. Од дуста до спектакла / Владимир Кошпа. — Дневник, 22. VII 1988, XLVI, br. 14989, str. 12.

O представи „Пасхуин у комад без музике“ и „Педро Парамо“ у извођењу ансамбла Х. Н. А. М. из Мексико Ситија на Котор-арту.

1053. Фестивал у Тврђави / Д. В. — Politika експрес, 23. VII 1988, XXXVI, br. 8756, str. 12.

На „Авала-фесту“ приказане су представе ЈУ-феста „Tit Andronik“ којом је фест и отворен, затим „Anita Berber“, „Блади Мерин“.

1054. Хумана урбанизација / Н. Попов. — Дневник, 24. VII 1988, XLVI, br. 14991, str. 11.

„Град-стварност и позоришта живота“ тема је предвањна архитекте Раика Радо-вића на Трпави.

1055. Стваралачке ватре / Мина Попов. — Дневник, 25. VII 1988, XLVI, бр. 14992, стр. 11.

С Милицом Мрба-Кузманов, ауторком перформанса „Ватре“ изведеног ових дана на Петровградској трпави.

1056. Игра лелујавих темеља / Владимир Кошца. — Дневник, 28. VII 1988, XLVI, бр. 14995, стр. 13.

Уз мултимедијални пројекат „Храм и његови чувари“ са истовременим Арамским Лолом Петка Војнића Пурџара у епицентру на ЈУ-фесту у Суботици.

1057. A trójaló hadművelet (Operacija trojanski konj) / Tomi Bečalov. — 7 Nap, 29. VII 1988, XLIII, бр. 31, стр. 20.

Oцена рада subotičkog NP на YU-FEST-u '88.

1058. Udari ili beži / A. Isakov. — Subotičke novine, 29. VII 1988, XLIV, бр. 30, стр. 4.

Кратак приказ премијере „Hрам и његови чувари“ по тексту Петка Војнића Пурџара, у режији Иштвана Лалића.

1059. Lenni vagy nem lenni (Biti ili ne biti) / (szűzner). — 7 Nap, 29. VII 1988, XLIII, бр. 31, стр. 20.

Критички осврт на лошу организацију програма subotičkog NP пре почетка YU-FEST-a у августу.

1060. Успешна половина / С. Поповић. — Политика, 2. VIII 1988, LXXXV, бр. 26877, стр. 10.

О представама „Персијанци“ Есхила и „Истинитост“ у режији Љубише Ристића на манифестацији „Град-театар“ у БУДВИ.

1061. Csak az olcsó előadások maradnak : a szabadtéri köznevelődési érdekközösség nem tudja tovább finanszírozni a YU-FEST-et (Ostaju samo jeftine predstave : SZ kulture Subotice ne može više finansirati YU-FEST) / re. — Magyar Szó, 3. VIII 1988, XLV, бр. 212, стр. 13.

Razgovor sa direktorom subotičkog NP Ljubišom Ristićem o obustavi YU-FEST-a u Subotici.

1062. Пловилба кроз мореузе / А. Бркић. — Борба, 4. VIII 1988, LXVII, бр. 217, стр. 7.

ЈУ-фест у Београду одржан под називом Авала-фест, у оквиру којег је наступило и суботичко НП са представом „Јуант“ у режији Радета Шербешије.

1063. A YU-FEST új „családtagja“ (Novi član porodice YU-FEST-a) / Kabók Erika. — Magyar Szó, 4. VIII 1988, XLV, бр. 213, стр. 13.

Приказ седмодневне продукције „Hрам и његови чувари“ у режији Денеша Дебрца и Иштвана Лалића на основу дела Петра Војнића Пурџара у извођењу subotičkog NP.

1064. YU-FEST — bez Subotice / A. I. — Subotičke novine, 5. VIII 1988, XLIV, бр. 31, стр. 2.

Zbog nedostatka sredstava u subotičkom NP i obaveštenja Izvršnog veća SO Subotice

da ne može finansirati Yu-fest, program ove manifestacije u augustu će biti redukovan.

1065. Kettő közölt az igazság (Istina je u sredini) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 5. VIII 1988, XLIII, бр. 32, стр. 28—29.

Razgovor sa Borkom Pavičević, Marijom Baš i Dragomircom Urganom organizatorima ovogodišnjeg YU-FEST-a. Kratak prikaz drama „Heimat“, „Judit“, „Feud“, „LP“, i „Hрам i његови чувари“ u izvođenju subotičkog NP.

1066. Szemben az évszázaddal (Nasuprot veku) / Deák Aron. — 7 Nap, 5. VIII 1988, XLIII, бр. 32, стр. 27.

Beleške o sedmодневnoj multimedijalnoj predstavi „Hрам i његови чувари“ u Subotici.

1066a. Позориште као уточниште / Д. Весовић. — Политика експрес, 5. VIII 1988, XXVI, бр. 8769, стр. 6.

Интервју са глумицом Азријаном Виденовић која у суботичком НП игра у неколико представа, а на Авала-фесту игра у представама „Ричард III“ В. Шекспира, „Школа за жене“ Молијера и „Хажмат“ Каће Челани.

1067. „Шпига — театар“ без дозволе / М. Поповић. — Политика експрес б. VIII 1988, XXVI, бр. 8770, стр. 7.

О неславном крају овогodiшњег Ју-феста у Суботици.

1067a. A Népszínháznak nincs vesztesége (?) : Ujabb külföldi vendégzenerelőre készülnek a szabadtéri (Narodno pozorište nema gubitaka?) : subotičani se spremaju na gostovanje u inostranstvu) / re. — Magyar Szó, 6. VIII 1988, XLV, бр. 215, стр. 15.

О šestомесеčnom obračunu subotičkog NP i izjavi zamenika direktora Nađe Kokotović o pozivu na gostovanja u SAD, Moskvi i Meksiko.

1068. Град као повод игре / Владимир Кошца. — Дневник, 7. VIII 1988, XLVI, бр. 15003, стр. 11.

1069. „Јуант“ у режији Радета Шербешије / А. 3. — Политика II. VIII 1988, LXXXV, бр. 26886, стр. 11.

О представама на „Авала-фесту“ међу којима и „Лонгплас“ Горана Стефановског у режији Наде Кокотовић и „Јуант“ Ласла Вегела.

1070. Radió se bez gubitka. — Subotičke novine, 12. VIII 1988, XLIV, бр. 32, стр. 2.

Prvih šest meseci ove godine subotičko NP poslovalo bez gubitaka.

1071. A pénz beszél : time aut a színházban (Para vrti : tajm aut u pozorištu) / (szűzner). — 7 Nap, 12. VIII 1988, XLIII, бр. 33, стр. 21.

О прекинутом YU-FEST-u u Subotici iz finansijskih razloga.

1072. Lebontották a sátrát (Skinuli su šator) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 16. VIII 1988, XLV, бр. 225, стр. 11.

О престанку рада Pozorišta pod šatorom u Subotici.

1072a. „Ју фест“ у Сарајеву. — Вечерње новости, 17. VIII 1988, XXXVI, 23272, стр. 14.

Вест да се Ју фест сели из Суботице у Сарајево где ће бити приказане три представе.

1073. U savezdu mirakla / M. Mičić. — Borba, 18. VIII 1988, LXVII, бр. 231, стр. 8.

Kratak prikaz predstave „Judit“ Lasla Vegela, u režiji Radeta Serbedžije i izvođenju subotičkog NP.

1074. Nyári szabadságon (Na letnjem odmoru) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 23. VIII 1988, XLV, бр. 232, стр. 11.

Vest da je subotičko NP posle gostovanja u Sarajevu i Beogradu do 12. septembra na letnjem odmoru.

1074a. Ово није време за уметност / Јелена Јовановић. — Политика експрес, Пецелања ревија, 28. VIII 1988, XXVI, бр. 8792, стр. 12.

Интервју са Радетом Шербешијом, који је на Авала-фесту играо у представама „Lit Андроник“, његовим улогама, сарађи са Љубишом Ристићем и плановима за будућност.

1075. Шта је донео „Авала-фест“ / Бранислава Цунов. — Политика, 31. VIII 1988, LXXXV, бр. 26906, стр. 16.

Оцена манифестације. Међу најпосећенијима била је представа „Ослобођење Скопља“ у режији Љубише Ристића.

1076. Aggodalom a Szabadkai Népszínház sorsáért (Zabrinutost za sudbinu subotičkog Narodnog pozorišta) / V. [Valihora] I. [István]. — Magyar Szó, 31. VIII 1988, XLV, бр. 240, стр. 11.

Dragan Miljković, član predsedništva Opštinskog komiteta je govorio na sednici predsedništva o problemima subotičkog NP.

1077. Slava Bulgakov (1904—1987) / Josip Buljović. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, стр. 186.

In memoriam prvakinji subotičkog NP.

1078. Bela Garai (Garay Béla) (1897—1987) / K. K. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, стр. 187—188.

In memoriam glumcu subotičkog NP.

1079. Mirko Huska (1921—1986) / Ladislav Kovačević. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, стр. 179—180.

In memoriam glumcu i reditelju NP Subotica.

1080. Narodno pozorište — Népszínház Subotica (Biserka Kovačić. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, стр. 73—78.

Popis članova pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava u sezoni 1985/86. na srpskohrvatskom i mađarskom jeziku.

1081. Narodno pozorište — Népszínház Subotica (Biserka Kovačić. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, стр. 144—149.

Popis članova pozorišta, premijera i obnova na srpskohrvatskom i mađarskom jeziku u sezoni 1986/87.

1082. Ivica Jakočević (1939—1987) / Zvezdana Sarić. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, стр. 191—192.

In memoriam glumcu subotičkog NP.

**DECJE POZORIŠTE
GYERMEKSZÍNHÁZ
„KURIR JOVICA“, SUBOTICA**

1083. „Miško i Mišisan“ na Petom bijenalu jugoslovenskog lutkarstva / Lj. Di. — Subotičke novine, 4. IX 1987, XLIII, br. 35, str. 2.
Vest da će subotičko Dečje pozorište učestvovati na Bijenalu u Bugojnu a posle toga će gostovati u nekoliko gradova B i H.
1084. „Igra“ sjedinila decu i glumce / Lj. Di. — Subotičke novine, 11. IX 1987, XLIII, br. 36, str. 4—5.
Kratak prikaz premijere „Igra“ Aleksandra Davideskua, u režiji Miroslava Markovića i izvođenju subotičkog Dečjeg pozorišta.
1085. Subotičanima dve prve nagrade. — Subotičke novine, 18. IX 1987, XLIII, br. 37, str. 3.
Na Petom bijenalu lutkarskih pozorišta Jugoslavije u Bugojnu, subotičko Dečje pozorište dobilo prvu nagradu za kolektivnu igru i prvu nagradu za režiju predstave „Miško i Mišisan“, u režiji Zivomira Jokovića.
1086. Mi-ši-ko és Mi-ši-san újabb sikere (Novi uspeh „Mi-ši-ko i Mi-ši-sana“) / Krausz Magdolna. — Magyar Szó, 24. IX 1987, XLIV, br. 263, str. 13.
Nakon uspešnog nastupa na 5. jugoslovenskom festivalu lutkarskih pozorišta u Bugojnu razgovor sa direktorom subotičkog Dečjeg pozorišta, Slobodanom Markovićem i organizatorom Imreom Kočšem.
1087. Живн свет луткарског театра / Радослав Лазин. — Дневник, 27. IX 1987, XLV, бр. 14696, Култура-наука-уметност, бр. 401, стр. 12.
Интервју са Живомиром Јоковићем, добитником награде за режију представе „Ми-ши-ко и Ми-ши-сан“ Ксеније Стојановић, у извођењу Деčјег позоришта из Суботиче на Петом бијеналу југословенског луткарства у Бугојну.
1088. Századszor, ötvenedszer is megtörtént a csoda... (Cudo se dogodilo i stoti put i pedeseti put...) / Krausz Magdolna. — Magyar Szó, 11. X 1987, XLIV, br. 280, str. 13.
Razgovor sa protagonistima uloga igre za decu „Vreme za bajku“ Jiržija Svtrede, koju su na sh. jeziku prikazali 100. put, a na mađ. jeziku 50. put u izvođenju subotičkog Dečjeg pozorišta.
1089. Vonatok egymás felé (Putovanje jedan prema drugom) / Dudás Károly. — 7 Nap, 23. X 1987, XLII, br. 43, str. 8—9.
O radu u gostovanjima u zemlji i inostranstvu Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ iz Subotice.
1090. „Zlatorog“ u potrazi za srećom / Lj. Di. — Subotičke novine, 23. X 1987, XLIII, br. 42, str. 2.
Vest da će u subotičkom Dečjem pozorištu gostovati Pozorište lutaka iz Mostara sa predstavom „Zlatorog“.
1091. Od predstave do mitinga. — Subotičke novine, 30. X 1986, XLIII, br. 43, str. 12.

Sećanje na predstavu subotičkog Dečjeg pozorišta „Samoklo i Avgustina“ prema tekstu „Ah tata, tata, muka me hvata od tog vašeg rata“ Miroslava Nastasijevića, koja je izvedena 1970. godine i svojom antiratnom temom pretvorila se u apel dece za svetski mir.

1092. Hajbоm на сцени / С. X. — Борба, 3. XI 1987, LXVI, бр. 307, стр. 8.
На сусретима позоришта лутака Србије у Приштини учествоваће и суботичко Деčјег позориште „Kurir Jovica“ са представом „Ми-ши-ко и Ми-ши-сан“ и новосадско Позориште маадих са представом „Хроми петали“.
1093. Subotička predstava — najbolja. — Subotičke novine, 13. XI 1987, XLIII, br. 45, str. 2.
Predstava „Miško i Mišisan“ subotičkog Dečjeg pozorišta proglašena najboljom na XX susretu lutkarskih pozorišta Srbije.
1094. Subotičani na osiječkoj sceni / I. Lucić. — Subotičke novine, 20. XI 1987, XLIII, br. 46, str. 2.
Vest da su predstavu osiječkog Dečjeg pozorišta „Ne žuri, niko te ne juri“ na scenu postavili umetnici subotičkog Dečjeg pozorišta.
1095. Utkeresés hittel és kételyekkel (Traženje puta sa poverenjem i sumnjama) / Krausz Magdolna. — Magyar Szó, 26. XI 1987, XLIV, br. 326, str. 14.
O programskoj politici, vaspitnom radu i materijalnim problemima Dečjeg pozorišta iz Subotice.
1096. Na putu do kvaliteta / E. B. — Subotičke novine, 18. XII 1987, XLIII, br. 50, str. 5.
Kratak osvrt na rad i probleme u radu subotičkog Dečjeg pozorišta.
1097. „Lutke 88“ — sa Subotičanima. — Subotičke novine, 15. I 1988, XLIV, br. 2, str. 2.
Na međunarodnoj manifestaciji „Lutke 88“ koja se održava u Ljubljani, učestvovali i subotičko Dečje pozorište sa predstavom „Miško i Mišisan“.
1098. Biserni kamenčić / V. Ivić. — Borba, 21. I 1988, LXVII, br. 21, str. 10.
Na Prvom međunarodnom susretu „Lutke 88“ u Ljubljani, učestvovalo i subotičko Dečje pozorište sa predstavom „Miško i Mišisan“ u režiji Zivomira Jokovića.
1099. Országhatáronkon túl : a Szabadkai gyermekszínház mind több európai országban vendégszerepel (S one strane granice : subotičko Dečje pozorište gostuje u više evropskih država) / Sz. J. — Magyar Szó, 13. II 1988, XLV, br. 42, str. 19.
Razgovor sa direktorom Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ iz Subotice Slobodanom Markovićem o uspesima u inostranstvu.
1100. A bábok és a díszletek tervezője (Projektant lutaka i kulisa) / Sz. J. — Magyar Szó, 7. III 1988, XLV, br. 65, str. 9.
Razgovor sa slikarom Eustatin Gregorianom iz Krajeve o njegovom radu u Dečjem pozorištu u Subotici.
1101. Gostovanje Segedinaca. — Subotičke novine, 11. III 1988, XLIV, br. 10, str. 2.

Vest o gostovanju lutkarskog pozorišta iz Segedina sa predstavom „Janos vitez“ u režiji Ivana Koša, na sceni subotičkog Dečjeg pozorišta.

1102. Zsúfolt a program (Pretrpan program) / Sz. J. — Magyar Szó, 20. IV 1988, XLV, br. 109, str. 15.
Razgovor sa direktorom subotičkog Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“, Slobodanom Markovićem o programu, gostovanju i premijerama do kraja sezone.
1103. Krokodil i drugovi / Ivo Popić. — Subotičke novine, 6. V 1988, XLIV, br. 18, str. 4.
Prikaz premijere dečje igre „Krokodil i drugovi“ E. Uspenskog, u režiji Đorđa Rušića u izvođenju Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“.
1104. Kako očuvati ugled smotre / B. Bačarić. — Politika ekspres, 7. V 1988, XXVII, бр. 8679, стр. 8.
Уочи 28. фестивала дјетета у Шибенику на коме ће учествовати и суботичко Деčјег позориште „Kurir Jovica“, са представом „Игра“ А. Давидескуа.
1105. Na varšavskoj i budimpeštanskoj sceni. — Subotičke novine, 13. V 1988, XLIV, br. 19, str. 2.
Vest o gostovanju subotičkog Dečjeg pozorišta u Madarskoj i Poljskoj sa predstavama „Vreme za bajku“ i „Miško i Mišisan“.
1106. „Igra“ za najmlade Kosovare / E. B. — Subotičke novine, 20. V 1988, XLIV, br. 20, str. 2.
Vest o predstojećem gostovanju subotičkog Dečjeg pozorišta na Kosovu sa predstavom „Igra“.
1107. Lutka-igra na trgu. — Subotičke novine, 3. VI 1988, XLIV, br. 22, str. 2.
Vest da će subotičko Dečje pozorište premijeru predstave „Putujući komedijanti“ Marije Kulundžić izvesti na trgu umesto u zgradi NP.
1108. „Kurir“ rado gostuje / M. Pomalić. — Politika ekspres, 8. VI 1988, XXVII, бр. 8711, стр. 8.
Суботичко Деčјег позориште „Kurir Jovica“ отпутовало на десетодневни турнеју по Kosovu.
1109. „Miško i Mišisan“ za rumunske mališane. — Subotičke novine, 10. VI 1988, XLIV, br. 23, str. 2.
Vest o gostovanju subotičkog Dečjeg pozorišta u Rumuniji.
1110. U društvu najboljih / A. I. — Subotičke novine, 24. VI 1988, XLIV, br. 25, str. 2.
Na 28. jugoslovenskom festivalu djeteta u Šibeniku nastupile i subotičko Dečje pozorište sa predstavom „Igra“ po tekstu Aleksandra Davideskua, u režiji Miroslava Markovića.
1111. Još jedan uspeh Subotičana / I. Lucić. — Subotičke novine, 1. VII 1988, XLIV, br. 26, str. 2.
Subotičko Dečje pozorište uspešno nastupilo na Jugoslovenskom festivalu djeteta u Šibeniku.
1112. Dečje pozorište — Gyermekszínház Subotica / Slavica Stanić. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 78—79.

Popis članova pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava na srpskohrvatskom i mađarskom jeziku u sezoni 1985/86.

1113. Dečje pozorište — Gyermekszínház „Kurir Jovica” Subotica. / Slavica Stantić. — Almatih pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 149—150.

Popis članova pozorišta, premijera i obnova na srpskohrvatskom i mađarskom jeziku u sezoni 1986/87.

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA”, VRŠAC

1114. Poeма отвара сезону / М. К. — Вршачка кула, 9. IX 1987, XIII бр. 181, стр. 6.

НП „Стерија” сезону поиче премијером „Поема о борцу” у режији Б. Удицког.

1115. Пре две премијере. — Дневник, 11. IX 1987, XLV, бр. 14680, стр. 11.

Поводом обележавања 85. годишнице рођења народног хероја Жарка Зрењанина — Уче, НП „Стерија” припремио је „Поему о борцу” према тексту Оскара Давица, за сцену приредно Душан Белча и Коста Митровић.

1116. Сусрет Вука и Вршчана / И. Бабић. — Политика експрес, 3. X 1987, XXV, бр. 8469, стр. 8.

Рецензија премијере „Вук и Вршчани” Душана Белче у режији Милована Новчића на сцени НП „Стерија”.

1117. Својерестан рекајем великану / В. Нистор. — Дневник, 3. X 1987, XLV, бр. 14701, стр. 12.

Премијера „Вук и Вршчани” Душана Белче у режији Милована Новчића отворила сезону у НП „Стерија”.

1118. Вук Вршчанима, Вршчани Вуку / Милан Ковачевић. — Вршачка кула 14. X 1987, XIII, бр. 183, стр. 6.

Рецензија премијере „Вук и Вршчани” Душана Белче у режији Милована Новчића на сцени НП „Стерија”.

1119. Вук на сцени „Стерија”. — Мисао, 15—25. X 1987, XIII, бр. 23—24, стр. 26.

НП „Стерија” отпочело сезону премијером „Вук и Вршчани” по тексту Душана Белче.

1120. Он, Томислав Пејчић. / — Предраг Милетијевић. — Вршачка кула, 23. XII 1987, XIII, бр. 187, стр. 9.

Интервју са Томиславом Пејчићем, глумцом НП „Стерија”.

1121. Ауди са ана / Дејан Тадић. — Дневник, 29. XII 1987, XLV, бр. 14787, стр. 11.

О премијери „Југо ноћурно” Стевана Корпанице у режији Буре Удицког на сцени НП у Вршцу.

1122. A verseci Sterija Népszínházban színelés keresztelik (Traže se glumci u Narodno pozorište „Sterija” u Vrsacu) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 14. I 1988, XLV, бр. 12, стр. 14.

О кадровској политици вршачког НП „Стерија”.

1123. О опери деветић бисентенари (Dvestogodišnje delo) / Cornet Mala. — Libertatea, 23. I 1988, XLIII, бр. 3(2295), стр. 8.

Поводом Вуковог јубилеја НП „Стерија” извело је представу „Вук и Вршчани” Душана Белче.

1124. Свечаност за годишницу / В. Нистор. — Дневник, 6. II 1988, XLVI бр. 14824, стр. 11.

Четрдесет и трећу годишницу НП „Стерија” обележиће гостовањима позоришта „Љубиша Јовановић” из Шапца, НП „Јоаким Вујић” из Крагујевца и НП из Ниша.

1125. Обележена годишница вршачког позоришта / В. Нистор. — Дневник, 11. II 1988, XLVI, бр. 14829, стр. 11.

Белешке о обележавању 43. годишнице рада НП „Стерија”.

1126. Стерија о печалбарима / А. Тадић. — Дневник, 16. II 1988, XLVI бр. 14834, стр. 11.

Уз премијеру „Теговиране душе” драме Горана Стефановског у режији Бранислава Гузице и извођењу НП „Стерија”.

1127. Обележен дан позоришта. — Вршачка кула, 17. II 1988, XIV, бр. 190, стр. 6.

Белешка о обележавању 43. годишнице НП „Стерија” и 50. годишнице од смрти Бранислава Нушића.

1128. Piesa „Suflete tatuat” (Predstava „Tegovirane duše”) / E. G. — Libertatea, 20. II 1988, XLII, бр. 6(2298), стр. 6.

Кратак приказ премијере у НП „Стерија”.

1129. Деценија глуме / М. Јовановић. — Вршачка кула, 2. III 1988, XIV, бр. 191, стр. 4.

Интервју са Радмилом Пејчићем, глумцом НП „Стерија”.

1130. Теговирана стварност / П. Милетијевић. — Вршачка кула, 2. III 1988, XIV, бр. 191, стр. 5.

О представи „Теговиране душе” Горана Стефановског на сцени НП „Стерија”.

1131. Шеста премијера у Вршцу. — Вршачка кула, 2. III 1988, XIV, бр. 191, стр. 5.

Из старе штампе пре тридесет година, представио М. Гвозденовић, и донео Белешку у НП „Стерија”.

1132. Преминуо редитељ вршачког позоришта / Ј. Д. — Политика, 8. III 1988, LXXXV, бр. 26732, стр. 10.

Вест о смрти Буре Удицког редитеља НП „Стерија”.

1133. Умро Буре Удицки / В. Нистор. — Дневник, 8. III 1988, XLVI, бр. 14855, стр. 12.

Белешка о редитељу НП „Стерија” Бурџ Удицком, који је изненада преминуо.

1134. Буре Удицки. — Вршачка кула, 23. III 1988, XIV, бр. 192, стр. 6.

О редитељу вршачког позоришта који је изненада преминуо.

1135. Једна послератна приредба / Дејан Тадић. — Дневник, 2. IV 1988, XLVI бр. 14880, стр. 11.

О премијерном извођењу драмског дела „Засједа” Расима Филиповића у НП „Стерија”.

1136. Постика стрипа / М. Ковачевић. — Вршачка кула, 13. IV 1988, XIV, бр. 193, стр. 6.

Уз премијеру „Засједа” Расима Филиповића у НП „Стерија”.

1137. Румунска сцена при „Стерији” / В. Н. — Дневник, 19. IV 1988, XLVI, бр. 14897, стр. 12.

Предлог да се при НП „Стерија” оснује и сцена на румунском језику како би се задовољила потребе румунске народности у општини Вршац.

1138. Поратна прича / А. Тадић. — Борба, 29. IV 1988, LXVII, бр. 120, стр. 9.

Кратак приказ представе „Засједа” Расима Филиповића, у режији Ненада Илића и извођењу вршачког НП.

1139. Realizări si proiecte (Ostvarenja i planovi) / S. Draguta. — Libertatea, 7. V 1988, XLII, бр. 18(2309), стр. 6.

Analiza rada NP „Sterija” u 1987. godini.

1140. Rediteľ Ľura Udicki (1944—1988) / Radoslav Lazić. — Scena 1988, XXIV, knj. 1, бр. 3, мај-јуни, стр. 206—207.

In memoriam.

1141. У част Бориса Радака / В. Нистор. — Дневник, 2. VI 1988, XLVI, бр. 14939, стр. 11.

У Вршцу прослављена четрдесетогодишња уметничког рада познатог балетског уметника Бориса Радака.

1142. Вршачко позориште на Антарским вечерима / В. Н. — Дневник, 3. VI 1988, XLVI, бр. 14940, стр. 11.

НП „Стерија” приказаће представу „Госпођа министарка” В. Нушића на Антарским вечерима.

1143. Шекспир сцену тресе / М. Ковачевић. — Вршачка кула, 8. VI 1988, 14, бр. 197, стр. 6.

Уочи премијере представе „Богојављенска ноћ” или „Шта год хоћете” В. Шекспира у режији Иване Вујић, на сцени НП „Стерија”.

1144. Након три деценије / В. Нистор. — Дневник, 14. VI 1988, XLVI, бр. 14951, стр. 12.

О новој представи вршачког НП „Богојављенска ноћ” Вилема Шекспира у режији Иване Вујић.

1145. Румунска сцена неизвесна. — Дневник, 14. VI 1988, XLVI, бр. 14951, стр. 12.

НП „Стерија” предложено да оснује румунску сцену.

1146. Аутобусом на премијеру / Љ. В. — Политика, 22. VI 1988, LXXXV, бр. 26836, стр. 17.

О одлази НП „Стерија” да на премијеру „Богојављенска ноћ” Вилема Шекспира у режији Иване Вујић присуству публицу из Београда у Вршац и врате их после представе у Београд.

1147. Színjátékkal a melankólia ellen (Pozorišnom igrom protiv melanhólie) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 24. VI 1988, XLV, br. 172, str. 21.
Prikaz premijere Šekspirove komedije „Kako vam drago ili kako hoćete“ u režiji Ivane Vujić u izvođenju NP iz Vršca.

1148. Ono što smo duго чекали / M. Kovačević. — Vršacka кула, 29. VI 1988, 14, br. 198, str. 6.

Recenzija premijere „Bogojavljenska noć“ Vidьema Šekspira у режии Иване Вујић на сцени НП „Sterija“.

1149. Po meri gledaoca / D. Tadić. — Borba, 1. VII 1988, XLVII, br. 182, str. 9.
Prikaz premijere „Bogojavljenska noć“ Vilьema Šekspira, u režiji Ivane Vujić u izvođenju vršackog NP.

1150. Базис спектакла / Дејан Тадић. — Дневник, 15. VII 1988, XLVI, br. 14982, str. 13.

Уз премијерно извођење представе „Богојављенска ноћ“ В. Шекспира у режии Иване Вујић у вршачком НП.

1151. „Zaključano“ pozorište / D. Tadić. — Borba, 5. VIII 1988, LXVII, br. 218, str. 7.

Leto u Vršcu je ispunjeno različitim kulturnim priredbama, jedino radnici NP koriste dvomesečni godišnji odmor ne pružajući sugrađanima nikakve sadržaje.

1152. Zlata Rakić (1909—1985) / Milutin Karšik. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 178.

In memoriam glumici NP „Sterija“.

1153. Narodno pozorište „Sterija“ Vršar / Merima Ogrizović. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 80—81.
Popis članova pozorišta, premijernih i objavljenih predstava u sezoni 1985/86.

1154. Narodno pozorište „Sterija“ Vršar / Merima Ogrizović. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 151—152.
Popis članova pozorišta, premijera i objava u sezoni 1986/87.

NARODNO POZORIŠTE „TOSA JOVANOVIĆ“, ZRENJANIN

1155. Zrenjaninci u dve sekcije / M. S. Beneš. — Zrenjanin, 11. IX 1987, XXXVI, br. 1810, str. 5.

Луткарски ансамбл НП из Зренјанина на 5. бијеналу југословенског луткарства приказале представу „И ми коња за трку имамо“ М. Станисављевића у режии Борислава Мркића, „Бајка из кофера“ Јана Владислава у режии Живомира Јоковића и лутка игру „Догавaj у Луткову“ Јозефа Пери Леа Сначила ван званничног програма.

1156. Повратак са две награде / М. С. Б. — Зренјанин, 18. IX 1987, XXXVI, br. 1811, str. 4.

На Бијеналу југословенског луткарства у Београду зренјански луткарни добман две награде. Драгиша Косара, глумачку награду и ансамбл за сценски покрет.

1157. У сусрет позоришним свечаностима / Љ. Б. — Зренјанин 25. IX 1987, XXXVI, br. 1812, str. 4.

Зренјанско позориште почиње сезону са две премијере, Анујев „Женски оркестар“ који се у Купусовинској режии зове „Женски рок енд фолк бенд“ и „Воћин дан“ Владимира Стојановића.

1158. Најавна амбициозна позоришна јесен / Љ. Банловић. — Зренјанин, 2. X 1987, XXXVI, br. 1813, str. 5.

Уочи премијере „Женски рок енд фолк бенд“ Ж. Ануја и „Воћин дан“ В. Стојановића у режии Сулејмана Купусовића на сцени НП „Тоша Јовановић“.

1159. Две премијере код „Тоше“ / П. Р. — Вечерње новости, 2. X 1987, XXXV, br. 11152, str. 18.

Поводом ослобођења града зренјанског НП приредио две премијере: „Женски рок енд фолк бенд“ по тексту Жапа Ануја и „Воћин дан“, обе у режии Сулејмана Купусовића.

1160. Дан отрежњења / Љ. Банловић. — Зренјанин, 9. X 1987, XXXVI, br. 1814, str. 5.

Recenzija premijere domaе драме „Воћин дан“ Владимира Стојановића у режии Сулејмана Купусовића на сцени зренјанског НП.

1161. Ане и налицје естраде / Љ. И. — Зренјанин, 9. X 1987, XXXVI, br. 1814, str. 5.

Премијером „Женски рок енд фолк бенд“ Ж. Ануја у адаптацији и режии Сулејмана Купусовића отворена позоришна сезона у НП „Тоша Јовановић“.

1162. Октобарске позоришне свечаности. — Зренјанин, 9. X 1987, XXXVI, br. 1814, str. 5.

У оквиру Октобарских позоришних свечаности у Зренјанину гостовали СНП са балетом „Пепелуга“, Крушевљани са комедијом „Српски ревиор“, Сомборци са кабареом „Не уз ветар“, Гостонале и Аматерско позориште „Мадач“ са представом на мађарском језику „Крај викенда“, позориште из С. Митровиће „Вук и проци“, НП „Sterija“ са „Госпођом министарком“, а зренјански глумци на Дан позоришта 15. октобра приказале „Гарви сокак“ М. Антића.

1163. Интензиван позоришни почетак / Љ. Б. — Зренјанин, 16. X 1987, XXXVI, br. 1815, str. 4.

Најгледаније представе „Не уз ветар“ НП из Сомбора, „Српски ревиор“ НП из Крушевца, „Пепелуга“ балет СНП и монодрама Н. Радојчића „Шок“, на Октобарским свечаностима у Зренјанину.

1164. Стојаши Стојиљковић. — Зренјанин, 16. X 1987, XXXVI, br. 1815, str. 4.

In memoriam Стојадину Стојиљковићу, дугогодишњем члану НП „Тоша Јовановић“.

1165. Дечја трагикомедија / Љ. Б. — Зренјанин, 30. X 1987, XXXVI, br. 1817, str. 5.

Уочи премијере „Весела кућа“ по тексту Стевана Пешина, режии Србољуба Станковића, аутор сценографије и лутака је Вукосав Николић на луткарској сцени зренјанског позоришта.

1166. Житахна јесен / С. Пашић. — Борба, 30. X 1987, LXVI, br. 303, str. 10.

Зренјанско НП нову сезону почело извођењем две премијере: „Женски рок енд фолк бенд“ и „Воћин дан“ у режии Сулејмана Купусовића.

1167. Türelem és eltökéltség (Srpljenje i odlučnost) / В. [Baracius] Z. [Zoltan]. — Magyar Szó, 3. XI 1987, XLIV, br. 303, str. 14.

Razgovor sa direktorom zrenjaninskog NP „Toša Jovanović“ Draganom Sukom o radu pozorišta u prošloј sezoni i planovima.

1168. О нежним годинама одрастанја / Љ. Б. — Зренјанин, 6. XI 1987, XXXVI, br. 1818, str. 5.

О премијери „Весела кућа“ С. Пешина у режии С. Станковића на луткарској сцени у НП „Тоша Јовановић“.

1169. „Весела кућа“ јуче у Приштини. — Зренјанин, 6. XI 1987, XXXVI, br. 1818, str. 5.

Белешка о гостовању представе „Весела кућа“ на завршници Сусрета професионалних луткарских позоришта Србије у Приштини у извођењу НП „Тоша Јовановић“.

1170. Десет признања глумцима / Љ. Б. — Зренјанин, 13. XI 1987, XXXVI, br. 1819, str. 5.

На 21. сусрету професионалних луткарских позоришта Србије у Приштини жири наградио свих десет глумаца и аниматоре у представи „Весела кућа“ коју је приказао ансамбл НП из Зренјанина.

1171. Десет глумачких признања. — Зренјанин, 27. XI 1987, XXXVI, br. 1821, str. 6.

Белешка о урчуивању награда глумцима луткарске сцене НП „Тоша Јовановић“ освојених на Сусрету луткарских позоришта Србије у Приштини.

1172. Луткарска премијера и Горки. — Зренјанин, 18. XII 1987, XXXVI, br. 1824, str. 5.

Белешка о обновљеној представи „Шарит свет“ Амиджана Абације у режии Андријане Арсеније на луткарској сцени зренјанског позоришта и о гостовању НП „Sterija“ са представом „На астовању“ М. Горког.

1173. Banatikon (Banatikon) / b-c. [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 7. I 1988, XLV, br. 5, str. 15.

Vesti o pripremtama premijera i gostovanja tokom januara u zrenjaninskom NP „Toša Jovanović“.

1174. О будућим премијерама / Љ. Банловић. — Зренјанин, 15. I 1988, XXXVII, br. 1828, str. 5.

О репертоару и раду НП „Тоша Јовановић“.

1175. Нове позоришне представе. — Зренјанин, 29. I 1988, XXXVII, br. 1830, str. 5.

Белешка о новим представама на Луткарској сцени „Хроми петлић“ Р. Москове, а драмски ансамбл припрема „Ноћ богова“ М. Гаврана у НП „Тоша Јовановић“.

1176. Домети напредних прилике / П. Лазичић. — Дневник, 3. II 1988, XLVI, бр. 14821, стр. 11.

Ансамбл НП „Тоша Јовановић“ у току протекле сезоне на драмској и луткарској сцени извршио 345 представа — за пола више него што је планирано.

1177. Нови управник Славко Годић. — Зрењанин, 5. II 1988, XXXVII, бр. 1831, стр. 5.

Белешка о избору новог управника у зрењанинском позоришту.

1178. Premijer „Scinteia culturii“ (Nagrada „Iskre kulture“) / I. L. — Libertatea, 6. II 1988, XLII бр. 5(2297), стр. 6.

Među nagradjenima nalazi se i glumac Mihailo Foră iz Zrenjanina.

1179. У троуглу моћи, зла и стваралаштва / Љ. Б. — Зрењанин, 19. II 1988, XXXVII, бр. 1833, стр. 4.

Рецензија премијере „Ноћ богова“ Мира Гаврана у режији Антоније Арсенов на сцени зрењанинског позоришта.

1180. „Оркестар“ путује у Светозарево. — Зрењанин, 19. II 1988, XXXVII, бр. 1833, стр. 4.

На Данима комедије у Светозареву НП „Тоша Јовановић“ приказале „Женски рок енд фолк бенд“ Ж. Ануја.

1181. Szízyünkön viseltük a hazai drámatudalom sorsát (Vodjili smo računa o sudbini domaćeg dramske književnosti) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 23. II 1988, XLV, бр. 51, стр. 9.

Интервју са Драганом Сукум, директором НП „Тоша Јовановић“ пре одласка на пјегови нову дужност.

1182. Гостује сплитски театар. — Зрењанин, 11. III 1988, XXXVII бр. 1836, стр. 4.

Драмски театар из Сплита зрењанинској публици приказаће представу „Жене доле“ Александра Голца.

1183. Svejk, a derék katoná (Dobar vojnič, Svejk) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 22. III 1988, XLV, бр. 80, стр. 14.

Интервју са Mihailom Foro, glumcem zrenjaninskog NP „Toša Jovanović“ koji je ove godine dobio nagradu „Iskre kulture“.

1184. Позориште са новим амбицијама / Љ. Б. — Зрењанин, 1. IV 1988, XXXVII, бр. 1839, стр. 4.

Славко Годић, нови управник НП „Тоша Јовановић“ о будућим збивањима на сцени.

1185. Постски „Банатикон“. — Зрењанин, 1. IV 1988, XXXVII, бр. 1839, стр. 4.

У зрењанинском Позоришном клубу премијера посетско-драмског извођача „Банатикон“ по тексту Радивоја Шајтница.

1186. Премијера „Ноћ богова“ / С. Пашин. — Мисао, 7. IV 1988, XIII, бр. 11, стр. 25.

Белешка о премијери „Ноћ Богова“ Мира Гаврана у НП „Тоша Јовановић“.

1187. ... на се приповеда / Љ. Бандовић. — Зрењанин, 8. IV 1988, XXXVII, бр. 1840, стр. 4.

О премијери „Банатикон“ Радивоја Шајтница у режији Антоније Арсенов.

1188. Nuși Beșkereku (Nuși u Bečkereku) / Németh Ferenc. — Magyar Szó, 9. IV 1988, XLV, бр. 98, стр. 16.

Arhivski podaci o izvođenju komedije „Gospoda ministarka“ 1929. g. u režiji Zarka Vasiljevića kojom prilikom je i Branislav Nušić prisustvovao na glavnoj probi.

1189. Pretplaćeni na nagrade / St. Pašić. — Misaó, 12. IV 1988, XIII, бр. 14, стр. 28.

О успешном раду Луткарске сцене зрењанинског НП.

1190. Црна комедија / Љ. Б. — Зрењанин, 15. IV 1988, XXXVII, бр. 1841, стр. 4.

Уочи премијере „Срећан убојак“ Славомира Мрожека, дипломска представа Србана Арсенијевића на сцени НП „Тоша Јовановић“.

1191. Partea materială îngrijorează (Zabrinjava materijalna strana) / I. Condan. — Libertatea, 16. IV 1988, XLIII, бр. 15(2306), стр. 9.

NP „Toša Jovanović“ ostvarilo i premašilo program za 1987. godinu.

1192. Становаана проија живота / Љ. Бандовић. — Зрењанин, 22. IV 1988, XXXVII, бр. 1842, стр. 4.

О премијери „Срећан догађај“ Славомира Мрожека у режији Србана Арсенијевића у НП „Тоша Јовановић“.

1193. Три позоришна pogotka / S. Pašić. — Borba, 22. IV 1988, LXVII, бр. 113, стр. 9.

Kratak prikaz predstava „zenski rok end folk bend“, „Noć bogova“ i „Banatikon“ koje zrenjaninsko NP uspešno izvodi ovog leta.

1194. Да се памти / П. Радовић. — Вечерње новости, 25. IV 1988, XXXVI, бр. 11204, стр. 20.

Кратак осврт на две премијере у зрењанинском НП: „Срећан догађај“ Славомира Мрожека у режији Србана Арсенијевића и луткарска представа „Хроми петлић“ Раде Москове у режији Живомира Јоковића.

1195. „Срећан догађај“ за диплому / Р. — Misaó, 12. V 1988, XIII, бр. 14, стр. 23.

Белешка о премијерној представи „Срећан догађај“ С. Мрежека и режији Срадња Арсенијевића у зрењанинском НП.

1196. Аца Шајбер. — Дневник, 14. VI 1988, XLVI, бр. 14951, стр. 12.

Из мемоариам аутобиографским глумцу НП „Тоша Јовановић“.

1197. Казна за глумца. — Вечерње новости, 15. VI 1988, XXXVI, бр. 11245, стр. 14.

О неспоразуму између ТВ Нови Сад и зрењанинског НП.

1198. Први чин — последња опомена / Н. Савић. — Дневник, 15. VI 1988, XLVI, бр. 14952, стр. 12.

После отказивања снимања ТВ Нови Сад, представе „Крајпуташ за троје“ у НП „Тоша Јовановић“ због уцене Светлани Угјешеновић и Селмиру Тошића, израчена последња опомена, а покренут је и дисциплински поступак против њих и глумца Милоја Ивановића.

1199. Глумци без маске / М. Савић. — Дневник, 16. VI 1988, XLVI бр. 14953, стр. 11.

Енергично реаговање органа СК у зрењанинском позоришту на понашање своја три глумца Селмира Тошића, Милоја Ивановића и Светлане Угјешеновић-Вујичић.

1200. Случај отказаног снимања / Љ. Бандовић. — Зрењанин, 17. VI 1988, XXXVII, бр. 1850, стр. 7.

У зрењанинском позоришту покренут дисциплински поступак против Светлане Угјешеновић, Славомира Тошића и Милоја Ивановића који су одбили да играју у представи „Крајпуташ за троје“ због малог хонорара, па представа није могла да се снимити.

1201. Дете и драмска уметност / Н. С. — Дневник, 17. VI 1988, XLVI, бр. 14954, стр. 11.

О 28. југословенском Фестивалу дјетета у Шибенику на коме ће учествовати и Луткарска сцена зрењанинског позоришта.

1202. Цео град — позоришта / П. Самарџија. — Политика експрес, 17. VI 1988, XXVII, бр. 8720, стр. 7.

На 28. фестивалу дјетета у Шибенику гостовала и луткарска сцена зрењанинског НП.

1203. „Весела кућа“ у Шибенику. — Зрењанин, 17. VI 1988, XXXVII, бр. 1850, стр. 7.

Вест да ће Луткарска сцена НП из Зрењанина на Фестивалу дјетета у Шибенику приказати представу „Весела кућа“ у режији Србољуба Стањковића.

1204. Хонорар само повода? / С. Пашин. — Вечерње новости, 20. VI 1988, XXXVI, бр. 11247, стр. 16.

Партијска организација зрењанинског НП казнила два члана јер су тражили исплату хонорара за ванредне радне обавезе.

1205. Играч на позитивној нуми / Љ. Бандовић. — Зрењанин, 24. VI 1988, XXXVII, бр. 1851, стр. 4.

Белешка из културе на крају сезоне. Луткарска сцена извела одабрену представу „Хроми Петлић“, а у НП Зрењанину дошло је до одабраних снимања представе „Крајпуташ за троје“, а против глумца поднета пријава дисциплинској комисији.

1206. Игре из шешира / Бранко Јовановић. — Борба, 24. VI 1988, LXVII, бр. 176, стр. 9.

На Фестивалу дјетета '88 у Шибенику учествовало и зрењанинско НП.

1207. Аплаузи „Веселој кући“ / Љ. Б. — Зрењанин, 1. VII 1988, XXXVII, бр. 1852, стр. 4.

Луткарска сцена НП „Тоша Јовановић“ на Фестивалу дјетета у Шибенику са великим успехом извела представу „Весела кућа“ Стевана Пешића у режији Србољуба Стањковића.

1208. Почеле probe Goldoniјeve „Кафаре“ — Зрењанин, 1. VII 1988, XXXVII бр. 1852, стр. 4.

На драмској сцени зрењанинског НП почеле probe представа „Кафетерија“ Карла Голдонија у режији Желимира Орешковића.

1209. Редовица Томашевић — Зрењанин, 15. VII 1988, XXXVII, бр. 1854, стр. 4. На мотелу у Бишем директору НП „Тоша Јовановић“.

1210. Успеси у сени афере / С. Пашћ, — Борба, 1. VIII 1988, LXVII, бр. 214, стр. 8.

У оквиру Зрењанинског лета гостовало неколико позоришта из земље и иностранства, а зрењанинско НП било окупирано афером око неспоразума носољске 1В и глумца који су затражили посебан хорор за снимање представа.

1210а Привлачне лутке / С. Б. — Вечерње новости, 25. VIII 1988, XXXVI, бр. 23280, стр. 18.

На 21. међународном фестивалу позоришта лутака у Загребу наступиле и НП из Зрењанина.

1211. Огласање „Немужитог језика“ / А. Б. — Зрењанин, 26. VIII 1988, XXXVII, бр. 1860, стр. 4.

Зрењанински Луткарски ансамбл на Међународном фестивалу луткарства у Загребу приказао представу „Немужитог језика“ Миодрага Станисављевића у режији Борислава Мркића.

1212. Народно позориште „Тоша Јовановић“ Зрењанин / Stanko Sajtinac. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, стр. 82—84. Popis članova pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava za odrasle i na lutkarskoj sceni na srpskohrvatskom i mađarskom jeziku u sezoni 1985/86.

1213. Народно позориште „Тоша Јовановић“ Зрењанин / Stanko Sajtinac. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, стр. 153—155.

Popis članova pozorišta, premijera i obnova, za odrasle i na Lutkarskoj sceni na srpskohrvatskom i mađarskom jeziku u sezoni 1986/87.

VOJVODANSKA POZORISTA

1214. Книга о Перу Добриновићу / Петар Марјановић. — Сцена, 1987, XXII, књ. II, бр. 4—5, стр. 196. Приказ књиге Петра Волка „Пера Добриновић“, СНП, Нови Сад 1986.

1215. Најбоље југословенске позорнице представе. — Поантика, 5. IX 1987, LXXXIV, бр. 26552, стр. 9. Према избору часописа „Сцена“ међу најбољим представама су и „Тит Андроник“, „Ричард III“ из Суботице, те „Свети Георгије убива аждаху“ и „Љубинко и Десанка“ СНП.

1216. Legyőztük a sárkányt (Pobedili smo zmaja) / Csa. — Képes Ifjúság, 9. IX 1987, XLII, бр. 1842, стр. 14.

Utisci sa gostovanja Salašarskog pozorišta sa predstavom „Zmaj“ Jevgenija Svarca na kraju sezone.

1217. Nova družina ali ne protiv. — Subotičke novine, 9. X 1987, XLIII, бр. 40, стр. 13.

Šest glumaca iz Subotice i Novog Sada namećava da osnuje pozorišnu družinu „Tajszínház“ („Putujuće pozorište“) sa ciljem da gostuju u vojvodanskim mestima.

1218. Bábjátékfesztivál Bugojnóban (Festival lutkarskih pozorišta u Bugojnu) / Tanjug. — Magyar Szó, 10. IX 1987, XLIV, бр. 249, стр. 13.

Vest o početku 5. Jugoslovenskog festivala lutkarskih pozorišta u Bugojnu na kojem učestvuju lutkarska pozorišta iz Subotice i Zrenjanina.

1219. Tajsínház születik (Rađa se Tajsínház). — Magyar Szó 10. IX 1987, XLIV, бр. 249, стр. 13.

Vest da je na sednici predsedništva Udruženja glumaca Vojvodine prihvaćen predlog za osnivanje neformalne putujuće pozorišne grupe na mađarskom jeziku „Tajsínház“ (Teatar predela).

1220. Nem kaland, nem hakti: új színház a láthatáron (Ni avantura, ni zavilavanje: novo pozorište na vidiku) / Csipak Angela. — Képes Ifjúság, 16. IX 1987, XLII, бр. 1843, стр. 6—7.

Razgovor sa glumcima Fridešom Kovačem i Valentinom Vencelom o stvaranju putujućeg teatra „Tajsínház“ (Teatar predela).

1221. A bugojndi bábjátékfesztivál díjazottjai (Nagrađeni na Festivalu lutkarskih pozorišta u Bugojnu) / Tanjug. — Magyar Szó, 16. IX 1987, XLIV, бр. 255, стр. 12.

Vest da su nagrađeni na 5. Jugoslovenskom festivalu lutkarskih pozorišta Dragiša Kosara iz NP „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina i subotičko Dečje pozorište „Kurir Jovica“ za kolektivnu igru.

1222. A színház és az angolpázsit (Pozorište i engleska trava). — Képes Ifjúság, 16. IX 1987, XLII, бр. 1843, стр. 7.

Mišljenje režisera Tibora Vajde o stvaranju Tajsínhaza i o radu subotičkog NP.

1223. A sárkány („Zmaj“) / Fehér Katalin. — Híd, 1987, LI, бр. 9, стр. 1208—1210. Prikaz predstave „Zmaj“ u režiji Đerđa Hernjaka u izvođenju Salašarskog pozorišta.

1224. O fotografijama B. Luchina / Radošlav Mladenković. — Pozorište, 1987/88, LV, бр. 1, септембар, 1987, стр. 6—7.

O Branislavu Luchinu, fotoreporteru lista „Dnevnik“ koji je veran posetilac pozorišnih predstava i prati ih kamerom.

1225. Нови часопис / В. К. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 1, септембар, 1987, стр. 22.

O садржају Зборника Матце српске за сценске уметности и музику, број 1.

1226. Исусовачко казалиште у Београду и Петроварадину у првој половини XVIII столећа / Јосип Ашлић. — Зборник Матце српске за сценске уметности музику, 1987, 1, стр. 65—76. Исусовачко казалиште у Петроварадину је од 1693—1773. год.

1227. Театарска и сценско-музичка промислава Иендоре Секулић / приредило Живомир Симоновић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 1, септембар, 1987, стр. 25; 33; 35.

1228. Topolyán talált otthonra a Tajsínház („Tajsínház“ je našao svoj dom u B. Topoli) / Komáromi Gizella. — 7 Nap, 9. X 1987, XLII, бр. 41, стр. 24. Razgovor sa glumcem Fridešom Kovačem i uložil Tajsínhaza (Pozorište predela).

1229. Именована и награђена. — Сомборске новине, 16. X 1987, XXXIV, бр. 1732, стр. 8.

Две вести: 1. Мирјана Марковиновић изабрана за заменика управника СНП; 2. Богомир Борбенић, глумачи сомборског НП, добио награду за улогу Алазе Костића у представи „Хомо воланс“.

1230. Трактат о драмској режији / Радослав Азбић. — Дневник, 25. X 1987, XLV, бр. 14724, Култура-наука-уметност, бр. 406, стр. 14.

1231. Позориште млађих на Косову / Р. Ц. А. — Дневник, 4. XI 1987, XLV, бр. 14734, стр. 12.

У Приштини на Сучеву луткарских професионалних позоришта СР Србије учествоваће Позориште млађих са представом „Хромни петлић“. Дејче позориште из Суботице и Луткарска сцена НП из Зрењанина.

1232. Himnusz („Himna“) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 11. XI 1987, XLIV, бр. 311, стр. 13.

Pred premijeru u B. Topoli drame apsurda Đerđa Svajde „Himna“ u režiji Frideša Kovača u izvođenju putujuće pozorišne grupe Tajsínház.

1233. Pénteken: Himnusz (U petak: „Himna“) / csa. [Csipak Angéla]. — Képes Ifjúság, 11. XI 1987, XLII, бр. 1851, стр. 11. Razgovor sa glumcem iz subotičkog NP Fridešom Kovačem, rediteljem predstave „Himna“ Đerđa Svajde pred premijeru u B. Topoli, a potrebi stvaranja alternativnog pozorišta u Vojvodini „Tajsínház“.

1234. „Станиславски“ у Новом Саду / В. Милчиновић. — Поантика, 12. XI 1987, LXXXIV бр. 26620, стр. 16.

О предстојећим гостовањима Опере и балета из Москве и Кијева у СНП и о гостовању НП из Сомбора у СНП са комедијом Виле Огњеновић „Како засмејати Господара“.

1235. Театар и друштво / М. Урлац. — Дневник, 13. XI 1987, XLV, бр. 14743, стр. 13.

У амфитеатру Филозофског факултета са студентима разговарали Раде Шербеџија, Азбића Ристинић и Нада Кокотинић на тему „Театар и друштво“.

1236. Himnusz („Himna“) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 17. XI 1987, XLIV, бр. 317, стр. 15.

Prikaz praižvedbe drame apsurda Đerđa Svajde „Himna“ u B. Topoli u režiji Frideša Kovača u izvođenju putujuće pozorišne grupe Tajsínház.

1237. Tajsínház — vándorszínház (Tajsínház — putujuće pozorište) b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 17. XI 1987, XLIV, бр. 317, стр. 15.

Razgovor glumaca osnivača, sekretara Udruženja glumaca Vojvodine i predstavnika Kulturnog centra B. Topole o ulozi i zadacima Tajsinhaza.

1238. A rontás drámája (Drama zla) / Csordás Mihály. — 7 Nap, 27. XI 1987, XLII, br. 48, str. 36.

O prvoj premijeri novoosnovanog Tajsinhaza sa dramom Đerđa Svajde „Himna“ u režiji Frideša Kovача u B. Topoli.

1239. Нови часописи / В. К. — Позориште, 1987/88, LV, br. 3—4, новембар-децембар, стр. 15.

Приказ двоброја 4—5, јул-август часописа „Сцена“.

1240. Глушци без инхибиција / Нина Јоновић. — Дневник, 4. XII 1987, XLV, br. 14762, стр. 14.

O раду Савеза драмских уметника Војводине.

1241. Добра воља испред професије / Јакош Брејер. — Борба, 8. XII 1987, LXVI, br. 342, стр. 10.

Новоосновано „Путујунге позориште“ под вођством глумца Власитина Венцела, успешно извело прву премијеру „Химна“ Берба Швајде, на мађарском језику у Бачкој Тополи.

1242. Истраживања истраживача / Владимир Копица. — Дневник, 13. XII 1987, XLV, br. 14771, Култура-наука-уметност, br. 14412, стр. 13.

Разговор са Светиславом Јовановићем, уредником драмског програма ТВ Нови Сад о савременој драматургији, театру и о његовој књижи позоришних сесеја „Рајски тровачи“.

1243. Saját helyiséget kapott a Színházi Műzeum (Pozorišni muzej je dobio sopstvene prostorije) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 22. XII 1987, XLIV, br. 350, str. 15.

Razgovor sa Milutinom Kariškom, direktorom Pozorišnog muzeja Vojvodine o zadacima muzeja.

1244. Осам представа из Војводине / Н. Попов. — Дневник, 26. XI 1987, XLV, br. 14784, стр. 11.

За 29. фестивал југословенског театра МЕС у Сарајеву из Војводине се пријавило осам представа.

1245. Позоришни лексикон. — Политика експрес, 28. XII 1987, XXV, br. 8553, стр. 9.

Центар за позоришну документацију Стеријиног позорија припрема Лексикон позоришних уметника Југославије.

1246. Белешка трајне вредности. — Дневник, 29. XII 1987, XLV, br. 14787, стр. 11.

Стеријино позорије припрема Лексикон позоришних уметника. На 1500 адреса глумца послати су упитници.

1247. Himnusz („Himna“) / Gerold László. — Híd, 1987, LI, br. 12, str. 1550—1552. Prikaz predstave „Himna“ Đerđa Svajde u režiji Frideša Kovача u izvođenju Tajsinhaza.

1248. Брисање граница / Владимир Копица. — Дневник, 8. I 1988, XLVI, br. 14795, стр. 12.

O позоришном животу током 1987. o пробама и успесима.

1249. Путујунге театар / Н. Попов. — Дневник, 8. I 1988, XLVI, br. 14795, стр. 12. Млади глумци путујунге позоришне групе „Тажинхаз“ приредили прву премијеру у Бачкој Тополи представе „Химна“ Берба Швајде.

1250. On mit rendezne? (Sta bi Vi režirali?) — 7 Nap, 8. I 1988, XLIII, br. 2, str. 5.

Интервју са Карољем Вићеком редитељем Новосадског позоришта, изваном Концом редитељем аматерског позоришта у Канјизи и Габријелом Јонаш уметником суботичког НП o њиховим жељима u овој години.

1251. Mikor látjuk a Himnusz? (Kad ćemo videti „Himnu“?) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 12. I 1988, XLV, br. 10, str. 14.

Интервју након премијере са Фридешом Ковачем који је режирао представу „Химна“ Ђерđa Svajde, o daljoj perspektivi Tajsinhaza.

1252. Ötvenye színház nevezett be hatvannyolc előadással (Pedeset i jedno pozorište se prijavilo sa šedeset i osam predstava) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 19. I 1988, XLV, br. 17, str. 15.

За 33 Стеријино позорије међу осталима из Војводине су се пријавиле SNP, Новосадско позориште i НП из Сомбора.

1253. Нудиш пре свих / П. Мирковић. — Политика експрес, 19. I 1988, XXVI, br. 8572, стр. 8.

За Стеријино позорије пријављено три позоришта са четири представе из Војводине.

1254. A magyar nyelvű színháztárs hagyományai Zentán : az első magyar vándortársulat (Tradíciója pozorišta na mađarskom jeziku u Senti : prvo mađarsko putujuće pozorište) / Káich Katalin. — Magyar Szó, 20. I 1988, XLV, br. 18, str. 12. Iz istorije pozorišta.

1255. A magyar nyelvű színháztárs hagyományai Zentán : szórványos emlék 1880-ig (Tradíciója pozorišta na mađarskom jeziku u Senti : sporiđični podaci do 1880. god.) / Káich Katalin — Magyar Szó, 21. I 1988, XLV, br. 19, str. 18. Iz istorije pozorišta.

1256. Завршена покрајинска селекција / Н. Попов. — Дневник, 21. I 1988, XLVI, br. 14808, стр. 11.

За Фестивал југословенског театра МЕС у Сарајеву селектор Владимир Копица из Војводине предложио представу „Аушвицке тишине“ С. Швајдера из СНП и „Хомо воланс“ из НП Сомбора.

1257. A magyar nyelvű színháztárs hagyományai Zentán : közállapotok és színháztárs a hetvenes években (Tradíciója pozorišta na mađarskom jeziku u Senti : opšte prilike i pozorišna umetnost 1870-ih godina) / Ká-

ich Katalin. — Magyar Szó, 22. I 1988, XLV, br. 20, str. 10.

Iz istorije pozorišta.

1258. A magyar nyelvű színháztárs hagyományai Zentán : Prielle Lilla zentai élményei (Tradíciója pozorišta na mađarskom jeziku u Senti : doživljaji Kornelije Prielle u Senti) / Káich Katalin — Magyar Szó, 23. I 1988, XLV, br. 21, str. 20. Iz istorije pozorišta.

1259. A magyar nyelvű színháztárs hagyományai Zentán : szállodai díszterem mint színpad (Tradíciója pozorišta na mađarskom jeziku u Senti : svečana sala hotela kao pozorište) / Káich Katalin. — Magyar Szó, 24. I 1988, XLV, br. 22, str. 16. Iz istorije pozorišta.

1260. A magyar nyelvű színháztárs hagyományai Zentán : kortársi vélemények (Tradíciója pozorišta na mađarskom jeziku u Senti : mišljenje savremenika) / Káich Katalin. — Magyar Szó, 25. I 1988, XLV, br. 23, str. 8. Iz istorije pozorišta.

1261. A magyar nyelvű színháztárs hagyományai Zentán : a pályakezdő Somlay Artúr Zentán (Tradíciója pozorišta na mađarskom jeziku u Senti : Artur Somlai na početku glumačke karijere u Senti) / Káich Katalin. — Magyar Szó, 26. I 1988, XLV, br. 24, str. 16. Iz istorije pozorišta.

1262. A magyar nyelvű színháztárs hagyományai Zentán : művészet vagy igényes szórakoztatás? (Tradíciója pozorišta na mađarskom jeziku u Senti : Umetnost ili pretenciozno zabavljanje?) / Káich Katalin. — Magyar Szó, 28. I 1988, XLV, br. 26, str. 16. Iz istorije pozorišta : o Jozefu Nadašiju.

1263. A magyar nyelvű színháztárs hagyományai Zentán : művészet vagy igényes szórakoztatás? (Tradíciója pozorišta na mađarskom jeziku u Senti : umetnost ili pretenciozno zabavljanje) / Káich Katalin. — Magyar Szó, 29. I 1988, XLV, br. 27, str. 9. Iz istorije pozorišta : o pozorišnoj družini Jozefa Nadašija.

1263a. Оdlučenie o dobitnikoh „Iskra kulture“ : skladka predsjedательства КПЗ Војводини (Odlučeno je o dobitnicima „Iskre kulture“ : sednica predsjedništva КПЗ Војводине) / Лю. М. [Лашин]. — Руске слово, 29. I 1988, XLIII, br. 5, str. 12.

Награду „Искра културе“ за 1987. годину добило је 10 кандидата међу којима је Милутин Каришк, директор Позоришног музеја Војводине; Михајло Форо, позоришни уметник из Зрењанина; Радомир Шош, радник у позоришном аматеризму у Титовом Врбасу; „Мајске игре“ и КУД „Жарко Зрењанин“ из Вршца.

1264. Subotičani (opet) van Pozoria / S. Stajević. — Subotičke novine, 29. I 1988, XLIV, br. 4, str. 2. Od vojvodanskih pozorišta predstave za Sterijino pozoriје prijavili su SNP, Novosadsko pozorište i somborsko NP.

1265. Представљано „Сцена“ 6. / В. К. — Позориште, 1987/88, LV, br. 5—6, јануар-фебруар, 1988, стр. 39.

Приказ 6. Броја часописа „Сцена“ за новембар-децембар 1987.

1266. О позоришту и глумцима / Душан Рикак. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 5—6, јануар-февруар, 1988, стр. 35.

1267. Premiuл „Sinteia culturii“ (Nagrada „Iskre kulture“) / I. L. — Libertatea, 6. II 1988, XLII, br. 5(2297), str. 6. Među nagrađenima nalazi se i Milutin Karišić, direktor Pozorišnog muzeja i Mihailo Foro glumac iz Zrenjanina.

1268. Testközéleben (Из близине) / Apró István. — Magyar Szó, 10. II 1988, XLV, br. 39, str. 14. O započetoм radu Tajsinhaza.

1269. Munkás-e a színész? (Da li je glumac radnik?) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 10. II 1988, XLV, br. 39, str. 14. O novom predlogu raspodele ličnih dohoda u pozorištima Vojvodine.

1270. Teatri pod „lupom“ / Slobodan Stanojević. — Subotičke novine, 12. II 1988, XLIV, br. 6, str. 4. Materijalne, kadrovske i repertoarske teškoće u vojvodanskim pozorištima su problem o kojima će se govoriti na sednici Komisije Predsedništva PK SKV za idejna pitanja u kulturi.

1271. Историја театра / Н. Попов. — Дневник, 13. II 1988, XLVI, br. 14831, стр. 13. Позоришни музеј у новим просторима посетно Живан Берисављевић члан Председништва ПК СКВ и Ференц Деак председник Комисије за идејна питања културе ПК СКВ и разговарају о актуелности Позоришног музеја у овој години.

1272. Kolostori csőnd és Homo volans („Dumanske tišine“ i „Homo volans“) / Dragan Pejić. — Magyar Szó, 14. II 1988, XLV, br. 43, str. 15. Razgovor sa vojvodanskim selektorom Vladimirom Kopiclom koji je za MES predložio predstave „Dumanske tišine“ i „Homo volans“.

1273. Нүшнн три пүтү / Б. Самаринић. — Политика експрес, 15. II 1988, XXXVII, br. 8599, стр. 8. Саопштеи репертоар Дана комедије у Светозареву. Из Војводине учествоваће НП из Сомбора са представом „Не уз ветар“ и НП „Гоша Јовановић“ са представом „Женски рок енд фолк бенд“ Ж. Ануја.

1274. Кров за благо. — Политика, 16. II 1988, LXXXV, br. 26712, стр. 12. Вест о усељену Позоришног музеја Војводине у прегуревене просторије у Новом Саду.

1275. Javne debate o teatru / S. S. — Borba, 16. II 1988, LXVII, br. 47, str. 8. Savez komunista i SSRN Vojvodine održaće dva skupa na kojima će se razgovarati o stanju u vojvodanskim pozorištima.

1276. Криза тресе позоришта / С. С. — Вечерње новости, 16. II 1988, XXXVI, br. 11242, стр. 18. У организацији СК Војводине и ССРН Војводине ускоро ће бити одржана два скупа на којима ће се разговарати о садашњој кризи позоришног живота у Војводини.

1276a. Учасник и хроничар театра : Милутин Каришић — сади з добитником „Искри културе“ за прешан рок (Учесник и хроничар позоришта : Милутин Каришић један од добитника „Искре културе“ за прошлу годину) / Лю. Сонка. — Руске слово, 19. II 1988, XLIII, br. 8, стр. 13. Разговор са Милутином Каришићком.

1277. Egy színész naplójából (Из дневника једног глумца) / Faragó Árpád. — Magyar Szó, 20. II 1988, XLV, br. 49, str. 14. O sudbini пензионисаних глумца.

1278. Rövid az élet, végtelen a művészet (Život je kratak, umetnost je beskrajna) / Pálcs Mária. — Magyar Szó, 20. II 1988, XLV, br. 49, str. 15. Intervju sa Laslom Patakijem istaknutim umetnikom vojvodanskog pozorišnog života.

1279. Elindult a Láva (Krenulo je Lava) / Dudás Károly. — 7 Nap, 26. II 1988, XLIII, br. 9, str. 27. Razgovor sa Laslom Feldijem, bivšim glumcem subotičkog NP, Novosadskog i Salsarskog pozorišta koji sada radi u Madarskoj o njegovom radu u Jugoslaviji.

1279a. Практично на равнорних кољакох : Театрални музеј Војводине (конечно) у власних просторијах (Практично на равнорних кољакох : Позоришни музеј (коначно) у власним просторијама) / Лю. Сонка. — Руске слово, 26. II 1988, XLIII, br. 9, стр. 11.

1280. Премијере у Сомбору. Суботини и Кикиндан / В. К. — Дневник, 26. II 1988, XLVI, br. 14844, стр. 11. О премијери у НП у Сомбору „Хелроцентра у Сухом Дољу“, у НП у Суботини „Претанана“ и у Народној аматерском позоришту у Кикинди „Тотови“.

1281. Vajdasági színházi gondok (Vojvodanske pozorišne brige) / Balazs László. — Magyar Szó, 28. II 1988, XLV, br. 57, str. 15. Mišljenje једног читаоца о problemima vojvodanskih pozorišta.

1282. Расепање позоришта / Зоран М. Мандић. — Дневник, 13. III 1988, XLVI, br. 14860, Култура-наука-уметност, br. 425, стр. 16. Приказ књиге Аласа Вегела „Абрахамов нож“, Цскаде, Загреб, 1987.

1283. En most már tudok erről beszélni (Sad već mogu o tome da pričam) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 14. III 1988, XLV, br. 72, str. 9.

Intervju sa bivšim glumcem subotičkog NP i Novosadskog pozorišta Laslom Feldijem koji je sada član pozorišta u Njiredbazu.

1284. Egy színész naplójából (Из дневника једног глумца) / Faragó Árpád. — Magyar Szó, 19. III 1988, XLV, br. 77, str. 13. Razgovor sa kritičarem Laslom Geroldom o premijeri Krležine drame „U agoniji“ i kreaciji Árpáda Faragoa u ulozi dr. Križovca. (iz 1978 god.).

1285. Színházi múzeum alakult (Osnovan je pozorišni muzej). — Hid, 1988, LII, br. 3, str. 431. Vest o osnivanju muzeja.

1286. Adatták a Kultúra Szikrái Díjat (Predata je nagrada Iskre kulture) / di. — Magyar Szó, 14. IV 1988, XLV, br. 103, str. 13.

Vest o predaji nagrade „Iskre kulture“ koju su dobili među ostalima Milutin Karišić direktor Pozorišnog muzeja, Mihailo Foro glumac iz Zrenjanina i KUD „Zarko Zrenjanin“ iz Vrša.

1286a. Урччене „Искре културе“ / Р. Ц. А. — Дневник, 14. IV 1988, XLVI, br. 14892, стр. 10.

Ово високо признање за свој рад добио је између осталих Милутин Каришић, директор Позоришног музеја Војводине, Михаило Форо глумач из Зренјанина и Давида Кециман из Сомбора.

1287. Чувашни пишу биографије. — Дневник, 19. IV 1988, XLVI, br. 14897, стр. 12. Око 500 глумача послало податке о себи за први Акциони позоришних уметника Југославије који припрема Стеријино позорје.

1288. Tanya és tájszínház (Salašarsko pozorišta i pozorište predela). — Uzenet, 1988, XVIII, br. 4, str. 265—268.

Приказ драме Ј. Сварца „Змај“ у режији Đerda Herajaka, у извођењу Salašarskog pozorišta и „Himna“ Đerda Svajde у режији Frideša Kovača, у извођењу Tájszínhaza.

1289. Tartalmat a kihaszndálatlan helyiségeknek (Iskoristiti nekoriszcene prostoriye) / b.-c. Ibartuc Gabriella. — Magyar Szó, 11. V 1988, XLV, br. 128, str. 15. Izveštaj sa sastanka aktiva komunista kulturnih radnika o problemima kulturnog života Novog Sada sa naročitim osvrtom na SNP.

1290. Банка театарских података / Владимир Копица. — Дневник, 18. V 1988, XLVI, br. 14924, Култура-наука-уметност, br. 433, стр. 16. Приказ нове свеске Алманаха позоришта Војводине, 20—21, за сезону 1985/86 и 1986/87. објављене 1988.

1290a Zece laureati (Deset nagrađenih) / Vasa Barbu. — Libertatea, 23. IV 1988, XLIII, br. 16(2307), str. 8. Milutin Karišić, direktor Pozorišnog muzeja Vojvodine, Mihailo Foro, glumac iz Zrenjanina, Radomir Sođ iz Titovog Vrbasa nagrađeni su nagradom „Iskra kulture“.

1291. SSRNJ o pozorištima. — Misao, 26. V 1988, XIII, br. 15—16, str. 11. Informacija da će se u vreme 33. Sterijinog pozorja održati skup Sekcije Savezne konferencije SSRNJ za kulturu o društvenom i materijalnom položaju jugoslovenskih pozorišta.

1292. Egy színész naplójából (Из дневника једног глумца) / Faragó Árpád. — Magyar Szó, 28. V 1988, XLV, br. 145, str. 14. Sećanje na reditelja Đerda Haraga.

1293. Борбе Малетих (1816—1883) : из предиске Б. Малетиха и Ј. Борвенића / припремио Д. К. и В. К. — Позориште, 1987/88, LV, br. 9, maj, 1988, стр. 41—42.

1294. Позориште је првенствено текст / Борис Козинић. — Позориште, 1987/88, LV, br. 9, maj, 1988, стр. 34—35.

Razgovor sa slikarom Milanom Kolyvinkem, o pozorištu.

1295. Predstavljamo „Scenu“ 1. / B. K. — Pozorište, 1987/88, LV, br. 9, maj, 1988, str. 31.

Приказ првог броја часописа „Сцена“ који је посвећен јубилеју Бранислава Нушића.

1296. Светски дан позоришта 27. март 1988. — Југословенска порука / Љубиша Ристић. — Позориште, 1987/88, LV, br. 9, maj, 1988, str. 48.

1297. Прави човек има својство чвора у којем се секу сви лукови / Живомир Симоњић. — Позориште, 1987/88, LV, br. 9, maj, 1988, str. 40—41. O Исаидори Секулић уз 30. годишницу смрти, која је добар део своје енергије пружила театру.

1298. Neka živi eklektika, majka svih estetika / Mladen Martić, Ljubiša Ristić. — Scena, 1988, XXIV, knj. 1, br. 3, maj-jun, str. 55—56. Anketa „Scene“ o aspektima postmoderne režije.

1299. Dokument kritičkog postmodernizma / Laslo Vogel; preveo Arpad Vicko. — Scena, 1988, XXIV, knj. 1, br. 3, maj-juni, str. 56—57. Anketa „Scene“ o aspektima postmoderne režije.

1300. Почину 27. липарске печери / II. Стојковић. — Дневник, 3. VI 1988, XLVI, br. 1940, str. 11. На Липарским вечерима гостоваће НП из Вршца и Зрењанина, СНП и Аматерско позориште из Кикинде.

1301. Egy színész naplójából (Из дневника једног глумца) / Fargó Árpád. — Magyar Szó, 4. VI 1988, XLV, br. 152, str. 14. O razgovoru za okruglim stolom 1981. o sadržajni pozorišta i kadrovskim problemima subotičkog NP.

1302. A sík tengeren („Na pučini“) / Káich Katalin. — Magyar Szó, 4. VI 1988, XLV, br. 152, str. 13.

O izvođenju Nušićeve drame „Na pučini“ na mađarskom jeziku 1904. godine u Novom Sadu.

1303. Színház és képzőművészet kapcsolata (Veza pozorišta i likovne umetnosti) / P. Nányi Éva. — Magyar Szó, 7. VI 1988, XLV, br. 155, str. 14.

Prikaz 6. izložbe pozorišnih plakata Jugoslavije povodom XXXIII Sterijinog pozorja u SNP.

1304. Признање великому сцену. — Вршачка кула, 8. VI 1988, 14. br. 197, str. 6.

Поводом 40-те годишнице рада балетског уметника Бориса Радака, који је рођен у Вршцу, радио у Новом Саду, а од 1953. члан је НП у Београду.

1305. Dug velikom pesniku i likovnom stvarocu / Lj. Popov. — Misao, 13. VI 1988, XIV, br. 17—18, str. 27. U Srpskoj Crnji na XXVII liparskim večerama NP „Sterija“ prikazalo predstavu „Gospoda ministarka“, Lutkarska scena NP

„Toša Jovanović“ „Vesela kuća“, monodrama Milenka Pavlovića „Prodavač moge“, Narodno amatersko pozorište iz Kikinde nagradenu predstavu „Totovi“, SNP predstavu „Prvi“ i zrenjaninsko NP „Zenski rok end folk bend“.

1305a. Egy színész naplójából (Из дневника једног глумца) / Fargó Árpád. — Magyar Szó, 18. VI 1988, XLV, br. 166, str. 14. Razmišljanja o značaju i ulozi pozorišta i glumaca.

1306. Tündérhonban jártunk (Bili smo u domovini vila) / Apró István. — Magyar Szó, 26. VI 1988, XLV, br. 174, str. 13. O početku proba pozorišne igre u stihu Mihalja Verešmartija „Congor i Tinde“ koja je na programu Salašarskog pozorišta, u organizaciji i režiji Lajoša Soltiša. Ovo je ispitna predstava studenata prve godine Akademije umetnosti u Novom Sadu.

1307. Pozorišni plakati je predstava u predstavi / Бранислав Добановачки. — Позориште, 1987/88, LV, br. 10, јуни, 1988, str. 13. O pozorišnom plakatu.

1308. На прениске Јована Борбенића / припремила Д. Н. Ковалевич и В. Крмар. — Позориште, 1987/88, LV, br. 10, јуни, 1988, str. 50.

1309. У сусрет значајној годишњини листа Позориште / В. К. — Позориште, 1987/88, LV, br. 10, јуни, 1988, str. 49. O дванаест и пет година континуираног издавања листа „Позориште“.

1310. Аптири слободарства. — Позориште, 1987/88, LV, br. 10, јуни, 1988, str. 14. Порука поводом дана југословенске драме коју је упутио Доминик Смоле, а прочита Гордана Борбенић.

1311. Позориште у Југославији / Петар Марјановић. — Позориште, 1987/88, LV, br. 10, јуни, 1988, str. 24—25.

1312. Реч на отварању изложбе / Светлана Маденов. — Позориште, 1987/88, LV, br. 10, јуни, 1988, str. 33. O изложби Радула Бошковића.

1313. Бошковићев нови почетак / Сава Степанов. — Позориште, 1987/88, LV, br. 10, јуни, 1988, str. 33. Поводом изложбе Радула Бошковића у Малом ликовном салону у Новом Саду од 24. маја-5. јуна 1988.

1314. Три нова броја „Сцене“. — Позориште, 1987/88, LV, br. 10, јуни, 1988, str. 15. Приказ 2. и 3. броја часописа „Сцена“.

1315. Holnap indul a Tanyaszínház ekhós szekere (Sutra polaze kola Salašarskog pozorišta) / (bi). — Magyar Szó, 1. VII 1988, XLV, br. 179, str. 21.

Razgovor sa Lajošem Soltišem o planu gostovanja Salašarskog pozorišta.

1316. A Tanyaszínház első állomása (Prva stanica Salašarskog pozorišta) / Francz Mihály. — Magyar Szó, 6. VII 1988, XLV, br. 184, str. 11. Reportaža o gostovanju Salašarskog pozorišta.

1317. Csongor és Tinde a Makádén („Congor i Tinde“ u Makadu) / I. gy. [Lajber György]. — Magyar Szó, 7. VII 1988, XLV, br. 185, str. 13. Razgovor sa publikom Salašarskog pozorišta u B. Petrovom Selu o predstavi.

1318. Beesét is meghódította a Tanyaszínház (Salašarsko pozorište je osvojilo i Beće) / I. gy. [Lajber György]. — Magyar Szó, 8. VII 1988, XLV, br. 186, str. 7. Mišljenje publike u Starom Bečeju gde je prvi put gostovalo Salašarsko pozorište.

1319. Ceny SZS kultúry (Nagrade SIZ kulture) / J. C. — Hlas ľudu, 9. VII 1988, 45, br. 28, str. 11.

Nagrade SIZ kulture Vojvodine za postignute rezultate u prošloj godini dobili i glumica Eleonora Revidová i direktor Pozorišnog muzeja Vojvodine Milutin Karšić.

1320. Csongor és Tünde az ekhós szekéren („Congor i Tinde“ na kolima) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 12. VII 1988, XLV, br. 190, str. 13. Reportaža sa fotografijama Ane Lazukić sa predstave Salašarskog pozorišta „Congor i Tinde“.

1321. Boldogságkeresők (Istraživači sreće) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 14. VII 1988, XLV, br. 192, str. 13.

Prikaz predstave „Salašarskog pozorišta „Congor i Tinde“ Mihalja Verešmartija u Kavilu, koja je istovremeno bila ispitna predstava studentima prve godine Akademije umetnosti u Novom Sadu.

1322. Bánáttban a Tanyaszínház (Salašarsko pozorište u Banatu) / Francz Mihály. — Magyar Szó, 16. VII 1988, XLV, br. 194, str. 15.

Mladi glumci učesnici u programu Salašarskog pozorišta o radu pozorišta.

1323. Csongor és Tünde — esernyővel (Congor i Tinde sa kišobranom) / Francz Mihály. — Magyar Szó, 17. VII 1988, XLV, br. 195, str. 6.

Razgovor sa Lajošem Soltišem o uspešnoj predstavi Salašarskog pozorišta u Banatskom Monoštoru.

1324. Végre kiderült (Najzad se razvedrio) / Francz Mihály. — Magyar Szó, 19. VII 1988, XLV, br. 197, str. 13.

Razgovor sa mladom glumicom Đerđi Modri o uspehu gostovanja Salašarskog pozorišta u Kikindi.

1325. Tolja a szél a szekeret (Vetar gura kola) / Francz Mihály. — Magyar Szó, 21. VII 1988, XLV, br. 199, str. 12.

O Salašarskom pozorištu glumci Ilona Roža i Mihalj Simon.

1326. Csendes jubileum: Tanyaszínház 1978—1988. (Tihi jubilej: Salašarsko pozorište 1978—1988.) / Dudás Károly. — 7 Nap 22. VII 1988, XLIII br. 30, str. 30—31.

O desetogodišnjem radu Salašarskog pozorišta i prikazivanje drame u stihu „Congor i Tinde“ od Mihalja Verešmartija.

1327. Bánát után Muraköz (Posle Banata Medumurje) / Francz Mihály. — Magyar Szó, 23. VII 1988, XLV, br. 201, str. 15. Oduševljene izjave publike o gostovanju Salašarskog pozorišta u Medumurju.

1328. Csodaszék kapuja kitárol (Sirom se otvara kapija zemlje čuda) / Sok Kornélia. — Magyar Szó, 24. VII 1988, XLV, br. 202, str. 12.

Razgovor sa Istvanom Besedeš, rukovodiocem Omladinskog kulturnog centra u Senti o obnavljanju lutkarskog pozorišta.

1329. A Mura-vidéken a Tanyaszínház (Salašarkso pozorište u Međumurju) / Francz Mihály. — Magyar Szó, 25. VII 1988, XLV, br. 203, str. 3.
Lajoš Soltiš ocenjuje ovogodišnji rad Salašarkskog pozorišta kao najuspešniji.

1330. Csongor és Tünde Radamoson („Congor i Tinde” u Radamošu) / Francz Mihály. — Magyar Szó, 26. VII 1988, XLV, br. 204, str. 13.
Glumci Livia Banka i Sandor Laslo govore o radu Salašarkskog pozorišta.

1331. Csongor és Tünde Pincén („Congor i Tinde”) / Francz Mihály. — Magyar Szó, 27. VII 1988, XLV, br. 205, str. 13.
Reportaža o gostovanju Salašarkskog pozorišta u Međumurju.

1332. Tanyaszínház (Salašarkso pozorište). — Híd, 1988, LII, br. 7—8, str. 1301.
Vest da je Salašarkso pozorište prikazalo dramu Mihajla Verešmarija „Congor i Tinde” u 21 selu u Jugoslaviji i u 5 selu u Mađarskoj.

1333. U senci „nestalih” milijardi / S. S. — Borba, 31. VIII 1988, LXVII, br. 244, str. 7.
Na početku nove sezone SNP se našlo u velikim materijalnim teškoćama, a Novosadsko pozorište putuje na festival u Kairo.

1334. Branislav Svilkos (1956—1985) / Miša Belegišanin. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 179.
In memoriam reditelju.

1335. Bibliografija (vojvodanskih pozorišta) sezona 1985—1986. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 193—239.
Bibliografsku građu sakupile i obradile Marija Čurčić, Marija Jovanović, Kornelija Olar, Ema Stojanović i Vida Zeremski.

1336. Bibliografija (vojvodanskih pozorišta) sezona 1986—1987. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 240/303.
Bibliografsku građu sakupile i obradile Marija Čurčić, Marija Jovanović, Kornelija Olar, Ema Stojanović i Vida Zeremski.

1337. Delatnost pozorišta za odrasle (sezona 1985/86). — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 86.
Sumarni i tabelarni pregled po pozorištima.

1338. Delatnost pozorišta za odrasle (sezona 1986/87). — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 157.
Sumarni i tabelarni pregled po pozorištima.

1339. Sandor Bogdanfi (Bogdánfi Sándor) (1912—1987) / Zuzana Frano ; prevela sa mađarskog Seja Babić. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 189—190.
In memoriam.

1340. Drama na mađarskom jeziku / Laslo Gerold. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, br. 20—21, str. 34—37.

Neke karakteristike repertoara u sezoni 1985/1986.

1341. Drama na mađarskom jeziku / Laslo Gerold ; prevod sa mađarskog Seja Babić. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 109—111.
O jubilejima i svečanostima, savetovanjima, izložbama u sezoni 1986/87.

1342. Hronika. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 174—177.
O jubilejima i svečanostima, savetovanjima, izložbama u sezoni 1986/87.

1343. Janoš Aladič (Aladić János) (1928—1986) / Katalin Kaič. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 180—181.
In memoriam pozorišnom kritičaru.

1344. Drama na srpskohrvatskom jeziku / Milutin Karišik. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, br. 20—21, str. 31—34.
Neke karakteristike repertoara u sezoni 1985/86.

1345. Drama na srpskohrvatskom jeziku / Milutin Karišik. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 107—109.
Neke karakteristike repertoara u sezoni 1986/87.

1346. Izveštaj o radu Zajednice profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine 1984—1985. / Mirjana Klarkovinović. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, br. 20—21, str. 9—13.

1347. Odlikovanja, nagrade, javna priznanja. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 99—103.
Popis nagrada i lica koja su ih primila u sezoni 1985/86.

1348. Odlikovanja, nagrade, javna priznanja. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 169—173.
Popis nagrada i lica koja su ih primila u sezoni 1986/87.

1349. Pozorišta za decu / Slavko Penca. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, br. 20—21, str. 37—40.
Neke karakteristike repertoara u sezoni 1985/86.

1350. Pozorišta za decu / Slavko Penca. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 111—113.
Neke karakteristike repertoara u sezoni 1986/87.

1351. Miroslav Antić (1932—1986) / Miroslav Radonjić. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 181—182.
In memoriam.

1352. Ilija Slijepčević (1929—1987) / M. [Miroslav] R. [Radonjić]. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 184—185.
In memoriam glumcu i reditelju.

1353. Salašarkso pozorište — Tanyaszínház. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 54.
Predstava A. B. Rucante „Mušica” u adaptaciji Csipak Angéle odigrana 24 puta na salašima Banata i Bačke u sezoni 1985/86.

1354. Salašarkso pozorište — Tanyaszínház. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 127.
Predstavu „A sárkány — Zmaj” Jevgenija Svarca prikazali petnaest puta u sezoni 1986/87.

1355. Smotre, festivali, manifestacije, priredbe. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 87—89.
Popis smotri profesionalnih i amaterskih pozorišta i družina i pozorišta koja su na njima učestvovala i sa kojom predstavom i na kom jeziku u sezoni 1985/86.

1356. Smotre, festivali, manifestacije, priredbe. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 159—168.
Popis smotri profesionalnih i amaterskih pozorišta i pozorišta koja su na njima učestvovali i sa kojom predstavama i na kom jeziku u sezoni 1986/87.

1357. Spisak izvedenih autora u pozorištima za odrasle. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 156—157.
Spisak domaćih i inostranih pisaca i njihovo izvođenje po pozorištima, u sezoni 1986/87.

1358. Spisak izvedenih autora u pozorištima za odrasle. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, 20—21, str. 85—86.
Popis domaćih i inostranih pisara i njihovo izvođenje po pozorištima u sezoni 1985/86.

1359. Stavovi Komisije Predsedništva PK SKV za idejna pitanja u kulturi i stvaralaštvu o aktuelnim pitanjima pozorišnog života u Vojvodini. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, br. 20—21, str. 26—27.

1360. Teze za razmatranje aktuelnih problema profesionalnih pozorišta u SAP Vojvodini. — Almanah pozorišta Vojvodine, 1988, br. 20—21, str. 17—25.
Mreža pozorišta u Vojvodini; Pozorišta za odrasle; Amaterska pozorišta narodnosti koja vrše funkciju profesionalnih pozorišta; Samostalne (alternativne) pozorišne grupe; Pozorišta za decu; Pratiće pozorišne organizacije i institucije.

1361. Na republičkom festivalu. — Zvezdani, 30. X 1987, XXXVI, br. 1817, str. 5.
Na 21. susretu profesionalnih lutkarskih pozorišta Srbije i HP u Zvezdanu prikazala je čast da zatvori festivala.

1362. Sombor prekoračeni domaćini / D. K. — Dnevnik, 10. II 1988, XLVI, br. 14828, str. 11.
Susret vojvodanskih pozorišta umesto u HP u Subotici održane se u HP u Somboru.

1363. Subotina — „preskočena” / S. Cr. — Večernje novosti, 17. II 1988, XXXVI, br. 11243, str. 18.

SUSRET VOJVODANSKIH POZORIŠTA

1361. Na republičkom festivalu. — Zvezdani, 30. X 1987, XXXVI, br. 1817, str. 5.

Na 21. susretu profesionalnih lutkarskih pozorišta Srbije i HP u Zvezdanu prikazala je čast da zatvori festivala.

1362. Sombor prekoračeni domaćini / D. K. — Dnevnik, 10. II 1988, XLVI, br. 14828, str. 11.
Susret vojvodanskih pozorišta umesto u HP u Subotici održane se u HP u Somboru.

1363. Subotina — „preskočena” / S. Cr. — Večernje novosti, 17. II 1988, XXXVI, br. 11243, str. 18.

Домаћини овогодшњег Сусрета војвођанских позоришта биће Сомбор а не Суботица како је раније најављивано.

1364. Домаћини дан у Сомбору / Б. Кларнџ. — Политика експрес, 26. II 1988, XXXVII, бр. 8610, стр. 12.
Сусрет војвођанских позоришта уместо у НП у Суботици одржаће се у НП у Сомбору.

1365. Tizenkét napig Thálálával (Dvanáest dní na sa Talijom) / G. [Gimpel] T. [Tibor]. — Magyar Szó, 13. IV 1988, XLV, бр. 102, стр. 15.
Pred početkom 38. susreta vojvodanskih pozorišta u Somboru.

1366. Пресек театарског стваралаштва / Н. Попов. — Дневник, 13. IV 1988, XLVI, бр. 14891, стр. 11.
За 38. сусрет војвођанских позоришта који се одржава од 15—26. априла у Сомбору пријављено укупно 11 представа.

1367. Сусрет војвођанских позоришта / В. М. — Пољитика, 13. IV 1988, LXXXV, бр. 26768, стр. 13.
О представама Сусрету који ће се одржати у Сомбору од 15. до 26. априла.

1368. Vajdasági Színházak találkozója (Susret vojvodanskih pozorišta) / G. [Gimpel] T. [Tibor]. — Magyar Szó, 15. IV 1988, XLV, бр. 104, стр. 21.
Најава почетка 38. susreta vojvodanskih pozorišta u Somboru, где учествује 8 pozorišta.

1369. Гости Сусрета. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 15. IV 1988, бр. 1, стр. 7.

На 38. сусрет позвани су Влада Поповић, оперски певач и Бошко Зековић Зек, некадашњи управник Позоришта младих и Лиди Шалбер из НП „Тоша Јовановић“ који није отвордио долазак.

1370. Да ли је добро бити пошто-пото другачији? — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 15. IV 1988, бр. 1, стр. 6.

О Стевану Шалајићу, поводом представе „Како засмејати Господара“ В. Огњеновић у којој игра као гост сомборског НП лик Јоакима Вујића, као и о осталим представама и ликовима у којима је играо.

1371. Расклапања моралног тефтера / М. Млађеновић. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 15. IV 1988, бр. 1, стр. 6.

Поводом педесете годишнице од смрти Бранислава Нушића.

1372. Сцена је бре, песма / М. Млађеновић. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 15. IV 1988, бр. 1, стр. 8.
За сусрете војвођанских позоришта говори Давид Тасић, в. д. управник сомборског НП.

1373. [На сомборској сцени Нушићево дело...] — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 15. IV 1988, бр. 1, стр. 6.
О делима Бранислава Нушића која су приказана на сцени сомборског НП и изложба „Нушићево дело на сцени НП у Сомбору“ коју је приредио Позоришни музеј Војводине.

1374. Моја мааа оспета / Влада Огњеновић. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 15. IV 1988, бр. 1, стр. 4.
Реч Вице Огњеновић, редитеља и писца представе „Како засмејати Господара“.

1375. Округли сто. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 15. IV 1988, бр. 1, стр. 7.
После сваке представе одржаће се разговор о представи. Водитељ Округлог стола биће Миљана Зринић за представе на српскохрватском језику, а Ласло Патаки за представе на мађарском језику.

1376. Програм 38. сусрета. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 15. IV 1988, бр. 1, стр. 4.

Полис представе и позоришта по данима од 15—26. IV, које ће се приказати на Сусрету.

1377. Равноправна наустрашја. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 15. IV 1988, бр. 1, стр. 7.

Мултимедијални театар „Сцена 13“ Радно Новог Сада приказале драму „Кракпатрик“ Јурија Мадацког у режији Љубослава Мајере.

1378. Разговор с поводом. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 15. IV 1988, бр. 1, стр. 7.

Успомена на Бору Хантауску, редитеља, поводом двадесет година од смрти.

1379. Репертоар у оку. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 15. IV 1988, бр. 1, стр. 7.

У оквиру Сусрета одржаће се саветовање „Позориште и његов програм у садашњим условима“.

1380. Сусрети војвођанских позоришта / С. С. — Борба, 15. IV 1988, LXVIII, бр. 106, стр. 9.

Представом „Како засмејати Господара“ Вице Огњеновић у извођењу сомборског НП, почео 38. сусрети војвођанских позоришта у Сомбору.

1381. Како засмејати Господара / Јован Стричевић. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 15. IV 1988, бр. 1, стр. 3.

О позоришту и власти на хумористички начин у делу Вице Огњеновић „Како засмејати Господара“ у којем је описан живот и дело Јоакима Вујића.

1382. „Љубинко и Десанка“ : Српско народно позориште / Јован Стричевић. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 15. IV 1988, бр. 1, стр. 5—6.

О представи „Љубинко и Десанка“ Александра Поповића у извођењу СНП.

1383. Осми пут у Сомбору / Јован Стричевић. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 15. IV 1988, бр. 1, стр. 2.

О Сусрету војвођанских позоришта, члановима одбора 38. сусрета и жирија за доделу награда.

1384. Сусрет војвођанских позоришта. — Сомборске новине, 15. IV 1988, XXXIV, бр. 1758, стр. 1.

Вест о почетку 38. сусрета војвођанских позоришта у Сомбору.

1385. Нушић међу Сомборцима. — Дневник, 16. IV 1988, XLVI, бр. 14894, стр. 14.
Белешка о почетку Сусрета војвођанских позоришта.

1386. Stretnutie vojvodinských divadiel v Sombore (Susret vojvodanskih pozorišta u Somboru). — Hlas ľudu, 16. IV 1988, 45, бр. 16, стр. 11.
Vest.

1387. Аждаха са девет награда. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 17. IV 1988, бр. 2, стр. 10.
О прошлогодишњим победницима и наградама на Сусрету.

1388. Анита Бербер. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 17. IV 1988, бр. 2, стр. 3.

О представи кореодроме „Анита Бербер“ кореографа и редитеља Наде Кокотовић у извођењу суботичког НП.

1389. Безочна плачка у театру. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 17. IV 1988, бр. 2, стр. 12.

О провали у сомборском НП уочи почетка Сусрета када су однега алкохолна пића намењена репрезентацији.

1390. Глас и тело. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 17. IV 1988, бр. 2, стр. 4.

Нада Кокотовић, редитељ кореодроме „Анита Бербер“ о својим представама.

1391. И данас међу нама. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 17. IV 1988, бр. 2, стр. 8.

„Нушић на сомборској сцени“ изложба у НП у Сомбору коју је отворио проф. Страхинца Костић.

1392. Игра отвореним картама / Давид Кециман. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 17. IV 1988, бр. 2, стр. 5.

О представи „Љубинко и Десанка“ Александра Поповића у режији Бранка Пеше и извођењу СНП.

1393. Искрена добродошлица. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 17. IV 1988, бр. 2, стр. 2.

На отварању Сусрета госте је поздравила Зорица Бакић, председник одбора Сусрета, Давид Тасић, в. д. управник позоришта домаћина, а о Нушићу, његовом делу и поставкама, плејадом уметника који су их носили, говорио је проф. Страхинца Костић.

1394. Позориште не испуњава правила / Миљивоје Млађеновић. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 17. IV 1988, бр. 2, стр. 4.

Интервју са Љубишом Ристићем, управником суботичког НП.

1395. Мултимедијални театар. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 17. IV 1988, бр. 2, стр. 2.

У оквиру Сусрета биће одржано саветовање о мултимедијалном театру, а повод за разговор је драма „Кракпатрик“ Јурија Мадацког у режији Љубослава Мајере у извођењу мултимедијалног театра „Сцена 13“ Радно Новог Сада.

1396. На високом нивоу. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 17. IV 1988, бр. 2, стр. 6.
Публика о представи „Како засмејати Господара“ у извођењу сомборског НП.
1397. „Плешини“. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 17. IV 1988, бр. 2, стр. 9.
О младим глумцима из класе професора Бранка Плеше.
1398. Поглед у будућност. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 17. IV 1988, бр. 2, стр. 8.
Разговор са Милутином Каршићком, директором Позоришног музеја Војводине.
1399. Позоришни час. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 17. IV 1988, бр. 2, стр. 9.
Позоришне часове, дан пред премијеру од 1948. до средине десетих година у НП у Сомбору држао је проф. књижевности у Учитељској школи Страхинца Костић.
1400. Реџ Лјубише Ристића о представи „Pretaranja“ — „Tün/tet/ések“. — Biltен 38. susreta vojvodanskih pozorišta, 17. IV 1988, br. 2, str. 4.
Ova predstava je sačinjena prema romanu „Dupla eksplozija“ Lasla Vegela.
1401. Не волим фестивале / Љубиша Ристић. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 17. IV 1988, бр. 2, стр. 9.
Изјава управника суботичког НП.
1402. A tün/tet/ések — Pretaranja / Jovan Stričević. — Biltен 38. susreta vojvodanskih pozorišta, 17. IV 1988, br. 2, str. 1—2.
O romanu „Dupla eksplozija“ Lasla Vegela po kome je Lj. Ristić pripremio predstavu „Pretaranja“ u izvođenju subotičkog NP.
1403. Театар је ово / Јован Стричевић. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 17. IV 1988, бр. 2, стр. 5.
О представи „Како засмејати Господара“ писца и редитеља Вида Огњеновића у извођењу сомборског НП.
1404. Топао, хладно, ташао... — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 17. IV 1988, бр. 2, стр. 6.
Публика о представи „Љубинко и Десанка“ у извођењу СНП.
1405. Уозбиљени смех. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 17. IV 1988, бр. 2, стр. 7.
Округан сто о представи „Како засмејати Господара“ писца и редитеља Вида Огњеновића у извођењу сомборског НП.
1406. Уметност канibalизма. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 17. IV 1988, бр. 2, стр. 8.
Интервју са Мирјаном Марковићом, управником СНП.
1407. „Весела кућа“. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 17. IV 1988, бр. 2, стр. 2.
Луткарска сцена НП „Тоша Јовановић“ приказале представу „Весела кућа“ Стевана Пешина у режији Србољуба Стаковића.
1408. Више од игре. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта 17. IV 1988, бр. 2, стр. 7.
Округан сто о представи „Љубинко и Десанка“ Александра Поповића у извођењу СНП.
1409. „Засједе“ уместо „Тетовиранних душа“. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 17. IV 1988, бр. 2, стр. 8.
НП „Стерија“ ће уместо пријављене представе „Тетовиране душе“ Горана Стефановског приказати представу „Засједе“ Раиса Филиповића.
1410. Живот за позориште. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта 17. IV 1988, бр. 2, стр. 9.
Успомена на редитеља Бору Ханаску поводом двадесет година од смрти.
1411. Долазимо сигурно. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 19. IV 1988, бр. 3, стр. 10.
Разговор са стипендистима сомборског позоришта, учесницима у представи „Како засмејати Господара“.
1412. „Davna prošlost? Prošlost i sadašnjost“ / Mihajl Cordas, prevod sa mađarskog jezika K.K. — Biltен 38. susreta vojvodanskih pozorišta, 19. IV 1988, br. 3, str. 6.
Odlonci iz kritike o predstavi „Attün/tet/ések“ adaptaciji romana „Dupla eksplozija“ Lasla Vegela u režiji Lj. Ristića i izvođenju subotičkog NP.
1413. Чуди смо похвале, а покуде...? — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 19. IV 1988, бр. 3, стр. 7.
Округан сто о представи коредраме „Анита Бербер“ у режији Н. Кокотовића у извођењу суботичког НП.
1414. Хармонија звука и покрета. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 19. IV 1988, бр. 3, стр. 8.
Публика о представи „Анита Бербер“ у извођењу суботичког НП.
1415. Хронични недостатак публике. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 19. IV 1988, бр. 3, стр. 8.
Реч публике о представи „Pretaranja“ у извођењу суботичког НП.
1416. Комуникација пре фасцинације. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 19. IV 1988, бр. 3, стр. 2.
Разговор о мултимедијаном театру.
1417. Лековити противотрови. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 19. IV 1988, бр. 3, стр. 9.
Критика о кабару на сомборској сцени.
1418. Одајци бомбица смеха / М. Маџеновић. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 19. IV 1988, бр. 3, стр. 9.
О кабаретској традицији у сомборском НП.
1419. Потчињавање савршенства / М. Ма. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 19. IV 1988, бр. 3, стр. 6.
О представи „Анита Бербер“ коредраме у режији Наде Кокотовић у извођењу суботичког НП.
1420. Прозвезда „Клементовог пада“. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 19. IV 1988, бр. 3, стр. 9.
О припремању представе „Клементов пад“ Драгу Јанчара у режији Звонимира Седлачуца у СНП и другим представама у војвођанским позориштима.
1421. „Воћни дан“ НП „Тоша Јовановић“ Зрењанин / Јован Стричевић. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 19. IV 1988, бр. 3, стр. 1—2.
О представи „Воћни дан“ Велимира Стојановића и извођењу зрењанинског НП.
1422. Trag iščezavanja. — Biltен 38. susreta vojvodanskih pozorišta, 19. IV 1988, br. 3, str. 7.
Okrugli sto o predstavi „Attün/tet/ések“ — „Pretaranja“ u režiji Lj. Ristića i izvođenju subotičkog NP.
1423. Тражење знака. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта 19. IV 1988, бр. 3, стр. 4.
О знаку Сусрета одговор Милутина Каршића, Мирјане Марковић и Иштвана Косо.
1424. Укус традиције. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 19. IV 1988, бр. 3, стр. 9.
Раде Шербетија о Сусрету и сомборској позоришној публици.
1425. Уметност и мајсторство. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 19. IV 1988, бр. 3, стр. 10.
Сусрет са Фрањом Такачем, академским сликаром чије таласерије ће бити уручене свим позоришним учесницима Сусрета.
1426. Воно свето по мраку. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 19. IV 1988, бр. 3, стр. 12.
Интервју са Стеваном Лакатошем, инспекцијентом сомборског НП.
1427. Расправе о театру / Н. Попов. — Дневник, 20. IV 1988, XLVI, бр. 14898, стр. 12.
На Сусрету војвођанских позоришта одржано саветовање „Позориште и његов програм у садашњим условима“. Разговор је посвећен делу Боре Ханаске.
1428. Сусрет војвођанских позоришта. — Политика, 20. IV 1988, LXXXV, бр. 26775, стр. 13.
Вест о почетку 38. сусрета представом НП Сомбор „Како засмејати Господара“ у режији Вида Огњеновића.
1429. Буре Удички (1944—1988). — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 21. IV 1988, бр. 4, стр. 6.
In memoriam редитеља НП „Стерија“.
1430. Различито о истом / Душан Јовановић. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 21. IV 1988, бр. 4, стр. 3.
Редитељ Д. Јовановић о представи „Pretaranja“ редитеља Љубише Ристића по роману Ласла Vegela.
1431. Лет лутака / Давид Кеџман. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 21. IV 1988, бр. 4, стр. 4.

О представи „Весела кућа“ Стевана Нешчића у режији Србољуба Станковића и извођењу Луѓкарске сцене зренанинског НП.

1432. Ненаметљива, весела игра / Д. К-и. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 21. IV 1988, бр. 4, стр. 4.
О представи „Игра“ Александра Давидескуа у режији Мирослава Марковића у извођењу Дељег позоришта „Курир Јовица“ из Суботице.

1433. Ко то уопште гледа? — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 21. IV 1988, бр. 4, стр. 6.
Публика о представи „Заседе“ у извођењу НП „Стерија“.

1434. Измакнут шта / Миљивоје Млађеновић. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта 21. IV 1988, бр. 4, стр. 5.
О представи „Заседе“ Рашма Филиповића у режији Ненада Илића и извођењу НП „Стерија“.

1435. Лоша „кафанска“ драма / М. Мл. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 21. IV 1988, бр. 4, стр. 5.
Округли сто о представи „Воћни дан“ В. Стојановића у режији С. Кулусовића и извођењу НП „Тона Јовановић“.

1436. Пет беранских премијера. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 21. IV 1988, бр. 4, стр. 2.
О припремању пет премијера у суботичком НП.

1437. Пресрећан сам! — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 21. IV 1988, бр. 4, стр. 2.
Изјава Асела Вегића о представи „Претапања“ коју је Љ. Ристић приредио по његовом роману „Дупла експлозија“.

1438. Претапање душе и тела. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 21. IV 1988, бр. 4, стр. 3.
Сусрет са глумицом Зигом Бенеш која игра у представи „Претапања“.

1439. Пуно нејасних метафора. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 21. IV 1988, бр. 4, стр. 6.
Публика о представи „Воћни дан“ у извођењу зренанинског НП.

1440. Репертоар и око њега. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 21. IV 1988, бр. 4, стр. 2.
У оквиру Сусрета одржано саветовање „Позориште и његов програм у садашњим условима“.

1441. Родољупци на позоришној сцени и у животу. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 21. IV 1988, бр. 4, стр. 3.
О комедији „Родољупци“ Ј. Ст. Поповића и њеном настанку.

1442. У конкуренцији 11 представа / Ст. — Мисао, 21. IV 1988, XIII бр. 12—13, стр. 9.
Беседа о Сусрету војвођанских професионалних позоришта.

1443. Без драмске снаге / Јован Стричевић. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 21. IV 1988, бр. 4, стр. 4.

О представи „Воћни дан“ у извођењу НП „Тона Јовановић“.

1444. Mézárszék — Klanica / J. Stričević. — Bilten 38. susreta vojvodanskih pozorišta, 21. IV 1988, br. 4, str. 1—2.
О комедији „Klanica“ Slavomira Mrožeka у режији Ljuboslava Majere и извођењу Новосадског позоришта.

1445. Верност или превара. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 21. IV 1988, бр. 4, стр. 5.
Округли сто о представи „Заседе“ у извођењу НП „Стерија“.

1446. Mi az, ami nincs? : a vajdasági színház művészi és anyagi gondjairól — táncszokás Zomborban (Šta je to čega nema? : savetovanje о уметничким и финансијским проблемима војвођанских позоришта у Somboru) / b/c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 22. IV 1988, XLV, br. 112, str. 19.
О neuspelom savetovanju tokom susreta vojvodanskih pozorišta u Somboru.

1447. Gosti Susreta u Somboru. — Somborske novine, 22. IV 1988, XXXIV, br. 1759, str. 8.
Na 38. susretu vojvodanskih pozorišta u Somboru nastupice kao gosti Pokrajinsko pozorište iz Prištine, Ateље 212, operски ансамбли SNP, studenti Akademije umetnosti iz Novog Sada i amateri iz Kovacice.

1448. Prepoznavanje minulog i budućeg / David Kecman. — Somborske novine, 22. IV 1988, XXXIV, br. 1759, str. 8.
Program 38. susreta vojvodanskih pozorišta je veoma bogat sa zanimljivim predstavama pozorišta iz Sombora, Novog Sada, Zrenjanin, Subotice i Vršca.

1449. Tehnika u službi umetnosti / D. K-n. — Somborske novine, 22. IV 1988, XXXIV, br. 1759, str. 8.
Kratak izvod iz rasprave о multimedijalnom teatru koja je održana u okviru 38. susreta vojvodanskih pozorišta u Somboru.

1450. Nušić na somborskoj sceni. — Somborske novine, 22. IV 1988, XXXIV, br. 1759, str. 8.
Na dan otvaranja 38. susreta vojvodanskih pozorišta u somborskom NP otvorena izložba „Nušić na somborskoj sceni“.

1451. Pozorišna susretanja u Somboru. — Somborske novine, 22. IV 1988, XXXIV, br. 1759, str. 1.
38. susret vojvodanskih pozorišta u Somboru osim predstava sadrži i niz drugih manifestacija kao što su izložbe, razgovori, savetovanja.

1452. Prodajna izložba slika. — Somborske novine, 22. IV 1988, XXXV, br. 1759, str. 8.
U okviru 38. susreta vojvodanskih pozorišta u Somboru na Maloj sceni NP otvorena prodajna izložba slika somborskih umetnika.

1453. Razgovor о Bori Hanauski. — Somborske novine, 22. IV 1988, XXXIV, br. 1759, str. 8.
U okviru 38. susreta vojvodanskih pozorišta u Somboru priredjen razgovor о Bori Hanauski, istaknutom reditelju, а povodom 20-godišnjice njegovog smrti.

1454. Savetovanje о pozorištu danas. — Somborske novine, 22. IV 1988, XXXIV, br. 1759, str. 8.
U okviru 38. susreta vojvodanskih pozorišta biće održan i razgovor о temi „Pozorište i njegov program u sadašnjim uslovima“.

1455. A zombori a legjobb előadás (Najbolja predstava je iz Sombora) / b-c [Bartuc Gabriella]. — Magyar Szó, 23. IV 1988, XLV, br. 112, str. 19.
Spisak nagrađenih na 38. susretu vojvodanskih pozorišta u Somboru. Članovi žirija Milica Radaković, Katalin Kaič, Vlada Rebezov, Miodrag Kujundžić i Dimitrije Jovanović su proglasili za najbolju predstavu „Kako zasmejati Gospodara“ Vide Ognjenovića u izvođenju somborskog NP; u kategoriji dečjih pozorišta „Igra“ Aleksandra Davideskua u izvođenju Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ iz Subotice na sh. jeziku.

1456. „Gospodar“ najbolji. — Билтен сусрета војвођанских позоришта, 23. IV 1988, бр. 5, стр. 2.
Вест да је за најбољу представу Сусрета проглашена представа „Како засмејати Господара“ Виде Огњеновић у извођењу сомборског позоришта.

1457. Гости у „Богојављенској ноћи“. — 38. сусрет војвођанских позоришта, 23. IV 1988, бр. 5, стр. 6.
НП „Стерија“ припрема представу „Богојављенска ноћ“ В. Шекспира у режији Иване Вујић.

1458. Talentovana igra / Lidija Jošvai. — Bilten 38. susreta vojvodanskih pozorišta, 23. IV 1988, br. 5, str. 2.
O predstavi „Mézárszék“ — „Klanica“ Slavomira Mrožeka u režiji Ljuboslava Majere i izvođenju Novosadskog pozorišta.

1459. Кабере на новосадској сцени. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 23. IV 1988, бр. 5, стр. 6.
О припремању премијере „Римски карневал“ Миклоша Хубјаи у режији Миљана Белегишанина на сцени Новосадског позоришта.

1460. Изневерена маштовитост / Д. К-и. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 23. IV 1988, бр. 5, стр. 2.
О представи „Златорупни овал“ Невене Синић у режији Јелене Ситар и извођењу Позоришта младих.

1461. Комбинација луѓака и глумца. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 23. IV 1988, бр. 5, стр. 6.
О представи „Крокодил“ Д. Ралоића коју припрема Дељег позориште „Курир Јовица“ из Суботице.

1462. Криза иште позориште. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 23. IV 1988, бр. 5, стр. 2.
Саветовање „Позориште и његов програм у садашњим условима“.

1463. Most između publike i pisaca. — Bilten 38. susreta vojvodanskih pozorišta, 23. IV 1988, br. 5, str. 4.
Okrugli sto о predstavi „Mézárszék“ — „Klanica“ St. Mrožeka, u izvođenju Novosadskog pozorišta.

1464. Недеља делања и мишљења театра. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 23. IV 1988, бр. 5, стр. 1.
О Сусрету војвођанских позоришта.

1465. Одушка Жирнија 38. сусрета професионалних позоришта Војводине — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 23. IV 1988, бр. 5, стр. 3.
Чланови жирија су Миланца Кљајин-Радаковић, Каталин Каич, Димитрије Јовановић, Миодраг Кујунџић и Владимир Ребезов.

1466. „Разбрајалице“ на луткарској сцени. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 23. IV 1988, бр. 5, стр. 6.
О припреми представе „Скаленове подвале“ Молијера у зрењанинском НП и представе „Хрони петлић“ Р. Москове на луткарској сцени.

1467. Сјајно. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 23. IV 1988, бр. 5, стр. 4.
Публика о представи „Кланица“ у извођењу Новосадског позоришта.

1468. „Снежана“ међу луткама. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 23. IV 1988, бр. 5, стр. 6.
Позориште младих припрема „Снежану и седам напуљака“ у режији Милвоја Радаковића.

1469. Станеш, кажеш, одеш. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 23. IV 1988, бр. 5, стр. 7.
Сусрет са Шандором Јунгом, корепетитором и професионалним статистом сомборског НП.

1470. Успела саветовања. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 23. IV 1988, бр. 5, стр. 4.

У оквиру Сусрета одржано је саветовање о мултимедијалном театру, „Позориште и његов програм у савременим условима“ као и разговор посвећен сећању на Бору Ханаску.

1471. Замишљен шљ. — изгубљен. — Билтен 38. сусрета војвођанских позоришта, 23. IV 1988, бр. 5, стр. 7.

Гости Сусрета Влада Поповић и Бошко Зеквић о Сусрету како је он замишљен и о Сусрету данас.

1472. Напони и посустајања / Миодраг Кујунџић. — Дневник, 25. IV 1988, XLVI, бр. 14903, стр. 1.
О Сусрету војвођанских позоришта који је одржан у НП у Сомбору.

1473. Nagyszámú fiatal kapott lehetőséget (Brojni mladi su dobili šansu) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 26. IV 1988, XLV, бр. 115, стр. 15.
Интервју са Katalin Kaič, članom žirija 38. susreta vojvodanskih pozorišta.

1474. Nagrade za „Anitu Berber“. — Subotičke novine, 29. IV 1988, XLIV, бр. 17, стр. 2.

На 38. susretima vojvodanskih pozorišta u Somboru nagradu dobila Nada Kokotović za postavku korodrame „Anita Berber“ i glumci Almira Osmanović, Ana Kostovska i Nedo Osman za istu predstavu.

1475. Szinjátszásunk mérlege (Bilans nase pozorišne umetnosti) / Csordás Mihály. — Nap, 6. V 1988, XLIII, бр. 19, стр. 26—27.

Оцена 38. susreta vojvodanskih pozorišta i spisak nagrada i nagrađenih.

1476. Дејче позориште најбоље. — Subotičke novine, 6. V 1988, XLIV, бр. 18, стр. 2.
Vest da je predstava „Igra“ u režiji Miroslava Markovića i izvođenju Dečjeg pozorišta iz Subotice proglašena za najbolju predstavu na 38. susretima vojvodanskih pozorišta, u konkurenciji dečjih pozorišta.

1476a. Deasupra scenei, ca deasupra izvorului (Iznad pozorišnice kao nad izvorom) / David Keeman. — Libertatea, 14. V 1988, XLII, бр. 19(2310), стр. 4.
О Trideset i osmi susretima vojvodanskih pozorišta u Somboru — ocene i nagrade.

1477. Глумачка откривања / Весна Крчмар. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 29—30.
О Сусрету војвођанских позоришта који је одржен у НП у Сомбору.

1478. 38. сусрет војвођанских позоришта. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 9, мај, 1988, стр. 29.
О репертоару Сусрета војвођанских позоришта.

1479. A Vajdasági Színházak Találkozója (Susret vojvodanskih pozorišta). — Hid, 1988, LII, бр. 5, стр. 715.
Vest o završetku 38. susreta vojvodanskih pozorišta u Somboru.

1480. Egy színdész naplójából (Из дневника једног глумца) / Faragó Árpád. — Magyar Szó, 11. VI 1988, XLV, бр. 159, стр. 14.
О XXI susretu vojvodanskih pozorišta u Vršcu 1971. g.

1481. Holtomig játszani (Igrao bih dok živim) / Zambó Illés. — Magyar Szó, 14. VI 1988, XLV, бр. 162, стр. 12.
Интервју са глумцем сомборског НП Владимиром Амидžецем који је награђен на 38. susretima vojvodanskih pozorišta.

AMATERSKA POZORIŠTA

1482. Летње позоришне игре / Н. Станојевић. — Дневник, 2. IX 1987, XLV, бр. 14671, стр. 9.
Од 3—6. септембра у Панчеву летње игре аматерских позоришта.

1483. „Ковчежић“ у Лепосавићу. — Панчевац, 18. IX 1987, XXXV, бр. 1813, стр. 4.

Група београдских и панчевачких глумаца са представом „Вуков ковчежић“ гостује ових дана у неразвијеној општини Лепосавић на Косову.

1484. Монодрама у Музеју. — Панчевац, 18. IX 1987, XXXV, бр. 1813, стр. 4.

Најава гостовања М. Жутинца са монодрамом „Азбука-Вуков рјечник“ М. Витезовића која ће бити приказана у хотелу Магистрата.

1485. Névsorolvasás Bajmokon (Prozivka u Bajmoku) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 21. IX 1987, XLIV, бр. 260, стр. 5.

Разговор са Јожефом Надом, članom amaterskog pozorišta u Bajmoku o premijerama, programskoj politici i o učestvovanju na smotri amaterskih pozorišta.

1486. Portret de tinar actor: Daniel Ursulescu [Portret mladog glumca: Danijel Ursulescu] / Stella Bugariu. — Tribuna tinerețului, 1987, XVI, бр. 7(162), septembar, стр. 6.
Portret glumca amatera.

1487. Imi planific timpul (Planiram sebi vreme) / Ionela Mengher. — Tribuna tinerețului, 1987, XVI, бр. 7(162), septembar, стр. 6.
Разговор са глумцом Anisoarom Košu amaterskog pozorišta iz Alibunara.

1488. Радо долазим у Панчево / Јелена Херцег. — Панчевац, 2. X 1987, XXXV, бр. 1815, стр. 7.

Разговор са Милошем Жутинцем после гостовања са монодрамом „Азбука-Вуков рјечник“ М. Витезовића у Панчеву.

1489. Затварање отворених врата / М. Шалић. — Панчевац, 9. X 1987, XXXV, бр. 1816, стр. 4.

У чланку се говори о проблемима панчевачког позоришта.

1490. A vikend vége („Kraj vikenda“) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 10. X 1987, XLIV, бр. 279, стр. 15.
Pred premijeru drame „Kraj vikenda“ Mome Kapora u režiji Lilijane Arsenov u izvođenju „Madač“ pozorišta iz Zrenjanina.

1491. Ochotnici mestu — mesto ochotnikom [Amateri gradu — grad amaterima] / Jan Cicka. — Hlas ľudu, 10. X 1987, 44, бр. 41, стр. 12.

Povodom dana oslobođenja Kovačice Amatersko pozorište VHV izvelo predstavu „Proganjanje i ubistvo Zan-Pol Mara“ od Petra Vajsa.

1492. Октобарски дани културе у Кикиндџи : инт. манифестација. — Дневник, 10. X 1987, XLV, бр. 14709, стр. 12.

На програму је тринаест представа, а поред Народног аматерског позоришта из Кикиндџе учествују и НП „Стерија“ и позориште из Бубевојнице из Чехословачке и друга аматерска позоришта.

1493. Színdézi remeklések (Глумачка бриљанција) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 14. X 1987, XLIV, бр. 283, стр. 14.
Prikaz premijere drame Mome Kapora „Na kraju vikenda“ u režiji Lilijane Arsenov u izvođenju Pozorišta „Madač“ iz Zrenjanina.

1494. Расправа о театру. — Панчевац, 16. X 1987, XXXV, бр. 1817, стр. 4.

У шестомесечном извештају Центра за културу наводе се тешкоће и проблеми панчевачког театра после једне деценије рада.

1495. Збратимени прејг театра : од 10. до 21. октобра у Призрену отримани 22. вечери братства, стретице театралних друштвах Југославије, а САП Војводицу на вечарох братства представљан аматерс АРТ

„Ађај“, сцени у Руским Керестуре, зод представу „У есију на истоку“ Борислава Пеклића (Збратамљени преко позоришта : од 10. до 21. октобра у Призрену одржане су 22. вечерн братава, сусрета позоришних друштава Југославије, а СЛП Војводине на Вечерима братава представљали су аматери АРТ „Баба“, сцене у Руском Керестуре, са представом „У есију на истоку“ Борислава Пеклића) / М [Михаило] З. [Зариња]. — Руске слово, 23. X 1987, XLII, бр. 43, стр. 11.

1496. Petrovski obohtnici na Scénickej žatve [Petrovački amateri na Scenskoj žetvi] / J. Dorča. — Hlas l'udu, 24. X 1987, 44, бр. 43, стр. 13.

Članak o uspešnom gostovanju Amaterskog pozorišta VHV iz Bačkog Petrovca u Brodu i Martinu na manifestaciji Scenska žetva '87.

1497. „Асс“ на керестурској сцени : пред нову театралну сезону у АРТ „Ађај“ („Шума“ на керестурској сцени : пред нову позоришну сезону у АРТ „Баба“) / М. [Михаило] З. [Зариња]. — Руске слово, 30. X 1987, XLII, бр. 44, стр. 11.

За позоришну сезону 1988. поставља се на сцену „Шума“ А. Н. Островског.

1498. Нешто ново у Добрини / Владимир Попић. — Дневник, 5. XI 1987, XLV, бр. 14735, стр. 9.

О раду АП „Добринца Милутиновић“ у Сремској Митровици и о остваривању сна да постане професионално позориште.

1499. Uspori amaterizma / G. K. — Misao, 6. XI 1987, XIII, бр. 25, стр. 25.

Nagradu „Đušan Vasiljev“ dobio Deže Berka, glumac Narodnog amaterskog pozorišta u Kikindi.

1500. Sa Nušićem do priznanja. — Somborske novine, 6. XI 1987, XXXIV, бр. 1735, стр. 9.

Dramska sekcija RKUD-a „Nikola Predojević“ iz Sombora će sa predstavom „Sumnjivo lice“ predstavljati Vojvodinu na susretu drugarstva radnika Srbije.

1501. Kulpinčani uspešni na FEDRAS-e [Kulpinčani uspešni na FEDRAS-u] / Mária Celovská. — Hlas l'udu, 7. XI 1987, 44, бр. 45, стр. 12.

Na 16. festivalu pozorišnih amatera sela Srbije u Požarevcu, iz Vojvodine učestvovalo KUD „Zvolen“ iz Kulpiна.

1502. Није комада за комад папира / Љ. Николчић. — Дневник, 12. XI 1987, XLV, бр. 14742, стр. 12.

О ковачичкој сцени Позориште ВХВ говори неш вова Томаш Хришћин. Још једна сезона без награде за ковачичке аматере.

1503. Неморал у дворцу / Б. В. — Зрењанин, 13. XI 1987, XXXVI, бр. 1819, стр. 4.

Драмска радионица приказане премијеру Нушићеве „Ожалошћене породице“.

1504. Трошки главна тема на дновним шоре председателства АРТ „Ађај“ (Трошки главна тема на дневном раду председништва АРТ „Баба“) / Лю. [Любомир] С. [Сопка]. — Руске слово, 13. XI 1987, XLII бр. 46, стр. 12.

Поред материјалних тешкоћа, на седници је планирана и размена гостовања са позориштем „Јанош Заборски“ у Прешову.

1505. Divadlo, bryndzové halušky a kapustnica [Pozorište, knedle sa sirom i čorba od kislog kupusa] / Ján Dorča. — Hlas l'udu, 14. XI 1987, 44, бр. 46, стр. 11.

Reportaža sa putovanja po Česoslovačkoj sa glumcima Amaterskog pozorišta VHV iz Bačkog Petrovca.

1506. Сукоб генерација / Дејан Тадић. — Дневник, 19. XI 1987, XLV, бр. 14749, стр. 13.

Поводом премијере „Адел“ Радосла Вајнића у интерпретацији аматерског театра „Жарко Васиљевић“ из Беле Цркве у Стеријиној родној кући.

1507. Нушић, Павлов и остали позоришни људи / Бокла Војновић. — Зрењанин, 20. XI 1987, XXXVI, бр. 1820, стр. 4.

О премијери Нушићеве „Ожалошћене породице“ у извођењу Драмске радионице у режији Миленка Павлова.

1508. Egy időálló vígjáték [Jedna trajna komedija] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 21. XI 1987, XLIV, бр. 321, стр. 19.

Razgovor sa glumicom Marijom Ormai o pripremanju komedije Gabora Vasarija „Bubuš“ u Mađac pozorištu u Zrenjaninu.

1509. Богата позоришна традиција Русија / М. Р. — Радио ТВ Дневник, 21—27. XI 1987, стр. 6.

Интервју са Наталијом Адаш.

1510. Fények és árnyak [Svetlosti i tame] / P. P. — Magyar Szó 22. XI 1987, XLIV, 322, стр. 13.

Razgovor sa Andrašom Baratom, predsednikom Narodnog amaterskog pozorišta iz Kikinde o pripremanju премијере, susretu opštinskih amaterskih društava i materijalnim problemima.

1511. Humor nélkül nehezebb az élet [Bez humora je i život teži] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 24. XI 1987, XLIV, бр. 324, стр. 14.

Razgovor sa Katalinom Penzeš, članom amaterskog društva iz Bajmoka o pripremanju премијере „Laža i paraliza“ J. Sterije Popovića.

1512. Висок ниво позоришног аматеризма / Р. Јовановић. — Дневник, 24. XI 1987, XLV, бр. 14754, стр. 12.

Оцене XV смотре аматерских позоришта румунске народности у Војводини.

1513. Lazítás Bajmokon [Opuštanje u Bajmoku] / Herczeg Tibor. — Magyar Szó, 3. XII 1987, XLIV, бр. 331, стр. 14.

О успеху кабарејског представы у извођењу KUD „Jedinstvo — Egység“ iz Bajmoka.

1514. „Неморал“ по Нушићу / П. Радовић. — Вечерње новости, 4. XII 1987, XXXV, бр. 11204, стр. 18.

Кратак приказ премијере „Неморал у дворцу“, зрењанинског Омладинског позоришта Драмска радионица, која представља адаптацију Нушићеве комедије „Ожалошћена породица“, у режији и адаптацији Миленка Павлова.

1515. Organizačné trampoty [Organizacione poteškoće] J. C. — Hlas l'udu, 12. XII 1987, 44, бр. 50, стр. 11.

U Staroj Pazovi su u toku pripreme 19. smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine.

1516. Ентузијазам аматера / Нилса Попов. — Дневник, 25. XII 1987, XLV, бр. 14783, стр. 11.

О раду Савеза аматерских позоришних друштава.

1517. A primadonna visszatér [Primadona se vraća] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 28. XII 1987, XLIV, бр. 356, стр. 7.

Интервју са бившим чланом суботићког NP Paulom Hek која је прихватила улогу у оперети „Kraljica čaršaha“ у извођењу аматерског позоришта из Bezdana.

1518. Ember, színész, szerep [Čovek, glumac, uloga] / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 31. XII 1987, XLIV, бр. 359, стр. 15.

Razgovor sa Ferencem Lepar, glumcem amaterom iz Kikinde o njegovim uspešnim kreacijama u pozorištu.

1519. Premiu care obliga [Nagrada koja obavezuje] / Stella Bugariu. — Tribuna tinerețului, 1987, XVI, бр. 10(165), decembar, стр. 6.

Razgovor sa glumicom amaterom Leonidom Bugariu.

1520. V divadle s láskou [U pozorištu iz ljubavi] / Ján Dorča. — Ludovy kalendár na priestupny 1988 rok, 1987, стр. 67—68.

Portret Anc Zajacove, glumice amatera iz Iloka, koja se već petnaest godina uspešno pojavljuje na pozorišnoj sceni.

1521. Intre ambiție, plăcere și trăire sutitească. [Između ambicije, zadovoljstva i duhovnog uživanja] / E. G. — Calendrul popular 1988, (1987), стр. 72—73.

O Vinki Markovičanu, glumici amaterskog pozorišta iz Alibunara, dobitnici nagrade za najbolju žensku ulogu u komadu „Putujuće pozorište Sopalović“ na rumunskom jeziku.

1522. Actoria ca profesie [Gluma kao poziv] / Aleksandar Putnik. — Tribuna tinerețului, 1987, XVI, бр. 10(165), decembar, стр. 6.

Razgovor sa glumicom amaterom Svetlanom Jovanović.

1523. Ochohtivstvo v srdci zakotvené [Amaterizam u srcu smešten] / Martin Sirka. — Ludovy kalendár na priestupny rok 1988, 1987, стр. 81.

Portret Terezije Nedeljove Hraškove, glumice amatera i reditelja iz Pančeva.

1524. Po javiskách krížom-krážom [Po pozornicama uzduž i popreko] / Ondrej Kotváš. — Hlas l'udu, 1. I 1988, 45, бр. 1, стр. 11.

Članak o uspešnom radu Amaterskog pozorišta VHV iz Kovačice poslednjih deset godina, koji je tesno vezan sa imenom Tomaša Hrišćika, glumca, dramaturga i reditelja ovog pozorišta.

1525. Nem szakadtunk el a falu népétől [Nismo se odvojili od sela] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 3. I 1988, XLV, бр. 1, стр. 18.

Razgovor sa Palom Tarajiom koji 45 godina aktivno učestvuje u radu amaterskog pozorišta u Tordi i dobnik je više priznanja i nagrada za taj rad.

1526. Ovatosabb derültátással (Sa opreznijim optimizmom) / V. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 5. I 1988, XLV, br. 3, str. 14. Razgovor sa dr. Mihajem Plafom, rediteljem i glumcem amaterskog pozorišta u Bezdanu o uspesima, gostovanjima i programskoj politici ansambla.

1527. Висше жара на Береју / П. Лазничн. — Дневник, 6. I 1988, XLVI, бр. 14793, стр. 9. О аматерској позоришној у Зренянину.

1528. Füllentő és hazug („Laža i paralaža“) / V. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 7. I 1988, XLV, br. 5, str. 15. Razgovor sa Laslom Križakom glumcem amaterskog pozorišta u Bajmoku, koji igra glavnu ulogu u Sterijinom pozorišnom komadu.

1529. Мала, велика представа / М. Ш. — Панчевцац, 8. I 1988, XXXVI, бр. 1829, стр. 4. Ресансија премијере „Смешно путовање“, адаптација и режија Бранислава Краваљца на сцени панчевачког Центра за културу „Олга Петров“.

1530. Театрални фалат искључно за публику : режисер Патрјаг о „Лесу“ на коректурској сцени АРТ „Дая“ (Позоришни комад искључиво за публику : режисер Панхархаји о „Шума“ на коректурској сцени АРТ „Баба“) / Јо. Сопка. — Руске слово, 8. I 1988, XLIII, бр. 1—2, стр. 13. Панхархаји Буря о постављању на сцену драме „Шума“ А. Н. Островског.

1531. Погледај овај вез / Борбе Војновић. — Зренянин, 8. I 1988, XXXVII, бр. 1827, стр. 5. Поводом јубилеја 25. годишнице кореографског рада у аматерском Томислава Бурна.

1532. Како будзе представи ? : пред јубилејним Меморијалом (Колико ће бити представа ? : пред јубилејним Меморијалом) / М. Затуљак. — Руске слово, 8. I 1988, XLIII, бр. 1—2, стр. 13. Припреме XX драмског меморијала Петра Ризничца „Баба“.

1533. Prvá premiéra (Prva premijera) / Јан Сика. — Hlas ľudu, 9. I 1988, 45, br. 2, str. 12. Kratak prikaz predstave „Miraz za Veroniu“ Stefana Kršnjaka u izvođenju amatera iz Iloka.

1534. Сарадња са Косовом / Н. Попов. — Дневник, 14. I 1988, XLVI, бр. 14801, стр. 16. Представништво Савеза аматерских позоришта Војводине упутило је позив за сарадњу културним институцијама и организацијама.

1535. Пририхтисме ше за Меморијал : АРТ „Дая“ сцена у Руским Керестуре (Припремно се за Меморијал : АРТ „Баба“, сцена у Руском Керестуру) / М. К. — Руске слово, 15. I 1988, XLIII, бр. 3, стр. 9.

Припреме за XX Драмски меморијал Петра Ризничца „Баба“.

1536. Пред јубилејним Меморијалом : як жино, цо робя — Јанко Павловић (Пред јубилејним Меморијалом : како жине, шта раде — Јанко Павловић) / В. Наљмнто. — Руске слово, 15. I 1988, XLIII, бр. 3, стр. 7.

Разговор са Јанком Павловићем, једним од оснивача Драмског меморијала Петра Ризничца „Баба“.

1537. Nušić — à — propos de ocazie (Nušić povodom prilike) / Ioan Baba. — Libertatea, 16. I 1988, XLII, br. 2(2294), str. 6. Hronološki pregled Nušićevih komada koji su se igrali na „Pozorišnim danima Rumuna Vojvodine“.

1538. Гостује представа из Титовог Врбаса. — Дневник, 16. I 1988, XLVI, бр. 14803, стр. 12. Белешка о гостовању Аматерског позоришта Дома културе „Врбас“ из Титовог Врбаса на сцени СНП, а приказане представу „Весели воз“ Рада Павлакина коју је режирао Илија Салгићевич.

1539. Колико новина толико и представа. — Панчевцац, 22. I 1988, XXXVI, бр. 1831, стр. 4. Плановни драмског студија „Атеље младих“ за 1988. у Панчеву.

1540. Din activitatea S.C.A. „Stefan Stefu“ din Ecița (O aktivnostima amaterskog društva „Stefan Stefu“ iz Ecițe) / Stella Bugariu. — Libertatea, 23. I 1988, XLII, br. 3(2295), str. 8. Analiza rada amatera u 1987. godini i o nagrađenim pojedincima na XV Pozorišnim danima Rumuna Vojvodine.

1541. Ochoľnicky súbor — profesionálna úroveň (Amaterski ansambl — profesionalni nivo) / Јан Сика. — Hlas ľudu, 23. I 1988, 45, br. 4, str. 11. Amatersko pozorište VHV iz Stare Pazove povodom 85 godina pozorišnog života izvelo dramu „Zemlja“ V. H. Vladimirova, u režiji Miroslava Benke.

1542. „Лес“, прали лес“ : зоз старина искључиво до нових акцијох („Шума, прала шума“) : са старим искуствима у нове акције) / М. Затуљак. — Руске слово, 29. I 1988, XLIII, бр. 5, стр. 12. Разговор са Владом Ауданцем, Михалом Варгом и Буром Панхархајисем, поводом припреме представе „Шума“ А. Н. Островског на сцени АРТ „Баба“ у Руском Керестуру.

1543. Kilenc társulat mutatkozik be : a szerbiai amatőrszínházak 30. fesztiválja Kúlán (Pretstavljaju se devet pozorišta : 30. festival amaterskih pozorišta Srbije u Kuli) / M-t. — Magyar Szó, 24. I 1988, XLV, br. 22, str. 17. Razgovor sa Savom Preradovićem, sekretarom opštinskog SIZ-a kulture u Kuli o programu i pripremama festivala.

1544. Kevesen vannak, de lelkesek (Malo ih je, ali su entuzijasti) / Márk Margit. — Magyar Szó, 28. I 1988, XLV, br. 26, str. 15. Razgovor sa Klarom Krištalj, rukovodiocem KUD „Senteleki Kornel“ iz Sivca o amaterskoj pozorišnoj delatnosti.

1545. Succes care obligă (Uspех koji obavezuje) / A. P. — Tribuna tinerețului, 1988, XVII, br. 1(166), januar, str. 9. O gostovanju amatera iz Bele Crkve „Zarko Vasiljević“ sa predstavom „Dvoboj“ Radoša Bajčića po Vojvodini i Srbiji.

1546. E frumos să ai în suflet o trântă aparte (Lepo je da u duši imaš posebno uzdanje) / Eugoziina Greonant. — Tribuna tinerețului, 1988, XVII, br. 1(166), januar, str. 5. Intervju sa glumicom amaterom Vinkom Markovićanu.

1547. Јарославина склоност ка уметности / В. Спасојенић. — Сремске новине, 3. II 1988, XXVIII, бр. 1411, стр. 7. О глауници Јарослави Замберани, чланници сремскоинтродушког КУД „Матроз“.

1548. Беше некада, доста давно / З. Стефановић-Гаршанин. — Сремске новине, 3. II 1988, XXVIII, бр. 1411, стр. 7. Поводом четрдесет година КУД „Аушан Јерковић“ из Нибије.

1549. Позоришни плакат / А. А. — Дневник, 5. II 1988, XLVI, бр. 14823, стр. 11. У галерији Културног центра „Олга Петров“ у Панчеву излаже дизајнер Ференц Барат.

1550. Un repertoriu interesant (Zanimljiv repertoar) / R. M. — Libertatea, 6. II 1988, XLII, br. 5(2297), str. 6. Sa sednice Predsedništva Saveta amaterskih pozorišta Rumuna Vojvodine. Odabrane su predstave i određeni termini za održavanje manifestacije i pojedinih predstava.

1551. A kultúra kimaradt (Kultura je izostala) / Révész Erika. — Magyar Szó, 8. II 1988, XLV, br. 37, str. 9. Razgovor sa Mihajem Mojžešom sekretarom SIZ kulture u Kanjiži o problemima kulture, amaterizma i materijalnim problemima.

1552. Не само за увеселявање / Љ. Н. — Дневник, 9. II 1988, XLVI, бр. 14827, стр. 14. Комад „Змај“ Јевгенија Шварца у режији Федора Попова на сцени ВХВ у Ковачици.

1553. Смотра словачких позоришта / В. М. Г. — Сремске новине, 10. II 1988, XXVIII, бр. 1412, стр. 7. Вест о предстојећој деветнаестој смотри у Старој Пазови.

1554. Традиција аура 85 година / Б. Маринковић-Гајин. — Сремске новине, 10. II 1988, XXVIII, бр. 1412, стр. 7. Из историјата аматерског позоришта Словачка у Старој Пазови.

1555. Dráma, vígjáték, musical (Drama, komedija, mjuzikl) / V. [Barácius] Z. [Zoltán]. Magyar Szó, 13. II 1988, XLV, br. 42, str. 19. Razgovor sa Karoljem Izele o planu repertoara Pozorišta „Madač“ iz Zrenjanina.

1556. Uspesna premiéra (Uspesna premijera) / A. Kuric. — Hlas ľudu, 13. II 1988, 45, br. 7, str. 12. Kratak prikaz premijere amatera u Iloku „Sta je — tu je“ Danka Cinkockog.

1557. Marcarea celor trei jubilee (Obceľava nje triju jubileja) / N. B. — Libertatea, 13. II 1988, XLII, br. 6(2298), Supliment, str. 5.
Povodom jubileja Amaterskog društva „Todora Krecu“ iz Uzdina amateri pripremaju bogat program.

1558. Najredacii Uzanihi / B. H. — Dnevnik, 13. II 1988, XLVI, br. 14831, str. 15.
Репертоар позоришних дана Румуна.

1559. Lekli vigyázássalban (U psihičkom stavu mirno) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 15. II 1988, XLV, br. 44, str. 7.
Razgovor sa Suzanom Vereb, glumicom amaterom KUD „Jedinstvo-Egység“ iz Bajmoka o smislu i korisnosti amaterskog rada.

1560. Aznar, mikor a pápát elrabolták („Dan kada je kidnapovan papa“) / Szügyi Géza. — Magyar Szó, 16. II 1988, XLV, br. 45, str. 15.
Pred premijeru komedije „Dan kada su kidnapovali papu“ u režiji Tibora Vajde u izvođenju amaterskog pozorišta iz Kule na mađ. jeziku.

1561. Cementații crește nemaју / B. B. — Sremске новине, 17. II 1988, XXVIII, br. 1413, str. 7.
O predstavi „Cementații“ prema radu „Drami Anbeľaka Erdeláinna „Crește nema“ u režiji amatera Petra Јовановића, a u manobrenu драмске секције КУД „Бриле“ из Беоцина.

1562. U znaku pozorišnih predstava / B. B. — Sremске новине, 17. II 1988, XXVIII, br. 1413, str. 7.
Вест о гостовању аматерског позоришта из Кикинде представом „Па, извође у Сакулe“ и НП „Тоша Јовановић“ представом „Каријера“ С. Мројке у режији Стеве Жигона у Беоцину.

1563. Публика се враћа позоришту / A. M. — Зрењанин, 19. II 1988, XXXVII, br. 1833, str. 4.
Аматерско позориште „Мадач“ припрема три премијере за ову годину.

1564. Egy örökzöld vígjáték (Jedna evergrin komedija) / mark [Barácius Zoltán]. — 7 Nap, 19. II 1988, XLIII, br. 8, str. 52.
Prikaz premijere komedije Јована Sterije Popovića „Lađa i paralaza“ u izvođenju KUD „Jedinstvo — Egység“ iz Bajmoka.

1565. Планини за лето. — Панчевац, 19. II 1988, XXXVI, br. 1835, str. 4.
Помно се сала Центра за културу реновира, Планиници ће добити летњу позоришницу на којој ће се одржати и „Летње позоришне игре“.

1566. Speranțe în forțele tinere (Nade u mlade snage) / E. G. — Libertatea, 20. II 1988, XLII, br. 6(2298), str. 6.
O pripremanama amatera za „Pozorišne dane Rumuna Vojvodine“ posvećene Nušiću.

1567. Утврђен програм смотре / B. M. I. — Sremске новине, 24. II 1988, XXVIII, br. 1414, str. 7.

O programu XIX смотре словачких аматерских позоришта Војводине, која почиње 4. марта у Старој Пазови.

1568. Пет деценија једног аматера / K. Кузмањовић. — Sremске новине, 24. II 1988, XXVIII, br. 1414, str. 7.
Портрет глумца аматера из Ирига Симе Витковића поводом пет деценија рада.

1569. Nušić în original (Nušić izvorno) / Aurel Bojin. — Libertatea, 27. II 1988, XLII, br. 8(2299), str. 8.
O repertoaru amatera na rumunskom i srpskohrvatskom jeziku u Seleșu.

1570. Čechov na petrovskych doskách (Čechov na petrovačkim daskama) / rozpravaľ sa Ján Dorča. — Hlas ľudu, 27. II 1988, 45, br. 9, str. 10.
Kratak razgovor sa Ivanom Hansmanom, studentom režije u Novom Sadu, koji je režirao predstavu Amaterskog pozorišta VHV iz Bačkog Petrovca „Krcma na drumu“ A. P. Čehova.

1571. Повратак Чехову / J. Dorča. — Dnevnik, 27. II 1988, XLVI, br. 14845, str. 12.
Аматерско позориште ВХВ у Банком Петровцу премијерно приказало представу „Крчма на друму“.

1572. Bunčvointă exista, dar... (Postoji dobra volja, ali...) E. G. — Libertatea, 27. II 1988, XLII, br. 8(2299), str. 8.
O pripremanama za „Pozorišne dane Rumuna Vojvodine“ i o teškoćama amatera i nedostacima oko priprema.

1573. „Evantai distractiv“ la Uzdin („Zabavna lepčica u Uzdinu) / N. B. — Libertatea, 27. II 1988, XLIII, br. 8(2299), str. 11.
O saradnji amatera iz Uzdina i Radio Novog Sada — redakcija na rumunskom jeziku.

1574. Tóték a színpadon („Totovi“ na pozornici) / R. I. — Magyar Szó, 27. II 1988, XLV, br. 56, str. 19.
Uoči premijera „Totovi“ Ištvana Erkenja u izvođenju amaterskog pozorišta iz Kikinde.

1575. Aznar, amikor a pápát elrabolták („Dan kada je kidnapovan papa“) / Sz-i [Szügyi Géza]. — Magyar Szó, 27. II 1988, XLV, br. 56 str. 19.
Uoči premijere komedije „Dan kada su kidnapovali papu“ u režiji Tibora Vajde u izvođenju amaterskog pozorišta u Kuli.

1576. V duchu polemizoval s režisérom, až raz... (u duhu polemisao s rediteljem, kad jednom...) / A. [Anna] Francistyová. — Vztet, 1988, XIX, br. 2, februar, str. 16.
Razgovor sa Vlatkom Mikšadom, rediteljem i glumcem amaterom iz Iloka.

1577. O divadelnom predstavení (alebo niečo podobné) [O pozorišnoj predstavi (ili nešto slično)] / I. H. J. — Vztet, 1988, XIX, br. 2, februar, str. 16.
Članak o teškoćama pisanja pozorišne kritike predstava slovačkih amaterskih pozorišta.

1578. Penelope čeká befely (Penelopa čeka zapovesti) / Pavel Matúch. — Vztet, 1988, XIX, br. 2, februar, str. 4—5.
Intervju sa Anamarijom Knjazović, glumicom amaterom pozorišta VHV iz Kovačice.

1579. Sikeres páraparblás (Uspešna krađa papre) / Gimpel Tibor. — Magyar Szó, 2. III 1988, XLV, br. 60, str. 15.
Razgovor sa rediteljem Tiborom Vajda o prvom nastupanju amaterskog pozorišta iz Kule sa predstavom Z. Betankura „Dan kada su kidnapovali papu“, o pripremanama predstave i oduševljenju glumaca.

1580. Шест вечери сцене. — Dnevnik, 3. III 1988, XLVI, br. 14850, str. 11.
Вест о почетку смотре словачких аматерских позоришних друштава од 4—13. марта у Старој Пазови.

1581. Пазова у знаку позоришта / J. Ц. — Dnevnik, 4. III 1988, XLVI, br. 14851, str. 14.
O Smotри словачких аматерских позоришних друштава која траје од 4—13. марта 1988.

1582. Премиера на Камерној сцени СНТ : АРТ „Ада“, сцена у Новим Саде (Премијера на Камерној сцени СНП : АРТ „Баба“, сцена у Новом Саду) / Ју [Јулијана] С. [Сонка]. — Руске слово, 4. III 1988, XLIII, br. 10, str. 13.
Звоинмир Павлович, режисер о представи „Школа играња за одрасле и напредне“ Богумила Храбара.

1583. Keď st'astie ľloveka za chrbtom stupa (Kad sreća čoveku ide iza leđa) / A. D. — Hlas ľudu, 5. III 1988, 45, br. 10, str. 10.
Kratak prikaz premijere Amaterskog pozorišta VHV iz Bačkog Petrovca „Krcma na drumu“ A. P. Čehova, u režiji Ivana Hansmana.

1584. Premiéra vo Vojlovici (Premijera u Vojlovici) / Ján Cicka. — Hlas ľudu, 5. III 1988, 45, br. 10, str. 10.
Kratak prikaz premijere Amaterskog pozorišta Vojlovice „Lađa i paralaza“ Јована Sterije Popovića u režiji Zorana Rotara.

1585. Dupa obișnuitele noastre vechi (Prema našim stariim navikama) / Radomir Muncan. — Libertatea, 5. III 1988, XLIII, br. 9(23300), str. 8.
Organizacioni komitet manifestacije „Pozorišni dani Rumuna Vojvodine“ odobrio je program XVI dana koje će početi 25. марта.

1586. Ample pregătiri pentru Zile (Opsežne pripreme za Dane) / N. B. — Libertatea, 5. III 1988, XLIII, br. 9(2300), str. 8.
O pripremanama amatera „Todora Krecu“ za predstojeće „Pozorišne dane Rumuna Vojvodine“.

1587. Veteran — glumač večeri / B. Ракочевић. — Dnevnik, 9. III 1988, XLVI, br. 14855, str. 9.
O predstavi na 19. smotри словачких аматерских друштава Војводине.

1588. Почела смотра / B. Г. С. — Sremске новине, 9. III 1988, XXVIII, br. 1416, str. 7.
Вест о почетку Деведнаесте смотре словачких аматерских позоришних друштава Војводине у Старој Пазови представом „Земља“ Владимира Хурбана Владимирову у режији Мирослава Бенке.

1589. Cultivarea artei teatrale (Negovanje pozorišne umetnosti) / Vasile Barbu. — Misa, 10. III 1988, XIII, br. 8, str. 34.

O radu amaterskog pozorišta iz Uzđina i saradnji sa redakcijom programa na rumunskom jeziku Radio Novog Sada.

1590. Ima para, nema teatra. — Панчеван, 11. III 1988, XXXVI, br. 1838, str. 4. СМЗ за културу досадно је панчевачком театру 12 милиона динара и нада се да ће панчевачки театар у 1988. искористити финансијска средства за припремање представа.

1591. Асе у главни човекови : премиера у Руским Керестуре (Шума у главни човека : премијера у Руском Крстуре) / Г. Колесар. — Руске слово, 11. III 1988, XLIII, br. 11, str. 13. Приказ представе драме „Шума“ А. Н. Островског, у режији Буре Папкархајн, на сцени АРТ „Баба“ у Руском Крстуре.

1592. Конкретни и абсурдни „шејдепати“ : премиера у Новим Саду (Конкретни и абсурдни „шејдепати“ : премијера у Новом Саду) / Лю. Сопка. — Руске слово, 11. III 1988, XLIII, br. 11, str. 13. Приказ представе драме „Школа играња за одрасле и напредне“ Богумила Храбара, у режији Звонимира Павловића.

1593. Divadelný zápisník zo Starej Pazovi (Pozorišna beležnica iz Stare Pazove) / Mária Kunčáková, Branko Rakočević, snimky Martin Uhrík. — Hlas ľudu, 12. III 1988, 45, br. 11, str. 11. Izveštaj sa XIX smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine u Staroj Pazovi (prvi deo).

1594. Strážnici se prezintă cu „Doamna ministru“ (Strážnici se predstavljaju sa „Gospođom ministarkom“) / С. Мата. — Libertatea, 12. III 1988, XLIII, br. 10(2301), str. 8.

Povodom pedesetogodišnjice od Nušičeve smrti amateri su pripremili za „Pozorišne dane“ predstavu u režiji glumca NP „Ste-rija“ Tomislava Pejičića.

1595. Najviše priznana Pазовчанima / Б. М. Г. — Сремске новине, 16. III 1988, XXVIII, br. 1417, str. 10.

На смотри словачких аматерских позоришних друштава Војводине у Старој Пазови за најбоље глумце проглашени су Марија Хлебјан и Петар Азар.

1596. Seregszemle Bajmokon : a szabaddai község amatőr színjátszóinak találkozájára öt együttes hat előadással nevezett be (Smotra u Bajmoku : na susretu amaterskih pozorišta subotičke opštine učestvovala pet ansambala sa šest predstava) / В. [Baráncsi]. Z.[Zoltán]. — Magyar Szó, 16. III 1988, XLV, br. 74, str. 15. Razgovor sa Mihaljem Aranjom članom organizacionog odbora o predstojećoj smotri.

1597. Smotra Aramskog stvaralaštva / К. К. — Сремске новине, 16. III 1988, XXVIII, br. 1417, str. 7.

Вест о почетку Општине смотре драмског стваралаштва аматерских позоришта представом „Како се прави позориште“ у извођењу ансамбла „Добриша Милутиновић“.

1598. Домашини најуспешнији / Б. Ракочевић. — Дневник, 18. III 1988, XLVI, br. 14865, str. 11.

O XIX smotri slovačkih pozorišnih društava Vojvodine koja je održana u Staroj Pazovi.

1599. На недељно званичне званичне јубилејни XX меморијал Петра Ризнича „Дяди“ (У недељу дивље завесе : јубиларни XX меморијал Петра Ризнича „Бабе“) / М. [Михаило] З. [Зазуљак]. — Руске слово, 18. III 1988, XLIII, br. 12, str. 11. Најава почетка и програм Меморијала.

1600. Počinju amaterske dramske igre / S. Zoni. — Subotičke novine, 18. III 1988, XLIV, br. 11, str. 2. Vest da će se u Bajmoku održati 21. amaterske dramske igre.

1601. Досадне су ми приче / Миреслав Жујић. — Панчеван, 18. III 1988, XXXVI, br. 1839, str. 4.

О раду Панчевачког театра и његовим проблемима.

1602. Двалевети Бабин меморијал / М. Х. К. — Дневник, 19. III 1988, XLVI, br. 14866, str. 11.

Од 20—26. марта у Руском Крстуре одржане су смотре русинских аматерских позоришта.

1603. Divadelný zápisník zo Starej Pazovi (Pozorišna beležnica iz Stare Pazove) / Mária Kunčáková, Branko Rakočević ; snimky Martin Uhrík. — Hlas ľudu, 19. III 1988, 45, br. 12, str. 11.

Izveštaj sa XIX smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine u Staroj Pazovi (drugi deo).

1604. Credincios tradiției familiare (Veran porodičnoj tradiciji) / С. Мата. — Libertatea, 19. III 1988, XLIII, br. 11(2302), str. 8.

Portret amatera Jonela Fracilea.

1605. Optimism real (Realni optimizam) / Radomir Muncan. — Libertatea, 19. III 1988, XLIII, br. 11(2302), str. 8.

„Млади списатељи“, литерарни кружок, припрема за XVI позоришне дане Румуна Војводине naturalističku komediju Ežena Jovneskoa „Zak ili pokoravanje“ у режији Virđinije Marine-Guzine.

1606. Csökkent a színvonal (Nivo je pao) / Keresztényi József. — Magyar Szó, 22. III 1988, XLV, br. 80, str. 14.

Razgovor sa Marijom Latak, rukovodiocem Doma kulture u Senti gde je prošle godine priređeno svega četiri gostovanja i predstava.

1607. A ruszin amatőr színjátszás ünnepe : Kresztetaron megkezdődött a 20. Petar Riznic Gyagya emlékfesztivál (Praznik rusinskog amaterskog pozorišta : u Krsturu je otpratio 20. dramski memorijal Petra Riznića Đađe) / P. Náray Eva. — Magyar Szó, 22. III 1988, XLV, br. 80, str. 15.

Razgovor sa predsednikom susreta Mironom Kanjuhonom o programu i o problemima rusinskih amaterskih pozorišta u Vojvodini.

1608. Előkézsületek a találkozóra (Pripreme za smotru) / P.-ty. — Magyar Szó, 24. III 1988, XLV, br. 82, str. 10.

O pripremama XXIV Susreta amaterskih pozorišta severnog i srednjeg Banata u No-

vom Kneževcu na kojem nastupaju amaterska društva sa sh. mađ. i rumunskog jezika.

1609. После длукејше паузи : дјорљовски пионери и „Дружба саученика“ (После дуге паузе : бурљовачки пионери и „Дружина сученика“) / М. Римаг. — Руске слово, 25. III 1988, XLIII, br. 3, str. 2. Приказ представе „Дружина, сученици и невеста Нева“, Иване Брлић Мажуранин, у режији Јакима Хардија.

1610. Представа за подневност : „Лес“ з керестурске сцени АРТ „Адај“ (Представа за запланост : „Шума“ са крестурске сцени АРТ „Баба“) / Лю. Сопка. — Руске слово, 25. III 1988, XLIII, br. 13, str. 10.

Приказ представе драме „Шума“ А. Н. Островског, у режији Буре Папкархајн.

1611. Вихасновани театрални залет : „Никад се не зна“ — представа драмске секције КУД „Тарас Шевченко“ з дјорљова (Искористићеш ли позоришни залет : „Никад се не зна“ — представа драмске секције КУД „Тарас Шевченко“ на Бурљовци) / Лю. Сопка. — Руске слово, 25. III 1988, XLIII, br. 13, str. 10.

Приказ представе „Никад се не зна“ према тексту Михајла Ковача, у режији Јакима Чано.

1612. Ковалј на руку и слова аматерског : отворених XX драмски меморијал Петра Ризнича „Адај“ (Ковачица покрета и речи аматерске : отворених XX драмски меморијал Петра Ризнича „Бабе“) / Михаило Зазуљак. — Руске слово, 25. III 1988, XLIII, br. 13, str. 10.

Јубиларни, XX драмски меморијал Петра Ризнича „Бабе“ отворио је Јанко Банат, члан председништва Покрајинске конференције ССРН Војводине.

1613. Нушичови на чести и памјатку : јавне слушање радио драми „Ожалошћена фамилија (Нушичу на чест и успомену : јавно слушање радио драме „Ожалошћена породица“) / М. [Михаило] З. [Зазуљак]. — Руске слово, 25. III 1988, XLIII, br. 13, str. 11.

На XX драмском меморијалу Петра Ризнича „Бабе“ еминтована је радио драма „Ожалошћена породица“ Б. Нушича, на русинском језику, у режији Драгана Јовића.

1614. Edifiția a XVI-a a „Zilelor de teatru“ (XVI pozorišni dani) / I. Flora. — Libertatea, 26. III 1988, XLIII, br. 12(2303), str. 1.

O otvaranju manifestacije. Pozdravni govor održao Adrijan Negru, predsednik Saveta manifestacije, i Florin Ursulesku, član SSRNV.

1615. Почетак домаћинима / А. Николић. — Дневник, 26. III 1988, XLVI, br. 14873, str. 11.

У Уздину одржаће се 16. фестивал аматерских позоришта румунске народности у Војводини.

1616. Ochotníci zahrli divadlo (Amateri igrali pozorište) / J. Turčanová. — Hlas ľudu, 26. III 1988, 45, br. 13, str. 10. Posle četvorogodišnje pauze amateri iz Glazana izveli predstavu „Stože-zbrke“ J. G. Tájovskog u režiji Juraja Bartoša.

1617. Задовољан и селектора. — Вечерње новости, 26. III 1988, XXXVI, бр. 11179, стр. 28.
Кратак приказ премијере М. Паетеда „Греша генерација“ АКВА „Соња Маринковић“ из Новог Сада са којом ће учествовати и на фестивалу аматерских позоришта у Старој Пазови.
1618. Аубаб према глуми / Б. Н. — Сремске новине, 30. III 1988, XXVIII, бр. 1419, стр. 9.
Разговор са глумцима аматерима Горданом Јовановић, Војом Вилановићем, Златомиром Станковићем и Драганом Млашковићем.
1619. Награђена најбоља остварења. — Сремске новине, 30. III 1988, XXVIII, бр. 1419, стр. 9.
О награђеним представама и глумцима на Општинској смотри драмског стваралаштва у Митровици.
1620. Представе се догађају — унати! / Весна Спасојевић. — Сремске новине, 30. III 1988, XXVIII, бр. 1419, стр. 7.
О драмском аматеризму у Срему и неповољним условима у којима аматери раде. О томе је мишљење дала и директорка позоришта „Добрица Милутиновић“ Душанка Зринић.
1621. Свет игре манте и снова / В. С. — Сремске новине, 30. III 1988, XXVIII, бр. 1419, стр. 7.
После завршетка XVI смотре драмског стваралаштва у сремскомитровачкој општини оцењене представе и појединци.
1622. Виза за такмичење / В. М. — Политика, 31. III 1988, LXXXV, бр. 26755, стр. 11.
Мирон Кањух, селектор Смотре драмских аматера Новог Сада, прогласио је најбоље представе за даља такмичења.
1623. Romeo? Kto by o ňom něco vedel, nebo Julie (Romeo? Kdo bi o nješto nešto znao, da nije bilo Julije) / text A. [Anna] Francistyová z snímky F. Lašut, J. Bartoš. — Vztel, 1988, XIX, бр. 3, mart, str. 2.
Foto-beleške sa 19. smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine u Staroj Pazovi.
1624. Za každú cenu „prehliadkovat“ každú roku! (Po svaku cenu „pregledati“ svake godine?) / Anna Francistyová. — Vztel, 1988, XIX, бр. 3, mart, str. 16—17.
Osvrt na predstave izvedene na 19. smotri slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine u Staroj Pazovi.
1625. Ved' my mladi predsa radi divadlo (Pa mi mladi ipak volimo pozorište) / Japno. — Vztel, 1988, XIX, бр. 3, mart, str. 13.
Razgovor sa glumcima i rediteljem pozorišne grupe srednje škole iz Bačkog Petrovca.
1626. „Zilele“ pot inerce („Dani“ mogu početi) / Radomir Muncán. — Tribuna tinercului, 1988, XVII, br. 3(168), mart, str. 9.
O repertoaru i programu „XVI pozorišnih dana Rumuna Vojvodine“.
1627. Amaterska scena i oko nje / A. I. — Subotičke novine, 1. IV 1988, XLIV, br. 13, str. 2.

- U Bajmoku je završena 21. opštinska smotra amaterskih pozorišnih društava uz učesće četiri društva i pet predstava.
1628. Ujabb tartalmakkal gazdagodva (Obogaćen novim sadržajima) / V. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 1. IV 1988, XLV, br. 90, str. 21.
Ocena XXI opštinske smotre amaterskih pozorišta u Bajmoku. Žiri u sastavu Mihajl Virag i Miljenko Rastović proglasio je za najbolju predstavu komediju „Laža i pagalaža“ u izvođenju amaterskog pozorišta iz Bajmoka i „Spasitelj“ u izvođenju Mladosti iz Subotice.
1629. Mirosław Radomski selektor. — Pančevan, 1. IV 1988, XXXVI, бр. 1841, стр. 4.
Organizacioni odbor Festivala malih i eksperimentalnih scena Vojvodine, koji se tradicionalno održava u Pančevu, imenovao za selektora Mirosława Radomskiego, kustosa Pozorišnog muzeja Vojvodine.
1630. Kabare z čarobnog meha : „Mech čaribari“ : dječinska predstava z Novog Sada (Kabare iz čarobnog meha : „Đak čaribari“ : dječja predstava iz Novog Sada) / M. Rimar. — Ruske slovo, 1. IV 1988, XLIII, бр. 14, стр. 10.
Приказ представе „Đak čaribari“ Павла Јанковића Шолета, у извођењу дечје групе новосадске сцене АРТ „Баба“, у режији Марије Весермењан.
1631. Када дооране по јрок : „Жем“ — гостујућа представа на словачком језику (Када је узорано до јенака : „Земља“ — гостујућа представа на словачком језику) / Ју. Сопка. — Руске slovo, 1. IV 1988, XLIII, бр. 14, стр. 10.
На XX меморијалу Петра Ризничца „Бабе“ у Руском Крстурџу приказивана је представа „Земља“ Владимира Хурбана Владимира Хурбан Владимира у извођењу КУА „Владимир Хурбан Владимира“ из Старе Пазове.
1632. Када уж не нишак (Када већ није другачије) / Ју. [Јубомир], С. [Сопка]. — Руске slovo, 1. IV 1988, XLIII, бр. 14, стр. 11.
Оцена јубиларног XX Драмског меморијала Петра Ризничца „Бабе“, одржаног у Руском Крстурџу 20—26. марта 1988.
1633. Красне кратко тирва : Јак рошно панталони — дечишка представа з крестурске сцени (спо траје кратко : „Како расту панталоне“ — дечја представа са крестурске сцене) / Ју. Сопка. — Руске slovo, 1. IV 1988, XLIII, бр. 14, стр. 11.
Приказ сценског комада „Како расту панталоне“ Буре Палхаркајија, у режији Михајла Зазуљка.
1634. Не даремни туд предходних : 65 роциња сценског слова у Дурдьове (Није узалудан туд предходних : 65 година сценске речи у Бурбеву) / А. Варга. — Руске slovo, 1. IV 1988, XLIII, бр. 14, стр. 11.
1635. Неозбиљно спрам публици : „Гачица школа за одроситних и напредних“ : АРТ „Дая“, сцена у Новим Саде (Неозбиљно према публици : „Школа играња за одрасле и напредне“ : АРТ „Баба“ сцена у Новом Саду) / Ју. Винај. — Руске slovo, 1. IV 1988, XLIII, бр. 14, стр. 10.

- Приказ представе драме Богумила Храбра, у режији Звонимира Павловича.
1636. Teater kotri naučnje svojo dzeš (Pozorišne koje naučnja svoju dječju) / Ју. Винај. — Руске slovo, 1. IV 1988, XLIII, бр. 14, стр. 13.
АРТ „Баба“, сцена у Руском Крстурџу у овој сезони није припремила ни једну представу за младе.
1637. Добри глумецки витвореня : представа з општинске смотри (Добра глумачка остварења : представа са општинске смотре) / М. Зазуљак. Руске slovo, 1. IV 1988, XLIII, бр. 14, стр. 10.
Приказ представе „Клаустрофична комедија“ Душана Ковачевића, у извођењу аматера из Сивца, у режији Велмира Сандића, на XX Меморијалу Петра Ризничца „Бабе“.
1638. Zonska smotra pozorišnih amatera. — Somborske novine, 1. IV 1988, XXXIV, br. 1756, str. 8.
U Crvenki počinje zonsko takmičenje pozorišnih amatera na kojem će biti izvedeno osam predstava od kojih su dve iz somborske opštine.
1639. „Ce de peripetiani, o ce noapte turtoasă...“ („Koliko peripetija, o kakva olujna noć...“) / Eudeniia Băltescu. — Libertatea, 2. IV 1988 XLIII, br. 13(2304), str. 8.
Prikaz predstave „Olujna noć“ Jona Luke Kardealea u režiji Ivana Ristića i u izvođenju amatera iz Banatskog Novog Sela.
1640. Zăciatok v Uzidine (Početak u Uzdinu) / J. [Jan] C. [Cicka]. — Hlas ūdu, 2. IV 1988, 45, br. 14, str. 11.
Članak povodom početka XVI smotre rumunskih pozorišnih amatera Vojvodine u Uzdinu.
1641. „Tinerle condeie“ și Eugen Ionescu („Mladi spisatelji“ i Ežen Jonsko) / E. G. Libertatea, 2. IV 1988, XLIII, br. 13(2304), str. 8.
Prikaz predstave „Zak ili Pokoravanje“ u režiji Viridinie Marine-Guzine u izvođenju literarnog krúžaka iz Vršca.
1642. O ușoră boare de împroșțare (Lak osvežavajući povetarac) / Јан Флора. — Libertatea, 2. IV 1988, XLIII, br. 13(2304), str. 8.
Prikaz predstave amatera iz Uzдина, Straže, Novog Sela i Vršca na manifestaciji „Pozorišni dani Rumuna Vojvodine“, održane između 25. marta i 3. aprila.
1643. Zilele de teatru '88 (Pozorišni dani '88) / I. Flora. — Libertatea, 2. IV 88, XLIII, br. 13(2304), str. 1.
O svečanom otvaranju XVI pozorišnih dana Rumuna Vojvodine u Uzdinu predstavom „Siromašni milioner“ Tudora Popeskua u režiji Jove Dalea iz Uzдина.
1644. „Doamna ministru“ („Gospođa ministarka“) / C. Mata. — Libertatea, 2. IV 1988, XLIII, br. 13(2304), str. 8.
Prikaz predstave Branislava Nušića u režiji Tomislava Pejičića i u izvođenju amatera iz Straže.
1645. Ma kezdődik a XXIV, találkozó (Danas počinje 24. susret) / Pópiy József. — Magyar Szó, 2. IV 1988, XLV, br. 91, str. 8.

Najava početka 24. susreta amaterskih pozorišnih društava severnog i srednjeg Banata u Novom Kneževcu.

1646. Din civintul de deschidere (Iz pozdravnog govora) / Florin Ursulescu. — Libertatea, 2. IV 1988, XLIII, br. 13(2304), str. 8. Izvod iz pozdravnog govora Florina Ursulescu povodom svečanog otvaranja „Pozorišnih dana Rumuna Vojvodine“ u Uzdinu.

1647. Keeskedal : leballott a függöny az amatőrszínhátszök bajmoki szemléjén (Kozja pesma : spuštena je zavesa na smotri amaterskih pozorišta u Bajmoku) / Kiš Endre. — Képes Ifjúság, 3. IV 1988, XLIII, br. 1870, str. 10—11. Razgovor sa učesnicima. Za regionalno takmičenje su se plasirali KUD „Jedinstvo — Egsység“ iz Bajmoka i „Mladost“ iz Subotice prema odluci žirija Mihailja Viraga i Miljenka Rastovića.

1648. Sok a tehetséges fiatal (Ima mnogo mladih talenata) / R. Jovanović. — Magyar Szó, 5. IV 1988, XLV, br. 94, str. 15. O završnoj manifestaciji „Dani amaterskih pozorišta Rumuna Vojvodine“.

1649. Predstave o glumcima i pублацин / Велимировић. — Сремске новине, 6. IV 1988, XXVIII, br. 1420, str. 7. O otvaranju XVI smotre amaterskog dramskog stварaralazha Srema u Pehinovima predstavaom „Kako se pravi pozorište“ u režiji Nenada Urševića.

1650. Доста Адровитих / Р. Јовановић. — Дневник, 7. IV 1988, XLVI, br. 14885, str. 11.

O 15. smotri amaterskih pozorišta rumunske narodnosti u САП Војводини.

1651. Marec u znamenit divdala (Mart u znaku pozorišta). — Misao, 7. IV 1988, XLII, br. 11, str. 26. O XIX smotri slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine u Staroj Pazovi.

1652. „Spasitelj“ i „Laža i paralaza“ najbolji / I. A. — Subotičke novine, 8. IV 1988, XLIV, br. 14, str. 2. O predstavama koje su nagrađene na upravo završenoj 21. smotri amaterskih pozorišnih društava u Bajmoku.

1653. Un spectacol de deput (Debitantska predstava) / E. Bălteanu. — Libertatea, 9. IV 1988, XLIII, br. 14(2305), str. 8. Prikaz predstave „Ožalošćena porodica“ Branislava Nušića u izvođenju amatera iz Banatskog Novog Sela.

1654. Trei monodrame variate (Tri različite monodrame) / N. Bulic. — Libertatea, 9. IV 1988, XLIII, br. 14(2305), str. 8. Prikaz monodrama „Falebăr Pal“ u izvođenju Jove Daleca, „Sonja je videla Tita“ u izvođenju Florine Petrol i „Cobanin iz Idvora“ u izvođenju Adama Onćca.

1655. La Seleşu „Hojul de stat“ (U Seleşu „Državni lopov“) / E. G. — Libertatea, 9. IV 1988, XLIII, br. 14(2305), str. 8. Prikaz predstave Fadila Hadžića u izvođenju ansambala iz Seleşu.

1656. „O noapte furtunoasă“ a adus furtună („Olujna noć“ donela je oluju) / E. G.

— Libertatea, 9. IV 1988, XLIII, br. 14(2305), str. 9. Prikaz predstave Jona Luke Karadalea u izvođenju amatera iz Alibunaru.

1657. S-au încheiat „Zilele“ (Zatvoreni „Dani“) / E. G. — Libertatea, 9. IV 1988, XLIII, br. 14(2305), str. 8. Žiri na manifestaciji „Pozorišni dani Rumuna Vojvodine“ u kome su bili Tihomir Paunović, Mile Petrović i Julijan Ursulesku podelio je nagrade ansablama i pojedincima.

1658. Sub orice aşteptare (Ispod svakog očekivanja) / E. G. — Libertatea, 9. IV 1988, XLIII, br. 14(2305), str. 8. Prikaz predstave „Balkanski spijun“ u izvođenju amatera iz Vladimirovaca.

1659. Zilele de teatru 88 (Pozorišni dani 88) / I. Flora. — Libertatea, 9. IV 1988, XLIII, br. 14(2305), str. 1. O zatvaranju manifestacije u Alibunaru i o podeli nagrada.

1660. Revenirea pe scenă a Iconiei Cuzma (Povratak na scenu Ikonije Kuzme) / S. T. — Libertatea, 9. IV 1988, XLIII, br. 14(2305), str. 9. Portret glumice amaterskog pozorišta iz Nikolina.

1661. Jubileum s určitým dlhom (Jubilej s određenim dugom) / Ljubomir Sopka. — Hlas ľudu, 9. IV 1988, 45, br. 15, str. 12. Članak o nedavno završenom XX pozorišnom memorijalu Petra Riznića „Đade“ u Ruskom Krsturu.

1662. Мало дан квалитету / Михајло Зазуљак. — Дневник, 9. IV 1988, XLVI, br. 14887, str. 11.

O XX Memorijalu „Baba“ koji je održan od 20—26. марта у Руском Крстuru.

1663. Hétből kettő jutott tovább : Cserevénkán befeljezödött a műkedvelő színhátszök csoportok szemléje (Od sedam se dve predstave plasirale : u Crvenki je završena smotra amaterskih pozorišnih društava) / Szungyi Géza. — Magyar Szó, 12. IV 1988, XLV, br. 101, str. 15.

O završnom regionalnom susretu amaterskih pozorišnih društava. Selektor David Keeman je ocenio za najbolju predstavu „Klaustrofobičnu komediju“ amatera iz Sivca.

1664. Трагична ситуација у позоришту / Е. М. Г. — Сремске новине, 13. IV 1988, XXVIII, br. 1421, str. 7.

Изјава Виктора Ковача, председника Председништва аматерских позоришних друштава Војводине, о ситуацији у војвођанским аматерским позориштима.

1665. Повратак класичног позоришта / С. Велимировић. — Сремске новине, 13. IV 1988, XXVIII, br. 1421, str. 7. Пrikаз предстava са XVI смотре аматерских позоришних друштава Војводине.

1666. „Снахине се“ пара вреди / М. Ш. — Панчевац 15. IV 1988, XXXVI, br. 1843, str. 4.

O финансирању аматерских друштава у 1988. у Панчеву, „Атеља младих“ није задовољан добијеним финансијским средствима од СНЗ-а за културу.

1667. После тридесет и четири године. — Панчевац, 15. IV 1988, XXXVI, br. 1844, str. 4.

O представи позоришта на rumunskom jeziku из Банатског Новог Села.

1668. Veget ert a szemle (Završena je smotra) / Sebök Erzsébet. — Magyar Szó, 15. IV 1988, XLV, br. 104, str. 11. O opštinskoj smotri amaterskih pozorišta južnog Banata na mađarskom, slovačkom, rumunskom i srpskohrvatskom jeziku.

1669. Нише ена селекција : закончена Зонска смотра драми у Чернику (Joш једна селекција : завршена је зонска смотра драме у Чернику) / М. [Михајло], 3 [Зазуљак]. — Руске слово 15. IV 1988, XLIII, br. 16, str. 10.

На смотри је учествовало осам представа. За даље такмичење одређене су три представе: „Клаустрофобична комедија“, драма Дома културе из Сивца, „Чаробници“ аматерског позоришта из Куле и „Шума“, представа АРТ „Баба“ из Руског Крстuru.

1670. Змај на Ристичев начин. — Панчевац, 15. IV 1988, XXXVI, br. 1843, str. 4.

Премисјера „Теби дајем спомен ову“ у „Атељу младих“ у Панчеву састављена од Змајевих стихова у драматизацији С. Ристича.

1671. Színhátszök találkozásja Törökkanizsán (Susret amaterskih pozorišta u Novom Kneževcu) / B. [Baracs] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 16. IV 1988, XLV, br. 105, str. 19.

Razgovor sa Mihajlom Jančikinom, selektorom 24. susreta amaterskih pozorišta društava srednjeg i severnog Banata o uspešnim nastupima deset društava.

1672. Virsetenii și uzdinenții în selecția ulterioară (Vršćani i Uzdinjani после naknadnog izbora) / Vasile Barbu. — Libertatea, 16. IV 1988, XLIII, br. 15(2306), str. 8. Milan Tutorov, odabrao predstave za takmičenje amaterskih pozorišta južnog Banata.

1673. Partea materială îngrijorează (Zabrinjava materijalna strana) / I. Condan. — Libertatea, 16. IV 1988, XLIII, br. 15(2306), str. 9.

Amatersko pozorište „Madač“ iz Zrenjanina ostvarilo je u potpunosti program za 1987. god. kao i druga amaterska pozorišta u opštini i pored nepovoljnih materijalnih prilika.

1674. Za tri dni dva predstavenia (Za tri dana dve predstave) / J. P. — Hlas ľudu, 16. IV 1988, 45, br. 16, str. 11. Predstavom Jozefa Gregora Tajovskog „Stoke-zbrke“ amateri iz Gložana gostovali u Lalicu i Turiji.

1675. Drak na padinskom javisku (Zmaj na padinskoj pozornici) / O. K. — Hlas ľudu, 16. IV 1988, 45, br. 16, str. 11.

Kratak osvrt na predstavu „Zmaj“ Jevgenija Svarca, u režiji Fedora Popova u izvođenju amatera iz Padine.

1676. Po prehladke rumunských divadelných súborov v SAPV (Posle smotre rumunskih pozorišnih ansambala u SAPV) / Dimitrie Miklja. — Hlas ľudu, 16. IV 1988, 45, br. 16, str. 12.

Članak o nedavno završenoj XVI smotri rumunskih pozorišnih amatera u Uzdinu.

1677. Najbolji amateri Stare Pazove / С. В. — Сремске новине, 20. IV 1988, XXVIII, бр. 1422, стр. 7.

О затварању Смотре аматерског драмског стваралаштва Срема и о награбеним представљама и појединцима.

1678. Afirmarea tinerilor talente (Afirmacija mladih talenata) / Gligor Popi. — Misao, 21. IV 1988, XIII, бр. 28—33, стр. 23.

О „XVI pozorišnih dana Rumuna Vojvodine“ koji su se održali u Uzdinu i o deli nagrada ansamblima i pojedincima.

1679. Юбилеј зор кве свјаточиосци (Јубилеј са мало свечаности) / Лю. Сопка. — Мисао, 21. IV 1988, бр. 12—13 (361—362), XIII, стр. 26.

Приказ XX јубиларног драмског меморијала Петра Ризничца „Babe“ у Руском Крстурју.

1680. „Теби дајем спомен ову“ / Зоран Душковић. — Панчевец, 22. IV 1988, XXXVI, бр. 184, стр. 5.

Приказ премијере „Теби дајем спомен ову“ у адаптацији Стојана Ристича на дејмој сцени „Атељеа младих“ у Панчеву.

1681. Uspesne Statky-zmátky (Uspesna predstava Stoke-zbrke) / J. S. — Hlas l'udu, 23. IV 1988, 45, бр. 17, стр. 10.

Na Smotri amaterskih pozorišta južne Bačke koja je održana u Futogu, Srbobranu i Turiji, predstava „Stoke-zbrke“ iz Glozana doživela uspeh.

1682. Odaftelték a Kultúra Sugarai Dijat (Dodeljena je nagrada Iskre kulture) / M-t. — Magyar Szó, 23. IV 1988, XLV, бр. 112, стр. 19.

Siz kulture Opštine Kula dodelila je među ostalima nagradu „Iskre kulture“ glumcima amaterima Mihajlu Vargi i Velimiru Sandiću.

1683. O anliža binevenitá (Dobrodošla analiža) / Radomir Muncan. — Libertatea, 43. IV 1988, XLIII, бр. 16(2307), стр. 8.

Sa zajedničke sednice Organizacionog komiteta i članova žirija „Pozorišnih dana Rumuna Vojvodine“.

1684. Оцу српског позоришта / Ј. Ј. — Политика експрес, 24. IV 1988, XXVII, бр. 8696, стр. 7.

У Панчеву у Центру за културу „Олга Петров“ отворено Дечеје позориште „Трубаач“.

1685. Megfogadtam a tanácsot: gyakorlat (Poslušao sam savet: vežbam) / B. (Barácius) Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 25. IV 1988, XLV, бр. 114, стр. 9.

Razgovor sa glumcem amaterom Jožefom Rice, članom „Madač“ pozorišta iz Zrenjanina o njegovim planovima nakon uspeha u predstavi „Na peronu“ Milana Tutrova.

1686. Монографија о великану позоришта / В. С. — Сремске новине, 27. IV 1988, XXVIII, бр. 1423, стр. 6.

Поводом изложбе „Живот и дело Добрине Милутиновића“ у сремскомитровачком позоришту представљена је и монографија Добрине Милутиновића коју је приредио Петар Воак.

1687. Победила „Црвенкапа“ из Руме / З. Г. С. — Сремске новине, 27. IV 1988, XXVIII бр. 1423, стр. 6.

Са „Смотре децнијег драмског стваралаштва Срема“ у Нишњици.

1688. Монолог сцене Анне : юбилеј наших аматерох (Монолог једне Анне : јубилеј наших аматера) / Гаурија Колсар. — Руске слово, 29. IV 1988, XLIII, бр. 18, стр. 9.

Portret Ane Rač, glumice amatera ART „Babe“, scene у Руском Крстурју.

1689. Munca sistematică (Sistematski rad) / Ionela Mengher. — Tribuna tineretului, 1988, XVII, бр. 4(169), април, стр. 6.

Интервју са глумцом аматером Виоаром Лазар.

1690. Sub așteptări (Ispod očekivanja) / Radomir Muncan. — Tribuna tineretului, 1988, XVII, бр. 4(169), април, стр. 7.

Приказ представља са XVI позоришних дана Rumuna Vojvodine i o nagrađenim predstavama i pojedincima.

1691. „Асе“ („Шума“) / О. [Оленка] П. [Паличак]-С. [Сакач]. — МАК, 1988, XVII, бр. 4, април, стр. 11.

Приказ представља драме „Шума“ А. Острољског, у режији Буре Палхархајна на Драмском меморијалу Петра Ризничца „Babe“.

1692. „Нигда не зна“ („Никад се не зна“) / О. Паличак-Сакач. — МАК, 1988, XVII, бр. 4, април, стр. 11.

Оцена представља драме „Никад се не зна“ Михајла Ковача, у извођењу КУД „Гарас Шевченко“ из Бурбана.

1693. „Тансична никола за одраслих и напредних“ („Школа играча за одрасле и напредне“) / О. П. [Паличак]-С. [Сакач]. — МАК, 1988, XVII, бр. 4, април, стр. 11.

Приказ представља драме Богумила Храбара, у режији Звонимира Павловича, на сцени ART „Баба“, сцена у Новом Саду.

1694. Premii „Tribunei“ (Nagrada „Tribune“) — Tribuna tineretului, 1988, XVII, бр. 4(169), април, стр. 7.

Nagradu časopisa na XVI pozorišnim danima Rumuna Vojvodine dobila je Natali Bokšan.

1695. „Жем“ („Земља“) / Дво Винај. — МАК, 1988, XVII, бр. 4, април, стр. 11.

Оцена представља драме „Земља“ Владимира Хурбана Владимировца, у извођењу КУД „Владимир Хурбан Владимиров“ из Старе Пазове.

1696. Merităm oare un teatru mai bun? (Zasluzujemo li bolje pozorište) / Iulian Ursulescu. — Lumina, 1988, XLII, бр. 4—5, април-мај, стр. 122—128.

Приказ представља са манифестације XVI позоришних дана Rumuna Vojvodine.

1697. Ce-i de fcut? (Šta da se radi?) / Teodor Munteanu. — Libertatea, 1. V 1988, XLIII, бр. 17(2308), стр. 8.

Оцена манифестације „Pozorišni dani Rumuna i SAP Vojvodine '88“.

1698. Успехи аматера / Н. П. — Дневник, 5. V 1988, XLVI, бр. 14911, стр. 11.

Атеље младих из Панчева приказује представу „Кришна“ Т. Дорста у режији Максима Јанковића.

1699. Утарбен репертоар / Н. Попов. — Дневник, 5. V 1988, XLVI, бр. 14911, стр. 10.

Починио смотре Драмских аматера Војводине. Аматерска позоришна друштва састави се у Кикинди, а Фестивал младих и експерименталних сцена аматера одржаће се у Панчеву.

1700. Opt spectacole pentru Kikinda și Stara Pazova (Osam predstava za Kikindu i Staru Pazovu) / Vasile Barbu. — Libertatea, 7. V 1988, XLIII, бр. 17(2308), стр. 8.

Naknadnom selekcijom amaterskih pozorišta iz SAP Vojvodine, selektor Zoran Sarić predložio je predstave za pokrajinsko takmičenje u Kikindi i Staroj Pazovi.

1701. De la clasic la absurd (Od klasičnog do apsurdnog) / N. Polverejan. — Libertatea, 7. V 1988, XLIII, бр. 17(2308), стр. 8.

Оцена манифестације XVI дана аматерског позоришта Rumuna Vojvodine.

1702. Aznap, mikor a pápát elrabolták („Dan kada je kidnapovan papa“) si [Simon István]. — Magyar Szó, 7. V 1988, XLV, бр. 124, стр. 19.

Vest da je amatersko pozorište na mađ. jeziku Kulturnog centra iz Kule učestvovalo na opštinskoj smotri u Sivcu i regionalnoj u Crvenki sa komedijom „Dan kada su kidnapovali papu“ u režiji Tibora Vajde.

1703. A rendező cselekvő bölcs (Režiser je mudrac koji dela) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 10. V 1988, XLV, бр. 127, стр. 14.

Интервју са режисером аматерског позоришта из Мулје Золтаном Коша о његовом раду и плановима.

1704. Смотра Драмског стваралаштва / В. В. — Сремске новине, 11. V 1988, XXVIII, бр. 1424, стр. 7.

У традиционалној Смотри драмског стваралаштва МЗК „Сава“ у Беоцини.

1705. Хамагет из нашег сокака / В. Кошић. — Сремске новине, 11. V 1988, XXVIII, бр. 1424, стр. 7.

Разговор са глумцем НП „Тоша Јовановић“ Михаилом Форум поводом гостовања у сремскомитровачком позоришту.

1706. Atadták a Kultúra Sugarai Dijat (Predstava je nagrada „Iskre kulture“) / Sz-i [Szanyi Gáza]. — Magyar Szó, 11. V 1988, XLV, бр. 128, стр. 15.

Vest da je dodeljena nagrada „Iskre kulture“ između ostalih i glumcima amaterima Velimiru Sandiću i Mihajlu Vargi iz Kule.

1707. Смотра драмског стваралаштва / Н. Попов. — Дневник, 12. V 1988, XLVI, бр. 14918, стр. 13.

У Беоцину почела Смотра драмског стваралаштва Међурепубличке заједнице културе „Сава“.

1708. А вјадасдји аматѢр сзјнјатсзѢк 29. сзчнлѢје (29. susret amaterskih pozorišnih društava Vojvodine) / Fekete László. — Magyar Szó, 13. V 1988, XLV, бр. 130, стр. 13.

Припреме за почетак susreta amaterskih pozorišta. Članovi žirija su reditelji Milutin Karišik i Miron Kanjuh i književnik Ferenc Deak.

1709. Razvođanja u Kikinde — Petrovčania u Pančevu (Razvođani u Kikindi — Petrovčani u Pančevu). — Hlas l'udu, 14. V 1988, 45. br. 20, str. 11.

29. susret amaterskih pozorišta Vojvodine održava se u Kikindi, a u Pančevu uskoro počinje Festival malih i eksperimentalnih scena Vojvodine.

1710. Zanimljiva početak / M. Marićević. — Dnevnik, 17. V 1988, XLVI, br. 14923, str. 11. Beleska o 29. susretu pozorišnih amatera Vojvodine u Kikindi.

1711. A Füllentő és hazug Lakiteleken („Lađa i paralađa” u Lakiteleku) / F. i. — Magyar Szó, 19. V 1988, XLV, br. 136, str. 13.

Pred gostovanjem amaterskog pozorišta iz Bajmoka sa predstavom „Lađa i paralađa” u Madarskoj.

1712. Dencija baletskih koraka / B. J. — Zrešaniin, 20. V 1988, XXXVII, br. 1846, str. 8.

O desetogodišnjem radu baletске сцене у Доум омаодине у Зреšанину.

1713. Dečje pozorište u Pančevu / B. Mrvos. — Borba, 20. V 1988, LXVII, br. 141, str. 9.

O osnivanju Dečjeg pozorišta u Pančevu koje se nositi ime „Trubač” a radice u sastavu Centra za kulturu „Olga Petrov”.

1714. Tri premijere dečje сцене „Trubač”. — Pančevaц, 20. V 1988, XXXVI, br. 1848, str. 6.

O radu novoosnovanog Dečjeg pozorišta „Trubač” koje ће до краја године приказати три премијере. У мају „Каа је Дунав био млад” Стевана Пешина, а до краја године представу „А над Банатом страшила” по тексту Зорана Петровића у адаптацији Милоша Николића и „Хајде да се играмо” текст и режија Бранислава Крвљанића.

1715. Co zostalo z Ochotnickeho divadla VHV? (Sta je ostalo od amaterskog pozorišta VHV?) / S. Cerovsky. — Hlas l'udu, 21. V 1988, 45. br. 21, str. 11. Članak o radu Amaterskog pozorišta VHV iz Stare Pazove.

1716. Amateri iz Brčkog najuspešnijim / B. V. — Sremske novine, 25. V 1988, XXVIII, br. 1427, str. 7.

Ocene жирија на крају XVI смотре драмских стваралаца MЗK „Сава” у Беочину.

1717. Криза и њено прихватање / Мирон Канух. — Дневник, 27. V 1988, XLVI, br. 14933, str. 13. O 29. сусрету позоришних аматера Војводине.

1718. Одабрано шест најбољих представа. — Панчевац, 27. V 1988, XXXVI, br. 1849, str. 4.

Мирослав Радоњић, театролог из Новог Сада изабрао је шест најбољих аматерских представа насталих у Војводини за годину дана за Фестивал малих сцена Војводине.

1719. Перша „забава” у Дурђеве (Прва „забава” у Бурђеу) / Јаким Олар. — Руске слово, 27. V 1988, XLIII, br. 22, str. 12.

Сећање на прву аматерску позоришну представу у Бурђеу, 21. IX 1923. године.

1720. Означени 65 роки работи : „Вечар театра” у Дурђеве (Обележено је 65 година рада : „Вече позоришта” у Бурђеу) / З. Сегаи. — Руске слово, 27. V 1988, XLIII, br. 22, str. 11. Обележено је 65 година аматеризма у Бурђеу.

1721. Најлепши аматере з Кикинда — законичне XXIX сретнуће аматерских театралних друштва Војводини (Најбољи су аматери из Кикинде : завршен је XXIX сусрет аматерских позоришних друштава Војводине) / Лю. Сонка. — Руске слово, 27. V 1988, XLIII, br. 22, str. 11. Приказ сусрета, и представе драме „Шума” А. Н. Островског, у режији Б. Панхархајија, у извођењу ART „Баба”, сцене из Руског Крстурa на сусрету.

1722. O манифестацијама у рукавицама / М. Шашић. — Панчевац, 27. V 1988, XXXVI, br. 1849, str. 4. Говори се и о проблему простора где се одржава Фестивал малих сцена Војводине.

1723. „Теби дајем спомен ову” у Бечеју. — Панчевац, 27. V 1988, XXXVI, br. 1849, str. 4.

Дејча сцена „Атеља младић” са представом „Теби дајем спомен ову” Стојана Ристина на стихове Ј. Ј. Змаја повозана је на покрајинску смотру дејчег драмског стваралаштва од 25—31. маја у Бечеју.

1724. Deset rokov, ktoré otriasli našimi predstavami (Deset godina, koje su porupile našim predstavama) / M. Demak — Hlas l'udu, 28. V 1988, 45. br. 22, Obzory V, br. 4, str. 16.

Članak o uspešnom radu Amaterskog pozorišta VHV iz Stare Pazove a povodom 85. godišnjice.

1725. Kysáčanania na scéne SND v Bratislave (Kisačani na sceni SNP u Bratislavi) / Ján Podhradský — Hlas l'udu, 28. V 1988, 45. br. 22, Obzory V, br. 4, str. 22. Сећања на гостовање Amaterskog pozorišta iz Kisača u Slovačkom narodnom pozorištu u Bratislavi 1936. godine.

1726. Hostitelia najlepši (Domaćini najbolji) / B. Rakočević. — Hlas l'udu, 28. V 1988, 45. br. 22, str. 11.

Na 29. susretu amaterskih pozorišta Vojvodine u Kikindi, prvu nagradu dobila predstava „Totovi” Ištvana Erkenjija, u režiji Ljuboslava Majera i izvođenju Amaterskog pozorišta iz Kikinde.

1727. Отворено дејче позориште „Трубач” / Н. Терек. — Дневник, 30. V 1988, XLVI, br. 14936, str. 15.

У Панчеву при Центру културе „Олга Петров” отворена дејча сцена са представом „Каа је Дунав био млад” Стевана Пешина.

1728. Гостује „Трубач” / Ј. Ј. — Политика експрес, 31. V 1988, XXVII, br. 8703, str. 10.

Дејче позориште „Трубач” из Панчева гостује у Београду са представом „Каа је Дунав био млад” Стевана Пешина.

1729. Nu pot alicum (Ne mogu drukčije) / Stella Bugariu. — Tribuna tineretului, 1988, XVII, br. 5(170), maj, str. 6.

O glumcu amaterskog pozorišta Aleksandru Bugariju.

1730. Други у Војводини. — Сремске новине, 1. VI 1988, XXVIII, br. 1428, str. 1. Старозаповани аматери освојили су друго место на XXIX сусрету аматерских позоришних друштава Војводине са представом „Земља” Владимира Хурбана Владимирова у режији Мирослава Бенке.

1731. Nyolc elbáadás a versenyműsorban (Osam predstava u programu takmicenja) / M. i. — Magyar Szó, 2. VI 1988, XLV, br. 150, str. 11. Konferencija za štampu Vladimira Prekrajca i Save Preradovica, članova organizacionog odbora, pre otvaranja XXX festivala amaterskih pozorišta Srbije u Kuli.

1732. Глувачки еколошки дефини / Н. Станојевић. — Дневник, 2. VI 1988, XLVI, br. 14939, str. 11.

O 17. фестивалу малих сцена Војводине у Панчеву.

1733. Све спремно за почетак / Љ. Димитров. — Дневник, 3. VI 1988, XLVI, br. 14940, str. 11.

Уочи 30. фестивала аматерских позоришта Србије на коме ће учествовати и Аматерско позориште из Кикинде са представом „Totovi” и Драмска радионица „Центар” из Зреšанина са представом „Централ” из Аворцу.

1734. Оглашено се „Трубач” / Богдан Мрвош. — Панчевац, 3. VI 1988, XXXVI, br. 1850, str. 5. Рецензија премијере „Каа је Дунав био млад” Стевана Пешина у режији Срболова Станковића на сцени Дејчег позоришта „Трубач”.

1735. Позориште на води. — Панчевац, 3. VI 1988, XXXVI, br. 1850, str. 4.

17. фестивал малих сцена Војводине прилику ће се одржати у сали Студентског дома на Тамишу.

1736. Сусрет позоришних аматера Војводине. — Зреšанин, 3. VI 1988, XXXVII, br. 1848, str. 4.

На сусрету аматерских позоришних друштава Војводине зреšанински „Малач” освојило је неколико признања за представу „Крај викенда” Мома Капора.

1737. Глушци олазе — глушци долазе / М. Ш. — Панчевац, 3. VI 1988, XXXVI, br. 1850, str. 4.

O најневаљком театру, Дејчијем позоришту „Трубач”, драмском аматеризму, сцени на румунском језику у Новом Селу.

1738. Divadelníci z CSSR v Juhoslávii (Pozorišni radnici iz CSSR u Jugoslaviji) / J. Struhár. — Hlas l'udu, 4. VI 1988, 45. br. 23, str. 14.

Amatersko pozorište Jana Halupke iz Brezna gostuje u nekoliko mesta Vojvodine.

1739. Најуспешнији „Настојник” / Н. Станојевић. — Дневник, 6. VI 1988, XLVI, br. 14943, str. 6. Завршен фестивал малих и експерименталних сцена Војводине.

1740. Награда Панаргајови : Мајски бањска у Бечеју (Награда Панхархајиу : Мајске игре у Бечеју) / М. [Михаило].

3. [Зазуляк]. — Руске слово, 10. VI 1988, XLIII, бр. 24, стр. 10.

Награду за оригинални дејин драмски текст на 31. мајским играма добио је Дюра Панкварди за представу „Како расту панталоне“, у извођењу АРТ „Баба“ из Руског Крстура.

1741. Позориште као еколошка трибина / М. Шашић. — Дневник, 10. VI 1988, XXXVI, бр. 1851, стр. 1 и 4.

О 17. фестивалу младих и експерименталних сцена Војводине и о приказаним представама.

1742. Egy rendezvény további sorsa (Sudbina jedne priredbe) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 11. VI 1988, XLV, бр. 159, стр. 19.

Интервју са rukovodiocem amaterskog pozorišta у Kanjiži Istvanom Koncom о судбини Potiskih igara.

1743. Сусрет другарства и пријатељства / В. Барјактаровић. — Дневник, 11. VI 1988, XLVI, бр. 14948, стр. 11.

30. републички фестивал аматерских позоришта Србије у Кули отворио Нандор Мајор, председник Председништва САН Војводине.

1744. Velký úspěch petrovských ochotníků (Veliki uspeh petrovačkih amatera) / J. Dorča. — Hlas ľudu, 11. VI 1988, 45, бр. 24, стр. 11.

На XVII festivalu malih i eksperimentalnih scena Vojvodine u Pančevu, amateri iz Backog Petrovca osvojili drugo mesto za predstavu „Kréma na drmu“ А. Р. Сехова.

1745. Teatru — tršire și sentiment (Pozorište — življenje i osećanje) / E. G. — Libertatea, 11. VI 1988, XLIII, бр. 23(2314), стр. 6.

Portret glumice-zivanovica iz Nikolinaca ikonije Kuzme-Zivanovica.

1746. O permanentă efervescentă creatoare (Stalna kreativna upornost) / C. Maita. — Libertatea, 11. VI 1988, XLIII, бр. 23(2314), стр. 6.

О успешном драмском аматеризму младих писца članova друштва „Млади spisatelji“ из Vršca.

1747. A rendezőnek vagy a Sátánnak könyvebb? (Da li je lakše reditelju ili sotoni?) / Bartuc Gabriella. — Magyar Szó, 14. VI 1988, XLV, бр. 162, стр. 13.

Kratak prikaz predstava amaterskih pozorišta na XXX festivalu amaterskih pozorišta Srbije u Kuli.

1748. Vredna gajmачка ostvareња / Љ. Димитров. — Дневник, 15. VI 1988, XLVI, бр. 14952, стр. 12.

Са фестивала аматерских позоришта у Кули. Запажена представа „Валисбичини“ у извођењу аматера из Куле и „Земља“ аматера из Ст. Пазове.

1749. Жири бул за „Настојница“ : закончени фестивал младих и експерименталних сцена Војводине (Жири је био за „Настојница“ : завршен је Фестивал младих и експерименталних сцена Војводине) / Н. С. — Руске слово, 17. VI 1988, XLIII, ч. 25, б. 10.

Вест о одржаном Фестивалу у Панчеву и о одлукама жирија.

1750. Prehľadka v Kule (Smotru u Kuli) / B. Rakočević. — Hlas ľudu, 18. VI 1988, 45, бр. 25, стр. 11.

Vest da se u Kuli održava 30. festival amaterskih pozorišta Srbije.

1751. Kikindbanima glas publike и жирија / Љ. А. — Дневник, 19. VI 1988, XLVI, бр. 14956, стр. 14.

На завршетку Фестивала аматерских позоришта Србије у Кули за најбољу представу проглашена представа „Тотови“ у извођењу аматера из Кикинде.

1752. A szerbiai amatőrszínházak XXX fesztiválja (XXX festival amaterskih pozorišta Srbije) / M. T. — Magyar Szó, 21. VI 1988, XLV, бр. 158, стр. 21.

Najava početka festivala u Kuli koji će otvoriti Nandor Major predsednik predstništva SAP Vojvodine.

1753. Почео летњи програм. — Панчевац, 22. VI 1988, XXXVI, бр. 1857, стр. 4.

У Банатском Новом Селу предана је монодрама „Аутобиографија“ Е. Нунша у интерпретацији Жинка Вукојевића, глумца из Н. Н. у Нишу и панчевачки театар представу „Рекох теби не нди на шапир“ М. Караџића у оквиру летњег програма.

1754. Војвођаном перши два награди : закончени Фестивал аматерских театрох Србији (Војвођанима прве две награде : завршен је Фестивал аматерских позоришта Србије) / М. Зазуляк. — Руске слово, 24. VI 1988, XLIII, бр. 26, стр. 9.

Приказ XXX фестивала одржаног у Кули.

1755. Kikind'nom zlato, razovčanima srebro (Kikindbanima zlato, razovčanima srebro) / B. Rakočević. — Hlas ľudu, 25. VI 1988, 45, бр. 26, стр. 12.

У Кули је завршен 30. festival amaterskih pozorišta Srbije.

1756. Megőrizni a színház humanizmusát (Očuvati humanizam pozorišta) / Barácius Zoltán. — Magyar Szó, 29. VI 1988, XLV, бр. 177, стр. 14.

Интервју са Irenom Tot, glumicom Pozorišta „Madač“ из Zrenjanina о njenim planovima i radu.

1757. Представа као истина / Љиљана Јосић. — Позориште, 1987/88, LV, бр. 10, јуни, 1988, стр. 43.

Интервју са Ненадом Урошевићем, редитељем у позоришту „Дојница Милутиновић“ у Сремској Митровици.

1758. A táncteremből a színpadra (Из plesne dvorane na pozornicu) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 1. VII 1988, XLV, бр. 179, стр. 21.

Razgovor sa Iboljom Molnar Stojiljković, članom amaterskog pozorišta iz Bajmoka о njenim planovima.

1759. Bez divadla nemóže (Bez pozorišta ne može) / Simon Cerovsky. — Hlas ľudu, 2. VII 1988, 45, бр. 27, стр. 14.

Portret Juraja Ondrika, glumca-amatera iz Stare Pazove, koji je na nedavno završenom festivalu u Kikindi proglašen najboljim glumcem.

1760. Pozorišna matūra / Н. Попов. — Дневник, 3. VII 1988, XLVI, бр. 14970, стр. 14.

О успеху Народног аматерског позоришта из Кикинде на 30. фестивалу аматерских позоришта Србије одржаном у Кули. Разговор са Шибјел Браишлавом, управником позоришта и успешним глумцем.

1761. A intelige arta teatrală / Eugenia Balcăscu. — Comunistul, 9. VII 1988, XL, бр. 1273(862), стр. 7.

Razgovor sa Stojanom Ristićem, sekretarom „Ateljea mladih“ iz Pančeva, о radu ovog pozorišta.

1762. Вечера „Људско месо“. — Политика експрес, 11. VII 1988, XXXVI, бр. 8744, стр. 8.

У Требињу почео 32. фестивал драмских аматера Југославије. Војвођину ће представљати Народно аматерско позориште из Кикинде.

1763. Кренуло је у Требињу / С. Јовановић. — Дневник, 12. VII 1988, XLVI, бр. 14979, стр. 13.

На Фестивалу драмских аматера Југославије који се 32. пут састају у Требињу, Војвођину ће представљати Народно аматерско позориште из Кикинде.

1764. Прва представа из Бара. — Борба, 12. VII 1988 LXII, бр. 194, стр. 8.

У Требињу почео 32. фестивал драмских аматера Југославије на којем ће наступити и аматери из Кикинде.

1765. Пелиново за почетак / С. А. — Вечерње новости, 12. VII 1988, XXXVI, бр. 2328, стр. 14.

На Фестивалу драмских аматера Југославије у Требињу, Војвођину представљају аматери из Кикинде са представом „Тотови“.

1766. Műkedvelők indítása (Start amatera) / Faragó Árpád. — Magyar Szó, 13. VII 1988, XLV, бр. 191, стр. 15.

Reportaža о početku 32. festivala amaterskih pozorišta Jugoslavije u Trebinju на којем Vojvodinu predstavljaju kikindani са dramom „Totovi“ Istvana Erkenja.

1767. Hiányzik a szép szó (Nedostaje lepa reč) / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 14. VII 1988, XLV, бр. 192, стр. 12.

Интервју са Palom Tarajjem, rediteljem Amaterskog pozorišta iz Torde о uspesima у prošloj pozorišnoj sezoni.

1768. Mindent a közösegért (Sve за publiku) / B. M. — Magyar Szó, 14. VII 1988, XLV, бр. 192, стр. 13.

Razgovor sa direktorom Kulturnog centra u Senti Jenecom Hajnalom о značaju glumca amatera за kulturni život.

1769. Izgalmak az előadás után (Uzbudjenja posle prdstave) / Faragó Árpád. — Magyar Szó, 16. VII 1988, XLV, бр. 194, стр. 15.

Reportaža о XXXII festivalu amaterskih pozorišta Jugoslavije u Trebinju i najava nastupa amaterskog pozorišta iz Kikinde са dramom „Totovi“.

1770. Оа хиперреализма до кореограме / Соња Јовановић. — Дневник, 17. VII 1988, XLVI, бр. 14984, стр. 9.

О 32. фестивалу драмских аматера Југославије у Требнју на коме је Војводину представљало Народно аматерско позориште из Кикинде.

1771. Bravo, Tóték (Bravo Totovi) / Faragó Árpád. — Magyar Szó, 19. VII 1988, XLV, br. 197, str. 13.
Prikaz uspješne predstave „Totovi“ u izvođenju amaterskog pozorišta iz Kikinde na XXXII festivalu amaterskih pozorišta Jugoslavije.

1772. Апааузи Војвођанима. — Дневник, 21. VII 1987, XLVI, бр. 14988, стр. 15.
Представа „Тотови“ Иштвана Ердешја Народног позоришта из Кикинде освојила је највише признања, а Бранислав Шибур проглашен за најуспешнијег глумца на 32. фестивалу драмских аматера Југославије.

1773. A kikindaink sikere Trebinjében (Uspeh kikindana u Trebinju) / Faragó Árpád. — Magyar Szó, 21. VII 1988, XLV, br. 199, str. 13.
Vest o dodeljivanju nagrada Amaterskom pozorištu iz Kikinde na XXXII festivalu amaterskih pozorišta Jugoslavije. Nagradu su dobili Ljuboslav Majera za režiju drame „Totovi“, za scenografiju Juraj Fabri, Branislav Šibur za glumu, koji je dobio i specijalnu nagradu publike. Kikindani su dobili specijalnu nagradu TV Sarajeva za najbolju dramu i priznanje za glumu.

1774. Најбољи кикиндани. — Дневник, 21. VII 1988, XLVI, бр. 14988, стр. 15.
О успеху НП из Кикинде на 32. фестивалу драмских аматера Југославије.

1775. Кикинданима три златне маске / С. Анбелнх. — Борба, 22. VII 1988, LXXVII, бр. 204, стр. 7.
На 32. фестивалу драмских аматера Југославије у Требнју аматери из Кикинде освојили три златне маске за представу „Тотови“.

1776. Najlepší ochotníci (Najbolji amateri) / J. C. — Hlas ľudu, 23. VII 1988, 45, br. 30, str. 12.
Na 32. festivalu amaterskih pozorišta Jugoslavije u Trebinju učestvovali i amateri iz Kikinde.

1777. Monografia o republikových prehladkách (Monografija o republickim smotrakama) / Branko Rakočević. — Hlas ľudu, 23. VII 1988, 45, br. 30, str. 13.

Prikaz knjige „Trajanje“ Miloša Jeftića, koja predstavlja hroniku pozorišnih amaterskih manifestacija Srbije, izdata povodom 30. festivala održanog u Kulji.

1778. Samuel Beckett și Eugen Ionescu în Zile (Samuel Becket i Ežen Jonesco na Danima). — Libertatea, 23. VII 1988, XLIII, br. 29(2320), str. 9.

Prikaz predstava na manifestaciji „Pozorišni dani Rumuna Vojvodine“ u izvođenju ansambla iz Straže i književnog krugu „Mladi pisci“ iz Vršca.

1779. Запршени фестивал. — Политика експрес, 23. VII 1988, XXVI, бр. 8756, стр. 8.

У Требнју запршени 32. фестивал аматера Југославије, а Војводину успешно је представљало Народно аматерско позориште из Кикинде.

1780. In plan — încălzirea centrală / S. T. — Libertatea, 27. VIII 1988, XLIII, br. 34(2325), str. 6.

Интервју са Петром Комлавом, управником Дома културе у Банатском Новом Селу, о раду аматера који су се на Позоришним данима Румуна Вojvodine представили комедијом „Олујна ноћ“ Јона Луке Карадаlea у режији Ivana Ristića.

1781. Zlaté masky a ostatné (Zlatne maske i ostalo) / Jan Filip. — Hlas ľudu, 30. VII 1988, 45, br. 31, str. 10.

Na nedavno završenom 32. festivalu amaterskih pozorišta Jugoslavije u Trebinju, amateri iz Kikinde osvojili tri maske za predstavu „Totovi“.

1782. Подстицај и искушења / Милош Јефтић. — Политика, 30. VII 1988, LXXXV, бр. 26874, стр. 15.

Приказ XXXII фестивала драмских аматера Југославије на коме је представа „Тотови“ у извођењу аматера из Кикинде добила највише признања.

1783. Театар остал у кругу најбољих ; зоз схадзкн председателства АРТ „Дяди“ (Позориште је остало у кругу најбољих ; са седнице председништва АРТ „Баба“) / М. [Михаило] З. [Зазуљак]. — Руске слово, 5. VIII 1988, XLIII, бр. 32, стр. 9.
Анализа постигнутих резултата у протеклој сезони и планирање репертоара за следећу сезону.

1784. Мира која ласкама значи / В. Босић. — Сремске новине, 10. VIII 1988, XXVIII, бр. 1438, стр. 5.
Поводом смрти Мире Миладиновић, глумице сремскомитровачког позоришта.

1785. Klobúk dolu, majstre (Sešir доле, majstore) / Jan Filip. — Hlas ľudu, 13. VIII 1988, 45, br. 33, str. 12.

Razgovor sa Ljuboslavom Majerom, rediteljem predstave „Totovi“ u izvođenju amatera iz Kikinde, koja je na festivalu u Trebinju dobila masku za režiju.

1786. Szeminárium az amatőr színházasoknak (Seminar za članove amaterskih pozorišta) / fi. — Magyar Szó, 17. VIII 1988, XLV, br. 226, str. 13.

Vest da će Nada Kokotović iz Subotice i Valentin Vencel iz Novosadskog pozorišta održati seminar u okviru priredbe TAETRO-KAMP '88 u Senti.

1787. Fesztivál a halászcserdánál (Festival kod riblje čarde) / Sok Kornélia. — Magyar Szó, 18. VIII 1988, XLV, br. 227, str. 13.

Razgovor sa Istvanom Besedešem, organizatorom Teatro-Kampa '88 u Senti o programu.

1788. Не ширком на глумце! / В. Спасојевић. — Сремске новине, 24. VIII 1988, XXVIII, бр. 1440, стр. 7.

О позоришту „Добрица Милутиновић“ које је путујући лавало представе на улици и јавним местима.

1789. Harc a kísértetekkel (Borba sa avertina) / Csordás Althály. — 7 Nap, 26. VIII 1988, XLIII, br. 35, str. 29.

Prikaz premijere koreodrame Andraša Urbana „Gusleri“ na festivalu mladih amaterskih glumaca u Senti Teatro-Kamp '88.

1790. Mockinpott úrnak a megpróbáltatásai (Iskušenje gospodina Mokinpota) / B. [Bárácius] Z. [Zoltán]. — Magyar Szó, 29. VIII 1988, XLV, br. 238, str. 9.

Razgovor sa Katalinom Penzes, članom KUD „Jedinstvo-Egység“ iz Vajmoka o planu repertoara za iduću pozorišnu sezonu kada će prikazati dramu P. Veisa „Patnje gospodina Mokinpota“.

1791. Повратак позоришту. — Сремске новине, 31. VIII 1988, XXVIII, бр. 1441, стр. 7.

Вест о новоформираном позоришту у Шиду „Бранислав Нушић“ које ће почети рад са комедијом „Стјуардесе“.

REGISTAR POZORIŠTA

- Akademsko pozorište „Promena“, Novi Sad 248, 286a, 680—685
 Akademsko pozorište „Stanislavski“, Moskva 356—358, 405
 Akademsko pozorište „Taras Ševčenko“, Kijev 116, 363, 372, 377, 408
 Amatersko pozorište, Beždan 1517, 1526
 Amatersko pozorište, Gložan 1616, 1674, 1681
 Amatersko pozorište, Kanjiža 1742
 Amatersko pozorište, Kisač 1725
 Amatersko pozorište, Kula 1560, 1575, 1579, 1669, 1702, 1748
 Amatersko pozorište, Mužlja 1703
 Amatersko pozorište, Padina 1675
 Amatersko pozorište, Torda 1525, 1767
 Amatersko pozorište „Dobrica Milutinović“, Sremska Mitrovica 1162, 1498, 1597, 1620, 1686, 1757, 1748, 1788
 Amatersko pozorište „Dom kulture Vrbas“, Titov Vrbas 1538
 Amatersko pozorište „Madač“, Zrenjanin 1162, 1490, 1499, 1508, 1555, 1563, 1673, 1685, 1736, 1756
 Amatersko pozorište „Mihaj Eminesku“, Straža 1644, 1778
 Amatersko pozorište „Todor Krcu“, Uzdin 1557, 1586, 1643
 Amatersko pozorište „Vladimir Hurban Vladimirov“, Bački Potrovac 224, 229, 239, 241, 1496, 1505, 1570, 1571, 1583
 Amatersko pozorište „VHV“, Kovačica 1447, 1491, 1502, 1524, 1552, 1578
 Amatersko pozorište „VHV“, Stara Pazova 224, 229, 239, 241, 1541, 1631, 1695, 1715, 1724, 1748, 1759
 Amatersko pozorište „Zarko Vasičević“, Bela Crkva 1506, 1545
 ART „Đađa“, Ruski Krstur 1495, 1497, 1504, 1530, 1535, 1542, 1531, 1636, 1669, 1688, 1721, 1740, 1783
 ART „Đađa“ — scena u Novom Sadu 1582, 1630, 1635, 1693
 Atelje 212, Beograd 606, 611, 614, 615, 617, 622, 623, 628, 629, 641, 643—647, 651, 662, 748, 749, 776, 1447
 Beogradsko dramsko pozorište, Beograd 137
 Centar za kulturu „Olga Petrov“, Pančevo 1488, 1489, 1529, 1549
 Centar za kulturu „3. oktobar“, Banatsko Novo Selo 1639, 1653, 1667, 1780
 Dečje pozorište-Gyermekszínház „Kurir Jovica“, Subotica 1083—1113, 1218, 1221, 1231, 1432, 1448, 1455, 1461, 1476
 Dečje pozorište „Trubač“, Pančevo 1684, 1713, 1714, 1727, 1728, 1734, 1737
 Dom kulture, Alibunar 1487, 1521, 1656
 Dom kulture, Seleuš 1655
 Dom kulture, Vladimirovac 1658
 Dramska sekcija KUD „Brile“, Beočin 1561
 Dramska sekcija KUD „Taras Ševčenko“, Đurdevo 1611, 1634, 1692, 1720
 Dramska sekcija OKUD „Mladost“, Subotica 1628, 1647
 Dramska sekcija RKUD „Nikola Predojević“, Sombor 1500
 Dramski program Radio Novog Sada 686—728, 1377, 1395
 Dramsko kazalište „Gavella“, Zagreb 90
 Grupa „Na krovu“, Novi Sad 1027, 1034, 1047
 Hrvatsko narodno kazalište, Osijek 237, 238, 240, 287, 548
 Hrvatsko narodno kazalište, Split 956
 Hrvatsko narodno kazalište, Zagreb 600, 606, 613, 616, 618, 621, 627
 Jugoslovensko dramsko pozorište, Beograd 164, 933
 Kruševačko pozorište, Kruševac 1162, 1163
 Kugla glumište, Zagreb 875, 1017, 1019, 1021, 1040, 1048, 1050
 Kulturni centar, Senta 1768
 KUD „Atelje mladih“, Pančevo 1539, 1590, 1601, 1666, 1670, 1680, 1698, 1723, 1753, 1755, 1761
 KUD „Dušan Jerković“, Indija 1548
 KUD „Jedinstvo“, Bajmok 1511, 1513, 1528, 1559, 1564, 1628, 1647, 1652, 1711, 1758, 1790
 KUD „Matroz“, Sremska Mitrovica 1547
 KUD „Senteleki Kornel“, Sivac 1544, 1637, 1663, 1669
 KUD „Sonja Marinković“, Novi Sad 1617
 KUD „Stefan Štefu“, Ečka 1540
 Lutkarsko pozorište, Segedin 1101
 Narodno amatersko pozorište, Kikinda 1280, 1300, 1305, 1492, 1499, 1510, 1518, 1562, 1574, 1726, 1733, 1751, 1755, 1760, 1762—1766, 1769—1776, 1779, 1781, 1782, 1785
 Narodno amatersko pozorište „Branislav Nušić“, Sid 1791
 Narodno pozorište, Beograd 92, 314, 399, 400, 402, 416, 425, 435, 527, 933
 Narodno pozorište, Niš 58, 92, 97, 1124, 1753
 Narodno pozorište, Segedin 442, 443, 445, 447, 448, 501
 Narodno pozorište, Solnok 136, 572, 584—586, 607, 608
 Narodno pozorište, Sombor 729—782, 1162, 1163, 1229, 1234, 1252, 1256, 1264, 1273, 1362—1368, 1373, 1380, 1384—1386, 1389, 1391, 1396, 1399, 1403, 1405, 1417, 1418, 1426, 1428, 1446, 1448—1453, 1455, 1469, 1472, 1474, 1482, 1486
 Narodno pozorište — Népszínház, Subotica 783—1082, 1215, 1279, 1280, 1283, 1301, 1362—1364, 1388, 1394, 1401, 1412—1415, 1419, 1422, 1436, 1449, 1517, 1786
 Narodno pozorište, Tuzla 190, 192, 212, 274
 Narodno pozorište „Joakim Vujić“, Kragujevac 1124
 Narodno pozorište „Ljubiša Jovanović“, Sabac 1124
 Narodno pozorište „Sterija“, Vršac 1114—1154, 1162, 1300, 1305, 1409, 1429, 1433, 1434, 1445, 1457, 1492, 1594
 Narodno pozorište „Toša Jovanović“, Zrenjanin 1155—1213, 1218, 1221, 1231, 1273, 1290a, 1300, 1305, 1361, 1369, 1407, 1421, 1435, 1439, 1443, 1448, 1466, 1562, 1705
 Novosadsko pozorište — Ujvidéki színház, Novi Sad 536—669, 846, 862, 1250, 1252, 1264, 1279, 1283, 1333, 1444, 1448, 1458, 1459, 1463, 1468, 1786

Omladinsko amatersko pozorište „Dramska radionica“, Zrenjanin 1503, 1507, 1514, 1527, 1733

Pokrajinsko narodno pozorište, Priština 1447

Pozorišna radionica, Los Angeles 1042

Pozorište „Janoš Zaborski“, Prešovo 1504

Pozorište lutaka, Mostar 1090

Pozorište mladih, Novi Sad 153, 154, 670—679, 1092, 1231, 1369, 1460

Pozorište Nacionalnog univerziteta, Meksiko 1040, 1052

Salašarsko pozorište — Tanya-szinház 1216, 1219, 1220, 1222, 1223, 1228, 1232, 1233, 1236, 1237, 1241, 1247, 1249, 1251, 1268, 1279, 1288, 1306, 1315—1318, 1320—1327, 1329—1332, 1353, 1354

SKOS „Đetvan“, Vojlovica 1584

SKUS „Ljudevit Stur“, Ilok 1556, 1567

Slovensko ljudsko gledališče, Celje 773

Srpsko narodno pozorište, Novi Sad 1—536, 1162, 1163, 1215, 1229, 1234, 1252, 1256, 1264, 1289, 1300, 1305, 1333, 1382, 1392, 1404, 1406, 1408, 1420, 1447, 1448, 1477, 1480, 1481, 1538, 1582

Studentski kulturni centar, Beograd 933

Teatar „Antonin Artaud“, Zapadni Berlin 1044

Teatar na daskama, Moskva 1033, 1046, 1047

Teatar na Maloj Broni, Moskva 276

Teatar Novy Lođ 52, 72, 95, 203

Zidovski teatar, Varšava 64

REGISTAR NASLOVA

Abrahamov nož / L. Vegel 1282
A nad Banatom strašila / Z. Petrović 1714

Ah tata, tata, muka me hvata od tog vašeg rata / M. Nastasijević 1091

Analfabeta / B. Nušić 712

Andersenov upaljač / R. Francek 713

Anita Berber / N. Kokotović 784, 794, 835, 841, 842, 1027, 1031, 1035, 1053, 1388, 1390, 1413, 1414, 1429, 1474

Antikvari / T. Zoltan 136

Atila / Đ. Verdi 399, 400, 402, 416

Autobiografija / B. Nušić 1753

Azbuka — Vukov rječnik / M. Vitezović 1484, 1488

Bajka iz kofera / V. Jan 1155

Bakonja fra Brne / S. Bombardeli 956

Balkanski špijun / D. Kovačević 95, 1658

Balkon sa cvećem / Đ. Hernjak 706

Banatikon / R. Sajtinac 1173, 1185, 1187, 1193

Bloody Mary / G. Lendel, R. Serbedžija, Lj. Ristić 1008, 1053

Boemi / Đ. Pučini 42, 316—318, 323, 328, 330, 338, 372, 377, 378, 386, 395, 403, 413

Bogojavljenka noć / V. Šekspir 1143, 1144, 1146, 1148—1150, 1457

Boris Godunov / M. Musorgski 1010, 1033, 1046, 1047

Bubuš / G. Vašari 1508

Buđenje proleća / F. Vedekind 164

Brutov nož / J. Vlatković 190, 192, 212, 274

Cementaši / A. Erdeljanin 1561

Crvenkapa 1687

Čobanin iz Idvora 1654

Čongor i Tinde / M. Verešmarti 1306, 1317, 1320, 1321, 1323, 1325, 1330—1332

Čovek koji je najbrže otvarao konzerve / G. Gluvić 694

Dan kada su kidnapovali papu / Z. Betankur 554, 566—571, 573, 574, 580, 590, 609, 620, 1560, 1575, 1579, 1702

Darovi mrtvog ljubavnika 28

Demon 443

Dijalozi / P. Kozak 689

Direkt 953, 955, 959

Događaji u Lutkovu / J. Peer — L. Spačil 1155

Don Zuan / Molijer 926

Don Zuan na psu / D. Jovanović 798

Don Zuan se vraća iz rata / E. Horvat fon 117, 118

Družina, sunašice i nevesta Neva / I. B. Mažuranić 1609

Državni lopov / F. Hadžić 1655

Duel / R. Bajčić 1119, 1506, 1545

Dumanske tišine / S. Šnajder 20, 41, 42, 46, 48, 49, 51, 54, 61, 94, 99, 141, 150, 151, 178—180, 194—196, 204, 207, 210, 211, 215—223, 225—227,

230, 236, 253, 255, 260, 264, 267, 286, 1256, 1272

Dupla eksplozija / L. Vegel 916, 929, 939, 948, 1400, 1402, 1412, 1437

Dvanaesta noć / G. Doniceti 331

Džak čari-bari / P. Janković 1630

Edeš Ana / D. Kostolanji 613, 618, 635, 640, 648—650, 663

Emigranti / S. Mrožek 605

Enciklopedija mrtvih / D. Kiš 1004, 1008

Ero s onog svijeta / J. Gotovac 524

Fälebär Pal 1654

Feud / A. Andraš 1047, 1065

Galeb / A. Čehov 248a, 275a, 277, 278a, 286a, 291, 291a

Garavi sokak / M. Antić 1162

Gilgameš / R. Bruči 70, 116, 319—322, 325, 327, 329, 334—337, 339, 349, 351, 373, 383, 391, 392, 296, 406, 410, 418, 513, 514, 525, 527

Gospodine umetnice / P. Marić 690

Gospoda ministarka / B. Nušić 1142 1162, 1188, 1305, 1644

Grofica Marica / I. Kalman 840, 934

Gušteri / A. Urban 1789

Hajde da se igramo / B. Kravljanac 1714

Hajkuna ili lepatica nedostižna / M. Ilić 59

Hamlet / V. Šekspir 717

Hasanaginica / grupa autora 279, 288

Heimat / K. Celan 984, 1010, 1013, 1020, 1021, 1065, 1066a

Hidrocentrala u Suhom Dolu / I. Brešan 750, 754—759, 1280

Himna / Đ. Švajd 1232, 1233, 1236, 1238, 1241, 1247, 1249, 1251, 1288

Histrion / Plaut 779

Homo volans / N. Prokić 1229, 1256, 1272

Hram i njegovi čuvari / P. Purčar Vojnić 1051, 1056, 1058, 1063, 1065, 1066

Hromi petlić / R. Moskova 670, 1092, 1175, 1194, 1205 1231, 1466

Hvalisavi vojnik / Plaut 779

I mi trku za konja imamo / M. Stanisljević 1155

Igra / A. Davidesku 1084, 1104, 1106, 1110, 1432, 1455, 1476

Igra u dvoru / F. Molnar 558, 589

Istinitost 1060

Iz života kišnih glista / P. U. Enkvist 628, 739, 641, 643, 644, 646, 647, 651, 662

- Izidor / N. Gion 716
Izvukivanje Vuka / T. Jovanović 96, 538, 686, 691
- Jama / N. Hercigonja 348
Janoš vitez / Petefi 1101
Jasnovidka / D. Jovanović 1008
Jazavac pred sudom / P. Kočić 829, 836
Jolanta / P. I. Čajkovski 355, 357, 358, 364, 405, 409, 414, 436, 439
Judita / L. Vogel 296a, 996, 1008, 1014, 1016, 1021, 1027, 1062, 1065, 1069, 1073
Jugo noćturno / S. Koprivica 1121
- Kabare 998
Kad je Dunav bio mlad / S. Pešić 1714, 1727, 1728, 1734
Kadar Kata / L. Kopecki 541, 551, 556, 561, 562, 603, 610
Kafeterija / K. Goldoni 1208
Kako se pravi pozorište 1597, 1649
Kako rastu pantalone / Đ. Papharhaj 1633, 1740
Kako zasmejati Gospodara / V. Ognjenović 732—735, 737, 738, 743, 748, 749, 769, 771, 772, 1234, 1370, 1374, 1380, 1381, 1396, 1403, 1405, 1411, 1428, 1455, 1456
Karijera / S. Mrožek 1562
Karmen / Z. Bize 375, 404, 516, 524
Kavalerija rustikana / P. Maskanji 364, 381, 412, 414, 494
Klanica / S. Mrožek 576—579, 581, 587, 615, 626, 635, 637, 648—650, 666, 667, 1444, 1458, 1463, 1467
Klaustrofobična komedija / D. Kovačević 76, 78, 120, 122, 123, 125—128, 138, 142, 145, 181—184, 186, 189, 193, 214, 1637, 1663, 1669
Klavigo / J. V. Gete 660
Klementov pad / D. Jančar 243, 1420
Kliment, vladika ohridski / T. Arsovski 699
Klopka / T. Ružević 73, 77, 80, 121, 124, 147, 152, 156—162, 177, 198, 200, 202, 208, 242
Ko je lud u čardi / M. Kapoši 541
Kojotov ciklus / M. Mednik 1042
Kraj vikenda / M. Kapor 1162, 1490, 1499, 1736
Krajputaš za troje / M. Tutorov 1198, 1200, 1205
Krakpatrik / J. Madacki 726, 1377, 1395
Kraljica čardaša / I. Kalman 1517
Kreča na drumu / A. Čehov 224, 229, 239, 1570, 1571, 1583, 1744
Krivina / T. Dorst 1698
- Krokodil / D. Radović 1461
Krokodil i drugovi / E. Uspenski 1103
Kuda ide voz / F. Kontra 709
- Labudovo jezero / P. I. Čajkovski 408, 422, 459
Laža i paralaza / J. St. Popović 1511, 1528, 1564, 1584, 1628, 1652, 1711
Linija / I. Horovic 105, 148
Long plej / G. Stefanovski 984, 1024, 1027, 1065, 1069
Ludača u svemiru / R. Durman 718
- Ljubav i život žene 443
Ljubavni napitak / G. Doniceti 421, 446, 449, 451, 453, 456, 457, 470, 477, 488, 490, 497, 499, 504
Ljubinko i Desanka / A. Popović 30, 52, 58, 64, 70, 97, 168, 173, 176, 187, 203, 256, 273, 286, 290, 1215, 1382, 1392, 1404, 1408
Ljudožderi / G. Strniša 773
Ljudsko meso 1762
- Madač — komentari / I. Madač, Lj. Ristić 792, 793, 970, 984, 986
Magellan / J. Safranji 1017, 1019, 1021, 1040, 1048, 1050
Majstor i Margarita / A. Petrov 331
Mala mađarska pornografija / P. Esterhazi 921, 931, 935, 947
Mali princ / A. S. Egziperi 671, 674
Miloš Obilić / J. St. Popović 112
Mi-ši-ko i Mi-ši-san / K. Stojanović 1083, 1085—1087, 1092, 1093, 1097, 1098, 1105, 1109
Miraz za Veronu / Š. Kršnjak 1533
Mizantrop / Molijer 784, 926
Moja draga leđi / B. So 237, 238, 240, 268, 287
Mudra devojka / K. Orf 348
Mušica / A. B. Rucante 1353
- Na letovanju / M. Gorki 1172
Na peronu / M. Tutorov 1685
Na pučini / B. Nušić 1302
Na sporednom koloseku / M. Mikeln 708
Nabuko / Đ. Verdi 314, 411, 423, 524
Najezda / L. Leonov 130
Nastojnik / N. Pinter 1739, 1749
Natalka, devojčica koja je volela konje / Đ. Papharhaj 707
Ne dajte vize za bezobrazluke / M. Kujundžić 695
Ne mogu da živim bez muzike / Z. Moric 572, 585—607
- Ne uz vetar / grupa autora 741, 742, 753, 760—763, 1162, 1163, 1273
Ne žuri, niko te ne juri / M. Jančikin 1094
Nedelje / M. Semeredi 692
Nema starih viceva / F. Karinti, D. Keler, F. Molnar, K. Noti 949
Nemoral u dvorcu (Ožalošćena porodica) / B. Nušić 1514, 1733
Nemušti jezik / M. Stanisavljević 1211
Neobično popodne doktora Burkea / L. Smoček 653a, 654a
Nikad se ne zna / M. Kovač 1611, 1692
Nisam živio uzalud / E. Kiš 721
Noć bogova / M. Gavran 1175, 1179, 1186, 1193
Norma / V. Belini 348, 426, 431—435, 437—439, 444, 452, 487, 489, 491, 498, 505, 517, 520
- Njihanje — Rosking / D. Sikić 875, 884
- Ohridska legenda / S. Hristić 348
Olujna noć / J. L. Karadale 1639, 1656, 1780
Opori miris konjunktura / A. Obrenović 715
Opredmećeni zvuk / M. Radonjić 719, 728
Oslobodenje Skoplja / D. Jovanović 835, 1075
Osnivač grada / Đ. Konrad 921, 931
Orfej / Gluk 348
Orion / M. Statkić 352, 462, 464—469, 471—476, 496, 503, 522, 523, 526
Otelu / V. Sekspir 784
Ožalošćena porodica / B. Nušić 1503, 1507, 1514, 1613, 1653
- Pa izvolte u Sakule / Z. Petrović 1562
Patetična simfonija / L. Lanji 696
Patnje gospodina Mokinpota / P. Vajs 1790
Pedro Paramo 1040, 1052
Pepeljuga / S. Pero 313, 1162, 1163
Pera Dobrinović / P. Volk 1214
Persijanci / Eshil 1060
Pet žena iz naše kuće / Z. Petrović 282, 284
Pigmalion / B. So 240, 268
Piknuti piknjicu pisaljkom po piknji / M. Valent 705
Plavi Japanac / Z. Šarić 707
Plešuci komad bez muzike 1040, 1052
Poema o brcu / O. Davičo 1114, 1115

Pokojnik / B. Nušić 542, 565, 582, 593, 594, 596—599, 601, 602, 633
 Poslednja turneja generalnog direktora / S. Nelov 714
 Pretapanje / L. Vegel 939—943, 948, 952, 1400, 1402, 1412, 1415, 1422, 1430, 1437, 1438
 Prigodna drama iz 1938. o Vuku / B. Kovačević 705
 Prodavac magle / M. Pavlović 1305
 Proganjanje i ubistvo Zan-Pol Mara / P. Vajs 1491
 Prstenari / P. Horvat 720
 Prvi / I. Horovic 83, 105, 139, 148, 278, 1305
 Putujuće pozorište Šopalović / Lj. Simović 73, 1521
 Putujući komedijanti / M. Kulunđić 1107

R / J. Plevneš 537, 544, 546, 547, 549, 550, 552, 559, 560, 564, 620
 Rajski trovači 1242
 Rapsodija / S. Rahmanjinov 443, 448
 Rekoh tebi ne idi na vašar / M. Karadžić 1753
 Ričard III / V. Šekspir 835, 863, 865, 1008, 1044, 1066a, 1215
 Rigoletto / Đ. Verdi 524
 Rimski karneval / M. Hubaji 624, 629—632, 652, 653, 1459
 Rodoljupci / J. St. Popović 1441
 Roman o Londonu / M. Crnjanski 2—15, 17, 18, 29, 47, 52, 61, 79, 87—90, 100, 103, 110, 149, 250

Sajgon / M. Dira 865
 Scenario / I. Erkenji 661
 Sećanje partizanskog lekara Dušana Savića Dode / K. Savić 693
 Seobe / M. Crnjanski 261, 283
 Sevilski berberin / Đ. Rosini 384, 524
 Siromašni milioner / T. Popesku 1643
 Siroti mali hrčki / G. Mihić 606, 611, 612, 617, 622
 Skapenove podvale / Molijer 1466
 Slep miš / J. Straus 524
 Smešno putovanje / B. Kravljanac 1529
 Smrt se zvala Magda / Z. Šarić 714
 Smrt trgovačkog putnika / A. Miller 911, 912, 915, 922, 924
 Snežana i sedam patuljaka / M. Radaković 1468
 Sonja je videla Tita 1654
 Spasitelj 1628
 Srećan ugođaj / S. Mrožek 1190, 1192, 1194, 1195

Sreće nema / Erdeljanin 1561
 Srećni dani / S. Beket 654—659, 664, 665
 Srpski revizor 1162, 1163
 Srpskom narodnom pozorištu (1861—1986) 1, 132,
 Starinari / T. Zalan 572, 584, 608
 Stjuardese / M. Komolet 1791
 Stoke-zbrke / J. G. Tajovski 1616, 1674, 1681
 Strah i nada Nadežde Mandeljštam / P. Perišić 740
 Subota i nedelja / Z. Baraciuš 918
 Sumnjivo lice / B. Nušić 1500
 Susret / A. Rodić 712
 Sveti Georgije ubiva aždahu / D. Kovačević 34, 35, 86, 89, 93, 113, 175, 201, 1215
 Svi uza zid / P. Janković 695

Samoklo i Avgustina / M. Nastasijević 1091
 Sareni svet / L. Abadžijeva 1172
 Šeherezada / M. Prpa 281
 Spola igranja za odrasle i napredne / B. Hrabar 1582, 1592, 1635, 1693
 Skola za žene / Molijer 926, 1066a
 Sok / M. Radojčić 1163
 Sopska ambasada / I. Ivanović 710
 Sovinistička farsa / R. Pavlović 19, 739, 745
 Španska eroika / M. Belojević 727
 Sta god hoćete / V. Šekspir 1143, 1147
 Sta je — tu je D. Cinkocki 1556
 Suma / A. N. Ostrovski 1497, 1530, 1542, 1591, 1610, 1669, 1691, 1721
 Svabica / L. Lazarevića 774

Tartif / Molijer 786, 787, 796, 926, 984
 Tartifić i ostali / A. Obrenović 716
 Tebi dajem spomen ovu / S. Ristić 1670, 1680, 1723
 Tetovirane duše / G. Stefanovski 276, 1126, 1128, 1130, 1409
 Tit Andonik / V. Šekspir 1008, 1027, 1053, 1074a, 1215
 Toldi / J. Aranji 1005
 Toska / Đ. Pučini 309, 463, 479, 480, 482—486, 515, 518, 519
 Totovi / I. Erkenji 541, 545, 548, 563, 586, 588, 591, 1280, 1305, 1574, 1726, 1733, 1751, 1765, 1766, 1769, 1771—1773, 1775, 1781 1782, 1785
 Trajanje / M. Jeftić 1777
 Travijata / Đ. Verdi 348, 360, 362, 363, 365, 367, 368, 371, 388, 390, 430, 439
 Treća generacija / M. Pletl 1617

Trenutak istine / M. Đurđević 938
 Tri sestre / A. Čehov 538
 Trinaest božijih tričarija / R. D. Vaje-Inklan 137
 Trubadur / Đ. Verdi 425, 455, 524
 Tutuguri / A. Arto 1041

U agoniji / M. Krleža 1284
 U Edenu na istoku / B. Pečić 1495
 Ujakov san / F. Dostojevski 606, 613, 616, 618, 619, 621, 627
 Ujka Vanja / A. P. Čehov 776
 Vasa Stolvert / Đ. Sudarski 710
 Vatre / M. Mrda-Kuzmanov 1055
 Važnost prozora u domaćinstvu / G. Fcher 711
 Veće u Narodnom pozorištu / P. Marković 693
 Većiti mladoženja / J. Ignjatović 313
 Večno Vuk / R. Obrenović 688, 700
 Veliki Luk / R. Davčevski 718
 Veliki obračun u cirkusu / B. Popović 744
 Vesela kuća / S. Pečić 1165, 1168—1170, 1203, 1207, 1305, 1407, 1431
 Veseli voz / R. Pavčević 1538
 Veštica iz Imbrosa / L. Zilahi 788
 Vi samo hvatajte muve / O. Tolnai 698
 Vikend / P. Purčar Vojnić 704
 Voćni dan / V. Stojanović 1157—1160, 1166, 1421, 1435, 1439, 1443
 Vošebnici 1748
 Vreme tmine i straha / S. Lanji 700
 Vreme za bajku / J. Štred 1088, 1105
 Vuk / I. Studen 687
 Vuk i proći / M. Vitezović 1162
 Vuk i Vrščani / D. Belča 1116—1119, 1123
 Vuk pod prismotrom policije / G. Dobrašinović 690
 Vukov kovčez 1483

Zaljubljen u tri narandže / S. Prokofjev 348
 Zasjede / R. Filipović 1135, 1136, 1138, 1409, 1433, 1445
 Zatočnici mašte / M. Kujundžić 133
 Zeinemuro 865
 Zemlja / V. Hurban 224, 229, 239, 1541, 1588, 1631, 1695, 1730, 1748
 Zlatorog 1090
 Zlatoruni ovan / N. Simin 670, 673, 675, 1460
 Zmaj / J. Švarc 1216, 1222, 1288, 1354, 1552, 1675

Zak ili pokoravanje / E. Jonesko 1605, 1641
Zar ptica / I. Stravinski 443
Zene dolaze / A. Golin 1182
Zemlja / N. Gogolj 276
Ženski rok end folk bend (Ženski orkestar) / Z. Anuj 1157—1159, 1161, 1166, 1180, 1193, 1273, 1305
Živi, živi dug slovenski / grupa autora 768, 770, 776, 777
Zizela / A. Adam 312, 372, 387, 398, 417, 461

IMENSKI REGISTAR

A. D. 1583
A. I. 983, 985, 991, 996, 1051, 1110, 1627
A. M. 1563
A. P. 1545
Abado, Klaudio 441, 495
Abadžije, Ljiljana 1172
Adam, Sarl Adolf (Adam Adolphe Charles) 398
Adamov, Marija 403, 413, 479, 515, 516
Aladić, Janoš (Aladics János) 1343
Albert, Marija (Albert Mária) 852
Amidžić, Vladimir 1481
Anagnosti, Pavle 452, 956
Andraš, Atila (Andrasi Atila) 911, 912, 915, 922, 924, 1047
Andelić, S. 1775
Antić, Miroslav 1162, 1351
Antonijević, Aleksandar 529, 530, 531
Anuj, Žan (Anouilh, Jean) 1157—1159, 1161, 1180, 1273
Apro, Istvan (Apro István) 1286, 1306
Aranji, Janoš (Aranyi Janos) 1005
Aranji, Mihalj (Aranyi Mihaly) 1596
Arsenijević, Srđan 1190, 1192, 1194, 1195
Arsenov, Lilijana 1172, 1179, 1187, 1490, 1499
Arsovski, Tome 699
Arto, Antonen (Artaud Antonin) 1041
Asić, Milan 343
b-c v. Bartuc, Gabriela
B. B. 767
B. H. 357
B. J. 1712
B. M. 1768
B. M. G. v. Marinković-Gajin, B.
B. R. 382
B. V. 1561, 1562, 1704, 1716

B. Z. v. Baraciuš, Zoltan
Baba, Jon (Baba Ioan) 1537
Babić, Bogdan 343
Babić, Dušan 343
Babić, I. 1116
Babić, Seja 1339
Bailović, Ljiljana 1157, 1158, 1160, 1161, 1163, 1165, 1168, 1170, 1174, 1179, 1184, 1187, 1190, 1192, 1200, 1205, 1207, 1211
Bajić, Radoš 1119, 1506, 1545
Bakić, Zorica 1393
Bakočević, Radmila 309, 411, 423, 424
Bakota, Arpad 862
Balaz Laslo (Balázs Laszló) 294, 1281
Baldin, Leonid 355
Balteanu, Eudenija (Bălteanu Eugenia) 1639, 1653, 1761
Baltić, Dušan 535
Ban, Branko 517
Banićević, Petar 148
Banka, Livija (Banka Livia) 703, 1330
Banjai, Janoš (Banyiai János) 1612
Baraciuš, Zoltan (Barácius Zoltán) 407, 642, 783, 789—791, 795, 798, 812, 824, 835, 840, 852, 891, 914, 918, 935, 938, 940, 970, 974, 975, 995, 997, 1002, 1015, 1026, 1072, 1074, 1167, 1181, 1183, 1251, 1485, 1490, 1499, 1508, 1511, 1517, 1525, 1526, 1528, 1555, 1559, 1564, 1596, 1628, 1671, 1685, 1703, 1742, 1756, 1758, 1767, 1790
Barat, Andraš (Baráth András) 1510
Barat, Ferenc (Baráth Ferenc) 728, 1549
Barbu, Vasile 1290a, 1589, 1672, 1700
Barjaktarević, Jelena 296
Barjaktarević, V. 1743
Bartol, Damir 865, 884
Bartoš, Juraj 1616, 1623
Bartuc, Gabrijela (Bartuc Gabriella) 15, 45, 46, 54, 78, 80, 88, 122, 128, 151, 152, 155, 161, 170, 181, 218, 221, 234, 250, 293, 248a, 275a, 278a, 432, 442, 544, 547—551, 554—558, 563, 566, 567, 569, 571—573, 576, 578, 581, 584, 585, 588, 591, 593, 596, 598, 600, 604, 610, 624, 628, 629, 631, 641, 646, 654, 654a, 656, 658, 660, 671, 697, 703, 743, 750, 846, 862, 915, 941, 1013, 1016, 1019, 1024, 1032, 1046, 1122, 1147, 1173, 1232, 1236, 1237, 1243, 1252, 1269, 1283, 1289, 1320, 1321, 1446, 1455, 1473, 1477, 1478, 1518, 1747
Basarić, B. 1104
Baš, Marija 1065
Bašić-Palković, Nevenka 851
Bedalov, Toni 1037, 1057

Bečejac, M. S. 1155, 1156
Beket, Semjuel (Beckett Samuel) 654—659, 664, 1778
Belča, Dušan 1115—1119, 1123
Belegišanin, Milan 59, 629—632, 652, 653, 1334, 1459
Belini, Vincenco (Bellini Vincenzo) 348, 426, 431—434,, 437, 438, 444, 452, 487, 489, 505, 517
Belović, Miroslav 727, 728
Beljanski, Ranko 72, 251, 252, 292
Benka, Miroslav 1541, 1588, 1730
Berar, Đ. 216
Beredin, Neli 312
Berisavljević, Zivan 1271
Berta, Deže (Bertha Dezső) 1499
Besedeš, Istvan 1328, 1787
Besermenji, Marija 1630
Betankur, Zoao (Bethencourt, Joao) 554, 566—568, 570, 571, 573, 574, 580, 590, 620, 1579
Bilanović, Voja 1618
Bingulac, Ozren 375, 376
Bisak, Julija (Biszák Júliá) 407, 477
Bize Zorž (Bizet Georges) 404
Bogdan-Popa, Valerija 309, 310, 383, 384, 414, 444, 488—492, 518—520
Bodanfi-Sandor (Bogdánfi Sándor) 1339
Bogdanović, Lazar 298, 300
Bojić, Z. 387
Bojin, Aurel 1569
Bokšan, Natali 1694
Boldin, Dragutin 352
Bombardeli, Silvije 956
Bošković, Radule 1, 143, 199, 1312, 1313
Božičković, Marija 781, 782
Božović, Slobodan 26, 138, 139, 198, 285
Bratić, Ivan 951
Brener, Janoš 816, 817, 1241
Brešan, Ivo 750, 754—759
Brkić, A. 1062
Brlić-Mažuranić, Ivana 1609
Bruči, Rudolf 319, 320, 321, 329, 333, 335, 336, 339, 349, 351, 354, 383, 396, 513, 525—527
Bučevac, Zoran 998
Bugariju, Aleksandar (Bugariu Aleksandar) 1729
Bugarija, Leonid (Bugariu, Leonid) 1519
Bugariju Stela (Bugariu Stella) 1486, 1519, 1540, 1729
Bulgakov, Slava 1077
Bulik, N (Bulic, N) 1654
Buljovčić, Josip 1077
Burhan, Rahim 190, 192, 212
Buta, Lazar 343, 371

Cankar, Ivan 219
 Carin, G. 524
 Ceraj-Jatić, Stanislava 185
 Cerovski, Šimon (Cerovský, Šimon) 1715, 1759
 Cicka, Jan (Cicka, Ján) 1319, 1491, 1515, 1533, 1541, 1581, 1584, 1640, 1776
 Cinkocki, Danko 1556
 Cipci, Jakov 343
 Cipova, Gizela 363, 378
 Crnjanski Miloš 2—6, 8, 9, 12—15, 17, 18, 29, 47, 61, 79, 103, 110, 149, 250, 283, 428
 Cundi, Geza (Czungyi, Géza) 1560
 Cvejić, Nikola 536

Cajkovski, Petar I. 357, 358, 364, 405, 414
 Cakan, Mirjana 199, 283
 Canković, Angelina 28
 Čapka, Jakim 1611
 Čašule, Kole 1481
 Čebški, Terezija 502, 506
 Čeh Sabo, Marija 812
 Čehov, Anton 224, 229, 239, 243, 248a, 275a, 277, 278a, 291, 583, 776, 1570, 1571, 1583, 1744
 Čelan, Kaća 1013, 1020, 1066a
 Celovska, Marija (Celovská, Mária) 1501
 Čerfelj, Lidija 286, 662
 Černih, Lidija 355
 Čila, Gaetano 343, 371, 374
 Čipak, Angela (Csipak Angéllia) 680, 701, 1216, 1220, 1233
 Cizmadija, Tibor (Cszimadia Tibor) 607
 Čomlav, Petar 1780
 Cordaš, Mihalj (Csordás Mihály) 47, 177, 186, 193, 230, 541, 560, 580, 587, 601, 620, 622, 623, 627, 651, 653, 664, 684, 738, 745, 786, 794, 872, 922, 926, 948, 1065, 1238, 1412, 1475, 1787
 Čurčić, Marija 1335, 1336

ć. 672

Ćirilov, Jovan 248, 286a
 Ćosić, Vladimir 1498, 1705, 1784
 Ćuk, Dragan 1167, 1181

D. 194, 331, 616, 1007
 D. D. 611, 1549
 D. D. S. 468
 D. Đ. 195
 D. K. 1293
 D. N. 202, 992
 D. P. 998
 D. V. 1053
 D. Z. 1069

Dalea, Jova 1643, 1654
 Danon, Oskar 343
 Darujus, Adam 28
 Daroci, Julija (V. Daróczi Júlia) 640, 807
 Davčevski, Rista 718
 Davičo, Oskar 1115
 Davidesku, Aleksandar 1084, 1104, 1110, 1432
 Deak, Aron (Deák Aron) 1066
 Deak, Ferenc (Deák Ferencz) 1271, 1708
 Debeljas, Margita 553
 Debrei, Deneš (Döbrei Dénes) 870, 871, 877, 883, 891, 1063
 Dedika, Aleksandar 381
 Demák, M. 1724
 Derži, Janoš (Derzsi János) 586, 588, 591
 Dimitrov, Lj. 1733, 1748, 1751
 Dobanovački, Branislav 1307
 Dobrašinić, Golub 690
 Dobrinović, Pera 1214
 Doniceti, Gaetano (Donizett Gaetano) 331, 421, 449—451, 453, 456, 457, 470, 477, 488, 490, 497, 499, 504
 Dorča, Jan (Dorča, Ján) 1496, 1505, 1520, 1570, 1571, 1744
 Đorić, Radoslav Zlatan 542, 582, 593, 594, 597, 599, 601, 602, 633, 687, 690, 691, 705
 Dorst, T. 1698
 Dostojevski, Fjodor M. 606, 613, 619, 621
 Dragiša, Kosara 1156, 1221
 Draguca, Simeon (Draguța, Simeon) 1139
 Drašković, Bora 248, 277, 286a
 Drašković, Ilija 829, 836
 Dudaš, Karolj (Dudás Károly) 649, 873, 907, 1089, 1279, 1326
 Dudaš, Natalija 1509
 Dudaš, Vlada 1542
 Đurić, Muharem 226, 235
 Durman, Rastislav 718
 Dušanović, Stanoje 65—69, 71, 74, 75, 91, 91a, 102, 129, 134
 Dušković, Zoran 1680

Đ. M. 1618
 Đ. P. 719
 Đ. V. 1503

Đapjaš, Piroška 864
 Đasim, Latif Nusaif 393
 Đeneš, Zita 946, 1438
 Đorđević, Bogomir 1229
 Đorđević, Jovan 1293, 1308
 Đorđević, Lj. 899, 900, 917
 Đorđević, Gordana 221, 234, 235, 386, 1310, 1480

Đurđević, Miodrag 938
 Đurić, D. 307, 315
 Đurin, Tomislav 1531

Džunov, Branislav 1075

E. B. 1096, 1106

E. G. 1128, 1521, 1566, 1572, 1641, 1655—1658, 1745
 Ejdus, Predrag 160
 Enkvist Per Ulov 639, 641, 643, 644, 647, 651, 662
 Eraković, Danilo 893
 Erdeljanin, Anđelko 1561
 Erdeš, Pal (Erdes Pal) 883
 Erceg, Mira 20, 41, 46, 48, 51, 54, 99, 141, 150, 195, 196, 207, 216, 218, 223, 226, 230, 264
 Erkenji, Istvan (Örkény István) 541, 545, 563, 591, 661, 1574, 1726, 1772
 Eshil (Aishylos) 1060
 Esterhazi, Peter 921, 927, 931, 935, 947

Fi. 1711
 fi 1786

Fabri, Juraj (Fábri Juraj) 1773
 Fajdig, Marijan 343
 Farago, Arpad (Faragó Árpád) 543, 583, 589, 592, 595, 605, 661, 721, 747, 918, 1277, 1284, 1292, 1301, 1306, 1480, 1766, 1769, 1771
 Farago, Edita (Faragó Edit) 846
 Farkaš Jožef Đerd (Farkas József György) 986
 Farkić, Vesna 679
 Fedorov, Vladimir 363, 378
 Feher, Gobi (Fehér Gobi) 711
 Feher, Katalin (Fehér Katalin) 1223
 Feješ, Đerd (Fejes György) 711
 Fekete, Laslo (Fekete László) 1708
 Fela, Davorin 412
 Földi, Laslo (Földi László) 1279, 1283
 Fele, Vera 508
 Ferenci, Jene (Ferency Jenő) 569
 Ferik, Juraj 343
 Fezekeš, Piroška 790
 Filep, Đerd (Fülöp György) 330, 364, 368, 378, 402, 424, 426, 430, 431, 441, 446, 447, 453, 455, 456, 463, 469, 474, 477, 494, 495—498, 609
 Filep, Gabor (Fülöp Gábor) 678, 697, 702
 Filip, Jan (Filip, Ján) 1781, 1785
 Filipović, Rasim 1135, 1136, 1138, 1409, 1434
 Fjedosjejev Jezi M. (Jerzi Fiedosiejw M.) 203

- Flora, Jon (Flora Joan) 1614, 1642, 1643, 1659
 Fodor, Tomaš 136, 608
 Foretić, Dalibor 141, 863, 904, 910
 Foro, Mihail 1183, 1263a, 1267, 1286, 1286a, 1290a, 1705
 Fracila, Jonel (Frăjila Ionel) 1604
 Franc, Mihalj (Francz Mihály) 1316, 1322—1325, 1327, 1329—1331
 Francek, Rudolf 713
 Francistiova, Ana (Francistyová Anna) 1576, 1623, 1624
 Franjo, Žužana (Franyó Zsuzsanna) 668, 669, 1339
 Fros, Anatol 276
- G. K. 1499
 g. k. cs. 381
 G. M. 173
- Garai, Bela (Garay Béla) 928, 1078
 Gardinovački, Stevan 196, 270
 Gavran, Mira 1175, 1179, 1186
 Gavrilović, Aleksandar 622
 Georgievski, Ljubiša 540, 544, 546, 547, 549, 552, 559, 560, 564
 Georgievski, Petar 957
 Gerold, Laslo (Gerold László) 242, 564, 590, 607, 608, 617, 621, 633, 652, 665, 952, 1005, 1247, 1284, 1340, 1341
 Gete, Johan Volfgang (Goethe, Johann, Wolfgang) 660
 Gimpel, Tibor (Gimpel Tibor) 1, 3, 17, 36, 316, 320, 324, 336, 353, 408, 439, 449, 683, 1365, 1368, 1579
 Gion, Nandor (Gion Nándor) 716
 Glišić, Bora 140
 Gluk, Kristof Wilibald (Gluck, Christoph Wilibald) 348
 Glušćević, Zoran 823, 905
 Glušica, Erzebet 287
 Gogolj, Nikolaj N. 276
 Goldoni, Karlo (Goldoni, Carlo) 1208
 Golić, Slavko 1177, 1184
 Golin, Aleksandar 1182
 Golubović, Predrag 82
 Gombaš, Gabrijeła (Gombás Gabriella) 797, 807, 857, 968, 990
 Gorki, Maksim 1172
 Grgičević, Marija 90, 663
 Gregorijan, Eustatij (Gregorian Eustatij) 1100
 Greoneac, Eufrozina (Greoneanț Eufrozina) 1546
 Grujić, Zoran 200, 201
 Gugulovski, Simeon 364, 494
 Guzina, Branislav 1126
 Gvozdanović, Eugen 311, 338, 343, 386, 415, 416, 470, 499, 532—534
 Gvozdenović, M. 1131
- H. 425
 Hadžić, Fadil 1655
 Hadžić, Miloš 104
 Hajnal, Jene 1768
 Hajtl, Ivan 299
 Halupka, Jan 1738
 Hanauska, Bora 191, 258, 1378, 1410, 1427, 1453, 1470
 Hansman, Ivan 1570, 1583
 Harag, Đerd (Harag György) 583, 1292
 Hardi, Jakim 1609
 Heck, Paula 1517
 Herceg, Jelena 1488
 Herceg, Tibor (Herczeg Tibor) 1513
 Hercigonja, Nikola 348
 Hernjak, Đerd (Hernyiák György) 707, 713, 1223, 1223, 1288
 Hlebjan, Marija 1595
 Hložan, Borislav 239, 280, 420
 Horović, Izrael 83, 105, 139, 148
 Horvat, Boris B. 253
 Horvat, Eden fon (Horvath Odön von) 117, 118
 Horvat, Petar 720
 Hrabar, Bogumil 1582, 1592, 1693
 Hrabar, Zvonimir 1635
 Hriješik, Tomaš (Hriešik, Tomáš) 1502, 1524
 Hubai, Mikloš 630—632, 652, 653, 1459
 Hurban, Vladimir V. 1588, 1731, 1695, 1730
 Huska, Mirko 1079
- I. A. 1652
 I. H. J. 1577
 I. H. K. 1602
 I. L. 1267
 I. T. 1030
- Ignjatović, Jakov 313
 Ignjatović, Miloš 832, 847, 853, 856, 858, 894, 958, 969, 978
 Ilić, Miodrag 59
 Ilić, Nenad 1138, 1434
 Ilić, P. 760
 Ilić, Vojislav 343, 362
 Ilkov, Atanas 670
 Isakov, A. 1058, 1064
 Isakov, Miodrag 254
 Ivanović, Ivana 710
 Ivanović, Miloje 1198—1200
 Ivić, V. 1098
 Ivković, Luka 808, 815, 825, 848, 867, 890, 961, 999, 1003, 1020, 1021, 1038
 Izele Karolj 1555
- J. B.-š. 224
 J. C. v. Cicka, Jan
 J. D. 1132
- J. J. 466, 1684, 1727
 J. P. 1674
 J. S. 1681
- Jagušt, Mladen 343
 Jaočević, Ivica 1082
 Jan, Vladislav 1155
 Jančar, Draga 243, 1420
 Jančikin, Mihajlo 1671
 Janač, Nevena 121, 156, 157, 159, 162, 177, 198, 208, 242
 Janković, Maksa 1698
 Janković, Pavle Šole 695, 724, 725, 1630
 Janoski, Miodrag 343, 404, 469, 474, 497, 503
 Jarjemenko, Viktor 363, 408, 417, 459
 Jatić, Branislav 405
 Jeleš, Andraš 921, 935
 Jelić, Milan 265
 Jevtić, Miloš 1777, 1782
 Joković, Zivomir 1085, 1087, 1098, 1155, 1194
 Jonaš, Gabrijeła (Jónás Gabriella) 789, 803, 909, 913, 914, 932, 1250
 Jonesko, Ežen (Ioneco, Eugen) 1605, 1641, 1778
 Josić, Ljiljana 1757
 Jošvai, Lidija 1458
 Jovancai, Marija 1335, 1336
 Jovanov, Svetislav 1242
 Jovanović, Branko 1206
 Jovanović, Dimitrije 1455, 1465
 Jovanović, Dušan 798, 1008, 1013, 1020, 1430
 Jovanović, Gordana 1618
 Jovanović, J. 12, 434, 1027
 Jovanović, Jelena 1074a
 Jovanović, Jovan Zmai 1670, 1723
 Jovanović, Ksenija 1087
 Jovanović, M. 1129
 Jovanović, Petar 1561
 Jovanović, R. 1512, 1648, 1650
 Jovanović, R. V. 140
 Jovanović, Sonja 1763, 1770
 Jovanović, Stojan 303
 Jovanović, Svetlana 1522
 Jovanović, Toma 90, 261, 283, 538, 686, 691
 Jovatnović, Zoran T. 111, 129
 Jović, Dragan 695, 1613
 Juhas, Geza (Juhász L. Géza) 351
 Jung, Šandor 1469
- K. K. 1078, 1412, 1597
- Kafka, Franc (Kafka Franz) 160
 Kaič, Katalin (Káich Katalin) 1254, 1255, 1257—1263, 1302, 1343, 1455, 1465, 1473

- Kanjuh, Miron 1607, 1622, 1708, 1717
 Kapor, Moma 1490, 1499, 1736
 Kapoši, Mikloš 541
 Kasa, Eva 938
 Karadale, Jon Lua (Caragiale, Ioan Luca) 1639, 1656, 1780
 Karadžić, M. 1753
 Karajan, Herbert fon (Karajan, Herbert von) 441, 495
 Karinti, Frideš (Karintty Frigyes) 541, 949
 Karišik, Milutin 1152, 1243, 1263a, 1267, 1276a, 1286, 1286a, 1290a, 1319, 1344, 1345, 1398, 1423, 1708
 Kecman, David 730, 732, 737, 739—741, 744, 746, 751, 752, 755, 758, 759, 764, 770, 772, 777—779, 919, 1286a, 1362, 1392, 1431, 1432, 1448, 1449, 1460, 1476a, 1663
 Keler, Deže 949
 Kerestjenji, Jožef (Keresztényi József) 1606
 Kerošević, Vlada 274
 Ketig, Tomislav 84, 86, 114
 Kiralj, Laslo (Király László) 864, 945
 Kiš, Danilo 878—880, 886, 1004, 1008
 Kiš, Endre 721
 Kizevski, Dimko 108
 Klarić, B. 1364
 Kljajić, Radaković, Milica 1455, 1465
 Knjazovic, Anamarija (Knjazovicová, Annamaria) 1578
 Kocić, Slavoljub 405
 Kočić, Petar 829
 Kociš, Imre 1086
 Kojadinović, Gordana 384
 Kojadinović, Rade 194, 196, 262, 269
 Kokotović, Nada 784, 794, 819, 841, 865, 906, 937, 956, 1024, 1067a, 1069, 1235, 1388, 1390, 1413, 1419, 1474, 1786
 Kolesar, Gavril 1591, 1688
 Kolesnik, Kazimir 28
 Komaromi, Gizela (Komáromi Gizella) 1228
 Konc, Istvan 1250, 1742
 Kondan, I. (Condan, I.) 1191, 1673
 Konrad, Đerđ 921, 923, 927, 931
 Kontra, Ferenc 709
 Konjović, Milan 1294
 Kopecki, Laslo (Kopecki László) 541, 556, 610
 Kopicl, Vladimir 7, 13, 51, 77, 118, 127, 137, 162, 171, 192, 225, 236, 255, 276, 281, 552, 579, 599, 612, 619, 632, 647, 659, 666, 757, 875, 942, 1014, 1016, 1042, 1043, 1047, 1052, 1056, 1068, 1242, 1248, 1256, 1272, 1280, 1290
 Koprivica, Stevan 1121
 Korenić, Bojan 204, 256
 Korica, Mikloš 789
 Kosanović, Bogdan 130
 Koso, Istvan 1423
 Kostić, Laza 1229
 Kostić, T. 58
 Kostić, Strahinja 1391, 1393, 1399
 Kostolanji, Deže (Kosztolányi Dező) 613, 648
 Kostovska, Ana 1474
 Koš, Zoltan 1703
 Koša, Ivana 1101
 Košničar, Sonja 473, 522, 523
 Kotvaš, Ondrej (Kotvaš, Ondrej) 1524
 Kovač, Frideš (Kovács Frigyes) 1005, 1220, 1228, 1232, 1233, 1236, 1238, 1247, 1251, 1288
 Kovač, Mihajlo 1611, 1692
 Kovač, Viktor 1664
 Kovač, Vilmoš (Kovács Vilmos) 811
 Kovač-Vitkai, Vera 426, 432, 438, 463, 486, 519
 Kovaček, Božidar 112, 131
 Kovačević, Biserka 1080, 1081
 Kovačević, Boško 800, 801
 Kovačević, Božidar 705
 Kovačević, D. N. 1308
 Kovačević, Dušan 34, 35, 76, 78, 95, 122, 123, 125—128, 138, 142, 175, 181—184, 186, 189, 214, 1637
 Kovačević, Ladislav 1079
 Kovačević, Marko 865
 Kovačević, Mihajlo 111
 Kovačević, Milan 1114, 1118, 1136, 1143, 1148
 Kovačević, Saša 33
 Kozak, Primož 689
 Kozinci, Boris 93, 1294
 Kožuhar, Vladimir 355
 Krajač, Ivica 421, 446, 449—451, 453, 456, 457, 470, 499
 Kraus, Magdolna (Krausz Magdolna) 1086, 1088, 1095
 Kravljjanac, Branislav 1529, 1714
 Krčmar, Vesna 29, 94—96, 132, 142, 143, 205, 206, 257—261, 458, 1477
 Krišnan, T. N. 420, 460
 Krištalj, Klara 1544
 Križak, Laslo 1528
 Krleža, Miroslav 1284
 Krpan, S. 22, 37, 44, 244, 308, 467, 575, 1033
 Kršnjak, Stefan 1533
 Kuculović, Vojislav 479, 481
 Kujundžić, Miodrag 74, 75, 163, 191, 262, 299, 359, 361, 362, 365, 369, 371, 374—376, 379, 380, 695, 735, 1455, 1465, 1472
 Kulundžić, Marija 1107
 Kunčakova, Marija (Kunčaková, Mária) 241, 1593, 1603
 Kupusinović, Sulejman 1157—1161, 1166, 1435
 Kuric, A. 1556
 Kuširova, Ana 363, 408, 417, 459
 Kuzma-Zivanović, Ikonija 1660, 1745
 Kuzmanović, K. 1568
 L. Klj. 988
 Lacko, Ileaš 642
 Ladik, Katalin (Ladik Katalin) 654—659, 664, 665
 Lagator, Smiljana 97, 207, 263
 Lajber, Đerd (Leiber György) 1317, 1318
 Lakatoš, Stevan 1426
 Lakičević, Slavica 806, 826, 849
 Lakner, Edita 717
 Lalić, Istvan 1051, 1058, 1063
 Lanji, Istvan (Lányi István) 688, 689, 696, 700, 708, 717
 Lasić, Miro 211
 Lašut, F. 1623
 Latak, Marija 1606
 Lazar, Petar 1595
 Lazar, Vioara (Lazár, Vioara) 1689
 Lazičić, P. 1176, 1527
 Lazić, Radoslav 30, 677, 774, 866, 1087, 1140, 1230
 Lazin, Miloš 774
 Lazukić, Ana 1320
 Lendel, Gabor (Lengyel Gábor) 763
 Leonov, Leonid M. 130
 Lepar, Ferenc 1518
 Lerner, Alen Džeri 240
 Leskovac, Mileta 194, 196, 213
 Lešić, Josip 1226
 Levčuk, Zofija 77, 80
 Levei, Frederiko 287
 Lošak, Anatolij 355
 Lotriš, Janez 425, 430, 455
 Lučić, Branislav 1224
 Lučić, Milka 1049
 Luetić, Ivica 1094, 1111
 Lukić, Darko 264
 Lukić, Velimir 104
 Lj. B. v. Bailović, Ljiljana
 Lj. B. 784
 Lj. D. 1083, 1084, 1090
 Lj. Đ. v. Đorđević, Lj.
 Lj. N. 1552
 Lj. V. 464, 1147
 M-t. 1543, 1682, 1731, 1752
 M. K. 387, 400, 1535
 M. P. 282
 M. R. 265, 1352, 1509

- M. S. B. v. Bečejac, M. S.
M. S. v. Sašić, M.
M. U. 1041
M. Z. 164
- mark v. Baraciuš, Zoltan
Madacki, Juraj (Madacky Juraj) 726, 1395
Madeli, Paolo 137
Majera, Ljuboslav (Majera Luboslav) 577, 579, 581, 587, 1377, 1395, 1444, 1458, 1726, 1773, 1785
Major, Nandor (Major Nándor) 1743, 1752
Maletić, Đorđe 1293
Mancini, Ferudo 412
Mandić, Zoran M. 1282
Maranović-Mikić, Vjera 492
Marenić, Vladimir 92, 104
Marić, Prvoslav 690
Maricević, M. 1710
Marina-Guzina, Virdinija 1605, 1641
Marinković-Gajin, B. 1553, 1554, 1567, 1595, 1664
Marjanović, Petar 2, 4, 9, 13, 15, 29, 88, 906, 1214, 1311
Marki, Margita (Márki Margit) 1544
Marković, Miroslav 1084, 1432, 1476
Marković, Predrag 693
Marković, Slobodan 1086, 1099, 1102, 1110
Markovićanu Vinka (Marcoviceanu, Vinca) 1521, 1546
Markovinović, Mirjana 165—167, 169—172, 174, 205, 266, 729, 734, 1229, 1346, 1406, 1423
Martić, Mladen 1298
Martinović-Pavlović, Ksenija 282, 284
Maskanji, Pjotr 412, 414
Mata, Kornel (Mata, Cornel) 1123, 1594, 1604, 1746
Mateović, Puba 61, 227
Matuh, Pavel (Matúch Pavel) 1578
Mednik, Marija 1042
Medeši, Ljubomir 1263a
Megru, Adrijan 1614
Mengher, Jonela (Mengher Ionela) 1487, 1689
Mićunović, Vlado 38, 165, 182, 321, 332, 691, 981, 1018, 1025, 1039, 1234
Mihić, Gordan 611, 612, 617, 622
Miklja, Dimitrije 1676
Miković, Milovan 803, 804, 819—821, 836, 850, 851, 854, 883, 884, 902, 923, 924, 943, 946, 949, 954, 955, 965, 966, 976, 985, 987
Miksad, Vlatko (Mixád, Vlatko) 1576
Miladinović, Dejan 454, 458, 481
Miladinović, Dušan 343
Miladinović, Mira 1784
Milanović, Miodrag 519
Milenković, Dragan 1618
Milenković, Radoslav 1224
Miler, Artur (Miller Arthur) 912, 915, 922
Miletijev, Predrag 1120, 1130
Milosavljević, Aleksandar 681
Miloš, Miodrag 708
Milošević, Arsa 339, 354, 373
Milošević, Predrag 343, 415
Milutinović, Dobrica 1686
Miljković, Dragan 1076
Mirić, Dušanka 34
Mirković, Predrag 23, 40, 120, 167, 174, 245, 249, 325, 349, 355, 363, 366, 1040, 1253
Miroslavljević, Jovan 144, 388
Mišić, Ljiljana 312, 344, 417, 459, 460, 461, 501, 521, 553
Mišić, Milutin 602, 785, 800—802, 861, 869, 963, 1073
Mitrović, Kosta 1115
Mladenov, Svetlana 1312
Mladenović, D. 936
Mladenović, Milivoje 1371, 1372, 1394, 1418, 1419, 1434, 1435
Modri, Đerđ 1324
Mojež, Mihajl 1551
Molijer, Zan Batis Poklen (Molière, Jean Batis Poquelin) 786, 796, 1066a, 1466
Molnar, Ferenc (Molnár Ferenc) 558, 589, 949
Molnar-Stojiljković, Iboja 1758
Moric, Žigmond (Móricz Zsigmond) 572, 607
Moskova, Rada 670, 1175, 1194
Mrđa-Kuzmanov, Milica 1055
Mrkić, Borislav 1155
Mrožek, Slavomir (Mrožek Slawomir) 576—579, 581, 587, 605, 626, 637, 648, 666, 667, 1190, 1192, 1194, 1195, 1444, 1458, 1463, 1562
Mrvoš, Bogdan 1713, 1734
Mujezinović, Dževad 394
Mućan, Radomir 1585, 1605, 1626, 1683, 1690
Munir, Bešir 396
Munteanu, Teodor 187, 1697
- N. A. 1048
N. B. 1557, 1573, 1586
N. P. 670, 870
N. S. 440, 1201, 1749
- N. S.-ć. v. Saviković, Nada
Nadaši, Jožef (Nadasi József) 1262, 1263
Nađ, Jožef (Nagy József) 1485
Nađmićo, V. 1536
Narai, Eva (P. Náray Éva) 687, 689, 692, 694, 696, 698, 699, 702, 704, 706, 708, 709, 711, 713, 715, 717, 720, 1303, 1607
Nastasijević, Miroslav 1091
Nedeljova-Hraškova, Terezija 1523
Nejgebauer, Aleksandar 418
Nelov, Spase 714
Nemet, Ferenc (Németh Ferenc) 1188
Nemet, Jožef (Németh József) 423, 424
Nemet, Rudolf (Németh Rudolf) 534
Nikolić, Miloš 1714
Nikolić, Vukosava 1165
Nikolić, Zdenka 365, 369
Nikolić-Kačnik, Ana 82
Nikolin, Ljubiša 1502, 1615
Nistor, Valerije 1117, 1124, 1125, 1133, 1137, 1141, 1142, 1144
Noti, Karolj 949
Novčić, Milovan 1116—1118
Novkov, Dobrila 389, 462, 502
Nušić, Branislav 140, 144, 295—297, 542, 565, 582, 593, 594, 597, 599, 601, 602, 633, 712, 1127, 1142, 1188, 1295, 1302, 1371, 1373, 1385, 1391, 1393, 1450, 1500, 1503, 1507, 1514, 1537, 1566, 1569, 1594, 1613, 1644, 1653, 1753
- O. K. 1675
- Obradović, Đorđe 838, 843, 903
Obrenović, Aleksandar 715, 716
Obrenović, Rade 688 700
Ognjenović, Vida 732—735, 737, 738, 743, 748, 769, 772, 1234, 1370, 1374, 1380, 1381, 1396, 1403, 1405, 1428, 1455, 1456
Ogrizović, Merima 1153, 1154
Ogrizović, Milan 288
Oklješa, Branka 405
Olar, Kornelija 1335, 1336
Olear, Jakim 1719
Ončea Adam 1654
Ondrik, Juraj 1759
Opranović, B. 300
Orešković, Želimir 1208
Orf. Karl (Orff, Carl) 348
Ormai, Marija 1508
Osman, Nedo 1474
Osmanović, Almira 1474
Ostrovski, Aleksandar N. 1497, 1530, 1542, 1591, 1691, 1721
- P. 412, 1195
P.-ty 1608
P. A. 404, 513
P. K. K. 667
P. M. 9
P. P. 1510
P. R. 1159

- Paivoda, B. 284, 435
 Palmović, Radovan 779
 Panić, Zlatko 300, 382, 385, 387, 389, 398
 Palić, Marija (Pálics Maria) 1278
 Papharhaj, Đura 707, 1530, 1542, 1591, 1610, 1633, 1691, 1721, 1740
 Paro, Georgije 619
 Pašić, Feliks 133
 Pašić, Slobodan 1166, 1186, 1189, 1193, 1204, 1210
 Pašić, Zorica 977
 Pašović, Haris 164, 296a, 681, 682
 Pataki, Laslo (Pataki László) 596, 917, 920, 981, 1278, 1375, 1478, 1480
 Paunović, Tihomir 1657
 Pavelkić, Rade 1538
 Pavićević, Borka 989, 1065
 Pavlov, Milenko 1507, 1514
 Pavlović, Janko 1536
 Pavlović, Zvonimir 1582, 1592, 1635, 1693
 Pavlović, Milenko 1305
 Pavlović, Radoslav 19, 739, 745
 Pejčić Radmila 1129
 Pejčić, Tomislav 1120, 1594, 1644
 Pejčić-Poljanski Dejan 99, 100
 Pejić, Dragan 62, 306, 682, 1272
 Pejović, Dušica 145, 208, 269, 270
 Peškić, Borislav 1495
 Penca, Slavko 1349, 1350
 Penzeš, Katalin (Pénzes Katalin) 1511, 1790
 Per, Jozef (Perh Josef) 1155
 Perić-Nešić, Coka 27, 302
 Pero, Sari (Perrault Charles) 313
 Pervan, Slavko 462, 467, 473, 475, 476, 503, 523
 Pešić, Stevan 1165, 1168, 1207, 1407, 1431, 1714, 1727, 1728, 1734
 Petković, Mirko 45
 Petrik, Pal (Petrik Pál) 975
 Petrol, Florin 1654
 Petrov, Andrej 331
 Petrović, Mile 1557
 Petrović, Miodrag 271
 Petrović, Zoran 282, 284, 1714
 Plaf, Mihalj 1526
 Plančak-Sakač, Olenka 503, 1691—1693
 Plaut 779
 Pleša, Branko 176, 187, 288, 1392, 1397
 Pletel, Milan 105, 1617
 Plevneš, Jordan 540, 544, 546, 549, 552, 559, 560, 564, 620
 Podhradski, Jan (Podhradský, Ján) 1725
 Poka, Josip (Póka Josip) 194, 500
 Polverjan, Nikola (Polverian Niccolae) 1701
 Popadić, Milenko 796, 813, 814, 859, 895, 931, 959, 979, 982, 1009, 1018, 1025, 1028, 1060, 1067, 1108
 Popesku, Tudor 1643
 Popić, Ivo 1103
 Popić, Jožef (Popity József) 1645
 Popov, Fedor 1675
 Popov, Lj. 1305
 Popov, Mira 765
 Popov, Nina 2, 4, 8, 19, 20, 24, 39, 48, 52, 55, 59, 64, 69, 70, 73, 76, 83, 89, 115, 117, 119, 121, 136, 150, 153, 156, 168, 175, 176, 190, 220, 222, 243, 246, 273, 279, 298, 399, 401, 409, 410, 421, 422, 427, 480, 530, 540, 546, 565, 568, 577, 582, 594, 606, 614, 630, 634, 643, 655, 1034, 1054, 1055, 1240, 1244, 1249, 1256, 1271, 1366, 1427, 1516, 1534, 1698, 1699, 1707, 1760
 Popov, Slavko 278
 Popović, Aleksandar 30, 58, 64, 97, 168, 173, 187, 203, 256, 273, 290, 1382, 1392, 1408
 Popović, Branko 744, 754—759
 Popović, Jovan Sterija 112, 1441, 1511, 1528, 1564, 1584
 Popović, Vlada 69, 102, 134, 301—303, 346, 371, 535, 536, 1369, 1471
 Por, V. 947
 Poša, Roža (Pósa Rózska) 885, 920
 Pot, Istvan (Pot István) 135
 Potočnik, Franja 316, 318, 323, 330, 395
 Prekrajac, Vladimir 1731
 Preradović, Sava 1543, 1731
 Pribila, Mačas (Pribil Mátyás) 731
 Prokofjev, Sergej S. 348
 Prpa, Mirjana 281, 291
 Pučini, Đakomo (Puccini Giacomo) 309, 316—318, 323, 328, 330, 338, 386, 395, 403, 413, 463, 480, 482—485, 515
 Puhar, Ferenc 528
 Purčar Vojnić, Petko 704, 1051, 1056, 1058, 1063
 Putnik, Aleksandar 1522
 Putnik, Milena 1045
 Putnik, Radomir 17, 103, 103a, 210, 290
 Putnik, Vladimir 767, 768, 770, 777
 R. A. 874
 R. C. L. 538, 1231, 1286a
 R. E. 881
 R. I. 1574
 R. M. 1550
 re 1061, 1067a
 Rac, Ana 1688
 Radak, Boris 1141, 1304
 Radaković, Milivoj 1468
 Radojčić, M. 1163
 Radonjić, Miroslav 676, 686, 690, 693, 695, 700, 705, 707, 710, 712, 714, 716, 718, 719, 728, 1351, 1352, 1629, 1718
 Radosavljević, Đorđe 65
 Radošević, Mirjana 113
 Radović, Branka 328
 Radović, Duško 1461
 Radović, Jelena 678
 Radović, P. 1184 1514
 Radović, Ranko 1054
 Radujko, Jadranka 33, 391—396
 Rahmanjinov, Sergej S. 448
 Rakić, Zlata 1152
 Rakočević, Branko 1587, 1593, 1598, 1603, 1726, 1750, 1755, 1777
 Rastović, Miljenko 1628, 1647
 Ravasi, Ljubica 106
 Rebežov, Vladimir 1455, 1465
 Remete, Karolj 790
 Reves, Erika (Révész Erika) 1551
 Revid, Eleonora (Rövid Eleonóra) 1319
 Rice, Jožef 1685
 Rimar, M. 1609, 1630
 Ristić, Ivana 1639, 1780
 Ristić, Ljubiša 785, 786, 792, 807, 809—811, 815—817, 819, 827, 831, 840, 863, 865, 866, 878—880, 886, 890, 893, 895, 901, 905, 906, 910, 916, 921, 940, 942, 943, 948, 952, 956, 958, 967, 969, 977, 978, 980, 982, 990, 992, 999, 1018, 1020, 1025, 1037, 1044, 1060, 1061, 1075, 1235, 1296, 1298, 1394, 1400—1402, 1412, 1422, 1430, 1437
 Ristić, Stojan 1670, 1680, 1723, 1761
 Rnjak, Dušan 1266
 Rodić, Ana 712
 Romhanji, Ibi (Romhányi Ibi) 624
 Rosini, Đoakino (Rossini Gioacchino) 384
 Rošu, Anișoara (Rosu, Anișoara) 1487
 Rotar, Zoran 1584
 Roža, Ilona 1325
 Rucante, Anđelo Beolko (Ruzzante Angelo Beolko) 1353
 Rusić, Đorđe 1103
 Ruškuc, Bogdan 467, 473, 503, 523
 Ruzman, Rudolf 799—801, 827, 860, 869, 889, 892, 963, 1010, 1011, 1029
 Ružević, Tadeuš (Rózewicz, Tadeusz) 73, 77, 80, 121, 124, 147, 152, 156—159, 161, 162, 177, 198, 202, 208, 242
 S. A. 1765
 S. B. 1210a
 S. H. 771, 1092
 S. K. 326, 445, 482, 644
 S. L. 597

- S. P. 980
 S. S. v. Stanojević, Slobodan
 S. St. v. Stanojević Slobodan
 SSL 830
 S. T. 1780
 S. V. 1677
 Sl. V. 296a, 749, 809
 St. 828, 887, 1442
 Sz. A. 603
 Sz. J. 1099, 1102
 (szüszner) 1071
- Sabljić, Mladen 480, 482, 483, 518
 Sabo, Istvan (Szabó István) 812
 Samardžić, B. 726, 1273
 Samardžija, P. 1202
 Sandić, Velimir 1637, 1682, 1706
 Savić, Doda Dušan 693
 Savić, Kosta 693
 Savić, M. 1198, 1199
 Savić, Svenka 478
 Savin, Egon 19, 34, 35, 76, 122, 123, 125—128, 138, 175, 182, 186
 Savković, Nada 240 318, 322, 323, 329, 333, 337, 352, 356, 360, 367, 370, 372, 377, 443, 448, 450, 451, 471, 479, 485, 487, 507, 511, 514, 525
 Sebastijan, Bruno 431, 432, 435, 438, 491, 498
 Sedelbauer, Zvonimir 1420
 Segal, Kiren 420
 Segedi, Z. 1720
 Sekelj, Gabor (Székely Gábor) 545
 Sekulić, Isidora 1227, 1297
 Seleši, Vego, Laslo (Szöllösy Vágó László) 797, 857, 871, 968, 984, 989, 1001
 Semeredi, Magda 692
 Sen-Egziperi, Antoan (Saint-Exupe-ru, Antoan de) 671, 674
 Serenčeš, Žuzana (Szerencsés Zsu-zsanna) 339
 Sić, Hajnalka (Sziucs Hajnalka) 783
 Siladi Nandor (Szilágyi Nándor) 665
 Siladi-Revid, Eleonora (Szilágyi Rő-vid, Eleonora) 555
 Simin, Nevena 670, 673, 675, 1460
 Simović, Ljubomir 73, 288
 Simović, Živomir 1227, 1297
 Sitar, Jelena 670, 673, 675, 1460
 Siveri, Janoš (Sziveri János) 864, 924
 Skirmantis, Pjotr 312
 Skurnjik, Jadviga (Skurnik Jadwiga) 34, 35, 147, 203
 Slijepčević, Ilija 1352, 1538
 Slijepčević, Jelena 676
 Smoček, Ladislav 653a, 654a
 Smole, Dominik 1310, 1480
- Sopka, Ljubomir 41a, 1276a, 1279a, 1504, 1530, 1592, 1610, 1611, 1631—1633, 1661, 1679, 1721
 Spačil, Leo 1155
 Spasić, Draga 271
 Spasojević, Vesna 1547, 1620, 1788
 Srećkov, Dragan 153—155, 263
 Stanić, Vladimir 1032
 Stanisavljević, Miodrag 1155, 1211
 Stanković, Gorica 382, 385, 387, 398
 Stanković, Slobodan 425, 430
 Stanković, Srboljub 1165, 1168, 1203, 1207, 1407, 1431, 1734
 Stanković, Zlatimir 1618
 Stanojević, N. 1482, 1732, 1739
 Stanojević, Slobodan 10, 11, 21, 25, 42—44, 49, 50, 56, 60, 63, 81, 84—86, 114, 125, 126, 154, 157, 158, 160, 183, 184, 189, 228, 231—233, 300a 317, 326, 481, 625, 635, 636, 645, 648, 650, 838, 843, 861, 868, 888, 896, 897, 901, 903, 944, 993, 994, 1264, 1270, 1275, 1276, 1333, 1363, 1380
 Stantić, Slavica 1112, 1113
 Stefanović, D. 179
 Stefanović, Lazar 252
 Stefanović, Ljiljana 327
 Stefanović-Garašanin, Z. 1548
 Stefanovski, Goran 276, 1024, 1069, 1126, 1130, 1409
 Stepanov, Sava 1313
 Stojaković, P. 1300
 Stojanov, Stojan 426
 Stojanović, Božana 105, 148, 211, 274
 Stojanović, Ema 1335, 1336
 Stojanović, Velimir 1157, 1158, 1160, 1421, 1435
 Stojiljković, Stojadin 1164
 Stragačić, Ljubo 412
 Stravinski, Igor 443
 Stričević, Jovan 1381, 1383, 1402, 1403, 1443, 1444
 Strniš, Gregor 773
 Struhar, J. 1738
 Studen, Ivan 687
 Stupica, Mira 180
 Subotić, Velja 780
 Sudarski, Đorđe Red 710
 Sujčić-Vitorović, Mira 475, 784
 Sundi, Geza (Szungyi Géza) 1575, 1663, 1706
 Sunjog, Šandor (Szunyogh Sándor) 562
 Sviolokos, Branislav 1334
- Šafarik, Hana 418
 Šafranij, Imre 1017, 1019, 1021, 1040, 1048, 1050
 Šain, Spasoje 958, 969, 978, 990, 992, 999, 1007
 Šajber, Aca 1196, 1369
- Sajtinac, Radivoj 1185, 1187
 Sajtinac, Stanko 1212, 1213
 Salajić, Stevan 137
 Sandor, Laslo (Sándor László) 703 1330
 Santić, Aleksa 288
 Sarić, Zoran 714, 1700
 Sarić, Zvezdana 707, 1082
 Sarčević, Petar 600
 Sašić, M. 1489, 1529, 1666, 1722, 1737, 1741
 Satai, Pal (Sátai Pál) 925
 Sebok, Eržebet (Sebok Erzsébet) 1668
 Sedlbauer, Zvone 243
 Sekspir, Viljem (Shakespeare Wi-liam) 717, 863, 1044, 1066a, 1143, 1144, 1146, 1148—1150, 1457
 Serbedžija, Rade 805, 835, 996, 1014, 1016, 1062, 1069, 1073, 1074a, 1424
 Šibul, Branislav 1760, 1772, 1773
 Sikić, Dubravko 875, 884
 Šimoković, Marija 877, 927, 930, 937, 972, 1004
 Šimon, Istvan (Simon István) 1702
 Šimon, Mihalj 1325
 Širka, Martin 1523
 Šnajder, Slobodan 20, 41, 42, 46, 48, 49, 51, 54, 94, 99, 141, 150, 151, 178—180, 196, 207, 210, 218—220, 222, 223, 225, 227, 230, 236, 264, 1256
 Šo, Bernard (Shaw, Bernard) 240, 268
 Šoć, Radomir 1263a, 1290a
 Šok, Kornelija (Sok Kornélia) 1328, 1787
 Soltiš, Lajoš (Soltis Lajos) 560, 562, 674, 1306, 1315, 1323, 1329
 Stajcer, Ivan 343
 Statkić, Miroslav 352, 465—467, 469, 472—476, 496, 503, 523, 526
 Stork, Piroška (Stork Piroška) 950
 Štreda, Jirži (Štrera Jiří) 1088
 Šuljagić, Strahinja 106, 212
 Švajda, Đerđ 1233, 1238, 1241, 1247, 1249, 1251, 1288
 Švarc, Jevgenije 1216, 1288, 1354, 1552, 1675
- T. L. 736
 T. V. 988
- Tadić, Dejan 1121, 1126, 1135, 1138 1149, 1150, 1151, 1506
 Tojovski, Jozef Gregor 1674
 Takač, Franja 1425
 Tamaš, Fodor 584
 Tapai, Pal 1525, 1767
 Taraščenko, Vitalij 355
 Tasić, David 734, 751, 780, 1372, 1393
 Tavčioski, Daniel 291a

- Terek, N. 1727
 Terteli, Laslo 701
 Tišma, Andrej 185
 Tolnai, Oto (Tolnai Ottó) 698
 Tomašević, Radojica 1209
 Tomić, M. 810
 Toplak, Imre (Toplák Imre) 343, 409
 Toplaković, Vladimir 343
 Torbica, Gordana 107, 304, 305
 Tošić, Selimir 1198—1200
 Tot, Irena (Toth Irena) 1756
 Trajanov, Boris 477
 Trifković, Kosta 254
 Trklja, Nenad 504
 Troplesku, Kornel (Troplescu Cornel) 343
 Turčanová, J. (Turčanová, J.) 1616
 Turi, Tibor (Túri Tibor) 196, 247, 531, 539, 542, 543, 561, 613, 615, 638, 1480
 Turkalj, Nenad 347
 Turlakov, Slobodan 486, 505
 Tutorov, Milan 1685
- Udicki, Đura 1114, 1121, 1132—1134, 1140, 1429
 Uhrík, Martin 1593, 1603
 Ungvari, Tamaš 924
 Urban, Andraš 1789
 Uržen, Dragomir 1065
 Urošević, Nenad 1649, 1757
 Ursulesku, Danijel (Ursulescu Daniel) 1486
 Ursulesku, Florin (Ursulescu Florin) 1614, 1646
 Ursulesku, Julijan (Ursulescu Julian) 1657, 1696
 Utješenović-Vujičić, Svetlana 1198—1200
 Uzelac, M. 1235
- V. C. 508
 V. G. S. 1588
 V. K. 1050, 1225, 1239, 1265, 1293, 1295, 1308, 1309
 V. M. 14, 53, 57, 124, 197, 472, 484, 512, 570, 734, 754, 1367
 V. N. 964, 1558
- V. S. 1621, 1622, 1686
 Vafiadis, Serž 404
- Vajda, Tibor (Vajda Tibor) 566—568, 570, 571, 573, 574, 580, 590, 694, 704, 1222, 1560, 1575, 1579, 1702
 Vajs, Peter (Weiss, Peter) 179, 1491, 1790
 Valenta, Milka 705
 Valihar, Istvan (Valihar István) 797, 960, 968, 973, 1076
 Varga, D. 1636
 Varga, Istvan 687, 698
 Varga, Mihajlo 1682, 1706
 Varga, Mihal 1542
 Varga, Rastislav 506
 Varga, Silvester (Varga Szilvester) 559
 Vasić, Ljiljana 373, 527, 822, 962
 Vasilčić, Vera 728
 Vasiljević, Dragoslav 108, 213, 292, 348
 Vasiljević, Zarko 1188
 Vašari, Gabor (Vasari Gabor) 1508
 Vegel, Laslo (Végel László) 296a, 916, 939—942, 948, 952, 996, 1008, 1014, 1016, 1069, 1073, 1282, 1299, 1400, 1402, 1412, 1430, 1437
 Vojzović, Dunja 431, 432, 435, 438, 441, 495, 498, 520
 Velimirović, S. 1649, 1665
 Vencel, Valentin 578, 1220, 1241, 1786
 Verdi, Đuzepe (Verdi Guisepe) 314, 360, 367, 378, 399, 402, 416, 423, 425, 455
 Vereb, Suzana 1559
 Verešmarti, Mihalj 1306, 1321, 1326, 1332
 Vesović, D. 1066a
 Vicko, Arpad 1299
 Viček, Anamarija (Vicsek Annamária) 637
 Viček, Karolj (Vicsek Károly) 1250
 Vidaković, Slavka 109, 275
 Videnović, Adrijana 1066a
 Vinai, Đ. 1635, 1636, 1695
 Vinokić, Sima 1568
 Virag, Mihalj (Virág Mihály) 1628, 1647
- Vitezović, Milovan 1484, 1488
 Vlatković, Dragoljub 295—297
 Vlatković, Jelena 190, 192, 212
 Vojnović, Đorđe 1507, 1531
 Vojnović, Olja 677
 Volk, Petar 110, 1214, 1686
 Vrčević-Buta, Mirjana 379, 380
 Vučković, Sl. 223, 967
 Vujić, Ivana 643, 646, 647, 662, 1143, 1144, 1146—1150, 1457
 Vujić, Joakim 1370, 1381
 Vukasović, Branislav 196, 257, 405, 493
 Vukojević, Živko 1753
 Vuković, Vera 876
- Z. P. 831, 845, 957
 Z. G. S. 1687
- Zajacova, Ana 1520
 Zajcev, Milica 313, 397, 476
 Zalan, Tibor 572, 584
 Zamberlin, Jaroslava 1547
 Zambó, Ilč (Zambó Illes) 1481
 Zazuljak, Mihailo 1495, 1497, 1532, 1542, 1599, 1612, 1613, 1633, 1637, 1662, 1669, 1740, 1754, 1783
 Zeković, Boško 1369
 Zeremski, Vida 1335, 1336
 Zilahi, Lajoš (Zilahi Lajos) 788
 Zlatković-Muškinja, Jovanka 314
 Zoltan, Tibor 136
 Zoni, S. 1600
 Zrilić, Dušanka 1620
 Zrnić, Miljana 729, 1375
- Ž. B. 398
 Ž. S. 358
- Zarić, M. 769
 Ždrnja, Vesna 214, 673
 Zigon, Stevo 2, 4—9, 11—15, 17, 18, 29, 47, 61, 79, 250, 1562
 Živanac, Smilja 508
 Živanović, Dragica 147
 Životić, Olga 31, 301
 Županić, Davorin 343, 371
 Žutić, Miloš 1484, 1488
 Žužić, Miroslav 1601

POPIS PREGLEDANIH SERUSKIH PUBLIKACIJA ZA BIBLIOGRAFIJU VOJVODANSKIH POZORIŠTA

Od dnevnih listova pregledani su: Borba, Beograd; Politika, Beograd; Večernje novosti, Beograd (novosadsko izdanje); Politika ekspres, Beograd (izdanje za Vojvodinu); Dnevnik, Novi Sad (novosadsko izdanje); Magyar Szó, Novi Sad (novosadsko izdanje).

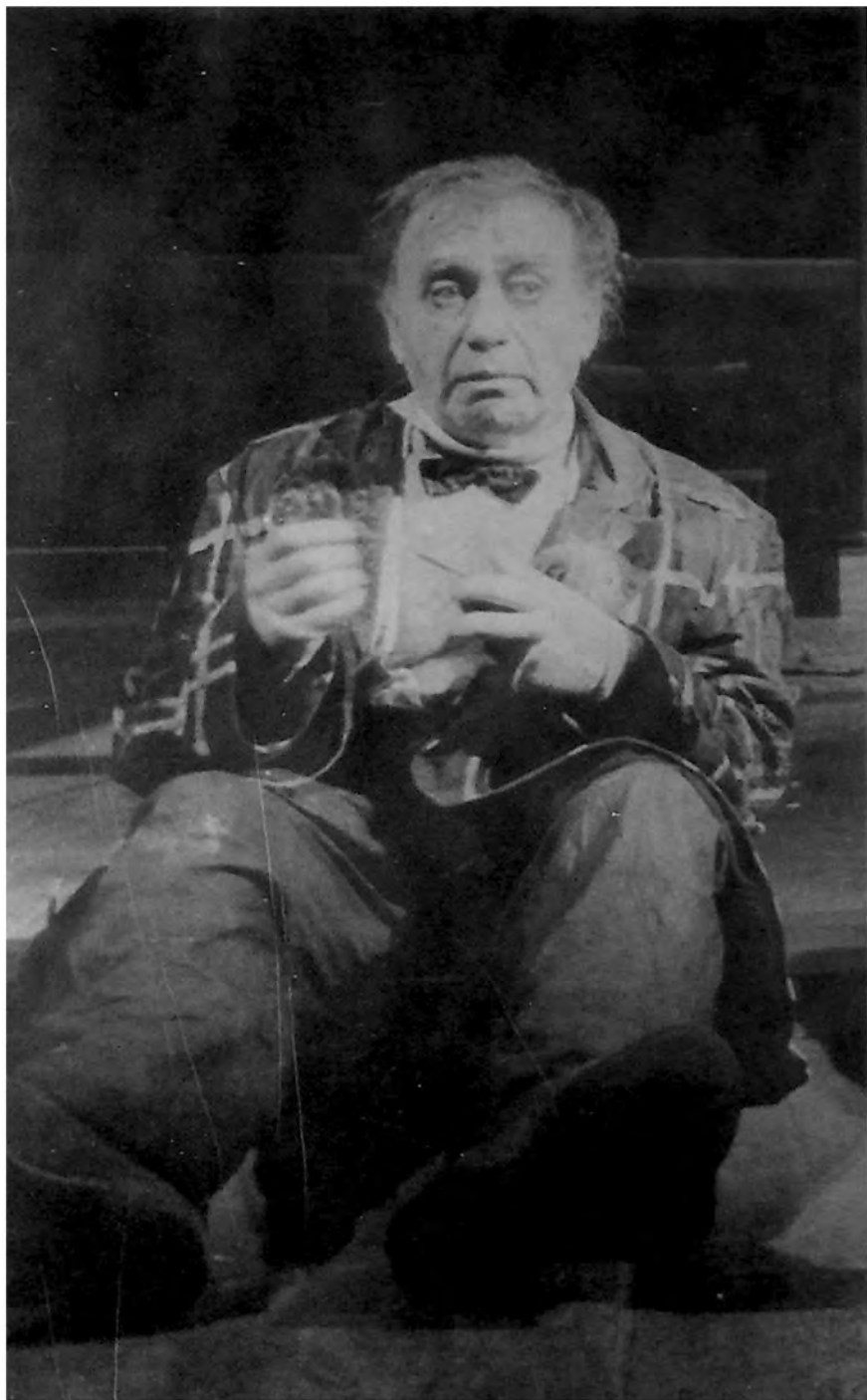
Od nedeljnih listova pregledani su: Somborske novine, Sombor; Subotičke novine, Subotica; 7 Nap, Subotica; Zrenjanin, Zrenjanin; Hlas l'udu, Novi Sad; Képes Ifjuság, Novi Sad; Rusko slovo, Novi Sad; Libertatea, Pančevo; Pančevac, Pančevo; Sremske novine, Sremska Mitrovica.

Od časopisa pregledani su: Scena, Novi Sad; Pozorište, Novi Sad; Misao, Novi Sad; Híd, Novi Sad; Uj Symposium, Novi Sad; Novy život, Novi Sad; Vzlet, Novi Sad; Obzory, Novi Sad; Svetlost, Novi Sad; Mak, Novi Sad; Almanah pozorišta Vojvodine, Novi Sad; Bilten Susreta vojvodanskih pozorišta, Sombor; Dometi, Sombor; Rukovet, Subotica; Uzenet, Subotica; Letünk, Subotica; Lumina, Pančevo; Vršačka kula, Vršac.

Serijske publikacije su pregledale i bibliografsku građu sakupile i obradile Marija Čurčić, Marija Jovancaj, Kornelija Olar, Ena Stojanović i Vida Zeremski.

Registre pozorišta, naslova pozorišnih predstava i imenske registre sačinila Vida Zeremski.

fotodokumentacija

*Mihailo Foro kao Živo biće u predstavi
„Voćni dan“ Velimira Stojanovića na
sceni Narodnog pozorišta „Toša Jovano-
vić“ u Zrenjaninu.*

Bojana Milikić (Moli), Aleksandar Gajin (Stiven), Duško Radović (Dolan), Predrag Tarnaković (Fleming) i Dušan Rokvić (Arnal) u predstavi „Prvi“ („The Primary English Class“) Izraela Horovica (Horovitz), u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu (projekat ostvaren u saradnji sa Dramskim odsekom Akademije umetnosti u Novom Sadu).

Prizor iz predstave „Galeb“ („Чайка“) A. P. Čehova u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu (projekat ostvaren u saradnji sa Dramskim odsekom Akademije umetnosti u Novom Sadu).

Vladeta Popov (mladi Rjepnin), Ljubica Rakić (Nada) i Novak Bilbija (Rjepnin) u predstavi „Roman o Londonu“ Miloša Crnjanskog (dramatizacija Petra Marjanovića) u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu.

Aleksandra Pljeskonjić-Ilić (Greta), Ksenija Martinov-Pavlović (Majka), Gordana Đurđević (Felisa), Lidija Stevanović (Jozefa), Nenad Vujanović (Prodavac nameštaja), Stevan Gardinovački (Otac) – sedi, i Predrag Ejdus (Kafka) u predstavi „Klopka“ („Putatka“) Tadeuša Ruževića (Różewicz) u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu.

Gordana Đurđević (Agneza) i Stevan Gardinovački (Otac Beneša), u predstavi „Dumanske tišine“ Slobodana Šnajdera u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu.

Stevan Gardinovački (Vule), Josif Tatić (Teja), Vladislav Kačanski (Jagoša), Predrag Laković (Sava) i Dobrila Šokica (Vesela) u predstavi „Klaustrofobična komedija“ Dušana Kovačevića u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu.

*Prizor iz predstave „Ljubavni
napitak“ („L' elisir d'amore")
Gaetana Donicetija (Donizetti)
u izvođenju Opere Srpskog
narodnog pozorišta u Novom
Sadu.*

*Prizor iz predstave „Boemi“
(La Bohème) Ćakoma Pućinija
(Puccini) u izvođenju Opere
Srpskog narodnog pozorišta u
Novom Sadu*

Miodrag Milanović (Skarpija), Dragoslav Ilić (Spoteta) i Vera Kovač-Vitkai (Toska) u predstavi „Toska” Dalkoma Pučinića u izvođenju Opere Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu.

Prizor iz predstave „Orion” Miroslava Štatkica u izvođenju Baleta Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Katalin Ladik (Ladik Katalin) kao Winnie i Nandor Siladi (Szilágyi Nándor) u predstavi „O, azok a szép napok” – Srećni dani („Happy Days”) Samjuela Beketa (Beckett) u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház

Valentin Vencel (Venczel Válintin) kao Hegedűművész u predstavi „Mészárszék” – „Klаницa” („Rzeźnia”) Slavomira Mrożeka u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház.

Prizor iz predstave „Aznap mikor a pápát elzabolták” – „Dan kad su kidnapovali papu” Žoao Betankura (Bethencourt) u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház.

Prizor iz predstave „A megboldogult” („Pokojnik”) Branislava Nušića u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház.

Lajoš Šoltis (Soltis Lajos) kao Brodzski, Đerd Feješ (Fejes György) i Rafael Arčon (Arcson Rafael) kao Tüzoltó u predstavi „R” Jordana Plevneša u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház.

Stevan Salajić kao Joakim Vujić u predstavi „Kako zasmijati gospodara” Vide Ognjenović u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru.

Ljiljana Markovinović (Lucija), Ivana Pejčić (Marina), David Tasić (Marko) i Bogomir Đorđević (Milko) u predstavi „Hidrocentrala u Suhom Dolu“ Ive Brešana u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru.

Slavica Krsmanović, Bogomir Đorđević, Radoje Čupić, Ljiljana Markovinović, Ksenija Marić i Pero Stojančević u kabaretskoj predstavi „Živi, živi dug slovenski“ u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru.

Prizor iz predstave „Kako zasmejati go-
spodara“ Vide Ognjenović u izvođenju
Narodnog pozorišta u Somboru.

Prizor iz predstave „Sovinstička farsa“
Radoslava Pavlovića u izvođenju Narod-
nog pozorišta u Somboru.

*Almira Osmanović u predstavi „Long play“
Gorana Stefanouškog u izvođenju Narodnog
pozorišta – Népszínház u Subotici.*

*Prizor iz predstave „Judit“ Lasla Vegela u izvođenju Narodnog pozorišta – Népszínház u
Subotici.*

Andrijana Videnović (Roza), Bogdan Diklić (Adam) i Margit Karna (Rosina), u predstavi „Heimat“ Kaće Čelan u izvođenju Narodnog pozorišta – Népszínház u Subotici.

Prizor iz predstave „Heimat“ Kaće Čelan u izvođenju Narodnog pozorišta – Népszínház u Subotici.

Sanja Moravčić i Deneš Dobrei (Döbrei Dénes) u predstavi „Judit“ Lasla Vegela u izvođenju Narodnog pozorišta – Népszínház u Subotici.

Prizor iz predstave „Long Play“ Gorana Stefanovskog u izvođenju Narodnog pozorišta – Népszínház u Subotici.

Valentina Stanisavljev (Slavka), Tomislav Pejčić (Nikolić) i Nevena Novović (Lela) u predstavi „Zasjede“ Rasima Filipovića u izvođenju Narodnog pozorišta „Sterija“ u Vršcu.

Prizor iz predstave „Vuk i Vrščani“ Dušana Belče u izvođenju Narodnog pozorišta „Sterija“ u Vršcu.

Radmila Pejčić (Altana), Tomislav Pejčić (Koljo) i Goran Avramović (Vojdan) u predstavi „Tetovirane duše“ Gorana Stefanovskog u izvođenju Narodnog pozorišta „Sterija“ u Vršcu.

Ivan Andrejević (Vule), Miša Komljenović (Pekito), Vladimir Nikić (Asim) i Tomislav Pejčić (Čedo) u predstavi „Jugo noćurno“ Stevana Koprivice u izvođenju Narodnog pozorišta „Sterija“ u Vršcu.

Andelka Milivojević-Tadić (Viola) i Nevena Novović (Olivija) u predstavi „Bogojavljenka noć“ („Twelfth Night or What You Will“) Viljema Šekspira (Shakespeare) u izvođenju Narodnog pozorišta „Sterija“ u Vršcu.

Tihomir Paunović (Tobi), Radmila Pejčić (Marija), Miša Komljenović (Fest) i Ivan Andrejević (Endrju) u predstavi „Bogojavljenka noć“ Viljema Šekspira u izvođenju Narodnog pozorišta „Sterija“ u Vršcu.

Selimir Tošić (Molijer), Miloje Ivanović (Luj XIV) i Nemir Bešlagić (Luda) u predstavi „Noć bogova“ Mira Gavrana u izvođenju Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu.

Prizor iz predstave „Voćni dan“ Velimira Stojanovića u izvođenju Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu.

Prizor iz predstave „Kroki és a barátai“ („Kroki i braća“) Edmunda Uspenskog u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház „Kurir Jovica“ u Subotici.

Prizori iz predstave „Putujući komedijanti“ Marije Kulundžić u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház „Kurir Jovica“ u Subotici.

Boško Boškov (Micko), Svetlana Abramović (Miško) i Miroslav Marković (Šicko) u predstavi „Igra“ Aleksandra Davidskua u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház „Kurir Jovica“ u Subotici.

Štampa: RO štamparija „Budućnost“,
Novi Sad, Sumadijska 12
Februar, 1989.